Machine Translated by Google

HP BLAVATSKY

GİZLİ DOKTRİN

BİLİM, DİN VE FELSEFENİN SENTEZİ

CİLT V

BİLİM, DİN VE FELSEFE

STE Ş UBESİ NİN ÇEŞİTLİ ÜYELERİNİN TERCÜMESİ

Üçüncü Arjantin Baskısının 4. İngilizce Baskısıyla karşılaştırılması

SATYÂT NÂSTI PARO DHARMAH

"GERÇEKTEN DAHA YÜKSEK DİN YOKTUR"

Quetzalcoatl Psikanalitik Antropoloji Kültür Enstitüsü, AC

Portal http://samaelgnosis.net http://samaelgnosis.org

Machine Translated by Google

NOT

Gİ ZLİ DOKTRİ N'in mevcut cildi ve onu takip eden cilt (sırasıyla VY VI), eserin dördüncü İ ngilizce baskısının (Adyar) V. cildini oluş turur.

İ ngilizce baskının V. cildinin iki cilde ayrılması, ikinci İ spanyolca baskının 1922'de ortaya çkmasından bu yana benimsenmiş tir; bu, mevcut editörlerin saygı duymak istediğ i bir kriterdir.

Machine Translated by Google

Birçok kişi iyi saptıranların, ruhun bedenden ayrıldığında ne acı çektiği ne de bilinçli olduğu konusunda onlara güvence verenlerin söylediklerine gelince, biliyorum ki, atalarımızdan aldığımız ve Tanrı'nın kutsal alemlerinde onaylanan öğretilerdeki sağlam temeliniz, Dionisio'ya inanmana izin vermeyeceğim; çünkü mistik semboller Kardeşlik'e mensup olan hepimiz tarafından çok iyi bilinmektedir. – PLUTARCH.

İnsan yaşamın sorunudur. Büyü, daha doğrusu Bilgelik, ilahi yayılımlar olan insanın içsel yeteneklerinin tam bilgisidir. Böylece sezgi yoluyla onun kökenini algılar ve bu bilgiyle başlar. İçgüdüyle başlarız ve son noktamız her şeyi bilmedir. – A. WILDER.

Machine Translated by Google

1897 BASKISINA GİRİŞ

Bu cildi baskıya hazırlama işi meşakkatli ve meşakkatli olmuştur ve bunun nasıl gerçekleştirildiğinin açıkça belirtilmesi gerekmektedir. HPB'nin bana verdiği notlar tamamen bozuktu, bu yüzden her notu ayrı bir Bölüm olarak düzenledim ve mümkün olduğunca düzenli bir şekilde düzenledim. Dilbilgisi hataları ve İngilizceye açıkça yabancı olan deyimlerin elenmesi dışında, notlar tam olarak HP'nin bıraktığı gibidir.

B., belirtilmediği sürece. Birkaçyerde boşlukları doldurdum, ancak bu tür eklemeler metinden ayırmak için köşeli parantez içine yerleştirildi. "Buda'nın Gizemi"nde (1) yeni bir zorluk ortaya çıktı, çünkü bazı Bölümler dört veya beş kez yazılmıştı, her versiyon diğerlerinde görünmeyen bazı ifadeler içeriyordu; Sonuçolarak, bu versiyonları birleştirdim, en eksiksiz olanı temel aldım ve diğer versiyonlara eklenenleri ona ekledim. Bununla birlikte, biraz tereddüt ederek bu Bölümleri GİZLİ ÖĞRETİ 'ye dahil ettim, çünkü bunlar müstehcen düşüncelerin yanı sıra çok sayıda gerçek hata ve ezoterik bilgiye değil eksoterik çalışmalara dayanan birçok ifade içeriyor. Ancak bunları GİZLİ DOKTRİN'in üçüncü cildinin (2) bir parçası olarak yayınlama emriyle aldığım için, kendimi yazarla okuyucu arasına sokmanın, ifadeleri mevcut metinle uyumlu olacak şekilde değiştirmenin adil olduğuna inanmıyordum. gerçekler, ne de söz konusu Bölümlerin kapatılmasının yasal olduğunu düşünmedim. Yazar, kendi otoritesine göre hareket ettiği konusunda uyardığında, bilgili okuyucu, belki de çok kafa karıştırıcı oldukları için anlaşılmaz olan bazı ifadeleri kasıtlı olarak söylediğini ve diğerlerinin - belki de kasıtsız olarak - ezoterik gerçeklerin hatalı ekzoterik yorumları olduğunu kolayca anlayacaktır. Hem bu noktalarda hem de diğer noktalarda okuyucunun kendi kriterlerine göre yönlendirilmesi gerekir; ancak bahsi geçen Bölümleri yayınlamak zorunda kaldığım için, bunlarda şüphesiz birçok hatanın bulunduğunu uyarmadan kamuoyuna vermek istemiyorum. Eğer yazar bu kitabı bizzat yayınlamış olsaydı, bu bölümün tamamını mutlaka yeniden yazardı; bıraktığı gibi, söylediği her şeyi farklı versiyonlarında yayınlamak ve tamamlanmamış haliyle bırakmak daha iyi olurdu, böylece öğrenciler, onları bırakmaya zorlasa bile, bıraktığı şeyi aynen bıraktığı gibi alabileceklerdi. kitabı bitirebilseydi çok daha dikkatli çalışırdı.

Verilen alıntıları bulmak ve doğru şekilde referans vermek için her türlü çaba gösterilmiştir. Bu zahmetli görevde, istekli asistanlarım olan Bay Cooper-Oakley'nin yönetimi altında bir grup ateşli ve yorulmak bilmez öğrenci işbirliği yaptı. Onların yardımı olmasaydı alıntıları yapmam mümkün olamazdı, çünkü bazen sadece birkaçsatırlık bir paragraf bulmak için ciltler dolusu bir eserin sayfalarını karıştırmak gerekiyordu.

Bu cilt, Lucifer dergisinde yayınlanacak olan henüz yayınlanmamış bazı dağınık makaleler dışında, HPB'nin bıraktığı notları tamamlamaktadır . HPB'nin müritleri, şimdiki nesilden çok az kişinin onun gizli bilgisinin ve düşüncesinin muhteşem derinliğinin hakkını verebileceğini çok iyi biliyorlar; ama tıpkı bir eğitmen olarak büyüklüğünü gelecek nesillerin fark etmesini beklediği gibi, biz de öğrencilerinin onun umudunu haklı çıkaracaklarına güvenebiliriz.

1897. ANNIE BESANT.

Machine Translated by Google

GİRİŞ

Çok eski bir aksiyom şudur: "Güçbilenlere aittir." Dolayısıyla, ona doğru ilk adımı gerçeği anlama ve doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği olan Bilgi, yalnızca önyargılardan arınmış ve tüm kibir ve bencilliği yenerek, gerçeği ilk fırsatta tanımaya istekli olanlara aittir. onlara gösterdiği ortaya çıkıyor. Bunun gibi çok az şey var. Çoğunluk, bir eser hakkında eleştirmenlerin ilgili önyargılarına göre düşünür; eleştirmenler de kendi erdemleri veya kusurlarından çok yazarın popülerliğine veya popüler olmamasına daha fazla önem verirler. Bu nedenle, teosofik çevrenin dışında, kamuoyunun elinde, bu cilt kesinlikle önceki iki ciltten daha soğuk karşılanacaktır. Zamanımızda, dayandığı argümanlar resmi bilimin veya ortodoks teolojinin sınırlarıyla sıkı bir şekilde sınırlı olan yerleşik meşruiyet etiketini taşımıyorsa, hiçbir ifade kanıtlanma onurunu veya hatta kulağın dikkatini bile hak etmez.

Çağımız paradoksal anomalilerin yaşandığı bir çağdır. Ya fedakarlık hakim olur ya da materyalizm hakim olur. Birbirine pek benzemese de, her ne kadar kendi yönleriyle oldukça popüler ve ortodoks olan bu iki paralel çizgi boyunca edebiyatımız, modern düşüncemiz ve sözde ilerleme kayıyor. İki kişi arasında uzlaşma için arabulucu olarak üçüncü bir çizgi çizmeye çalışan kişi, en kötüsünü üstlenmeye hazır olmalıdır. Çalışmalarının eleştirmenler tarafından sakatlandığını, Bilim ve Kilise saray mensupları tarafından azarlandığını, düşmanları tarafından tahrif edildiğini ve hatta dolaşımdaki dindar kütüphaneler tarafından reddedildiğini görecek. Bunun tam kanıtı, Ezoterik Budizm'in içerdiği takdire şayan ve açık bilimsel açıklamanın ardından sözde kültürlü toplum çevrelerinin Bilgelik Dini (Bodizm) hakkında sahip oldukları saçma kavramlardır. Bu, davaları uğruna her gün acı dolu bir mücadele veren, kalemlerine huzur vermeyen, dogmatik varsayımlardan veya bilimsel otoritelerden korkmayan teosofistler için bile bir uyarı niteliğinde olabilirdi. Teosofi yazarları için ellerinden gelenin en iyisini yapın, materyalistlerin veya doktrinsel adanmışların kendi felsefelerine tarafsız bir ilgi göstermelerini asla başaramayacaklardır. Doktrinlerinin sistematik olarak reddedildiğini ve teorilerinin geçici bilimsel, sürekli değişen ve uydurulmuş modern hipotezler arasında yer almadığını görecekler. “Hayvansal” teorinin savunucuları için kozmojenik ve antropojenik öğretilerimiz en iyi ihtimalle bir “peri masalı”dır. Her türlü ahlaki sorumluluktan kaçmak isteyenler için, insanın ortak bir maymun atasının soyundan geldiğini kabul etmek ve dilsiz ve kuyruklu sinosefalusta bir kardeş görmek, Pitris'in, yani Pitri'nin babalığını kabul etmekten çok daha rahat görünüyor. "Tanrı'nın oğulları." ve kendilerini gecekondu mahallelerinde açıktan bayılanların kardeşleri olarak tanırlar.

Kutsanmış kişi sırayla "Geri dönün!" “Asla Budist olamayacaksınız
Kiliseye giden saygın Hıristiyanlar için ezoterik!”

Elbette dönüşümü gerçekleştirmek için de en ufak bir girişimimiz yok. Ancak bu, teosofistlerin, özellikle de modern bilimi bizim doktrinimizin karşısına koyanlara, aynı bilimin yararına değil, kendi özel niyetlerinin başarıya ulaşması ve kişisel yüceltilmelerini sağlamak için söyleyeceklerini söylemelerine engel olmamalıdır. İddialarımızın birçoğunu kanıtlayamıyorsak da aynı şey onlar için de geçerli; ancak tarihi ve bilimsel gerçekleri açığa çıkarmak yerine, -onlardan daha azını bilen, kendi kanaatini oluşturan ve düşüncesini bilim adamlarından duyduklarıyla besleyenlerin öğretilmesi için- bilim adamlarımızın çoğunun çabalarının sadece hedefe yönelik göründüğünü gösterebiliriz. eski gerçekleri yok etme veya onları kendi özel bakış açılarına uyarlama konusunda. Belki de bu tarihsel ve bilimsel tahrifatlar kötü niyetle ya da hatta eleştiri amacıyla yapılmamıştır, çünkü yazar böyle bir hata yapanların çoğunluğunun kendisinden kıyaslanamayacak kadar daha bilgili olduğunu kolaylıkla kabul etmektedir; Ancak çok fazla bilgelik, endişelere ve önyargılara karşı bir engel ya da kendini sevmeye karşı bir güvence değildir; tam tersidir. Bu nedenle, yalnızca açıklamalarımızı meşru bir şekilde savunmak ve kadim bilgeliğin büyük gerçeklerini doğrulamak için gerektiğinde “büyük otoritelerimizi” kınayacağız.

Bu çalışmada benimsenen temel ilkelere yönelik bazı itirazlara önceden cevap verilmesi tedbiri dışında (şunun veya bu otoriteye dayanan itirazlar).

Machine Translated by Google

bilgili ve arkaik ve antik felsefi eserlerin ezoterik karakteriyle ilgili), tüm açıklamalarımız çelişecek ve hatta itibarsızlaştırılacaktır. Bu cildin başlıca amaçlarından biri, eski ve göze çarpan Aryan ve Yunan filozoflarının eserlerinin yanı sıra tüm dinlerin kutsal metinlerinin dolu olduğu güçlü sembolizm ve ezoterik alegorilere dikkat çekmektir. Diğer bir amaç ise, Doğu Hint-Budist okültizm kuralları tarafından sağlanan yorum anahtarının (Mısır, Yunan, Keldani, Fars ve hatta İbrani-Mozaik kitaplarının yanı sıra Hıristiyan İncillerine de uyarlanmış olarak) ortak olduğunu kanıtlamaktır. tüm uluslar kendi yöntemlerindeki farklılıklar ve dışsal "örtüler" nedeniyle. Bu iddialar günümüzün bazı seçkin alimleri tarafından açıkça reddedilmektedir. Profesör Max Müller, Edinburgh Derslerinde, Hindu şâstralarının ve panditlerin bu tür ezoterizm hakkında hiçbir şey bilmediklerini söyleyerek Teosofistlerin bu temel ifadesini reddetti (1). Sanskritçi bilim adamı bu sözlerle Puranalar ve Upanişadlar'da hiçbir gizli anlamın, hiçbir ezoterik unsurun ya da herhangi bir "peçe"nin bulunmadığını varsaymaktadır; Ancak, Sanskritçe'den tam anlamıyla tercüme edilen "Upanişad" kelimesinin "Gizli Doktrin" anlamına geldiği göz önüne alındığında, çok geçmeden böyle bir varsayımın alçaklığı veya en azından tuhaflığı fark edilir. Sir M. Monier Williams, Budizm konusunda aynı görüşe sahiptir; ve ona göre Gautama Buddha ezoterik öğretiye yönelik tüm girişimlere karşıydı ve bunu vaazlarında asla vermedi. Okült öğretilerin ve "büyülü yeteneklerin" bu tür "iddialarının", "Asya Işığı"nın son arhatlarından veya müritlerinden kaynaklandığını ekliyor. Profesör B. Jowett ayrıca Yeni-Platoncuların Platon'un Timoeus ve Mozaik kitaplarına yaptıkları saçma yorumlardan da küçümseyerek söz ediyor . Kraliyet Yunanca Profesörünün görüşüne göre, Platon'un Diyaloglarında ne oryantal (gnostik) bir mistisizm ruhunun gölgesi ne de bilimsel gerçekliğe benzerlik vardır. Son olarak ünlü Asurolog Profesör Sayce, Asur mezar taşlarındaki çivi yazılı yazılarda gizli anlamlar olduğunu kabul etse de, bu konuda daha da kötüsü şöyle diyor:

> Pek çok kutsal metin... yalnızca inisiye olanların anlayabileceği şekilde yazılmıştır.

"Anahtarların ve açıklamaların" şu anda Asurologların elinde olduğunu ekliyor ve diğer yandan modern bilim adamlarının, "[Keldani'nin] inisiye rahiplerinin bile sahip olmadığı" ezoterik belgelerin yorumlanması ipine sahip olduklarını belirtiyor.

Modern oryantalistler ve profesörler, Keldani ve Mısırlı gökbilimciler zamanında bilimin emekleme aşamasında olduğunu düşünüyorlar. Buna göre dünyanın en bilge dilbilgisi uzmanı olan Pânini, yazı sanatını bilmiyordu ve aynı şey, M.Ö. 300 yılına kadar Lord Buddha'nın ve Hindistan'ın diğer bilge adamlarının başına da gelmişti. Hint rishilerinin çağında ve hatta Thales, Pisagor ve Platon'un çağında en derin cehalet hüküm sürüyordu. Teosofistler, böylesine aksi yöndeki bilgili bir açıklama karşısında böyle konuşmaya cesaret edebildiklerinde, mutlaka batıl inançlı cahiller olmalıdırlar.

Öyle görünüyor ki, dünyanın yaratılışından bu yana pozitif bilginin yalnızca bir çağı var: şimdiki dönem. Tarihin gri şafağında, puslu alacakaranlıkta, evrensel ünü sahip kadim bilgelerin soluk gölgeleri öne çıkıyor. Modern bilime ve en yeni araştırma yöntemlerine inisiye olanların gelişine kadar, ruhları kâhinlere ifşa edilmeden kaybolan, uzaylarda gizli kalan kendi Gizemlerinin tam anlamını umutsuzca el yordamıyla aradılar. Bilgi ancak şimdi meridyen ışığıyla parlıyor ve tümevarımın parlayan güneşinde yıkanarak kendilerini "hipotezler oluşturma" ve kibirli bir şekilde evrensel bilgi haklarını ilan etme gibi penelopik göreve adayan "her şeyi bilen" kişiyi aydınlatıyor. Bu bakış açısından bakıldığında, eski filozofların ve onların geçmiş yüzyıllardaki birçok ardıllarının öğretilerinin onlar için hiçbir değeri olmamasına ve dünyaya hiçbir faydası olmamasına nasıl şaşırabiliriz? Çünkü, defalarca belirtildiği gibi, çok fazla laf kalabalığıyla, Antik Çağ'ın rishileri ve bilgeleri mit ve batıl inancın kurak alanlarında çok ileri giderken, ortaçağ filozofları ve hatta 18. yüzyıldaki filozofların büyük bir kısmı az çok "doğaüstü" olana dair dini inançlarına bağlı kalıyorlar. Pythagoras, Platon, Paracelsus ve Roger Bacon gibi bazı antik ve ortaçağ bilim adamlarının, ardından muhteşem bir ev sahipliği yaparak, felsefenin değerli madenlerinde ve fizik biliminin keşfedilmemiş damarlarında birçok kilometre taşı bıraktıkları genel olarak kabul edilen bir gerçektir. Ancak daha sonra bunların asıl kazıları, altın ve gümüşün ayrıştırılması ve değerli taşların kesilmesi

Machine Translated by Google

İçerdikleri tüm bunlar çağdaş bilim adamlarımızın sabırlı çalışmalarının eseridir.
Şimdiye kadar cahil ve yanılgı içinde olan dünya, fizikçilerin otomatik ve mekanik teorilerinin ağzına çıkardığı Kozmos'un gerçek doğasına ve evrenin ve insanın gerçek kökenine ilişkin bilgiyi modern bilim adamının eşsiz dehasına borçlu değil mi? katı bilimsel felsefeye mi? Kültürlü çağımızdan önce, bilim boş bir isimden başka bir şey değildi ve felsefe, akademik bilginin çağdaş otoritelerini dinleyecek olursak, bizim zamanımızda bilgelik ağacının hurafelerin çalılıkları arasından filizlendiği renkli bir yanılsama yumağıydı. Kelebek, atalarımıza hiçbir şey için teşekkür etmeye gerek kalmadan çirkin bir tırtıldan çıkar. Eskiler en fazla tarlayı işliyor ve gübreliyorlardı; ama modernler bilginin tohumlarını ektiler ve çıplak inkârın ve kısır agnostisizmin hoş bitkilerini yetiştirdiler.

Ancak yirmi yıl önce söylenenleri bugün tekrarlayan teozofistlerin bakışaçısı bu değildir. "Kültürsüz bir geçmişin sürdürülemez kavramlarından" (2) veya Vedik şairlerin "çocuksu dilinden" (3) veya "Yeni-Platoncuların saçmalıklarından" (4) veya rahiplerin bilgisizliğinden bahsetmek yeterli değildir. İngiliz oryantalistlerin onlar hakkında bildikleriyle karşılaştırıldığında Keldani ve Asur'a kendi sembolleri açısından bakılmıştır (5). Bütün bu iddiaların, adı geçen alimlerin sözlerinden daha fazlasıyla kanıtlanması gerekir. Çünkü övünen kibir, modern filozofların doktrinlerini edindikleri entelektüel ocakları gömemez. Pek çok Avrupalı bilim adamının pervasızca alay ettikleri aynı antik filozofların fikirlerini çaldıkları için ün ve şöhret elde edip etmediklerini söylemek tarafsız gelecek nesillere kalmıştır. Bu nedenle, Isis Unveiled'da belirtildiği gibi, bazı oryantalistlerin ve ölü dillerin filologlarının aşırı öz sevgisi ve inatçılığının, eski filozoflara özgürlük vermek yerine onların mantık ve akıl yetilerini yok etmeyi tercih ettiğini söylemek yersiz olmayacaktır. modernlerin göz ardı ettiği bir şeyin bilgisi.

Bu çalışmanın bir kısmı İnisiyeler ve Gizemlerin kutlanması sırasında onlara iletilen okült öğretilerle ilgili olduğundan, öncelikle inisiye Platon olmasına rağmen ünlü filozofun eserlerinde şunu iddia edenlerin ifadelerini inceleyeceğiz. hiçbir mistisizm keşfedilmemiştir. Günümüzün pek çok Yunan ve Sanskrit bilim adamı, kişisel önyargılara dayanan önyargılı teorilerini destekleyen kanıtlar sunabilir; ancak hatırlamanın en uygun olduğu zamanda, yalnızca çok sayıda deyimsel varyasyonun değil, aynı zamanda eski filozofların eserlerinde hakim olan metaforik üslubun ve mistiklerin gizliliğinin de kendi varlık nedeni olduğunu unuturlar; hem Hıristiyanlık öncesi hem de Hıristiyanlık sonrası klasik yazarların (büyük çoğunluğunun) tapınaklarda kendilerine iletilen ciddi sırları ifşa etmeme gibi kutsal bir yükümlülüğe sahip oldukları. Tek başına bu bile çevirmenleri ve meslekten olmayan eleştirmenleri yanıltmaya yetiyor. Ancak bu eleştirmenler, daha sonra göreceğimiz gibi, bu nedeni kabul etmiyorlar.

Yirmi iki yüzyıldan fazla bir süre boyunca Platon'un tüm okuyucuları, Yunanistan'ın göze çarpan çoğu filozofu gibi onun da bir inisiye olduğu ve Kardeşlik Yemini'nin gerektirdiği çekince nedeniyle belirli şeyler hakkında yalnızca konuyu ele alarak konuşabildiği konusunda hemfikirdi. alegorik örtülerle.
Büyük filozofun Gizemlere duyduğu saygı sınırsızdır; hiçbir şeyden bahsetmeden "esrarengiz" yazdığını itiraf ediyor ve sözlerinin gerçek anlamını gizlemeye büyük özen gösterdiğini görüyoruz. Konu ne zaman Doğu Bilgeliğinin büyük sırlarıyla (evrenin kozmogonisi ya da önceden var olan ideal dünya) karşı karşıya gelse, Platon felsefesini en derin karanlığa daldırır. Onun Timoeus'u o kadar kafa karıştırıcı ki, onu yalnızca inisiye olanlar anlayabilir.

Isis Unveiled'da (I, sayfa 287-8, İngilizce baskısı) daha önce söylediğim gibi :

Platon'un Sempozyum'da ilkel insanın yaratılışı, daha doğrusu evrimi üzerine yaptığı spekülasyonların ve Timoeus'ta yer alan kozmogoni üzerine makalelerin kabul edilebilmesi için alegorik olarak anlaşılması gerekir. Yeni-Platoncular, teurjik sessizlik yemininin izin verdiği ölçüde, Timoeus, Cratylus, Parmenides ve Platon'un diğer üçlemeleri ve diyaloglarının altında yatan gizli anlamı açıklamaya cesaret ettiler. Görünürde tutarsızlık içeren bu öğretilerin temel özellikleri, ruhun ölümsüzlüğü dogması ve Tanrı'nın her şeye yayılmış olan Evrensel Zihin olduğunu öne süren Pisagor doktrinidir. Platon'un dindarlığı ve Gizemlere olan saygısı, onun her ustanın tipik özelliği olan derin sorumluluk duygusunu zarar görmeden ve düşüncesizce davranmadan koruduğunun yeterli kanıtıdır. Phaedrus'ta "insan ancak mükemmel Gizemlerde kendini mükemmelleştirerek mükemmel hale gelir" der.

Machine Translated by Google

Gizemlerin artık başlangıçtaki kadar gizli olmadığından pişmanlık duymaktan çekinmiyordu; ve onları kirletmek yerine, kitlelerin kullanımına sunmak yerine, müritlerinin en ateşli ve ileri olanları dışında, onları kıskançlıkla gizli tutmak isterdi (6). Her ne kadar her sayfada Tanrılardan bahsetse de onun tevhit inancına şüphe yoktur, çünkü bu kelimeyle doğrudan doğruya İlahiyat'tan aşağı olan ve insandan üstün olan varlıklar sınıfını kastediyor. Josephus'un kendisi de ırkının doğal önyargılarına rağmen bunu fark etmişti. Yahudi tarihçi, Apion'a karşı meşhur eleştirisinde şöyle diyor: "Ancak, hakikate göre felsefe yapan Yunanlılar hiçbir şeyden habersiz değillerdi... ve aynı nedenden dolayı mitsel alegorilerin soğuk yüzeyselliklerini de fark edemediler. haklı olarak küçümsediler .. Bundan hareketle Platon, diğer şairlerden hiçbirini "cumhuriyete" kabul etmenin gerekli olmadığını söylüyor ve Homer'ı taçlandırıp kutsadıktan sonra, onu yok etmemek için nazikçe reddediyor. mitleri, tek Tanrı'ya olan ortodoks inanç

Bu, tüm filozofların "Tanrısı"dır; sonsuz ve kişisel olmayan Tanrı. Bütün bunlar ve burada sözü edilemeyen çok daha fazlası, bizi, tüm bilim ve felsefenin tapınağının hiyerophantlarının elinde olduğuna göre, Platon'un inisiye olduğunda bunları onların ağzından öğrenmiş olması gerektiğine dair yadsınamaz bir kesinliğe götürüyor; Bu, Platon'un yazılarında ifşa etmemesi gereken gerçekleri gizlediği alegorileri ve "esrarengiz ifadeleri" mantıksal olarak haklı çıkarmak için yeterlidir.

Bununla birlikte, İngiltere'nin en bilge Helenistlerinden biri olan ve Platon'un eserlerinin modern çevirmenlerinden biri olan Profesör Jowett'in, doğu mistisizminden hiçbir iz kalmadığını göstermeye çalışmasını nasıl açıklayabiliriz? Platon'un felsefesinin gerçek ruhunu anlayanlar, Balliol okulu profesörünün ileri sürdüğü argümanlarla pek ikna olmayacaklardır. Timoeus size kesinlikle "karanlık ve itici" görünebilir; ancak bu karanlığın, Jowett'in dediği gibi, "fiziksel bilimlerin başlangıçdöneminde" değil, "teolojik, matematiksel ve fizyolojik fikirlerin karışıklığından kaynaklanmayan gizlilik günlerinde" ortaya çıktığı da doğrudur. " veya "parçalara ilişkin yeterli bilgi olmadan Doğanın bütününü kavrama arzusundan" (7). Çünkü kesinlikle Matematik ve özellikle Geometri, gizli kozmogonik ve teolojik öğretilerin temeliydi; ve mevcut bilim, en azından ezoterik kitapları okumayı ve anlamayı bilenler için, antik çağın bilge adamlarının fizyolojik kavramlarını her gün doğruluyor. "Parçaların bilgisi", eğer bizi bütüne, yani Platon'un Kutsallık dediği gibi "Evrenselin doğası ve mantığına" karşı daha büyük bir bilgisizliğe sürükleyecek ve onlara karşı körlüğümüzü artıracaksa bizim için pek bir önemi yoktur. bizim övünen tümevarım yöntemlerimiz yüzünden. Platon "kelimenin modern anlamında tümevarım ya da genelleme yeteneğinden" (8) yoksun olabilirdi ve aynı zamanda bize "kendisinin kesinlikle bilmediği" söylenen kan dolaşımını da gözardı edebilirdi (9).); ama hiçbir şey onun kanın ne olduğunu bilmediğini kanıtlamıyor ve bu, bugün herhangi bir biyolog veya fizyoloğun gurur duyabileceği her şeyden daha fazlasıdır.

Profesör Jowett, "doğalcı filozof"un diğer Yunan filozoflarından çok daha büyük bir kültüre sahip olduğunu kabul etse de, yine de onun önyargısını açıkça ortaya koyan şu pasajda göreceğimiz gibi, ona övgüler yağdıran kınamaların üstesinden gelirler:

Duyuları aklın yönetimi altına alın; görünüşlerin kaotik labirentinde bir yol bulmak; ya matematiğin düz yolu, ya da daha az düz olan, ancak insanın dünyayla ve dünyanın insanla analojisinin önerdiği başka yollar; her şeyin bir nedenden kaynaklandığını ve bir amaca yöneldiğini gör; antik doğa bilimci filozofun ruhu budur (10). Ancak onun tabi olduğu bilgi koşullarını tahmin edemeyiz ve onun hayal gücünde uçuşan fikirleri çevremizde uçuşan fikirlerle karşılaştıramayız. Çünkü madde ile akıl arasında, soyutlamaların egemenliği altında asılı kalmıştır; doğanın dışsallıklarından neredeyse körü körüne etkileniyor; ışığı görür ancak aydınlatılmış nesneleri görmez; ve bize taban tabana zıt görünen şeyleri yan yana getiriyor çünkü aralarında hiçbir şey yok.

Sondan bir önceki önerme, antitetik bir şekilde ilerleyerek "nesneleri" gören ama onları aydınlatan evrensel Zihnin ışığını göremeyen modern "doğalcı filozofları" kesinlikle rahatsız edecektir. Bilgili profesör, şu pasajda kanıtlamaya çalıştığı gibi, Platon'un Timoeus'undan yargıladığı antik filozofların anti-felsefi ve hatta irrasyonel bir yöntem izledikleri sonucunu çıkararak bitiriyor :

Machine Translated by Google

Aniden insanlardan fikirlere ve sayılara geçiyor; ve fikirlerden ve sayılardan insanlara
(onbir); Konuyla nesneyi, ilk nedenleri nihai olanlarla karıştırıp, geometrik şekiller (12) hayal ederek, bir anlayış akışı içinde kayboluyor. Ve şimdi onların çifte dilini anlamak veya bu tür koşullarda [?] çoğu durumda sanki ilahi güçler tarafından teşvik ediliyormuş gibi görünen eski filozofların bilgisinin ve dehasının bulanık karakterini kavramak için kendi açımızdan zihinsel bir çabaya ihtiyacımız var. 13).

"Böyle haller"in, "antik filozofların dehası"nda cehalet ve zihinsel duyarsızlık anlamına mı geldiği ini, yoksa başka bir anlama mı geldiği ini bilmiyoruz. Ancak altı çizili ifadelerin anlamını gayet açık bir şekilde görüyoruz. Jowett, geometrik şekillerin ve ezoterik "jargonun" gizli anlamına inansa da inanmasa da, bu filozofların yazılarında "çifte dil" bulunduğunu kabul ediyor. Dolayısıyla zorunlu yorumuyla gizli bir anlamı kabul etmesi gerekir. O halde neden sadece birkaçsayfa sonra kendisiyle bu kadar açıkça çelişiyor? Ve neden Timoeus'un (mükemmel bir Pisagor mistik diyalogu) gizli anlamını inkar etsin ve sonra şunu söyleyerek okuyucularını ikna etme zahmetine girsin:

Timoeus'un gelecek kuşaklar üzerinde yarattığı etki kısmen yanlış bir anlayıştan kaynaklanmaktadır.

Onun "giriş" kısmındaki aşağıdaki alıntı, bir öncekine taban tabana zıttır, çünkü şöyledir:

Bu diyalogun sözde karanlığında Yeni-Platoncular, İbranice ve Hıristiyan Kutsal Yazılarıyla gizli anlamlar ve bağlantılar buldular, bu yüzden birçoğu Platon'un ruhundan tamamen farklı öğretiler öğrettiler. Bu filozofun Kutsal Ruh'tan ilham aldığına ya da bilimini Musa'dan aldığına inanarak (14), onun yazılarında Hıristiyan Teslisi, Sözü, Kilise... ve Yeni-Platoncuların bir fikri vardı. herhangi bir kelimeden herhangi bir anlam çıkarabilmelerine olanak sağlayan yorumlama prosedürü. Gerçekten bir filozofun görüşlerini diğerinin görüşlerinden ayırt etmekte ya da Platon'un ciddi fikirlerini onun geçici fantazilerinden ayırt etmekte gerçekten yetersizdiler (15)... [Fakat] Timoeus hakkındaki modern yorumcular Yeni -Platoncu saçmalıklara düşme riskini taşımıyorlar.

Böyle bir tehlikenin modern yorumcuları tehdit etmediği açıktır çünkü onlar okült yorumun anahtarına hiçbir zaman sahip olmamışlardır. Ancak Platon'u ve Yeni-Platoncuları savunacak bir söz söylemeden önce, Balliol Koleji'nin bilgili profesörüne saygıyla ezoterik yorum kanonu hakkında ne bildiği ini veya bilebileceği ini sormalıyız. "Kanon" sözcüğüyle burada Üstadın müridine veya kahin tarafından inisiyasyon adayına "ağızdan kulağa" sözlü olarak iletilen anahtarı anlıyoruz; ve bu, çok eski zamanlardan beri, (halka açık olmayan) içGizemlerin her ülkenin en kutsal kurumu olduğu bir dizi uzun dönem boyunca devam etmiştir. Böyle bir anahtar olmadan ne Platon'un Diyaloglarını, ne de Vedalardan Homeros'a, Zend Avesta'dan Musa'nın kitaplarına kadar hiçbir kutsal yazıyı doğru yorumlamak mümkün değildir . Peki Dr. Jowett, Yeni-Platoncuların milletlerin çeşitli kutsal kitaplarına yaptıkları yorumların "saçma" olduğunu nasıl bilebilir? Üstelik bu "yorumları" inceleme fırsatını nereden buldunuz? Tarih, Kilise Babalarının ve onların fanatik din adamlarının ellerine geçen bu eserlerin çoğunu yok ettiğini gösteriyor. Yaşamının kutsallığı ve bilgelik zenginliği kendisine Tehodidaktos (Tanrı tarafından öğretilen) unvanını kazandıran Ammonius gibi bilge adamların ve dahilerin; Plotinus, Porphyry ve Proclus gibi adamların "bir filozofun görüşlerini diğerinin görüşlerinden ayırt etme veya Platon'un biçimsel fikirleri ile fantezileri arasında ayrım yapma becerisine sahip olmadıklarını" söyledi. Yunanistan ve Roma'nın en göze çarpan filozoflarının, bilge adamlarının ve bilim adamlarının kesinlikle deli olduklarını ve Yunan felsefesi üzerine bilgili Jowett ile aynı fikirde olmayan çok sayıda ve bazılarının çok bilge yorumcularının da öyle olduğunu söylemek gerekir. Yukarıda alıntılanan pasajda hakim olan korumacı üslup, bencillik ve karşılıklı övgü çağımızda bile dikkate değer, naif bir küstahlığı ortaya koymaktadır. Şimdi Jowett'in görüşlerini diğer bazı bilim adamlarının görüşleri ile karşılaştıralım.

Zamanın en iyi Platoncularından biri olan New York'tan Profesör Alejandro Wilder şöyle diyor:
Yeni-Platoncu okulun kurucusu Ammonius Saccas ile ilgili olarak:

Machine Translated by Google

Derin manevi sezgisi, engin bilgisi, Kilise Babaları Panthenus, Clement ve Athenagoras'a ve zamanın en önemli filozoflarına olan aşinalığı, onu bu kadar başarılı bir şekilde yerine getirdiği göreve hazırladı (16). Diyalektik incelikler ve batıl inanç uygulamalarıyla zaman kaybetmekten hoşlanmayan Roma İmparatorluğu'nun en seçkin bilim adamlarını ve halk adamlarını amacına çekmeyi başardı. Onun havariliğinin meyveleri bugün tüm Hıristiyan ülkelerde görülebilir; çünkü en mükemmel doktrin sistemleri onun plastik ellerinin izlerini taşır. Her antik felsefe sisteminin modern zamanlarda taraftarları olmuştur; ve hatta Yahudilik bile... Ammonius'un etkisinden dolayı bazı farklılıkları kabul ediyordu... O, ender bilgili, imrenilecek yeteneklere sahip, suçsuz bir yaşama ve tatlı muameleye sahip bir adamdı. Neredeyse insanüstü sezgisi ve konuyla ilgili nitelikleri ona Theodidaktos lakabını kazandırdı; ancak Pisagor gibi o da kendisini yalnızca mütevazı bir şekilde Philaletheus veya hakikat aşığı olarak adlandırmak istiyordu (17).

Keşke modern bilgeler de bu kadar mütevazı bir şekilde seçkin öncüllerinin izinden gitseler." Ama onlar filateli değiller!

Ayrıca şunu da biliyoruz:

Orpheus, Pythagoras, Konfüçyüs, Sokrates ve İsa (18) gibi Ammonius da hiçbir şey yazmadı (19), bunun yerine ana öğretilerini uygun şekilde eğitilmiş ve disiplinli müritlerine aktardı ve onlardan Zerdüşt ve Pisagor'un yaptığı gibi gizlilik yükümlülüğünü talep etti ve olanlar oldu. Gizemler'de. Müritlerinin bize bıraktığı bazı risaleler dışında, Ammonius'un öğretilerini yalnızca rakiplerinin onlar hakkında söylediklerinden biliyoruz (20).

Platon'un Diyalogları'nın bilgili Oxford çevirmeninin bu tür "düşmanların" önyargılı ifadelerine dayanarak şu sonuca varması muhtemeldir :

Yeni-Platoncular, Platon'da gerçekten neyin doğru olduğunu hiçbir şekilde anlamadılar [?]. büyük ve karakteristik, yani soyut fikirleri bilme ve ilişkilendirme çabaları.

Dahası, entelektüel analizin eski yöntemlerini biraz küçümseyerek şunu ifade ediyor:

Günümüzde... bir antik filozofun kendisinden ve çağdaş düşünce tarihinden hareketle yorumlanması gerekir (21).

Bu, antik Yunan orantı kanonunun (eğer bulunursa) ve Phidias'ın Athena'sının bugün çağdaş mimari ve heykel tarihine, Albert Hall'a, Anıt Anıtı'na ve korkunçkabarık eteklere göre değerlendirilmesi gerektiği anlamına gelir. İtalya'nın güzel yüzünü süsleyen bakireler. Profesör Jowett "mistisizmin eleştiri olmadığı" konusunda uyarıyor; Ancak eleştiri her zaman doğru ve sağlam yargının ifadesi de değildir.

Eleştiri izoledir ama sanat zordur.

Ve diğer yandan, Timoeus'ta bile herhangi bir ipucunu reddettiği için Pythagoras ve Platon'un gerçek mistik ruhunu tam olarak anlayamamış olan Yeni-Platoncuları eleştiren, tüm Helenizmiyle birlikte bu "sanat"tan tamamen yoksundur. Doğu tasavvufunu savunur ve gerçeğin tam tersi olduğunu unutarak Yunan felsefesinin Doğu'yu etkilediğini göstermeye çalışır; yani "nüfuz eden oryantalist ruh", Pisagor'un etkisi ve onun Gizemlere inisiyasyonu nedeniyle Platon'un ruhunda derin kök salmıştı.

Ama Dr. Jowett bunu bu şekilde görmüyor ve pagan Gizemlerin Nasıra'sından iyi, makul ve "çağdaş düşünce tarihi"ne uygun bir şeyin ortaya çıkabileceğini kabul etmeye de istekli değil; ne de Timoeus'ta ya da herhangi bir Diyalog'da gizli bir anlamla yorumlanmaya açık bir şey yoktur, ama şöyle der:

Platon'un sözde mistisizmi tamamen Yunan'dır ve onun kusurlu bilgisinden (22) ve felsefenin şiir ve mitolojiden (23) tamamen ayrılmadığı bir zamanın tipik özelliği olan yüksek özlemlerinden kaynaklanır.

Machine Translated by Google

Jowett'in eşit derecede hatalı olan diğer birçok ifadesinden ikisinin çürütülmesi gerekir: a) Platon'un yazılarında Doğu felsefesine ait hiçbir öğenin açıkça görülmemesi; ve b) Herhangi bir modern bilim adamının, mistik veya kabalist olmaksızın, kadim ezoterizmi yargıladığını iddia edebilmesi. Bunu yapmak için bizimkinden daha güvenilir tanıklıklar sunmalıyız ve onun argümanlarını yok etmek için Dr. Jowett'tan daha bilge olan diğer profesörlerin görüşlerine karşı çıkmalıyız.

Hiçkimse Platon'un Pisagor'un ateşli bir hayranı ve ateşli bir öğrencisi olduğunu inkar etmeyecektir. Prof. Matter'a göre Platon'un bir yandan hocasının öğretilerini miras aldığı, diğer yandan bilgilerini Samoslu filozofla aynı kaynaktan edindiği de yadsınamaz (24). Ve Pisagor'un öğretileri temelleri itibarıyla doğuya özgü, hatta brahmaniktir; çünkü bu büyük filozof Uzakdoğu'yu her zaman bilgeliğini beslediği kaynak olarak görmüştür.

Colebrooke, Platon'un Mektuplarında bunu itiraf ettiğini gösterir ve öğretilerini "eski ve kutsal öğretilerden" aldığını söyler (25). Dahası, Pisagor ve Platon'un fikirleri, Hindistan ve Zerdüşt sistemleriyle o kadar çok örtüşme sunuyor ki, bu sistemlere aşina olan herkesin bunların kökenlerinden şüphe etmesi mümkün değil. Ayrıca:

> Panthenus, Athenagoras ve İskenderiyeli Clement, Platoncu felsefe konusunda derinlemesine eğitim almış lar ve onun Doğu sistemleriyle temel birliğini görmüş lerdir (26).

> Pantenus'un ve çağdaşlarının tarihi, Platoncu ve aynı zamanda Doğulu ruhun İncillerde İbranice Kutsal Yazılardan daha baskın bir şekilde hakim olduğu gerçeğinin anahtarını sağlayabilir.

Machine Translated by Google

BÖLÜM I

ÖN SINAV

Çağımızdan dördüncü Kök Irk'a dönersek, her zaman aşkın yeteneklere ve bilgiye sahip olan inisiyeleri işaret edebiliriz. Ele almamız gereken konuların çokluğu, doğruluğuna ve doğruluğuna rağmen Kilise ve Bilim tarafından küfür ve hayali olarak reddedilecek olan tarihi bir bölümün eklenmesini engellediğinden, konuyu sadece özetlemekle yetineceğiz. Bilim, sırf tarihlerinde çok güçlü efsanevi özellikler olduğu için düzinelerce antik çağ kahramanının adını kendi keyfi ve ruh hali ile dışlıyor; Aynı zamanda Kilise, İncil'deki patriklerin tarihsel figürler olduğunda ısrar ediyor ve yedi "yıldızların meleği"ni "Yaratıcının tarihi kanalları ve temsilcileri" olarak adlandırıyor. İkisi de haklı çünkü her birinin çok sayıda destekçisi var. İnsanlık en fazla, belli bir anda kendisine önderlik eden çobanı körü körüne takip eden hüzünlü bir panurji sürüsüdür. İnsanlık, en azından çoğunlukta, kendi adına düşünmeyi sevmez; ve alışılmış yollardan bir an bile ayrılmaya, farklı yönde yeni yollara girmeye yönelik en ufak bir daveti hakaret olarak algılıyor. Ona ciddi bir problemi çözmesi için görev verin ve eğer matematikçileri onu çalışmaktan hoşlanmazsa, Matematiğe aşina olan sıradan insanlar gözlerini bilinmeyen niceliğe sabitleyecekler ve x ile y arasında sıkışıp kaldıklarında, sırtlarını dönüp, zihinsel nirvanasını bu ısrarcı bozucuyu parçalamaya çalışıyorlar. Bu, Roma Kilisesi'nin, insanın içdoğasıyla ilgili en önemli ve en korkunçsorunlar hakkında kendi başlarına düşünme zahmetine asla girmeyen sayısız Protestanları ve sözde özgür düşünürleri dinlerine döndürmede elde ettiği kolay başarının çok gerisindedir.

Gerçeklerin kanıtlarını, tarihin tanıklığını ve Kilise'nin "kara büyü"ye ve lanetli Kabil ırkının büyücülerine karşı sürekli aforozunu küçümseseydik, çabalarımız gerçekten de zayıf olurdu. İki bin yıldır bir insan kurumu kara büyüye karşı sesini yükseltmeyi bırakmadığında, onun varlığından şüphe edilemez; ama aynı zamanda sahte paranın zorunlu olarak meşru olanı varsayması gibi, beyaz büyünün de karşıt ve antitez olarak kabul edilmesi gerekir. Doğa, tüm eserlerinde ikilidir ve kara büyüye karşı dini zulüm, insanların gözlerini yıllar önce açmalıydı.

Her ne kadar pek çok seyyah, "pagan" ülkelerdeki bazı adamların sahip olduğu olağanüstü yeteneklerle ilgili gerçekleri çarpıtmakta ve bu tür gerçeklerden hatalı sonuçlar çıkarmak istemelerine rağmen - eski bir atasözünü kullanarak - "beyaz kuğu" adını vermiş lerdir. kara kaz", toplu olarak belirli nedenlere bağlasalar da, bunları doğrulayan Katolik misyonerlerin ifadelerine sahibiz; Şeytani çalışmayı belirli bir türün tezahürlerinde görmeyi tercih ettikleri için değil, bu güçlerin kanıtları ve varlığı göz ardı edilebilir. Böylece, uzun yıllar Çin'de ikamet eden ve havarilerinin faaliyetlerine engel teşkil ettiğine itiraz ettikleri tüm gerçekleri ve inançları dikkatle inceleyen ve yalnızca resmi din ile değil, aynı zamanda çeşitli mezheplerle de aşina olan misyonerler, Ülkede, İmparator ve bazı saray ileri gelenleri dışında kimsenin başa çıkamayacağı olağanüstü adamların varlığını oybirliğiyle kabul ediyoruz. Birkaçyıl önce, Tonkin savaşından önce, Pekin başpiskoposu [Peiping] birkaçyüz misyoner ve sadık adına, seleflerinin yirmi beş yıl önce verdikleri ve din adamlarında geniş çapta dağıtılan raporun aynısını Roma'ya iletti. basmak. Onlara göre, bazı resmi heyetlerin gizemli nedenini araştırmış lardı; tehlike yoğunlaştığında İmparator, halkın onlara verdiği adla Sheu ve Kiuay'i göndermiş ti. Başpiskoposun raporuna göre Sheu ve Kiuay , "cahil" kitlelerin Çin'in koruyucuları olarak gördükleri, en mucizevi güçlerle donatılmış dağların dahileriydi ve azizler ve "bilge" misyonerler, şeytani gücün vücut bulmuş hali olarak görülüyordu. güç .

Sheu ve Kiuay, kendilerini sıradan insanlardan ve vücutlarındakilerden farklı bir varoluş durumunda bulan adamlardır. Onlar bedensiz ruhlar, hayaletler ve larvalardır.

Machine Translated by Google

Ancak yeryüzünde nesnel bir şekilde yaşarlar ve onları ziyaret etmek için izin almayanların ulaşamayacağı dağların engebeli yerlerinde yaşarlar (1).

Tibet'te bazı münzevilere, kendilerine yapılan muameleden hoşlanmayanlar tarafından Lha (ruh) da denir. İmparator ve filozofların yanı sıra ruhlara inanmayan Konfüçyüsçüler tarafından da bu kadar dikkate alınmayı hak eden Sheu ve Kiuay , yalnızca Lohane'lerdir veya yalnız inzivalarda yaşayan ustalardır.

Ancak öyle görünüyor ki (Tibet'te inanıldığı gibi) doğa, Avrupalıların dünyevi merakına karşı Çinlilerin geleneksel çekingenliğiyle gizli bir anlaşma yapmış tı. Bu ülkeleri belki de en çok gezen ünlü gezgin Marco Polo olmuş tur. Onun hakkında 1876 yılında söylediklerimizi şimdi tekrarlayacağız.

Gobi Çölü ve aslında bağımsız Tataristan ve Tibet'in tamamı garip saldırılara karşı dikkatle korunuyor. Buradan geçmelerine izin verilenler, ülkenin en yüksek otoritesinin bazı ajanlarının özel bakımı ve rehberliği altındadır ve dış dünyaya yerler ve kişiler hakkında hiçbir şey söylememeyi kabul etmiş lerdir. Eğer bu kısıtlama olmasaydı pek çok kişi bu sayfalara ilginçkeşif, macera ve keşif hikayeleriyle katkıda bulunabilirdi. Er ya da geç modern kibirimizi utandıracak şekilde, çölün tellarjik kumunun uzun süredir saklı olan sırları ortaya çıkaracağı gün gelecek.

13. yüzyılın cesur gezgini Marco Polo şöyle diyor: "Paşai yerlileri (2) büyücülüğe ve şeytani sanatlara çok düşkündür." Ve bilgili editörü şunları ekliyor: “Bu Pashai veya Udyana, Lamaizm'in veya Tibet Budizmi'nin başlıca havarilerinden biri olan ve büyü sanatında oldukça yetenekli olan Padma Sambhava'nın yerli bölgesiydi. Antik çağlarda Udyana'da hüküm süren Sakya doktrinleri Sivaitik büyüyle güçlü bir şekilde içiçe geçmiş ti ve Tibetliler hâlâ bu kasabayı klasik büyücülük ve büyü diyarı olarak görüyor.

"Antik zamanlar", "modern zamanlar" ile tamamen aynıdır. Büyü konusunda değiş en bir şey yok ama bugün daha da ezoterik ve gizli, çünkü ustaların önlemleri gezginlerin merakıyla doğru orantılı olarak artıyor. Hiouen-Thsang, ülke sakinlerinin şunları söylüyor: “Erkekler... çalışmayı şevkle sürdürmeseler de çalışmayı severler. Sihirli formüllerin bilimi onlar için bir meslek haline geldi (3). Bu noktada saygıdeğer Çinli hacıya karşı çıkmayacağız ve hatta 7. yüzyılda bazı kasabalarda büyünün bugün de olabileceği gibi bir "meslek" olduğunu kabul etmek istiyoruz; ama kesinlikle gerçek üstatlar arasında değildi ve değildir. Dahası, o yüzyılda Budizm Tibet'e zar zor nüfuz etmiş ti ve halkı Lamaizm'den önceki din olan Bhon'un büyülerine düşmüş tü. Peşaver mağarasında Buda'nın gölgesini algılamanın mutluluğunu yaşamak için hayatını yüzlerce kez riske atan dindar ve cesur Hiouen-Thsang, bunu kendisi için gerçekleştiren lamaları ve mucize keşişleri "büyücü profesyoneller" olmakla suçlayamazdı. ” gezginleri görün. Hiouen-Thsang, Gautama'nın kendisini mucizeler yaratmaya çağıran koruyucusu Kral Prasenajit'e verdiği yanıttaki örtülü emri her zaman hatırlamış olmalı. "Yüce kral," diye yanıtladı Gautama, "Müritlerime Yasayı onlara şunu söyleyerek öğretmiyorum: Brahminlerin ve vatandaşların gözünde kutsal olun ve doğaüstü güçlerinizle hiçkimsenin başaramayacağı harikalar yaratın; Ama size Yasayı öğretirken şunu söylüyorum: kutsal yaşayın, iyi işlerinizi gizleyin ve günahlarınızı gösterin.”

Tataristan ve Tibet'te tanık olan gezginlerin büyülü olaylara ilişkin anlatımlarından etkilenen Albay Yule, ülkenin yerlilerinin "tüm modern maneviyat ansiklopedisine" sahip olmaları gerektiği sonucunu çıkardı. Duhalde, bu büyüler arasında , Çinli filozof Lao-Tse'nin ve tanrıların figürlerini dualar yoluyla havada üretme ve bazı soruların cevaplarını kimse dokunmadan kaleme yazma sanatını sayar (4).).

Bu dualar tapınakların dini gizemlerine karşılık gelir ve kesinlikle yasaklanmış tır; kâr amacıyla kutsallığa saygısızlık edildiğinde büyücülük ve büyücülük olarak kabul edilir . Görünür bir müdahale olmadan kalemle yazı yazma sanatı, Hıristiyanlık döneminden önce Çin'de zaten biliniyordu ve bu ülkelerin büyüsünün ABC'siydi.

Hiouen-Thsang, Buda'nın gölgesine tapınmak istediğinde "profesyonel büyücülere" değil, kendi ruhunun çağırma gücüne başvurdu; duanın, imanın ve tefekkürün gücüne. Bu dahinin daha önce birkaçkez sergilendiği mağaranın etrafındaki her şey kasvetli bir şekilde karanlıktı.
Hiouen-Thsang içeri girdi, adanmaya başladı ve hiçbir şey görmeden veya duymadan zaten yüzlerce övgü okuduğundan, kendisinin çok fazla günahkar olduğuna inandı ve acı ağıtlarla çaresiz kaldı. Ancak tüm umudunu yitirmek üzereyken, mağaranın doğu duvarında kısa süre sonra sönen zayıf bir ışık fark etti. Daha sonra zaten umutla dolu olan dualarını yeniledi ve bir kez daha ışığın parlayıp kaybolduğunu gördü, bu yüzden "Muhterem Çağların" gölgesini görene kadar mağaradan ayrılmayacağına ciddi bir yemin etti. Bazen

Machine Translated by Google

Bunu beklemek zorundaydı, çünkü ancak iki yüz duadan sonra mağara aniden "ışıkla doldu ve Buda'nın gözkamaşıtırıcı gölgesi, bulutlar aniden parçalandığında olduğu gibi görkemli bir şekilde ortaya çıktı ve" Işık Dağı'nın harika görüntüsünü ortaya çıkardı. ". Parlak ve muhteşem bir berraklık, ilahi çehreyi aydınlatıyordu. Hayranlıktan coşan Hiouen-Thsang, gözlerini bu kıyaslanamayacak kadar yüce manzaradan ayırmadı. Hiouen-Thsang , See-yu-kee adlı günlüğüne şunları ekliyor : İnsan ancak samimi bir inançla dua ettiğinde ve yukarıdan tarif edilemez bir duygu aldığında, uzun süre görüntünün tadını çıkaramasa da gölgeyi net bir şekilde görebilir (Max Müller) , Budist Hacılar).

Ülkenin bir ucu mistiklerle, filozoflarla, dindarlarla, azizlerle, Budistlerle, büyücülerle dolu.
Bazı durumlarda ölümlülere nesnel olarak görünen görünmez varlıkların yaşadığı manevi bir dünyaya dair ortak bir inançvardır. J:J: Schmidt şöyle diyor: “Orta Asya halklarının inancına göre, dünya ve onun içkısmı ile onu çevreleyen atmosfer, organik doğanın tamamı üzerinde ya faydalı ya da zararlı etki yapan manevi varlıklarla doludur. ve inorganik... Hele çöller ve kötü ruhların en gözde ikametgahı veya buluşma yeri olduğundan doğanın etkilerinin korkunçve devasa boyutlarda sergilendiği diğer vahşi ve ıssız yerler; ve bu nedenle Turán'ın bozkırları ve özellikle de büyük Gobi çölü, çok eski zamanlardan beri kötü varlıkların meskeni olarak görülüyordu.

Dr. Schliemann'ın Mycenae'de keşfettiği hazineler halkın açgözlülüğünü uyandırdı ve birçok maceracı spekülatör, eski insanların zenginliklerinin kriptalarda veya mağaralarda, kumun altında veya alüvyon birikintilerinde gömülü olduğuna inanılan yerlere çekildi. Başka hiçbir ülkede, hatta Peru'da bile Gobi Çölü kadar çok gelenek yoktur. Bugün, değişen kumlardan oluşan kurak bir deniz olan Bağımsız Tataristan'da, eğer raporlar yanıltıcı değilse, dünyanın şimdiye kadar tanıdığı en güçlü imparatorluklardan biri yerleşmiştir. Yüzeyin altında öyle bir zenginlik, altın, mücevher, heykel, silah, mutfak eşyası ve uygarlığı, lüksü ve seçkin sanatı çağrıştıran her şeyin yattığı söyleniyor ki, Hıristiyan Batı'daki hiçbir şehir bununla eşleşemez. Gobi'nin kumları, aralıksız esen şiddetli fırtınaların etkisiyle düzenli olarak Doğu'dan Batı'ya doğru hareket ediyor. Zaman zaman bir hazine keşfedilir; ama hiçbir yerli ona dokunmaya cesaret edemiyor çünkü tüm din güçlü bir büyünün hakimiyeti altında. Buna cesaret eden herkes ölüm cezasıyla cezalandırılacak. Korkunçama çok sadık cüceler olan Bahtiler, tarih öncesi insanların gizli hazinelerini koruyor ve insanlığa öğretmek için zamanın döngüsel devriminin hafızalarını yeniden diriltecek günü bekliyor (5).

Okuyucunun anılarını canlandırmak için Isis Unveiled'den önceki paragrafları bilerek alıntıladık . Döngüsel dönemlerden biri yeni geçti; ve Bahti'ye ve Hindistan'ın daha az "korkunç" olmayan Râkshasa'larına rağmen gizemli çölün tarihinin bir kısmının bize açıklanması için Maha Kalpa'nın sonunu beklememize gerek yok. Bu eserin önceki dört cildinde, yazarın her türlü gösterişten uzak, itiraf etmekten çekinmediği anlatım bozukluğuna rağmen hikâyeleri ya da kurguları açıklamamıştık.

Uzak Doğu'nun ve özellikle Hindistan'ın çok eski zamanlardan beri klasik ilim ve bilgelik diyarı olduğu, bugün genel kabul gören bir görüştür. Ancak sanat ve bilimin Aryanların topraklarında doğduğu uzun süre inkar edildi. Bazı oryantalistler, Mimarlık'tan Zodyak'a kadar bu isme layık her bilimin gizemli Yunan Yavanalar tarafından icat edildiğini iddia ediyor. Bu nedenle, Hindistan'da genel uygulamalarının diğer eski halklara göre daha az bilindiği gerçeğine dayanarak, Hindistan'ın okült bilimlere ilişkin bilgisinin bile reddedilmesi mantıklıdır. Bunun nedeni şudur:

Hindular arasında Mısırlı rahiplere göre mümkünse en ezoterik büyüydü ve hâlâ da öyledir. Bunu o kadar kutsal tuttular ki, bunu yalnızca kamusal ihtiyaçhalinde uyguladılar ve bu yüzden insanlar onun varlığından pek emin değillerdi. Bu bir din meselesinin çok ötesindeydi; çünkü o, ilahi sayılıyordu (ve hâlâ da öyledir). Mısırlı hiyerofanlar, saf ve katı ahlaklarına rağmen, yaşamın kutsallığı ve tüm dünyevi şeylerden doğaüstü feragatleriyle onlarda geliştirilen büyüsel yetenekler açısından çileci jimnastikçilerle karşılaştırılamaz. Onları yakından tanıyanlar onlara Keldani büyücülerinden çok daha fazla saygı duyuyorlardı. Mısırlı kardeşleri en azından topluluk halinde yaşarken, "Kendilerine en ufak bir yaşam rahatlığından mahrum kaldılar ve ormanların münzevi yalnızlığında yaşadılar" (6). Sihirbazlara ve falcılara atfedilen damgaya rağmen tarih, onların çok değerli tıbbi sırlara sahip olduklarını ve uygulamalarında emsalsiz derecede yetenekli olduklarını kabul etmiştir. Hint mahatmalarının bilgilerinin kanıtını veren çok sayıda kitabı korunmuştur. Titiz bilim adamlarına göre bu sadece bir spekülasyon gibi görünecektir.

Machine Translated by Google

Jimnosofistlerin Hindistan'daki büyünün gerçek kurucuları olduğ unu veya uygulamalarını ilkel Rishilerden (7) (yedi ilkel bilge) (8) miras olarak aldıklarını doğ rulayın.

Ancak denemeliyiz. Isis Unveiled'da Magic ile ilgili söylenen her ş ey bir gösterge olarak ifade edildi; ve konunun iki büyük ciltte sırasızca sulandırılması gerektiğ inden okuyucu açısından önemini büyük ölçüde yitirdi. Ancak bu göstergelerin kapsamı artık daha geniş olacak. Büyünün insan kadar eski olduğ unu tekrarlamak asla boş olmayacaktır . Artık buna ş arlatanlık ya da halüsinasyon demek mümkün değ il, çünkü artık "hipnotizma", "telkin", "düş ünce okuma" olarak adlandırılan hipnotizma gibi küçük dalları ve gerçeklerden kaçınmak için kullanılan diğ er isimler, onlar tarafından ciddi ş ekilde inceleniyor. Avrupa ve Amerika'nın en ünlü fizikçileri ve biyologları. Büyü, her ülkenin diniyle ayrılmaz bir ş ekilde bağ lantılıdır ve kökeninden ayrılamaz. Tarih, inisiyeler tarafından korunan doktrinlere baş vurmadıkça, büyünün bilinmediğ i herhangi bir zamandan söz edemez veya bilinmeye baş ladığ ı zamanı belirleyemez. Bilim, dünyanın en eski arş ivlerinin kanıtlarını reddettiğ i ve Doğ anın gizemlerinin meş ru koruyucularından evrensel sembolizmin anahtarını almayı reddettiğ i sürece, insanın kökeni sorununu da çözemez. Ne zaman bir yazar büyünün kökenini belli bir ülkeye ya da ş u ya da bu tarihi olaya bağ lamaya çalış sa, hipotezlerinin temelini çürüten yeni araş tırmalar ortaya çıkıyordu. Bu noktada mitologlar ne yazık ki birbirleriyle çeliş mektedirler. Bazıları büyünün kökenini , İ ncil'de defalarca bahsedildiğ ini hesaba katmadan, M.Ö. 70 yıllarında İ skandinav rahip ve kral Odin'e atfediyor. Wala rahibelerinin gizemli ayinlerinin Odin'in (9) zamanından çok önce gerçekleş tiğ i kanıtlandıktan sonra mitolojistler, onu büyülü ayinlerin kurucusu olarak kabul ederek Zerdüş t'e yöneldiler; ancak Ammianus Marcellinus, Pliny ve Arnobius, diğ er antik tarihçilerle birlikte Zerdüş t'ün yalnızca bir reformcu olduğ unu belirtmiş lerdir (10).

Bu nedenle, okültizm veya maneviyat hakkında hiçbir ş ey bilmek istemeyen, onları saçma ve bilimsel incelemeye değ er olmayan olarak nitelendirenlerin, eskileri incelediklerini veya onları tamamen anladıklarını, hatta onları incelediklerini söylemeye hakları yoktur. Yalnızca çağ daş larından daha bilge olduklarına inananlar, eskilerin bildiğ i her ş eyi bildiklerini ve bugün çok daha fazlasını bildiklerini iddia edenler, diğ er zamanların aptalca batıl inançları olarak adlandırdıkları ş eylerle alay etme yetkisine sahip olduklarını iddia ederler.
Bunlar, artık inisiye olmuş hükümdardan boş olan boş kraliyet lahitinin bir kapasite ölçüsü olduğ unu ve onu çevreleyen piramidin bir tahıl ambarı, belki de bir kiler olduğ unu doğ rulayarak büyük bir sırrı keş fetmiş olmaktan gurur duyanlardır! (on bir). Modern toplum, bazı bilim adamlarının basit ifadesine dayanarak büyü ş arlatanlığ ı olarak adlandırıyor; ama ş u anda buna inanan sekiz yüz milyon insan var; ve maneviyat adı altında büyüye inanan, kaba anlayış a sahip olmayan, aklı baş ında, yirmi milyondan fazla erkek ve kadın. Antik dünyanın bilgeleri, filozofları ve peygamberleri buna inanıyordu. Uygulanmayan ülke neresi? Bizim ülkemizde ne zaman ortadan kayboldu? Hem eski hem de yeni kıtada (birincisi ikincisinden çok daha genç) bilim bilimi çok eski zamanlardan beri biliniyor ve uygulanıyordu. Meksikalıların kendi inisiyeleri, büyücüleri, rahipleri, hiyerophantları ve inisiyasyon mezarları vardı. Meksika'da, Kolombiya öncesi iki heykel gün yüzüne çıkarıldı; bunlardan biri, Hintli çilecilerin ritüelistik duruş unda Meksikalı bir ustayı temsil ediyor, diğ eri ise baş ı tam olarak Hindistan tanrıçaları gibi süslenmiş bir Aztek rahibesini temsil ediyor. Öte yandan, "Guatemala madalyaları", "Bilgelik Yılanı" ile çevrelenmiş , (yüzlerce gözü ve kulağ ı olan, görme ve duymayı simgeleyen) "Bilgi Ağ acı"nı, tanrının kulağ ına fısıldayan bir tavırla sergiliyor. kutsal kuş , Hernán Cortés'in subayı Castilla'lı Bernardo Dí az, İ spanyolların piramitlerine benzeyen insanların mükemmel inceliğ i, canlı zekası ve güçlü uygarlığ ının yanı sıra büyülü sanatları hakkında da fikir veriyor. Aynı gizli orantı kurallarına göre inş a edilmiş olan Mısırlılar, Azteklerin medeniyetinin ve dini sisteminin, birden fazla açıdan Mısırlılar ve onların ataları olan Hintlilerle aynı kaynaktan türetildiğ ini gösterir. üçhalkta büyünün gizemi veya doğ a felsefesi en üst düzeyde yetiş tirilmiş ti.

Çünkü onunla ilgili her ş ey doğ aüstü değ il, doğ aldı; Lucian'ın "alaycı filozof" Demokritos hakkında söylediğ i ş u sözlerin de gösterdiğ i gibi, eskiler bunu çok doğ ru değ erlendirdiler:

Machine Translated by Google

O [mucizelere] inanmıyordu... ama mucize yaratanların mucizeler üzerinde nasıl çalış tığ ını keş fetmeye kendini adadı; Kısacası felsefesi onu, büyünün doğ ada iş leyen yasaları taklit etmek ve uygulamakla sınırlı olduğ u sonucuna götürdü.

O halde eskilerin büyüsünü kim "batıl inanç" olarak tanımlayabilir?

[Bu konudaki] "alaycı filozof" [Demokritos'un] görüş ü çok önemlidir, çünkü Xerxes'in Abdera'da bıraktığ ı büyücüler onun öğ retmenleriydi; ayrıca uzun bir süre Mısırlı rahiplerden büyü öğ renmiş lerdi (12). Bu büyük filozof, hayatının yüz dokuz yılı boyunca doksan yıl boyunca deneyler yaptı ve bulgularını, Petronius'a göre doğ ayla ilgili bir kitaba kaydetti (13). Her ne kadar mucizelere inanmasa ve onları reddetse de, görgü tanıklarının doğ ruladığ ı mucizelerin gerçekleş miş olduğ unu ve gerçekleş miş olabileceğ ini doğ ruladı, çünkü en önemlileri bile " doğ anın gizli yasalarının" etkisiydi (14)... Ekle Buna göre, "bilim ve sanatın son beş iğ i" olan Yunanistan ve dinlerin yuvası olan Hindistan, büyü öğ renimi ve uygulanmasına çok düş kündü ve hâlâ da öyledir: ve kim bunun incelenmeye değ er olmadığ ını düş ünmeye ya da inkar etmeye cesaret edebilir? bilimin onuru? (on beş).

Hiçbir gerçek Teosofist bunu asla yapamayacaktır, çünkü büyük Oryantalist topluluğ umuzun bir üyesi olarak o, Doğ u'nun Gizli Doktrini'nin evrensel bilimin alfa ve omegasını içerdiğ ini şüphesiz biliyor; Gizemli metinlerinde, alegorik sembolizmin yapraklı ve bazen aşırı coş kun geliş iminin altında, tüm eski ve modern bilgeliğ in temel taş ı ve temel taş ı gizlidir. İ lahi Mimar tarafından getirilen o Taş , bugün aş ırı insanlaş mış operatörün reddettiğ i taş tır; çünkü ölümcül materyalizmi yüzünden sadece kutsal çocukluğ una değ il, aynı zamanda kendisinin inş aatçılardan biri olduğ u ergenlik çağ ına dair tüm anılarını kaybetmiş tir; ve Arap inisiyesi Patrik Eyüp'ün şiirsel bir dille derin bir anlam ifade ederek söylediğ i gibi, dünyanın temellerinin döşülerini verdikten sonra "sabah yıldızları koro halinde şarkı söyledi ve Tanrı'nın Oğ ulları sevinçle doldu". Fakat hala içsel Benliklerinde İ lahi Iş ın içşin yer açabilenler ve bu nedenle okült bilimlerin verilerini alçakgönüllü bir inançla kabul edenler, bu Taş 'ın içinde felsefi mutlaklığ ın bulunduğ unu çok iyi biliyorlar ki bu da felsefenin anahtarıdır. Yaş am ve Ölüm'ün karanlık sorunları, bu eserde bir kısmı belli ölçüde anlatılıyor.

Yazar, bu tür anlaş ılması güçsoruların ortaya konulmasının getirdiğ i muazzam zorlukları ve görevin risklerini çok iyi biliyor. Gerçeğ e sahtekarlık demek insan doğ asına hakaret olsa da bunun nasıl yapıldığ ını ve kabul edildiğ ini her gün görüyoruz; çünkü her gizli gerçek, genel bir onaya ulaş madan önce inkar edilmeye ve onu savunanlar şehit olmaya mahkumdur; ve o zaman bile genellikle
olmak

Altın bir çelenk görünümünde dikenli taç

Gizli gizemlerin altında yatan gerçekler, binlerce okuyucu içşin sahtekarlık olacaktır ve kiş i bunların ancak değ erini tahmin edebilir. Bu çok doğ aldır ve bundan kaçınmanın tek yolu her okültist içşin Pisagorcuların "sessizlik yeminini" yerine getirmeyi taahhüt etmesi ve bunu her beş yılda bir yenilemesidir; Aksi halde, sözde kültürlü toplum (üçte ikisi, ilk ustanın ortaya çıkış ından bu yana dünyanın yarısının diğ er yarısını aldattığ ına inanmak zorunda olduklarını düş ünüyor), davetsiz misafirleri taş lama konusunda kalıtsal ve geleneksel haklarını ileri sürecektir. Carlyle'ın hemş erileri hakkında "çoğ unlukla deli olduklarını" söylediğ inde zaten meş hur olan aksiyomunu en canlı ş ekilde ilan eden, ancak kendilerini bu kuralın ş anslı istisnaları arasına dahil etme tedbirini alan hayırsever eleş tirmenler, bu çalış madan daha sağ lam bir sonuççıkaracaklar. İ nsan ırkının doğ uş tan alçaklardan ve aptallardan oluş tuğ una dair üzücü gerçeğ in inancı. Ancak bu pek önemli değ il. Okültistlerin ve onların Arkaik biliminin haklılığ ı, toplumun kalbinde yavaş ve istikrarlı bir ş ekilde, saat saat, gün be gün, yıldan yıla, iki korkunçdal, Büyünün gövdesinden çıkan iki asi filiz ş eklinde hazırlanıyor. : Spiritüalizm ve Roma Kilisesi. Gerçekler çoğ u zaman kurguların arasına girer. Çeş itli hata biçimleri, insan ırkını devasa bir boa gibi kısıtlıyor, korkunçhalkalarıyla her hakikat arzusunu ve her ışık arzusunu boğ maya çalış ıyor. Ancak hatanın yalnızca yüzeysel bir gücü vardır; çünkü gizli Doğ a dünyayı çevreliyor

Machine Translated by Google

tek bir nokta hariçher anlamda bütündür. Ve ister fenomenlerle, ister mucizelerle, ister ruh tuzağ ıyla, ister piskoposluk personeliyle olsun, okültizm, çağ ımız Avrupa'da Batı döngüsünün "Shani'nin (Satürn) üçüncü yedilisine" ulaş madan önce zafer kazanacaktır; yani 21. yüzyılın sonundan önce.

Gerçekte, uzak geçmiş in nadasa bırakılanları ölmemiş tir; sadece dinlen. Kutsal Druidik meş e ağ açlarının iskeleti hâlâ kuru dallarından filizlenebilir ve dört bin yıllık bir mumyanın lahitinde bulunan bir avuçbuğ daydan "güzel bir hasat" fış kırdığ ı gibi yeni bir hayata yeniden doğ abilir. Ve neden olmasın? Gerçek, kurgudan çok daha olağ anüstüdür. Herhangi bir gün beklenmedik bir ş ekilde kendini haklı çıkarabilir ve zamanımızın kibirli varsayımını küçük düş ürebilir, Gizli Kardeş lik'in son eklektik okulun filatelileriyle yok olmadığ ını kanıtlayabilir; Gnosis'in yeryüzünde hala geliş tiğ ini ve bilinmemesine rağ men onun pek çok müridinin bulunduğ unu.

Bütün bunlar, Avrupa'yı ziyaret eden bir veya daha fazla büyük Üstat tarafından gerçekleş tirilebilir ve bu da Sihir'e karş ı küstah iftiracıları ve iftiracıları açığ a çıkarır. Birkaç önemli yazar bu tür Gizli Kardeş liklerden bahsetmiş tir ve bunlar Mackenzie'nin Kraliyet Masonik Ansiklopedisi'nde tartış ılmaktadır . Dolayısıyla inkar eden milyonlarca insan karş ısında yazar, Isis Unveiled'da söylediğ i ş eyi tekrarlamadan edemiyor:

> Genel görüş onlara baktığ ı için "ustalar" çok daha kolay saklanmayı baş ardılar.
> baş latılanlar] yeni kurgular olarak ...
> Bu yüzyılın Saint-Germain'leri ve Cagliostros'ları alaycılıkla öğ retilen baş ka bir taktiğ i izliyorlar.
> geçmiş zamanların zulümleri (16).

Bu kehanet dolu sözler 1876'da yazılmış ve 1886'da doğ rulanmış tır.
ancak ş unu ekleyin:

> "Medeni" ülkelerle hiçbir ilgisi olmayan bu mistik Kardeş liklerin birçoğ u var. Göz ardı edilen topluluklarda geçmiş in kalıntıları saklıdır. Bu "ustalar", eğ er isterlerse, harika bir ata dizisine sahip olduklarını iddia edebilir ve hem kutsal hem de dünyevi tarihin birçok karanlık sayfasını aydınlatacak destekleyici belgeler sunabilirler (17). Eğ er Kilise Babaları hiyeratik yazıların anahtarına sahip olsaydı ve Mısır ve Hint sembolizminin sırrını bilselerdi, antik çağ a ait tek bir anıtı bile bozulmadan bırakmazlardı (18).

Ancak dünyada, yine bir kardeş liğ e ait olan ve sıradan insanların bildiğ inden daha güçlü olan baş ka bir usta kategorisi daha var. Birçoğ u kiş isel olarak iyi ve hayırsever, hatta zaman zaman kutsal ve saftır; ancak kolektif olarak, yorulmadan ve kararlı bir amaç doğ rultusunda belirli ve bencil bir amacın peş inden gittikleri için, siyah sanatın ustaları arasında sınıflandırılmaları gerekir. Bunlar, Orta Çağ 'dan beri hiyeratik ve sembolik yazıların çoğ unu çözen Roma Katolik rahipleri ve din adamlarıdır. Onlar, gizli semboloji ve eski dinler konusunda oryantalistlerin sahip olabileceğ inden çok daha bilgilidirler; kurnazlık ve becerinin vücut bulmuş hali olarak bu ustaların her biri anahtarı kapalı ellerinde sımsıkı tutar ve engelleyebildiğ i sürece sırların ifş a edilmemesine özen gösterir. Roma'da, Avrupa ve Amerika'nın her yerinde, hayal edilebileceğ inden çok daha derin Kabalistler var. Yani "siyahi" müritlerin kamusal "kardeş likleri", büyük güçleri nedeniyle Protestan ülkeler için bir grup oryantal okültistten daha büyük tehlike oluş turur. Ve insanlar büyüye gülüyorlar! Ve fizyologlar ve biyologlar onların güçleriyle ve hatta sıradan insanların "büyücülük" ve "kara büyü" dediğ i ş eylere olan inançlarıyla bile dalga geçiyorlar! Arkeologların İ ngiltere'de binlerce sırrı olan Stonehenge'leri ve Brittany'de ikizleri Karnac'ları var ama yine de hiçbiri geçen yüzyılda buranın mahzenlerinde ve gizemli köş elerinde neler olduğ undan ş üphelenmiyor. Yeni bir din değ iş tirme ihtimali olduğ unda ilginçsahnelerin yaş andığ ı Stonehenge'in "sihirli odalarını" bile bilmiyorlar. Salpêtrière'de yetenekli hipnoz uzmanlarının özel olarak gerçekleş tirdiğ i deneyler sayılmazsa, her gün yüzlerce deney yapıldı ve yapılıyor. Deneklerin, normal durumlarına döndüklerinde, hipnotize olduklarında hipnozcunun onlara yapmalarını emrettiğ i her ş eyi, bir bardak su içmek gibi basit bir eylemden, bilimin artık "eylemler" olarak adlandırdığ ı cinayet taklidi yapmaya kadar her ş eyi tamamen unuttuğ u kanıtlanmış tır. ." önerildi." Ancak kanun

Machine Translated by Google

Bu, büyülenmiş bir kuş un sonunda kendisini büyüleyen yılanın ağ zına düş mesi gibi, kiş iyi (bu nedenle özne olarak anılır) iradesine tabi tutan hipnozcu tarafından belirlenen süre ne olursa olsun emredilmiş tir; Daha da kötüsü, kuş tehlikeyi biliyor ve onu yenemese de direniyor, oysa hipnotize edilen kiş i isyan etmek ş öyle dursun, kendi özgür iradesini takip ediyor gibi görünüyor. Bu tür bilimsel deneylere inananlardan hangi bilge Avrupalı (ve bunların gerçekliğ ine henüz ikna olmayan çok az kiş i var) bunların kara büyü olduğ unu söyleyecektir? Ancak bu, eskilerin gerçek ve yadsınamaz büyüsü ve büyüsüydü . Nî lgiri'nin Mûlukurumbaları, bir düş manı yok etmeyi teklif ettiklerinde büyülerinde baş ka hiçbir ş ekilde ilerlemezler; ve Sikkim ve Butan'ın dugpa'larının iradelerinden daha güçlü baş ka ajanları yok . Onlarda bu irade, kaprisli denemeler ve belirsiz dürtüler değ il, "öznenin" az ya da çok alıcılığ ından ve sinirsel duygusallığ ından bağ ımsız, belirli bir amaçve kesin sonuçtur. Kurban bir kez seçilip ona göre yerleş tirildiğ inde , dugpa sıvısı yanılmaz bir etki yaratır, çünkü onun iradesi, hiçbir fikri olmayan (ve bu nedenle de) Avrupalı hipnozcunun (bilimsel amaçları olan bilinçsiz büyücü)kinden çok daha güçlüdür. Antik dünyada Doğ ulu ve Batılı bilinçli kara büyücülerin bu yetiyi geliş tirmek için kullandıkları yöntemlerin güçlü çeş itliliğ ine inanıyor.

Ve ş imdi açıkça ve kısaca sormaya değ er: Zengin ve etkili insanları kendi dinlerine döndürmeye hevesli fanatik ve gayretli rahipler, neden Fransız hipnozcuların tebaalarına uyguladıkları prosedürlerin aynısını uygulamasınlar? Katolik rahibin vicdanı muhtemelen bununla sakinleş miş tir, çünkü o kiş isel olarak bencil amaçlarla değ il, "bir ruhu" "ebedi lanetten" kurtarmak amacıyla çalış maktadır. Ona göre eğ er içinde sihir varsa kutsaldır, faziletlidir ve ilahidir. Körü körüne imanın gücü bu kadar ulaş ır.

Bu nedenle, sosyal konumu yüksek, kınanmaz davranış ve güvenilir dürüstlüğ e sahip saygın insanlar, ispiritizma ve medyumluk bahanesi altında bazı insanları telkinle imana döndürmek için oturumlar düzenleyen çok iyi organize edilmiş Katolik rahip topluluklarının var olduğ una dair bize güvence verdiklerinde, ş imdi doğ rudan, uzaktan yanıt veriyoruz: Biliyoruz. Ayrıca hipnozcu rahiplerin, dönüş ümüyle ilgilendikleri bir kiş i üzerinde nüfuz sahibi olmak istediklerinde, özellikle bunun için, yani büyü törenleri için tasarlanmış bir yeraltı alanına çekildikleri ve bir daire ş eklinde durdukları bize bildirildiğ inde. iradelerinin birleş ik güçlerini seçilen kiş iye doğ ru harekete geçirirler ve prosedürü tekrarlayarak sonunda kurbanlarına boyun eğ dirirler; büyük ihtimalle yine cevap vereceğ iz: Gerçekten de, ister Stonehenge'de ister baş ka bir yerde uygulansın, büyücülük törenlerinin bu tür olduğ unu biliyoruz. Bunu kiş isel deneyimlerimizden biliyoruz; ve aynı zamanda en yakın dostlarımızdan birçoğ unun benzer yollardan etkilenerek Roma kilisesinin "iyi huylu" bağ rına girmesi nedeniyle. Böylece, bir yandan Charcot ve müritlerinin "büyüleme" konusundaki hipnotik gücüne inanan, diğ er yandan da siyahın güçleri söylendiğ inde küçümseyerek gülen yanılgıdaki deneycilerin cehaletine ve inatçılığ ına ş efkatle gülmeyi bırakabiliriz. büyü Bilimden önce ölen ve Fransa'daki Tıp Fakültesi'nin bilimsel deneyleri arasında hipnoz ve telkin yoluyla etkilenmeyi kabul eden Kabalist Rahip Eliphas Levi, bundan yirmi beş yıl önce Dogma ve Ritüel adlı eserinde "Büyüler ve Büyüler" hakkında ş unları söylemiş tir: Daha Yüksek Büyü:

Büyücülerin ve büyücülerin, kötülüğ ün ruhunu çağ ırırken her ş eyden önce aradıkları ş ey, kötü amaçlarla elde etmek istedikleri, gerçek ustanın normal bir özelliğ i olan o manyetik güçtü... Onların en büyük arzularından biri, büyünün gücüydü; Bu, bir astral ış ık akımı tarafından iletilen gerçek zehirlerle karş ılaş tırılabilecek zararlı etkilerin uygulanmasıdır. Bazı törenlerle iradelerini uzaktan zehirleyecek kadar yüceltmiş lerdi...

...Dogma'mızda büyüler hakkında ne düş ündüğ ümüzü ve bu gücün ş üphesiz gerçek ve son derece tehlikeli olduğ unu söylemiş tik. Gerçek sihirbaz, davranış ları kendisini tatmin etmeyen veya cezayı hak ettiğ ine inandığ ı kiş ilere, tamamen onaylamayarak, törensiz bir büyü yapar (19). Kendisine haksızlık edenleri affederken bile onları büyüler ve üstadların düş manları uzun süre cezasız kalmaz. Bu yasanın yanılmaz etkilerinin örneklerini gördük. Ş ehitlerin cellatları her zaman sefil bir ş ekilde telef oldu; ve ustalar zekanın ş ehitleridir. İ lahi Takdir [Karma], kendilerini küçümseyenleri hor görüyor ve canlarını almaya çalış anları ölüme mahkum ediyor gibi görünüyor. Gezgin Yahudi efsanesi bu sırların popüler ş iirselleş tirilmesidir. Bir kasaba bilge bir adamı çarmıha gerdi ve bu kasaba onun sesini duyuyor

Machine Translated by Google

gitmek ! Zorunlu bir görev olarak, her seferinde bir an dinlenmeye çalış ın. O zamandan beri bu kasaba öyle bir kınamaya maruz kalıyor ki; Tamamen yasa dış ıdır ve yüzyıllar boyunca Go! Go!'nun çığ lığ ını dinler, ne merhamet ne de dinlenme bulur (20).

Belki de tüm bunların "batıl masallardan ibaret" olduğ unu söyleyeceklerdir. Öyle olsun. Dünyanın üzerinde dolaş an öldürücü kayıtsızlık ve bencillik nefesi karş ısında can sıkıcı her gerçek önemsiz bir kurguya dönüş ür ve bir zamanlar yemyeş il olan Hakikat Ağ acı'nın dalları kuruyup ilkel kavramlarının manevi tazeliğ ini kaybeder. Modern sembolologlar, asla böyle bir anlamı olmayan ş eylerde bile, fallik tapınmanın yalnızca cinsel amblemlerini görmeye heveslidirler; ancak okült bilimlerin gerçek öğ rencisi için, ister on iki saat ister altı ay uzunluğ unda olsun, gecesi olmayan gün olmadığ ı gibi, kara büyünün karş ı ağ ırlığ ı olmadan beyaz veya ilahi büyü Doğ ada var olamaz. Ona göre Doğ adaki her ş eyin gizli bir yanı vardır; bir aydınlık, bir de karanlık. Mısır piramitleri ve druidik meş eler, dolmenler ve kutsal ağ açlar, bitkiler ve mineraller, hepsi derin bir anlam taş ıyordu ve bilgeliğ in kutsal gerçeklerini taş ıyordu; baş druid büyülü tedavilerini ve büyülerini uyguladığ ında, Mısırlı hierophant "iyi hayalet"i uyandırdığ ında. Kadim insanların kadınsı ve fantastik yaratısı Cehmnu, dünyevi insan doğ asının son ve ıstıraplı çığ lığ ıyla aynı anda, inisiyasyon adayının zihinsel gücünü ıstırapla sınamak için sunuldu. Sihir gerçekten ismini ve bununla birlikte tanınma hakkını da kaybetmiş tir; ancak pratikte, "manyetik etki", "kelimenin büyüsü", "karş ı konulamaz büyülenme", "bir büyüyle boyun eğ dirilmiş seyirciler" ve aynı soydan gelen diğ er iyi bilinen ifadelerin neslinin kanıtladığ ı gibi varlığ ını sürdürüyor. gerçek anlamını bilmeseler de hepsi bunu kullanıyor. Ancak büyünün etkileri, buna "Kutsal Ruh'un eylemi ve lütfu" adını veren Reformcular, Kara Metodistler ve Kurtuluş çular gibi dini cemaatlerde daha belirgin ve tanımlanmış tır. Gerçek ş u ki, kör kalabalık onun sessiz eyleminin ve bireyler üzerindeki sinsi etkisinin farkına varmasa da, büyü insan ırkında hala tamamen titreş mektedir; Her ne kadar toplumun genel cahil kitlesi, her gün, her saat ürettiğ i kötülük ve faydalı etkilerin farkına varmasa da. Dünya, hem gündelik yaş amda, hem siyasette, hem din adamlarında hem de özgür düş üncenin kalelerinde bilinçsiz büyücülerle doludur. Bu sihirbazların çoğ u ne yazık ki, mecaz olarak değ il, basit gerçeklikte, tuhaf bencillikleri, intikamcı, kıskançve kötü doğ aları nedeniyle "büyücülerdir". Gerçeğ i bilen gerçek büyü öğ rencisi onlara ş efkatle bakar; ve eğ er sağ görüsü varsa susar; çünkü evrensel körlüğ ü iyileş tirmek için gösterdiğ iniz her çabanın tek ödülü nankörlük, iftira ve iftira olacaktır; bunlar size ulaş amayınca size zarar vermek isteyenlere karş ı tepki verecektir. Nefret ve yalanla ısırılmış bir yalan olan yalanlar ve iftiralar onun kaderidir ve ış ığ ı yaymak istemesinin bir ödülü olarak çok geçmeden onu yok ederler.

Gizli Doktrinin evrensel varlığ ının, büyünün pratik yöntemleriyle paralel olarak varlığ ının kurgusal bir kurgu olmadığ ını göstermek için görüş ümüze göre yeterince ş ey söyledik. Doğ u'da ve özellikle Hindistan'da varlığ ını sürdüren bu gerçeğ i tüm antik dünya biliyordu. Eğ er büyü bilimse, doğ al olarak onun da öğ retmenleri ya da takipçileri olması gerekir. Kutsal Bilginin koruyucularının hâlâ insan bedeninde yaş ayıp yaş amadıkları ya da efsane olarak kabul edilip edilmedikleri pek önemli değ ildir. Felsefesi, takipçilerinden bağ ımsız olarak kendi baş ına zafer kazanmalıdır. Çünkü bilge Gamaliel'in Sanhedrin'e hitaben söylediğ i sözlere göre: "Eğ er bu öğ reti yanlış sa, kendiliğ inden yok olacaktır; ama eğ er bu doğ ruysa , hiçbir ş ey onu yok edemeden varlığ ını sürdürecektir ."

Machine Translated by Google

BÖLÜM II

MODERN ELEŞ Tİ Rİ VE ESKİ LER

Aryan Doğ u'nun Gizli Doktrini, Mısır sembolizminde ve Hermes'in kitaplarının terminolojisinde tekrarlanmış tır. 19. yüzyılın baş larında çoğ u bilim adamı, sözde hermetik kitapları dikkate değ er bulmadı ve onları küçümseyici bir kibirle, saçma amaçlara ve saçma iddialara sahip bir dizi hikaye olarak değ erlendirdi. "Hıristiyanlıktan sonra oldukları" ve "spekülasyon, aldatma ve dindar sahtekarlık üçlü hedefiyle yazıldıkları" söylendi, hepsi, hatta en iyileri bile aptalca uydurmaydı (1). Bu bakımdan 19. yüzyıl, 18. yüzyılın değ erli bir ürünüydü, çünkü Voltaire'in zamanında ve bu dönemde, doğ rudan Kraliyet Akademilerinden gelmeyen her ş ey sahte, batıl inançlı ve aptalca görülüyordu. Eskilerin bilgeliğ ine olan inançbelki bugün olduğ undan çok daha fazla alay konusu ve alay konusuydu.

"Sahte bir Hermes'in, sahte bir Orpheus'un, sahte bir Zerdüş t'ün" eserlerini ve kimeralarını, sahte kehanetleri ve kâhinleri ve akış kan saçmalığ ıyla üçkez sahte Mesmer'i özgün olarak kabul etmeye yönelik tek giriş im kararlılıkla reddedildi. Dolayısıyla o günlerde Oxford ve Cambridge'in (2) ya da Fransız Akademisi'nin bilimsel ve dogmatik etiketini taş ımayan her ş ey "bilime aykırı" ve "gülünçderecede saçma" sayılıyordu. Bu eğ ilim günümüze kadar devam etti.

Gerçek bir okültist (yüksek psiş ik yetileri araş tırma araçları olan, potansiyel olarak laboratuvardakilerden çok daha üstün olan) bir kiş inin niyetinden, fiziksel araş tırma alanında gösterilen çabaları küçümsemekten daha uzak bir ş ey olamaz. Doğ al sorunların mümkün olduğ u kadar çözümü için üstlenilen görevleri her zaman memnuniyetle görmüş ve kutsal saymış lardır. Okült felsefenin gölgede bırakamayacağ ı sınırsız Doğ aya duyulan saygı ruhuyla Newton, astronomi çalış masının en sonunda bilgi okyanusunun önündeki çocukça deniz kabukları koleksiyonundan ibaret olduğ unu gördü. Bu benzetmenin ima ettiğ i zihinsel tutum, gerçek bilge adamların büyük çoğ unluğ unun Doğ a'nın fiziksel olgularıyla karş ı karş ıya kaldıklarında sergiledikleri tutumu güzel bir ş ekilde özetlemektedir. Onlara baktığ ınızda sağ duyunun ve ölçülülüğ ün kişileş miş halidirler. Aş ılmaz bir sabırla gözlemliyorlar. Tedbirlidirler ve asla hipotez çıkarımı yapacak kadar ihtiyatlı değ illerdir; ve Doğ ayı inceledikleri sınırlamalara bağ lı olarak, gözlemlerini derlemede takdire ş ayan bir doğ rulukla ilerlerler.

Dahası, modern bilim adamlarının inkar iddiasında bulunmamak konusunda çok dikkatli oldukları ve herhangi bir yeni keş if ile kabul edilen teoriler arasında çeliş ki yaş anmasının çok düş ük bir ihtimal olduğ u söylenebilir. Ancak en geniş genellemeler söz konusu olduğ unda bile (bunlar yalnızca ders kitaplarında veya popüler bilim kılavuzlarında dogmatik imalara sahiptir), gerçek "bilimin" tonik karakteri, eğ er onu en göze çarpan temsilcilerinde somutlaş tırabilirsek, zaten çoğ unlukla alçakgönüllülüğ e ayrılmış tır.

Bu nedenle, bilim adamlarının usul sınırlamaları nedeniyle maruz kaldıkları hatalarla alay etmek bir yana, gerçek okültist, hakikat arzusunun ve araş tırmacı yaratıcılığ ın kafa karış ıklığ ına ve cesaretsizliğ e mahkûm edildiğ i bir durumun acıklı doğ asını daha iyi takdir edebilecektir.

Bununla birlikte, modern bilimde acınası olan ş ey, uygun sınırları içinde onu aceleci sonuçlardan koruyan aş ırı tedbirin, bilim adamlarının laboratuvar araçlarına ek olarak, diğ erlerinin de kullanılabileceğ ini kabul etmeyi reddeden inatçılığ a yol açmasıdır. Doğ anın gizemlerini araş tırmak için fiziksel düzlem; ve bu nedenle, bir düzlemin olaylarını, diğ er düzlemlerin sağ ladığ ı bakış açılarından da gözlemlemeden, gerektiğ i gibi değ erlendirmek imkansız olabilir. Bu nedenle, Doğ a'nın fiziksel olgulardan çıkarılabilecek olandan çok daha karmaş ık olduğ unu onlara açıkça gösterecek olan kanıtlara inatla gözlerini kapatıyorlar; algılama yetilerinin bazen bir düzlemden diğ erine geçebilmesini sağ layan araçların mevcut olduğ u ve enerjilerinin, yalnızca fiziksel yapının veya maddi gücün ayrıntılarına odaklandıklarında yanlış yönlendirildikleri; Bu nedenle, karalanmayı değ il, sempatiyi hak ediyorlar.

Machine Translated by Google

Geçmiş in, günümüzün ve geleceğ in dini inançlarının modern "yok edicisi" Renan'ın zavallı insanlık ve onun muhakeme yetileri hakkında söylediklerini okurken insan kendini küçülmüş ve aş ağ ılanmış hissediyor:

İ nsanlığ ın çok kalın kafalı bir zihni vardır; ve ş eylerin gerçek analojisini doğ ru bir ş ekilde anlayabilen insan sayısı neredeyse farkedilemez (3).

Ancak bu ifadeyi aynı yazarın baş ka bir eserinde söylediklerivle karş ılaş tırdığ ımızda çalış ır, yani:

Eleş tirmenin aklını gerçeklere vermeli, elleri ayakları bağ lı olmalı ki, onu götürdükleri yere götürsünler (4)

bir rahatlama yaş anıyor. Üstelik ünlü akademisyen yukarıda bahsedilen iki felsefi ifadeye üçüncüsünü eklediğ inde ş öyle diyor:

Önyargılı her türlü çözüm bilimden yasaklanmalıdır (5).

Bütün korkumuz yok oluyor. Ne yazık ki Renán böylesine güzel bir kuralı çiğ neyen ilk kiş i oldu.

Herodot'un tanıklığ ı (hiçş üphesiz alaycı bir ş ekilde "Tarihin Babası" olarak anılır, çünkü onun kriteri Yeni Düş ünceninkiyle örtüş mediğ inde değ ersizdir) ve Platon, Thukydides, Polybius ve Plutarch'ın makul ifadeleri ve Hatta Aristoteles'in bazı kısımları bile, modern eleş tirinin mit olarak adlandırmayı sevdiğ i ş eylere atıfta bulunduklarında, sanki hiçbir ş eymiş gibi bir kenara atılıyor. Bir süre önce Strauss ş unu söyledi:

Bir anlatıda doğ aüstü bir unsurun veya bir mucizenin varlığ ı, bunun ş aş maz bir iş aretidir.
İ çinde bir efsane var.

Bu, tüm modern eleş tirmenler tarafından zımnen benimsenen kuraldır. Ama efsane nedir - .....?
Eski yazarlar bu kelimenin gelenek anlamına geldiğ ini söylememiş miydi? Latince fabl kelimesi tarih öncesi çağ larda olup biten bir ş eyle eş anlamlı değ il mi , tam olarak bir icat değ il mi? Fransa, İ ngiltere ve Almanya'nın oryantalist eleş tirmenlerinin çoğ unun takip ettiğ i otokratik ve despotik kurallarla, önümüzdeki yüzyılın belki de sonsuz tarihi, coğ rafi, etnik ve filolojik sürprizleri yaş anacaktır. Son zamanlarda felsefi mistifikasyonlar o kadar yaygınlaş tı ki, bu noktada hiçbir ş ey insanı ş aş ırtamaz. Akademisyen bir spekülatör, Homeros'un yalnızca "destanın efsanevi kiş ileş mesi" olduğ unu söylemiş tir (6); bir baş kası "Aesculapius'un oğ lu Hipokrat'ın varlığ ının hayal ürünü sayılması gerektiğ ini" garanti ediyor; Asklepiades'in (7) yedi asırdır var olmasına rağ men bir "kurmaca" olduğ u; Truva ş ehrinin yalnızca haritada var olduğ u (Dr. Schliemann'ın keş iflerine rağ men), vb. Bundan sonra neden antik çağ ın tarihsel karakterlerini mit olarak değ erlendirmeyelim? Eğ er Filoloji, Brahmanizmin kronolojik iddialarını kırmak için Büyük İ skender'e demirci çekici olarak ihtiyaçduymasaydı, uzun zaman önce bir "ilhak sembolü" ya da "fetih dehası" haline gelirdi; Belli bir Fransız yazarın zaten ima ettiğ i gibi.

Doğ rudan inkar, eleş tirmenlerin baş vurabileceğ i tek yoldur ve son ş üphecinin de bir gün sığ ınabileceğ i en güvenli sığ ınaktır. Karş ı tarafın ileri sürdüğ ü reddedilemez gerçekleri sistematik olarak inkar eden ve böylece herhangi bir ş eyi kabullenmek zorunda kalmayan biriyle tartış manın faydası yoktur. En iyi modern sembololog ve birçok Alman mitolog arasında en bilgilisi olan Creuzer, umutsuz bir ş aş kınlık anında ş unu itiraf etmek zorunda kaldığ ında bazı ş üphecilerin sakin özgüvenini kıskanmış olmalı:

Cücelerin ve cinlerin teorilerine, onların anladığ ı ş ekline geri dönmek zorunda kalıyoruz
Antikalar; çünkü onlar olmadan Gizemlerle ilgili herhangi bir ş eyi açıklamak kesinlikle imkansızdır (8).

Machine Translated by Google

Tabii ki, varlığı bilinemeyen antik çağın Gizemlerine atıfta bulunuyor.
reddetmek.

Antik çağın bilge inisiye gökbilimcilerinden değil, geçKeldanilerden, Lübnan'daki Nebatilerden ve vaftiz edilmiş Sabeanlardan (9) ödünçalınan mektup kültünün aynısından tamamen suçlu olan Roma Katolikleri, şimdi lanetle kör etmek istiyorlar. bunun kaynağı ortaya çıkıyor İlahiyatçılar ve din adamları, kendilerini en başından beri besleyen berrak pınarı bulandırmayı, böylece gelecek kuşakların kendi orijinal prototiplerini görememesini hararetle isterlerdi. Ancak okültistler, her erkeğe hakkını verme zamanının geldiğine inanırlar. Geriye kalan düşmanlarımıza gelince, modern şüpheciler, Epikurosçular, alaycılar ve Sadukiler bu eserin ilk dört cildinde kendi inkârlarına tam bir cevap bulabileceklerdir. Kadimlerin doktrinlerine karşı atılan bazı iftiraların nedeni ise Peçeli İsis'in şu sözlerinde yatmaktadır:

Antik öğretilerin mevcut yorumcuları ve eleştirmenlerinin fikri, tapınakların ekzoterizmiyle sınırlıdır ve sınırlandırılmıştır. Onun sezgisi, kahinlerin çömezlere kamusal ibadetin gerçek anlamını öğrettiği antik çağın yüce bölgesine nüfuz etmek istemiyor veya nüfuz edemiyor. Hiçbir eski bilge, insanın yaratılışın kralı olduğunu, yıldızlı gökyüzünün ve toprak ananın kendisi için yaratıldığını düşünmemişti (10).

Bugün Fallisizm (11) gibi eserlerin yayımlandığını görünce , gizleme ve kılık değiştirme devrinin geçtiğini anlıyoruz. Filoloji, Sembolizm, Karşılaştırmalı Din ve diğer kardeş bilimler, daha fazla sahtekarlığa izin vermeyecek kadar ilerlemiştir ve Kilise, durumdan mümkün olan en iyi şekilde yararlanmamak için çok ihtiyatlı ve ihtiyatlıdır.

Bu arada, Babil harabelerinden her gün çıkarılan "Hekate'nin eş kenar dörtgenleri" ve "Lucifer'in tekerlekleri" (12), aynı sembollerin ritüelde de bulunması nedeniyle artık Şeytan kültünün açık bir kanıtı olarak kullanılamaz. Roma Kilisesi'nin. Bu, her şeyi iki orijinal ilkeye indirgeyen gerileme dönemindeki Keldanilerin bile hiçbir zaman Şeytan'a veya herhangi bir puta tapmadıklarını, bugün de aynı tarikatın atfedildiği Zerdüştlerin bile tapmadıklarını, ancak onun dininin kutsal sayıldığını göz ardı edemeyecek kadar bilgilidir. diğerleri kadar son derece felsefi; ve İbranilerin inançlarının ikili ve ekzoterik teosofilerine dayandığını ve onların da onları büyük ölçüde Hıristiyanlara aktardığını. Parsiler bugün Güneş'e tapmakla suçlanıyorlar; ve yine de Keldani Kehanetleri'nde, "Zerdüşt'ün Felsefi ve Büyülü İlkeleri"nde şöyle okunur:

Zihninizi dünyanın uçsuz bucaksız genişliğine yöneltmeyin;
Çünkü onda hakikat bitkisi yetişmez.
Güneş'in boyutlarını ölçmeyin, Çünkü o
sizin için değil, Baba'nın ebedi iradesiyle hareket eder.
Ayın aceleci yarışını küçümser; çünkü zorunluluktan dolayı durmadan hareket eder.
Yıldızların çokluğu sizin memnuniyetiniz için yaratılmadı.

Devletin veya halkın dini ile bunu almaya layık olanlara verilen hak ibadetin öğretilmesi arasında çok büyük bir fark vardı. Büyücüler her türlü batıl inançla suçlanırlar; ama Keldani Kahinlerin kendileri şunu söylüyor:

Kuşların havadaki uçuşunun gösterdiği şey doğru değil,
kurbanların bağırsaklarının parçalanması da doğru değil; Bütün bunlar saçmalık.
Paralı asker dolandırıcılığının hedefi; onlardan kaçmak.
Eğer takvanın kutsal cennetini açmak istiyorsan,
Erdemin, hikmetin ve adaletin buluştuğu yer(13).

Bu amaçla Isis Unveiled'da şunları söyledik :

İnsanları “paralı sahtekarlıklara” karşı uyaranları dolandırıcılıkla suçlamak elbette mümkün değil; ve eğer bir şeyi harika gösteriyorlarsa, bunu okulumuzda bilinmeyen doğa felsefesi ve psikoloji bilimi bilgisine sahip oldukları için yaptıklarını kim inkar edebilir? (14).

Machine Translated by Google

Güneş e, aya ve yıldızlara ilahi bir ş ekilde tapındıklarına inanılan kimselerde aktarılan ayetler çok tuhaftır. Büyülü kuralların yüce derinliğ i; Modern materyalist fikirlerden aş kın bir biçimde üstündür; ve Keldani filozofların yalnızca sıradan insanların dini olan Sabeanizm ve heliolatri ile suçlanmalarının nedeni budur.

Machine Translated by Google

BÖLÜM III

BÜYÜNÜN KÖKENİ

Son zamanlarda işler çok değişti. Araştırma alanı genişledi; Eski dinler biraz daha iyi anlaşılmaktadır ve Fransız Akademisi tarafından atanan ve başkanlığını Benjamin Franklin'in yaptığı bir komisyonun, hipnotizma fenomeni hakkında rapor vermek üzere, bunların şarlatanların kurnazca oyunları olduğunu ilan ettiği o talihsiz günden bu yana, bazı gelişmeler olmuştur. haklar ve ayrıcalıklar hem pagan felsefesi hem de hipnozdur ve bunlar şu anda tamamen farklı bakış açılarından incelenmektedir. Bunlar daha fazla dikkate alınarak onlara tam adalet mi sağlanıyor? Biz pek korkmuyoruz. İnsan doğası bugün Papa'nın önyargının gücü hakkında söylediği zamankiyle aynıdır:

> Gören ile görülen nesne arasındaki fark büyüktür. Her şey kendi rengimizden bir şeye bürünür. Veya o tutkumuzun rengini bozar ya da fantezi binlerce farklı nüansı çoğaltır, tersine çevirir, daraltır ve genişletir.

Böylece 19. yüzyılın ilk on yılında Kilise ve Bilim, Hermetik felsefeyi birbirine tamamen zıt iki açıdan inceledi. Kilise bunun günahkar ve şeytani olduğunu söyledi; Bilim, şimdiki dahil tüm zamanların bilge adamlarının sunduğu açık delillere rağmen, bunu kesinlikle reddetti. Bilim adamı P. Kircher'e bile dikkat edilmedi; ve bilim dünyası, Hermes Trismegistus'un (üçkez büyük Hermes veya Merkür), Berossus'un, Syros'lu Pherecydes'in vb. sözde eserlerinin parçalarının, Büyük Kütüphane'nin yangınından kurtarılan parşömenler olduğu yönündeki iddiasını aşağılayıcı bir kahkahayla karşıladı. Yüzyılların harikası İskenderiye, Ptolemy Philadelphus tarafından kurulmuş, Josephus ve Strabo'ya göre içinde yüz bin cilt vardı; eski Keldani, Fenike ve Pers parşömenlerinin el yazısıyla yazılmış kopyaları sayılmazsa.

Ayrıca İskenderiyeli Clement'ten gelen ve bir miktar inandırıcı olması gereken ek kanıtlarımız da var (1). Clement bu bağlamda, Osimandias'ın mezarındaki kütüphanede Thoth'un kitaplarının 30.000 kopyasının da bulunduğunu ve bu kitapların ön yüzünde şu sözlerin okunduğunu doğruluyor: "Ruhun ilacı." Daha sonra herkesin bildiği gibi Champollion, "sahte" Pimander'in "apokrif" eserlerinin ve daha az "yanlış" olmayan eserlerinin tüm metinlerini buldu.

Asklepias, Mısır'ın en eski anıtlarında yer almaktadır (2). Isis Unveiled'da söylediğim gibi :

> Hem Champollion-Figéac hem de genç Champollion, tüm hayatlarını eski Mısır bilgeliğini incelemeye adadıktan sonra, bazı hafif ve bilgisiz eleştirmenlerin görüşlerine karşı, Hermes Kitaplarının "Mısır geleneklerinin geniş bir kopyasını içerdiğini, en uzak antik çağlara ait otantik anılar ve anıtlar" (3).

Champollion'un bir Mısırbilimci olarak değeri tartışılmaz; ve eğer her şeyin gizemli Hermes Trismegistus'un yazılarının doğruluğunu kanıtlamak için birleştiğini ve bunların kökenlerinin, en küçük ayrıntılarla da doğrulandığı gibi, zamanın sisleri arasında kaybolduğunu doğrularsa, şüphesiz eleştiri bununla yetinmelidir. Champollion diyor ki:

> Bu yazıtlar çok eski gerçeklerin yalnızca en derin yankısı ve ifadesidir.

Yukarıdakilerin yazılmasından bu yana, "efsanevi" olanlardan birkaç "apokrif" ayet bulunmuştur. Orpheus, hiyerogliflerle ve dördüncü hanedanın yazıtlarıyla kelimesi kelimesine kopyalanmış, belirli tanrılara adanmıştır. Son olarak Creuzer, Homeros ve Hesiodos'taki pek çok pasajın şüphesiz Orfik ilahilerden alındığına dair önemli gerçeği keşfetti ve buna işaret etti; böylece bu ilahilerin İlyada ve Odysseia'dan çok daha eski olduğunu gösterdi.

Bu şekilde antik çağın hakları yavaş yavaş doğrulanıyor ve modern eleştiri kanıtlara boyun eğmek zorunda kalıyor. Pek çok yazar zaten böyle bir edebi tarzın olduğunu itiraf ediyor.

Machine Translated by Google

Mısır'daki hermetik eserlerin tarih öncesi çağ ın çok eski bir dönemine ait olması gerekir. Ş imdilerde Hanok'unki de dahil olmak üzere (yüzyılın baş ında yüksek sesle "apokrif" olduğ u ilan edilen) bu eski kitapların birçoğ unun metinleri Keldani, Hindistan, Fenike, Mısır ve Orta Asya'nın en gizli ve kutsal tapınaklarında keş fediliyor. . Ancak bu tür deliller bile modern materyalistlerin çoğ unluğ unu ikna etmeye yeterli olmamış tır; bunun basit ve açık nedeni, antik çağ ların bu saygı duyulan metinlerinin, büyük tapınakların gizli kütüphanelerinde keş fedilmesi ve her zaman anlaş ılmasa da, en büyük devlet adamları tarafından incelenmesidir. hukukçular, filozoflar, bilge adamlar ve hükümdarlar, tamamen büyü ve okültizm kitaplarıydı; yani bugün Teozofi ile alay etti ve iftira attı. Bu nedenle dış lanma.

Pisagor ve Platon'un zamanında insanlar bu kadar saf ve basit miydi? Baş larında büyük bilgeler olan Asur, Mısır, Hindistan ve Yunanistan'ın milyonlarca sakini, çağ ımızın birinci yılından önceki uygarlık ve kültür dönemlerinde (ortaçağ fanatizminin zihinsel karanlığ ını doğ uran) bu kadar aptal mıydı? Peki bu kadar büyük adamlar hayatlarını büyü denilen yanıltıcı batıl inanca adamış lar mıydı? Öyle görünüyor ki, eğ er modern felsefenin sonuçlarıyla yetinseydik.

Her sanatın ve her bilimin, özündeki değ eri ne olursa olsun, kurucusu, yorumcuları ve dolayısıyla öğ retmenleri vardır. Okült bilimlerin, büyünün kökeni nedir? Öğ retmenleri kimdi ve onlar hakkında tarihten ya da efsaneden ne biliyoruz?

Hristiyan Kilisesi'nin en bilgili ve bilge babalarından biri olan ve Yeni-Platoncu okulun eski müridi olan İ skenderiyeli Clement, Stromateis'inde bu soruyu yanıtlıyor ve ş öyle tartış ıyor:

Öğ retme varsa öğ retmeni aramalıyız (4).

Böylece bize Cleantus'un Zenon'un, Theophrastus'un Aristoteles'in, Metrodorus'un Epikuros'un, Platon'un Sokrates'in vb. öğ rencisi olduğ unu anlatır; Daha geriye dönüp baktıklarında Pisagor, Pherecydes ve Thales'in kendi öğ retmenlerine sahip olduklarını varsaymaları gerektiğ ini ekliyor. Aynı ş eyin Mısırlılar, Hindular, Asurlular ve hatta sihirbazlar için de varsayılması gerektiğ ini, öğ retmenlerinin kim olduğ unu araş tırmaya devam edilmesi gerektiğ ini söylüyor; ta ki insan ırkının beş iğ ine ve kökenine ulaş tığ ında, öğ retiyi kimin verdiğ ini tekrar sorar ve onun kesinlikle "herhangi bir insan" olmaması gerektiğ ini söyler. Ancak Clement daha da ileri giderek, çeş itli hiyerarş ilerde meleklerin seviyesine ulaş sa bile aynı sorunun tekrarlanması gerektiğ ini söylüyor: Öğ retmeni kimdi? (hem "ilahi" hem de "düş müş " meleklere atıfta bulunur) (5).

İ yi babanın bu ş ekilde tartış madaki amacı, doğ al olarak iki farklı ilkel öğ retmeni keş fetmektir: biri, İ ncil'deki ataların eğ itmeni, diğ eri ise Yahudi olmayanların öğ retmeni.
Ancak Gizli Doktrin öğ rencilerinin böyle bir ayrıma ihtiyacı yoktur, çünkü eğ itmenleri kendilerinden öncekilerin okült bilimler ve bilgelik öğ retmenlerinin kimler olduğ unu bilirler.

Son olarak İ skenderiyeli Clement, kendisine göre Tanrı ve onun ebedi ve daimi düş manı ve hasmı olan Ş eytan olan iki ilkel öğ retmene iş aret ederek bitiriyor; bunu Hermetik felsefenin ikili yönüyle iliş kilendirmeye çalış ıyorum . Bildiğ i tüm okültizm eserlerinde olduğ u gibi, en saf ahlak hakimdir ve erdem övülür, İ skenderiyeli Clement, doktrin ile uygulama, iyi ile kötü büyü arasındaki bariz karş ıtlığ ı haklı çıkarmak istedi ve büyünün biri ilahi olmak üzere iki kökeni olduğ u sonucuna vardı. ve diğ eri ş eytani. Gördüğ ünüz gibi iki kanala ayrılıyor, dolayısıyla sonuca varıyorsunuz.

Bunu da görüyoruz; ama bu çatalı ş eytani olarak adlandırmaya gerek yok çünkü kurucusunun elinden çıkan "uğ ursuz yol"u düş ünüyoruz. Aksi takdirde, Clement'in dininin etkilerine ve bazı hocalarının dünyasından geçiş lerine bakılırsa, benzer ş ekilde ş unu iddia edebiliriz: Hıristiyan Üstadın ölümünden bu yana öğ retilerinin büyüsü çatallanmış tır, çünkü Üstadın Efendisi gerçek

Hıristiyanlar kutsal, saf ve iyi Mesih'ti; Engizisyonun dehş etinden zevk alanlar, Yahudi sapkınları ve simyacıları yok edenler, Servet'i yakan Protestan Calvin, onun zulmeden Protestan halefleri ve Amerika'da cadıları kırbaçlayıp yakanlar , Ş eytan'a efendilik yapmış olmalılar. Ancak okültistler Ş eytan'a inanmadıkları için bu intikamı almazlar.

Machine Translated by Google

Ancak İ skenderiyeli Clement'in ifadesi değ erlidir çünkü ş una iş aret etmektedir: 1) onun zamanında var olan çok sayıda okült eser; ve 2) bazı insanların okült bilimler sayesinde sahip oldukları ş aş ırtıcı güçler.

Örneğ in Hıristiyan Baba, Stromateis'inin altıncı cildinin tamamını, kendi görüş üne göre Mısır kutsal alanlarında korunan doğ ru ve yanlış felsefelerin ilgili temel "öğ retmenlerinin" kim olduğ unu araş tırmaya adamış tır. Clement büyük bir fırsat ve baş arıyla Yunanlılara laf atarak onlara, filozoflarının mucizelerine inandıklarına göre neden Musa'nın "mucizelerine" inanmamaları gerektiğ ini soruyor ve çok sayıda örnek veriyor. Böylece Aeacus'un gizli gücüyle elde ettiğ i olağ anüstü yağ murla ilgili olanı aktarır; Aristaeus'un sesiyle esen rüzgarlar; ve fırtına Empedokles'in (6) emriyle sakinleş ti.

Hermes Trismegistus'un kitapları Clement'in büyük ilgisini çekmiş tir (7).
Ayrıca Hystaspes'i, Sibylline kitaplarını ve hatta iyi astroloji kitaplarını da sıcak bir ş ekilde övüyor.

Büyünün kullanımı ve suiistimali her zaman vardı, tıpkı günümüzde hipnoz ve hipnozun olduğ u gibi. Antik dünyanın kendi Apolloncuları ve Feresitleri vardı ve eğ itimli insanlar onları ş imdiki gibi ayırt edebiliyordu. Örneğ in, hiçbir pagan yazar Tyanalı Apollonius'a tek bir sitem sözü söylememiş ken, Miletoslu Hesychius, Bybloslu Philo ve Eustathius gibi birçok yazar Pherecydes'i felsefesini ve bilimini ş eytani geleneklere dayandırmakla suçlamaktadır. cadılık. Cicero, Pherecydes'in potius divinus quam medicus olduğ unu doğ ruluyor : "bir doktordan çok bir kahin" ve Diogenes Laertius, tahminleriyle ilgili birçok vakaya değ iniyor. Bir gün Pherecydes yüzlerce kilometre ötede bir geminin batacağ ını öngördü; yine Lacedaemonluların Arkadialılar tarafından yenilgiye uğ ratılması; ve son olarak aynı talihsiz ölümü (8).

Ezoterik öğ retilere mutlaka yapılacak itirazların beklentisiyle,
Bu çalış mada sunuldukları için bazılarını tahmin edeceğ iz.

İ skenderiyeli Clement'in "pagan" müritlere karş ı yönelttiğ i suçlamalar, yalnızca kahinlerin ve peygamberlerin her zaman var olduğ unu kanıtlıyor, ancak hiçbir ş ekilde bir Ş eytan'ın varlığ ını kanıtlamıyor. Bunlar yalnızca Ş eytan'ı imanın temel direklerinden biri olarak gören Hıristiyanlar için değ erlidir. Baronio ve De Mirville, ruh ve maddenin birlikteliğ i inancında Demonolojinin reddedilemez kanıtlarından baş ka bir ş ey göremeyerek bize bunun bir örneğ ini veriyorlar.

Of Mirville, Pherecydes'in ş unları söylüyor:

Zeus'un ya da Eter'in ilkelliğ ini kabul eder, sonra aynı düzlemde baş ka bir ortak-ebedi ilke ve beş inci unsur veya Ogenos (9) adını verdiğ i zorlayıcıdır.

Daha sonra Ogenos kelimesinin kuş atmak, esir tutmak anlamına geldiğ ini ve bunun Hades yani "tek kelimeyle cehennem" olduğ unu söylüyor.

De Mirville'in bunları Akademi'ye açıklama zahmetine katlanmasına gerek kalmadan tüm okul çocukları eş anlamlıları biliyor; ve çıkarımlara gelince, bunu inkar etmeyi baş aramayan ve aptallığ ını gülümsemeyle karş ılayan hiçbir okültist olmayacak. Ş imdi gelelim teolojik sonuca.

Marquis de Mirville gibi ultra dağ lık yazarlara göre Latin Kilisesi'nin görüş lerinin özeti ş udur: Hermetik kitaplar, (Roma'da tamamen kabul edilen) bilgeliklerine rağ men, "lanetli Kabil'in insan ırkına miras bıraktığ ı mirastır " ". Ve tarih boyunca Ş eytan'ı anan modern yazar ş unu söylüyor: "genel olarak kabul ediliyor":

Tufandan hemen sonra Ham ve onun soyundan gelenler eski inanış ları yeniden yaydılar.
Kabil'in ve batık ırkın öğ retileri (10).

Bu, her halükarda, yazarın deyimiyle büyünün veya büyücülüğ ün bir sanat olduğ unu kanıtlıyor.
tufan öncesi ve böylece bir puan kazandık. Peki, kendisinin de söylediğ i gibi:

Berossus'un tanıklığ ı, Ham'ı, Baktriya'nın kurucusu ve Babil'in büyülü sanatlarının ilk ustası olan, Nuh'un (11) sadık takipçileri tarafından lanetlenen, Chemesenuea veya Ham olarak da adlandırılan ilk Zerdüş t ile özdeş leş tirir (adından... . . simyadan türetilmiş tir), sonunda Chemnis ş ehrini, yani onun onuruna "ateş ş ehrini" inş a eden Mısırlılar arasında bir ibadet nesnesi haline geldi.

Machine Translated by Google

(12). Ham orada onlara tapıyordu, bu yüzden piramitlere Chammaim ismi verildi ve bu isim de "baca"dan türetildi (13).

Bu ifade tamamen yanlış tır. Mısır, bugün şüphesiz bilindiği gibi Kimyanın beşiğiydi. Kenrick ve diğer yazarlar bu ismin kökünün chemi veya chem olduğunu ve bunun Cham veya Ham'dan değil, Mısır'ın fallik Gizem Tanrısı Khem'den türetildiğini söylüyorlar.

Ama bu hepsi değil. De Mirville, artık masum olanlara kadar şeytani bir köken aramaya çalışıyor Tarot, şöyle devam ediyor:

Bu kötü büyünün yayılma şekillerine gelince, tufan felaketinden kurtulan metal levhalar üzerine çizilen bazı runik karakterlerle bize açıklanmaktadır (14). Daha sonraki keşifler doğruluğunu kanıtlamasaydı, bu efsane gibi görünebilirdi. Hamitlerin [yazara göre büyücüler] harika ve korkunç güçlerinin kökenini atfettiği, tamamen çözülemeyen ilginç karakterlere sahip, pozitif antik çağa ait plakalar bulundu (15).

Dindar yazarı ortodoks inançlarıyla baş başa bırakabiliriz çünkü sonuçta samimi görünüyor. Ancak onların argümanları temellerinden kopuyor çünkü Cain ve Ham'in kim, daha doğrusu ne olduğu matematiksel prosedürlerle gösterilecek . De Mirville, Kabil'in antropomorfik karakterini ve onun Kutsal Yazılardaki mevcut önemini korumakla ilgilenen, Kilisesinin itaatkâr bir oğludur. Okültizm öğrencisi ise yalnızca gerçekle ilgilenir. Ancak zamanlar evrimin doğal seyrini takip etmelidir.

Machine Translated by Google

BÖLÜM IV

İNSİYENLERİN MÜHRÜ

İsa'nın birçok benzetmesinin ve sözünün yanlış yorumlanması şaşırtıcı değildir. Tarihin Hıristiyanlık öncesi dönemin sisleri arasında belli belirsiz görünen ilk usta Orpheus'tan Pisagor'a, Konfüçyüs'e, Buda'ya, İsa'ya, Tyana'lı Apollonius'a ve Ammonius Saccas'a kadar hiçbir öğretmen yazılı bir şey bırakmadı. Her biri belirli gerçekler ve olaylarla ilgili susmayı ve gizliliği tavsiye etti. Konfüçyüs, "Büyük Aşırılık" ile neyi kastettiğini kamuya açık ve tatmin edici bir şekilde açıklamak istemedi ve "kamışlar" aracılığıyla kehanetin anahtarını vermek istemedi. İsa öğrencilerine, son ve en yüce inisiyasyonundan önce kendisinin Mesih (1), "ıstırap adamı" ve denemeler olduğunu kimseye söylememeleri konusunda talimat verdi ve aynı zamanda onlara bir "mucize" yarattığını açıklamamalarını da emretti. diriliş (2). Havariler arasındaki gizlilik, "sol elin sağ elin ne yaptığını bilmediği", yani daha açık bir ifadeyle, müritlerin korkunçdüşmanları olan tehlikeli kara büyücülerin, özellikle de onların önünde sağ elin olduğu noktaya ulaştı. yüce inisiyasyon, şifacıya ve hastaya ortaklaşa zarar vermek için tanıtımdan yararlanmayacaklar. Eğer bu basit bir varsayım gibi görünüyorsa, gelin aşağıdaki korkunçkelimelerin anlamını çözelim:

Size Tanrı'nın krallığının gizemini bilmeniz verilmiştir; ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. Öyle ki, görerek görüyorlar ve algılamıyorlar; ve duyduklarında duyuyorlar ve anlamıyorlar; ta ki bir daha tövbe etmesinler ve günahları bağışlansın (3).

Eğer bu sözler gizlilik ve karma kanunu anlamında yorumlanmasaydı, görünüşe göre bencil ve hayırsever bir ruhun göstergesi olurdu. Bu sözler korkunçkader dogmasıyla doğrudan ilgilidir. Bilgili ve iyi bir Hıristiyan, Kurtarıcısına bu kadar acımasız bir bencillik damgası vurmaya razı olur mu? (4).

Gerçeği benzetmeler yoluyla yayma görevi, büyük inisiyelerin öğrencilerine, gizemlerini açığa vurmadan gizli öğretilerin anahtarına uyum sağlama görevi ile emanet edildi. Bu, tüm büyük ustaların tarihi tarafından kanıtlanmıştır. Pisagor öğrencilerini dinleyiciler, ekzoterikler ve ezoterikler olarak sınıflandırdı. Büyücüler Baktriya'nın en gizli mağaralarında öğrendiler ve inisiye oldular. Josephus, İbrahim'in matematik öğrettiği ini söylediğinde, onun "sihir" öğrettiğini kastediyordu çünkü Pisagor okulunda ezoterik bilimlere matematik adı, yani irfan veriliyordu.

Profesör Wilder şunu belirtiyor:

Benzer ayrımlar Judea ve Karmel'in Essenleri tarafından da yapılmış ve kendi mühtedilerini acemiler, kardeşler ve mükemmeller olarak ayırmıştı... Ammonius müritlerini bir yeminle zorladı, böylece onlar zaten tamamen eğitimli ve istekli olanlar dışında öğretilerini iletmeyeceklerdi. başlatma] (5).

Sıkı bir gizliliğe duyulan ihtiyacın en güçlü nedenlerinden biri bize İsa'nın kendisi tarafından verilmiştir: Evangelist Matthew'a itibar edeceksek. Çünkü Üstad'ın söylemek istediği şudur:

Kutsal olanı köpeklere vermeyin ve incilerinizi domuzların önüne atmayın; kokularını almasınlar diye ayaklarıyla ve sana karşı dönerek seni parçalara ayırırlar (6).

Derin gerçeğin ve bilgeliğin cümlesi. Bizim zamanımızda ve hatta aramızda çoğu kişi onları hatırladı, bazen çok geç olduğunda (7).

İbn Meymun, İncil metinlerinin gerçek anlamlarına ilişkin gizliliği tavsiye eder; bu da, "Kutsal Yazılar"ın, ilahi kehanetleri açık, koşulsuz hakikati içeren dünyadaki tek kitap olduğu yönündeki yaygın iddiayı çürütür. Bu bilgili Kabalistler için böyle olabilir; ama Hıristiyanlar için durum tam tersidir. Çünkü bilge İbrani filozof şöyle diyor:

Machine Translated by Google

Yaratılış kitabının gerçek anlamını kim keşfederse , onu ifşa etmemeye dikkat edin. İşte bütün alimlerimiz, özellikle altı günlük yaratılışla ilgili olarak bize ısrarla tavsiye etmişlerdir. Eğer biri altı günün gerçek anlamını kendi başına veya bir başkasının yardımıyla keşfederse , sır tutmalı, konuşuyorsa bunu benim gibi karanlık ve esrarengiz bir şekilde yapmalı, gerisini bana bırakmalıdır. bunu anlayabilenler tarafından tahmin edilebilir.

Eğer büyük İbrani filozof Eski Ahit'in ezoterik sembolizmini bu şekilde itiraf ediyorsa, Kilise Babalarının da aynı şeyi Yeni Ahit ve genel olarak İncil hakkında itiraf etmeleri doğaldır . Böylece İskenderiyeli Clement ve Origen'in bunu açıkça tanıdığını görüyoruz. Eleusis gizemlerine inisiye olan ve gerçeklerin bilgisine sahip olan İskenderiyeli Clement şöyle diyor:

Orada öğretilen doktrinler, Musa ve peygamberlere göre tüm talimatların amacını kendi içinde barındırıyordu.

hafif çarpıklığı iyi Babamız tarafından mazur görülebilir. Sonuçta, yazıya aktarılanlardan Yahudi gizemlerinin, onları Mısırlılardan alan pagan Yunanlılarınkilerle ve bunları Aryanlardan öğrenen Keldanilerden, bunları Atlantislilerden ve Atlantislilerden öğrenenlerle aynı olduğu sonucu çıkıyor. dolayısıyla o ırkın zamanlarından çok önce. İskenderiyeli Clement de inancın gizemlerinin herkese aktarılamayacağını söyleyerek İncil'in gizli anlamını doğruluyor.

Fakat bu hadis sadece bu eserin muhteşemliğini algılayanlar için yayınlanmadığından
Yani Tanrı Oğlu'nun öğrettiği hikmeti bir sır altında saklamak gerekir(8).

Origen'in İncil ve onun simgesel masalları konusunda daha az açık bir yanı yok . Öyle diyor:

Eğer biz de harfiyen sadık kalsaydık ve kanunda yazılanları Yahudilerin ve sıradan insanların anladığı gibi anlasaydık, bu kanunları Tanrı'nın verdiğini yüksek sesle ilan etmekten utanırdım; çünkü erkeklerinki daha iyi ve daha makuldü(9).

Hıristiyanlığın samimi ve dürüst savunucusu, bu doktrinin nispeten saf olduğu bir zamanda, böyle bir itiraf karşısında pekala "kızarabilirdi"; ama okuryazar ve uygar çağımızın Hıristiyanları bundan utanmıyorlar; ama Origen'in şu soruyu sorduğunda öfkelenmesine rağmen, kelimenin tam anlamıyla güneşin oluşumundan önceki "ışığı", Cennet bahçesini, Yunus'un balinasını ve diğerlerini kabul ediyorlar:

Hangi sağduyu sahibi insan, sabah ve akşam olmak üzere ilk üçgünde güneş, ayın, yıldızların olmadığını ve ilk günde gökyüzünün olmadığını söylemeyi kabul eder ? Hangi insan Tanrı'nın bir çiftçi gibi Cennet'te, Aden'de ağaçdiktiğini düşünecek kadar aptal olabilir? Bunları gizli anlam taşıyan imgeler olarak kabul etmemiz gerektiğine inanıyorum (10).

Üçüncü yüzyılda değil, ama bu kadar övgüye değer bir aydınlanmanın yaşandığı çağımızda, bu tür milyonlarca "aptal" var. Aziz Pavlus, İbrahim ve iki oğlunun öyküsünün "bir alegori" olduğunu ve "Hagar'ın Sina Dağı'nı simgelediğini" açıkça belirttiğinden (11), İncil'deki öykülerde yalnızca ustaca alegoriler gören Hıristiyan veya Yahudi olmayanlar için pek bir suçyoktur.

Zohar'ın derleyicisi Kabalist Simeon ben Jochai , doktrininin ana noktalarını daima sözlü olarak ve yalnızca az sayıda öğrenciye aktardı. Bu nedenle, Mercavah'a nihai inisiyasyon olmadan , Kabala çalışması her zaman eksik kalacaktır ; ve Mercavah

Yalnızca "karanlıkta, ıssız bir yerde ve birçok korkunçtestten sonra" öğrenilebilir.
Büyük Yahudi inisiyesinin ölümünden bu yana, bu gizli doktrin dış dünya için dokunulmaz bir sır olarak kaldı.

Machine Translated by Google

Tanaim'in, daha doğ rusu tananimlerin ya da bilge adamların saygıdeğ er mezhebinde , sırları pratik olarak öğ retmekten ve bazı öğ rencileri büyük ve yüce gizeme baş latmaktan sorumlu sağ duyulu ve bilgili adamlar vardı. Ancak Miş na Hagiga'nın ikinci bölümünde Mercaba'nın (Mercavah) indeksinin "yalnızca eski doktorlara emanet edilmesi gerektiğ i" söyleniyor . Gemara daha da dogmatiktir . "Gizemlerdeki en önemli sırlar tüm rahiplere bile açıklanmadı. Bunu yalnızca inisiye olanlar biliyordu." Ve böylece tüm eski dinlerde aynı katı gizliliğ i görüyoruz (12).

Kabala ne diyor? Bugün büyük hahamlar bunu yapanları lanetliyorlar.
cümlelerini sözlü olarak kabul ediyor. Zohar'da ş unları okuyoruz :

Yazıklar olsun , Tevrat'ta, yani Kanun'da sadece basit ezberleri ve kaba sözleri gören adamın !
Çünkü eğ er gerçekten sadece bunu içerseydi, bugün çok daha fazla hayranlık uyandıran bir Thorah yazabilirdik . Kelimenin tam anlamıyla bu kelimelere sadık kalsaydık, yalnızca büyüklüğ ün doruğ unda gördüğ ümüz yeryüzünün yasa koyucularına (13) hitap edebilirdik. Onları taklit etmek, onların örneklerine ve sözlerine göre kanun çıkarmak yeterli olacaktır. Ama öyle değ il; Tora'nın her sözü

Derin anlamlar ve yüce gizemler içerir... Tora'nın ayetleri, Tora'nın elbisesidir . Yazıklar olsun, Thora için giysiyi alan kiş iye !... Aptallar, yalnızca Tora'nın ayetlerini veya giysisini öğ renirler , baş ka hiçbir ş eyin farkına varmazlar ve giysinin neyi gizlediğ ini görmezler. Âlimler elbiseye değ il, ona sarılan bedene dikkat ederler (14).

Ammonius Saccas, Bilgelik Dini'nin gizli doktrininin, hem Pisagor hem de Platon'un bilgi ve felsefelerinin çoğ unu elde ettiğ i Thoth'un (Hermes) Kitaplarında tamamen yer aldığ ını öğ retti; ve söz konusu kitapların öğ retilerinin "uzak Doğ u'nun bilge adamlarınınkilerle aynı" olduğ u. Profesör Wilder ş unu gözlemliyor:

Thoth adı kolej veya toplantı anlamına geldiğ inden, kitapların bu ş ekilde adlandırıldığ ını varsaymak mantıksız değ ildir çünkü bunlar Memphis'teki rahip topluluğ unun kehanetleri ve doktrinlerinin bir koleksiyonudur. Çok bilgili hahamlar, İ branice Kutsal Yazılarda kaydedilen ilahi ifadelerle ilgili aynı hipotezi ileri sürdüler (15).

Bu çok mümkün; ama kâfirler "ilahi ifadeleri" hiçbir zaman anlamadılar. İ nisiye olmayan Philo Judeo, bunun gizli anlamını açığ a çıkarma çabasında baş arısız oldu.

Ancak Hermes'in her iki kitabı da, İ ncil , Vedalar veya Kabala gibi , metinlerinde sembolize edilen doğ anın belirli gizemleri hakkında aynı gizliliğ i emreder. "İ lk Baş latıcı tarafından Mânushi'nin kulağ ına fısıldanan sözleri düş üncesizce ifş a edene yazıklar olsun !" Enoch Kitabı bu Baş latıcının kim olduğ unu açıklıyor:

Meleklerin ağ zından her ş eyi duydum ve gördüğ üm her ş eyi anladım. Bu, seçilmiş lerin (inisiyelerin) söylediklerine göre, bu nesilde (ırk) olmayacak, fakat çok uzak zamanlarda gelecek olan baş ka bir nesilde (6. ve 7. ırklar) gerçekleş ecektir (16).

Ayrıca "meleklerin sırlarını" açıklayanların cezasıyla ilgili olarak da ş öyle buyuruluyor:

Sırları açığ a çıkaranlar yargılandı , ama sen değ il oğ lum [Nuh]... sen saf ve iyisin ve olmayacaksın
sırları keş fetmekle suçlayabilir (17).

Zamanımızda, kendi bilgeliğ i ve bilgeliğ iyle, doğ ru davranış ta bulunarak dış arıdan yardım almadan "sırları keş fetmeyi" baş aran insanlar var; ve tehditlerden veya yalvarış lardan korkmamak; Kendilerini susmadıkları için bu tür açıklamalar karş ısında hayrete düş üyorlar. Bu adamlardan biri, "İ brani-Mısır Gizemlerinin Anahtarı" kitabının bilgili yazarı ve kaş ifidir.
Ona göre "İ ncil'in kompozisyonuyla ilgili bazı tuhaf özellikler var ."

Bu kitabı derleyenler , yaş ayan ve her zaman aktif olan Tanrı'nın yasasını (19) doğ u anahtarı (18) aracılığ ıyla bilen, gören, ele alan ve uygulayan bizim gibi adamlardı . Tanrı'nın güdüğ ü bir tamirci ve mimar gibi hareket ettiğ ine inanmalarına gerek yoktu (20). Tanrı hakkında sahip oldukları fikir

Machine Translated by Google

Önce peygamberler, sonra da Mesih'in havarileri olarak, Tanrı'nın herkese sağ ladığ ı samimi duyguyu uygulamaya yönelik kanıtlar olmaksızın, ekzoterik bir ritüel kült ve boş bir saf inançöğ retisi oluş tururken, bunu kendilerine sakladılar . gerçek bilgiye ulaş manın doğ al bir yolu olarak erkekler. Gerçek anlamı gizleyen gizemler, benzetmeler ve karanlık cümleler Eski ve Yeni Ahit'in derlemesidir. İ ncil'deki hikayelerin , kapasiteleri oranında mükemmel bir ahlak anlayış ı sunmasına rağ men, cahil kitleleri yanıltmak amacıyla yazılmış kurgular olduğ u ortaya çıkıyor. Tanrı'nın bir sıfatı, eş yanın tabiatındaki hakikatin tamlığ ı olduğ una göre, bu masalları ilahî ilhamla uzlaş tırmak nasıl mümkün olabilir ? Gizemin Tanrı'nın gerçeklerini duyurmakla ne ilgisi var? (yirmi bir).

"Tanrı'nın gerçeklerine" sahip olan ve onlara ve ideallerine göre yaş ayan insanlığ ın ilkel, yarı tanrısal, saf ve manevi ırklarında olduğ u gibi, bu tür gizemler baş langıçtan beri verilmiş olsaydı, kesinlikle hiçbir ş ey olmazdı. , onları koruyordum, oysa neredeyse hiçkötülük yoktu, dolayısıyla bu gerçekleri kötüye kullanmak pek mümkün değ ildi. Ancak maddenin evrimi ve düş üş ü de aynı zamanda "gerçeklerden" biri ve "Allah"ın kanunudur. Ve insan ırkı ilerledikçe ve her nesil daha bedensel, dünyevi hale geldikçe, her geçici Ego'nun bireyselliğ i kendini göstermeye baş ladı. Kiş isel bencillik geliş ir ve insanı bilgisini ve gücünü kötüye kullanmaya teş vik eder, çünkü bencillik, kapıları ve pencereleri her zaman her türlü kötülük hattına serbestçe geçiş sağ layan ve böylece insan ruhuna nüfuz edebilen bir binaya benzer. İ nsanlığ ın ilk gençliğ inde çok az insan vardı ve bugün daha da az sayıda, Pope'un, eğ er kalbi bencil bir öz-sevgiyle atıyorsa, komş usuyla alay ediyor olsaydı, kalbini kırmakta tereddüt etmeyeceğ i yönündeki erkekçe beyanını uygulamaya istekli insanlar vardı. Bu nedenle, her yeni insan döngüsünde daha tehlikeli hale gelecek olan, uğ ursuz kenarı her zaman komş usunu tehdit eden ve iyi nitelikleri yalnızca onun için yağ dırılan, iki kesimli bir kılıçgibi daha tehlikeli hale gelecek olan ilahi güçve bilgiyi insanlardan yavaş yavaş uzaklaş tırma ihtiyacı ortaya çıktı. kendi yararı. İ çdoğ ası dış sal fiziksel geliş imden etkilenmeyen bu "seçilmiş " azınlık, böylece zamanla açığ a çıkan gizemlerin tek koruyucuları haline geldi; ve bunları, onları almaya en uygun olanlara ileterek, diğ erlerinden gizlediler. Gizli öğ retilerin bu açıklamasından vazgeçilirse din, sahtekarlık ve aldatmaya indirgenir.

Ancak kitlelerin bir miktar ahlaki kısıtlamaya ihtiyacı vardı. İ nsan her zaman bir "öteye" heveslidir ve bir deniz feneri ve teselli görevi gören idealsiz yaş ayamaz. Aynı zamanda, genel kültürün bu çağ ında bile hiçbir kaba insana, çok metafiziksel, incelikli ve anlaş ılması zor gerçekler konusunda, Tanrı'ya olan inancın yerine saçma ve saçma inançları koyan yakın bir tepki riskiyle karş ı karş ıya kalmadan güvenilemez. kapalı ateizm ve onun azizleri. Hiçbir gerçek hayırsever ve dolayısıyla hiçbir okültist bir an için bile dinsiz bir insanlığ ın hayalini kurmaz; ve günümüzde bile Avrupa'nın pazar günleri ile sınırlı olan dini, hiçdin olmamasından daha iyidir. Ancak Bünyan'ın dediğ i gibi "din insanın en iyi zırhı"ysa, onun "en kötü pelerin" olduğ u da bir o kadar doğ rudur; ve bu "katmana" ve sahte iddialara karş ı okültistler ve teosofistler savaş ır. İ nsan fantazisinin ördüğ ü ve tahakküm ve güçpeş inde koş an rahiplerin yapay eliyle İ lahi Vasfın üzerine atılan bu tabakayı kaldırırsak, insan, doğ adaki tek yaş ayan Tanrı olan İ lahi Vasfın gerçek idealine tapınabilecektir. Bu yüzyılın ilk saati, evrensel bir İ lahiyat adına her ülkenin "en yüksek Tanrısı"nın tahttan indirildiğ ini duyurdu; hayırseverliğ in değ il, değ iş mez Yasanın Tanrısı; sadece kötülük yapıp onu tekrarlamaya teş vik eden merhametin değ il, dağ ıtımcı adaletin Tanrısı. İ lk rahip bencil duanın ilk duasını icat ettiğ inde, insanlığ a karş ı en iğ rençsuçiş lendi. Kendisine tapanların "silahlarını kutsamak" ve (kardeş olan) düş manları yok etmek için dualara vesile olan bir Tanrı fikri; "Rüzgârlar dua edenin lehine" ve ters yöne gidenin aleyhine essin diye dualarla serpiş tirilmiş övgüleri dinleyen bir Tanrı ; İ nsanda bencilliğ i besleyen, özgüvenini yok eden de bu düş üncedir. Dua, herhangi bir kiş isel görüş olmaksızın, yoğ un bir duygu ve baş kalarının iyiliğ ine yönelik ateş li bir arzuyla hareket ettirildiğ inde asil bir eylemdir. Ahiret özlemi insanda kutsal ve kutludur; ama mutluluğ unu yaş ıtlarıyla paylaş mak ş artıyla. Pagan Sokrates'in derin bir bilgelikle söylediğ i ş u sözleri anlayabilir ve doğ ru bir ş ekilde değ erlendirebiliriz :

Machine Translated by Google

Dualarımız hepimizin refahına yönelik olmalıdır çünkü tanrılar bizim için özellikle neyin en iyi olduğunu çok iyi biliyorlar.

Ancak kamusal bir felaketi önlemek için veya binlerce insanın zararına tek bir kişinin yararına olan resmi dua, yalnızca batıl bir uygulama değil, aynı zamanda en aşağılık bir suçtur, aynı zamanda küstah bir huysuzluk ve yağma yoluyla miras alınan bir batıl inançtır. Çölde altın buzağıya tapınan Yehovitler.

Göstereceğimiz gibi, Tanrı'nın telaffuz edilemeyen isminin perdelenmesi ve gölgede bırakılması gerektiğini öneren ve tüm bu "gizem, benzetmeler, karanlık sözler ve gizlemelere" yol açan kişi, "Yehova" idi. Her halükarda, Musa yetmiş ihtiyarı gizli gerçeklere yönlendirdi ve onlar da böylece Eski Ahit'i biraz bilgiyle yazdılar; ancak Yeni Ahit'in yazarları bu kadar çok şey yapmaktan ya da çok az şey yapmaktan uzaktı. Dogmalarıyla Mesih'in yüce kişiliğine zarar verdiler, o zamandan beri insanları O'nun kutsal adıyla iğrençsuçlara sürükleyen binlerce hataya sürüklediler.

Her ikisi de Gizemlere inisiye olan Pavlus ve İskenderiyeli Clement dışında hiçbir Kilise Babasının gizli gerçeklerin çoğunu bilmediğini açıktır. Çoğunlukla cahil ve eğitimsiz insanlardı; ve eğer Augustine'in başına geldiği gibi Lactantius, saygıdeğer Bede ve diğerleri Galileo zamanına kadar pagan tapınaklarında güneş merkezli sistemden bahsetmeden dünyanın yuvarlaklığı hakkında verilen öğretileri bilmiyorlardı (22); başkalarının cehaletinin ne kadar çaresiz olacağı anlaşılabilir. İlk Hıristiyanlar için eğitim ve günah eşanlamlıydı; dolayısıyla pagan filozofları şeytanla anlaşma yapmakla suçladılar.

Ama gerçek galip gelmeli. De Mirville ve onun soyundan gelen diğer yazarların "lanetli Kabil'in müritleri" olarak adlandırdığı okültistler artık bu şartları tersine çevirebilirler. Şu ana kadar Avrupa ve Asya'da sadece Kabalistlerin bildiği şeyler günümüzde yayımlandı ve matematiksel olarak doğru olduğu gösterildi. İbrani-Mısır Gizemlerinin veya Ölçümlerin Kökeni kitabının yazarı, iki büyük ilahi ismin, Yehova ve Elohim'in, sayısal değerlerinden birinde çap ve çevreyi temsil ettiğini kanıtlıyor; yani bunlar geometrik ilişkilerin sayısal endeksleriydi; ve Yehova Kabil'dir ve bunun tersi de geçerlidir.

Yazar bu fikri şöyle söylüyor:

Ayrıca, Kabil'in karakterini çirkinleştiren korkunçlekenin temizlenmesine de yardımcı olur; çünkü bu gösteriler olmasa bile aynı metinden Kain'in Yehova olduğu sonucu çıkıyor. Dolayısıyla ilahiyat okulları, övgüye değer bir değişiklikle ibadet ettikleri Tanrı'ya şeref ve şöhreti geri verirlerse çok daha fazla kazançelde edeceklerdir (23).

Bu tavsiye, İskenderiyeli Clement ve diğerleri gibi bunu zaten başından beri bilen "teolojik okulların" aldığı ilk tavsiye değildir. Ancak eğer öyleyse, bu onların lehine olmaz ve bunun kabulü, yerleşik inancın salt kutsallığını ve büyüklüğünü aşacaktır.

Ama bize şu sorulabilir: Bu tür saklayacak hiçbir şeyi olmayan ve öğretilerinin batınıliğini açıkça ortaya koyan Asya dinleri neden aynı yolu izledi?

Cevap şu: Kilisenin bu konudaki mevcut ve kuşkusuz zorunlu sessizliği, (sırları baştan açıklanmış olsaydı hiçbir zarar vermeyecek olan) İncil'in yalnızca dışsal ve teorik açıklamasıyla ilgiliyken, bir şeyler oluyor. Doğu'nun ezoterizmi ve sembololojisi açısından çok farklı. Eğer Eski Ahit'in gizli anlamı açığa çıkmış olsaydı, eğer onun doğumundan önceki Purana'ların brahmanik yazıları kanıtlanmış olsaydı, Budizm'in kurucusununki gibi, İncil'in büyük kahraman figürünü hiçbir şekilde gölgede bırakmazdı. alegorik olsun. Dahası, Nasıralı İsa, sözleri ve eylemleri eleştiri saldırılarına maruz kalan bir Tanrı olarak düşünmek yerine, kendi erdemleri ve öğretilerine göre değerlendirilecek bir ölümlü olarak sunulsaydı, kaybetmekten çok kazanacaktı. Öte yandan Vedalar, Brahmanalar, Upanişadlar ve özellikle Lamaist Chagpa Thogmed ve diğer eserlerdeki Doğanın büyük gerçeklerini perdeleyen semboller ve alegorik cümleler tamamen farklı nitelikte ve gizli anlamları bakımından çok daha karmaşıktır. İncil'deki sembollerin neredeyse tamamı üçüncü bir temele sahipken, Doğu Kutsal Yazıları'ndaki semboller yedili olup, Psişikizm, Teogoni ve kozmik unsurların aşkın doğası kadar Fizik ve Fizyoloji gizemleriyle de yakından ilişkilidir.

Machine Translated by Google

Gizli anlamları ortaya çıktıktan sonra, bu konuda bilgi sahibi olmayanlara zarar verirler ve maneviyatın ve hatta ahlaki anlayışın yokluğuyla birlikte, şu andaki fiziksel ve entelektüel gelişim durumuyla şimdiki nesle aktarılırlarsa etkileri felaket olur.

Bununla birlikte, tapınakların gizli öğretilerinin, onları farklı şekillerde sürdüren koruyucuları olmuştur ve vardır. Simyacıların yapmacık ve esrarengiz düzyazılarıyla dolu yüzlerce cilt halinde dünyanın dört bir yanına yayıldılar; gizli ve mistik bilgilerin coşkun şelaleleri gibi ozanların ve şairlerin dudaklarından akıyordu. Hiçbir kahinin, kendi cennet ve dünya kavramlarını İncil metnine uyarlamadan dünyaya bir kurgu bile sunamayacağı o karanlık zamanlarda, yalnızca dehanın belirli ayrıcalıkları vardı. "Kutsal Makam" korkusunun tüm kozmik ve fiziksel gerçeği kalın bir perdeyle örttüğü o yüzyıllarca süren zihinsel körlükte, inisiyasyonun yüce gerçeklerinden bazılarını yalnızca deha özgürce ortaya çıkarabildi. Ariosto, Orlando Furioso'sunda, ölümden sonra dünyada var olan her şeyin fikirlerini ve görüntülerini nerede bulabileceğimiz Ay vadisi fikrini nereden edindi? Nasıl ulaşırım

Dante'nin, Cehennem'inde , Kutsal Komedya'sının Aziz Yuhanna'nın Kıyametiyle karşılaştırılabilecek o gerçek destansı vahiyinde bize yaptığı, yedi kürenin ruhlarına yaptığı ziyaret ve muameleye ilişkin çok sayıda tasviri hayal etmesi mümkün mü? Saklı gerçekler şiirde ya da hicivde dile getirildiğinde kaba anlayışı şaşırtmaz çünkü onların fantezinin kızları olduğu varsayılır. Gabalis Kontu Porphyry ve Iamblichus'tan daha iyi tanınır ve daha büyük başarı elde eder. Platon'un gizemli Atlantis'i kurgu olarak kabul edilir; öte yandan, Marcelo Palingenio'nun Zodiac'ta ima ettiği arketipsel dünyayla alay eden bazı arkeologlar evrensel tufana inanıyor ; ve Merkür Trismegistus'un dört dünyasını tartışmaya davet edilseler kendilerini hakarete uğramış sayacaklardı: arketipsel, ruhsal, astral, elementel ve üçiçsel dünya daha. Belli ki uygar toplumlar vahyi almaya ancak yarı yarıya hazırlar. Bu nedenle inisiyeler, insanlığın genel kitlesi mevcut varoluş biçimini değiştirene ve gerçeği kabul etmeye daha iyi bir eğilim gösterene kadar sırları tam olarak keşfedemeyeceklerdir. İskenderiyeli Clement şunları söylerken haklıydı: "Tanrı'nın çocukları" tarafından öğretilen "sözlü hikmeti bir sır içinde saklamak önemlidir".

Göreceğimiz gibi, bu Hikmet, "Âlemlerin Oğulları"nın ilkel gerçekleriyle ilgilidir.
Akıl" ve evrenin "İnşacıları" ilk insan ırklarına iletilmiştir.

Uygar kabul edilen tüm eski ülkelerde, genel olarak BİLGELİK adı verilen bir sistem olan ezoterik bir öğreti vardı (24), kendisini bu öğretinin incelenmesine ve tanıtılmasına adayanlara bilge adamlar adı verildi... Pisagor bu sistemi çağırdı. . ... , Gnosis veya olan şeylerin bilgisi. Kadim öğretmenler, Hindistan'ın bilgeleri, Pers ve Babil'in büyücüleri, İsrail'in kahinleri ve peygamberleri, Mısır ve Arabistan'ın hiyerophants'ları ve Yunan ve Roma'nın filozofları, asil BİLGELİK ismine, doğaya dair tüm bilgileri dahil ettiler. Bunlar ilahidir, ezoterik bir kısım ile ekzoterik bir kısmı birbirinden ayırırlar. Hahamlar ikincisine daha yüksek bilginin bedeni veya aracı anlamına gelen Mercavah adını verdiler (25).

Daha sonra Doğulu müritlerin veya şelaların tabi olduğu gizlilik yasalarından bahsedeceğiz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM V

GİZLİLİĞİN NEDENLERİ

İnisiyelerin okült bilimleri saklama ve onları insanlıktan mahrum etme konusundaki gayretlerine karşı sık sık şikayetler olmuştur. Gizli Bilginin Koruyucuları, kadim bilgeliğin "hazinelerini" ellerinde tuttukları için bencillikle suçlandılar; ve böyle bir bilgiyi ("eğer varsa") saklamanın, bilim adamlarını bu bilgiden mahrum bırakmanın vb. kesinlikle suçolduğu söylendi.

Bununla birlikte, Tarihin başlangıcından bu yana tüm hiyerophantların ve "öğretmenlerin" davranışları böyle olduğu için, bunun güçlü nedenleri olmalı. Hıristiyanlık öncesi Avrupa'nın ilk usta ve gerçek bilim adamı olan Pisagor, en sevdiği öğrencilerine gün merkezli sistemi öğretirken, dünyanın sabit olduğunu ve yıldızların onun etrafında döndüğünü kamuoyuna öğrettiği için eleştirilir. Dünya bir gezegendi. Bu gizliliğin pek çok nedeni var. Isis Unveiled'da ana konu zaten sunuldu ve şimdi tekrarlayacağız:

İlkel ırkların "ilahi hanedanlarına" ait olan, ilk eğitmen tarafından öğretilen ilk mistiğin, bu dünya ile görünmez ordunun dünyaları arasındaki iletişim araçlarını öğrendiği günden itibaren; Maddi ve manevi alanlar arasında, bu gizemli bilimi, onu kâfir halkın istemsiz saygısızlığına bırakmanın, onu bozmak olacağını anlayabiliyordu. Bunun kötüye kullanılması insanlığın hızla yok olmasına yol açacaktır; Tıpkı patlayıcı maddelerin çocukların ellerine bırakılmasına benzer şekilde, onlara kendilerini yakacak ateşi de sağlıyordu. İlk ilahi eğitmen sadece birkaçöğrenciyi inisiye etti ve onlar kitlelerin önünde sessiz kaldılar. " Tanrılarını " tanıdılar ; ve her usta kendi içindeki büyük "ben"i hissetti. Güçlü efendi ve koruyucu olan Atman, Ben, gücünün bütünlüğünü, kendisini "Ben-im"e, "Ego toplamına", "Asmi"ye özdeş olarak tanıyan ve onu duyabilenlerde gösterdi. "hala küçük ses". İlk Vedik şairin anlattığı ilkel insan günlerinden günümüze kadar, kalbinin sessiz mabedinde bu kadar gizemli gerçeği korumayan, bu isme layık hiçbir filozof yoktu. Eğer inisiye olmuşsa, bunu kutsal bir bilim olarak öğrenmiştir; Başka bir şekilde, Sokrates gibi, kendi kendine tekrarlayıp öğrencilerine şu asil tavsiyeyi aşılasaydı: "Kendini tanı", kendi içindeki Tanrı'yı tanıdı. Mezmur yazarı kral bize şunu söyledi: "Siz tanrısınız"; ve İsa'nın din bilginlerine bu ifadenin küfür olmaksızın aynı ayrıcalığı kendileri için arzulayan ölümlülere yönelik olduğunu hatırlattığını görüyoruz. Ve çok sadık bir yankı olarak, Aziz Pavlus hepimizin "yaşayan Tanrı'nın tapınağı" olduğumuzu doğruluyor; bir başka pasajda ise bu işlerin sadece "akıllılara" mahsus olduğunu ve bunlar hakkında konuşmanın "helal" olmadığını ihtiyatlı bir şekilde gözlemliyor(1).

Bu mührün nedenlerinden bazılarını burada açıklayabiliriz: Kozmik, yıldızsal,

fiziksel ve ruhsal gizemlerin dikkatli bir şekilde incelenmesine yönelik ana uygulamalarında, pratik teurjinin temel yasası ve ana anahtarı, Yunan Yeni-Platoncuların adlandırdığı şeydi ve hala da öyledir. "Teofani." En genel anlamıyla "Tanrılar (ya da Tanrı) ile bu tür bir karşılıklı konuşma yeteneğine sahip ruhsal inisiyeler arasındaki iletişimdir." Ancak ezoterik açıdan çok daha fazlası anlamına gelir, çünkü bu sadece bir Tanrı'nın mevcudiyeti değil, aynı zamanda geçici de olsa gerçek enkarnasyonudur, tabiri caizse yüce Varlığın, kişisel İlahiyat'ın, onun temsilcisi veya temsilcisi olan insanla alaşımıdır. yeryüzündeki ajan. Genel kanuna göre, Yüce Tanrı, insanın Üstün Ruhu (Âtma-Buddhi), Katoliklerin "izlediği" "koruyucu melek" olarak adlandırdıkları bir varlık olarak, ona vahiy ve öğretiler vermek için yalnızca ölümlü yaşam sırasında bireyi barındırır. bizim yanımızda"; ancak teofani gizem durumunda, bu Üstün Ruh tamamen bir vahiy yapma dürtüsünde enkarne olur. Enkarnasyon geçici olduğunda, böylesine yüce bir durum çok az sürer ve Plotinus tarafından "zihnin sonlu bilincinden özgürleşmesi, Sonsuz ile özdeşleşmesi" olarak tanımlanan "vecd" olarak adlandırılır. Tanrısı, böyle bir durumda "Baba ve Oğul"un birliğini gerçekleştirir ve "ilahi kaynak, insan kanalından bir sel gibi akar" (2). Ancak istisnai durumlarda gizem tamamlanır; Söz gerçekten bedene dönüşür ve birey, kelimenin her anlamında ilahi hale gelir, çünkü onun kişisel Tanrısı, Aziz Pavlus'un dediği gibi, "Tanrı'nın tapınağı" olarak bedeninde yaşam boyu bir çadır kurar.

Machine Translated by Google

İ nsanın kiş isel Tanrısı ile burada yalnızca onun kendi baş ına ve özünde sonsuz Iş ık okyanusunun bir ış ınından ibaret olan yedinci ilkesi kastedilmemektedir . Atma ve Buddhi (en yüksek iki İ lke) bir ikilik değ ildir, çünkü Atma Mutlak'tan bölünmez bir ş ekilde yayılır. Kiş isel Tanrı monad değ il, daha uygun bir terim gereğ i, tezahür etmiş Kâranâtma (3) (Nedensel Ruh) olarak adlandırdığ ımız prototiptir ; insan monadlarının veya egolarının "yedi" ve ana haznesinden biridir. Bunlar, Vedantinler Jî va ve Vijñânamaya Kosha tarafından aynı zamanda göksel ve dünyevi olana katılan çift cinsiyetli prensibi enkarne oldukları kiş iliklerden alarak, enkarnasyon döngüsü sırasında bireyselliğ in sürekli artmasıyla yavaş yavaş oluş turulur ve güçlendirilir. ve okültistlerin Manas (Akıl) adıyla adlandırdıkları; kısacası, monadla kısmen birleş en ş ey, her yeniden doğ uş ta enkarne olur.

Teosofistler, onun (yedinci) ilkesi olan saf ruhla mükemmel bir birlik içinde olduğ unda onun ilahi Yüksek Benlik olduğ unu bilirler. Her enkarnasyondan sonra Buddhi-Manas, tabiri caizse kiş ilik adı verilen çiçeğ in aromasını çıkarır ve dünyevi kalıntıların veya kalıntıların bir gölge gibi kaybolmasına izin verir. Bu, metafizik önemi nedeniyle doktrinin en zor kısmıdır.

Bu ve diğ er eserlerimizde defalarca söylediğ imiz gibi, antik çağ ın filozofları, bilgeleri ve üstadları putperest değ illerdi; Aksine, gizemlere inisiyasyonları sayesinde ilahi birliğ i tanıyarak, meleklerin, tanrıların ve manevi varlıkların insanbiçimciliğ inin altında yatan önemi mükemmel bir ş ekilde anladılar. hepsi soy. Tüm Doğ aya nüfuz eden tek İ lahi Öz'e tapıyorlardı; ve bu üstün veya aş ağ ı "tanrılara", kendilerinin ış ın olduğ u ve baş vurdukları kiş isel tanrısallığ a (4) bile tapınmadan veya putlaş tırmadan saygı duydular.

Pisagor'un öğ rencisi Sakızlı Metrodorus ş unları söyledi:

Kutsal Üçlü Bir'den kaynaklanır ve Tetraktys'tir; Tanrılar, dahiler ve ruhlar Üçlünün bir yayılımıdır. Kahramanlar ve erkekler hiyerarş iyi kendi içlerinde yeniden üretirler.

Pasajın son kısmı, insanın kendi içinde yedi ilahi hiyerarş inin yedi soluk yansımasına sahip olduğ u anlamına gelir; Bu nedenle Yüksek Benliğ iniz doğ rudan Iş ın'ın bir yansımasıdır. Bunu kelimenin sıradan anlamıyla bir varlık olarak gören kiş i, Epikuros'un bahsettiğ i "kafir ve ateistlerden" biridir, çünkü "halkın görüş lerini" takip ederek Tanrı'ya büyük bir antropomorfizm atfeder.(5) . Ustalar ve okültistler "sözde tanrıların ilk ilkeler olduğ unu" biliyorlar (Aristoteles). Her durumda, bizim için karanlık olan tezahür etmemiş Iş ık'tan gelen yedi temel tezahür etmiş Iş ık, akıllı, bilinçli ve yaş ayan ilkelerdir .

Bunlar Brahmâ'nın yedi (dış sal olarak dört) Kumara'sı veya "Akıldan Doğ an Oğ ulları"dır; Dhyân-Chohan'lar veya biz insanların merdiveninin en alt basamağ ında yer alan aş ağ ı tanrıların ve ilahi varlıkların hiyerarş ilerinin eonik sonsuzluktaki prototipleri.

Dolayısıyla felsefi olarak anlaş ılan çoktanrıcılık, sınırlı ve koş ullu İ lahiyat'ta Sonsuzluğ u varsayan ve sözde eylemleri "Mutlak ve Sonsuz"u en saçma felsefi paradoks haline getiren Protestan tektanrıcılığ ından çok daha üstün olabilir. Bu açıdan bakıldığ ında, Roma Kilisesi ekzoterik pagan “vulgo” kavramını kabul edip saf ezoterizm felsefesini reddetse de, Roma Katolikliğ i Protestanlıktan çok daha mantıklıdır.

Yani her insanın göklerde ölümsüz bir karş ılığ ı, daha doğ rusu onun arketipi vardır. Bu, yeniden doğ uş döngüsü sırasında, her enkarnasyondaki ölümlü parçaya ayrılmaz bir ş ekilde bağ lı olduğ u anlamına gelir; ancak bu , nefsin tamamen farklı manevi ve entelektüel ilkesi aracılığ ıyla doğ rulanır ; ve asla dünyasal kiş ilik aracılığ ıyla değ il. Bunlardan bazı manevi bağ ların eksikliğ i bu birlikteliğ i bile bozar. Paracelsus'un esrarengiz bir üslupla söylediğ i gibi, insan üçruhuyla (birleş ik olarak) Makrokozmosun üçmatrisinin yanında bir fetüs gibi asılı kalır; ve onu bir arada tutan ip, Vedantinlerin “Ruh İ pliğ i”, “Sûtrâtmâ'sı ve Taijasa'sıdır (“Parlak Olan”) Bu manevi ve entelektüel prensip aracılığ ıyla insan, kendi göksel arketipiyle birleş ir; asla, çoğ u durumda geriye hiçbir ş ey kalmadan parçalanıp yok olan alt benlik veya astral beden aracılığ ıyla gerçekleş mez.

Machine Translated by Google

Okültizm veya Teurji bu birliğ e ulaş manın yolunu öğ retir. Ancak yalnızca insanın eylemleri ve kiş isel erdemleri onu yeryüzünde üretebilir veya süresini belirleyebilir. Bu birkaçsaniye, bir ş imş ek çakması ya da saatlerce sürebilir. Bu aralıkta, theurge veya teofanın kendisi, bu süre zarfında göreceli olarak her ş eyi bilme ve her ş eye kadir olma bahş edilmiş olan koruyucu "Tanrı"dır. Buda (6) ve diğ erleri gibi mükemmel ve ilahi üstatlarda, bu hipostatik avatarik durum durumu bir ömür boyu sürebilir; henüz mükemmel Jivanmukta durumuna ulaş mamış tam inisiyelerde (7) Theopneusty, tam etki altında olduğ unda, yüce Üstat tarafından görülen, duyulan ve hissedilen her ş eyin tam olarak hatırlanmasına indirgenir.

Mândûkyopanishad'da okunduğ u gibi , 4:

Taijas duyuüstü olanın meyvesine sahiptir.

Daha az mükemmel olanlar yalnızca kısmi ve belirsiz hafızaya sahip olurlar; ve yeni baş layan kiş i, psiş ik deneyimlerinin ilk döneminde, ilk baş ta sadece bir kafa karış ıklığ ıyla karş ı karş ıya kalır, ardından süper hipnotik durumu sırasında görülen gizemlerin hızla ve tamamen unutulması gelir. Fiziksel uyanıklık durumuna geri döndüğ ünüzde, hafızanın derecesi sizin psiş ik ve ruhsal arınmanıza bağ lıdır; çünkü yüksek hafızanın en büyük düş manı, insanın ş ehvetli ve duygusal doğ asının organı olan fiziksel beyindir.

Bu eserde kullanılan kelimelerin daha iyi anlaş ılması için üst halleri anlattık. O kadar çok farklı durum ve durum vardır ki, durugörü sahipleri bile bunları birbiriyle karış tırabilir. Arkaik Yunanca “teofani” sözcüğ ünün Yeni-Platoncular için modern sözlük yaratıcılarından daha geniş bir anlama sahip olduğ unu tekrarlayacağ ız. Bu bileş ik kelime, etimolojisinden (8) anlaş ıldığ ı gibi “Tanrı'nın insana görünmesi” anlamına gelmez ve saçma olur; ama Tanrı'nın insandaki gerçek varlığ ı , yani ilahi enkarnasyon. Simon Magus "Baba Tanrı" olduğ unu iddia ederken, tam olarak az önce açıklanan ş eyi kastetmiş ti; yani onun, ister bir melek, ister bir tanrı ya da bir ruh olarak görsek de, kendi Babasının ilahi bir enkarnasyonu olduğ unu; ve bu yüzden onun hakkında ş öyle denildi: “Bu, grane denilen Tanrı'nın gücüdür” (9), yani ilahi Zat'ın kendi alt benliğ ine gömülmesini sağ layan güç; yani insanda. Bu, varoluş un ve enkarnasyonun çeş itli gizemlerinden biridir. Bir diğ eri ise, bir müridin hayatında "kendisini meleklerle eş itleyen" saflık ve kutsallık durumuna ulaş tığ ında bize sunulan ş eydir. Daha sonra onun astral veya hayalet bedeni, fiziksel ölümden sonra, dünyevi beden kadar katı

ve elle tutulur hale gelir ve gerçek insana dönüş ür (10). Böyle bir durumda eski fiziksel beden atılır ve yılanın deri değ iş tirmesi gibi, “yeni” insanın bedeni de, kendisini çevreleyen âkâş ik bir kabuk tarafından gölgede bırakıldığ ı için kendi iradesiyle görünür veya görünmez hale gelebilir. O halde Üstadın üçyolu vardır: 1. Dünyanın eterik alanında (vâyu veya kâma-loka), durugörü yıldırımları dış ında, insan bakış ından gizlenen o eterik bölgede kalmak. Bu durumda onun astral bedeni, büyük saflığ ı ve maneviyatı nedeniyle, akaş ik ış ığ ın (düş ük veya karasal eter) yarı maddi parçacıklarını absorbe etmesi için gereken koş ulları kaybetmiş tir; ve usta, yararlı bir iş yapmadan, parçalanma sürecinde astral kabukların eş liğ inde kalmak zorunda kalacaktı. Bu elbette

olamaz. 2° Yüksek bir irade çabasıyla, kendisini tamamen kendi monadına kaptırabilir ve onunla birlik içinde kalabilir. Ancak bunu yaparsa: a) astral beden, saf olmasına rağ men, böyle bir mutluluk durumu için fazla dünyevi olacağ ından, Yüksek Benliğ inin ölümünden sonraki samâdhi'ye (gerçek nirvana olmayan mutluluk durumu) ulaş masını engelleyecektir; ve b) kiş inin kendi yararı için meyveleri toplama eylemi bencilce olduğ undan, bununla karma yaratacaktır.

3. Usta bilinçli olarak nirvanadan vazgeçebilir ve insanlığ ın iyiliğ i için yeryüzünde çalış maya devam edebilir ve bunu iki farklı ş ekilde yapabilir: söylendiğ i gibi astral bedenine fiziksel bir görünüm kazandırmak ve kiş iliğ ini bu bedende özetlemek; ya da yeni doğ muş bir bebeğ in tamamen yeni fiziksel bedeninden ya da Shankarâchârya'nın ölü bir Rajah'ınkiyle yaptığ ı gibi "terk edilmiş bir bedenden" yararlanarak, içinde istediğ i kadar yaş amak (11). Buna “varlığ ın devamı” denir. Bunları “Buda'nın Gizemi”nde daha detaylı anlatacağ ız.

Machine Translated by Google

sıradan insanlar için anlaşılmaz ve insanların çoğunluğu için saçma olan olaylar. Bize öğretilen doktrin budur ve kendi takdirimize bağlı olarak derinleşene kadar çalışabilir veya onu görmezden gelebiliriz.

Yukarıdakiler Isis sin Velo'da yayınlayabileceklerimizin yalnızca kısa bir kısmıdır.
Eğer o zaman şimdiki gibi uygun bir zaman olsaydı. Kendini bedenini, kalbini ve ruhunu bu bilimlere adamadıkça hiçkimse okült bilimleri karlı bir şekilde inceleyemez. Bazı gerçekleri vasat beyinler için fazla korkunçve tehlikelidir. Cezasızlıkla bu kadar muazzam silahlarla oynamak mümkün değil. Bu nedenle, Aziz Pavlus'un dediği gibi, onlardan söz etmek "yasadışıdır"; Uyarıyı kabul edelim ve neyin "yasal" olduğundan bahsedelim.

Bu bölümün başındaki [Isis Unveiled'dan] alıntı yalnızca psişik veya ruhsal büyüye atıfta bulunmaktadır. Okült bilimin pratik öğretileri tamamen farklıdır ve çok azı bunları almak için gerekli zihinsel dayanıklılığa sahiptir. Ecstasy ve çeşitli kişisel aydınlanma, bir başlatıcıya veya öğretmene ihtiyaçduymadan kendi kendine başarılabilir; çünkü vecde içsel imparatorluk ve Benliğin fiziksel ego üzerindeki hakimiyeti aracılığıyla ulaşılır; Doğanın güçleri üzerinde hakimiyet kurmak için kişinin uzun süre pratik yapması veya "doğuştan büyücü" olması gerekir. Bu nedenle, gerekli niteliklerin her ikisinden de yoksun olanlara, kendilerini ruhsal gelişimle sınırlamaları şiddetle tavsiye edilir. Ama bu bile zordur; çünkü ilk ve vazgeçilmez koşul, kişinin kendi güçlerine ve içindeki Tanrı'ya olan sarsılmaz inancıdır; aksi takdirde kişi sorumsuz bir aracı haline gelirdi. Antik dünyanın mistik literatürü boyunca, kişisel Tanrı'nın ibadet edenin dışında değil içinde olduğu yönündeki ruhsal açıdan aynı ezoterik fikri keşfediyoruz. Bu kişisel İlahiyat boş bir kelime ya da kaprisli bir kurgu değil, ölümsüz bir Varlıktır, inisiyelerin Başlatıcısıdır, çünkü göksel inisiyatörler (önceki döngülerin shishta'sı) artık aramızda yaşamamaktadır. İnsan suretindeki zoraki Tanrısı ve hoşgörüsüzlüğüyle dinsel dogmatizmin çamurlu ve karanlık sularında, hızlı ve berrak bir yeraltı akıntısı gibi kristal saflığını lekelemeden akıyor. İçsel Tanrı fikri, Codex Nazaraeus'un karmaşık ve kaba üslubunda , Aziz Yuhanna'nın görkemli ve neoplatonik İncilinde, çok eski Vedalarda, Avesta'da , Abhidharma'da , Kapila'nın Sânkhya'sında ve Bhagavad Gita'da. İçimizdeki ölümsüz Tanrı olan Işık Kralımız, İhtişam ve Işığın Efendisi ile ayrılmaz bir şekilde birleşmeden ustalığa ve nirvanaya, mutluluğa ve “cennetin krallığına” ulaşmak mümkün değildir. "Aham eva param Brahman."

"Gerçekten ben yüce Brahman'ım." Bu her zaman üstatların kalplerinde ve zihinlerinde yaşayan tek gerçek olmuştur; ve bu gerçek, mistiğin ustalığa ulaşmasına yardımcı olan şeydir. Öncelikle içimizdeki ölümsüz Prensibi tanımalıyız, o zaman cennetin krallığı ancak şiddet yoluyla fethedilebilir. Ancak bu ruhsal başarı yalnızca üstün insan tarafından başarılabilir (orta düzeydeki kişi değil, daha da aşağı düzeydeki, çürük toz olan kişi). Bu seviyedeki ikinci insan, “Oğul” da (“Baba”nın daha yüksek bir seviyedeki “Oğul” olması gibi), birincinin, yani “Baba”nın yardımı olmadan hiçbir şey yapamaz. Ancak başarıya ulaşmak için kişinin kendi ilahi Babasıyla özdeşleşmesi gerekir.

Birinci insan topraktandır, dünyevidir; ikinci insan [içsel, en yüksek] alemlerin Rabbidir.
cennet... İşte size bir sır söylüyorum (12).

Aziz Pavlus bunu, inisiye olmayanların daha iyi anlaşılması için sadece ikili ve üçlü insana atıfta bulunarak söylüyor. Ancak bu yeterli değildir; çünkü Delphi'nin emrini yerine getirmek gerekiyor; ve bu adam mükemmel bir usta olmak için kendini tanıyabilir. Ancak çok az kişi bu bilgiyi edinebilir; sadece mistik anlamında değil, basit anlamıyla bile değil, çünkü Kahin'in bu emrinde iki anlam var. Buda'nın ve Bodhisattva'ların öğretisi açık ve basit bir şekilde budur. Aziz Pavlus'un Korintliler'e onların "Tanrı'nın tapınağı" olduklarına dair söylediklerinin mistik anlamı da budur; İşte ezoterik anlamı:

Bilmiyor musun ki, sen (onun ya da senin) Tanrının tapınağısın ve (bir ya da senin) Tanrının ruhunun senin içinde ikamet ettiğini bilmiyor musun? (13).

Machine Translated by Google

Bu sözler Vedantinlerin "Ben gerçekten Brahman'ım" sözüyle tamamen aynı anlamı içermektedir ve eğer bu bir küfürse Aziz Pavlus'un söylediği de küfür olacaktır ki bu da inkar edilmektedir. Tam tersine, Vedantinlerin beyanı Hristiyanların beyanından çok daha samimi ve açıktır, çünkü Brahmanlar "ben" derken hiçbir zaman fiziksel bedenlerinden bahsetmezler, "onu başkaları tarafından görülebilecek yanıltıcı bir form olarak görürler, ve "Ben" in bir parçası olarak bile değil.

Tüm eski uluslar Delphi'nin şu emrini mükemmel bir şekilde anlamıştı: "Kendini tanı." Doğu dinleri de bunu bugün anlıyor, çünkü Müslümanlar hariç tüm Doğu dinlerinin bir parçası, hatta Kabalistik eğitim almış Yahudiler bile. Ancak anlamını tam olarak anlayabilmek için her şeyden önce reenkarnasyona ve onun sırlarına inanmak gerekir; Allan Kardec ekolünün Fransız reenkarnasyoncularının kabul ettiği gibi değil, ezoterik felsefenin açıkladığı ve öğrettiği şekliyle. Kısacası insan ne olduğunu bilmeden önce kim olduğunu bilmelidir. Fakat kaçAvrupalı, genel bir yasa olarak, önceki yaşamlarının mistik bilgisini bir kenara bırakarak, geçmiş ve gelecek enkarnasyonlarına inanma kapasitesine sahiptir? İlköğretim, aklın alışılagelmiş egzersizi, gelenek, kısacası her şey hayatı boyunca böyle bir inanca aykırıdır. Eğitimli insanlar, aynı ırktan olsalar bile insanlar arasındaki derin farklılıkların tesadüfi olduğu yönündeki zararlı düşünceyle aşılanmıştı; kör tesadüfün, farklı doğum, konum ve kişisel niteliklere sahip insanlar arasında uçurumlar açtığını (her insan yaşamının sürecini çok güçlü bir şekilde etkileyen tüm koşullar) ve her şeyin kör tesadüften kaynaklandığını. Yalnızca en dindar olanlar bu tür farklılıklar karşısında, bunları "Tanrı'nın iradesine" atfederek ikircikli bir teselli bulurlar. Onlar hiçbir zaman analiz etmediler, çoklu yeniden doğuş un adil yasasını aptalca reddederek, Tanrılarına en rezil hakareti yaptıklarını düşünmekten asla vazgeçmediler. Mesih'in davranışını örnek almaya istekli samimi Hıristiyanlar hiçşu soru üzerine düşündüler mi: "Sen İlyas mısın?" rahiplerin ve Levililerin Vaftizciye hitap ettiğini (14)? Mesih öğrencilerine Ezoterik Felsefenin bu büyük gerçeğini öğretti; ama eğer havariler bunu anladıysa, öyle görünüyor ki başka hiç kimse onun doğru anlamını çözememiş tir. İsa'nın "Bir adam yeniden doğmadıkça (15) cennetin krallığını göremeyecektir" sözlerine cevap veren Nikodim bile şöyle cevap vermedi: "Yaşlı bir adam nasıl doğabilir?"; İsa buna şöyle cevap verdi: "İsrail'de öğretmen misiniz ve bunları bilmiyor musunuz?", çünkü ruhsal yeniden doğuş un gizemlerine inisiye edilmemiş se hiç kimsenin kendisine "öğretmen" ve eğitmen deme hakkı yoktur. su, ateş ve ruh aracılığıyla ve bedende yeniden doğuş la (16).

İsa'nın "diriliş i", yani yeniden doğuş u inkar eden Sadukiler'e yanıt verirken kullandığı sözler aynı zamanda çoklu yeniden doğuş öğretisine de açık bir şekilde gönderme yapıyor, çünkü bugün bilgili din adamları bile bedenin diriliş ini saçma buluyor:

> Layık olanlar, düğünlerin olmadığı ve artık ölmeyecekleri o dünyaya [nirvâna](17) ulaşacaklardır;

Bu da onların zaten birden fazla kez öldüklerini gösteriyor. Ve ayrıca:

> Ölülerin dirildiği i, Musa tarafından da, Tanrı'ya, Rab'be seslendiğinde gösterilmiş tir.
> İbrahim ve İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı; çünkü O, ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır (18).

> "Onlar şimdi dirildiler" ifadesi açıkça Yakup ve İshak'ın gelecekteki diriliş lerine değil, o zamanki yeniden doğuş larına atıfta bulunmaktadır; çünkü bu durumda hâlâ ölü olurlardı ve "canlı" oldukları söylenemezdi.

Ancak İsa'nın en düşündürücü benzetmesi, onun en kesin "esrarengiz cümlesi",
Kör adam hakkında havarilerine şunları verdi:

> Efendi, kim günah işledi, bu adam mı yoksa ebeveynleri mi kör doğmuş tu? – Ve İsa cevap verdi: "Ne bu adam [fiziki, kör adam] ne de ana babası günah işledi; ama Tanrının işleri onda açıkça görülmelidir" (19).

İnsan yalnızca Tanrısının "meskeni", "evi"dir; ve bu nedenle daha önceki bir enkarnasyonda günah işleyen ve sonuç olarak Tanrı'yı getiren tapınak değil, onun sakini olan Tanrı'nın aracıdır (20).

Machine Translated by Google

yeni fiziksel bedendeki körlük karması. O halde İ sa'nın doğ ruyu söylediğ ini görüyoruz; ama onun din değ iş tirenleri, konuş ulan bilgelik sözlerini anlamamakta bugüne kadar ısrar ediyorlar. Hıristiyan Kilisesi, sözlerine verdiğ i yorumlarda, Kurtarıcı'yı sanki planlı bir mucizeye yol açacak önceden hazırlanmış bir programı yürütüyormuş gibi sunar. Gerçekte, o zamandan bu yana ve on sekiz yüzyıl boyunca büyük Ş ehit, alegorik düş manlarından çok daha zalimce, din adamları ve sıradan insanlar tarafından her gün çarmıha gerilmektedir. Çünkü teolojik yorum ış ığ ında okursak "Tanrı'nın eserlerinin onda tecelli etmesi gerekir" sözlerinin doğ ru anlamı budur, batını açıklama reddedilirse bu onursuzluktur.

Bazıları bu bariz küfürü düş ünebilir; Ancak kalpleri İ sa ideali için atan ve ruhları kanonik Kurtarıcı'nın teolojik figürüne karş ı çıkan birçok Hıristiyan'ın, herhangi bir küfür bulmadan, belki de bir teselli bulmadan bu açıklama üzerinde düş üneceğ ini biliyoruz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM VI

PRATİK BÜYÜNÜN TEHLİKELERİ

İkili büyünün gücüdür; ve dolayısıyla onun büyüye dönüşmesinden daha kolay bir şey yoktur; bunun için kötü bir düşünce yeterlidir. Dolayısıyla, teorik okültizm masum ve faydalı olabilirken, pratik sihir, Hayat ve Bilgi ağacının (1) meyvesi, yani "iyilik ve kötülüğün bilimi", riskler ve tehlikelerle doludur. Teorik okültizmi incelemek için şüphesiz, Doğanın İnce Güçleri vb., Zohar , Sepher Yetzirak, Enoch Kitabı, Frank'ın Kabala'sı ve birçok hermetik inceleme gibi kitaplara ek olarak birçok faydalı okuma eseri vardır. Avrupa'nın kaba dillerinde nadir olmasına rağmen, Latince yazılmış bu eserler çoktur, çünkü yazarları genellikle simyacılar veya Gül Haçlılar olarak adlandırılan ortaçağ filozoflarıydı. Ancak bu kitapları okumak bile, yeterli anahtara sahip olmadan veya büyünün doğru ve kötü yollarını ayırt etme yeteneği olmadan bu kitapları açan yanlış yönlendirilmiş öğrenciye zarar verebilir. Bu durumda öğrenciye bu görevi tek başına üstlenmemesini tavsiye ederiz, çünkü bu onun ve sevdiklerinin başına beklenmedik kötülükler ve musibetler getirebilir, bunların kökenini veya zihni tarafından uyandırılan ve onu etkileyecek güçlerin doğasını bilmeden. hayat. İleri düzey öğrenciler için tasarlanmış pek çok eser var; Ancak bunlar yalnızca onlara koruma ve yardım hakkı veren ciddi ve ömür boyu taahhütte bulunan "yeminli" müritlere veya şelalara sunulabilir. Her durumda, bu tür eserlerin okunması, ne kadar iyi niyetli olursa olsun, tedbirsizleri yanıltmaktan ve onları fark edilmeden Kara Büyüye veya Büyücülüğe, hatta daha kötü bir şeye yönlendirmekten başka bir şey yapamaz.

Mistik karakterler, harfler ve rakamlar, özellikle de ikincisi, Büyük Kabala'da bulunanların en tehlikeli kısmıdır . Ve deneycinin iradesinden bağımsız olsun veya olmasın, hatta bilgisi dışında etkilerinin aşırı hızlı olması nedeniyle tehlikeli diyoruz. Bazı öğrenciler bu ifadenin doğruluğundan şüphe duyabilirler, çünkü bu sayıları değiştirdikten sonra herhangi bir korkunçfiziksel belirti fark edemediler. Bu tür sonuçlar en az tehlikeli olanı olurdu; Ortaya çıkan ahlaki nedenler ve öngörülemeyen krizlerde meydana gelen ve biriken çeşitli olaylar, eğer sıradan öğrenciler en azından muhakeme yeteneğine sahip olsaydı, söylenenlerin ne kadar doğru olduğunu kanıtlayacaktı.

Okültizmin "Sayısal veya harfsel yazışmalar bilimi" olarak bilinen özel dalının epigrafı veya başlangıçnoktası olarak Hıristiyan Kabalistlerin yanlış yorumlanan iki ayeti vardır; buna göre Tanrı :

> Her şeyi sayı, ağırlık ve ölçü olarak emretti(2).

Ve:

> Onu Kutsal Ruh'ta yarattı, gördü, saydı ve ölçtü (3).

Doğu okültizminin başka bir başlangıçnoktası daha var: " Sayı ve çoğulluk bakımından mutlak Birlik x." Gizli Bilgeliğin hem Batılı hem de Doğulu öğrencileri bu aksiyomatik gerçeğin farkındadır. Ancak ikincisi bunu daha içtenlikle itiraf ediyor. Bilimlerini gizlemek yerine açıkça ortaya koyuyorlar; Kalplerini ve ruhlarını, dünyevi kitlelerin anlaşılmaz bakışlarından ne kadar özenle korurlarsa korusunlar, her zaman en kutsal gerçekleri bencil amaçlar uğruna suiistimal etmeye eğilimlidirler. Ancak Birlik, hem fiziksel hem de metafiziksel okült bilimlerin gerçek temelidir. Bu, Cizvit eğilimlerine rağmen Batılı Kabalist bilgin Eliphas Levi tarafından bile belirtilmiştir. Şöyle diyor:

> Mutlak Vahdet, eşyanın en yüce ve son sebebidir. Dolayısıyla bu sebep bir sebep bile olamaz. üçkişi değil; Bu mükemmel bir Akıldır (4).

Machine Translated by Google

Bu Birliğ in çoğ ulluktaki, "Tanrı"daki veya Doğ adaki anlamı, yalnızca aş kın yöntemlerle, sayılarla ve aynı zamanda ruh ile Ruh arasındaki iliş kilerle keş fedilebilir. Hem Kabala'da hem de İ ncil'de Yehova, Adam Kadmon, Havva, Kabil, Habil ve Hanok gibi isimler geometrik ve astronomik benzerlikler açısından Fizyoloji (ya da falliklik) ile daha yakından iliş kilidir; Teoloji veya dinden daha. Her ne kadar çok az insan bunu kabul etmeye hazır olsa da, bu gerçeğ in doğ ruluğ u ortaya çıkacak. Tüm bu isimler hem İ ncil'de hem de Vedalar'da gizli ş eylerin sembolleri olmasına rağ men , bunların gizemleri büyük ölçüde farklılık gösterir. Aryanlar ve Yahudiler Platon'un ş u düsturunu kabul ettiler: "Tanrı geometrileş tirir"; ancak ilki, Doğ anın en manevi ve yüce gerçeklerini gizlemek için yazış ma Bilimini uygularken, ikincisi, Evrimin gizemlerinden yalnızca birini (onlar için en ilahi olanı), yani doğ um ve nesil gizemini gizlemek için yaratıcılıklarını kullandılar. , daha sonra ikincisinin organlarını tanrılaş tırdı.

Bunun dış ında istisnasız tüm kozmogoniler sayılara ve geometrik ş ekillere dayalıdır, içiçedir ve yakından iliş kilidir. Bir inisiye, bu ş ekil ve figürlerin, simyacılar tarafından "her zaman görünmez olan İ lahi Vasfın gizli meskeni" olarak adlandırılan dairenin integral değ erlerine dayalı olarak sayısal değ erler verdiğ ini söyleyecektir; aynı ş ekilde antropografik, antropolojik, kozmik ve fiziksel diğ er gizemlerle ilgili baş ka semboller de verecekler.

"Fikirleri sayılarla iliş kilendirerek, sayılarla aynı ş ekilde fikirlerle de çalış abiliriz, böylece gerçeğ in matematiğ ini oluş turabiliriz"; Bilinmemeyi dileyerek büyük bilgeliğ ini gösteren bir okültist ş öyle yazıyor:

Pisagor'un sayısal ve geometrik sistemini bilen herhangi bir Kabalist, Platon'un metafizik fikirlerinin en katı matematiksel ilkelere dayandığ ını gösterebilir. Magicon ş öyle diyor : "Gerçek matematik tüm bilimlerde nabız gibi atan bir ş eydir; ve kaba matematik, çok övülen yanılmazlığ ı yalnızca maddi koş ullara ve referanslara dayanan yanıltıcı bir fantazmagoriden baş ka bir ş ey değ ildir..."

Yalnızca Pisagor'un Hindistan'da ve Mısırlı hiyerophantlardan öğ rendiğ i kozmolojik sayılar teorisi iki birimi uzlaş tırabilir: madde ve ruh; böylece biri tarafından diğ eri matematiksel olarak kanıtlanır. Yalnızca evrenin kutsal sayılarının ezoterik birleş imi bu büyük sorunu çözebilir ve ış ınım teorisini ve yayılım döngüsünü açıklayabilir. Alt düzeyler, yüksek düzeylere dönüş meden önce, dönüş üm noktasına ulaş tıklarında sonsuzluğ un içinde yeniden özümsenmek için baş ka ruhsal düzenler yaymalıdırlar (5).

Kozmos'un ve tüm gizemlerin bilgisi bu gerçek Matematiğ e dayanmaktadır; ve onları bilen herkes, hem Vedik hem de İ ncil kozmogonisinin kökeninde "Doğ ada Tanrı" ve "Tanrıda Doğ a" yasasının bulunduğ unu doğ rulamak kolay olacaktır. Bu nedenle, bu yasa, diğ er ebediyen sabit ve değ iş mez yasalar gibi, yalnızca Platon'un en saf ve aş kın Matematiğ inde ve özellikle Geometrinin aş kın uygulamalarında doğ ru ifadeyi bulabilir. İ nsanlara bu geometrik sembolik formda vahiy edilen (bu kelimeden kaçınmıyoruz veya bu kelimeyi geri çekmiyoruz) Hakikat, insan icadının ek sembolleriyle de ortaya çıkıyor, bilinçli olarak çok geçgelen insanlar tarafından daha iyi anlaş ılsın diye eklendi. evrimsel döngünün ilkel bilgilere katılmasını sağ ladılar, bunları baş ka türlü anlayamadılar. Ancak dünyamıza baş kanlık eden ve onun koruyucuları ve koruyucuları olan tanrısal varlıkların, soyut fikirleri aş ağ ılayıcı ş ekilde insan figürlerinde temsil edilmesi, halkın değ il, (her zaman tahakküm ve güç için istekli) rahipliğ in hatasıdır. Dünyanın manvantarik dönemi rakamları.

Ancak dinsel düş üncenin artık Orta Çağ 'daki atalarımızın kaba kavramlarıyla yetinmediğ i gün geldi. Ortaçağ simyacıları ve mistikleri bugün ş üpheci fizikçiler ve kimyagerlerdir; ve temsil edildiğ i tamamen antropomorfik ve kaba materyalist fikirler nedeniyle çoğ unlukla gerçeklerden sapıyorlar. Öyleyse; ya gelecek kuş akların zahiri dinlerin temelindeki gerçekleri yavaş yavaş öğ renmeleri gerekecek, ya da son putun altın kil ayaklarını kırmaları gerekecek. Hiçbir kültürlü adam, eğ er yapabilseydi, çocuk masallarına dayandığ ına inandığ ı ve günümüzde "batıl inançlar" olarak adlandırılan ş eyleri bir kenara atmazdı.

Machine Translated by Google

onların temelini oluş turan gerçekleri görün. Tam tersine, okült bilimlerin tüm öğ retilerinin felsefi ve bilimsel doğ a gerçeklerine dayandığ ını öğ rendiğ inde, daha önce kaçındığ ı kadar büyük bir ş evkle kendini bu bilimlerin incelenmesine adayacaktı. Bunun bir anda olması mümkün değ il, çünkü insanlığ ın yararı için bu tür gerçeklerin yavaş yavaş ve çok dikkatli bir ş ekilde ortaya çıkarılması gerekiyor. Çünkü henüz kamuoyu bunlara hazır değ il. Üstelik çağ ımızın pek çok agnostiğ i modern bilimin gerektirdiğ i zihniyette olsa da, kitleler hatırladıkları sürece her zaman eski çılgınlıklarına dalma eğ ilimindedirler. İ mparator Julian da böyle yaptı (gerçeğ i baş ka hiçbir ş eyi kabul edemeyecek kadar çok sevdiğ i için mürted olarak adlandırıldı) ve son Teofanisinde sevgili Tanrılarını soluk ve bulanık gölgeler olarak düş ünmesine rağ men yine de onlara tutundu. O halde bırakın dünya, hangi düzlem veya kategoriden olursa olsun tanrılarına tutunsun. Gerçek okültist, eski tanrıları, onların yerine henüz yapamayacağ ı tam ve saf gerçeğ i koymadan önce devirirse, insanlığ a karş ı suçiş lemiş olacaktır; ancak okuyucunun bu gerçeğ in en azından alfabesini öğ renmesine izin verilir. Her halükarda, Kilise'nin iblis olarak tanımladığ ı paganizmin tanrılarının, onların inandığ ı gibi olmadığ ı gösterilebilir, ancak bunların ne olduğ u hakkındaki tüm gerçeğ i bilemez. Okuyucunun hermetik "ÜçAna" ile Sefer Yetzirah'ın "ÜçAna" sının aynı ş ey olduğ unu bilmesini sağ layın; onların cehennem tanrıları değ il, ış ık, ısı ve elektrik olduklarını; ve belki o zaman eğ itimli adamlar onları küçümsemekten vazgeçerler. Bu bir kez baş arıldığ ında, aydınlanmış Gül-Haçlılar Akademilerin kendilerinde bile din değ iş tirenlere sahip olabilecekler ve bu sayede arkaik doğ a felsefesinin kadim gerçeklerini tanıma konusunda bugün olduğ undan daha iyi bir eğ itime sahip olacaklar, özellikle de bilgili üyeleri hermetik bir dille ş unu ikna ettiklerinde: "ÜçAnne", modern "güçler korelasyonu" sisteminde kendine ait yeri olan tüm faillerin sembolüdür (6). Üç büyük tanrı Brahmâ, Viş nu ve Ş iva'nın üçŞ akti'sinin Yahudi tektanrıcının "ÜçAnası" ile aynı olduğ unu varsayarak, "batıl inançlı" ve putperest Brahman'ın çoktanrıcılığ ının bile kendi varoluş nedeni vardır .

Sembolik, tasavvufî edebiyatlarıyla kadim dinlerin bütünüdür. Hermes Kitapları, Zohar , Ya -Yakav, Mısır Ölüler Kitabı, Vedalar , Upaniş adlar ve İ ncil , Keldani Ku-tâmi'nin Nebati vahiyleri gibi sembolizmle doludur. Hangisinin önceliğ e sahip olduğ unu sormak zaman kaybıdır. Hepsi ilk vahyin ve tarih öncesi bilginin farklı versiyonlarıdır.

Yaratılış 'ın ilk dört bölümü Pentateuch'un özetini içerir ve aynı kavramların farklı alegorik ve sembolik uygulamalardaki çeş itli versiyonlarını oluş turur. Ne yazık ki Avrupa'da çok az bilinen bir çalış ma olan Ölçümlerin Kökeni kitabının yazarı , İ ncil'de Matematik ve Metrolojinin varlığ ına iliş kin yalnızca , Keops piramidinin boyutlarının Süleyman tapınağ ının yapısında ayrıntılı olarak yeniden ortaya çıktığ ı sonucunu çıkarıyor; ve İ ncil'deki Ş em, Ham ve Japheth isimlerinin "600 yıllık noetik dönem ve 500 yıllık noetik sonrası döneme göre piramidin boyutlarını" belirlediğ i; "Elohim'in oğ ulları" ve "Adem'in kızları" tabirlerinin de astronomik seslere karş ılık geldiğ i görülmektedir. Yazar, tüm bu tuhaf ve ş aş ırtıcı sonuçlardan, gerçeklerle desteklenmeyen sonuçlar çıkarıyor. Görünüş e göre onun görüş ü, Yahudi İ ncili'nin isimleri astronomik olduğ undan, diğ er tüm Kutsal Yazıların da onlara benzemesi gerektiğ i gerçeğ ine dayanıyor. Ölçümlerin Kökeni kitabının bilgili ve en bilge yazarı bu konuda derin bir yanılgı içindedir. "Mısır-İ brani Gizeminin Anahtarı" her iki halkın hiyeratik yazılarının yalnızca bir kısmını deş ifre ediyor ve diğ er uluslarınkileri çözülmemiş halde bırakıyor. Yazarın görüş üş u: " Masonluğ un temeli yalnızca Kabala'nın yüce bilimidir"; ve aslında Masonluğ u Kabala'nın özü olarak görüyor ve bunu da "Kutsal Yazıların İ branice metninin rasyonel temeli" olarak görüyor. Bu konuda yazarla tartış mayacağ ız, ancak Kabala'da Masonluğ un sözde temeli olan "yüce bilim"den daha fazlasını görenleri de kınamayacağ ız. Böyle bir sonuç dış layıcılığ ı ve tarafgirliğ i nedeniyle gelecekte hatalara yol açacağ ı gibi, kesinlikle haksızlık edecek ve "ilahi bilimi" lekeleyecektir.

Kabala gerçekten "Masonluğ un özüne sahiptir" ; ancak bu yalnızca daha az ezoterik açıdan Metrolojiye bağ lıdır, çünkü Platon Kutsallığ ın geometrileş tirdiğ i fikrini hiçbir zaman gizlememiş tir. İ nisiye olmayanlar için, ne kadar bilgili ve zeki olursa olsun, yalnızca "Tanrı'nın giysisi", hakikatin perdesi ve örtüsü ile ilgilenen Kabala , "mevcut kullanımlara pratik uygulama üzerine kurulmuş tur" (7); bu da onun yalnızca dünyevi düzlemde kesin bilim olduğ u anlamına gelir. Baş latılanlar için,

Machine Translated by Google

Kabalistik Rab ilkel ırktan, "Aklın Yedi Evladı"nın ruhsal soyundan gelmektedir. Dünyaya vardığ ında ilahi matematik (8) yüzünü perdeledi; ve dolayısıyla bu çağ da bize açıklanan en önemli sır, eski Roma düğ ülerinin günümüz İ ngiliz düğ üleriyle ve İ brani-Mısır arş ın düğ ülerinin Masonik inşerle özdeş liğ idir (9).

Keş if harikadır ve İ ncil'deki semboller ve isimler konusunda daha az öneme sahip diğ erlerine ulaş mak iç in bir rehber görevi görmüş tür. Nachanides'e göre, Musa zamanında Yaratılış kitabının ilk ayetinin ş u ş ekilde okunduğ u tamamen kanıtlanmış tır: B'rash ithbara Elohim, tercümesi ş öyledir: "İ lkel kaynakta [Mûlaprakriti, Köksüz Kök], onlar geliş tirdiler [veya Tanrıları [Elohim'i], gökleri ve yeri geliş tirdiler"; oysa ş imdi mazoterik noktalar ve teolojik kurnazlık nedeniyle ayet B'rashith bara Elohim'e dönüş türüldü , bu da ş u anlama geliyor: "Baş langıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı", bunun değ iş tirilmiş versiyonu antropomorfizme yol açtı ve dualizm. Antik çağ ın okült eserleri arasında son ve en güncel eser olan İ ncil'de buna benzer kaç örnek daha bulunabilir ? Hiçbir okültist, dış dokusuna ve önemine rağ men, Zohar veya Midraş 'ta, Yetzirah'ta (Yaratılış Kitabı) ve On Sephiroth Yorumunda (Azariel ben Manachem tarafından, 12. yüzyıldan kalma) açıklandığ ı ş ekliyle İ ncil'in olduğ undan ş üphe edemez .), Vedalar ve diğ er alegorik kitaplarda aynı ş ekilde açıklanan Aryanların Gizli Doktrininin bir parçasıdır. Zohar

Bu, Vedaların sadık bir kopyası ve yankısıdır ; Eş siz ve Kiş isel Olmayan nedenin, kendi yayılımları olan Sephiroth aracılığ ıyla Evrende kendini gösterdiğ i öğ retisiyle kanıtlandığ ı gibi; ve evrenin bütünüyle Tanrı'nın özünün dokunmuş perdesinden baş ka bir ş ey olmadığ ı. Genel olarak Vedik ve Brahmanik edebiyatların yardımcı karş ılaş tırması olmadan kendi iç inde incelendiğ inde, gizli doğ anın evrensel sırları İ ncil'de bulunamayacaktır. Fiziksel düzlemin arş ınları, inşerleri ve düğ üleri ruhsal düzlemde dünyanın sorunlarını asla çözemez çünkü ruhun ağ ırlığ ı veya düğ üsü yoktur.

Bu sorunların çözümü, onları çözebilecek yegâne kiş iler olan "mistiklere ve hayalperestlere" mahsustur.

Musa, Mısır tapınaklarının tüm gizemleri, bilimleri ve okült öğ retileri konusunda bilgili ve bu nedenle kadim bilgelik konusunda oldukça bilgili, inisiye bir rahipti. İ kincisi, "Gizemlerin Gizemi" olan büyük Piramidin sembolik ve astronomik anlamının aranması gereken yerdir. Ve Musa, Kozmos'un, hatta küçücük Dünyamızın düğ üleri ve oranlarını uzun çağ lar boyunca sağ lam koynunda gizleyen geometrik sırlara aş ina olduğ u iç in, onların bilgisinden faydalanması ne kadar ş aş ırtıcıydı? Mısır'ın ezoterizmi belli bir anda tüm dünyanın ezoterizmiydi. Üçüncü ırkın uzun dönemi boyunca bu, yedi ilkel olan "Iş ığ ın Oğ ulları"nın eğ itmenlerinden alınan tüm insan ırkının ortak mirasıydı. Bilgelik Dini'nin sembolik olmadığ ı bir dönem de vardı; Atlantislilerin istismarları ve büyüleri yüzünden yavaş yavaş bu hale geldi. Çünkü dördüncü ırkın insanlarını kara büyüye ve büyücülüğ e sürükleyen ş ey, sonunda bilgeliğ i "unutkan" hale gelene kadar, ilahi armağ anın kullanılması değ il, "kötüye kullanılması" olmuş tur; Tretâ Yuga'nın rishilerinin mirasçıları olan beş inci ırkın adamları, yeteneklerini genel olarak insanlıktaki ilahi armağ anları köreltmek iç in kullandılar ve ardından "seçilmiş kök" olarak dağ ıldılar. Yalnızca "Büyük Tufan"dan kurtulanlar ilahi öğ retilerin anısını koruyabildiler; ve atalarının bilgisine dayalı bir değ iş ime olan inanç onlara, yüce Hanok tarafından "seçilmiş kök" tarafından kıskançlıkla korunan böyle bir bilimin var olduğ unu anlamalarını sağ ladı. Ancak insanın yavaş yavaş ikinci çağ da (Yuga) olduğ u kadar saf ve yarı-bedensel hale geleceğ i bir zaman gelmelidir. Test döngüsünü geçtiğ inde bu ş ekilde olacak. İ nisiye Platon bize Phaedrus'ta insanın ne olduğ unu ve tekrar ne olacağ ını anlatır:

İ nsanın ruhu ş ehvete düş meden ve kanatları kırılmadan önce hapsedilmiş ti.
beden, her ş eyin gerçek ve saf olduğ u ince manevi dünyada tanrılarla birlikte yaş adı (10).

Baş ka bir pasajda, insanların üremediğ i, saf ruhlar olarak yaş adığ ı bir zamandan söz ediyor.

Buna gülen bilim adamları, ilk insanın kökenine iliş kin gizemi çözmeye cesaret ediyorlar.

Machine Translated by Google

Kendisi tarafından seçilen insanların etrafındakilerin büyük putperestliğine düşmemelerini isteyen Musa, Piramidin kozmogonik gizemlerine ilişkin bilgisinden yararlanarak, Yaratılış'ın Kozmogonisini, çok daha anlaşılır semboller ve alegorilerle temellendirmek için kullandı. sıradan insanlara, kutsal yerlerde seçilmişlere öğretilen anlaşılması güç gerçeklerden daha çok şey öğretiyordu. Musa yalnızca ifade biçiminde orijinaldi; ancak eski ulusların inisiyelerinin örneğini takip ederek kavrama tek bir başlık bile eklemedi. Rahiplerden öğrendiği gerçekleri ustaca benzetmeler altında gizleyerek, İsrailoğullarının taleplerini böylece yerine getirdi; çünkü bu inatçı ırk, Olympus'unkiler kadar antropomorfik olmasaydı hiçbir Tanrı'yı kabul etmezdi; ve Musa'nın kendisi, ünlü yasa koyucuların, Sina Dağı'nda filizlenen ve kişisel Tanrısı ile, ilahi Ör'ü ile iletişim kurduğunda kendisini terbiye eden bu bilgeliğin meyvesinin kabuğunu savunacakları zamanı öngöremedi. Musa, bu tür gerçekleri kalabalıkların bencilliğine teslim etmenin çok ciddi riskini anlamıştı çünkü geçmişi hatırlıyordu ve Prometheus masalının anlamını biliyordu. Bu nedenle öğretileri kötü niyetli gözlerden korumak için alegorik bir şekilde gizledi. Biyografisini yazan kişinin Sina'dan indiğinde bunu söylemesinin nedeni budur.

Yüzünün nurlu olduğunu bilmiyordu... ve yüzüne bir örtü çekti (11).

Böylece Pentateuch'un yüzünü de öyle bir perdeledi ki, ortodoks kronolojiye göre 3376 yıl sonrasına kadar insanlar onun "örtülü" olduğunu fark etmeye başlamadılar. Tanrı'nın yüzü, Yehova'nın yüzü, Musa'nın yüzü bile onda parlamadı; ama gerçekte son hahamlarınki.

O halde İskenderiyeli Clement'in Stromateis'te (12) şunları söylemesi garip değil :

İbranilerin gizledikleri şeylerle ilgili bilmeceleri Mısırlılarınkine benzer.

Machine Translated by Google

BÖLÜM VII

YENİ DERİ LERDE ESKİ Ş ARAP

Reformasyon zamanında Protestanların Hıristiyanlığ ın, daha doğ rusu Latin Kilisesinin gerçek kökeni hakkında hiçbir ş ey bilmiyor olmaları çok muhtemeldir. Yunan Kilisesi'nin de bunu iyi bilmesi pek mümkün görünmüyor; Her ikisinin ayrılması, ilkinin siyasi üstünlük için mücadele ettiğ i ve her ne pahasına olursa olsun yeni kültün dış temsilini üstlenmek isteyen etkili ve kültürlü paganizm sınıflarının katılımını sağ lamak için savaş tığ ı bir zamanda meydana geldiğ inden, gücünü korumak amacıyla. Bu meş hur mücadelenin ayrıntılarını hatırlamaya gerek yok. Uzlaş maz bir çileci olan Saturnillo, Marcion, Valentinus, Basilides, Menander ve Cerinthus gibi yüksek eğ itimli Gnostiklerin, Latin Kilisesi tarafından kafir olarak lanetlenmedikleri veya öğ retileri ve uygulamalarının gerçekten "ob turpitudinem portentosam nimium et" olduğ u için lanetlenmediklerine ş üphe yoktur. Baronius'un Carpocrates'inkileri tanımladığ ı gibi horribilem" (canavarca ve korkunç iğ renç ik); ama sadece gerçekleri ve hakikati çok fazla bildikleri için. RH Mackenzie'nin yerinde gözlemlediğ i gibi:

Roma Kilisesi onları lanetledi çünkü bunlar, Roma piskoposlarının mülkiyetini gasp ettiğ i ancak ilkel Yunan Ortodoks Kilisesi'nin Kurucuya sadakatini sürdürdüğ ü en saf Kilise ile bir çatış mayı kış kırttılar (1).

Bu ifadenin yersiz sayılmaması için, bunu, kuş kusuz Vatikan adına, bazı önemli arkeolojik ve paleografik keş ifleri Roma Kilisesi lehine açıklamaya çalış an Marquis De Mirville gibi ateş li bir Katolik'in argümanlarıyla destekleyeceğ iz. ; Her ne kadar ustalıkla Kilise'nin kendisini tartış maların dış ında bıraksa da. 1803'ten 1865'e kadar Fransa Enstitüsü'ne hitaben yazılan ciltler dolusu eser de bunu açıkça göstermektedir. Yazarın, Avrupa ve Amerika'yı çok sayıda ş eytani orduyla istila eden "manevi salgına" "dümsüz" materyalistlerin dikkatini çekme bahanesiyle, Hıristiyanlığ ın ve paganizmin tanrıları arasında soybilimsel ve teogonik karş ılaş tırmalar yaparak iddialarını kanıtlamayı amaçlıyorlar. De Mirville'e göre, hayranlık uyandıran benzerlik ve hatta özdeş lik yalnızca "görünüş te ve yüzeyseldir"; çünkü Hıristiyan sembolleri ve aynı zamanda onların İ sa, Meryem Ana, melekler ve azizler gibi karakterleri yüzyıllar önce cehennemin öfkesi tarafından kiş ileş tirilmiş tir. . dine aykırı taklitlerle ebedi gerçeğ i itibarsızlaş tırmak amacıyla. Mirville, iblislerin geleceğ e dair bilgileri nedeniyle "meleklerin sırrını" keş fettiklerini ve olayları önceden tahmin ettiklerini söylüyor. Soter (Kurtarıcılar) adı verilen ve bakire bir anneden doğ an, iş kence sırasında ölen göksel tanrıların, yalnızca Zerdüş tlerin onlara verdiğ i adla Ferouer'ler (2) veya Kutsal Kitap'ın önceden kopyalarını üreten sahtekar ş eytanlar olduğ unu söyleyerek bitiriyor. vaat edilen Mesih.

Aslında, Voltaire, Dupuis ve kendi türündeki diğ er yazarların zamanından bu yana, Demokles'in kılıcı gibi Kilise'nin baş ında asılı kalan bu tür taklitlerin tanınma riski büyük hale gelmiş ti. Mısırbilimcilerin keş ifleri ve Musa efsanesinin yer aldığ ı Mozaik öncesi Asur ve Babil objelerinin keş fi (3), özellikle İ ngiltere'de "Doğ aüstü Din" baş lığ ı altında yayınlanan çok sayıda rasyonalist eserle birlikte bunu kaçınılmaz hale getirmiş tir. . Bu nedenle, hem Katolik hem de Protestan birçok yazar, imkansız olanı, yani Hıristiyanlığ ın karakterleri, ayinleri, dogmaları ve sembolleri ile büyük eski dinlerin karakterleri, ayinleri, dogmaları ve sembolleri arasındaki uğ ursuz benzerlik ile ilahi vahyi uzlaş tırmaya çalış mış lardır. Protestanlar savunmalarında "fikirlerin kehanet niteliğ inde önceden haber verildiğ ini" iddia ediyorlar; ve De Mirville gibi Katolikler bunu, Ş eytan'ın açık bir intihalinden dolayı, bazıları İ lahi ve gerçek, diğ erleri (en eskileri) "orijinallerden önce gelen kopyalar" olmak üzere çifte melek ve tanrı dizisi icat ederek açıklamaya çalış ırlar. . Protestanların safsatası eskidir ama Katoliklerinki çok daha eskidir ve unutulduğ u için yeni görünmektedir. Anıtsal Hıristiyanlık ve Taş taki Bir Mucize, Dr.

Machine Translated by Google

Lundy, birinci sınıf eserlere aittir. Mirville'in Pnömatoloji'si [Des Esprits], ikinciye. İ skoçların ve Çin ve Hindistan'daki diğ er Hıristiyan misyonerlerin bu yönde gösterdikleri çabalar gülünçolduğ u kadar yararsızdır da; ama Cizvitler daha ciddi bir plan izliyorlar. Bu nedenle Mirville'in kitapları çok önemlidir, çünkü yazar, Loyola'nın oğ ullarının sağ layabileceğ i kazuist yöntemlerin yanı sıra, zamanının tüm bilgeliğ inden yararlanmış tır. Hiçş üphe yok ki, Roma'nın hizmetindeki çok yetenekli adamlar, markiye bu görevinde yardımcı oldular.

O, yalnızca Latin Kilisesi'ne dogmalarının özgünlüğ üne iliş kin yapılan ithamların haklılığ ını değ il, aynı zamanda onları önceden tahmin etmekten zevk alıyor gibi göründüğ ünü kabul ederek iş e baş lar; çünkü Hıristiyanlığ ın tüm dogmalarının pagan antik dinlerinde zaten bilindiğ ini doğ ruluyor.
Mirville, Pagan Tanrıları Panteonunu gözden geçiriyor ve her tanrının Teslis'in kiş ileri ve Meryem Ana ile sunduğ u temas noktalarına dikkat çekiyor. Yazarın doğ ruladığ ı gibi, Latin Kilisesi'nin "Curvati", "Eğ ri" ve Ş eytanlar tarafından parodisi yapılmamış hiçbir gizemi, hiçbir dogması, hiçbir ayini yoktur. Bu kabul edilip açıklandıktan sonra sembolologlar sessiz kalmak zorunda kaldı. Ve eğ er bu dünyada ş eytanın her ş eye kadir olduğ unu inkar etmeye kararlı materyalist eleş tirmenler olmasaydı sessiz kalacaklardı.

Çünkü Roma benzerliğ i kabul ediyorsa, aynı zamanda gerçek ve sahte avatarlar arasında, gerçek Tanrı ile yanıltıcı olan arasında, orijinal ile kopya arasında karar verme hakkını da talep ediyor; kopya orijinalinden binlerce yıl önce gelse bile.

Mirville, misyonerlerin putperestleri dinlerine döndürmeye çalış tıkları her yerde, onlara her zaman ş öyle karş ılık verdiklerini savunuyor:

Senden önce çarmıha gerildik. Neden ş imdi bize göstermeye geliyorsun? (4). Bu nedenle, Weber'e göre mevcut tüm Purana'ların daha eski olanların yeniden ş ekillendirilmiş hali olduğ u bahanesiyle bu taklidin gizemli yönünü inkar etmekle hiçbir ş ey kazanamayız , çünkü burada aynı karakter dizisinde hiçkimsenin sahip olmadığ ı olumlu bir önceliğ e sahibiz. meydan okumaya cesaret edebilir (5).

Ve yazar bunun zorluğ undan kaçınarak Buda, Krishna, Apollon vb. örnekleri aktarıyor.
biçim; Bütün bunları itiraf ettikten sonra:

Ancak, bu koyun postunun altındaki sahipliklerini tanıyan Kilise Babaları... İ ncillerden... sözde Işık ruhlarının tüm kurnazlıklarını biliyorlardı; Babalar, "Benden önce gelenlerin hepsi hırsızdır" (Yuhanna, X, 8) sözleri üzerinde düş ünerek, çalış manın gizli failini, sahtekarlığ a önceden verilen genel ve insanüstü yönü, evrensel olanı tereddüt etmeden keş fettiler diyoruz. ulusların tüm bu sahte tanrılarının nitelikleri ve karakterleri; “Omnes dii gentium doemonia (elilim).” (Mezmur XCVI) (6).

Böyle bir prosedürle her ş ey kolaydır. Böylece tüm benzerlikler, özdeş liğ in tüm tam kanıtları reddedilebilir. Yahya'nın, alçakgönüllülüğ ün ve yardımseverliğ in kiş ileş miş hali olan Kiş i'nin ağ zından söylediğ i zalim, kibirli ve bencil sözler, İ sa tarafından asla söylenemezdi. Okültistler böyle bir suçlamayı öfkeyle reddederler; Dördüncü İ ncil yazarının intihal ettiğ i sözlerin nereden geldiğ ini göstererek, insanı tanrıya karş ı savunmaya hazırdırlar. Bunlar, bilgili Baş piskopos Laurence ve Hıristiyanlığ ın Evrimi kitabının yazarı tarafından da doğ rulanan , Enoch Kitabının "Kehanetleri"nden alınmış tır . Enoch Kitabının Giriş kitabının son sayfasında ş u pasaj okunmaktadır:

İ yi Çoban tarafından paralı muhafızların ve kurtların gücünden kurtarılan koyunlarla ilgili benzetme, açıkça, yazarın, çobanların, Efendisi gelmeden önce koyunları nasıl öldürdüklerini anlattığ ı Hanok Kitabı'nın LXXXIX bölümünden dördüncü müjdeci tarafından kopyalanmış tır. Böylece Yuhanna'nın ş u ana kadarki gizemli bölümünün gerçek anlamını ortaya koyuyor: "Benden önce gelenlerin hepsi haydut ve hırsızdır"; burada Enoch'un alegorik çobanlarından açıkça bahsediliyor.

Aslında "açık" ve hatta bundan daha fazlası da imadır. Çünkü İ sa bu sözleri kendisine atfedilen anlamda söyleseydi bile, bu, bugün Hıristiyan Kiliselerinin uydurma ilan ettiğ i kabalistik Hanok Kitabı'nı okumuş olmak anlamına gelirdi. Üstelik bu sözlerin eski inisiyasyon ritüellerine ait olduğ undan da habersiz olmasa gerek (7). Ve eğ er İ sa okumadıysa

Machine Translated by Google

Bahsedilen Hanok Kitabı ve bu ifade Yuhanna'ya ya da dördüncü İ ncil'i yazan kiş iye aitse, Hıristiyan Kurtarıcı'ya atfedilen diğ er benzetmelerin ve cümlelerin gerçekliğ ine ne kadar güvenebiliriz?

Dolayısıyla Mirville'in açıklaması bundan daha talihsiz olamazdı. Kilise tarafından, Hıristiyanlık karş ıtı ve Hıristiyanlık karş ıtı kopyacıların ş eytani karakterini kanıtlamak amacıyla ileri sürülen herhangi bir baş ka iddia da aynı kolaylıkla çürütülecektir. Magna est veritas ve prevalebit.

Okültistler, kendilerine sürekli olarak yöneltilen "batıl inanç" ve "büyücülük" suçlamalarına bu ş ekilde yanıt verirler. Doğ ulu müritlere dayatılan gizlilik nedeniyle bizi suçlayan Hıristiyan kardeş lerimize, kendi "Kutsal Kitaplarının" herkesin "okuyacağ ı, anlayacağ ı ve kurtulacağ ı" bir "açık kitap" olduğ unu söyleyerek onları çalış maya davet ederek cevap vereceğ iz. Bu bölümde mümkün olduğ unca açıkladık; sonra da eğ er güçleri yetiyorsa bunu çürütsünler. Günümüzde okuyucularına Kutsal Kitabın Kutsal Kitap'ta yer aldığ ına dair güvence vermeye istekli olan çok az kiş i var.

Yazar olarak Tanrı, amaçolarak kurtuluş ve konu olarak hata karış ımı olmayan gerçek.

Eğ er Locke'a olayla ilgili tekrar sorulsaydı , kesinlikle İ ncil'in

saf olan her ş eyde, samimi olan her ş eyde, hiçbir ş ey eksik kalmadan, hiçbir ş ey eksik kalmadan.

İ ncil tüm bunların tersi olmasa da ne yazık ki gizli eserlerde ortaya konan Doğ u doktrinlerine hakim bir tercümana ihtiyaçduymaktadır. Enoch Kitabı'nın Baş piskopos Laurence tarafından çevrilmesinden sonra Cowper ile birlikte İ ncil'in Kutsal Kitap olduğ unu doğ rulamak artık mümkün değ ildir.

...her çağ ı ödünçalmadan, kendi ış ığ ınızla
aydınlatın

çünkü İ ncil oldukça fazla kopyalıyor ve intihal yapıyor; özellikle sembolik anlamlardan ve bunların içinde saklı hakikatlerin evrenselliğ inden habersiz, yalnızca dü harflerin görünüş lerine göre yargılayanların görüş üne göre. İ ncil harika bir kitaptır , çok önemli gerçekleri içeren ustaca masallardan oluş an bir baş yapıttır, ancak bunlar yalnızca, tıpkı inisiyeler gibi, onun içsel anlamını yorumlama anahtarına sahip olanlar tarafından algılanabilir. Ahlakı ve öğ retileri açısından gerçekten yüce bir hikaye; ama günün sonunda alegori ve hikaye. Eski Ahit hayali karakterlerden oluş an bir repertuardır; ve Yeni, cahilleri ezoterizmden saptıran bir dizi benzetme ve esrarengiz cümle. Üstelik İ ncil'de de var

Pentateuch'un zahiri olarak okunduğ u gibi, saf kılıçlık ; her ne kadar ezoterik olarak yorumlandığ ında arkaik bilim ve astronomiye kadar çok yüksek bir seviyeye çıksa da.

Machine Translated by Google

BÖLÜM VIII

"ENOCH, KÖKENİ VE KURULUŞ KİTABI" HİRİSTİYANLIK

Yahudiler, daha doğrusu onların sinagogları Mercavah'a büyük değer veriyor ve Enoch'un Kitabı; ya başından beri kanonik kitaplar arasında yer almadığı için ya da Tertullianus'un görüşüne göre:

Yahudiler, Mesih'ten söz eden diğer Kutsal Yazılar gibi bunu da reddettiler (1).

Ancak bu nedenlerin hiçbiri doğru değildi. Synhedrion, bunun kabalizmden çok sihir işi olduğunu düşünerek bunu kabul etmek istemedi. Hem Katolik hem de Protestan ilahiyatçılar onu apokrif kitaplar arasında sınıflandırır; Yeni Ahit'in, özellikle de Elçilerin İşleri ve Mektuplar'ın (bugün yanılmaz Roma Kilisesi ve diğerleri tarafından dogmalar olarak kabul edilen) fikirlerle dolup taşmasına ve hatta "" adı altında yazardan gerçekte alınmış tüm cümlelere rağmen. Etiyopya metninin tercümanı Başpiskopos Laurence'a göre, Enoch" adlı kitabı Aramice veya Suriye-Keldani dilinde yazmıştı.

İntihal o kadar açık ki, Laurence'ın çevirisinin editörü olan The Evolution of Christian'ın yazarı , Giriş bölümünde bazı oldukça anlamlı gözlemlerde bulunmaktan kendini alamadı. O, (2) Hanok Kitabı'nın bu çağdan önce yazıldığına (iki ya da yirmi yüzyıl olmasına bakılmaksızın) inanıyor ; ve adı geçen yazarın mantıksal olarak ileri sürdüğü gibi:

Bu, Nasıralı İsa'nın öğretilerini takdire şayan bir doğrulukla önceden bildiren büyük bir İbrani peygamberin ilham verici öngörüsüdür veya İsa'nın, sevinçli azizler arasında bir tahtı işgal etmek için fikirlerini İnsanoğlu'nun muzaffer dönüşünden aldığını söyleyen Sami efsanesidir. ve sırasıyla kalıcı mutluluk veya sonsuz ateş i bekleyen korkmuş günahkarlar. Ve bu vizyonlar ister insani ister ilahi olarak kabul edilsin, neredeyse iki bin yıldır insanlığın kaderi üzerinde o kadar güçlü bir etki yarattılar ki, saf ve tarafsız bir şekilde dini gerçeği arayanlar, bunların arasındaki ilişkilerin araştırılmasını artık geciktiremezler. Enoch Kitabı ve Hıristiyanlığın vahiyi veya evrimi (3).

Enoch Kitabı ayrıca şunları söylüyor :

Aynı zamanda rüzgarlara, denize, doluya, donaya, şimşek ve gök gürültüsüne hükmeden meleklerin eylemleri aracılığıyla elementlerin doğaüstü hakimiyetini de kabul eder. Aynı zamanda , Keldanilerin bu amaçla kullandığı kadehlerin veya pişmiş toprak kapların üzerine isimleri kazınmış olan [büyülü] büyülerde çağrılan görünmez güçlerin bazılarının da bulunduğu, düşmüş başlıca meleklerin isimlerinden de söz edilir. ve Yahudiler.

Bu kadehlerin üzerinde de "Halleluiah" kelimesi okunmaktadır; yani görülüyor ki:

Suriye-Keldanilerin büyülerinde kullandıkları bir kelime, dilin değişimleri sayesinde modern reformcuların gizemli kelimesi haline geldi (4).

Çevirinin editörü Laurence bundan sonra İncillerin ve Elçilerin İşleri'nin çeşitli pasajlarından elli yedi ayeti aktarıyor ve bunları Enoch Kitabı'ndaki diğer birçok ayetle karşılaştırıyor ve şöyle diyor:

İlahiyatçılar çoğunlukla dikkatlerini Yahuda'nın Epitolü'ndeki pasaja odakladılar çünkü yazar peygamberin adını veriyor; ancak alıntılanan pasajlarda görüldüğü gibi, Hanok ile Yeni Ahit'in yazarları arasında not edilen kelime ve fikirlerin birikmiş örtüşmeleri , açıkça göstermektedir ki, Semitik Milton'un eseri, müjdecilerin ve havarilerin tükenmez bir çeşmesiydi; onun adına yazan; İnsanoğlu'nun ebedi egemenliği altında yeniden diriliş , nihai hüküm, ölümsüzlük, lanetlenme ve adaletin evrensel saltanatı fikirlerini ondan alıyor. Bu Evanjelik intihaller, Enoch'un vizyonlarını Hıristiyanlığa uyarlayan Aziz Yuhanna'nın Kıyametinde sınırlarına ulaşır.

Machine Translated by Google

Tufan öncesi patrik adına kehanetlerde bulunan büyük kıyamet öngörüsü öğ retmeninin yüce sadeliğ ini özlüyorum (5).

Dürüst olmak gerekirse, en azından Kutsal Kitap'ın hipotezinin öne sürülmesi gerekirdi. Bugün bilindiğ i ş ekliyle Enoch, bazıları Hıristiyanlık döneminden önce ve bazıları sonra olmak üzere çok sayıda ekleme ve eklemelerle karış tırılmış çok daha eski metinlerin yalnızca bir kopyasıdır. Enoch Kitabı'nın yazıldığ ı tarihle ilgili modern araş tırmalar, LXXI. bölümde gece ve gündüzün on sekiz parçaya bölündüğ ünü, on iki parçanın yılın en uzun gününü oluş turduğ unu gösteriyor. on altı saatlik bir gün.

Çevirmen Baş piskopos Laurence bu konuda ş u gözlemde bulunuyor:

Yazarın yaş adığ ı bölge, en uzun günün on beş buçuk saat olduğ u 45° kuzey enlemi ile en uzun günün tam olarak on altı saat olduğ u 49° kuzey enlemleri arasında yer almış olmalıdır. Buradan Hanok Kitabı'nın yazarının bunu Hazar Denizi ve Karadeniz'in kuzey bölgeleriyle aynı enlemde yer alan bir ülkede yazdığ ı ve belki de Ş almaneser'in götürdüğ ü kabilelerden birine ait olduğ u anlaş ılmaktadır . , ve yerleş tirildi: "Halah'ta ve Goshen nehri yakınındaki Habor'da ve Medlerin ş ehirlerinde" (6).

Daha sonra ş u itiraf ediliyor:

Eski Ahit'in Hanok Kitabı'ndan üstün olduğ una ikna olduğ umuzdan emin olmak mümkün değ il ... Hanok Kitabı, İ nsanoğ lu'nun , Seçilmiş Kiş i'nin, "baş langıçtan beri gizlice var olan Mesih'in" önceden var olduğ unu öğ retir. "(7) ve adı "Güneş in ve takımyıldızların yaratılış ından önce, Ruhların Rabbinin huzurunda" anılmış tır. Yazar aynı zamanda Yaratılış 'ın (I, 2) sözleriyle belli bir benzerlik görerek "o gün yeryüzünde ve sularda olan diğ er Güç'ten de söz ediyor . [Biz bunun "sularda hareket eden" Hindu Nârâyana'sı için de aynı ş ekilde geçerli olduğ unu savunuyoruz]. Böylece, Ruhların Efendisi, Seçilmiş Kiş i ve görünüş e göre Hıristiyanların gelecekteki Üçlü Birliğ i'ni [aynı zamanda Trimûrti'yi] simgeleyen üçüncü bir Güç'e sahibiz; Ancak Hanok'un mesih fikri, İ nsanoğ lu'nun tanrısallığ ına iliş kin ilkel kavramlar üzerinde ş üphesiz çok büyük bir etki yapmış olsa da, onun baş ka bir "Güç"e yönelik belirsiz imasını İ skenderiyeli Üçlemesi ile özdeş leş tirmek için yeterli kanıta sahip değ iliz. okul; ve Enoch'un görümlerinde "güçlü melekler" bol olduğ u için çok daha fazlasıdır (8).

Bir okültist, söz konusu "Güç"ü tanımlarken pek aldanmaz. Editör iş ini bitiriyor dikkate değ er gözlemler ve ş unları ekliyor:

Dolayısıyla , Hanok Kitabı'nın Hıristiyanlık döneminden önce, kendisinin peygamberlerden daha sonraki bir dönemde ilham aldığ ına inanan ve tufan öncesi bir patriğ in adını alan, Sami ırkından gelen anonim büyük bir peygamber (?) tarafından yazıldığ ını varsayabiliriz . (9) Mesih'in saltanatına iliş kin coş kulu öngörüsüne daha fazla gerçeklik kazandırmak için. Ve bu harika kitabın içeriğ i Yeni Ahit'in metnine bolca girdiğ inden , ş u sonuççıkıyor: Yazar, Mesih'in öğ retilerini önceden tahmin etmek için kehanet yoluyla ilham almamış olsaydı, hayali yanılsamalarını besleyen coş kulu bir vizyoner olurdu. havariler ve evangelistler vahyedilen gerçekleri severler. Hıristiyanlığ a insani mi yoksa tanrısal bir köken mi atfedileceğ i bu ikileme bağ lıdır (10).

Söylenenlerin özeti aynı editörün sözlerinde yer alıyor:

Sözde vahyin dili ve fikirleri, evanjelistlerin ve havarilerin ilham kaynağ ı olarak kabul ettiğ i, ancak modern teologların uydurmalar arasında sınıflandırdığ ı daha önceki bir baş ka çalış mada zaten bulunmaktadır (11).

Bu aynı zamanda Bodleian Kütüphanesi'nin saygıdeğ er kütüphanecilerinin Enoch Kitabı'nın Etiyopya metnini yayınlama konusundaki isteksizliğ ini de açıklıyor. Onun kehanetleri aslında yedi ırktan beş ine atıfta bulunuyor ve son ikisiyle ilgili her ş eyi bir sır olarak bırakıyor. Dolayısıyla editörün ş unu söylemesindeki gözlemi hatalıdır:

Bölüm XCII, Hanok'un zamanından bin yıl öncesine kadar uzanan bir dizi kehanet içerir. ş imdiki nesilden yıllar sonra (12).

Kehanetler sadece "bin yıl" sonrasına değ il, mevcut yarış ın sonuna kadar uzanıyor. Ş u çok doğ rudur:

Machine Translated by Google

[Hıristiyanlar tarafından] benimsenen kronolojik sistemde, bir yüzyıla [bazen] bir gün denir ve haftadan yedi yüzyıla kadar (13).

Ancak bu sistem fantastiktir ve Hıristiyanlar tarafından belirli gerçekleri ve teorileri İ ncil'deki kronolojiyle uzlaş tırmak amacıyla keyfi olarak getirilmiş tir ve ilkel kavramı temsil etmemektedir.
"Günler" dal ırklarının belirsiz periyodunu, "haftalar" ise alt ırkları ifade eder; bununla birlikte, İ ngilizce çeviride kastedilen kök ırkları temsil eden kelime bulunmaz. Ayrıca 150. sayfadaki cümle ş öyle diyor:

Daha sonra dördüncü haftada... neyin kutsal ve doğ ru olduğ una dair vizyonlar görülecek, nesilden nesile düzen kurulacaktır (14).

Orijinalinde ş öyle yazıyor: "Dünyada nesilden nesile düzen kurulmuş tu."
Yani, "gerçekten insani bir ş ekilde üreyen ilk insan ırkının, üçüncü kök ırktan türedikten sonra"... ki bu da anlamı tamamen değ iş tiriyor. İ ngilizce tercümesindeki ve Etiyopya metninin kötü derlenmiş nüshalarındaki her ş ey, sanki gelecekte olacakmış gibi ortaya konmuş tur; orijinal Keldani elyazmalarında geçmiş zaman kipiyle ifade edilmiş tir; yani bir kehanet olarak değ il, daha önce olmuş olayların anlatımı olarak. Hanok "bir kitaptan konuş maya" baş ladığ ında (15), kehanetleri kendisinin değ il, büyük bir kahinin yaptığ ı açıklamayı okuyordur. Enoch veya Enoï chion ismi, gören veya "içgörüş " anlamına gelir ve bu nedenle her peygamber ve üstad, onu sahte bir Enoch'a dönüş türmeden "Enoï chion" olarak adlandırılabilir. Ancak Hanok Kitabı'nı derleyen kahin, aş ağ ıdaki pasajda bize bir kitap okuyucusu olarak gösterilmektedir:

Ben ilk haftada yedinci olarak doğ dum [cinsel nesil baş ladıktan sonra üçüncü kök ırkın ilk alt ırkının yedinci dal veya dal ırkı]... Ama benden sonra, ikinci haftada [ikinci alt ırk] onlar olacaklar büyük kötülükler ortaya çıktı [daha doğ rusu ortaya çıktı]; Bu hafta, insan ırkının kurtuluş u için ilk haftanın sonunu iş aret ediyor. Ancak ilki tamamlandığ ında kötülük büyük ölçüde artacaktır.

Çeviri mevcut haliyle (yani yazarın parantezleri olmadan) hiçbir anlam ifade etmiyor.
Ezoterik metni mevcut haliyle incelemek, basitçe ilk kök ırkın, üçüncü kök ırkın ikinci alt-ırkının zamanında sona ereceğ i ve bu süre zarfında insan ırkının kurtarılacağ ı anlamına gelir; İ ncil'deki tufandan bunların hiçbirine değ inmeden. Onuncu ayet, altıncı haftaya [üçüncü kök ırkın altıncı alt ırkına] ş u sözlerle değ inmektedir:

Orada bulunanların hepsi karanlıkta kalacak ve kalpleri hikmeti unutacaktır.
onlardan ilahi bilgiyi kaldıracak] ve insan onun içinde yükselecek.

Bazı tercümanlar bazı gizemli nedenlerden dolayı bu "adamın" Nebukadnessar olduğ unu bileceklerine inanırlar; ama bu gerçekten de devaların (melekler veya elohim) bilgeliğ ini sürdürmek için seçilen, tamamen insan ırkının ilk hiyerofanını (nesildeki alegorik düş üş ten sonra) ima ediyor. O, üçüncü kök ırkın sonundaki Mânushi'nin (erkekler) ilkel okulunun ilahi inisiyelerinin gizemli bir ş ekilde adlandırıldığ ı ş ekliyle ilk "İ nsan Oğ lu" dur. O ve diğ er hiyerophantlar, seçilmiş leri ve mükemmelleri, ilksel bilgeliğ i unutanların cinsel zevkler arasında yok olduğ u jeolojik felaketten (16) kurtardıkları için, "Kurtarıcı" olarak da anılır.

Ve bu dönemde [altıncı hafta veya altıncı alt ırk] atalarının evini ateş le yakacak
[o sırada nüfusun yoğ un olduğ u kıta]; ve seçilen tohumun tüm ırkı dağ ılacak (17).

Bu, seçilmiş inisiyelere atıfta bulunmaktadır ve hiçbir ş ekilde, sözde Tanrı tarafından seçilmiş olan Yahudi halkına veya Hıristiyan ilahiyatçıların yorumladığ ı gibi Babil esaretine atıfta bulunmamaktadır. Dahası, Hanok'un veya onun failinin, "günahkarlara karş ı cezanın" birkaçfarklı "hafta"da infaz edilmesinden bahsettiğ ini gördüğ ümüzü ve bu dördüncü çağ da (dördüncü ırk) "tüm

Machine Translated by Google

"Kötü adamların işleri yeryüzünden silinecek." Bu sözleri İncil'deki tek tufana atfetmek şöyle dursun, Babil esaretine pek değinemeyiz. Yukarıdakilerden, Enoch Kitabı'nın manvantara'nın beş ırkını kapsadığı ve gelecekteki iki ırka hafif göndermeler yaptığı için, kesinlikle "İncil'deki kehanetlerin" bir derlemesi olamayacağı, bunun yerine gizli kitaplardan seçilmiş gerçeklerin bir derlemesi olduğu sonucu çıkarılabilir. Doğu.

Ayrıca editör şunu itiraf ediyor:

Önceki altı ayet, yani 13 ila 18. ayetler, XIX. surenin 14. ve 15. ayetlerinden alınmıştır.
elyazmalarında metninin bir parçasını oluşturdukları (18).

Bu keyfi aktarmayla metni daha da karıştırdı. Ancak İncillerdeki ve hatta Eski Ahitteki öğretilerin aslında Hanok Kitabından alındığını söylerken haklıdır; çünkü bu meridyen ışığı kadar açıktır. Pentateuch'un tamamı, yerleşik gerçekleri doğrulamak gibi özel bir amaçla yazılmıştır ve bu, Yahudilerin neden Hanok Kitabı'nın kanonik geçerliliğini tanımadıklarını ve Hıristiyanların da onu tanımadıklarını açıklamaktadır.

Bununla birlikte, havari Aziz Jude ve Kilise'nin birkaçBabası ona kutsal bir vahiy kitabı olarak atıfta bulunur; bu da ilkel Hıristiyanların bunu kabul ettiğini kanıtlıyor; özellikle en eğitimli olanlar (İskenderiyeli Clement gibi), Hıristiyanlığı ve öğretilerini modern haleflerinden çok farklı bir şekilde anladılar; ve İsa'yı yalnızca okültistlerin takdir edebileceği bir açıdan görüyorlardı. İlkel Nasıralı ve Hıristiyanlar, Şehit Aziz Justinus'un onlara verdiği adla, İsa'nın, gerçek Chrestos'un ve İnisiyasyonun Hristos'unun destekçileriydi; oysa modern Hıristiyanlar, özellikle de Batılılar, ister Yunan ister Romalı, ister Kalvinist ya da Lüteriyen olsun, Hıristiyan unvanını, yani İsa Mesih'in müritlerini haklı olarak iddia edemezler.

Enoch Kitabı, insan türünün tarihine ve onların ilkel teogonik kavramlarına gönderme yapan, astronomik ve kozmik gizemlerin karışıklı etkileşimiyle tamamen semboliktir.
Bölümün LVIII. Bölümü Rüyada ineklerin, siyah, kırmızı ve beyaz buzağıların görülmesi, ilk ırkların bölünmesini ve yok oluşunu simgelemektedir. Dört melekten birinin "beyaz ineklere bir gizemi açıkladığını" ve bu gizemin doğup "insan olduğu" söylenen LXXXVIII. Bölüm, bir yandan ilkel Aryanlardan ilk gruba gönderme yapıyor. bir yandan da ilk insan ırklarının kökeniyle ilgili olduğu için bu adı alan "hermafrodizya gizemi" ile şu anki durumu. İyi bilinen Hint ayini (bugüne kadar korunmuş olanlardan biri), Brahmin olmayı arzulayan alt kasttaki erkeklerin boyun eğmesi gereken inek yoluyla yeniden doğuş gizemine dayanmaktadır. Doğulu bir okültist, Enoch Kitabı'nın yukarıda bahsedilen bölümünü dikkatlice okursa, Avrupalı Hıristiyanların ve mistiklerin İsa'yı gördükleri "Koyunların Efendisi"nin, Sanskritçe adını açıklamaya cesaret edemediğim Hierophant Kurban olduğunu görecektir. Dolayısıyla, Batılı din adamları "koyunları ve kurtları" İsraillilerin ve Mısırlıların sembolü olarak alsalar da, bu benzetme aslında hem Hindistan'da hem de Mısır'da acemilerin sınavlarına, inisiyasyonun gizemlerine ve "koyun ve kurtların" maruz kaldığı korkunçcezaya atıfta bulunmaktadır. kurtlar", yani bilgisi seçilmiş ve "mükemmel" olanlara özel olan gizemleri düşüncesizce açığa çıkaranlar.

Daha sonraki eklemelerle (19) aldatılan Hıristiyanlar, bu bölümde tufan, Musa ve İsa'nın üçlü kehanetini gördüklerine inandılar; Aslında bu, Atlantis'in batmasına ve düşüncesizliğin cezalandırılmasına işaret ediyor. "Koyunların Efendisi" Karma'dır ve yeryüzündeki en üstün başlatıcı olan "hiyerofantların şefi"dir; Hanok, çobanları vahşi hayvanların ağzına düşmekten kurtarması için ona yalvardığında şöyle yanıt verir:

Benden önce onlara emredeceğim... kaçkişiyi yok olmaya teslim ettiklerini ve... ne yapacaklarını; Evet
Benim emirlerime göre hareket edecekler veya etmeyecekler.
Ancak bunu görmezden gelecekler. Ona bunu açıklamıyorsun, onu suçlamıyorsun; ama onların kendi dönemlerinde yaptıkları yıkımların hikayesi olacak (20).

Machine Translated by Google

...Sessizce izledi, yutulduklarına, yutulduklarına ve kapılıp götürüldüklerine ve onları orada bıraktıklarına sevinerek. hayvanların yiyecek gücü... (21).

Okültistlerin İncil'in orijinal metnini ve anlamını reddettiklerine inananlar aldanıyorlar; ne de Hermetik Kitapları, Keldani Kabalasını ya da Dzyan Kitabını reddetmezler . Okültistler , okültizmin birçok kutsal kitabından biri olan İncil'in yalnızca taraflı yorumlarını ve tamamen insani unsurlarını reddederler . Açıklanan sırların yayılmasında izin verilen sınırları aşanların cezası gerçekten çok şiddetlidir. Prometheus'tan İsa'ya, en büyük ustadan en küçük öğrenciye kadar, gizemleri açığa vuranların tümü Chrestos, yani "ızdıraplı adamlar" ve şehitler olmak zorundaydı. Büyük bir Üstat şöyle demiştir: "Gizemleri, anlamayı hak etmeyenlere açıklamaktan sakının!" Bunlara kâfirler, Sadukiler ve inanmayanlar da dahildi. Buda (22), Pisagor, Zerdüşt, büyük Gnostiklerin çoğu ve çağımızda çok sayıda üstat ve Gül Haçlılar gibi tarihteki tüm büyük hiyerophantlar kurban olarak ödüler. Hepsi, açıktan açığa ya da alegorik örtüler altında, hayatları boyunca yaptıkları vahiylerin acısını çekerken ortaya çıkıyor; ve sıradan okuyucu bunu saf bir tesadüf olarak görse de, okültist her "Usta"nın ölümünde anlamla dolu bir sembol görür. Tarihin her yerinde, büyük ya da küçük, inisiye ya da acemi bir "Elçi"nin şimdiye kadar gizli kalmış bir gerçeği öğretmeyi üstlendiğinde, çarmıha gerildiğini ve kıskançlık, kötü niyet ve cehalet "sözleri" tarafından aşağılandığını görüyoruz. Korkunçgizli yasa budur. Bu nedenle, vahşi ulumaları küçümsemek için bir aslan yüreğiyle ve cahillerin çılgınlıklarını bağışlamak için bir güvercin ruhuyla oturmayan kişi, kutsal bilim çalışmalarına girişmesin. Eğer okültist başarıya ulaşmak istiyorsa korkuyu bilmemelidir; tehlikeyle, rezillikle ve ölümle yüzleşmelidir; Affetmek kolay olmalı, açığa çıkamayan her şeyi susturmak. Bu konuda boşuna çabalamış olanlar, Hanok Kitabı'nın dediği gibi, "kötülük yapanların yok edileceği" ve kötülerin gücünün yok edileceği günleri beklemelidir . Okültistlerin intikam araması, hatta özlem duyması yasal değildir. Aksine:

Günahın yok olmasını beklesin; çünkü onların isimleri [günahkarlarınkiler] silinecek
[astral anılarla ilgili] kutsal kitaplar, tohumları yok edilmiş ve ruhları ölmüş (23).

Ezoterik açıdan Hanok, "İnsanın Oğlu"dur, İlk'dir; ve sembolik olarak beşinci kök ırkın (24) ilk alt ırkıdır . Ve eğer adı, Yaratılış 'ta kendisine atanan yaşa uygun olarak güneş yılının veya 365'in anlamını kapsayan sayısal entrikalara ve astronomik bilmecelere uyarlanıyorsa, bunun nedeni, yedinci olarak okültizmde önceki iki ırkı temsil etmesidir. on dört alt ırkıyla birlikte. Bu nedenle Kitap'ta Nuh'un büyük-büyük-büyükbabası olarak görünür ve o da dördüncüyle mücadele eden beşinci ırkı, yani "Tanrı'nın oğulları" geldiğinde vahyedilen gizemlerin kutsallığı bozulan büyük dönemini kişileştirir. "insan kızlarını" olduğu gibi kabul etmek ve onlara meleklerin sırlarını öğretmek için yeryüzüne inin; yani, üçüncü ırkın "zihinden doğan insanlar" dördüncü ırkınkilerle karıştığında ve ilahi bilim yavaş yavaş büyücülüğe dönüştüğünde.

Machine Translated by Google

BÖLÜM IX

HERMETİK VE Kabalistik Öğretiler

Hermes'in kozmogonisi Musa sistemi kadar alegoriktir, ancak dışarıdan bakıldığında Gizli Doktrin'in öğretileriyle ve hatta modern bilimin öğretileriyle çok daha fazla uyumludur. Üçkez büyük olan Trismegistus şöyle diyor: "Dünyayı önceden var olan biçimsiz maddede modelleyen el, bir el değildir"; Yaratılış buna şöyle yanıt verir : "Dünya yoktan yaratıldı"; Her ne kadar Kabala, başlangıç cümlelerinin böyle bir anlamını inkar etse de. Ne Kabalistler ne de Aryan Hindular böyle bir saçmalığı asla kabul etmediler; çünkü onlara göre ateş, ısı ve hareket (1), var olan maddede dünyayı modellemenin ana araçlarıydı.

Vedantinlerin Parabrahman ve Mûlaprakriti'leri, Kabalistlerin Ain Soph ve Shekinah'larına prototip olarak karşılık gelir. Aditi, Sephira'nın orijinalidir ve Prajapatiler, Sephiroth'un ağabeyleridir. Modern bilimin bulutsu teorisi, tüm gizemleriyle birlikte, eski doktrinin kozmogonisinde açıklanmaktadır; ve bize anlatılan "Soğuma büzülmeyi, büzülme ise ısıyı üretir, dolayısıyla soğuma ısı üretir" şeklindeki paradoksal ama bilimsel ifadenin dünyaların, özellikle de Güneş'imizin ve güneş sistemimizin oluşumunun temel etkeni olduğu anlatılmaktadır.

Anahtara sahip olan kişi, tüm bunların anlamını Sefer Yetzirah'ta "Yah Yehova Sabaoth" işaretini taşıyan otuz iki takdire şayan Bilgelik Yolunda bulacaktır . Yaratılış'ın ilk ayetlerinin dogmatik veya teolojik yorumuna gelince, aynı kitap, yazarın bir terazi olarak tanımladığı üçanadan bahsederken bunu tam olarak veriyor: hava, su ve ateş .

bir tabakta iyilik, diğer tabakta kötülük ve ikisinin arasında müminler (2).

Bütün ülkelerde hep aynı olmuştur; ezeli, eşsiz ve her yerde var olan Tanrı'nın gizli isimlerinden biri olup, hafif fonetik değişikliklerle farklı dillerde günümüze kadar korunmuştur. Hinduların kutsal hecesi Aum , Yunanlıların Aion'u ve Romalıların Evum'u (Ekmek veya Her Şey) idi. Sefer Yetzirah'ta "otuzuncu yol"a "genel anlayış " denir çünkü:

Onlar aracılığıyla göksel ustalar yıldızlar ve göksel işaretler hakkında yargıda bulunurlar ve onların Yörünge gözlemleri bilimin mükemmelliğidir (3).

Otuz ikinci ve sonuncusuna orada “hizmet anlayışı” denilmiştir. Çünkü o:

Yedi gezegenin çalışmalarında görev yapan herkesin, ev sahiplerine uygun olarak düzenleyicisi (4).

"Çalışma", "yedi" ile ilgili gizemlerin iletildiği inisiyasyondu. Gezegenler” ve ayrıca yedi ayrı ışınımı veya ışınıyla “Başlangıç Güneş”in gizemi (kutsanmış olanın, Christos'un görkemi ve zaferi); Clemente de'nin gizemli ifadesini aydınlatan gizem İskenderiye şöyle diyor:

Çünkü bu tür mezheplerin birçok dogmasının [Yunanlıların felsefesi ve barbarların dinleri] dışsal anlamlarını kaybetmediklerini ve doğanın düzeninden ayrılmadıklarını (“İsa'yı ayırmak” ya da daha doğrusu Chrestos'u) görüyoruz. (5) ve parçalar bütünle (6) olduğu gibi, kökenleri itibarıyla gerçeğe karşılık gelirler.

Isis Unveiled'da (II, bölüm VIII), okuyucu Zohar ve onun yazarı büyük Kabalist Simeon Ben Jochai hakkında burada verebileceğimizden çok daha kapsamlı bilgi bulacaktır . İnsanlar bunu söylüyor

Machine Translated by Google

Gizli Mercaba doktrinine sahip olmak ve "Söz"ü kabul etme yeteneğ ine sahip olmak için hayatını tehlikede gördü ve çöle kaçmak ve bir mağ araya sığ ınmak zorunda kaldı ve burada on iki yıl boyunca yanında eş lik etti. sonunda orada mucizeler ve harikalar arasında ölene kadar sadık müritleriydi (7).
Gizli Doktrinin veya kendi deyimiyle Gizli Bilgeliğ in kökeni hakkındaki öğ retileri, ruhlar ordusunun Şefi'nin yerine "Tanrı"yı koyması dış ında Doğ u'da bulduklarımızla aynıdır. gezegensel, baş langıçta bu Bilgeliğ i bizzat Tanrı'nın belirli sayıda seçilmiş meleğ e öğ rettiğ ini söylüyor; Doğ u öğ retileri ise göreceğ imiz gibi bu konuda farklılık göstermektedir.

Önümüzde kutsal Enoch Kitabı ve Taro (Rota) üzerine bazı sentetik ve Kabalistik çalış malar bulunmaktadır. Batılı bir okültistin orijinal el yazmasının önsözünde şu sözler okunuyor:

Tek bir Kanun, tek bir Prensip, tek Fail, tek Gerçek ve tek Söz vardır. Yukarıda nasılsa aş ağ ıda da öyle.
Var olan her şey nicelik ve dengeden kaynaklanır.

Bu üçlü epigraf ve Eliphas Levi'nin aksiyomu, düş üncenin özdeş liğ ini göstermektedir.
Aynı el yazmasına göre Doğ u ve Batı Gizli Doktrini hakkında:

Gizli şeylerin anahtarı, mabedin anahtarı. Ustaya okültizm ve gizemlerinin en üstün nedenini veren kutsal kelimedir.
Felsefelerin ve dogmaların özüdür; Bu alfa ve omegadır; Iş ıktır, yaş amdır ve evrensel bilgeliktir.

Enoch'un kutsal Kitabı'nın Taro'su veya Rota'sı önsözde şu açıklamayı daha da veriyor:

Bu kitabın eskiliğ i zamanın sisleri arasında kaybolmuş tur. Kökeni Hint kökenlidir ve Musa'dan çok öncesine kadar uzanır...
Orijinal olarak saf altından ve diğ er değ erli metallerden yapılmış gevş ek levhalar üzerine yazılmış tır... Üslubu semboliktir ve kombinasyonları tüm geleneklere uyum sağ lar. ruhun arzuları.
Zamanla değ iş ikliğ e uğ ramış olsa da, meraklıların bilgisizliğ i sayesinde ana tip ve figürlerdeki ilkel karakterini koruyor.

Bu, şimdi Enoch'un Taro'su olarak adlandırılan Enoch'un Rotasıdır; gördüğ ümüz gibi De Mirville, "sel tarafından yok edilmeyen metal plakaların" Kabil'e atfettiğ i "şeytani büyü" tarafından kullanıldığ ını söyleyerek buna değ inmektedir. Bu felaketin kelimenin tam anlamıyla "evrensel" olmaması gibi basit bir nedenden dolayı selden kurtuldular. Kitabın "Hint kökenli" olduğ u söyleniyor çünkü tarihi, Atlantis'in son kalesinin tamamen yok edilmesinden önce, beş inci kök ırkın ilk alt ırkının Aryanlarına kadar uzanıyor. Ancak kökeni ilkel Hintlilerin atalarınınkiyle karış tırılsa da ilk olarak Hindistan'da bilinmiyordu. Kökeni daha eskidir ve izlerinin karlı dağ silsilesi olan Himalayalar'ın ötesinde aranması gerekir (8). Beş iğ i, coğ rafyacıların ve Hıristiyan ilahiyatçıların umutsuzluğ u olan, durumunu kimsenin tespit edemediğ i gizemli bölgeydi. Brahman, bu bilinmeyen bölgeye Kailâsa'sını, Sümeru Dağ ı'nı ve Yunanlılar tarafından Paropamiso'ya dönüş türülen Pârvatî - Pamir'i yerleş tirir.

Cennet Bahçesi ile ilgili gelenekler, halen var olan ve Yunanlıların Parnassus'unu türettikleri bu bölgeye atıfta bulunmaktadır (9). İncil'deki pek çok karakterin, zaten insanların, yarı tanrıların, kahramanların ve bazılarının (çok az sayıda), mitlerin, öncekilerin astronomik ikizlerinin kökeni budur. Bunların arasında Avram da var. Efsaneye göre, o bir Keldani Brahmin'di (10) ve adı daha sonra Tanrılarını reddedip Keldani Ur'unu (pur, "şehir"?) terk ettikten sonra adı A-brahm'a (11 (veya A-braham) dönüş tü) "Brahmin olmayan" anlamına gelir. Abram böylece göçetti ve "birçok halkın babası" oldu. Okültizm öğ rencisi, antik panteonların (İncil dahil) tanrılarının ve kahramanlarının deyim yerindeyse üçbiyografisine sahip olduğ unu aklında tutmalıdır . biri diğ erine paraleldir ve kahramanın bir yönü ile ilgilidir: tarihsel, astronomik ve mitolojik. Bu, gerçeklerini sembolik olarak gizlediğ i ilk ikisiyle yakından ilgilidir. Tarih, 19. yüzyılın büyük sfenksine dönüş ene kadar eski gizemlerin esiri oldu. Ancak modern Oedipus, onu ne pahasına olursa olsun deş ifre etmek isteyen inatçı araş tırmacılar tarafından yutmak yerine, ona saygısızlık etti ve ona saygısızlık etti.

Machine Translated by Google

parçalanıyor, sonra spekülasyon denizinde boğuluyor. Bu bize yalnızca büyük bir cimrilikle iletilen gizli öğretilerle değil, aynı zamanda dünyevi sembolologlar ve hatta geometriciler tarafından da kanıtlanmış tır. Cincinnati'nin seçkin masonlarından Bay Ralston Skinner, İbrani-Mısır Gizemlerinin Anahtarı adlı eserinde , İncil'deki Hah-ve kadar ilahi olmayan bir tanrının gizemini inceliyor; ve bu çalışmayı tamamlamak için, Ohio'lu bir beyefendi ve biri ünlü gökbilimci ve Mısırbilimci Piazzi Smyth olan dört başkan yardımcısının başkanlığında bir bilim adamları topluluğu oluşturuldu. İskoçya Kraliyet Gözlemevi'nin yöneticisi , ismi firavunlara ait, aslında insan olan Büyük Piramit'in Harikaları, Gizemleri ve Öğretileri başlıklı çalışmasında da aynı sorunu inceliyor . Bu çalışmasında, tıpkı yukarıda bahsettiğimiz Amerikalı yazarın yaptığı gibi, İngiltere'de şu anda kullanılan ölçüm sisteminin Mısırlıların piramitlerinin inşasında kullandıkları sistemle aynı olduğunu kanıtlamaya çalışıyor; ya da Skinner'ın kelimesi kelimesine söylediği gibi, "eski arşın ve İngiliz inçi" Firavunların "temel ölçüsünden" türetilmiş tir. 20. yüzyılın sonundan önce tam olarak gösterileceği gibi, pek çok başka önlem de bundan "türetilmiş tir". Batı dinlerinde, çoğu tarihsel figürde görülen her şey sadece ölçülerle, geometrik şekillerle ve kronolojik hesaplamalarla ilgili değildir (12), bunlar aynı zamanda gerçekte gök ve yerle de ilgilidir, aynı zamanda Aryan Hindistan'ın gökleri ve yerleriyle de ilgilidir. Filistinlilerle değil.

İncil'deki karakterlerin neredeyse tamamının prototipleri Hindistan'ın ilk teogonisinde aranmalıdır. Patrikler veya "Dünyanın Oğulları", Brahmâ'nın "Akıldan Doğan" Oğullarından veya daha doğrusu Dhyani-Pitris ("Tanrıların Babaları") veya "Işığın Oğulları"ndan gelir. Çünkü tıpkı Manu-Smriti'nin bize söylediği gibi, Rig Veda ve onun üçkız kardeşi Veda "ateş , hava ve güneş ten yaratıldı", yani Agni, Indra ve Surya, aynı şekilde Eski Ahit de inkar edilemez bir şekilde "yaratıldı" kısmen Mısır'da, kısmen de Babil'de, Albay Vans Kennedy'nin belirttiği gibi "Sanskrit edebiyatının ve Brahmanik öğretilerin merkezi" olan İbrani Kabalistlerin en usta beyinleri tarafından. Kopyalanan türlerden biri, tüm Ortodoks Yahudilerin ölümden sonra koynunda dinlenmeyi umduğu, "bulutların gökyüzünde" veya Abhra'da bulunan Abram veya Abraham'ınkiydi (13).

İbrahim'in günlerinden Hanok'un Taro'sunun günlerine kadar çok uzun bir zaman geçmiş gibi görünüyor; ve yine de her ikisi de birden fazla bağla yakından bağlantılıdır. Gaffarel'in belirttiği gibi, Taro'nun üçüncü yedilikteki yirminci asal anahtarının dört sembolik hayvanı, Avram'ın babası Terah tarafından icat edilen ve tapınılan ve Urim ve Tummim kehanetlerinde kullanılan Yahudilerin Terafimleridir. Dahası, İbrahim astronomik olarak güneş ölçüsü ve Güneş 'in bir kısmıdır; Enoch ise Hermes veya Thoth ile aynı şekilde güneş yılı anlamına gelir; ve Thoth sayısal olarak "Musa'ya ya da Hermes'e eş değerdir", Skinner'ın bize söylediği gibi "aşağı krallıkların efendisi ve bilgeliğin öğretmeni". Ancak Masonluk ve okültizm gibi Taro da "cehennemin bir icadı" olduğundan, Papa'nın son boğalarından birine bakılırsa, iliş ki açıktır. Taro, mitolojik karakterlerin gök cisimlerine veya takımyıldızlara (ve tersi) dönüşümünün gizemlerini içerir. "Enoch Çarkı" Çin'de bulunduğu şekliyle bilinen en eski semboldür. Eliphas Levi, anlamının anlaşılması güçbir sır olarak saklanmasına rağmen, bu sembolün tüm eski halkların mirası olduğunu doğruluyor.

Bu nedenle ne Hanok Kitabının ("Çarkı"), ne Zohar'ın , ne de herhangi bir Kabalistik eserin saf ve basit bir şekilde İbrani Bilgeliğini içermediğini görüyoruz. Doktrinin kendisi binlerce yıllık zihinsel egzersizin sonucu olduğundan, tüm ülkelerin ustaları arasındaki en iyi bağı oluşturmalıdır. Ancak Zohar , okült uygulamaları en çok öğreten eserdir; Her ne kadar orijinalin kenarlarına damgalanmış gizli işaretlere dikkat edilmesi tavsiye edilirse de, çeşitli eleştirmenlerin bu eser hakkında yaptığı çeviriler ve yorumlar okültizm açısından hiçbir işe yaramamaktadır. Bu işaretler, kendisi inisiye olmadığı için ödü mektubu öğrendiği şekliyle ifşa eden tarihçi Josephus'un inandığı metafizik yorumlar ve bariz saçmalıklar dışında gizli öğretiler içerir (14).

Machine Translated by Google

BÖLÜM

ÇEŞİTLİ GİZLİ YORUM SİSTEMLERİ

ALFABE VE SAYISAL ŞEKİLLER

Basılı bir eserde Kabala'nın aşkın yöntemlerini açıklamak caiz değildir ; ancak belirli sembolleri yorumlamak için çeşitli geometrik ve aritmetik prosedürleri açıklar. Zohar'ın, Gematría, Notaricon, Temura, artı Albath ve Algath (1) olarak adlandırılan üç bölümüyle hesaplama yöntemlerini uygulamak çok zordur. Yalnızca bilimine gerçek ustalıkla hakim olan Kabalist bunları anlayabilir. Pisagor'un sembolizmi daha da yorucu bir çalışma gerektirir; onun anlaşılması güçdoktrinlerinin genel anahtarını anlamak için yıllarca süren bir çalışmayı gerektiren bol çeşitlilik vardır. Pisagor sembolizminin ana figürleri şunlardır: kare (tetraktys), eşkenar üçgen, daire üzerindeki nokta, küp, üçlü üçgen ve son olarak bizzat Pisagor tarafından icat edilen ve bunu bir kenara bırakan Öklid'in kırk yedinci önermesi. istisnadır ve sanılanın aksine diğer sembollerin yazarı o değildir. Porphyry'ye göre, bunları Pisagorcu Moderatus'tan alarak binlerce yıl önce Hindistan'da zaten biliniyorlardı; Samoslu filozof onları spekülatif bir merak olarak değil, kanıtlanmış bir bilim olarak getirdi :

> Pisagor'un sayıları, tüm fikirleri açıkladığı hiyeroglif sembollerdi . Şeylerin doğasıyla ilgili (2).

Sayılar Kitabında görüldüğüşekliyle Kabala'nın temel geometrik şekli (3) ve geleneğe ve okült öğretiye göre bizzat Tanrı'nın Sina'da Musa'ya verdiği (4), basit kombinasyonlara rağmen, evren sorununun anahtarını görkemli haliyle içerir. Bu rakam diğerlerini de kapsıyor.

Sayıların sembolizmi ve bunların matematiksel ilişkileri de büyünün, özellikle zihinsel büyünün, yani kehanet ve durugörünün bir dalıdır. Yöntemler farklı ama temel fikir her yerde aynı. Kraliyet Masonik Ansiklopedisinde Kenneth RH Mackenzie'ye göre :

> Bir sistem birliği, diğeri üçlüyü ve üçüncüsü beşliliği benimser. Ayrıca zihin sayılar bilimi tefekkürüne dalıncaya kadar altıgen, yedigen, eneagonal sistemler vb. vardır.

Genel olarak Sanskritçe yazılan Devanâgarî karakterler, Hermetik, Keldani ve İbrani alfabelerinin tüm unsurlarını ve buna ek olarak "ebedi ses"in gizli sembolizmini ve her harfe manevi ve manevi ilişkisi içinde verilen anlamı içermektedir. dünyevi şeyler. İbrani alfabesi yalnızca yirmi iki harf ve on temel rakamdan oluştuğundan ve Devanâgarî sonsuz sayıda kombinasyonla birlikte on altı sesli ve otuz beş ünsüz harften oluştuğundan, ikincisi artı eşdeğeri tarafından verilen marj oldukça geniştir ve bir veya hesaplama tablosundan çeşitli rakamlar. Ayrıca incelenecek kişinin veya konunun özel özelliklerine ve özelliklerine bağlı olarak başka birçok anlamı da vardır. Tıpkı Hinduların, Devanâgarî karakterlerini, “devaların dili” veya (dış panteonlarının) tanrıları olan Sanskritçenin mucidi Sarasvatî 'den aldıklarını iddia etmeleri gibi, aynı şekilde çoğu eski halk da kendi alfabelerine ve tanrılarına ilahi kökenatfediyordu. kendi dilleri. Kabala , rishilerin devanâgarî karakterleri devalardan almasına benzer şekilde, İbrani alfabesine patriklere iletilen “meleklerin harfleri” adını verir. Sayılar Kitabı Keldanilerin mektuplarının gökkubbede "henüz yerleşmemiş yıldızlar ve kuyruklu yıldızlar" tarafından izlendiği ini bulduğunu söylüyor; Fenikeliler ise kutsal alfabelerini ilahi yılanların içiçe geçmesine bağladılar. Mısırlıların hiyeratik alfabesi veya natar khari ve rahiplerin dili, çok eski "Öğreti dili" ile yakından ilişkilidir.

Machine Translated by Google

Gizli." Karakterleri, Senzar dilinin büyük ölçüde girdiği mistik eklemeler ve birleştirmelerle Devanâgarî 'dir.

Batılı okültistler, bahsedilen sistemlerin rakam ve harflerinin etkinliğini ve gücünü çok iyi biliyorlar, ancak okült olmayan Hintli öğrenciler tarafından hala gözardı ediliyorlar. Öte yandan Avrupalı Kabalistler genellikle Hint ezoterizminin alfabetik sırlarından habersizdir. Aynı zamanda Batılı okurların genel kitlesi bunların hiçbiri hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyor; ve antik dünyanın ezoterik numaralandırma sistemlerinin Hıristiyanlık üzerinde ne kadar derin izler bıraktığından bile şüphelenmiyor. Ancak bu sayısal sistemler, onları inceleyenler için kozmogoni sorununu çözmektedir ve geometrik şekiller sistemi, sayıları nesnel olarak temsil etmektedir.

Antik çağ insanlarının tanrısal ve anlaşılması güçolana ilişkin fikirlerini anlamak için, ilkel filozofların simgesel temsillerinin kökenini incelemek gerekir. Hermes Kitapları Batı okültizmindeki sayısal sembolizmin en eski depolarıdır. Onlara göre on sayısı (5) Ruhun Annesidir ve onda Hayat ve Işık birleşmiştir. Çünkü Anahtarlar (Sayılar) Kitabının kutsal Teruph anagramına göre , bir (1) ruhtan, on (10) maddeden doğmuştur: "birlik, on ve on birliği meydana getirmiştir"; bu, iyi bilinen panteist aforizmaya eşdeğerdir: "Doğada Tanrı ve Tanrı'da doğa."

Kabalistik Gematria geometrik değil aritmetiktir. Harflerin, kelimelerin ve deyimlerin sayısal anlamlarını bir kelimenin harflerine hem dış hem de içsel anlamda uygulayarak gizli anlamlarını deşifre etmeye yönelik bir yöntem oluşturur. Ragon'un dediği gibi:

1 rakamı yaşayan insanı (ayakta duran bir bedeni) simgeliyordu, çünkü o pozisyonda kalabilen tek varlıktı. 1'e bir kafa ekleyerek babalığı, yaratıcı gücü simgeleyen P harfini elde ederiz . R , (ayak ileri doğru) yürüme tutumundaki adamı, yani iens, iturus'u simgelemektedir.
(6).

Karakterlerin düzeni aynı zamanda konuşma diline de uyarlandı, çünkü her harf hem fonetik hem de ideografik bir şekildir, örneğin F gibi, uzaya hücum eden havanın çıkardığı gibi keskin bir ses: öfke, uçuş , şımşek, hepsi ne anlama geldiğini ifade eden ve resmeden kelimelerdir.

Ancak yazıya geçirilen şey Gematría'ya değil, sembolik figürüyle birlikte harflerin ilkel ve felsefi oluşumuna aittir. Temura, bir anagramın bir gizemi gizleyebildiği başka bir kabalistik yöntemdir. Bu nedenle Sefer Yetzirah'ta şunu okuyoruz: "Bir, bu, Hayatlar Allah'ın Ruhu'dur." En eski kabalistik diyagramlarda Sephiroth (yedi ve üç) tekerlekler veya dairelerle, ilk insan Adam Kadmon ise dikey bir sütunla temsil edilir.

Haham Akiba, "Tekerlekler, yüksek melekler ve kutsal yaratıklar" (Chioth) diyor. Albath adı verilen başka bir kabalistik sistemde alfabenin harfleri üçsıra halinde çiftler halinde düzenlenmiştir. İlkinin çiftleri sayısal olarak on değerindedir ; ve Simeon ben Shetah (7) sisteminde üstteki çift en kutsal olanıdır ve önünde Pisagor rakamı 1 ve 10'u oluşturan sıfır gelir.

İlk ilahi sudurdan veya "tezahür etmiş Tanrı"dan en küçük atomik varoluşa kadar tüm varlıklar, "onları diğerlerinden ayıran ve niteliklerinin, niteliklerinin ve kaderlerinin kaynağı olan kendilerine özgü bir sayıya sahiptir." Cornelius Agrippa'nın öğrettiği gibi şans aslında bilinmeyen bir ilerlemedir; ve zaman bir sayılar dizisidir. Dolayısıyla gelecek, şans ve zamanın birleşimi olduğundan, okültistler bunu bir olayın sonucunu veya bir kişinin geleceğini hesaplamak için kullanabilirler.

Pisagor diyor ki:

Tanrılar ile sayılar arasında aritmansi biliminin dayandığı gizemli bir ilişki vardır.
Ruh otosinematik bir dünyadır; ruh kendini içerir ve dörtlüdür, tetraktys'tir (mükemmel küp).

Felaket ve muhteşem sayılar, yani kötü ve faydalı sayılar vardır. Böylece, ilk tek sayı olan 3 (biri kendi başına var olduğu için) ilahi figür veya üçgen iken, 2 ise ilahi figür veya üçgendir.

Machine Translated by Google

Öte yandan Pisagorcular onu, maddeyi, pasif ve kötü prensibi, Mâyâ sayısını, yanılsamayı temsil ettiği için reddettiler.

Bir rakamı uyum ve düzeni, iyilik ilkesini (Latince'de Sol kelimesinin türetildiği Solus kelimesiyle İlahi Vasfın sembolü olarak belirtilen tek Tanrı) sembolize ederken, iki rakamı bunun tersini ifade ediyordu. Böylece iyilik ve kötülüğün bilimi başladı. İkili, sahte ve tek gerçekliğe aykırı olan her şey ikili olarak tanımlandı. Aynı zamanda gece ve gündüz, ışık ve karanlık, sıcak ve soğuk, nem ve kuraklık, sağlık ve hastalık, gerçek ve hata, erkek ve kadın vb. gibi her türlü doğal zıtlık fikrini de ifade ediyordu. Romalılar Plüton'u kutsadılar. yılın ikinci ayı; ve bu ayın ikinci gününde, Latin Kilisesi tarafından oluşturulan ve daha sonra kopyalanan ayinlerin türetildiği yelelerin onuruna kefaret kurbanları kutladılar. 1003 yılında Papa XIX. John, sonbaharın ikinci ayı olan Kasım ayının ikinci gününü kutlayarak ölüler festivalini kurdu (8).

Öte yandan mükemmel bir geometrik şekil olan üçgen büyük popülerlik kazanmıştır.
Tüm ülkelerde. İşte nedeni:

Geometride ne bir çizgi ne de iki doğru kusursuz bir şekil çizemez. Bunu yapmak için, birleşimi bir üçgen veya mükemmel bir geometrik şekil oluşturan en basit üççizgiye ihtiyaçvardır. Dolayısıyla başlangıçtan beri sembolize edilen üçgen, Ebedi'yi, ilksel mükemmelliği sembolize etmeye devam ediyor. Kutsallık kelimesi Yunanca'da , üçtarafı Teslis'i, üçkrallığı veya ilahi doğayı simgeleyen eşkenar üçgen şekilli delta harfiyle başlamıştır . Böylece, hemen hemen tüm Latin dillerinde, Tanrı'nın adı D ile başlar. Sembolik üçgenin merkezinde, İbranice harf Jor, Yehova'nın başharfi (9), canlandırıcı ruh, ateş , yaratıcı ilke yer alır. kuzeydeki diller , felsefi olarak nesil anlamına gelen "Tanrı" nın başharfi olan G harfiyle tanımlanır (10).

Ragon'un doğru bir şekilde ifade ettiği gibi, Hindu Trimûrti fikirler dünyasında Yaratılış , Koruma ve Yıkım veya Brahmâ, Viş nu ve Şiva ile kişileştirilmiştir; madde aleminde ise toprak, su ve ateş veya güneş ile Trimûrti'nin sembolü ise toprak, su ve güneş sayesinde yaşayan çiçek olan lotus'tur (11). İsis'e adanan nilüfer Mısır'da da aynı öneme sahipti; ancak bu bitki Filistin'de veya Avrupa'da yetiş mediğinden, Hıristiyan sembolizmi onun yerine nilüfer veya zambak koydu. Hem Latin hem de Yunan Kiliselerinde Müjde resimlerinde Başmelek Cebrail, Meryem Ana'nın önünde elindeki üçlü zambak sembolüyle görülür; ve sunağın tepesinde, İbranice yod veya Tanrı'nın yerini alan bir üçgen içinde İlahi Takdir'in gözü.

Ragon'un dediği gibi, rakamların ve harflerin sesten daha fazlasını ifade ettiği bir zaman vardı.

O zamanlar karakteri daha asildi. Her işaretin biçimi, kelimenin anlamına ek olarak tam bir anlama ve ikili bir doktrine uygun ikili bir yoruma sahipti (12). Böylece, bilge adamlar yalnızca eğitimlilerin anlayabileceği bir şey yazmak istediğinde, bir roman, bir masal, bir öğüt ya da insan karakterleri ve coğrafi yerleri içeren, edebi karakterleri yazarın anlatısında ne demek istediğini ortaya koyan bir roman, bir masal, bir öğüt ya da başka bir kurgu icat ettiler. Bunların hepsi dini icatlardı (13).

Her mezhep ve kelimenin bir temeli vardı. Bir bitkinin veya bir mineralin adı, bu tür karakterlerle temsil edildiğinde her şeyin özünü kolayca gören inisiyeler için onun doğasını hemen ifade ediyordu. Her ne kadar sistemin sırrı bir bütün olarak kaybolmuş olsa da, Çin yazısı bu grafik ve resimsel sembolizmin çoğunu günümüze kadar korumuştur. Ancak şimdi bile Çin'de bir cildin tamamını tek sayfaya yazabilenler var; hem tarihi, hem alegorik hem de astronomik semboller günümüze kadar gelmiştir.

Dahası, inisiyeler arasında, her milletten üstadların ve hatta müritlerin kendi dilleri gibi anladıkları evrensel bir dil vardır. Öte yandan biz Avrupalılar tüm dillerde ortak olan tek bir grafik işarete sahibiz: & (ve). Metafizik açıdan, sözcükleri ortak işaretlerle ifade edilen, var olan tüm dillerden daha zengin bir dil vardır. Sözde Pisagor çöpü, yani Yunan ..... (Y), çeşitli fikirleri temsil edebilir (14) ve

Machine Translated by Google

Pek çok şeyin, örneğin beyaz ve kara büyünün sembolü olduğundan, birçok soruya gizli bir cevap görevi görüyordu. Diyelim ki biri diğerine şunu sordu: Şu veya bu şey hangi büyü okuluna ait? Sorulan kişi Y'yi sağ kolu sol kolundan daha kalın olacak şekilde çizmiş se bu onun "sağ ele veya beyaz büyüye" ait olduğunu anlamına geliyordu; ama eğer mektubu sıradan bir şekilde, sol kol ya da dal sağdan daha kalın olacak şekilde çizmiş se, bu tam tersi anlamına geliyordu. Asya'da ve özellikle Devanâgarî karakterlerinde her harfin birçok gizli anlamı vardı.

En kutsal Kabalistik bilgiler arasında, anahtarı Kabala tarafından verilen kıyamet eserlerinin gizli anlamlarının yorumlanması yer alır . Aziz Jerome, Peygamberler Okulu'nun bu yorumları bildiğini ve öğrettiğini garanti eder ki bu da oldukça mümkündür. İbrani bilgini Molitor gelenekle ilgili eserinde şöyle diyor:

İbrani alfabesinin yirmi iki harfinin bir yayılım ya da görünür bir ifade olduğunu düşünülüyordu.
tarif edilemez ismin doğasında bulunan ilahi güçler.

Bu harflerin diğer sistemlerde olduğu gibi eşdeğerleri ve sayısal karşılıkları vardır.
Mesela alfabenin on ikinci ve altıncı harfleri bir isimde on sekiz değerindedir; ve bu ismin eklenen veya eklenen diğer harfleri karşılık gelen şekil tarafından değiştirilir, böylece tüm bu şekiller onları tekrar harflere dönüştüren cebirsel bir prosedüre tabi kalır; bundan sonra ikincisi araştırmacıya "ilahi Kalıcılığın (değişmezliğindeki sonsuzluğun) gelecekte en gizli sırlarını" açıklar.

BÖLÜM XI

MERKEZİ NOKTALI EKSAGON
YEDİNCİ ANAHTAR

İsimlerin erdemini (Baalshem) tartışan Molitor, bugünün nesnesi olan kötü niyetli tağşişlere rağmen , Kabala'nın makul ve derinlemesine bilimsel bir temelini inkar etmenin imkansız olduğuna inanıyor. Bununla ilgili olarak eğer kastedilmişse şunu savunuyor:

İsa'nın adının önünde her ismin eğilmesi gerektiğine göre Tetragrammaton neden eşit güce sahip olmasın? (1).

Bu mantıklı ve sağduyulu. Pisagor onu yaratılışın sembolü olarak gördüğüne göre, yıldızlı altıgen ya da çiftüçgenin gizli bir erdemi olmalı; Mısırlılar, ateş ve suyun birleşmesi ya da neslininki gibi; Esseneliler bunda Süleyman'ın mührünü gördüler; Yahudiler Davut'un kalkanı; Hindularda Vişnu'nun amblemi (bugüne kadar) ve hatta Rusya ve Polonya'da bile güçlü bir tılsım olarak görülüyordu. Eskilerin bu sembole duyduğu evrensel saygı, onun gizli anlamını bilmeyenlerin onu küçümsememesi veya alay etmemesi için yeterli bir nedendir. Genel olarak bilinen altıgen, başlatılanların kullandığı başka bir altıgenin yerini aldı. British Museum'daki Sanskritçe bir eserde, bu bilgileri ifşa edenlere karşı korkunçlanetler yağdırılıyor.

Machine Translated by Google

meslekten olmayanlar, "Viş nu'nun iş areti", "Süleyman'ın Mührü" vb. olarak adlandırılan gerçek altıgenin gizli anlamını anlatırlar.

Gizli Ş eyler'in yedinci anahtarında, mistik merkezi iş areti olan T gamalı haç(yedili oluş turan) ile altıgenin büyük gücü aşklanmaktadır .

Orada ş öyle yazıyor:

Yedinci anahtar, kutsal yedilinin, krallığ ın, rahipliğ in [inisiyelerin], mücadeledeki zafer ve zaferin hiyeroglifidir. Büyülü gücün tüm enerjisini içerir. Bu gerçek "kutsal krallıktır". Hermetik felsefede bu, büyük majikal failin [âkâsha veya astral ış ığ ın] iki kuvvetinin birleş iminden kaynaklanan özdür... O, aynı derecede Jakin ve Boaz'dır, ustanın iradesine bağ lıdır ve onun her ş eye gücü yetmesine tabidir.

Bu anahtarın gücü büyüde mutlaktır. Bütün dinler ayinlerinde bu iş areti kutsamış lardır.

Ş u anda, tufan öncesi eserlerin sayısız fakat ş ekilsiz parçalarına yalnızca kısa bir göz atabiliyoruz. Her ne kadar hepsi dördüncü ırkın mirası olsa da (ş u anda okyanusun akıl almaz derinliklerinde gömülü), onları reddetmemeliyiz.

Daha önce de belirttiğ imiz gibi, insan ırkının kökeninde tek bir bilim vardı ve bu da ebediyen ilahiydi. Eğ er insanlık, özellikle de dördüncü kök ırkın son alt ırkları onu kötüye kullandıysa, bu, onun ilkel öğ retilerine sadık kalanların değ il, pratikte ilahi bilgiyi kirletenlerin hatasıydı. Geleneksel olarak hoş görüsüzlüğ ünde ısrar eden modern Roma Katolik Kilisesi, modern okültistleri, maneviyatçıları ve masonları "Ş eytan"ın kâhinleri olan "Kischup, Hamitler, Kasdim, Cephenes, Ophites ve Kartumim"in torunları olarak damgalamaktan memnun olduğ u için değ il. gerçekten olması gerekiyor. Her ülkenin devlet veya ulusal dini, rakip okullara her zaman ve her zaman istediğ ini yapmış , onları tehlikeli sapkınlıklar olduğ una inandırmış tır; Eski Roma Katolik devlet dini de bunu modern dinlerle aynı ş ekilde yapmış tır.

Ancak aforozlar halka Okült Bilimlerin Gizemleri hakkında hiçbir ş ey öğ retmedi. Bir dereceye kadar onları görmezden gelmek dünyanın yararınadır. Doğ anın sırları iki ucu keskin bir kılıçgibidir; değ ersiz ellerde öldürücü bir silaha dönüş ür.

Faydalı ya da kötü amaçlı olsun, bazı tılsımlı karakterlerin ve iş aretlerin doğ asında bulunan gerçek anlamı ve gücü bugün kim bilebilir? Modern bilim adamı için runik parçalar, klasik edebiyatta bulunsalar bile hiçbir anlam ifade etmez; Kichuph'un yazıları; Efes ve Miletli harfler veya karakterlerin kopyaları; üçkez ünlü Thoth'un Kitabı; Keldani Targes ve öğ rencisi Etrüsk Tarchon'un Truva Savaş ı'ndan çok önce geliş en korkunçincelemeleri (hala hayatta kalıyor). Targes'in ış ınları uyandırma ve yönlendirme sanatına bugün kim inanıyor?

Ama aynı ş ey brahmanik eserlerde de söylenir; ve Targes kendi "ış ınlarının" tanımını Aryan Mahâbharatalar tarafından kullanılan korkunçyıkıcı silahlar olan astradan (2) kopyaladı. Eğ er Batılılar bunların farkına varsaydı, bütün bir dinamit bombası cephaneliğ i bu korkunççihazlarla karş ılaş tırıldığ ında etkisiz kalırdı. Lord Bulwer Lytton, vril fikrini tercüme ettiğ i eski bir parçadan aldı . Numa'nın mezarında bulunan kitapların ateş te yakılması gerçekten insanlık için bir lütuftu, çünkü bu tür erdemlerin ve hayırseverliğ in karakterize edildiğ i bu çağ ımızda, acımasız savaş lar, dinamitçiler ve teröristler, verdikleri cehennemi tariflerden yararlanacaklardı. . Ancak Circe ve Medea'nın bilimi kaybolmadı. Bunu Tântrika Sutralarının, bhûtânî lerin Kuku-ma'larının ve Tibet'in dugpalarının ve "kırmızı ş apkalarının" bariz anlamsız sözlerinde ve hatta kurumbaların büyülerinde bulabiliriz . Neyse ki, sırların ellerinde güvende olduğ u soldaki ileri düzey büyücüler ve sağ daki ustalar dış ında "kara" büyünün çağ rış ımlarını anlayan çok az kiş i var. Aksi takdirde hem Batılı hem de Doğ ulu Dugpalar düş manlarından kolaylıkla kurtulabilirler; ve bu düş manların onlar için bir lejyon olduğ unu unutmayın, çünkü Tufan öncesi büyücülerin doğ rudan torunları, "kendileriyle birlikte olmayanlardan, onlara karş ı olduklarını iddia ederek" nefret ederler.

"Küçük Alberto"ya (edebi bir eser olan yarı-ezoterik cilt) gelince, "Büyük Alberto" ya da "Kızıl Ejder" ve efsanevi cadıların ve merlinlerin hüzünlü kalıntıları (sahte olanları kastediyoruz) hala mevcut olan sayısız antik kopyası, aynı eserin orijinal eserlerinin taklitleridir.

Machine Translated by Google

Baş lıklar. Dolayısıyla “Küçük Albert”, 8. yüzyıl okültistlerinden Piskopos Adalbert'in Latince yazdığ ı ve Roma'nın İ kinci Konseyinde kınanan büyük eserinin biçimsiz bir taklididir. Eserleri birkaçyüzyıl sonra Alberti Parvi Lucii Libellus de Mirabilibus Naturae Arcanis adıyla basıldı .
Roma Kilisesi'nin katılıkları her zaman spazmodikti. Bir yandan Piskopos Adalbert'in kınanması, Kilise'yi Baş melekler, Erdemler ve Tanrı'nın Tahtları konusunda yüzyıllar boyunca belirsiz bir duruma sokarken, Cizvitlerin sayısız kronikleriyle birlikte arş ivleri yok etmemiş olmaları gerçekten bir mucizedir. ve Fransa Tarihinin yıllıkları ve onlarla birlikte İ spanya'daki Escorial'in yıllıkları. Hem tarih hem de kronikler, Papa tarafından Ş arlman'a verilen paha biçilmez tılsımdan uzun uzadıya bahseder. Bu tılsım, kabalistik figürler ve iş aretlerle, gizemli ifadelerle ve yıldızlara yapılan çağ rılarla dolu küçük bir büyü (veya daha doğ rusu büyücülük) kitabından oluş uyordu. Bunlar, tarihçinin bize söylediğ ine göre, "hepsi [düş manlar] ş iddetli bir dürtmle ödükleri" için, tılsımlarının son derece etkili olduğ unu söyleyen Kralın düş manlarına (yani Ş arlman'ın düş manlarına) karş ı tılsımlardı. Kitabın baş lığ ı Enchiridium Leonis Papae idi; Neyse ki ortadan kayboldu ve bulunamıyor. Üstelik Paris'teki neredeyse tüm kitapçılarda satılan modern Tarot'ta Thoth'un alfabesi kafa karış tırıcı bir ş ekilde ortaya çıkıyor. Sembolizminin önceden incelenmesi ve bilim felsefesinin ön çalış ması yapılmadan doğ ru ş ekilde yorumlanamaz; Paris'te bunu kullanan birçok profesyonel falcının, bırakın doğ ru yorumlamayı, okuma çabalarında bile baş arısız olan insanlar olmasının nedenleri. Gerçek Tarot, tüm sembolojisiyle birlikte, British Museum'da ve baş ka yerlerde saklanan Babil merdanelerinin tarotudur. Orada herkes Chaldea'nın tufan öncesi eş kenar dörtgenlerini ve kutsal iş aretlerle kaplı silindirleri veya silindirleri görebilir; ancak bu kehanet niteliğ indeki "tekerleklerin" veya De Mirville'in dediğ i gibi "Hekate'nin dönen kürelerinin" anlamı bir süre daha gizli kalacak. Bu arada “hareketli mumlarımız” ve Kabalamız var; modern orta ve zayıflar için ilki; ikincisi güçlüler için. Bu bir rahatlık.

İ nsanlar anlamadıkları sözcükleri kullanma ve açıkça ortaya çıkan yargıları göz ardı etme eğ ilimindedirler. Kara büyüyü beyaz büyüden net bir ş ekilde ayırmak çok zordur, çünkü her ikisi de, ne kadar uzak olursa olsun, ortaya çıkması yıllar alsa bile, hemen gerçekleş enlere göre değ il, nihai etkilerinin bağ lı olduğ u amaca göre nitelendirilmelidir. . Bir Doğ u atasözü ş öyle der: "Sağ ve sol el arasında [Magic] bir örümceğ in ipliğ i geçer". Bu prensibe göre hareket edelim ve daha fazlasını öğ renene kadar bekleyelim.

Ş imdi Kabala ve Gupta Vidyâ arasındaki iliş kiyle, aynı zamanda ezoterik ve sayısal sistemlerle de daha kapsamlı bir ş ekilde ilgilenmemiz gerekecek ; ama önce Hıristiyanlık dönemindeki üstatların çizgisini takip etmeliyiz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XII

GERÇEK Okültist'in Görevi
DİNLERLE İLGİLİ

Hıristiyanlık öncesi inisiyelere ve onların gizemlerine değindikten sonra (her ne kadar ikincisi hakkında daha fazla şey söylesek de), kişisel inançları ve doktrinleri ne olursa olsun, Hıristiyanlığın ilk günlerinin üstatlarına birkaçkelime ayırmak yerinde olacaktır. bunların tarihteki sonuçyeri, bazen kutsal, bazen dünyevi. Görevimiz, şimdi söylendiği gibi, anormal büyüsel veya psikolojik yetileri olan ustayı analiz etmek olacaktır; Kendisiyle ilgili tarihsel anıların incelenmesi ve söz konusu fakültelerle ilgili olasılıklar yasasının incelenmesi yoluyla her ustaya kendi hakkını vermek.

Ama önce açıklamamız gereken şeyi gerekçelendirmemiz gerekiyor. Bu sayfalarda, diğer insanların duygularını incitme niyeti şöyle dursun, Hıristiyan dinini küçümsemeyi veya küçümsemeyi görmek çok haksızlık olur. Teosofist ilahi veya şeytani mucizelere inanmaz. Geçen süre boyunca yalnızca güvenilir deliller elde edebilir ve bu delillerden amaçlanan sonuçlara göre hüküm verebilir. Onun için azizler, büyücüler, peygamberler veya kahinler yoktur; ancak yalnızca ustalar veya olağanüstü nitelikteki eylemleri gerçekleştirebilen, sözlerine ve eylemlerine göre yargıladığı kişiler. Şu anda teosofiste yapılabilecek tek ayrım, ustanın yeteneklerini uyguladığı kişiler için faydalı veya zararlı olup olmamasına göre elde edilen sonuçlara bağlıdır.

Dahası, okültist, şu ya da bu Dinin tanımlayıcılarının sözde "mucizeler" konusunda yaptıkları keyfi ayrımdan vazgeçmelidir. Örneğin Hıristiyanlar, havariler Peter ve Pavlus'u tanrısallıktan ilham alan azizler olarak görmek ve Büyücü Simon ile Tyana'lı Apollonius'u sözde şeytani güçlerin hizmetinde olan büyücüler ve büyücüler olarak görmek gibi dini bir göreve sahiptirler; samimi bir Ortodoks Hıristiyan olan kişi de bu görüşü savunmakta tamamen haklıdır. Ancak okültist, eğer gerçeğe ve yalnızca gerçeğe hizmet etmek istiyorsa, böyle tek taraflı bir bakış açısını reddetmekte haklıdır. Okültizm öğrencisinin belirli bir dine inanması gerekmez; Her ne kadar tüm inançve inanışlara saygı göstermek, iyi hukukun ustası olmak görevi olsa da, kimsenin önyargılarına ve mezhepçi görüşlerine boyun eğmemeli; ve kendini adadığı Bilimin sağladığı doğrulama kurallarına uygun olarak kendi kanaatlerini oluşturmalı ve yargılarını formüle etmelidir. Eğer okültist, örneğin Budizm'i savunurken, Gautama Buddha'yı şimdiye kadar var olan en büyük usta, özverili sevginin, muazzam hayırseverliğin ve en saf ahlakın vücut bulmuş hali olarak görüyorsa; İsa Mesih'in aynı ışıkla aydınlandığını görecek ve onu tüm ilahi erdemlerin bir başka enkarnasyonu olarak görecektir. Yeryüzündeki tek insan Tanrısına ve cennetteki aynı "tanrı tanrısına" inanmasa bile, büyük Şehit'in anısına saygı duyacaktır. İdeal erkeği kişisel erdemleri için sevecek, eski fanatik hayalperestlerin övgülerine veya hesaplı teolojik dogmatizmlere kulak asmayacaktır. Kabul edilen "mucizelerin" çoğuna da inanacak ve bunları kendi psişik kriterlerine ve biliminin kurallarına göre açıklayacaktır.

Her ne kadar "mucize" kelimesini teolojik anlamıyla yani "doğa kanunlarına aykırı" bir olay olarak reddetse de, bunu bugüne kadar bilinen kanunlardan çok farklı bir sapma olarak değerlendirecektir. Öte yandan, okültist elbette İncillerin kanıtlanmış olsun ya da olmasın bu tür birçok gerçeği doğası gereği ilahi olarak sınıflandırdığını fark edecektir; ve bunlardan bazılarını, örneğin domuz sürüsüne iblisler göndermeyi (1) gerçek inançiçin zararlı olan gerçek anlamda değil, alegorik anlamda almakta haklı olacaktır. Meşru ve tarafsız okültistlerin amacı bu olmalıdır. Bu bakımdan İsa'yı büyük bir peygamber olarak gören ve bu nedenle ona saygı duyan aynı Müslümanlar, "dini hoş görüsüzlüğün dinsiz ve saçma olduğunu"(2) öğreten ve kabul eden Hıristiyanlara güzel bir hayır dersi vermiş oluyorlar. İslam peygamberine "sahte peygamber" dışında başka bir unvan verin.

Böylece Peter, Simon, Paul ve Apollonius'u okültizm ilkeleri açısından ele alacağız. Güçlü nedenler bizi bu dört ustayı seçmeye yöneltiyor; çünkü kutsal ve dünyevi eserlere göre, Hıristiyanlık sonrası dönemde "mucizeler" gerçekleştiren ilk kişiler onlardı veya

Machine Translated by Google

Psişik ve fiziksel olaylar. Basiret ve hoş görüsüzlük, birbiriyle uyumlu iki parçayı kötü niyetle, ilahi ve şeytani büyünün farklı tezahürlerine, "iyi" ve "kötü" sanatlara ayırmaktadır.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIII

Hıristiyanlık Sonrası Üstatlar ve Doktrinleri

İnsanlar genel olarak Peter ve Simon hakkında ne biliyor? Dünyevi tarih bunlardan bahsetmiyor; ve kutsal çağ rının onlar hakkında söyledikleri , Elçilerin İş leri'nde dağ ılmış birkaçalıntıya indirgenmiş tir . Adı bile eleş tirmenlerin sözde apokrif İncillerdeki bilgilere güvenmelerini engelliyor. Ancak okültistler, apokrif İnciller ne kadar önyargılı ve tek taraflı olursa olsun, Elçilerin İş leri de dahil olmak üzere Yeni Ahit'te olduğ undan daha fazla sayıda gerçek tarihsel gerçeğ in bu İncillerde bulunduğ unu ileri sürerler : İlki kaba geleneklerdir; Sonuncular (yani resmi İnciller) yapay efsanelerdir. Yeni Ahit'in kutsallığ ı kör, bireysel bir inançmeselesidir; Ancak her ne kadar hepimiz komş umuzun özel fikrine saygı duymakla yükümlü olsak da, hiçkimse bunu paylaş maya zorlanmaz.

Büyücü Simon kimdi ve onun hakkında ne biliyoruz? Elçilerin İş leri'ne göre, muhteş em büyülü güçleri nedeniyle ona "Tanrı'nın büyük Gücü" deniyordu. Havari Aziz Philip'in bu Samiriyeli'yi vaftiz ettiğ i söylenir; ve sonra Peter ve Paul'e gerçek "mucizeler" yaratma sanatını öğ retmeleri için para teklif etmekle suçlanıyor gibi görünüyor; zira batıl olanların şeytandan olduğ u bildirilmektedir(1).
Son bahsedilen türde "mucizeler" yaratmak için kendisine serbestçe uygulanan aş ağ ılayıcı sözleri hesaba katmazsak hepsi bu. Origen, Simon'un Nero'nun hükümdarlığ ı sırasında Roma'da olduğ unu bildirir (2) ve Mosheim onu Hıristiyanlığ ın sadık düş manları arasında sayar (3); ancak okült gelenek, onun sadece "Simeon"u Tanrı'nın bir temsilcisi olarak tanımak istemediğ ini doğ rular, bu "Simeon Petrus olsun ya da baş kası olsun, bunu eleş tiriye açık bir soru olarak bırakıyoruz (4).

Irenaeus (5) ve Epiphanius'un (6) Simon Magus hakkında söyledikleri sadece iftiradır; yani kendisini Samiriye'de Baba, Yahudiye'de Oğ ul ve Yahudi olmayanlar arasında Kutsal Ruh olarak sunarak Üçlü Birliğ in enkarnasyonunu ilan ediyor. Zaman değ iş ir ve olaylar olur; ancak insan doğ ası her ülkede ve her zaman değ iş meden kalır. Suçlama, geleneksel ve artık klasikleş en teolojik nefretin sonucu ve ürünüdür . Hiçbir okültist (hepsi bu nefretin etkilerini kiş isel olarak deneyimlemiş tir), bunu kendisi yazmış olsa bile, bir Irenaeus'un sadece kendi sözüyle söylediğ i bu tür ş eylere inanamaz. Daha sonra Irenaeus, Simon'un, Truvalı Helen'in yüzüncü reenkarnasyonu olarak sunduğ u bir kadınla evlendiğ ini belirtir; bu kadın, çok daha önce, zamanın baş langıcında, Simon'un ebedi zihninden doğ muş , İlahi Bilgelik Sophia idi. baba"; ve son olarak "dünyayı yaratan melekleri ve baş melekleri" ondan doğ urduğ unu vb.

Artık bir ifadenin ağ ızdan ağ za, kalemden kaleme aktarıldığ ında ne ölçüde bozulduğ unu, değ iş tirildiğ ini çok iyi biliyoruz; ama öte yandan Irenaeus'un söylediğ i her ş eyde ezoterik açıklamaya ihtiyaçduyan bir hakikat derinliğ i vardır. Büyücü Simon mistik bir Kabalistti ve diğ er pek çok reformcu gibi Gizli Doktrin temelinde yeni bir din kurmaya çalış tı, ancak gizemlerinin tamamen gerekli olanından fazlasını açığ a vurmadı. O halde (müritlerinin pekala abartabileceğ i "yüz" sayısını bir kenara bırakırsak) birbirini izleyen reenkarnasyonlar gerçeğ ine derinden inanan mistik Simon, psiş ik olarak bir kadın kahramanın reenkarnasyonu olarak tanıdığ ı bir kadından neden söz etmesindi? bu ismin; ve hangi koş ullar altında söyledi (eğ er söylediyse)? Çağ ımızda, Büyük İskender, Kleopatra ya da Jeanne d'Arc vb. olduklarına içtenlikle inanan, ş arlatanlık belirtisi taş ımayan, büyük kültüre ve sosyal konuma sahip hanımlar ve beyler yok mu? Bu, okültizme az ya da çok aş inalık ve modern reenkarnasyon teorisine olan inançüzerine kurulu bireysel bir inançmeselesidir. İkincisi, göreceğ imiz gibi, antik çağ ın gerçek doktrininden farklıdır; ama istisnasız kural yoktur.

Büyücü Simon'un "Baba, Oğ ul ve Kutsal Ruh ile bir" olduğ unu iddia etmesiyle ilgili olarak, bir mistik ve kahinin sembolik bir dil kullanma hakkını kabul edersek, bu da tamamen mantıklıdır; ve bu durumda bu ifade birlik doktrini ile daha da gerekçelendirilmiş tir.

Machine Translated by Google

ezoterik felsefeyi öğ reten evrensel. Tüm okültistler, kendi görüş lerine göre, savundukları doktrin doğ rultusunda mantıksal ve bilimsel temelde aynı ş eyi söyleyeceklerdir. Her gün aynı ş eyi söylemeyen bir Vedantin yoktur; o, kiş isel ruhunun bireyselliğ ini reddetmesi ve evrensel ruhun bir yansıması olarak yüksek Benliğ inde ikamet eden ilahi Iş ını tanıması koş uluyla Brahman ve Parabrahman'dır. İ lkel yayılma doktrininden gelen ses her zaman yankılanmış tır. Bilinmeyenin ilk yayılımı "Baba"dır; ikincisi "Oğ ul"; ve her ş ey Bir'den, "bilinmeyen" o ilahi Ruh'tan gelir. Bu nedenle Simon Magus, henüz Baba'nın koynundayken, yani kendisi Baba iken (ilk kolektif yayılım), ondan (Sophia veya ilahi Bilgelik Minerva) baş melekleri (Tanrı'nın Tanrısı) doğ urduğ unu doğ ruladı. Dünyayı yaratan "Oğ ul").

Kilisenin dogmalarını yıkmaya ve İ ncil'de Elohim'in çoğ ulluğ unu tanımaya çalış an filologların ve sembolologların reddedilemez argümanlarının zorlandığ ı aynı Katolikler, bugün baş meleklerin, Tsaba'nın, Tanrı'nın ilk "yaratılış ı"nın, Evrenin yaratılmasında iş birliğ i yaptılar. Bu bağ lamda De Mirville, Renan, Lacour, Maury ve Fransa Enstitüsü'nün diğ er üyeleriyle tartış ırken ş unları söylüyor:

Eğ er "gökleri ve yeri yalnızca Allah yarattıysa"... ve meleklerin ilkel yokluğ un yaratılış ında hiçbir rolleri olmasa bile, onların yaratılan iş i tamamlamak, sürdürmek ve sürdürmekle görevlendirildikleri varsayılamaz mı? (Des Esprits, II, 337).

Küçük değ iş ikliklerle Gizli Doktrinin öğ rettiğ i ş ey tam olarak budur; ve çağ ımızın ilk yüzyıllarındaki dini reformcuların tüm öğ retileri bu evrensel kozmogoniye dayanmaktadır. Mosheim'in analiz ettiğ i çeş itli "sapkınlıklar" hakkında söylediklerini okuyun. Yahudi Cerinthus ş unu öğ retti:

Bu dünyanın Yaratıcısı... Yahudi halkının Egemen Tanrısı... yüce Tanrı'dan çıkan... bir Varlıktı; ama bu, doğ al erdeminden ve bozulmamış saygınlığ ından yavaş yavaş yozlaş tı.

Basilides, Carpocrates ve Valentinus gibi ikinci yüzyıl Mısırlı Gnostikleri, birkaçdeğ iş iklikle aynı fikirleri savunuyorlardı. Basilides, Yüce Olan'ın özünden yayılan yedi çağ ın (ya da baş melek sürüsünün) varlığ ını kabul ediyordu. Bu orduların ikisinden, Güçler ve Bilgelikler, birinci derece ve sınıfın göksel hiyerarş ilerini ortaya çıkardılar; Bunlardan ikinci sınıf olanlar çıktı; bunlardan üçüncüsü vb., böylece her hiyerarş i bir öncekinden daha az yüceydi. Hepsi kendi meskenleri için bir cennet yarattılar; ve bu göklerin doğ asının, yeryüzüne yakınlığ ına göre ihtiş amı ve saflığ ı azaldı. Böylece bu gök köş klerinin sayısı 365'e ulaş tı; ve hepsinin baş ında, adı Abraxas'ın Yunan sayı sisteminde 365'e eş değ er olduğ u bilinmeyen Yüce baş kanlık ediyordu ve bu da mistik anlamda insanı simgeleyen 355 sayısını (7) içeriyor. Bu, sonu insan olan ilkel evrime dayanan Gnostik bir gizemdi.

Antakyalı Saturnilus aynı doktrini biraz değ iş tirerek öğ retiyordu. İ ki ebedi prensibi kabul ediyordu: İ yilik ve Kötülük ya da sadece Ruh ve Madde. Yedi gezegene baş kanlık eden yedi melek, ona göre Evrenimizin İ nş aatçılarıydı (8). Bu meleklerin gezegen sistemimizin yedi bölgesinin doğ al koruyucuları olduğ unu söyledi; ve üçüncü sınıfın yaratıcıları olan bu yedi Melek arasında en güçlülerinden biri, gezegenin baş dehası olan "Satürn" ve İ brani halkının Tanrısı, yani Yahudilerin saygı duyduğ u ve kendisini kutsayan Yehova'ydı. İ skandinavlar ve Hintliler için haftanın yedinci günü veya Ş abat, yani Cumartesi veya "Satürn günü".

Marcion ayrıca İ yilik ve Kötülük gibi iki zıt ilkenin doktrinini de savunuyordu; ancak "karış ık doğ a"nın üçüncü bir tanrısallığ ının olduğ unu doğ ruladı; Yahudilerin Tanrısı, (Ev sahibiyle birlikte) dünyanın, yani bizim dünyamızın Yaratıcısı. Her ne kadar Kötülük ilkesiyle sürekli mücadele içinde olsa da, bu ara tanrısallık aynı zamanda unvanına ve yerine imrendiğ i İ yilik'in karş ıtıydı.

Bu nedenle, Simon Magus'un sadece kendi yüzyılının bir oğ lu, diğ erleri gibi bir dini reformcu, bir Kabalist ustası olduğ u ortaya çıktı. Onun varlığ ına ve büyük güçlerine inanmayı bir zorunluluk haline getiren Kilise, Simon'un harika büyüsünü düş üncesizce yüceltiyor.

Machine Translated by Google

bu "mucizeyi" ve Peter'ın ona karşı kazandığı zaferi daha güçlü bir şekilde vurguluyor. Öte yandan modern bilim adamlarının ve bilge adamların temsil ettiği şüpheci eleştiri, karakteri tamamen ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Böylece, Simon'un varlığını inkar ettikten sonra, sonunda onun kişiliğini Aziz Pavlus'un kişiliğiyle tamamen birleştirmenin yararlı olacağını düşündüler. The Supernatural Religion'ın anonim yazarı, Simon Magus'un, Petrus'un Mektuplarını kamuya açık ve özel olarak sansürlediği ve bunların "sahte bilgi" içerdiğini söylediği havari Pavlus'tan ne fazlası ne de eksiği olduğunu göstermeye çalışıyor .
Her iki havarinin karakterlerinin zıtlığına bakarsak, bunun gerçekleşmiş olması gerçekten çok mümkündür.

Yahudi olmayanların elçisi cesur, samimi, açık sözlü ve yüksek eğitimli biriydi; Sünnet havarisi korkak, güvensiz, yanıltıcı ve son derece cahil bir insandı. Hiçşüphe yok ki, Pavlus tamamen olmasa da en azından kısmen teurjik gizemlere inisiye olmuştu. Üslubunun Yunan filozoflarınınkine benzerliği ve inisiyelere özgü bazı ifadelerin kullanılması bu durumu ortaya koymaktadır. Dr. A. Wilder, çok değerli bir neden sunduğu "Paul ve Platon" başlıklı dikkat çekici makalesinde bu görüşü desteklemektedir. Korintliler'e yazılan iki mektupta Pavlus, "Eleusis ve Sabacio inisiyelerine özgü ifadeler ve (Yunan) filozoflardan alınmış ifadeler" kullanır. Elçi kendisini aptal olarak adlandırıyor, yani Söz konusunda beceriksiz, ancak irfan veya felsefi öğretilerde bilgili bir kişi. 'Mükemmeller arasında bilgelikten bahsediyoruz' diye yazıyor (aynı zamanda gizli bilgelik), 'bu dünyanın ya da bu dünyanın arkonlarının bilgeliği değil, hiçbir arkonun bilmediği bir gizem, sır içindeki ilahi bilgelik . bu dünya'" (9).

Aziz Pavlus'un bu kesin sözleri, kendisinin bir Mystoe veya inisiye olarak yalnızca gizemlerde açıklanan şeylerden söz etmesinden başka ne anlama gelebilir? " Bu dünyanın hiçbir arkonunun bilmediği bir gizemdeki ilahi bilgelik" ifadesi , açıkça Eleusis inisiyasyonunun bildiği Basileus'a gönderme yapıyor. Basileus, büyük rahiplerin asasındandı ve Atina'nın arkhonuydu; ve bu nedenle o, ana Mysto'lardan biriydi, içgizemleri bilmesine izin verilen birkaçkişiden biriydi (10). Eleusis gizemlerini denetlemekle görevli yargıçara arkonlar deniyordu (11).

İlk önce Büyücü Simon'la ilgileneceğiz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIV

SIMON VE BİYOGRAFİSİ HİPPOLYTUS

İlk ciltlerimizde belirttiğimiz gibi Simon Magus, Samiriye Tanaim'inin bir öğrencisiydi; ve "Tanrı'nın Büyük Gücü" lakabını hak ederek kazandığı itibar, öğretmenlerinin uygunluğunun ve bilgeliğinin kanıtıdır. Ancak Tanaimler, Kıyametteki Aziz John ile aynı gizli Kabalistik okulun Kabalistleriydi ve Musa'nın kitaplarındaki isimlerin gerçek anlamlarını dikkatle gizleme konusunda çok gayretliydiler. Elçilerin İşleri'nin anonim derleyicileri ve diğer yazarlar tarafından Simon Magus'a karşı biriken iftiralara rağmen, hiçbir Hıristiyanın onunla keramet veya mucizevi eylemlerde rekabet edemeyeceğini inkar etmek mümkün olmamıştır. Uçakta düşüp bacaklarını kırdığı ve ardından intihar ettiği yönünde söylenenler gülünç. Şu ana kadar olayın yalnızca kısmi bir versiyonu biliniyordu. Eğer Simon'un öğrencileri galip gelmiş olsaydı, belki bize bacaklarını kıranın Petrus olduğunu söylerlerdi. Ancak bu hipoteze karşı, Roma'ya girme cesaretini asla gösteremeyen Petrus'un korkaklığına sürülüyor. Birçok Hıristiyan yazara göre, hiçbir havari bu kadar "doğaüstü alametler" göstermemişti; Ancak çekingen insanlar kesinlikle bunun Simon Magus'un yaptıklarının Şeytan'ın işi olduğunu kanıtladığını söyleyecektir. Simon, yalnızca onu Akıl (Zeka) veya "Herkesin Annesi" ile eşitlediği için Kutsal Ruh'a karşı küfür etmekle suçlandı. Ancak aynı ifadenin "İnsanoğlu"nun yanı sıra "Kadının Oğlu"ndan da söz eden Hanok Kitabı'nda da kullanıldığını görüyoruz. Nasıralıların Yasaları'nda, Zohar'da, Hermes Kitapları'nda ve İbranilerin kıyamet İncili'nde, İsa'nın Kutsal Ruh'ta kadın cinsiyetini kabul ettiğini ve bunu şu ifadeyle belirttiğini okuyoruz: "Annem, Kutsal. Nefes ".

Yüzyıllar boyunca inkar edildikten sonra, ister Saul, ister Pavlus, ister Simon olsun, Büyücü Simon'un varlığı kanıtlandı. Yunanistan'da yakın zamanda keşfedilen bir el yazması bundan söz ediyor ve bu da konuyla ilgili tüm şüpheleri ortadan kaldırıyor.

Kilisenin İlk ÜçYüzyılının Tarihi adlı eserinde (1) Bay De Pressensé, erken Hıristiyanlığın bu ek kalıntısı hakkında görüşlerini belirtir. Simon'un hikayesiyle ilgili çok sayıda efsane nedeniyle birçok ilahiyatçının (Protestanlar da eklemiş olmalı) bunun bir icatlar ağı olduğuna inandığını söylüyor. Ancak şunu ekliyor:

Bunda, bir yandan İsa'nın Babalarının oybirliğiyle verdikleri ifadeyi doğrulayan olumlu gerçekler var.
Bir yanda Kilise, diğer yanda yeni keşfedilen Hippolytus anlatısı (2).

Bu el yazması, Batı Gnostisizminin unvanlı kurucusunu desteklemekten çok uzaktır.
Büyük güçleri tanımasına rağmen onu Şeytan'ın rahibi olarak görüyor (bu da kitabın bir Hıristiyan tarafından yazıldığını kanıtlamaya yeterli). Aynı zamanda, diğer "kötü ruhun hizmetkarı" (Kilise'nin Manes adını verdiği ad) gibi Simon'un da vaftiz edilmiş bir Hıristiyan olduğunu gösterir; ama her ikisi de ilkel ve gerçek Hıristiyanlığın gizemleri konusunda fazla bilgili oldukları için zulme maruz kaldılar. Bu zulmün sırrı, konuyu önyargısız bir şekilde inceleyenler için o zaman ve şimdi açıktı. Bağımsızlığını kıskanan Simon, herhangi bir havarinin yönetimine veya otoritesine boyun eğmek istemiyordu; Petrus'un veya Kıyamet'in fanatik yazarı Yuhanna'nınkine de. Sapkınlık suçlamalarının ardından "anathema" gelmesinin nedeni budur. Kilise, Ortodoks olduğu sürece büyüye zulmetmedi; Çünkü Babalar tarafından kurulan ve düzenlenen ve şimdi "mucizelerin armağanı" olarak adlandırılan yeni teurji, bilinçli olsun ya da olmasın, gerçekleştiğinde yalnızca sihirdi ve hâlâ da öyledir. "İlahi mucizeler" olarak adlandırılan olağanüstü olaylar, büyük bir yaşam saflığı ve vecd yoluyla elde edilen güçlerin etkisiydi. Dua ve tefekkür, çilecilikle birlikte, inisiyasyon olmadığında mucize yaratan biri olmak için en iyi disiplin aracıdır. Çünkü belli bir hedefe ulaşmak için yapılan hararetli dua, bilinçsiz büyüde cisimleşen yoğun irade ve arzudan başka bir şey değildir. Bristol'dan Jorge Müller bugün bize bunun kanıtını veriyor. Ancak ilahi mucizeler, büyücülüğü doğuran aynı nedenlerin sonucudur. Tek fark iyi veya

"

Machine Translated by Google

operatörün kötü niyeti. Kilisenin lanetleri yalnızca formülleri reddedenlere ve mucizenin babalığ ını kiş isel bir Tanrı'ya atfetmek yerine mucizenin gerçekleş mesini kendilerine atfedenlere yönelikti. Böylece Kilise, kendisine tabi olan üstadları ve büyücüleri aziz ilan ederken, geri kalanları sonsuza kadar lanetleyerek içinden kovdu. Dogma ve otorite her zaman insan ırkının belası ve ış ığ ın ve gerçeğ in en ş iddetli düş manları olmuş tur (3).

Belki Büyücü Simon, zamanının diğ er birçokları gibi, yeni doğ makta olan Hıristiyan Kilisesi'nde, daha sonra hırslı ve doyumsuz gücün meyvelerini verecek ve yanılmazlık dogmasına varacak olan tohumu görmüş tür; ve bu nedenle onlardan hemen ayrıldılar. Mezhepler ve ayrılıklar birinci yüzyıldan itibaren baş lıyor. Paul, Peter'a üzülür; Yuhanna ise vizyonlarına bağ lı olarak Nicolaitan'lara iftira atıyor ve onlara karş ı İ sa'nın ağ zından nefret dolu sözler söylüyor (4). Bu nedenle Yunanistan'da bulunan el yazmasının Simon Magus'a yönelik içerdiğ i suçlamaları pek dikkate almamamız gerekiyor.

Orijinalliğ i Tübingen'in en önemli bibliyografyacıları tarafından meş rulaş tırılan bu el yazmasının baş lığ ı Philosophumena'dır; Yunan Kilisesi bunu Aziz Hippolytus'a atfetse de, Roma Kilisesi yazarının "isimsiz bir sapkın" olduğ unu söylüyor çünkü kendisi aziz sayılan Papa Callistus hakkında "çok iftira niteliğ inde" konuş uyor. Ancak Yunanlılar ve Latinler Philosophumena'nın benzersiz ve olağ anüstü bilgi birikimine sahip bir eser olduğ unu itiraf ediyorlar.

Yazar Büyücü Simon hakkında ş unları söylüyor:

Büyü sanatlarında usta bir adam olan Simon, kısmen Thrasymedes'in sanatıyla (5), kısmen de iblislerin yardımıyla (6) birçok insanı kandırdı... Kendini bir tanrı gibi göstermek istiyordu... Yardımlı ş eytani sanatlarıyla sadece Musa'nın öğ retilerini değ il, aynı zamanda vatelerin öğ retilerini de kendi lehine çevirdi... Müritleri bugün onun aynı büyülerini kullanıyor. Cazibeleri, filtreleri, çekici okş amaları (7) ve "uyuş turma" dedikleri ş eyler sayesinde, iblislerin büyülemek istedikleri herkese etki yapmalarını sağ larlar. Bu amaçla "aile iblisleri" dedikleri ş eyleri kullanırlar (8).

Taslağ ın baş ka bir bölümünde ş öyle yazıyor:

Sihirbaz (Simon), ş eytanı sorgulamak isteyenlerin isteklerini bir parş ömen üzerine yazmalarını istedi. Bunu dört parçaya katlayarak közlerin üzerine attı, böylece duman ruha (veya iblise) yazılanları ortaya çıkarabilsin. Büyücü, parş ömenle birlikte avuçdolusu tütsü ve papirüs parçalarını yaktı; üzerinde ruhların İ branice isimleri anıldı. Çok geçmeden, sanki ilahi Ruh, anlaş ılmaz dualar yoluyla, alevlerinden sık sık fantastik hayaletlerin ortaya çıktığ ı mangalın önünde sorulan her soruyu cevaplayacak konuma getiren Büyücüye hükmetmiş gibi görünüyordu . Diğ er zamanlarda, daha önce Sihirbaz tarafından belirlenen nesnelerin üzerine gökten ateş yağ ıyordu; ya da çağ rılan tanrısallık, arkasında ateş ş eritleri bırakarak odayı geçti (9).

Yukarıdaki ifadeler Sinalı Anastasius'un ş u sözleriyle örtüş mektedir: (10):

İ nsanlar Simon'un heykelleri nasıl yürüttüğ ünü gördü; En ufak bir zarar görmeden alevlere atıldığ ını gördü; vücudunu çeş itli hayvanlarınkine dönüş türmek [likantropi]; ziyafetlerde hayaletlere ve hayaletlere neden olur; Görünmez ruhların etkisiyle mobilya ve nesneleri odalardan uzaklaş tırın . Kendisine "ölülerin ruhları" adını verdiğ i belirli sayıda göbeğenin eş lik ettiğ ini söyledi. Sonunda havada uçuyordu... (Anastasio, Patrol, Grecque, LXXXIX, sütun. 523, quoe, XX).

Suetonius Nero'sunda ş öyle diyor :

O sırada bir Icarus, ilk yükseliş inde Nero'nun kutusunun yanına düş tü ve kanını oraya sıçradı (11).

Ayağ ını yanlış bastığ ında yere düş ecek talihsiz bir akrobattan söz ettiğ i anlaş ılan bu ifade, düş enin Simon olduğ unun kanıtı olarak gösteriliyor (12). Ama eğ er Kilise Babalarına inanırsak, Sihirbazın ünü kesinlikle o kadar ünlüydü ki, yazar onun adını atlayıp onu sadece "İ karus" olarak adlandırabilirdi. Yazar, Roma'da, Aziz Cosmas ve Damian Kilisesi yakınında (Sacra yoluyla), Romulus tapınağ ının kalıntılarından çok da uzak olmayan, taş parçalarının görülebildiğ i Simonium adında bir yer olduğ unu çok iyi biliyor.

Machine Translated by Google

Geleneğe göre Aziz Petrus, Simon'a karşı kazandığı zafer için Tanrı'ya şükretmek üzere diz çöktü ve üzerinde her iki dizinin izlerini bıraktı. Peki bu taş neyi kanıtlıyor?
Ayrıca Seylan Budistleri, Adem Tepesi'ndeki bir taş parçasında değil, bütün bir kayada başka izler gösteriyor. Tepede bir uçurum yükseliyor ve bu uçurumun terasında, neredeyse üçbin yıldır üzerinde bir metreden daha uzun bir ayağın kutsal ayak izinin bulunduğu devasa bir kaya var. Neden onun hakkındaki efsaneye değil de Aziz Petrus'un efsanesine inanalım? Hem "Havarilerin prensi" hem de "Reformcuların prensi" ya da Simon'un dediği gibi "Şeytan'ın ilk çocuğu" efsanelere ve kurgulara katkıda bulunur. Ancak ayrım yapmamıza izin verilebilir.

Simon'un uçması, yani birkaçdakika havada kalması imkansız değil. Günümüzün medyumları da, maneviyatçıların "ruhlara" atfetmekte ısrar ettiği bir güçsayesinde aynısını yaptılar . Ancak Simon havaya yükseldiyse, bunu kendi erdemiyle, azizleri bir kenara bırakarak rakip üstatların dualarına pek itaat etmeyen kör bir güçle yaptı. Gerçek şu ki mantık, Petrus'un duaları yüzünden Simon'un yere düştüğüne inanmaya karşı çıkıyor. Elçi tarafından açıkça yenilgiye uğratılan öğrencileri, aşağılıklarının bu kadar kötü şöhretli delilleri karşısında onu terk edecek ve Ortodoks Hıristiyanlar olacaklardı. Ancak Philosophumena'nın yazarı, Hıristiyan olmasına rağmen bunun tersini itiraf ediyor; Simon'un öğrencileri ve kitleler arasındaki prestijini kaybetmek şöyle dursun, bulutların sözde dağılmasından sonra her gün Roma Campania'da vaaz vermeye gittiği söyleniyor. Dahası, Simon'un "Capitol'den çok daha yüksek bir rakımda" bulutlardan düşüp sadece bacaklarının kırılması mantıksız. Böylesine şanslı bir düşüşün başlı başına gerçek bir mucize olduğunu söyleyebiliriz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XV

SAINT PAUL, GERÇEK KURUCU
GÜNCEL HIRİSTİYANLIK

Fallikizmin yazarıyla tekrarlayabiliriz :

"Biz inşaatın destekçisiyiz ; Hatta Hıristiyanlığın felsefi yapısı da olsa . Mekanik ve bilimsel anlamında gerçeklik ve gerçekçilikle hiçbir ilgimiz yok . Mistisizmin dinin hayatı ve ruhu olduğunu (1)... ve İncil'in ancak masallardan ve çelişkilerden oluşan bir doku olduğu varsayıldığında yanlış okunup yorumlanabileceğini göstermeye çalıştık ; Musa'nın hile yapmadığını, "insan oğullarıyla" küçük çocukların anlayabileceği tek dilde konuştuğunu; dünyanın aslında genel olarak varsayıldığından çok farklı bir yer olduğu; batıl inançdiye alay ettiğimiz şeyin tek doğru şey ve tek bilimsel bilgi olduğunu ; ve son olarak modern bilimin bir tür batıl inançolduğu , yıkıcı ve ölümcül olduğu" (2).

Bütün bunlar tamamen doğrudur; ama aynı zamanda Yeni Ahit'te, Elçilerin İşleri'nde ve Mektuplarda (İsa figürünün tarihsel özelliklerini bir kenara bırakırsak) sembolik ve alegorik ifadelerin bol olduğu da doğrudur ; Tıpkı resmi Hıristiyan Kilisesi'nin olmasa da, "Hıristiyanlığın gerçek kurucusunun İsa değil, Pavlus olduğu" (3) da doğrudur. Elçilerin İşleri'ne göre (4) "Hıristiyan ismi Antakya'da kullanılmaya başlandı" ; çünkü o zamana kadar kendilerine sadece Nasıralı diyorlardı.

Bu görüş , günümüzün ve geçmiş yüzyılların birçok yazarı tarafından paylaşılmaktadır, ancak küfür korkusu ve kanıtlanmamış bir hipotez olarak bu noktaya değinmekte her zaman tereddüt edilmiştir. Ancak Dr. Wilder , Hıristiyanlığın Kurucusu Paul (5) başlıklı makalesinde şöyle diyor :

Irenaeus, Epiphanius ve Eusebius gibi adamlar gelecek nesillere samimiyetsizlik ve
o dönemin suçlarının tarihini okurken insanın yüreğini hoplatan dürüst olmayan uygulamalar.

Ve Hıristiyanlığın tüm planının onun tasdiklerine dayandığı düşünüldüğünde daha da fazlası . Ancak şu anda İncil sembollerinin doğru okunmasında buluyoruz. Ölçümlerin Kökeni'nde (sayfa 262) şunları okuyoruz:

Mevcut Hıristiyanlığın kökenini İsa'ya değil Pavlus'a borçlu olduğunu akılda tutmakta fayda var . İsa yeryüzündeki yaşamı boyunca Musa kanununa itaat eden bir Yahudiydi ve şunları söyledi: "Yazıcılar ve Ferisiler Musa'nın koltuğunda oturuyorlar; O halde onların size emrettiklerini yapın ve yerine getirin." Ve başka bir pasajda: "Ben kanunu kaldırmaya değil, onu yerine getirmeye geldim." Böylece öldüğü güne kadar kanunlara tabi olmuş ve hayatı boyunca tek bir tapuyu bile yürürlükten kaldırmamıştır. Sünnet oldu ve sünnet edilmesi emredildi. Pavlus ise tam tersine sünnetin değersiz olduğunu söyleyerek yasayı yürürlükten kaldırdı. Saul ve Pavlus (yani, yasa altında olan Saul ve yasanın yükümlülüklerinden özgür olan Pavlus), bedenine göre İsa'nın bir figürüydü , yani yasaya tabi olan ve yasayı ta ki o zamana kadar yerine getiren İsa'nın. Chrestos'ta öldü ve Hristos ya da Mesih'in muzaffer olması gibi ruhen yükümlülüklerinden kurtularak yeniden dirildi . Mesih özgürdü ama Ruh bakımından Saul, bedene göre, Chrestos'un bir işlevi ve figürüydü. Pavlus, benliğe göre, Ruhsal olarak Mesih olduğunda İsa'nın bir işlevi ve figürüydü; ve bu nedenle, Mesih karşılık veren ve tanrılaştırma için çalışan ilk gerçeklik olduğundan, insan yasasını yürürlükten kaldırma yetkisine sahipti .

Pavlus'un "yasayı yürürlükten kaldıran" biri olarak görünmesinin nedeni, yalnızca en eski gelenek ve ayrıcalıkların, bunlara dayanan suiistimallere rağmen tüm saflığıyla günümüze kadar korunduğu Hindistan'da bulunabilir. Hindistan'da brahmanik kurumların yasasını, hatta kast yasasını bile cezasızlıkla çiğneyebilecek tek bir insan kategorisi vardır; Onlar mükemmel "svâmiler", Jîvanmukta durumunun ilk yedi basamağına, yani tam inisiyasyona ulaşmış veya bu aşamayı geçmiş olması gereken yogilerdir. Ve Paul şüphesiz bir inisiyeydi. Bu amaçla Isis Unveiled'dan bir veya iki pasaj aktaracağız , çünkü şimdi o zaman söylediklerimizden daha fazlasını söyleyemeyiz:

Machine Translated by Google

Bu açık sözlü, dürüst ve samimi adama atfedilen yazılar arasında kalan birkaçorijinal metni okuyun ve bunların içinde Pavlus'un Mesih sözcüğüyle soyut fikirden daha fazlasını kastettiği tek bir satırın bulunduğunu doğrulayabilecek biri olup olmadığına karar verin. insanda ikamet eden kişisel tanrısallık. Pavlus'a göre Mesih bir kişilik değil, insani bir fikirdir. "Eğer bir insan Mesih'teyse, başka bir yaratıktır"; yani, inisiyasyondan sonra olduğu gibi yeniden doğar çünkü Rab, insanın ruhudur. Pavlus, hiçbir zaman onunla birlikte yürümemiş olmasına rağmen, İsa'nın öğretilerinin altında yatan fikirleri anlayan tek havariydi.

Ancak Pavlus mükemmel ve yanılmaz değildi.

Tüm insanlığı kapsayan yeni ve kapsamlı bir reform uygulamaya kararlı olarak, geçmiş zamanların bilgeliği, kadim gizemler ve Epopteia'ya gönderilen son vahiy üzerine kendi öğretilerini safça ortaya koydu .

Pavlus'un "İnisiyeler" çevresine ait olduğunun bir başka kanıtı da, Lucius'un (Apuleius) "bir adak verdiği için" inisiye edildiği cencrea'da tıraş edilmiş olmasıdır. İbranice Kutsal Yazılarda gördüğümüz gibi, Nar veya Nasıralı (kenara ayrılmış) inisiyasyon sunağı üzerinde saçlarını kurban ettikleri güne kadar saçlarını kesmediler ve başlarına "jilet takılmasına da izin vermediler". Ve Nazareneler, Keldani teuristlerin veya inisiyelerin bir sınıfıydı. (Isis Açığa Çıktı, II, 574).

Isis Unveiled'da İsa'nın bir Nasıralı olduğunu zaten belirtmiştik .

Aziz Pavlus şunu beyan ediyor: "Tanrı'nın bana verdiği lütfuna göre, bir öğretmen olarak temeli attım
mantıklı işler" (6).

İnşaat ustası kelimesi tüm İncil'de yalnızca bir kez geçer ve Aziz Pavlus'un ağzında tam bir vahiy sayılabilir. Gizemlerin üçüncü kısmı veya bölümüne Epopteia adı verildi.
bu, vahiy veya sırra giriş anlamına gelir; ama aslında bu, durugörünün yüce ve ilahi durumu anlamına gelir... her ne kadar kelimenin gerçek anlamı "kendimi görüyorum"dan gelen "tetikte" olsa da. Sanskritçe'de âp kökü aslında aynı anlama geliyordu; ancak şu anda "elde etmek" anlamına geliyor (7).

Epopteia kelimesi .... epi, "açık" ve ....., optomai, "bakmak" kelimelerinden oluşur ; yani: usta inşaatçıların yaptığı gibi izleyin, denetleyin. Masonluğun Üstadı unvanı, gizemlerdeki geleneksel anlamda bundan türemiştir. Bu nedenle Pavlus kendisini işlerin ustası olarak adlandırırken, başka hiçbir havarinin kullanmadığı, fazlasıyla Kabalistik, teurjik ve Masonik bir kelime kullanıyor.

Bu şekilde, başkalarını inisiye etme hakkına sahip olan bir usta unvanını alır .

Yunan gizemleri ve Kabala'nın ustalıkla rehberliğinde bu yönde araştırma yaparsak , Petrus, Yuhanna ve Yakup'un Pavlus'a zulmetmesinin ve ondan nefret etmesinin gizli nedenini kolaylıkla bulabiliriz. Kıyamet'in yazarı safkan bir kabalistti ve pagan gizemlerine karşı kalıtsal bir nefret besliyordu (8). İsa'nın yaşamı boyunca, Yahya Petrus'u bile kıskanıyordu ve ortak öğretmenlerinin ölümünden kısa bir süre sonra, iki havarinin -ilkisi Yahudi hahamların gönyesini ve taçyaprağını kullanmış tı- sünnet törenini hararetle savunduklarını görüyoruz. Peter'ın gözünde Pavlus bir sihirbazdı, çünkü onu entelektüel olarak mağlup etmiş ti ve onun felsefe bilgisindeki ve "Yunan bilimi"ndeki üstünlüğünü fark etmiş ti. Belki de burası ona, Yunan Gizemlerinin "Gnosis", "bilgeliği" ile kirlenmiş olduğunu düşünerek takma adla değil (9) benzetme yoluyla Simon Magus adını verdikleri yerdi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVI

PETER BİR YAHUDİ KABALİSTİYDİ VE BİR GİRİŞİM DEĞİLDİR

İncil eleştirisi, tüm olasılıklara göre Aziz Petrus'un, kurnaz Irenaeus'un aceleyle yararlandığı, yeni oluşan Kilise'ye sembolik bir isim verme bahanesini sağlamak dışında Roma Kilisesi'nin kuruluşunda hiçbir rolü olmadığına işaret etti; Petra ya da Kiffa'nınki, basit bir kelime oyunuyla Petroma'nınkine benzetilebilir. Petroma, inisiyasyonların son gizeminde kahinler tarafından kullanılan bir çift taş tabletti. Vatikan'ın Petrus'un Makamı olma iddiasının sırrı da buna dayanmaktadır. Isis Unveiled'da (1) söylediğimiz gibi :

> Doğu ülkelerinde ve özellikle Fenikeliler ve Keldaniler arasında Peter adı icracıların unvanıydı (2).

Dolayısıyla papalar, neo-Hıristiyanlığın "yorumcuları" kavramında kendilerini Petrus unvanının halefleri olarak adlandırma hakkına sahiptir ; Ancak hiçbir şekilde kendilerini İsa Mesih'in halefleri olarak adlandıramazlar, onun öğretilerinin yorumcuları şöyle dursun; çünkü Roma hiyerarşisinden çok daha eski ve daha saf olan Yunan Kilisesi, orijinal Apostolik Kilise'den ayrılan Latinlerin hareketini desteklemeden, tarihsel olarak havarilerin ilkel öğretilerine sadık kalan kilisedir. Ancak Roma Kilisesi'nin hâlâ kardeş kilisesine "Şizmatik" demeye devam etmesi çok ilginç Önceki ifadelerin kanıt niteliğindeki argümanları üzerinde ısrar etmenin faydası yoktur, çünkü bunlar Petrus, Patar ve Pitar kelimelerinin ve "Pita'nın yeri"nin kökeninin açıklandığı Isis Unveiled'de (3) ortaya çıkmaktadır. Okuyucu orada, Onbirinci Mısır Hanedanı Kraliçesi Mentuhept'in (Bunsen'e göre M.Ö 2250 yıl önce) lahitinde, Ölüler Kitabı'nın XVII. bölümünden alınmış, en az 4500 yıl önce yazılmış bir yazıtın bulunduğunu görecektir. JC, yani dünyanın yaratılışının mozaik hesabından 496 yıl önce. Ancak Bunsen , yaşı 4000 yıldan az olmayan bir anıtta, "gizemli kelime " Peter-ref-su " nun yer aldığı bir grup hiyeroglif ve kutsal formüllere ve çok sayıda yoruma dikkat çekiyor .

> Bu, o dönemde gerçek yorumun artık anlaşılamadığı anlamına geliyor... Okuyucu şunu belirtmelidir ki, metni bedensiz bir ruhun iletişimlerini içeren kutsal bir ilahi, yaklaşık 4000 yıl önce gerçek yorumcular için anlaşılmazdı (4).

Çeşitli ve çelişkili yorumların da kanıtladığı gibi, konuya yabancı olanlar için "anlaşılmaz" olduğu doğrudur. Ancak belki de o zaman öyleydi, tıpkı "gizemli bir kelime"nin hala öyle olduğu gibi.
Bunsen daha sonra şunu belirtir:

> Bana öyle geliyor ki, PTR kelimenin tam anlamıyla eski İbranice ve Aramice "Patar"dır;
> Tercüman anlamına gelir , dolayısıyla Pitrum kelimesi metinlerin ve rüyaların yorumlanması için de kullanılır (5).

PTR kelimesi kısmen, başka bir hiyeroglif grubunda yazılmış , işareti açık göz olan ve Dr. Rougé'nin (6) "görünme", Bunsen'in ise "aydınlatıcı" anlamını verdiği başka bir benzer kelimeye atıfta bulunarak yorumlanmış tır. hangisi daha doğrudur. Her halükarda, Patar veya Petrus kelimesi, öğretmeni ve öğrenciyi Gizli Doktrin ile ilişkilendirerek inisiyasyon çemberine yerleştirdi; oysa "Petrus'un koltuğu"nu Petroma'yla, yani yüce inisiyasyonun son gizemi sırasında kahinlerin kullandıkları bir çift taş tabletle ya da tantrik gizemlerde kullanılan pithasthâna (oturma yeri) kelimesiyle ilişkilendirmekten kaçınamayız. Hindistan'da, İsis'in Osiris'teki gibi dağınık Satî üyelerinin toplandığı yeri belirtmek için kullanılır (7). Pîtha, aynı zamanda inisiye olan lamaların oturduğu yer anlamına gelen Sanskritçe bir kelimedir.

Machine Translated by Google

Söz konusu kelimelerin benzetilmesinin tesadüflerden kaynaklanıp kaynaklanmadığ ını, bilgili sembolologların ve filologların takdirine bırakıyoruz. Gerçekleri sunmaya devam ediyoruz. Daha bilgili ve dolayısıyla daha dikkate değ er diğ er yazarlar, Petrus'un Latin Kilisesi'nin kuruluş unda en ufak bir payı olmadığ ını tam olarak kanıtladılar; Petra ya da Kiffa'nın sözde adının ve onun Roma'daki havariliğ iyle ilgili her ş eyin, ş u ya da bu ş ekilde, tüm ülkelerde gizemlerin kâhini ya da yorumcusu anlamına gelen sözcükten türetilmiş saçmalamalar olduğ u; ve nihayet, görünüş e göre hiçgitmediğ i Roma'da ş ehit olmak ş öyle dursun, çok ileri bir yaş ta Babil'de öldü. Yahudilerin Hıristiyanlardan gizlediğ i gayretle erdemi kanıtlanan Sepher Toldoth Jeshu baş lıklı eski İ branice elyazmasında , Simon'dan (Peter) "Tanrı'nın sadık bir hizmetkarı", sert ve sert bir yaş am süren bir Kabalist ve Nasıralı olarak söz edilir. Orada ölene kadar Babil'de "bir kulenin tepesinde ilahiler besteleyerek ve hayırseverlik vaazları vererek" tefekkür etti.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVII

TYANA'LI APOLONYO

Isis Unveiled'da söylendiği gibi , en büyük teoloji profesörleri, antik çağ kitaplarının neredeyse tamamının sembolik bir dilde yazıldığını ve yalnızca inisiye olanlar tarafından anlaşılabileceğini kabul ediyorlar. Bunun bir örneği, Kabalistlerin bildiği gibi, tüm Hermetik felsefeyi kapsayan ve bir bakıma Kral Süleyman'dan kalan geleneklerin bir kopyası olan Tyana'lı Apollonius'un biyografik taslağında sunulmaktadır. Eğlenceli bir roman tarzında yazılmış ; Ancak o kral örneğinde olduğu gibi bazı tarihi olaylar kurgu renginin altında gizlenmiş tir. Hindistan gezisi, tüm aşamalarıyla bir aceminin sınavlarını simgeliyor; Aynı zamanda belli bir ülkenin coğrafyası ve topografyası hakkında da, eğer bakmayı biliyorsanız, bugünkü haliyle fikir verir. Apollonius'un Brahminlerle uzun konuşmaları, ihtiyatlı tavsiyeleri ve Korintli Menippus'la diyalogları, iyi yorumlanmış ezoterik ilmihaldir. Bilge adamların imparatorluğuna yaptığı ziyaret ve Amphiaraus'un kahini Kral Hyarcas ile yaptığı görüşme, Hermes'in (kelimenin genel anlamıyla) ve okültizmle ilgili birçok gizli dogmayı sembolik olarak açığa çıkarır. Bu hikaye harika; ve söylediklerimiz önceden yapılmış sayısız hesaplamalarla desteklenmeseydi ve sır yarı yarıya açığa çıkmasaydı, yazar bunu söylemeye cesaret edemezdi. Büyük Büyücünün seyahatleri alegorik de olsa burada tam olarak anlatılıyor; Yani Damis'in anlattığı şey aslında yaşanmış tır, ama Zodyak burçlarına atıfta bulunarak. Damis, Apollonius'un katibiydi ve Philostratus bu eseri kopyaladı ki bu gerçekten bir mucize. Muhteşem Üstad Tyana hakkında şimdi verebileceklerimiz sonunda belirtmek istediklerimiz daha da netleşecektir. Şimdilik şunu söylemekle yetinelim: Doğru şekilde yorumlandığında diyaloglarda Doğa'nın bazı çok önemli sırları açığa çıkıyor. Eliphas Levi, Kral Hyarcas ile Süleyman'ın tapınağını inşa etmek için Lübnan sedirini ve Ophir'in altınını aldığı muhteşem Hiram arasındaki büyük benzerliği fark eder. Ancak bir Kabalist bilim adamı olarak göz ardı etmemem gereken başka bir benzerlik hakkında hiçbir şey söylemiyor. O, aynı zamanda hiçdeğişmeyen alışkanlığı gereği, hiçbir şeyi açığa vurmadan, şaşırtmacalarla okuru saptırır, doğru yoldan saptırır.

Yaşamları ve eylemleri kitlelerin gözünde olağanüstü bir şekilde öne çıkan antik çağ kahramanlarının çoğu gibi, Tyana'lı Apollonius da bugüne kadar Oedipus'un henüz karşılaşmadığı bir sfenkstir. Varlığı o kadar gizemli bir örtüyle örtülmüş tür ki, çoğu zaman bir efsane olarak kabul edilir; ancak mantıksal olarak onu böyle düşünmek mümkün değildir, çünkü o zaman İskender'in veya Sezar'ın varlığını da kabul etmek zorunda kalmazdık. Tarihin de kanıtladığı gibi, büyüsel erdemleri bugüne kadar hiçkimsenin aşamadığı Tyanalı Apollonius'un, nasıl ve ne zaman olduğu unu bilmeden kamusal yaşamdan ortaya çıktığı ve ortadan kaybolduğu şüphesizdir. Bu cehalet kolaylıkla açıklanabilir. Milattan sonra 4. ve 5. yüzyıllarda bu büyük ve kutsal insanın anısını halkın hafızasından silmek için her yola başvuruldu. Hıristiyanlar, ileride göreceğimiz nedenlerden dolayı, onun hakkında yayınlanmış olan özür dileyen biyografileri yok ederek, bugün tek bilgi kaynağı olan Damis'in kroniklerini mucizevi bir şekilde kurtardılar. Ama bunu bize kusursuz ve en doğru olarak sunmuyor. Neredeyse tüm Kilise Babalarının, kalemlerini her zamanki gibi teolojik nefretin, hoşgörüsüzlüğün ve önyargının kara mürekkebine batırmalarına rağmen Apollonius'tan alıntı yaptıkları da inkar edilemez. Aziz Jerome, Aziz Yuhanna ile Tyana'lı bilge adam arasındaki büyülü boksu anlatır ve (1) bu dürüst azizi, canlı renklerle, Apollonius'un yenilgisini, Kilisenin kendisinin şüpheli gördüğü Aziz Yuhanna'nın uydurmasına dayanarak anlatır (2) .

Yani hiçkimse Apollonius'un doğum ve ölüm tarihini veya yerini belirleyemez. Bazıları öldüğünde seksen ila doksan yaşlarında olduğuna inanıyor; ve diğerleri yüz, hatta yüz on yedi hesaplıyor. Ölümünün koşulları hakkında da kesin bir görüş yok. Bazıları onun günlerini milattan sonra 96 yılında Efes'te, bazıları da Lindus'taki Minerva tapınağında sonlandırdığını söylüyor; Ayrıca Dictynna tapınağından kaybolduğunu iddia edenler de var ve bazıları onun ölmediğini, ancak yüz yaşına geldiğinde büyü sanatlarıyla gençleştiğini ve iyilik için çalışmaya devam ettiğini söyleyecek kadar ileri gidiyor. insanlığın. Yalnızca okült yıllıklar Apollonius'un yaşamını kaydeder; ama kim

Böyle bir habere inanacak mısın ?"

Machine Translated by Google

Tarihin bildiği tek şey, Apollonius'un yeni bir düşünce okulunun coşkulu kurucusu olduğudur; ve İsa'dan daha az mecazi ve daha pratik olmasına rağmen, aynı manevi maneviyatı ve aynı yüce ahlak gerçeklerini savundu. O, vaazını Buda ve İsa gibi mütevazı ve muhtaçlar arasında yaymak yerine toplumun üst sınıflarıyla sınırlandırdığı için suçlanıyor. Zamanın uzaklığı, onu bu şekilde ilerlemeye iten nedenleri değerlendirmemize izin vermiyor. Ama belki de karmik yasanın bununla bir ilgisi vardır. Bize, aristokrat bir ailenin oğlu olarak, selefinin bu özel anlamda üstlenmediği işi tamamlamak, yalnızca dışlanmışlara ve günahkarlara değil, "dünyaya barış ve iyi niyet" getirmek istediği söylendi. , ama Bütün erkeklere; dolayısıyla dönemin kralları ve güçlü insanlarıyla birlikte yaşadı. Ancak üç"mucize uzmanı" Buda, İsa ve Apollonius amaçlarından çarpıcı bir benzetme sunuyorlar. İsa ve Buda gibi Apollonius da her türlü dış gösteriş, gereksiz törenleri, iffetliliği ve ikiyüzlülüğü kınadı. Hiçşüphe yok ki Apollonius'un "mucizeleri" diğerlerinden daha bereketli, takdire şayan ve tarih tarafından çok daha iyi kanıtlanmıştır. Materyalizm inkar eder; ancak buna karşı bu kadar mücadele eden Kilise'nin delilleri ve açıklamaları bunun doğru olduğunu göstermektedir (3).

Apolonio'ya yöneltilen suçlamalar hem yanlış hem de çok sayıdaydı. Ölümünden on sekiz yüzyıl sonra Piskopos Douglas, mucizelere karşı yazdığı ve kesinlikle tarihsel gerçekleri göz ardı ederek yazdığı incelemesinde onu karaladı. Çünkü Buda, İsa ve Apollonius arasındaki benzerlik tam olarak mucizelerde değil, fikir ve öğretilerin özdeşliğindedir. Sorunu tarafsız bir şekilde incelersek, Gautama'nın, Platon'un, Apollonius'un, İsa'nın, Ammonius Saccas'ın ve onların müritlerinin ahlaklarının ortak temeli ile aynı mistik felsefeye sahip olduğunu hemen görürüz; herkesin zaten insanlığın "Babası" olarak kabul edilen, insanda ve insan O'nda yaşayan, zaten Anlaşılmaz bir Yaratıcı İlke olarak ilahi bir İdeal'e hayran olduğunu. Hepsi kutsal hayatlar yaşadılar ve aynı saf yaşamla yaşadılar. Ammonius öğretisinin izini Hindistan'da öğrenen Hermes zamanına kadar uzanır. Bu, yoginin aynı mistik tefekkürüydü: Brahman'ın kendi aydınlık Özü veya "Atman"ıyla birliği (4).

Eklektik Okulun temel kimliğini ve yogilerin veya Hindu mistiklerinin öğretilerini bu şekilde görüyoruz. Gautama'nın ilkel Budizmi ve onun arhatlarıyla olan ortak kökenleri de kanıtlanmıştır.

Bilgisi Doğulu ve hatta Avrupalı ustalardan habersiz pek çok Kabalistin boşuna çabaladığı Tarifsiz İsim , her insanın kalbinde gizlidir. En eski kehanetlere göre "sonsuz dünyalara nüfuz eden ...." bu hayranlık uyandıran isim iki farklı yolla bilinebilir: törensel kabul yoluyla ve İlyas'ın duyduğu "ince ses" ile. Horeb Dağı mağarasında. Ve "İlyas bunu duyunca mantosuyla yüzünü örttü ve mağaraya girdi. Ve ses orada duyuldu ."

Tyanalı Apollonius "ince sesi" duymak istediğinde, kendisini tamamen ince yünden bir örtüyle kapladı, iki ayağını da üzerine koydu, bazı manyetik geçişler yaptıktan sonra "ad"ı değil, tanıdık bir duayı telaffuz etti. ustalar. Daha sonra manto başının ve yüzünün etrafına sarıldı ve astral veya yarı saydam ruhu özgür oldu. Apollonius genellikle tapınak rahipleri gibi yünsüz giyinirdi. "İsmin" gizli birleşiminin bilgisi, ruh gücü bakımından kendisinden aşağı oldukları sürece, hiyerophant'a tüm insan veya insan olmayan varlıklar üzerinde üstün bir güçverdi (5).

Ait olduğu okul ne olursa olsun, Tyana'lı Apollonius'un ölümsüz bir şöhret bıraktığına şüphe yok. Bu muhteşem adam hakkında yüzlerce cilt yazıldı; tarihçiler onun kişiliğini ciddi biçimde tartışmışlardır; ve bu bilge adam hakkında bir sonuca varamayan ve onun varlığını inkar eden küstah aptalların sayısı da hiçeksik olmadı. Kiliseye gelince, her ne kadar hafızasını yıpratsa da, tarihsel karakterini her zaman tanımıştır. Bugünlerde eski bir strateji kullanarak kendisi hakkındaki düşünceleri saptırmaya çalıştığı görülüyor. Örneğin Cizvitler, Tyana'lı bilge adamın "mucizelerini" kabul ederken, üstlendikleri her şeyde olağan başarıyı elde ederek ikili bir düşünce akımı başlattılar. Bir yanda onu "Şeytan'ın bir aleti" olarak temsil eden, kehanet melekelerini parlak bir ışıkla kuşatan; bir kısmı ise Apollonius'un hayatına dair her şeyi taraflı bir efsane olarak görüyor.

Machine Translated by Google

Marquis De Mirville, ciltler dolusu "Şeytan'ın Anıları"nda, maneviyatçı fenomenlerin üreticisi olarak Tanrı'nın düşmanını keşfetmek istediği iddiaları sırasında, büyük Üstad'a bir bölümün tamamını ayırıyor. Eserden kopyaladığımız pasajlar tüm olay örgüsü hakkında fikir verecektir. Okuyucu, Mirville'in kaleminden çıkan bütün kitapları Roma'nın onayıyla yazdığını unutmamalıdır.

Simon'un Petrus'un ve Elymas'ın Pavlus'unki gibi, onun tek düşmanı olma şerefine sahip olan kişiden bahsetmeseydik, birinci yüzyıla ait çalışmayı yarım bırakırdık ve Aziz Yuhanna'nın anısına zarar vermiş olurduk. Hıristiyanlık döneminin ilk yıllarında... Pisagor ekolünün çok cömert olduğu olağanüstü adamlardan biri Kapadokya'nın bir şehri olan Tyana'da ortaya çıktı. Öğretmeni gibi o da Doğu'yu dolaştı, Hindistan'ın, Mısır'ın ve Keldani'nin gizli öğretilerini öğrenerek kadim büyücülerin teürjik yeteneklerini edindi. Bu tür hediyelerle, vaaz verdiği ülkelerin insanlarını yoldan çıkardı; onlar (itiraf etmeliyiz ki) onun anısını kutsamış gibi görünüyor. Gerçek tarihsel gerçekleri inkar etmeden bu gerçekten şüphe etmek mümkün değildir. 4. yüzyıl tarihçisi Philostratus, bu adamın yaşamının ayrıntılarını bize aktarmış ve Apollonius'un öğrencisi ve yakın arkadaşı olan ve hayatı gün be gün kaydedilen Damis'in yazdığı Günlüğü kopyalamıştır (6).

De Mirville , hem yazarda hem de kopyalayanda bazı abartıların olabileceğini kabul ediyor ; ama "hikayede fazla yer kapladıklarını düşünmüyor"; Bu nedenle Abbe Freppel'in "etkili Denemeler "inde Damis'in günlüğünü bir roman olarak nitelendirmesinden üzüntü duymaktadır (7). Bunu neden yapıyor?

Yazar, kendi görüşüne göre bu efsanenin Kurtarıcı'nın hayatıyla sunduğu mükemmel benzerliğe dayandırıyor. Ancak Rahip Freppel konuyu daha derinlemesine inceleseydi, ne Aponio'nun, ne Damis'in, ne de Filostrato'nun Aziz John'a benzemekten daha büyük bir onura sahip olmadıklarına ikna olacaktı. Bu gösteri başlı başına yeterince büyüleyiciydi ve kostüm de yeterince skandaldı; çünkü Apollonius, büyülü sanatlarıyla Efes'te (Aziz Yuhanna tarafından) gerçekleştirilen birçok mucizeyi engellemeyi başarmıştı (8).

Bitkilerdeki ıstırap başını kaldırıyor. Apollonius'un hayatı ile İsa'nın hayatı arasındaki mükemmel benzerlik, Kilise'yi Scylla ile Charybdis arasına yerleştiren şeydir. İlkinin yaşamını ve "mucizelerini" inkar etmek, İsa'nın yaşamının tanıklıklarına dayandığı Kilise'nin havarilerinin ve babalarının doğruluğunu inkar etmek anlamına gelir. Bu zamanda çok tehlikeli olan, ustanın hayırseverlik ve yardımseverlik çalışmalarının yanı sıra hastaları iyileştirme ve ölüleri diriltme gibi kutsanmış güçlerini "kötü ruha" atfetmektir. Eleştirel otoritelere güvenenlerin fikirlerini karıştırma hilesi bundan kaynaklanmaktadır. Ancak Kilise bizim büyük tarihçilerimizden çok daha ileri görüşlüdür. Kilise , Apollonius'un varlığını inkar etmenin, imparator Vespacianus ve tarihçilerinin , imparator Alexander Severus ve Aurelian'ın tarihçilerinin varlığını ve son olarak İsa'nın varlığına dair tüm kanıtları inkar etmekle eşdeğer olacağını biliyor ; böylece sürüsünün kendini inkar etmesinin yolunu hazırlıyor. Bununla ilgili olarak avukatı De Mirville'in ağzından şöyle diyor: Damis'in Apollonius'un Keldani'ye ve jimnosofistlerin ülkesine yaptığı seyahatlerle ilgili anlatımında yeni ve imkansız olan ne var? Bunu inkar etmeden önce, ne yazdıklarını bilen Pisagor, Empedokles ve Demokritos gibi

adamlara göre o dönemde bu muhteşem ülkelerin ne durumda olduğunu belirtmekte yarar var . Sonuçta Apollonius'u ne için suçlamalıyız? Kehanetler, kehanetlerde olduğu gibi takdire şayan bir şekilde yerine getirildi mi? HAYIR; çünkü bugün bunların ne olduğunu çok iyi biliyoruz (9). Geçen yüzyılda Van Dale'den Fontenelle'e kadar herkes için kehanet neyse, bizim için de o oldu. Çift görüşlü olduğu ve uzak görüşlere sahip olduğu için onu suçlayacak mıyız? (10). HAYIR; çünkü benzer olaylar bugün Avrupa'nın yarısında yaygın. Belki de dünyadaki tüm dilleri öğrenmeden konuştuğu için?

İşte bu, mahiyeti ne olursa olsun bir ruhun varlığının ve yardımının en güzel delilidir(11). Yoksa onu göçe (reenkarnasyona) olan inancından dolayı mı suçlayacağız?
Hiçbiri; çünkü bugün (milyonlarca) erkek buna inanıyor. Druidik dinin ve Pisagor gizemlerinin yeniden kurulmasını arzulayan bilge adamların sayısını hiçkimse hayal edemez. İblisleri ve vebaları yarattığı için onu kınayacak mıyız? Mısırlılar, Etrüskler ve tüm Roma papazları çok daha önce aynısını yaptılar (12). Ölülerle konuştuğun için mi? Bugün de bunu yapıyoruz ya da yaptığımızı düşünüyoruz, bu da aynı şey. Empusalara inandığın için mi? Hangi iblis bilimi Empusa'nın Davud'un mezmurlarında adı geçen "Güneyin Şeytanı" olduğunu görmezden gelir?

Machine Translated by Google

o halde hala Kuzey Avrupa'da oldukları için korkuluyor mu? (13). Kendi isteğiyle görünmez hale geldiğin için mi? Bu hipnozun başarılarından biridir. Ölümünden sonra İmparator Aurelian'ın karşısına Tyana surlarında çıktığı ve onu şehrin kuş atmasını kaldırmaya zorladığı için. Mezardan çıkan tüm kahramanların misyonu ve yelelere ödenen kültün nedeni buydu (14). İmparator Hadrianus'un yıllar sonra Antius'un kütüphanesinde sakladığı eski bir kitabı çıkarmak için ünlü Trophonius mağarasına indiğiniz için mi? Güvenilir ve sağduyulu Pausanias da kendisinden önce aynı mağaraya inmiş, ancak o yine iman etmiş ti. Öldüğü sırada ortadan kaybolduğu için mi? Ölümüne en gizemli koşullar eşlik eden ve bunu hayaletler ve vahiyler vb. takip eden Romulus, Votan, Lycurgus ve Pythagoras'ın (15) durumu da böyleydi. Burada duralım ve bir kez daha tekrar edelim ki, eğer Apollonius'un hayatı sadece bir roman olsaydı, yaşadığı dönemde bu kadar ün kazanmazdı, ölümünden sonra da uzun süre varlığını sürdüren bu kadar kalabalık ve coşkulu bir ekol oluşturmazdı.

Şunu da ekleyelim ki, eğer Apollonius kurgusal bir kurgu olsaydı Caracalla onun anısına bir anıt dikmezdi (16), Alexander Severus da kendi büstünü gerçek tanrının yanına yarı tanrıların büstünü koymazdı (17).) ne de bir imparatoriçe onunla yazışmazdı. Titus, Kudüs kuşatmasının zorluklarından kurtulur kurtulmaz Apollonius'a bir mektup yazarak Argos'ta buluşacaklarını bildirdi ve kendisinin ve babasının her şey için borçlu olduklarından ilk düşüncesinin şu olması gerektiğini ekledi: onun hayırseveridir. İmparator Aurelian, şehrin kuş atmanın kaldırılmasını Aurelian'a borçlu olduğu Tyana'da görünüp onunla konuştuğu için büyük bilgeye şükran amacıyla bir tapınak ve bir sunak dikilmesini emretti. Dahası, eğer Apollonius'un hayatı saf bir roman olsaydı, çok sadık pagan tarihçi Vopiscus onun varlığını tasdik etmezdi (18).

Son olarak Apollonius, Epiktetos gibi asil karaktere sahip bir adamın ve hatta Aziz Jerome gibi bazı Kilise Babalarının hayranlığını hak etmiş ti; Apollonius'tan bahsederken şöyle diyordu:

> Bu gezgin filozof gittiği her yerde öğrenecek bir şeyler buldu; ve öğrendiklerinden yararlanarak günden güne ilerledi (19).

Aziz Jerome, mucizelerine gelince, onları anlamaya çalışmadan onları inkar edilemez bir şekilde kabul ediyor; Eğer gerçekler onu buna zorlamasaydı kesinlikle bunu yapmazdı. Bitirmek için. Eğer Apollonius dördüncü yüzyılda dramatize edilmiş kurgusal bir kahraman olsaydı, Efesliler, elde ettiği faydalardan dolayı şükran ifadesi olarak onun altın bir heykelini dikmezlerdi elbette (20).

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVIII

BİYOGRAFİLERİN ALTINDAKİ GERÇEKLER
ADEPTLERİN

Ağaç meyvesiyle, söz ve eylemleriyle de müritlerin doğasıyla tanınır. Vopiscus'un Apollonius'un (veya yıldız hayaletinin) ağzından söylediği hayırseverlik ve merhamet sözleri, okültistlere Tyana'nın bilge adamının kim olduğunu gösteriyor. Peki neden on yedi yüzyıl sonra ona "Şeytan'ın bir aracı" deniyor? Kilisenin zamanının en aydınlanmış adamlarından birine karşı duyduğu şiddetli düşmanlığı haklı çıkaracak çok güçlü bir neden olmalı. Bize göre bu motif, Key to the İbrani-Egyptian Mysteries in the Origin of Measurements kitabının yazarı ve ayrıca İsa'nın hayatındaki en önemli tarihleri analiz edip açıklayan Profesör Seyffarth tarafından açıklanmaktadır . böylece birincinin çıkarımlarını tamamlar ve doğrular. İki yazarın sözlerini birlikte aktaracağız:

Güneş aylarına göre (ayın otuz günden oluştuğu İbrani takvimlerinden birinden), tapınakların kurulması ve adanması [ve çadırın kutsanması] gibi Eski Ahit'in tüm unutulmaz olayları, ekinoks ve gündönümlerinin zamanları. Yeni Ahit'in Müjde, Mesih'in Doğuşu ve Dirilişi ve Vaftizci'nin doğuşu gibi en önemli olayları da bu zamanlarda meydana geldi . Bundan, Yeni Ahit'in tüm önemli dönemlerinin , ilkbahar ekinoksu olan dünyanın yaratılışının yedinci gününden başlayarak, çok daha önce Eski Ahit tarafından benzersiz bir şekilde kutsandığı sonucu çıkar .

İsa'nın 14 Nisan'da çarmıha gerilmesi sırasında, Etiyopya'daki Areopagite Dionysius bir Güneş tutulması gördü ve şöyle haykırdı: "Rab (Yehova) şimdi acı çekiyor." Mesih, güneşin dünyaya yeni hayat verdiği bahar ekinoksunun olduğu 17 Nisan (22 Mart) Pazar günü dirildi. Vaftizcinin "O artacak ve ben azalacağım" sözleri , Kilise Babalarının görüşüne göre, Yahya'nın yılın en uzun gününde, yani yaz gündönümünde doğduğunu ve İsa'nın altı yaşında olduğunu kanıtlıyor. ay daha genç en kısa gün veya kış gündönümü.

Bu, Yuhanna ve İsa'nın farklı yönlerden Güneş tarihinin özetleri veya özetleri olduğunu gösterir; ve sonuçolarak Aziz Luka İncili IX, 7'deki ifade anlamsız bir şey değildi, ancak "bazıları tarafından Yuhanna'nın (İsa'da) ölümden dirildiğinin söylendiği" doğruydu. (Bu düşünce, Philostratus tarafından yazılan Tyana'lı Apollonius'un Hayatı'nın tercümesinin ve okunmasının neden bu kadar kıskançlıkla yasaklandığını açıklamaktadır. Orijinali inceleyenler, kendilerini Apollonius'un Hayatı'nın Yeni Dünya'dan alındığına inanmak gibi zorunlu bir alternatifle karşı karşıya bulurlar. Ahit veya Yeni Ahit

Hikayelerin bariz benzerliğinden dolayı Apollonius'un Hayatı'ndan alınmıştır . İsa (İbranice...) ve Apollonius veya (Apollo) isimlerinin aynı zamanda gökyüzündeki Güneş anlamına da geldiği ini dikkate alırsak açıklaması kolaydır ; ve dolayısıyla Zodyak burçları arasında yaptığı yolculuklarla ve acılarının, zaferlerinin ve mucizelerinin kişileştirilmesiyle birinin hikayesi, bunları tanımlamak için ortak bir yöntem kullanıldığında diğerinin hikayesine dönüşür. Öyle görünüyor ki, bu hikayelerin astronomik bir temele dayandığı daha sonra da uzun bir süre bilinmeye devam etti; Çünkü Konstantin, Hıristiyanlığın resmi olarak kurulmasına karar verdiğinde, Güneş'in kutsal gününün İsa Mesih'e ibadete adanmasını emretmişti . Daniel peygamber (Graetz'in dediği gibi gerçek bir peygamber) (okült astronominin sırlarına inisiye olmuş), astronomik sayıları kullanarak Mesih'in gizlenmesini tahmin etmiş ve aynı zamanda gelecekte gerçekleşecek olan Güneş tutulmasını da tahmin etmişti. Bu onun astronomi bilgisini göstermeye yeterlidir.

...Ayrıca tapınağın yıkılması 71 yılının Başak ayında meydana gelmiştir ve bu sayı güvercine veya balıkla birlikte Yehova'nın sayısını oluşturan 71 x 5 = 355'e karşılık gelmektedir. İnsan olaylarının bu sayısal formlarla koordineli olarak gerçekleşmesi mümkün müdür? Eğer durum böyle olsaydı, astronomik bir kişileştirme olarak İsa'da kehanetler yerine getirilirken ve hatta belki de kehanet edilenler, bir insan olarak yaşam denizindeki önceden belirlenmiş türü tam olarak gerçekleştirmiş olabilirdi. İsa'nın kişiliği yok edilmemiştir çünkü koşullarından birinde astronomik biçimlere ve ilişkilere karşılık vermektedir. Araplar der ki: Kaderiniz yıldızlarda yazılıdır (1).

Aynı nedenle Apollonius'un "kişiliği" de "yok edilmemiştir". İsa'nın durumu, Buda gibi tüm ustaların ve avataraların durumuyla aynı olasılıkları sunar.

Machine Translated by Google

Kendi ülkelerinde ve kendi destekçileri adına Shankarâchârya ve Krishna, dünyanın bu bölgesindeki Hıristiyanların Nasıralı İsa'ya duydukları hayranlığın aynısını yaşıyorlar.

Ancak ilk yüzyılların eski edebiyatında başka bir şey daha var. Iamblichus, Pisagor'un bir biyografisini yazdı: "İsa'nın hayatına o kadar benziyor ki, bir taklit olarak kabul edilebilir. Diogenes Laertius ve Plutarch da benzer şekilde Platon'un yaşamını anlatırlar" (2).

O halde tüm bu yaşamları inceleyenlerin şüphelerinde tuhaf olan ne? Kilisenin kendisi de bu tür şüpheleri ilk günlerinde biliyordu; ve sadece bir papanın alenen ve açıkça pagan olduğu bilinmesine rağmen, kaçtanesi gerçeği itiraf edemeyecek kadar hırslı olabilir!

Bu "gizem" (inisiye olmadıkları için Pisagor'un, Buda'nın, Apollonius'un vb. yaşamları arasındaki mükemmel benzerliğin anahtarını bilmeyenler için gerçekte olduğu gibi), her şeyin aynı olduğunu bilenler için doğaldır. bu büyük adamlar aynı Okuldan inisiye olmuşlardı. Onlara göre çeşitli biyografilerde "kılık değiştirme" veya "intihal" yoktur, çünkü hepsi "orijinaldir" ve tek ve aynı nesneyi temsil etme eğilimindedirler: bir kısmını kurtarmak için dünyaya gönderilen inisiyelerin mistik ve kamusal yaşamı. Eğer hepsini kurtarmaları mümkün olmasaydı, dünyanın. Dolayısıyla herkes aynı programa sahipti. Hepsine atfedilen "kusursuz köken", onların inisiyasyon gizemi sırasındaki "mistik doğuşlarına" gönderme yapmaktadır; ve daha bilgili ama hırslı din adamları tarafından yoldan çıkarılan kalabalıklar, bunu kelimenin tam anlamıyla anladı. Böylece her birinin annesi bakire ilan edildi ve bakire olduğu için Kutsal Ruh'un gücüyle oğluna hamile kaldı; bu çocuklar için "Tanrı'nın Oğulları" deniyordu, oysa gerçekte hiçbirinin daha iyi bir hakkı yoktu. bu unvana diğer inisiye kardeşlerinden daha çok; çünkü mistik yaşamları söz konusu olduğunda hepsi Güneş tarihinin kopyalarıydı ve bu da Gizemdeki bir başka gizemdir. Dışkişiliklerinin biyografilerinin bu kahramanlarla hiçbir ilgisi yoktur; Zaten özel hayattan tamamen bağımsız olan bu kişiler, acemiler ve inisiyelerin mahrem yönlerine paralel olarak yalnızca kamusal hayatlarının mistik yıllıklarıdır . Bu nedenle kendi biyografilerindeki hikayelerin bariz benzerliği. İnsanlığın başlangıcından beri, kozmik kökeninin sembolü olarak kolları yatay olarak uzatılmış olan Haçveya İnsan, onun psişik doğasıyla ve inisiyasyona yol açan mücadelelerle ilişkilendirilmiştir. Ancak şunu kanıtlanmıştır: 1. her usta, Herkül'ün on iki görevinde sembolize edilen yedi ve on iki inisiyasyon testini ilk önce geçmiştir ve geçmelidir; 2., onların gerçek doğum günü, manevi dünyaya doğdukları gün olarak kabul edilir ve bu nedenle inisiyelere "iki kez doğmuş", inisiyeler veya dwijalar denir, yaşları o günden itibaren hesaplanır. ikinci doğum, yani onların gerçekten Tanrı'dan ve tertemiz bir Anne'den doğdukları zamandır; ve 3. tüm bu karakterlerin testleri, sırasıyla Zodyak'ın on iki burcuyla ve dolayısıyla gökyüzündeki Güneş burçlarıyla ilişkili olan inisiyasyon ayinlerinin ezoterik anlamına karşılık gelir; Daha sonra, bu kahramanların çalışmalarının veya denemelerinin anlamının görülebileceğini söylüyoruz, çünkü her bir durumda bunlar, bir ustanın inisiyasyonundan önce ve sonra çektiği "acıları, zaferleri ve mucizeleri" kişileştirir. Bütün bunlar geniş çapta yayıldığında, dünya, üstadlar arasındaki karşılıklı biyografik benzerliğin nedenlerini ve bu varoluşların gizemini anlayacaktır.

Örneğin Krishna'nın, Herkül'ün, Pisagor'un, Buda'nın, İsa'nın, Apollonius'un ve Chaitanya'nın efsanevi yaşamlarından (çünkü dışsal olarak hepsi efsanedir) bahsedelim . Din dışı açıdan bakıldığında, inisiyelerin çevresi dışındaki yazarlar tarafından yazılan bu figürlerin biyografileri, onların mistik yaşamlarının gizli hikayelerinden önemli ölçüde farklı olacaktır. Ancak ne kadar gizlenmiş ve kötü niyetli gözlerden gizlenmiş olursa olsun, esas koşullar aynı görünmektedir.

Bu karakterlerin her biri, eskilerin tanrılara, kahramanlara ve seçkin krallara verdiği bir unvan olan, ilahi kökenli bir Soltêr veya Kurtarıcı olarak temsil edilir. Hepsi doğdukları anda ya da kısa bir süre sonra takip ediliyor ve ölümle tehdit ediliyor (ama onları asla öldürmeyi başaramıyor), adı Kral Kânsa olsun, düşman bir güç(madde ve illüzyon dünyası), Herod veya Mâra, kötülüğün gücünün temsilcileri. Hepsi ayartılır, zulme uğrar ve son olarak, inisiyasyon ayinlerinin sonunda, fiziksel kişiliklerinde öldürüldükleri söylenir; oradan ortaya çıkarlar ve ruhsal "diriliş lerinden" veya "doğumlarından" sonra sonsuza kadar özgür kalırlar. Ve böylece bu sözde şiddetli ölümle kariyerlerine son vererek hepsi cehenneme, ayartılma krallığına inerler.

Machine Translated by Google

arzu ve madde ve dolayısıyla karanlık, "Crestos'un durumuna" hakim olarak "tanrılar" olarak yüceltilmiş olarak geri dönüyorlar.

Bu nedenle biyografik benzerlik, müridlerin günlük hayatlarındaki sıradan eylemlerinde değil, onların içsel durumlarında ve din eğitmenleri olarak kariyerlerinin önemli noktalarında aranmalıdır. Bütün bunlar aynı zamanda inisiyasyonun derecelerini ve testlerini temsil etmeye hizmet eden astronomik temellere dayanmaktadır; En önemlisi, karanlığın ve maddenin alemlerine son kez inip, onların "Adalet Güneşleri" olarak ortaya çıkmalarıdır. Yani bu kanıt, Orpheus ve Herkül'den Krishna ve İsa'ya kadar tüm Kurtarıcıların tarihinde bulunur.

Euripides diyor ki:

> Dünyanın koynundan ayrılan Herakles
> Plüton'un alçak yerini terk ediyor (3).

Ve Virgil şöyle yazıyor:

> Senden önce Styx titredi. Yengeçberus Senden korkuyordu... Typhon Seninle savaşmaya cesaret edemedi... Selam sana, ey Jove'un gerçek oğlu!, tanrıların yüceliği (4).

Orpheus, Plüton krallığında kayıp ruhu Eurydice'i arar. Yedinci Prensip'in sembolü Krishna cehenneme iner ve altı kardeşini kurtarır; Altı İlkenin yedincide özetlendiği "mükemmel inisiyasyonun" şeffaf alegorisi. İsa ayrıca fiziksel insanlığın sembolü olan Adem'in ruhunu almak için cehenneme iner.

Bilge oryantalistler bu alegorinin kökenini hiçaraştırmaya çalıştılar mı? "İnşaatçıları"nın eliyle onu yeryüzüne dikmesinden bu yana böylesine güzel dalların filizlendiği o "hayat ağacının" "tohumu" mu? Korkmuyoruz. Vedaların aynı ekzoterik ve tahrif edilmiş yorumlarında bile gösterildiği gibi, dördünün en eskisi ve en sadık olanı olan Rig Veda'da, geleceğin Kurtarıcılarının bu kökü ve tohumu, "Baba" ilkesi, "Baba" ilkesi olarak adlandırılır . ölümlülerin anlayışı." İkinci yönüyle o, kendisini kurban olarak sunan "Oğul" olan Sûrya'dır. Üçüncüsünde ise fiziksel varlığını ruhsal varlığına feda eden İnisiye'dir .

Doğanın büyük gizemlerine inisiyasyonun anahtarı , (mistik olarak) Vikkartana, yani "ışınlarından yoksun Güneş " haline gelen ve aşırı ateşli doğasından acı çeken ve sonra (arınma için) zafere ulaşan, her şeye gücü yeten Vishvakarman'da yankılanır. . Üstadların mistik biyografileri arasındaki muhteşem "benzerliğin" sırrı buradadır.

Bütün bunlar alegorik ve mistiktir, ancak Doğu okültizmi öğrencileri için, İnisiyasyonun gizemlerine pek aşina olmasalar bile, tamamen anlaşılır ve açıktır.
Madde ve sahte görünümlerden oluşan nesnel evrenimizde Güneş , lütufkar ve tedbirli İlahi Vasfın en etkili amblemidir. Ruhun ve gerçekliğin öznel ve sınırsız dünyasında, parlak yıldızın açıklayamayacağımız başka bir mistik anlamı daha vardır. Parsi ve Hindu "putperestleri" olarak adlandırılanlar, Güneş 'e duydukları dini saygı açısından hakikate, ülkelerimizin soğuk, kara kara düşünen ve her zaman yanılan insanlarının inandıklarından daha yakındırlar. Anlamını anlayabilen tek kişi olan Teosofistlere, Güneş 'in gezegen sistemimizin Yedinci Prensibinin dışsal tezahürü olduğu, dördüncü Prensibinin ise tutkulu dürtülere ve kötü arzulara doymuş Ay olduğu söylenebilir. Büyük maddi beden, Dünya ve parlaklığı ona Güneş tarafından ödünçverilen Bütün Üstatlık ve İnisiyasyon cenneti, tüm gizemleriyle birlikte Güneş 'e, Ay'a ve yedi gezegene tabidir. Ruhsal basiret Güneş 'ten kaynaklanır; Tüm psişik haller, hastalıklar ve deliliğin kendisi Ay'dan gelir.

History'nin verilerine göre (öncülleri büyük ölçüde doğruyken vardığı sonuçlar oldukça hatalıdır), dini kurucuların "efsaneleri", onların ayinleri ve dogmaları ile yönetilen takımyıldızların isimleri ve görünen hareketleri arasında şaşırtıcı bir korelasyon vardır. Ancak bundan kurucuların efsane, dinlerin ise uydurma olduğu sonucu çıkarılmamalıdır; fakat Bilgelik Dininin ve onun müritlerinin gelişiminin temeli olarak hizmet eden aynı doğal ve bozulmamış gizemin çeşitleri.

Ve şimdi okuyan herkese, genel olarak teozofistlere, özellikle de yazara karşı Kilise'den nefret etmekle ilgili yapılan suçlamaları dinlememesi için yalvarmalıyız.

Machine Translated by Google

ustalık tarihindeki en büyük ve en asil karakterlerden biri olan Nasıralı İ sa'yı küçümsemek. Gerçeklerin doğ ruluğ u adaletle, küfür veya nefret olarak değ erlendirilemez. Bütün soru ş u noktada ortaya çıkıyor: İ sa, insan ırkının tek "Tanrı Oğ lu" ve tek "Kurtarıcısı" mıydı? Pek çok benzer durum arasında bu bir istisna mıydı? Yalnızca O mu mucizevi bir ş ekilde bir Bakire'nin rahminden doğ du ve Kilise'nin iddia ettiğ i gibi diğ erlerinin hepsi Ş eytan tarafından önceden tahmin edilen küfür niteliğ inde taklitler ve intihaller miydi? Yoksa "eserlerinin oğ lu", son derece kutsal bir adam, bir reformcu, despotlara ve cahil insanlara karş ı koyma giriş iminin bedelini hayatıyla ödeyen, öğ retilerini uygulayarak insanlığ ı aydınlatan bir reformcu muydu? boyunduruk mu? İ nanmak için ilk önce aldatmanın kanıtı olan kör inanca ihtiyacınız var. İ kinciye inanmak için akıl ve mantık yeterlidir. Dahası, Kilise her zaman ş imdi inandığ ı ş eye mi inandı, daha doğ rusu, kendisine karş ı çıkanlara karş ı baş latılan aforozları haklı çıkarmak için inandığ ını iddia ettiğ i ş eye mi? Yoksa iktidar tutkusuyla olumluya yönelene kadar bir süreliğ ine aynı ş üpheye mi, daha doğ rusu gizli inkar ve inançsızlığ a mı sahipti? İ kilemin ikinci terimini onaylamakta hiçbir tereddüt yok; Çünkü tarihsel gerçeklerin reddedilemez sonuçları buna yol açmaktadır. Ş imdilik küstahça yanılmazlık ve kutsallık iddiasında bulunan birçok papa ve azizin biyografilerini bir kenara bırakarak, Hıristiyan Kilisesinin (Hıristiyanlığ ın değ il) büyümesine ve ilerlemesine bakalım ve cevabı Kilise Tarihi sayfalarında bulacağ ız. Bir yazar ş öyle diyor:

Kilise, özgür düş üncenin özgür incelemeden doğ duğ unu ve bugün aforozlarının kış kırttığ ı tüm ş üpheleri onun yarattığ ını mükemmel bir ş ekilde anlamış tır. Böylece, Kilise tarafından ilan edilen "kutsal gerçekler", en temel dogmalardan bile ödün vermeden, dini primatlar tarafından dönüş ümlü olarak geniş letildi, kısıtlandı, kabul edildi, reddedildi, değ iş tirildi ve çeş itlendirildi.

Soykütüğ ü ve varlığ ı İ sa'nınki kadar kafa karış tırıcı, kurulması ve kabul edilmesi zor olan kahraman ya da tanrı nerede? Onun gerçek doğ asına iliş kin artık geri alınamaz olan dogma nasıl tanımlandı? Evangelistlere göre o, anne tarafından bir insandı, sadece bir ölümlüydü; ve Tanrı Babanın tarafındadır. Ama nasıl? Ş aş kın yazar, Tanrı mı, bir insan mı, yoksa aynı anda hem tanrı hem de insan mı diye soruyor. Bu noktanın tartış ılması insanlığ a mürekkep nehirlerine ve kan denizlerine mal oldu; ve yine de ş üphe hala devam ediyor. Her ş eyde olduğ u gibi bunda da, aş ağ ıdaki özetlemenin de gösterdiğ i gibi, konseyler birçok kez birbiriyle çeliş miş tir. Bu tarih. Samosatalı Piskopos Paul, teolojik Hıristiyanlığ ın henüz emekleme aş amasında olduğ u Antakya'nın ilk konseyinde Mesih'in tanrısallığ ını reddetti. O, yalnızca yaş amının ve iş lerinin kutsallığ ına dikkat çekerek ona "Tanrı'nın Oğ lu" adını verdi, ancak Efkaristiya töreninde kanının bozulabileceğ ini söyledi.

325 yılında toplanan İ znik Konsili'nde Arius, Katolik birliğ ini bozmanın eş iğ inde olan doktrinlerini açıkladı. On yedi piskopos, kendilerini elinde tuttuğ u için sürgün edilen Arius'un doktrinine bağ lıydı. Ancak otuz yıl sonra (355), Milano konsülünde üçyüz piskopos, Arius'un fikirlerine bağ lı kalan bir mesaj imzaladılar; buna rağ men, Antakya'nın ikinci konsülünde (345) Eusebiler İ sa Mesih'in İ sa olduğ unu ileri sürmüş lerdi. Tanrı'nın Oğ luydu ve Baba ile aynı özdendi.

Smyrna konsülünde (357) "Oğ ul" artık aynı özde değ ildi, böylece bu birlikteliğ i inkar eden Anomeanları ve Ariusçuları zafere kavuş turdu. Bir yıl sonra, Ankara'nın ikinci konseyi, Oğ ul'un "aynı özden değ il, yalnızca Baba ile öz bakımından benzer" olduğ una karar verdi.
Papa Liberius bu kararı onayladı.

Birkaçyüzyıl boyunca konseyler en karş ıt görüş leri tartış tı ve karş ı çıktı; ta ki çalış malarının meyvesi, Minerva'nın Jüpiter'in alnından çıkması gibi, Kilise'nin tüm gök gürültüsüyle donanmış teolojik beyinden ortaya çıkan Teslis dogması olana kadar. Yeni gizem, kana bulanmış korkunç çatış maların ortasında dünyaya duyuruldu. Zaragoza Konseyi (380) Baba, Oğ ul ve Kutsal Ruh'un aynı kiş i olduğ unu ve Mesih'in insan doğ asının saf bir "illüzyon" olduğ unu ilan etti (5). "Böylesine kaygan bir yokuş ta Kilise Babaları saçmalığ a düş mek zorunda kaldılar"; Çünkü kadından doğ an birine insan doğ asını nasıl inkar edebiliriz? Konstantinopolis'in konseylerinden birinde duyulan tek mantıklı ses, ş unu söyleme cesaretini gösteren Eutyches'in sesiydi: "Tanrı beni tanrımın doğ asını tartış maktan esirgesin." Bu nedenle Papa Flavius onu aforoz etti.

Machine Translated by Google

Efes konsülünde (449) Eutyches misilleme yapabildi, çünkü Caesarea'nın dürüst piskoposu Eusebius onu Mesih'te iki farklı tabiatı kabul etmeye teşvik ettiğinden, konsil Eusebius'un aleyhine ilan ederek Eusebius'un diri diri yakılmasını teklif etti. Piskoposlar tek bir adam gibi ayağa kalktılar ve yumruklarını sıkılı ve öfke dolu bir şekilde, İsa'nın doğasını bölmek istediğini için Eusebius'un ikiye bölünmesini istediler. Eutyches piskoposluk görevine iade edildi ve Eusebius ile Flavius koltuklarından tahttan indirildi. O tarihten bu yana iki taraf büyük bir şiddetle birbirleriyle kavga etmiş, öyle ki Aziz Flavius, kendisine saldıran ve tekme atan Piskopos Diodorus'un kendisine uyguladığı kötü muamele sonucu hayatını kaybetmiş ti.

En büyük tutarsızlıklar bu konsüllerde görüldü ve bu da Kilise dogmaları olarak adlandırılan bariz paradoksların ortaya çıkmasına neden oldu. Örneğin Ankara'nın ilk konsülünde (314) şu konu tartışılmıştı: "Hamile bir kadın vaftiz edilirken, fetüs de vaftiz edilir mi?"

Konsey, vaftiz edilen kişinin vaftizi kabul etmesi gerektiğini ve fetüsün yapamayacağı bir şeyi söyleyerek olumsuz yanıt verdi. Buradan bilinçsizliğin vaftize engel olduğu ve dolayısıyla bugün neredeyse hiçbir canlının vaftiz edilmediği sonucu çıkıyor. O halde, kıtlık zamanlarında misyonerler tarafından vaftiz edilen veya başka herhangi bir nedenle aşırı gayretli Babalar tarafından gizlice "kurtarılan" yüzbinlerce çocuğa ne olacak? Konsillerin tartışmaları ve kararları birbiri ardına incelendiğinde, Roma Apostolik Kilisesi'nin mevcut yanılmazlığının dayandığı çelişkilerin birikimi görülebilir.

Şimdi Yaratılış 'taki şu ifadenin kelimenin tam anlamıyla ne kadar paradoksal olduğuna kendimizi ikna edebiliriz : "Tanrı insanı kendi suretinde ve benzerliğinde yarattı." İlahi imgenin kilden Adem'in (II. Bölümden) değil, ilahi Androjen'in (veya ilk bölümden Adam Kadmon'un) olduğu şeklindeki bariz gerçeğe ek olarak, Tanrı'nın (en azından Hıristiyanların Tanrısı) olduğunu gözlemleyeceğiz.) ilk konseylerin kanlı mücadelelerinin darbeleri ve dümleri arasında, insanın kendi suretinde yarattığı şeydi.

Yukarıda adı geçen Ölçümlerin Kökeni adlı gerçek bir "matematiksel vahiy" çalışmasında , İsa'nın bir inisiye ve şehit bir usta olduğunun doğrulanmasına ışık tutan bir pasaj vardır. Şöyle diyor:

Aziz Matta İncili'nin XXVII. bölümünün 46. ayetinde şunu okuyoruz : “Eli, Eli, Lama Sabaktani, yani: “Tanrım, Tanrım! Beni neden terk ettin?” Bu versiyon orijinal Yunanca el yazmasından alınmıştır (İbranice bir el yazması olmadığından, bunun nedeni İbranice'deki muammaların türetildiği kaynaklar olan Eski Ahit ile karşılaştırılarak keşfedilmesidir). Bütün Yunanca el yazmaları şunu söylüyor:

....

Yunanca karakterleri olan İbranice kelimelerin İbranice'si şöyledir:

....

Ve İncil'e göre şunu demek istiyorlar: “Tanrım, Tanrım! Beni neden terk ettin?”
İşte sözler; ve bunlarda ve Kutsal Yazıların onlara verdiği yorumun bu olması gerçeğinde tartışmaya yer yoktur; ama anlamını değerlendirdiğimizde kabul edilenin tam tersi olduğunu göreceğiz ; Çünkü şunu söylemek istiyorlar: "Tanrım, Tanrım, beni nasıl da yücelttin!"

Dahası da var: Çünkü lama neden ya da nasıl anlamına gelse de sözel olarak göz kamaştırıcı fikriyle ilişkilidir ya da zarf olarak “hangi açıdan daha göz kamaştırıcı” ya da buna benzer bir şey anlamına gelir .
Saf okuyucu için kabul edilen yorum zorunludur; ve Mezmur 22'nin ilk ayetine göre marjinal bir referansa göre, deyim yerindeyse, peygamberlik niteliğindeki bir ifadenin yerine getirilmesine yanıt vermek kabul edilmektedir :

“Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?”

İbranice metinde şu kelimeler yer alıyor:

....

Machine Translated by Google

Bu noktaya kadar alıntı doğ rudur ancak tamamen farklı bir kelimeyle. Kelimeler:

Eli, Eli, lamah azabvtha-ni?

Bu nedenle pasajın yanlış yorumlandığ ı ve kutsal hikayenin yanlış olduğ u açıktır (6); Ve Ne kadar bilgili olursa olsun hiçbir insan hilesi onu bu yargıdan kurtaramaz.

On yıl boyunca, İ ngiltere'nin en tanınmış İ branileri ve Helenistleri İ ncil'i gözden geçirmek , çeviri hatalarından arındırmak ve daha az eğ itimli seleflerinin yaptığ ı eksiklikleri düzeltmekle meş guldü. Bize hiçbirinin Mezmur XXII'deki azabutha-ni ile Aziz Matta İ ncili'ndeki Sabachthani arasındaki bariz farkı görmediğ i mi söylenecek ? Bu önceden tasarlanmış sahtekarlığ ı fark etmediniz mi? Çünkü bu bir "sahtecilik"ti. Ve eğ er bize Kilise Babalarının neden buna baş vurduğ u sorulursa ş unu söyleriz: Çünkü İ sa'nın sözleri gerçek anlamıyla pagan tapınaklarının ritüellerine aittir. Bunlar, inisiyasyonun korkunçdenemelerinden sonra inisiye tarafından telaffuz edildi ve Aziz Matta İ ncili Yunancaya tercüme edildiğ inde bazı Kilise Babalarının anılarında hala tazeydi . Üstelik o dönemde pek çok hiyerophant ve inisiye hayattaydı; ve eğ er bu ifade doğ ru anlamıyla yazıya geçirilmiş olsaydı, İ sa'nın yalnızca bir inisiye olduğ u açık olurdu. İ nisiyenin, "Güneş in Oğ lu ve görkemli Seçilmiş i"nin ş ükran günü, ş u ünlemle sona erdi: "Tanrım, Güneş im, ış ığ ını üzerime saçtın!" Mısır'da bu töreni temsil eden heykeller ve resimler keş fedildi. Aday, kendisine sponsor olan iki tanrı arasında yer alıyor gibi görünüyor: Yaş amın sembolü olan ş ahin baş lı "Osiris-Güneş " ve ölümden sonra ruhları yeni evleri Hades'e yönlendiren aynak baş lı Merkür. fiziksel bedenin ölümü. Her ikisi de "yaş am nehrini", arınma suyunu inisiyenin baş ından aş ağ ı döküyor, böylece Osiris'in akıntısı Merkür'ün akıntısıyla bir haçoluş turuyor. Gerçeğ i daha iyi gizlemek için bu kabartmanın "Hıristiyan vaftizinin pagan temsili" olduğ u söylendi. Des Mousseaux, Merkür'ü baş melek Aziz Mikail ile eş itliyor ve ş unu söylüyor:

Osiris-Sun'un danış manı, Aziz Michael gibi, Söz'ün danış manı veya Ferouer'idir.

Chrestos'un monogramı ve (bu arada pagan olarak ölen) Konstantin'in labarumu veya sancağ ı Mısır ayininden türetilmiş bir semboldür ve aynı zamanda "yaş am ve ölümü" ifade eder. Haçiş areti bir Hıristiyan sembolü olarak benimsenmeden çok önce, acemiler ve üstadlar arasında karş ılıklı tanınmanın gizli bir iş areti olarak kullanılıyordu. Eliphas Levi diyor ki:

Hıristiyanların benimsediğ i haçiş areti yalnızca onlara ait değ ildir. Kabalistiktir ve elementlerin dördüncül dengesini sembolize eder. Baş ka bir çalış mada dikkat çektiğ imiz Rab'bin Duası'nın gizli anlamından, ilk baş ta bunu yapmanın iki yolu olduğ unu veya anlamını ifade edecek en az iki farklı formülün olduğ unu görüyoruz: biri rahipler ve inisiyeler için ayrılmış ; acemilere ve sıradan insanlara özgü bir baş ka özellik (7).

Ş imdi Aziz Matta İ ncili'nin veya Ebionitlerin İ branice metninin neden sonsuza dek insanların merakından dış landığ ını anlayacağ ız .

Aziz Jerome, ş ehit Pamphilius'un Kayserya'da kurduğ u kütüphanede Aziz Matta İ ncili'nin İ branice orijinalini buldu. Hieronymus 4. yüzyılın sonlarında "Suriye'nin Berea'sında bu İ ncili kullanan Nasıralı bana onu tercüme etme iznini verdi" dedi (8); ve ayrıca: "Geçenlerde İ branice'den Yunancaya tercüme ettiğ im ve birçok kiş inin haklı olarak gerçek Matta İ ncili olarak adlandırdığ ı, Nasıralıların ve Ebionitlerin alış kanlıkla kullandığ ı müjdede , vb." (9).

Havarilerin İ sa'dan "gizli öğ retiler" aldıkları, Aziz Hieronymus'un bir anlık kendiliğ inden söylediğ i ş u sözlerden açıkça anlaş ılmaktadır. Piskoposlar Chromatius ve Heliodorus'a yazdığ ı mektuplarda " Aziz Matta İ ncili açıkça ve açık bir anlamla yazmadığ ı için iş in zorluğ undan" yakınıyor . Çünkü eğ er sır olmasaydı yayınlananların kendisine ait olduğ unu eklerdim ; ancak mühürlü kitabı İ branice karakterlerle ve en dindar adamların bile okuyabileceğ i ş ekilde yazdı ve zamanla onu seleflerinden aldı. Ancak bu kitabı tercüme etmesine asla izin vermediler ve metnini bazıları öyle, bazıları baş ka ş ekilde yorumladılar" (10). İ çinde

Machine Translated by Google

Aynı sayfa daha sonra şunları ekliyor: "Maniheus'un Seleukos adlı bir öğrencisi, aynı zamanda bazı apokrif Havarilerin Elçileri kitabını da yazan bu kitabı yayınlayarak , eğitim için değil, yıkım için neden verdi; buna rağmen Kilise ruhuna aykırı bir şekilde bir sinodda onaylandı" (11).

Aziz Jerome, "Matthew'un el yazısıyla" yazıldığına inandığı kitabın, çeviriyi tekrarlamış olmasına rağmen zar zor anlayabildiği için esrarengiz olduğunu itiraf ediyor. Ancak Jerome, kendisininki dışında söz konusu kitap hakkında yapılan tüm yorumları soğukkanlılıkla sapkınlık olarak nitelendiriyor. Daha Fazlası; çünkü Jerome bu İncil'in orijinal olduğunu biliyordu ve yine de "sapkınlara" karşı her zamankinden daha gayretli bir zulme dönüştü; çünkü bunu kabul etmek dogmatik Kiliseyi ölüme mahkum etmekle eşdeğer olurdu. Aziz Matta İncili'nin İbranice metninin ilk dört yüzyıl boyunca Yahudi Hıristiyanlar, Nasıralı ve Ebionitler tarafından kabul edilen tek metin olduğu kesin olarak bilinmektedir ; hiçbiri Mesih'in tanrısallığını tanımadı (12).

Ebionitler ilk Hıristiyanlardı ve Clementine Homilies'in Gnostik yazarıydı.
prototipi olarak kabul edilebilir. Supernatural Religion'ın (13) yazarına göre , Ebionite Gnostisizmi o dönemde Hıristiyan düşüncesini tüm saflığıyla üstleniyordu. Ebionitler, ilkel Nasıralıların veya Gnostik Kabalistlerin müritleri ve müritleriydi. Onlar da Cerinthus'un destekçileri gibi Aeons'a inanıyorlardı ve "dünyanın melekler (dhyân chohans) tarafından düzenlendiğine inanıyorlardı; Epiphanius , Ebionites'e Karşı adlı eserinde bundan şöyle yakınıyordu: "Elbion bu fikri Nasıralılardan ve biçimini almış tır. Cerinthus'un partizanlarından." "Mesih'in insan tohumundan olduğunu söylediler" diye yakınıyor (14). Ayrıca aşağıdakilere de sahibiz:

Dan-Scorpion'un amblemi ölüm-hayat sembolüdür..... iki çapraz kemik şeklindedir , üstünde bir kafatası vardır... hayat -ölümdür... Konstantin'in sancağında, Habil, Kabil-Vulkan veya Mars'ın içinden geçtiği İsa'nın figürüdür. Konstantin'in savaş tanrısı Mars'tı ve Romalı bir asker İsa'yı çarmıhta deldi.

Ancak Habil'in yarası, Mars Jeneratörü formundaki Kabil ile evliliğinin tamamlanmasıydı.
Dolayısıyla çift işaret: Bir yanda Mars Jeneratörü [Osiris-Güneş], diğer yanda Mars Yok Edici [Mısır kabartmasında göründüğü üşekliyle Merkür, Ölüm Tanrısı]. Bu işaret, yaşayan kozmosun ilkel fikrini, yani yaşam akışının devamı için doğumların ve ölümlerin gerekliliğini gerektirir (15).

Bir kez daha Isis Unveiled'dan alıntı yapalım :

Adytum del Serapeo'nun granit levhalarının üzerinde, tam olarak Latin-Hıristiyan şeklinde bir haçkazınmış olarak bulundu. Rahipler, paganların zaten "kehanet ruhuyla" haça taptıklarını söyleyerek bu keşfi doğruladılar ve Sozomen (16) bunu en azından bir zafer havasıyla doğruladı. Ancak din adamlarının sahte iddialarıyla yorulmadan mücadele eden arkeologlar ve sembolistler, söz konusu haçetrafında görünen hiyeroglifleri en azından kısmen yorumladılar.

King ve diğer nümizmatçılar ile arkeologlara göre haç sonsuz yaşamın sembolü olarak oraya yerleştirildi. Böylece Tau T veya Mısır haçı, Baküs ve Eleusis gizemlerinde kullanılmış , inisiye "yeniden doğduğunda" ve Mystoe denizdeki vaftizinden döndüğünde onu ikili üretken yetinin bir sembolü olarak inisiyenin göğsüne yerleştirmiş tir. . Bu, mistik açıdan onun ruhsal doğuşunun astral ruhu yeniden doğurduğu ve ilahi ruhla birleştirdiği ve onun Eleusis'in ışık ve görkem meskenlerine ruhen yükselmeye istekli olduğu anlamına geliyordu. Tau hem büyülü bir tılsım hem de dini bir amblemdi. Hıristiyanlar onu Gnostiklerden ve Kabalistlerden aldılar ve o dönemden kalma çok sayıda mücevherin de kanıtladığı gibi, onu çok sık kullananlar.

Kabalistler ise Tau'yu Mısırlılardan aldılar; ve onu Hindistan'dan ithal eden Budist misyonerlerin Latin haçı (bugün hala orada bulunuyor), M.Ö. iki ya da üçyüzyıl önce Asurlular, Mısırlılar, Kolomb öncesi insanlar, Hindular ve Romalılar onu formda küçük değişikliklerle kullandılar. Orta Çağ'ın sonuna kadar haçın epilepsiye ve şeytani takıntıya karşı güçlü bir büyü olduğu tartışılıyordu. Rab'bin meleğinin "hizmetçilerin alınlarını (17) işaretlemek" için Doğu'dan getirdiği "yaşayan Tanrı'nın mührü" aynı mistik Tau veya Mısır haçıydı. Saint Denis Manastırı'nın (Fransa) vitray pencerelerinde bu melek, seçilmiş kişinin alnına şu yazıyla haçişaretini damgalama tavrında görünüyor: Signum Tay. King , Gnostikler adlı eserinde "bu işaretin Mısırlı keşiş Aziz Başrahip Anthony'nin resimlerinde sıklıkla taşındığını" hatırlatır .

(18). Evangelist Aziz Yuhanna, Mısırlı Hermes ve Hindu Brahminler bize Tau'nun gerçek anlamını açıklıyorlar. Dahası, hiçşüphe yok ki, en azından elçi için bunun "Tarif Edilemez İsim" anlamına geldiğine şüphe yoktur, çünkü o bu "yaşayan Tanrı'nın mührünü", birkaç bölüm sonra " alınlarında yazılı olan Babanın adı" olarak adlandırmış tır. "

Brahmâtmâ veya Hindu inisiyelerinin başı, yaşam ve ölümün ortaya çıkan gizeminin sembolü olarak tacının üzerine iki adet haçşeklinde anahtar takardı. Tataristan ve Moğolistan'daki bazı Budist pagodalarında, tapınağın girişi

Machine Translated by Google

Dâgoba'ya giden merdivenlerin bulunduğu tapınağın içodaları (19), bazı prachida'ların verandaları (20), çeşitli Budist Zodyaklarında görüldüğü gibi, haçşeklinde iki balıkla süslenmiştir. Roma yer altı mezarlarındaki kutsal işaret olan "Vesica Piscis"in bu burçtan türetildiğini bilseydik hiçşaşırmazdık. Haçın sembolik evrenselliğinin kanıtı, Mason geleneğine göre Süleyman tapınağının "üçlü Tau" veya üçhaçşeklinde üçtemel düzeni üzerine inşa edilmiş olmasıdır.

Mistik anlamı ve bir amblem olarak haç kökeni olarak, eşit derecede çift cinsiyetli bir tanrısallığın soyut idealinden çıkarılan , doğanın tüm tezahürlerinde çift cinsiyetli ikiliğin keşfine sahipti; Hıristiyan amblemi tamamen rastlantısaldır, çünkü Musa'nın kanununa göre İsa'nın recm cezasına çarptırılması gerekirdi (21). Haç Romalılar arasında çok yaygın olan, ancak Sami uluslar tarafından bilinmeyen bir işkence aracıydı. Buna "rezillik ağacı" deniyordu; ve çok geçzamanlara kadar bir Hıristiyan sembolü olarak benimsenmedi; Tam tersine çarmıha gerilmeden hemen sonraki yirmi yıl boyunca havariler çarmıha dehşetle baktılar (22). Hiçşüphe yok ki, Aziz Yuhanna "yaşayan Tanrı'nın mührü"nden söz ederken, Hıristiyan haçından değil, en eski Kabalistik tılsımlarda yer alan mistik Tau'dan, Tetragrammaton'dan (ya da güçlü isimden) bahsediyordu. kutsal kelimenin İbranice dört harfiyle temsil edilir.

Lübnanlı bir Dürzi, Şam Arapları tarafından evlendikten sonra çölde Hanum Medjouye adı altında tanınan ünlü Leydi Ellenborough'ya, sol köşesine kazınmış belli bir işarete göre, Hanum Medjouye adı altında bir tılsım verdi. Filistin'de M.Ö. iki ya da üçyüzyıl öncesine denk gelen "mesih" muskaları. Bu, altına bir balık kazınmış görünen yeşil beşgen bir taştır; en üstte Süleyman'ın mührü (23) ve onun üzerinde İlahın adını oluşturan dört Keldani harfi Jod, He, Vau, He, IAHO bulunur. Bu harfler aşağıdan yukarıya doğru sıra dışı bir şekilde düzenlenmiş ve Mısır Tau'sunu oluşturmuştur. Bu tılsımla ilgili anlatamadığımız bir efsane var. Tau, mistik anlamda, ansata haç gibi, Hayat ağacıdır .

İlkel Hıristiyan amblemlerinin (İsa Mesih'i fiziksel olarak temsil etme girişimleri yapılmadan önce) kuzu, iyi çoban ve balık olduğu bilinmektedir . Anlamı uzun süre arkeologların kafasını karıştıran ikincisi, anlattıklarımızdan sonra kolaylıkla açıklanabilir. Bütün sır şu ki, Kabala'da kral Mesih, "Yorumcu" veya Gizemin açıklayıcısı olarak anılırken, onu beşinci sudur olarak kabul ederken, Talmud'da , açıklayacağımız nedenlerden dolayı, Mesih Dag adıyla anılmıştır. veya Balık. Bu, adından da anlaşılacağı gibi, insanlara talimat veren ve öğreten balık adam olan Babil'in Dagon tanrısıyla ilgili bir Keldani anısı. Abarbanel, Dagon ismini, Mesih'inin gelişinin işaretinin Balık burcundaki Satürn ve Jüpiter'in kavuşumu olacağını söyleyerek açıklar (24). Bu nedenle Hıristiyanlar, Hristos'larını Eski Ahit'teki Mesih ile özdeşleştirmeye çalışırken , gerçek kökeninin Babil Dagon'undan önce olduğunu fark etmeden balık sembolünü benimsediler. İskenderiyeli Clement'in sadıklarına söylediği sözler, ilk Hıristiyanların İsa idealini pagan ve kabalistik dogmalarla ne kadar yakından ve derinlemesine bütünleştirdiklerini gösteriyor.

İsa'nın anısını yaşatmak için en doğru şekilde seçebilecekleri sembol hakkında tartışılar ve Clement onlara şunu söyledi: "Yüzüklerinizin taşına bir güvercin, bir balık veya rüzgârın (Argha) sürüklediği bir gemiyi kazıyın." Clement bu sözleri yazdığında, bu pagan simgelerinin gerçek anlamını mı unutmuştu yoksa Yunanca ve Slav versiyonlarında İsa olarak anılan Nun oğlu Yeşu'nun anısına mı çalışıyordu ? (25).

Fakat; İsis'ten ve diğer benzer çalışmalardan alınan bu pasajların yardımıyla okuyucu, iki açıklamadan hangisinin, dogmatik Hıristiyanların veya okültistlerin hangisinin gerçeğe en iyi şekilde uyduğunu çıkarabilecektir. Eğer İsa bir inisiye olmasaydı, neden hayatındaki tüm bu alegorik olaylar? Neden Eski Ahit'teki bazı ifadeleri kehanet olarak ortaya çıkarmak için toplamak için çaba ve zaman harcıyorsunuz ve neden inisiyasyon sembollerini, gizli anlamın amblemlerini ve pagan mistik felsefesine karşılık gelen her şeyi onlardan koruyorsunuz? Düğümlerin Kökeni kitabının yazarı bu mistik amacı ortaya koymaktadır; ama her zaman tek taraflı, kabalistik ve sayısal anlamından yola çıkarak, ilkel ve manevi kökeninden bahsetmeden ve sadece Eski Ahit'e atıfta bulunmadan. "Eli, Eli, Lama Sabachthani" ifadesinin kasıtlı olarak değiştirilmesini, daha önce bahsedilen, labarumda görüldüğü gibi, kafatası ile haçiçindeki kemiklerin işareti ilkesine bağlar .

Yaşam kapısının üzerine yerleştirilen, iki karşıt ilkenin bir arada doğuşu veya ikizlenmesi anlamına gelen bir düğüm amblemi olarak, mistik kavramda erkek-dişi Kurtarıcı olarak kabul edilen şeyin aynısıdır (26).

Machine Translated by Google

Yazar, müjdecilerin Yehova, Kabil, Habil vb. ile İ sa'nın (Yahudilerin Kabalistik numaralandırmasına göre) yaptıkları mistik kaynaş mayı belirtmeyi amaçlamaktadır; ama olsa olsa bunun zorunlu bir kaynaş ma olduğ unu ve İ sa'nın havarilerin ya da görgü tanıklarının yazdığ ı gerçek hayatına dair hiçbir anlatımımızın olmadığ ını gösteriyor. Hikaye tamamen Zodyak burçlarına dayanmaktadır:

Her.... çift burçerkek-diş iydi [antik büyülü astrolojide]. Böylece, Mars-Diş i Kurt'a (Romulus'a göre) eş değ er olan Boğ a-Havva ve Akrep'e sahibiz. Bu iş aretler zıt olmasına rağ men merkezde olmaları nedeniyle iliş kilidirler ; ve böylece yılın anlayış ı Boğ a burcunda, Havva'nın Mars'tan anlaş ılması gibi, Akrep burcunda da tam tersi olarak gerçekleş tirildi. Doğ um kış veya Noel gündönümünde meydana geldi. Tam tersine Boğ a burcundaki Loba anlayış ına karş ılık gelen doğ um Aslan burcunda gerçekleş ti. Akrep, Chrestos'un aş ağ ılanmasını , Leo ise Christos'un zaferini simgelemektedir. Boğ a-Havva astronomik iş levleri yerine getirirken, Mars-Kurt sembolizminde ruhsal iş levleri yerine getirmiş tir (27).

Yazar tüm bunları Mısır tanrı ve tanrıçalarının anlamlarına ve iliş kilerine dayandırıyor, ancak çok daha ilkel olan Aryanlarla ilgili olanları göz ardı ediyor.

Muth veya Mouth, Venüs veya Ay'ın Mısır dilindeki adıydı (28). Plutarch (Isis, 374), İ sis'in bazen anne anlamına gelen Muth'unkini aldığ ını söyler ... (Issa ....., kadın) (Isis, 372). İ sis'in, diş il ve hemş ire olarak doğ acak her ş eyi içeren doğ anın bir parçası olduğ unu söylüyor... Astronomik olarak konuş ursak, "kesinlikle Ay bu iş levi esas olarak Boğ a burcunda yerine getirir, Venüs evdir (Mars'a karş ıt olarak) , jeneratör, Akrep burcunda), çünkü burçay, hipsondur. Isis Metheur, Isis Muth'tan farklı olduğ undan ve doğ um kavramı Muth sözcüğ ünde gizli olabileceğ inden ve bereketin Güneş ve Ay'ın Terazi burcunda olmasıyla gerçekleş mesi gerektiğ inden, Muth'un baş langıçta Venüs'ü kastetmiş olması mümkündür. Terazi. Dolayısıyla Ay Terazi'dir. (Beiträge zur Kenntniss, pars, II, S. 9. Makale Muth) (29).

Bundan sonra Bohu üzerine çalış masında Fuerst'ten alıntı yaparak ş unu gösteriyor:

Muth kelimesinin çift anlamı bize gizli yollarla gerçek anlamını verir: günah, ölüm ve kadın
İ ş aretlerde eş anlamlıdırlar ve değ iş im ve ölümle bağ lantılıdırlar (30).

Ölçümlerin Kökeni kitabının yazarı tüm bunlardan yalnızca ekzoterik Yahudi sembolleriyle söz eder, çünkü bunlar halihazırda evrimleş miş veya gelecek olan yedi ırka ve özellikle de üçüncü kökün son alt ırklarına atıfta bulunarak kozmogonik gizemleri ve antropolojik evrimi gizler. ırk. Her durumda, Fuerst'in tanımına göre boş luk (ilkel kaos) kelimesi Eva-Venüs-Naamah ile eş anlamlıdır; Peki, kendisinin de söylediğ i gibi:

Boş luğ un ilkel anlamı ..... (bohu) İ ncil'deki kozmogonide yaratılış la ilgili dogmayı [..... ... Jes (biz) m'aven, hiçbir ş eyin İ sa'sı] tanımlamak için kullanıldı (31). Bu nedenle Aquila kelimesini tercüme etti ..... kaba bir ş ekilde vacua (inek türetilmiş tir) [İ sis'in (Doğ a, Dünya ve Ay) boynuzlarının da kökeni buradadır, tanrıça Vâch'ın bir taklididir. Hindularda Viraj'ın aynısı olan "yaş ayan her ş eyin annesi" idi ve Kâma'nın kızı Atharva Veda'da ilk arzular olarak anılırdı. “Bu senin kızın, ey Kâma! Bilgelerin Vâch-Virâj dediğ i ineğ e denir .” Rishi Brihaspati tarafından sağ ılmış tı ki bu da baş ka bir gizemdir] Onkelos ve Samorit , ...

Fenike kozmogonisi bohu ..... baav'ı ilkel maddenin tanrılaş tırılmış kiş ileş tirilmesiyle iliş kilendirir ve onu tanrı ırklarının annesi olarak adlandırır [Aditi ve Vâch]. Aramicede tanrıların anasını ifade eden ....., ..., ... adı Butos, Babil ve Mısır Gnostiklerine geçmiş tir ve bu nedenle Mot veya Muth ....., (.....) ile aynıdır çünkü B ve m (32) 'deki değ iş im Fenike kökenlidir .

Daha ziyade önceki verilere dayanarak kökenine yaklaş tığ ını söyleyebiliriz. Kozmik evrimde faaliyet gösteren Bilgelik ve Zekanın mistik tezahürü, yani eril güçolarak Brahmâ ve Purusha adlarıyla Buddhi ve Bilgelik tanrıçası Sarasvati'nin geldiğ i diş il güçolarak Aditi-vâch adlarıyla Buddhi , ezoterik perdelerin altında Butos, Bythos- Okyanus; ve Havva adı verilen kiş isel, kaba maddi diş ide, Irenaeus'un "ilkel kadını"nda ve Hiçten doğ an dünyada .

Bu muammanın çözümü, Yaratılış kitabının dördüncü bölümünde ortaya çıktığ ı gibi, bir karakterin Adem ile Havva, Kabil ile Habil, Abram ile İ shak gibi iki farklı kiş iye bölünmesinin anlaş ılmasına yardımcı olur.

Machine Translated by Google

Yakup ve Esav, vb., [hepsi erkek ve kadın]... Şimdi İncil'deki yapının bazı önemli noktalarını birbirine bağlayalım: 1° Eski Ahit ile Yeni Ahit. 2° Roma İmparatorluğu ile ilişkileri. 3° Sembollerin anlamı. 4° Gizemli pasajların yorumlanması. 5° Büyük piramidin tabanı ile İncil'in ikinci dereceden temeli arasındaki benzetme. 6° Konstantin imparatorluğu döneminde Roma'da meydana gelen sosyal değişim. Ve bu bağlantıdan şu sonucu çıkaracağız (33): Kabil Zodyak'ın 360'ıncı dairesidir, kare bölümün tam ve mükemmel türüdür; dolayısıyla adı Melçizadik'tir. [Geometrik ve sayısal gösterim aşağıdadır]... Büyük piramidin inşasının amacının gücü ve yeri ölçmek olduğu defalarca söylenmiştir (34); Dolayısıyla boyutları gök ve yerin her ölçüsünü veya eski ismine göre Toprak, Hava, Su ve Ateş i içerecektir (35). Şimdi, İsa Cemiyeti'nden Peder Athanasius Kircher tarafından hazırlanan İsrail kampının yeniden yapılanmasına göre, kampın yeniden kurulması için İncil'deki geleneklere en uygun olan şeyin ne olduğunu açıkta bırakıyoruz. İçteki dört kare sırasıyla Musa ve Harun, Kodath, Gershom ve Merari için belirlenmişti (36). Bu karelerin özellikleri Adem-Mars'ın ilkel kareleriyle aynıydı ve toprak, hava, ateş ve su elementleriyle özetleniyordu : .....

= Ben = Su; ..... = Nur = Ateş ; ..... = Ruach = Hava; ..... = Yabeş ah = Dünya. Bu dört kelimenin baş harflerinin, yaygın olarak şu şekilde yorumlanan INRI kelimesini oluşturduğuna dikkat edin: "Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı." INRI dörtgeni, çevreye eşdeğer olan 288 x 4 = 1152 büyük karenin kenarını oluşturan, 144 x 2 = 288'lik dört diğer dört alana temel olarak uzatılan Adem karesidir .

Ancak bu kare, 115-2 ile gösterildiği gibi, aynı zamanda dairesel elemanların da geliş imidir. INRI'yi bir daire içine koyalım veya harfler karede olduğu gibi 1521 değerlerinde okuyalım ve 115-2 elde edeceğiz.

1
1 2
5

Ancak Kabil'in isminin 115'inde 115'in gerekli tamamlayıcı olduğunu belirttiğini görüyoruz.
Kabil olan tipik dairenin dengesiyle 360 günlük yılı oluşturur.

Büyük karenin açısal kareleri şöyledir: A = Aslan ve B = Dan-Akrep. Kabil, zodyak kuşağındaki Dan-Akrep ile ilgili ekinoks ve gündönümü çizgilerinin kesiştiği noktada Habil'i geçer. Ancak Dan-Scorpio, Terazi veya terazi ile sınır komşusudur; bu işaret... Yakup'un başını artkafa (37) üzerinde desteklemeyi amaçlayan yastığını sembolize eder ve grafik temsili şu şekildedir... Ayrıca Dan-Scorpion'un sloganı da şudur: dürüm-yaşam sembolünde.....

Ayrıca haç 20612 değeri mükemmel çevreye eşdeğer olan düz bir çizginin Jehovic formundaki ölçümlerin kökeninin bir amblemidir. Bu nedenle metinde Kabil'in Yehova olduğu belirtiliyor . Ancak bir adamın bu çarmıha sabitlenmesi 113:355 ile 6561:5153 x 4 = 20612 arasındaydı. Yahudiler, çarmıha gerilen İsa'nın başının üzerine , başharfleri her zaman sembolik olarak kabul edilen ve aktarılan ve monogram olarak kullanılan INRI yazıtını yerleştirdiler. İsa Mesih'in, yani INRI veya Jesus Nazarenus Rex Judaerom'un.

Su, ateş , hava ve toprak maddesini veya INRI'yi ölçmek için ölçümlerin dairesel kökeninin haçveya kübik biçiminde yazılmış olması = 1152'ye eşdeğerdir. O halde elimizde çarmıha gerilen adam veya 113:355 bulunur. 6561:5153 x 4 = 20612 ile birleştirilir. Bunlar , İbranice kaynağa göre 113:355'ten türetilen büyük piramidin tabanındaki sayılardır ; yani Adem'in karesi piramidin tabanı ve kampın merkezidir .

INRI'yi bir daire içine alırsak 1152'ye, yani çevresine sahip olacağız. Ancak son nefesini veren İsa (ya da evli Habil) tüm bunları ifade etmek için gereken sözleri söyledi. Dedi ki: Eli, Eli, Lama Sabachthani... Bu kelimeleri dairesel formda ve Adem'in formundan türetilen sayısal değerlerinde okursak şunu elde ederiz: ..... = 113, ... 113 veya 113 – 311: ..... = 345 veya piramidin Kabil-Adem çemberindeki Musa: ..... = 710, Güvercin'e veya Ponah'a ve 710 ./'a eşittir. 2 = 355 veya 355 – 553. Son olarak, hepsinin determinantı olarak... veya ni, burada... = nun, balık = 565 ve... = 1 veya 10; birlikte 565 .. =

= ..... ya da İsa'nın değeri...

Bütün bunlar Tabor'daki başkalaşım sahnesini açıklıyor. Onlar İsa, Petrus, Yakup ve Juan, yani:

·· = Jaime = Su.
.... = Pedro = Dünya.
··· = Juan = Ruh, Hava .
·· = İsa = Ateş , Yaşam.

Birlikte = INRI. Ancak İlyas ve Musa veya ..... ve ..... veya Eli ve Lamah veya 113 ve 345 de oradaydı. Bu, şekil değiştirme sahnesinin daha önce açıklananlarla ilgili olduğunu gösterir (38).

İsa'nın yaşamındaki en önemli, son derece mistik ve bir o kadar da gerçek olayları içeren İncil hikayelerinin bu kabalistik yorumu, Hıristiyanlar üzerinde büyük bir yük oluşturmalıdır. Takva gözyaşları döken her dürüst mümin

Machine Translated by Google

Nasıralı İsa'nın kamusal yaşamının kısa süresini dinleyen kişi, söylenenleri okuduktan sonra kendisine açılan iki yoldan birini seçmelidir: Ya inancı, insan aklından ve gerçekliğinden yayılan tüm ışığı reddeder. gerçeklerden; ya da Kurtarıcısını kaybettiğini itiraf etmelidir. Şimdiye kadar Tanrı'nın yeryüzündeki tek vücut bulmuş hali olarak kabul ettiğim kişi, İncil'in doğru ve doğru yorumunun nefesinde yok oluyor . Dahası, eğer "inşa etmeye değil, yok etmeye uygun malzemeler " içeriyorsa (yalnızca dini ve dogmatik Hıristiyanlık), ünlü Vulgata'sından ne gibi gerçekler beklenebilir ? İlahi vahyin yerine, nesiller boyu Kilise Babaları tarafından kendi arzularına göre bir din oluşturmak üzere bir araya getirilen bir dizi insani gizemi koydular . Bu, Aziz Gregory Nazianzen'in arkadaşı ve sırdaşı Aziz Jerome'a yazdığı şu sözlerle de doğrulanmaktadır:

Hiçbir şey insanları konuşmak kadar etkilemez. Daha az anladıklarına daha çok hayranlık duyarlar... Ebeveynlerimiz ve doktorlarımız çoğu zaman ne düşündüklerini değil, hangi zorunluluk ve koşulların onları söylemeye ittiğini söylerdi.

Kim küfür eder? dogmatistler mi yoksa okültistler ve teozofistler mi? Dünyanın, kendileri tarafından uydurulmuş bir Kurtarıcı'yı, insani sınırlamaları olan ve dolayısıyla kusurlu bir Tanrı'yı kabul etmesini isteyenler mi var? ya da Nasıralı İsa'nın gerçekten bir "Tanrı Oğlu" olmasına rağmen bir inisiye, bir aziz ve çok asil bir insan karakteri olduğunu söyleyenler?

Eğer insanlık sözde doğaüstü bir dini kabul edecekse, Gnostikler tarafından verilen İsa'nın şeffaf alegorisi, okültistler ve inisiyelerin lider olduğu okültistler ve psikologlar için çok daha mantıklı görünmektedir. semboller, ancak maddi ve içsel yönlerde değil. Ophites, Nasıralı ve "sapkın" olarak damgalanan diğerleri ne dedi? "Göksel Bakire" Sophia, onun yayılımı olan Christos'u ölmekte olan insanlığın yardımına göndermeye karar verir; Ilda-Baoth (Yahudilerin Yehova'sı) ve onun altı Maddenin Oğulları (alt melekler) ilahi gücün yolunu keserler. ışık. Bu nedenle mükemmel olan Christos (39)

Sophia (ilahi Bilgelik) ile birleştikten sonra, yedi gezegen bölgesine indi ve her birinde uygun formu aldı... ta ki Ürdün'de vaftiz edildiği sırada insan İsa'da enkarne olana kadar. Daha sonra İsa mucizeler yaratmaya başlar çünkü o zamana kadar görevinin ne olduğunu bilmiyordu.

Ilda-Baoth, Christos'un Madde üzerindeki saltanatına son verdiğini görünce Yahudileri O'na karşı kışkırttı ve İsa ölüme mahkum edildi. İsa çarmıha gerildiğinde Hristos ve Sophia onun bedenini terk ederek kendi kürelerine geri döndüler. İsa'nın fiziksel bedeni yeryüzüne geri döndü; ama Öz'ü, yani içsel İnsan, kendisini eterik bir bedene büründürmüştü (40).

O andan itibaren o sadece ruh ve ruhtu... Diriltildikten sonra yeryüzünde kaldığı on sekiz ay boyunca, Sophia'dan mükemmel bilgiyi, gerçek ilmi aldı ve bunu alabilecek birkaçhavariye iletti (41)).

Yazıya aktarılanların doğuya ve Hint'e ait olduğu açıkça görülüyor. İsimler ve alegori dışında, saf ve basit bir ezoterik doktrindir. Bu, küçük farklılıklarla birlikte, inisiyasyonu elde eden her ustanın hikayesidir. Ürdün'deki vaftiz, Mısır ve Meksika'nın pagodalarında, göletlerinde, nehirlerinde veya kutsal göllerinde gerçekleştirilen, son arınma olan başlama törenidir. Mükemmel Christos ve Sophia (ilahi Zihin ve ilahi Bilgelik), mistik ayin anında inisiyeye, Üstat'tan ölümleri sırasında fiziksel bedenini terk ederek nirmânakâya'ya dönmek üzere Mürit'e aktarılarak aşılanır. veya ustanın nedensel egosu.

Âryâsangha'nın Budist ritüeli şöyle der:

Buda'nın ruhu [toplu olarak] Kilisesinin bodhissatralarını barındırır.

Ve Gnostik öğretileri ekliyorlar:

Machine Translated by Google

Christos'un ruhu, Ilda-Baoth'un etki alanlarının dışında ruhsal olan her şeyi, [maddede var olan] tüm Işığı topladığında, Kurtuluş gerçekleşecek ve dünyanın sonu gelecektir (42).

Budistler şöyle diyor:

Buda (Kilisenin Ruhu) saatin vuruşunu duyduğunda Maitreya'yı gönderecek ve antik dünyanın sonu gelecektir.

King'in Basilides hakkında söyledikleri, ister Budist ister Hıristiyan olsun, herhangi bir reformcuya gerçekten uygulanabilir. King, İskenderiyeli Clement'e göre Gnostiklerin, mistik ve aşkın bakış açılarına göre lanetlenmeyi hak eden çok az şey öğrettiğini belirtir.

İskenderiyeli Clement'e göre Basilides bir sapkın, yani Katolik Kilisesi tarafından kabul edilen öğretilerin reformcusu değil, yalnızca eski gerçeklere yeni formüller veren teosofik bir spekülatördü (43).

İsa gizli bir öğretiyi vaaz ediyordu; ve "sır" o zamanlar "Gizemler" anlamına geliyordu.
İnisiyasyon", Kilise tarafından reddedildi veya şekli bozuldu.

Clementine Homilies'de şunları okuyoruz :

Ve Petrus şöyle dedi: "Rabbimiz ve Efendimiz'in bize, 'Sırları benim ve evimin çocukları için saklayın' diye emrettiğini hatırlıyoruz." Bu nedenle öğrencilerine Cennetin Krallığının Gizemlerini de ihtiyatlı bir şekilde açıkladı (44).

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIX

ANTAKYA'LI AZİZ KIBRISLI

Gnostiklere göre Bilinmeyenlerden kaynaklanan ve ezoterik doktrinin Dhyân Chohans'ının aynısı olan Aeonlar veya Yıldız Ruhları, Yunan ve Latin Kiliseleri tarafından, Tanrı'nın zararına olacak şekilde Başmeleklere ve "Varlığın Ruhları"na dönüştürülmüştür. ilkel kavram. Pleroma'ya "Göksel Ev Sahibi" (1) adı verildi ve böylece eski adı Şeytan'ın "lejyonları" ile sınırlı kaldı. Güçler her zaman haklıdır; ve dolayısıyla Tarih çelişkilerle doludur.

Manes'in öğrencileri ona "Paraklet" adını verdiler (2). Manes, Kilise'ye yapılan zulüm sayesinde adı bir büyücü ünvanıyla gelecek nesillere aktarılan bir okültistti; bu, zıtlık olarak, piskoposluk onuruna ve sonra da tövbekar Kıbrıslı azizin yüceliğine yükseltildi. "Kara büyü" sanatını kendisinin de itiraf ettiği Antakya.

Tarih'in Aziz Cyprianus hakkında bildiği fazla bir şey yok ve hatta çoğunlukla Aziz Gregory, İmparatoriçe Eudoxia, Photius ve Kilise'nin söylediklerleriyle desteklenen kendi hikayelerine dayanıyor. Çevirmenin ifadesine göre Marquis De Mirville (3), Vatikan Kütüphanesi'nde bu ilginçel yazmasını buldu ve ilk kez Fransızcaya tercüme etti. Okültizm öğrencilerinin antik büyünün (Kilise tarafından şeytani olarak adlandırılan) prosedürlerini zamanımızın teurji ve okültizm prosedürleriyle karşılaştırabilmeleri için çeviriden birkaçsayfa alacağız.

Hikâye Antakya şehrinde geçiyor ve olaylar çevirmenin hesaplamasına göre M.Ö 3. yüzyılın ortalarında yani M.Ö 252 yıl sonra gerçekleşiyor. Pişman olan büyücü, din değiştirdikten sonra İtirafını yazdı; ve bu nedenle, başlatıcısı "Şeytan"ı veya kendi deyimiyle "Ejderha Yılanı"nı sık sık azarlaması şaşırtıcı değildir. İnsan doğası bize benzer durumlar sunar; çünkü Hıristiyanlığa geçen Hindular, Parsiler ve diğer “paganlar” atalarının dinini her zaman lanetlemekten vazgeçmiyorlar.

İtiraf şunu söylüyor:

Ey İsa'nın gerçek sırlarını inkar edenler! Gözyaşlarıma bakın... Şeytani uygulamalar içinde debelenen sizler, benim üzücü örneğimden, şeytani oyunların beyhudeliğini öğrenin. Ben çocukluğundan beri kendisini Apollon'a adayan, ejderhanın tüm sanatlarına erken yaşta inisiye olan Kıbrıslı'yım (4). Yedi yaşıma gelmeden Mithras tapınağına sunuldum ve üçyıl sonra ailem vatandaşlık vermek için beni Atina'ya götürdü. Orada bana Ağlayan Ceres'in (5) gizemlerini açıkladılar ve ben Pallas tapınağında ejderhanın koruyucusu oldum.

Daha sonra tanrıların oturduğu yer olan Olympus'un zirvesine tırmandım ve tanrıların konuşmalarının ve yankılanan tezahürlerinin anlamını ve gerçek anlamını kavramaya başladım. Orada , şeytanların işleriyle harikalar yaratan ağaçve bitkileri hayal gücümde (fantezi veya mâyâ) görmeye alıştım ; ...Danslarını, kavgalarını, tuzaklarını, illüzyonlarını ve karışıklığını gördüm. Şarkılarını duydum (6).
Sonunda, kırk gün boyunca, Olympus'tan sanki krallarmış gibi, kendilerini yeryüzünde temsil eden ve tüm uluslarda onların adına hareket eden ruhları gönderen tanrı ve tanrıçaların falanksını gördüm (7).

Bu sırada sadece gün batımından sonra meyveden başka bir şey yemedim ve yedi rahip de fedakarlık bana bu yaşam tarzının avantajlarını öğretti (8).
On beş yaşımdayken ailem benden sadece yeryüzünde, havada ve sularda bedenlerin oluşması ve ölmesiyle ilgili doğa yasalarını değil, aynı zamanda aşılanmış tüm diğer güçlerle ilgili yasaları da bilmemi istedi (9) Birincil ve ilahi yapısını boşa çıkarmak için Dünya Prensi tarafından elementlere ayrıştırılmıştır (10). Yirmi yaşımda Memphis'e gittim; orada bana iblislerin (Daimonlar veya Ruhlar) dünyayla iletişimi, bazı yerlerden hoşlanmamaları ve diğerlerini tercih etmeleri, bazı gezegenlerden kovulmaları, zevkleri hakkında her şeyi öğrettiler. karanlıktan ve onun ışıktan duyduğu dehşetten (11). Orada, ruhlarla iletişime geçmek için insan bedenlerinde enkarne olan düşmüş meleklerin (12) sayısını öğrendim. Deprem ile yağmur arasında, dünyanın hareketi (13) ile denizin hareketi arasında var olan analojiyi öğrendim. Devlerin ruhlarının yeraltı karanlığına gömüldüğünü ve yükü omuzlarında taşıyan bir faquin gibi dünyayı desteklediğini gördüm (14).

Machine Translated by Google

Otuz yaş ımda, havanın gerçek gücünü incelemek için Keldani'ye gittim; bir kısmı ateş te, en bilgili olanı ise ış ıkta (âkâsha). Bana gezegenlerin dünyadaki bitkiler kadar çeş itli olduğ unu, yıldızların ise savaş düzenine göre dizilmiş ordular gibi olduğ unu öğ rettiler. Eterin Keldani dilinde 365 parçaya (15) bölünmesini öğ rendim ve onu kendi aralarında bölüş türen iblislerin (16) her birinin, Prens'in emirlerini yerine getirmek ve oraya rehberlik etmek için gerekli maddi güce sahip olduğ unu gördüm. eter] hareketleri (17). Keldaniler bana bu Prenslerin, Iş ık Konseyi'ne sürekli karş ı çıkarak Karanlıklar Konseyi'nde nasıl yer aldıklarını öğ rettiler. Arabulucularla (kesinlikle De Mirville'in iddia ettiğ i gibi medyumlarla değ il) tanış tım (18) ve öngördükleri karş ılıklı yükümlülük anlaş malarını görünce, onların hükümlerinin ve yeminlerinin doğ asına hayret ettim (19).

İ nan bana. Ş eytanı gördüm. İ nan bana. Genç iğ imde onu kucakladım [cinayet meclisindeki cadılar gibi mi?] (20) ve o da beni yeni Jambre'ler olarak adlandırarak karş ıladı, inisiyasyonu hak ettiğ imi söyledi ve bana yaş am için yardım ve ödümden sonra bir prenslik sözü verdi (21). Onun vesayeti altında [usta olmak için] büyük bir yüksekliğ e ulaş tım ve sonra o, bir iblis grubunu emrime verdi. Ben veda ettiğ imde, "Neş elen ve baş arılar, mükemmel Cipriano" diye bağ ırdı ve aynı zamanda beni kapıda görünce etrafındakileri hayrete düş ürerek sandalyesinden kalktı (22).

Geleceğ in büyücüsü ve azizi, Keldani baş latıcısına veda ettikten sonra Antakya'ya gitti. Onun "kötülüklerinin" ve bunun sonucunda ortaya çıkan tövbesinin hikayesi uzundur; Ve böylece, onun geniş bir mürit takipçisi ve "tehlikeli ve kutsala saygısızlık sanatının uygulanmasına istekli" kiş ilerle "çok baş arılı bir büyücü" haline geldiğ ini söyleyerek bunu özetleyeceğ iz. Kendisini, "gençkarıları yaş lı kocalardan kurtarmak ve Hıristiyan bakirelerin onurunu lekelemek için" aş k filtreleri ve ödümcül büyüler dağ ıtırken gösteriyor. Ne yazık ki Cyprian aş kın etkisinden kurtulamadı ve gençbir din değ iş tiren güzel Justina'ya, Aglaides adında bir çapkın olan ona duyduğ u tutkudan onu da payına almak için boş una uğ raş tıktan sonra ona aş ık oldu. Cipriano bize "ş eytanlarının baş arısız olduğ unu" ve onlardan hoş lanmamaya baş ladığ ını, bunun da iblisle özdeş leş tirmekte ısrar ettiğ i kâhiniyle bir tartış maya yol açtığ ını söylüyor. Tartış mayı, hiyerophant ile din değ iş tirmiş bazı Hıristiyanlar arasında, beklendiğ i gibi "kötü ruhun" mağ lup edildiğ i bir tartış ma izledi. Tüm sihirli kitaplarını Antakya piskoposu Antimes'in ayaklarının dibine sererek, kendisini dönüş türen güzel Justina'nın yanında bir aziz oldu; Her ikisi de Diocletianus zamanında vaftizhanenin yanındaki Saint John Lateran Bazilikası'na yan yana gömülerek ş ehit oldular.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XX

DOĞU GUPTA VIDYA VE KABALA

Şimdi Orta Çağ 'dan bu yana felsefi yorumlarının farklılığını gösterirken Doğu Gupta Vidyâ ile Kabalistik sistemin temel özdeşliğini yeniden ele alacağız.

Kabalistlerin (1) yalnızca Zohar'da öğretilen gizemlerin doğasına ilişkin sentetik çıkarımlarındaki yargılarının , bilimin kendisi kadar çelişkili ve yanlış yönlendirilmiş olduğunu itiraf etmeliyiz. Adına yemin ettikleri ortaçağ simyacıları ve Gül Haçlılar (Abbe Trithemius, John Reuchlin, Agrippa, Paracelsus, Robert Fludd, Philaletes vb. gibi) gibi, kıta okültistleri de evrensel ve tek bilgelik kaynağı olarak İbranice Kabala'ya sahiptirler; ve Doğanın hemen hemen tüm metafizik ve ilahi gizemlerinin, hatta Reuchlin'e göre Hıristiyan İncilindeki gizemlerin sırrını bunda buluyorlar . Onlara göre Zohar , Hıristiyan müjdesinin tüm gizemlerini içeren ezoterik bir hazinedir; ve Sefer Yetzirah tüm karanlığı dağıtan ışıktır, Doğanın tüm sırlarının anahtarıdır. Ortaçağ Kabalistlerinin modern destekçilerinin çoğunun, seçtikleri öğretmenlerin sembololojisinin gerçek anlamı hakkında herhangi bir fikri olup olmadığı başka bir sorudur. Birçoğu simyacıların ezoterik dilinin kendi icatları olduğunun farkına bile varmadı; dönemin tehlikelerinden korunmak için bunu perde olarak kullandıklarını; ama simyacıların bir kez daha örtbas ettiği şey pagan inisiyelerin gizemli dili değildi.

Soru şimdi bize öyle bir şekilde sunuluyor ki, eski simyacılar kendi yazısınıfını geride bırakmadıkları için, başka bir gizem içinde bir gizem olarak ortaya çıkıyorlar. Kabala , yalnızca ortaçağ mistiklerinin ona yansıttığı ışık altında yorumlanır ve onaylanır; Ancak bunlar, zorla Kristolojilerinde, eski öğretileri dogmatik maskelerle gizlemek zorunda kaldıklarından, her modern mistik, üçveya dört yüzyıl önceki Gül Haçlılara ve simyacılara dayanarak eski sembolleri kendi yöntemleriyle yorumluyor. Hıristiyan mistik dogmaları, tüm eski pagan sembollerini içine alan merkezi girdaptır ; ve anti-gnostik Hıristiyanlık, simyacıların imbikinin yerini alan ve içinde Kabala'nın , yani İbranice Zohar'ın ve hahamların diğer mistik eserlerinin, bilinmeyene kadar damıtıldığı modern imbiktir.

Bundan şu sonuççıkıyor ki, bugün okült bilimlerle ilgilenen öğrenci, "Eski Günlerin" sembolik döngüsünün ve Macroprosopos'un gür sakalının her bir saçının, yalnızca Nasıralı İsa'nın dünyevi tarihine atıfta bulunduğuna inanmalıdır! Bazıları da Kabala'nın "ilk olarak seçilmiş bir melekler topluluğuna" bizzat Yehova tarafından iletildiğini söylüyor ; o da muhtemelen alçakgönüllülükle onun yalnızca üçüncü sefirot'u ve dişisi oldu. Pek çok kabalist, pek çok yorum. Bazıları (belki de daha büyük bir gerekçeyle) Masonluğun Kabala'nın özüne dayandığına inanıyor , çünkü modern Masonluk şüphesiz okült ilkel Masonluğun, tarih öncesi gizemleri kuran ilahi Masonların öğretilerinin soluk ve puslu bir yansımasıdır. ve gerçekten insanüstü inşaatçılar tarafından inşa edilen tufan öncesi inisiyasyon tapınakları. Diğerleri , Musa kitaplarında olduğu gibi, Zohar'da ileri sürülen dogmaların, ruhun varlığı ve ölümsüzlüğü gibi metafizik spekülasyonlarla herhangi bir ilgisi olmaksızın, yalnızca dünyevi ve dünyevi gizemlere atıfta bulunduğunu iddia etmektedir . Orta Çağ 'ın en bilgili iki Kabalisti John Reuchlin ve Paracelsus'un farklı dinlere sahip olup olmadıklarını (ve bunlar inisiye hahamların öğretilerini alan gerçek ve gerçek Kabalistlerdir) doğrulayanların sayısı çoktur. ilki reformu başlatan Protestandı ve ikincisi en azından görünüşte Katolikti), Zohar şu ya da bu şekilde dogmatik Hıristiyanlığın çoğunu içeremez; ve böylece Kabalistik eserlerin sayısal dilinin belirli bir dinin gerçeklerini değil, evrensel gerçekleri öğrettiğini ileri sürerler. Bunu doğrulayanlar, Zohar'da ve diğer Kabalistik eserlerde kullanılan gizemli dilin, akıl almaz antik çağlarda, türün evrensel dili olduğunu söylerken haklıdırlar.

Machine Translated by Google

insan. Ancak bu dilin İ braniler tarafından icat edildiğ i ve onlara özgü olduğ u ve diğ er ulusların da ondan aldığ ı ş eklindeki savunulamaz teoriyi eklemekle tamamen yanılıyorlar .

Bu konuda yanılıyorlar; Çünkü Zohar (.....ZHR), İ htiş am Kitabı, Haham Simeon ben Jochai'den (kendisi de bir haham olan oğ lu Eleazar, sekreteri Abbas'ın yardımıyla rahmetli babasının öğ retilerini derlemiş tir) türetilmiş olmasına rağ men Zohar adlı kitap), bu öğ retiler, Gupta Vidyâ'nın gösterdiğ i gibi, Haham Simeon'a ait orijinal değ il, Yahudi halkının kendileri kadar eski ve çok daha eskidir. Kısacası, Zohar adıyla Haham Simeon'a atfedilen eser, Eusebius'un kopyaladıktan sonra Mısır'ın eş zamanlı tabloları kadar saftır; veya "Kutsal Kilise" tarafından incelenip düzeltildikten sonra Aziz Pavlus'un Mektupları gibi (2).

Gerçek gelenek ve güvenilir belgelerle bize ifş a edilen aynı Zohar'ın tarihine ve değ iş imlerine bakalım . JC'den bir asır önce mi yoksa bir asır sonra mı yazıldığ ını tartış mamıza gerek yok. Yahudilerin her zaman Kabalistik literatürü geliş tirdiklerini bilmek bizim için yeterlidir; ve tarihi yalnızca esaret zamanına kadar uzanmasına rağ men, Pentateuch'tan Talmud'a kadar tüm edebi belgeler gizemli bir dille yazılmış tı ve gerçekte Yahudilerin Keldani tapınaklarından ve Mısırlılardan kopyaladıkları bir dizi sembolik anıyı oluş turuyordu. , ama eğ er tarih denilebilirse, onları ulusal tarihlerine uyarlamak. Bizim onayladığ ımız ve en inatçı Kabalistin bile inkar etmeyeceğ i ş ey, Kabalistik bilgeliğ in Hıristiyanlık öncesi son Tanaim'e kadar yüzyıllar boyunca sözlü olarak aktarıldığ ıdır; Davut ve Süleyman bu konuda çok bilgili olsalar da, Ş imeon ben Johay'ın günlerine kadar kimse herhangi bir metin yazmaya cesaret edemedi. Kısacası: Kabalistik literatürde bulunan bilgiler MS 1. yüzyıldan önce hiçbir zaman yazıya emanet edilmemiş ti.

Bu, eleş tirmene ş u düşünceyi akla getiriyor: Vedalar ve Hindistan'ın Brahmanik edebiyatı Hıristiyanlık döneminden çok daha eski olmasına rağ men (ş arkiyatçıların en eski elyazmalarından birkaçbin yıllık antik çağ ları tanımak zorunda kaldıkları noktaya kadar); Yaratılış 'ın ana alegorilerini M.Ö yüzyıllar öncesinde Babil'in tuğ lalarında bulmuş olmasına rağ men; Mısır lahitlerinin, İ braniler tarafından kopyalanan ve intihal edilen doktrinlere dair inkar edilemez kanıtlar sunmasına rağ men, Yahudi tektanrıcılığ ının hala övüldüğ ünü ve Hıristiyan vahiylerinin, tıpkı Güneş 'in bir gaz lambası bataryasının üzerinde olması gibi, diğ erlerinin üzerinde yüceltildiğ ini.

Ancak, Kabalistik, Talmudik veya Hıristiyan olsun, bize ulaş an hiçbir el yazmasının çağ ımızın ilk yüzyıllarından daha geriye gitmediğ i ş üphe götürmez; aynı ş ey Keldani tuğ laları, Mısır papirüsleri ve hatta birçok doğ u yazısı için söylenemez.

Ancak bu araş tırmaları Kabala ve esas olarak Midraş olarak da adlandırılan Zohar ile sınırlandıralım . İ lk kez MS 110-70 yılları arasında basılan bu kitap, 13. yüzyıla kadar metni dağ ınık el yazmaları halinde dağ ılmış halde kaybolmuş tur. Bu eserin, onu sahte yazar Simeon ben Jochai olarak sunan İ spanyol Yahudi Moisés de León Valladolid tarafından bestelendiğ i düş üncesi gülünçtür; Bu, Zohar'daki modern bir eklemeden daha fazlasını göstermesine rağ men, Munk tarafından iyi bir ş ekilde yalanlanmış tır . Ancak bu Moisés de León'un , iş birliklerinden dolayı edebi tadı bu dinin diğ er gerçek eserlerine göre daha Hristiyan olan mevcut Zohar Kitabı'nı yazdığ ını kabul etmek için nedenler var . Munk bunu, yazarın, İ ncil'deki gelenekler ve anlatımlardan oluş an bir koleksiyon veya kaybolan Midraschim de dahil olmak üzere eski belgelerden açıkça yararlandığ ını söyleyerek açıklıyor .

Munk, İ branilerin Zohar'da ortaya konan ezoterik sistemi çok geçğ rendiklerini kanıtlamak için Yahudi yazar Tholuck'un otoritesine güvenir ; ya da en azından Moisés de León'un getirdiğ i yenilikleri ve eklemeleri itiraz etmeden kabul edecek kadar unutmuş lardı. Bu bağ lamda, 1038'de ölen Haya Gaon'un, Kabalistler arasında da kullanılan isimleri verdiğ i Sefirot teorisini açıklayan (ve mükemmelleş tiren) ilk yazar olarak bilinen kiş i olduğ unu söylüyor. Dr. Jellinek tarafından. León'lu Moisés ben Schem-Tob, Suriye ve Keldani'deki bilgili Hıristiyan yazıcılarla yakın yazış mayı sürdürdü ve onlardan bazı Gnostik yazılar hakkında bilgi edinebildi (3).

Machine Translated by Google

Ayrıca Sefer Yetzirah yani Yaratılış Kitabı, her ne kadar İ brahim'e atfedilmiş olsa da ve çok eski bir metinle yazılmış olsa da, ilk kez 11. yüzyılda Jehuda Ho Levi (Hazari) tarafından anılmaktadır.
Her iki eser de, Zohar ve Yetzirah, diğ er tüm Kabalistik kitapların cephaneliğ idir. Ş imdi kutsal İ brani kanunlarının ne kadar az güven uyandırabileceğ ini görelim.

"Kabala" kelimesi "almak" anlamına gelen bir kökten gelir ve Sanskritçe "smriti"ye (gelenek yoluyla almak), yani bir rahipler neslinden diğ erine aktarılan sözlüğ retiler sistemine benzer. El yazmalarına yazmadan önce Brahmanik kitaplarla.
Yahudiler Kabalistik dogmaları Keldanilerden öğ rendiler; ve eğ er Musa, tüm Mısırlı rahiplerin bildiğ i gibi inisiyelerin ilkel ve evrensel dilini bilseydi ve dolayısıyla bu dilin dayandığ ı sayısal sistemin farkında olsaydı, Yaratılış 'ı ve diğ er "parş ömenleri" pekala yazabilirdi , ancak beş kitap Bunlar ş imdi Pentateuch olarak biliniyorlar , orijinal Mozaik anıları değ iller (4). Ne de eski kare ş ekilli İ branice karakterlerle, ne de Samiriyeli karakterlerle yazılmış lardı; çünkü her iki alfabe de daha sonraki bir döneme aittir ve büyük İ brani yasa koyucunun zamanında ne dil ne de alfabe olarak bilinmiyordu.

Doğ u Gizli Doktrini'nin yıllıklarında yer alan ifadelerin halkın geneli açısından pek değ eri olmadığ ından ve bunları anlamak ve okuyucuyu ikna etmek içn tanıdık isimler kullanmak ve herkesin anlayabileceğ i argümanlar ve deliller eklemek gerektiğ inden, İ ddialarımızın yalnızca gizli arş ivlerin öğ retilerine dayandığ ını göstermeye çalış mak içn aş ağ ıdaki noktaları vurgulayacağ ız. 1° Seçkin bilim adamı ve oryantalist Klaproth, İ ncil elyazmalarındaki ş u anda baskıda kullanılan kare karakterlerin büyük olasılıkla Palmira yazısından veya baş ka bir Sami alfabesinden türetildiğ i gerçeğ ine dayanarak, sözde İ brani alfabesinin eskiliğ ini açıkça reddediyor. ; yani Kutsal Kitap İ branice

sözcüklerle ama Keldani fonetik iş aretleriyle yazılmış tı.

Merhum Dr. Kenealy, Yahudilerin ve Hıristiyanların bu konuda ş unlara güvendiklerini gözlemliyor:

Asur dağ larının karakterleri kadar anlaş ılmaz, ölü ve neredeyse bilinmeyen bir dilin fonografları (5).

2° İ branice kare karakterleri Ezra zamanına (JC'den 458 yıl önce) geri götürmeye yönelik her giriş im baş arısız oldu. 3° Yahudilerin esaret sırasında

alfabelerini Babil alfabesinden aldıkları; ancak mevcut İ branice kare karakterlerinin izini MS 4. yüzyılın sonuna kadar sürmeyen bilim adamları var (6).

İ branice İ ncil'de de tam olarak aynı ş ey oluyor; sanki Homeros'un eserleri
Yunanca değ il Latin karakterleri veya Shakespeare'in Burma karakterleriyle yazılmış eserleri (7).

4. Eski İ branicenin Süryanice veya Keldani olduğ unu ileri sürenler, Tanrı'nın, Yeremya'nın ağ zı aracılığ ıyla İ srail halkını, kadim ve güçlü Keldani ulusunu onlara karş ı ayağ a kaldırmakla tehdit ettiğ i konusunda uyarmalıdır:

Dilini bilmediğ iniz, söylediklerini anlamadığ ınız bir kavim (8).

Piskopos Walton'un (9) Keldani ve İ brani kimliğ ine karş ı ileri sürdüğ ü ş ey budur. 5° Musa'nın
zamanında İ branilerin konuş tuğ u gerçek dil, esaretten sonra, Keldanilerle karış tırılan İ srailoğ ullarının kendi dillerinden sesler alıp, dildeki eski İ branice'nin yerini alan bir Keldani lehçesinin ortaya çıkmasıyla bozulmuş tu. (10).

Mevcut Eski Ahit'in Musa'nın orijinal kitaplarını içermediğ i iddiasına gelince , bu iddia ş u delillerle desteklenmektedir:

1° Samiriyeliler, Yahudilerin kanonik kitaplarını ve onların “Musa Kanununu” reddettiler. Ellerinde Davud'un Mezmurları, Kehanetler, Talmud veya Miş na yoktur ; yalnızca

Machine Translated by Google

gerçek “Musa'nın Kitapları”, tamamen farklı bir baskıda (11). Samiriyelilere göre Musa ve Yeşu Kitaplarının şekli Talmudistler tarafından tamamen bozulmuştur.

2° Cochin'deki (Güney Hindistan) "siyah Yahudilerin" kimseye öğretmedikleri ve mevcut tomarlardan temel olarak farklı olan bazı "Musa Kitapları" vardır. Bunlar kare karakterlerle (yarı Keldani ve yarı Palmira) değil, içlerinden birinin bize söylediği gibi yalnızca kendilerinin ve bazı Samiriyelilerin bildiği arkaik harflerle yazılmıştır. Bu siyah Yahudiler, Babil esaretiyle ve on "kayıp kabileyle" (ikincisi tamamen Hahamların uydurmasıdır) ilgili her şeyi görmezden geliyor ; bunların hepsi de onların Hindistan'a MÖ600 yılından önce geldiklerini kanıtlıyor.

3. Kendilerini İsrail'in gerçek çocuklarının, yani Sadukiler'in torunları olarak gören Kırım'ın Karaim Yahudileri, sinagoglardaki Tevrat ve Pentateuch'u reddederler, Cumartesi yerine Cuma'yı tutarlar ve kendilerine özgü "Musa Kitapları"na sahiptirler; Peygamberleri ve Zebur'u reddedip , tek ve gerçek kanunları dedikleri şeye sarılıyorlar.

Bütün bunlar gösteriyor ki, Yahudilerin Kabalası, Keldanilerin Gizli Doktrininin sadakatsiz bir yankısından başka bir şey değildir; ve gerçek Kabala'nın şu anda bazı İranlı Sufilerin elinde bulunan Keldani Sayılar Kitabında bulunduğu . Antik çağın tüm halklarının, Aryanların Gizli Doktrini ile aynı olanlara dayanan kendilerine özgü gelenekleri vardı; ve herkes kendi ırkından bir Bilge Adamın ilahi bir Varlığın ilkel vahiyini aldığını ve onun emriyle bunu kutsal Yazılarda açıkladığını varsayar. Yahudi halkında da diğer halklarda olduğu gibi aynı şey oldu. Musa'dan toplumsal yasaları ve kozmogonik öğretileri aldı, ancak daha sonra bunları tamamen bozup bozdu.

Bizim öğretimizde Âdi, yedi kuş ağın her birinde ilk insanların, yani konuşan ilk ırkların genel adıdır ve belki de bu isimden “Âdem” türemiştir. Bütün halklar, yaratılışın ilahi gizemlerinin ilk insanlara açıklandığını söyler. Böylece Sabiiler (Sufi eserlerinde korunan bir geleneğe göre) "üçüncü büyük adam" Hindistan'ın bitişiğindeki pñaí s'i Babil'e gitmek üzere terk ettiğinde ona bir ağaç(12), sonra bir başka ağaçve sonra bir başka ağaçverdiklerini söylerler. tüm ırkların tarihini içeriyordu. "Üçüncü ilk insan" üçüncü kök ırka ait olan kişi anlamına gelir ve Sabeliler ona Adem adını da verirler. Yukarı Mısır Arapları ve genel olarak Müslümanlar, başmelek Azazel'in, yeniden doğduğu her yerde Adem'e Tanrı'dan bir mesaj getirdiğine dair bir geleneğe sahiptir. Sufiler, her Seli-Alah'ın ("Tanrı'nın seçilmişleri") elçilerden bir kitap aldığını söyleyerek geleneğin anlamını açıklarlar. Kabalistlerin anlattığı efsane, sadece Yahudi milletini değil, tüm milletleri kapsar; buna göre melek Raziel, Adem'in düşüşünden sonra ona düşüşten önce verdiği kitabı (gizemlerle dolu bir kitap) kurtarır. olan, olan veya olacak olan işaretler ve olaylar); ancak daha sonra, insanların içerdiği bilgece öğretilerden yararlanamayacağı korkusuyla onu geri verdi. Adem'in kitabı Şit'e verdiğini, ondan da Hanok'a, ondan da İbrahim'e ve böylece her neslin en değerlilerinin elden ele geçtiğini söylüyorlar. Buna karşılık Berosio, Xisuthrus'un Kutsallığının emriyle Zipara'ya (13) veya Bab-bel-onya'daki Güneş şehri Sippara'ya gömülen bir kitap yazdığını anlatır. Berosius bu kitaptan tufan öncesi tanrı ve kahraman hanedanlarının tarihini aldı. Elian, Nemrut adlı eserinde , zamanın başlangıcında Mısırlılara dinlerinin bilgelik kitabını getiren bir şahinden (Güneş amblemi) söz eder. Sabiilerin Sam-Sam'ı da Arapça Zem -Zem (Bilgelik Kuyusu) gibi bir Kabala'dır (14).

Çok bilgili bir Kabalist'e göre Seyffarth, eski Mısır dilinin eski İbranice ile aynı olduğunu, yani bir Sami lehçesi olduğunu belirtir; ve bunu kanıtlamak için "iki dilin 500 kat ortak olduğunu" belirtiyor. Bizce bu çok az şeyi kanıtlıyor; En fazla, her iki halkın birkaçyüzyıl boyunca bir arada yaşadığını ve Keldani dilini fonetik dil olarak benimsemeden önce Yahudilerin eski Kıpti dilini konuştuklarını göstermeye hizmet ediyor. İbranice Kutsal Yazılar gizli bilgeliğini diğer kutsal kitapların kaynağı olan ilkel Dinden almıştır; ama onlar, görünmez de olsa, yüce ve ebedi âlemlere sabitlenmek yerine, dünyevi şeylere ve gizemlere uygulanarak yozlaştırıldılar. İbrani halkının ulusal tarihi, eğer özerklik Babil'den dönmeden önce tanınabilirse, Musa'nın zamanından daha geriye gitmez. İbrahim'in dili (Zeruan, Satürn, zamanın simgesi, "Sar", "Saros"un bir "döngü" olduğu söylenebilirse) İbranice değil, Keldani ve belki de Arapça veya daha fazlasıydı. muhtemelen bazıları

Machine Translated by Google

eski Hint lehçesi Bunu kanıtlayacak çok sayıda kanıt vardır; bunlardan bazılarını sunacağız; ve İncil kronolojisinin inatçı ve inatçı taraftarlarını memnun etmek için yeryüzümüzün yaşını 7.000 yıllık procrustean yatağına koysak bile, tek nedenden dolayı İbranice'ye çok fazla eski dönem atfedilemeyeceği açık olacaktır. zannettikleri gibi, Adem'in Cennet'te konuştuğunu.

Bunsen Mısır'ın Evrensel Tarihteki Yeri adlı eserinde şöyle diyor :

İbrahim'le doğrudan akraba olan Keldani kabilelerinde, insan soyağacıyla ya da dönem tarihleriyle karıştırılan anılara dair veriler buluyoruz. İbrahimi anılar Yakup'un büyükbabasından en az üçbin yıl öncesine dayanmaktadır (15).

İbranice İncil her zaman ezoterik bir kitap olmuştur, ancak gizli anlamı Musa'nın zamanından bu yana değişmiştir. Bu varyasyonların tarihi, üzerinde duramayacağımız kadar iyi bilinmektedir, çünkü bugünkü Pentateuch'un orijinal olmadığını bilmek yeterlidir. Erasmus ve Newton'un eleştirileri, İbranice Kutsal Yazıların kaybolduğunu ve on iki kez yeniden yazıldığını kanıtlamaktadır. Ezra'nın zamanından önce; Büyük ihtimalle bu kişi, Azara adı verilen, Ateş ve Güneş 'in Keldani rahibiydi; komuta ve güçhırsına sahip bir dönek, eski kayıp Yahudi kitaplarını kendi yöntemiyle yeniden şekillendiriyordu. Sembolizm veya ezoterik numaralandırma sistemi konusunda bilgili olduğundan, çeşitli kabileler tarafından korunan parçaları derlemek ve Yaratılış ile Yahudi halkının değişimleri hakkında görünüşte uyumlu bir açıklamayı yeniden oluşturmak onun için kolaydı. Ancak Yaratılış 'tan Tesniye'nin son sözüne kadar olan gizli anlamında , Pentateuch cinsiyetlerin sembolik anlatısıdır ve astonomik ve fizyolojik kişileştirmeler altında gizlenmiş fallikliğin savunulmasıdır (16) . Ancak koordinasyonları yalnızca görünüştedir; ve "Tanrı'nın Kitabı"nın tüm pasajları insanın elini ortaya koyuyor. Bu nedenle Yaratılış , İsrail'de krallar var olmadan önce Edom krallarından söz eder; Musa'nın kendi ölümünü anlattığı ve Harun'un iki kez öldüğü ve bu tür tutarsızlıklar dışında iki farklı yere gömüldüğü. Kabalist için bu önemsiz bir şeydir, çünkü o bu olayların hiçbirinin tarihsel olmadığını, aksine çeşitli fizyolojik özellikleri gizleyen bir örtü olduğunu bilir; Ancak tüm bu “karanlık pasajları” iyi niyetle kabul eden samimi bir Hıristiyan için bunların hepsi çok şey ifade ediyor. Masonlar Süleyman'ı bir efsane olarak görebilirler (17), çünkü bunu yapmakla hiçbir şey kaybetmezler, çünkü onun tüm sırları, en azından onları anlayan birkaçkişi için alegorik ve kabalistiktir; Ancak tarihin, Davut'un oğlu ve İsa'nın doğrudan atası Süleyman'ın varlığını inkar etmesi bir Hıristiyan için büyük bir kayıptır. Kabalistlerin bugün İbranilerin sahip olduğu İncil tomarlarına çok eski bir tarih atfetmeleri için iyi bir neden yoktur, çünkü hem Yahudiler hem de Hıristiyanlar şunu itiraf etmektedir:

Kutsal Yazılar Babil esaretinde kaybolmuştu; Pers kralı Artaxerxes'in zamanında Levili ve rahip Ezra, kehanetin uygulanması konusunda ilham aldılar ve eski Kutsal Yazıların tamamını geri getirmeyi başardılar (18).

"Ezra"ya ve her şeyden önce onun iyi niyetine kesin olarak inanmak gerekir.
Mevcut Musa kitaplarının meşruiyeti. Çünkü:

Kopyaların, daha doğrusu Hilcias, Ezra ve diğer anonim yayıncıların yaptığı fonografik transkripsiyonların gerçekten doğru olduğunu varsayarsak, Antiochus onları yok etmiş olmalı; ve Eski Ahit'in mevcut versiyonları, Judas Maccabeus'un ya da muhtemelen İsa'nın ölümünden çok sonra, muhtemelen Yunan Yetmişlerinden gelen bilinmeyen derleyicilerin eseri olmalıdır (19).

Sonuçolarak, İncil'in mevcut İbranice metninin aslına uygunluğu, Yetmişler tarafından Yunanistan'da mucizevi bir şekilde yapılan versiyona bağlıdır ; Orijinal nüshalar kaybolduğu için mevcut İbranice metinlerin Yunanca tercümeleri olduğu ortaya çıktı. Böylesine kısır bir kanıt döngüsünden çıkmak için , yukarıda belirtilen koşullar altında Septuagint'in versiyonunu yazdıklarını iddia eden yegane iki Yahudi tarihçi olan Josephus ve Philo Judeus'un ifadelerine bir kez daha güvenmeliyiz . Ve bu koşulların güven telkin etmeye yardımcı olmadığını söylemek doğru olur.

Josephus, İbranice Kutsal Yazıları Yunanca okumaya hevesli olan Ptolemy Philadelphus'un en yüksek rütbeyi talep ettiğini söylüyor

Machine Translated by Google

Rahip Eleazar'a, tercüme etmeleri için on iki kabilenin her birinden altı adam göndermesini söyledi . Daha sonra, Aristeas'ın da doğ ruladığ ı, bir adada gözlerden uzak tutulan yetmiş iki tercümanın görevlerini yetmiş iki günde yerine getirdiğ ine dair tuhaf bir hikaye anlatır.

Bu hikayeye "on kayıp kabile" müdahale etmeseydi inanılabilirdi; Çünkü eğ er M.Ö 700 ile 900 yılları arasında ortadan kaybolmuş larsa, nasıl oldu da birkaçyüzyıl sonra Ptolemy'nin isteklerini yerine getirmek için altış ar adam gönderip bir kez daha tarih ufkunun dış ında kaldılar? Bu gerçekten bir mucize.

Ancak Septuagint gibi belgelerde doğ rudan ilahi iliş kiyi görmemiz istenir . Bugün bilinmeyen bir dilde, ş üphesiz mistik yazarlar tarafından ve beklenmedik tarihlerde yazılan orijinal belgelerden geriye pek bir ş ey kalmadı. Buna rağ men eski İ branice'den söz etmekte ısrar edenler var; sanki bugün onu tanıyan biri varmış gibi. Aslında İ branice o kadar az biliniyordu ki hem Septuagint versiyonu hem de Yeni Ahit'in pagan bir dilde (Yunanca) yazılması gerekiyordu ; Hutchinson, Kutsal Ruh'un Yeni Ahit'i Yunanca olarak yazdırmak istediğ ini söyleyerek bunun nedenini açıklasa da.

İ brani diline çok eski çağ lar atfedilmiş tir, ancak yine de eski anıtlarda, Keldani'de bile onun izine rastlanmamaktadır. Bu ülkede bulunan çeş itli türden çok sayıda yazıt arasında,

İ branice karakterlerde hiçbir zaman tek bir karaktere bile rastlanmamış tır; ne de yeni icat edilen bu özellikleri taş ıyan ve İ sa'nın zamanına bile atfedilebilecek herhangi bir madalya, mücevher veya belge yoktur (20).

Daniel Kitabı orijinal olarak İ branice ve Aramice'nin karış ık bir lehçesinde yazılmış tı; Daha sonra serpiş tirilen birkaçKeldani ayet dış ında. Sir W. Jones ve diğ er oryantalistlere göre İ ran'da keş fedilen en eski diller Keldani ve Sanskritçe olup, "İ branice"den hiçbir iz yoktur. Filologların bildiğ i İ branice'nin geçmiş i M.Ö 500 yıl öncesine dayandığ ı ve karakterleri daha da yakın bir döneme ait olduğ u için, var olması ş aş ırtıcı olurdu. Yani gerçek İ branice karakterler tamamen kaybolmamış olsa da ş u noktaya kadar değ iş tirilmiş tir:

Sadece alfabeye bakıldığ ında, harflerin ş eklinin düzenli hale getirildiğ i, daha kare ve tekdüze hale getirilmek üzere kesildiğ i görülür (21).

Bu ş ekilde Samiriyeli bir Haham ya da bir "Jain" olmayan hiçkimse bunları okuyamazdı; ve yeni Masoretik puan sistemi, karakterleri sfenks gizemine dönüş türdü. Noktalama iş aretleri artık eski el yazmaları dış ında tüm metinlerde bulunmaktadır ve o kadar keyfidir ki, bu iş aret sayesinde herhangi bir metin değ iş tirilebilir ve uygun ş ekilde yorumlanabilir. Kenealy'nin sunduğ u iki örnek yeterli olacaktır:

Yaratılış kitabının XLIX, 21. bölümünde ş unu
okuyoruz: Naftali baş ıboş bir geyiktir; çok güzel sözler verdi. Ancak Bochart, noktalama iş aretini biraz değ iş tirerek bunu ş u ş ekilde yorumluyor: Naftali, güzel dalların filizlendiğ i yapraklı bir ağ açtır. Mezmur XXIX, 9 ş öyle der: Rab'bin sesi geyiklerin doğ urmasına neden olur ve ormanları ortaya çıkarır. Ancak Piskopos Lowth ş u versiyonu veriyor: Tanrı'nın sesi meş eyi devirir ve ormanları ortaya çıkarır.
Aynı İ branice kelime "Tanrı" ve "hiçbir ş ey" vb. anlamına gelebilir (22).

Öte yandan bilgi ve dilin ilkel birliğ ini kabul eden Kabalistlerle aynı fikirdeyiz; ancak daha fazla netlik sağ lamak için her ikisinin de Atlantis'in batmasından bu yana ezoterik hale geldiğ ini eklemeliyiz. Babil Kulesi efsanesi bu zorunlu gizliliğ e gönderme yapar. İ nsanlar yozlaş tıkça, eski evrenselliğ i artık birkaçkiş iyle sınırlı olan bu tür bilgileri almaya artık layık görülmüyordu. Böylece "tek dil" veya gizemli dil, sonraki nesillerden yavaş yavaş mahrum bırakıldı ve tüm uluslar ciddi ş ekilde kendi ulusal dilleriyle sınırlandırıldı. Yani, ilkel dili unutarak

Machine Translated by Google

Bilgelik, günahkarların birbirlerini anlayamamaları için Rab'bin (23) dünyanın tüm dillerini karıştırdığını söylediler. Ancak tüm bölgelerde, ülkelerde ve uluslarda inisiye kaldılar; İsraillilerin de bilgili takipçileri vardı. Bu evrensel bilginin anahtarlarından biri tamamen aritmetik ve geometrik bir sistemdir, çünkü her büyük ulusun alfabesi her harf için sayısal bir değere (24) ve ayrıca mükemmelliğe ulaşmış bir hece ve eş anlamlı permütasyon sistemine sahiptir. gizli Hindu yöntemlerinde, ancak İbranilerin sahip olmadığı bir şeydi. Yahudiler, ezoterik inançlarını popüler tek tanrılı ulusal din maskesi altında gizlemek için aritmetik-geometrik sistemi kullandılar. Sistemin tüm mükemmelliğiyle son sahipleri, Ferisilerin ve onların Babil'den getirdikleri kafa karıştırıcı öğretilerinin düşmanları olan eğitimli ve "ateist" Sadukilerdi. Evet, ruhun, meleklerin ve diğer benzer varlıkların ebedi olmadıkları için saf illüzyonlar olduğunu söyleyen ve Doğu ezoterizmiyle aynı fikirde olan Sadukiler, illüzyonistler. Aynı zamanda Musa Kanunu dışındaki tüm kutsal kitapları da reddettikleri için, bu kanunun başlangıçta şimdikinden çok farklı olduğu anlaşılıyor (25).

Yukarıdakilerin hepsi, bazılarının bilgeliğine rağmen, inançlarının harplarını Talmudik söğütlerden, yani halihazırda kare şeklinde olan bugün mevcut olan İbranice tomarlardan asmakta yanlış yapan Kabalistlerimiz için yazılmıştır. kütüphanelerde, müzelerde ve hatta paleografik koleksiyonlarda işaret edilmiştir. Dünyada ancak yarım düzine orijinal İbranice parşömen kaldı; ve sahipleri, birkaçsayfa önce de belirttiğimiz gibi, hiçbir sebeple kimseyi muayene etmelerine izin vermiyorlardı. O halde nasıl Kabalistler Yahudilerin ezoterizmine öncelik verebilir ve bazıları gibi İbranice dilinin "diğer tüm dillerin (Mısır ve Sanskritçe bile olsa) kökü ve kaynağı" olduğunu söyleyebilir? (26).

Bahsettiğim Kabalistlerden biri şöyle diyor: "Uzak zamanlarda, muazzam bir bilgelik zenginliğine sahip, yeryüzünde tek bir dile sahip, özünü şu parçalardan çıkarmanın mümkün olduğu güçlü bir uygarlığın olduğuna giderek daha fazla ikna oluyorum. hala var. ".

Evet, geçmiş çağlarda, nesnesini ve uçuşlarını ne Geometri'nin ne de Kabala'nın tek başına belirleyemeyeceği güçlü bir uygarlık ve daha da güçlü bir okült bilgi gelişti; çünkü gizli bilginin yedi anahtarı vardır ve bir, iki bile değil, bunun neleri gerektirdiğini keşfetmeye yetmez ve yalnızca kısa bir bakışa izin verebilir.

Her öğrenci İbranice Kutsal Yazıların iki ekolü kabul ettiğini aklında tutmalıdır ; elohist ve jehovist; ancak birine ve diğerine karşılık gelen pasajlar daha sonra o kadar karıştırılmış ve birbirine karıştırılmıştır ki, bunların dışsal özelliklerini takdir etmek mümkün değildir. Ancak her ikisinin de düşman olduğu biliniyor; çünkü biri ezoterik doktrinleri öğretiyordu, diğeri ise ekzoterik veya teolojik; Elohistlerin kahin (roch) ve Yehovistlerin peygamber (nabhi) (27) olduğunu, daha sonra kendilerini haham olarak adlandıranların, Papa'nın Tanrı'nın yanılmaz Vekili olarak adlandırılması nedeniyle resmi konumlarından dolayı peygamber unvanını koruduklarını. Dünya. Ayrıca Elohistler, Elohim kelimesine Kuvvet anlamını vermişler ve Gizli Öğreti uyarınca Kutsallığı Doğa ile özdeşleştirmişler; Jehovist'lere göre Yehova, kişisel ve dışsal bir Tanrı iken, onlar bu Tanrı'nın adını sadece fallik bir sembol olarak kullanırlar; hatta aralarında metafizik ve soyut Doğa'ya inanmayanlar da vardı ve her şeyi yeryüzünde sentezlediler. Son olarak Elohistler insanı, Elohim'in ilahi ve enkarne olmuş imgesi, ortaya çıkan ilk varlık olarak görüyorlardı; Jehovist'ler ikincisi için buna karşı çıkarken; onu yeryüzündeki akıllı varlıkların başına yerleştirmek yerine, hayvan yaratılışının görkemli tacı için (28).

Zohar'da Sami veya Batı Parabrahman'ı olan Ain Soph'un tanımını buluruz .
Vedantin idealine çok yaklaşan aşağıdaki gibi pasajlar vardır:

Yaratılış [tecelli eden Evren] isimsiz olanın giysisidir,
İlahi Vasfın özü (29).

Ain ya da "hiçlik" ile göksel İnsan arasında, ilk ve kişisel olmayan bir Neden vardır.
diyor:

Bu dünyaya herhangi bir şekil vermeden önce, herhangi bir şekil üretmeden önce, hiçbir şekil ve benzeri olmayan, tek başınaydı. O halde ondan önce olanı kim anlayabilir?

Machine Translated by Google

biçimsiz olduğ una göre yaratılış ın? Bu nedenle, O'nu herhangi bir biçimde veya benzerlikle, O'nun kutsal adıyla, hatta basit bir harfle veya yalnızca bir noktayla bile temsil etmemiz yasaktır (30).

Bununla birlikte, bu kitapta takip eden ifadenin daha sonra eklenen bir ifade olduğ u açıktır; çünkü bir çeliş kiye yol açmaktadır: Ancak Tesniye'nin IV. Bölümüne yapılan

bu atıf, Tanrı'nın halkıyla yüz yüze konuş tuğ u V. bölümden bir pasajla ileri sürülürse çok beceriksiz olur (31).

İ ncil'de Yehova'ya verilen isimlerin hiçbiri ne Ain Soph'a ne de Kabala'nın ilk ve kiş isel olmayan Davasına (veya Logos'una) gönderme yapmaz ; ama hepsi Yayılımlara atıfta bulunuyor .

Zohar ş unu söylüyor :

Çünkü her ne kadar gizli olan her ş eyin gizlisi, bize tezahür etmek üzere Tanrının Formu, Göksel İ nsan Formu olarak adlandırılan On Yayılımı (Sephiroth) üretmiş olsa da, bu parlak form hala gözlerimiz için fazlasıyla göz kamaş tırıcıydı ve bu nedenle baş ka bir ş eye büründü. kendine baş ka bir giysi katarak evreni oluş turur.
Bu nedenle evren ya da görünür dünya ilahi Töz'ün daha sonraki bir geniş lemesidir ve Kabala onu "Tanrı'nın Elbisesi" olarak adlandırır (32).

Bu, Hindu Purana'larının ve özellikle Vishnu Purana'nın öğ retisidir . Viş nu Evreni doldurur ve Evrendir; Brahmâ dünyanın yumurtasına aş ılanır ve ondan Evren biçiminde ortaya çıkar; ama Brahma'nın kendisi de onunla birlikte kaybolur ve geriye yalnızca kiş isel olmayan, ebedi, doğ mamış ve tanımlanamaz olan Brahman kalır. Keldanilerin ve daha sonra Yahudilerin Ain Soph'u kesinlikle Vedik İ lahiyatın bir kopyasıdır; "göksel Adem", Makrokozmos, tüm varlıkları kendi içinde birleş tiren görünür evrenin Varlığ ı ise aslını Puranik Brahma'da bulur. Sôd'da (Yasanın Sırrı), Gupta Vidyâ'nın veya gizli bilginin eski parçalarının tipik ifadelerine dikkat çekilmiş tir; çalış malarının özel nesnelerine aş ina olan hahamların bile bu kadar abartılı olmadığ ını söylemek çok da abartılı değ ildir . Hindu felsefesinin yardımı olmadan onun tüm sırlarını anlayabiliyor. Örneğ in Dzyan Kitabı'nın ilk ziyaretini düş ünün.

Zohar , Gizli Doktrin gibi, insanların sıfat olarak adlandırdığ ı her ş eyde evrensel, ebedi, mutlak ve dolayısıyla pasif bir Öz'ü varsayar. Pregenetik veya antekozmik Üçlü saf metafizik bir soyutlamadır. Bilinmeyen bir ilahi Özde üçlü hipostaz kavramı düş ünce ve söz kadar eskidir. Hiranyagarbha, Hari ve Sahnkara (Yaratıcı, Koruyucu ve Yok Edici), Kozmos ile birlikte ortaya çıkan ve kaybolan o Öz'ün tezahür eden üçniteliğ idir. Bunlar, tabiri caizse, her zaman görünmez olan Çemberin içine yazılan görünür Üçgeni oluş tururlar. Bu, insanlığ ın düş ünmesinin orijinal zihinsel köküdür; Her zaman gizli olan Monad'dan veya Merkez Noktadan doğ an Pisagor üçgeni.

Platon bu doktrini öğ retir, Plotinus ona çok eski bir tarih atfeder ve Cudworth bunun hakkında ş öyle der:

Orpheus, Pisagor ve Platon oybirliğ iyle ilahi hipostatik Üçlübirlik fikrini doğ ruladıkları için,
Ş üphesiz Mısırlılardan alındığ ı için onların da bunu birinden öğ rendiklerini varsaymak mantıklıdır (33).

Mısırlılar, Teslis kavramını kesinlikle Hintlilerden aldılar. Bu bağ lamda Wilson haklı olarak ş u uyarıda bulunuyor:

Yunan ve Mısır açıklamaları Hintlilerin anlatımlarından çok daha tereddütlü ve eksik olduğ undan, öğ retiyi en özgün, yöntemli ve anlamlı biçimiyle ikincisinde bulmamız çok olasıdır (34).

O halde aş ağ ıdaki pasajın anlamı ş udur:
"Karanlık Tümü sınırsızca doldurdu çünkü Baba, Anne ve Oğ ul bir kez daha Birdi"
(35).
Manvantaraların arasındaki boş luk yok edilmemiş tir; ve Evren ortadan kaybolduğ unda, her ş ey homojen kozmik öncesi durumuna, yani yönleri olmadan geri döner. Bu Kabalistler tarafından ve ş imdi de Hıristiyanlar tarafından öğ retildi.

Machine Translated by Google

Zohar sürekli olarak Sonsuz Birliğin veya Ain Soph'un insan zihni için erişilemez olduğu fikrinde ısrar eder. Sefer Yetzirah'ta Bir olarak adlandırılan Kutsallığın kendisini değil, Tanrı'nın Ruhu'nu, Logos'u görüyoruz.

ÇEşsiz, ebediyen yaşayan, yaşayan Tanrı'nın ruhudur. Ses, Ruh [Ruh'un] ve Söz: yani Kutsal Ruh (36).

ve ayrıca Kuvaterner. Bu Küpten tüm Kozmos yayılıyor.

Gizli Doktrin şöyle diyor:

"O hayata çağrıldı. Yaratıcı Fikrin dayandığı mistik Küp, Mantra
Tezahür (37) ve Kutsal Puruşa (38), ilahi özde sonsuzlukta (39) gizli olarak mevcuttur."

Sepher Yetzirah'a göre, Üçü Bir Arada Shekinah'ın (Kozmos'taki ilk parlaklık veya radyasyon) tezahürü yoluyla ortaya çıktığında, "Tanrı'nın Ruhu" veya Bir Numara (40) meyve verir ve ikili gücü uyandırır, İki numara veya Hava ve üçnumara veya Su; bunların içinde "karanlık, boşluk, gübre ve çamur vardır", yani Kaos, tohu-vah-bohu. Hava ve Su, Dört sayısını, Eter'i veya ateşi, yani Oğul'u üretir. Kabalist Kuvaterner böyledir. Tezahür etmiş Kozmos'ta Bir veya Yaratıcı Tanrı olan bu dört sayısı, Hindular için "Eski Olan", Sanat, Vedaların Prajapati'si ve Brahminlerin Brahmâ'sıdır, erkek cinsiyete dönüş türülen Androjen gökseldir. Vâch ve Viâj olmak üzere iki bedende ortaya çıkar. Kabalistlere göre, önce Jah-Havah, daha sonra (tipi Virâj gibi) ortaya çıkarak Yehova'ya, Adem-Damon'a, yani şekilsiz dünyada Adem-Havva'ya ve yarı-şeytanda Kabil-Habil'e dönüşüyor. nesnel dünya; Ta ki Seth'in oğlu Enoch'ta Jah-Havah, yani erkek ve kadın olana kadar.

Çünkü Yehova isminin gerçek anlamı (ünlü harflerle analiz edilmezse istediğiniz anlama gelebilir) "erkek ve kadın" ya da iki cinsiyete bölünmüş insanlıktır. Yaratılış kitabının ilk dört bölümünde her isim başka bir ismin permütasyonudur ve her karakter aynı zamanda farklı bir karakterdir. Kabalistler Yehova figürünün izini çamurdan Adem'den, Adem'in üçüncü oğlu ya da daha doğrusu üçüncü ırkı olan Şit'e kadar sürerler (41). Dolayısıyla Seth erkek Yehova'dır ve Enors, Kabil ve Habil'in bir karışımı olarak erkek ve dişi Yehova'dır, yani insan türümüzdür. Hint doktrinlerinde Brahmâ-Virâj, Viraj-Manu ve Manu-Vaivasvata ile kızı ve eşi Vâch, İncil'i Puranas'la karşılaştıran herkesin görebileceği gibi bu karakterlerle pek çok benzetme sunar. Bunlar, Brahmâ'nın Manu olarak doğduğunu ve dişil unsuru veya Shata-rûpâ'yı (yüz formdan biri) oluşturarak orijinal varlığına özdeş olarak doğduğunu söylüyor. Bu Havva'da "tüm canlıların annesi" olan Brahmâ, daha düşük bir seviyede de olsa aynı Brahmâ olan Viraj'ı yarattı, tıpkı Kabil'in daha düşük bir seviyedeki Yehova olduğu gibi. Her ikisi de Üçüncü Irk'ın ilk adamlarıdır. Aynı fikir, sağdan sola okunduğunda Baba olan "Jod"u (..) veren Tanrı'nın İbranice adını (..) da içerir; "O" (..), anne; "Vau" (..), Oğul; ve kelimenin sonunda tekrarlanan "O" (..), nesil, maddesellik, doğum eylemi anlamına gelir. Bu kesinlikle Yahudilerin ve Hıristiyanların Tanrısının, ortodoks ve ekzoterik Hinduizmin eril Brahma, Vişnu veya Şiva'sı gibi kişisel bir Tanrı olarak görülmesi gerektiğine dair yeterli bir nedendir.

Dolayısıyla, şu anda "tek yaşayan [eril] Tanrı"nın adı olarak kabul edilen tek başına Jhvh kelimesi, eğer dikkatlice incelersek, bize yalnızca Varlığın tam gizemini (İncil'deki anlamıyla) değil, aynı zamanda gizemini de ağğa çıkarır. Okült teogoni, aşkın hiyerarşi açısından üçüncü sırada yer alan yüce varlıktan insana kadardır. En seçkin İbranilere göre:

Sözlü .... veya Hâyâh veya Göz, var olmak, var olmak anlamına gelirken ..... Châyâh veya Hye, yaşamak anlamına gelir. varoluşun hareket duygusu (42).

Dolayısıyla Havva doğanın evrimi ve aralıksız "oluşumu" olarak ortaya çıkar. Ancak, mutlak ve değişmez Varlığın özü veya Benlik (çok yetenekli bir Hindu okültist tarafından çevrildiği şekliyle) anlamına gelen, neredeyse çevrilmesi mümkün olmayan Sanskritçe Sat sözcüğünü alırsak, onu bulamayacağız.

Machine Translated by Google

herhangi bir dilde eş değeri; buna rağmen ona “Ain” veya “En-Soph”, yani sonsuz Varlık ile aynı anlamı verebiliriz. Bu nedenle , pasif ve değişmez fakat tezahür etmiş varoluş anlamında Hâyâh (varlık) kelimesi , belki de ikincil ve kozmik anlamında Sanskritçe Jivâtmâ veya evrensel yaşamla eşanlamlı olarak düşünülebilir; oysa Châyâh, bir varoluş hareketi olarak "yaşamak", yalnızca Prâna'dır, ya da nesnel anlamıyla değişken yaşamdır. Bu üçüncü kategorinin başında okültistler Yehova, Anne, Binah ve Baba, Arelim'i buluyorlar. Zohar'ın Sephiroth'un yayılımını ve evrimini açıklarken ima ettiği şey budur: birincisi Ain-Soph; sonra sonsuz Işığın giysisi veya perdesi olan Shekinah; sonra Sephira veya Kadmon ve böylece dördüncüyü tamamlayan, sonsuz Işıktan yayılan ruhsal Töz. Bu Sephira'ya Taç, Kether denir ve şu yedi isimle bilinir: 1. Keter; 2° Yaşlı; 3° İlkel Nokta; 4° Beyaz Kafa; 5. La Luenga Yüzü; 6° Erişilemeyen yükseklik; 7° Ehejeh (“Ben”)

(43). Bu yedi katlı Sephira kendi içinde diğer dokuz Sephiroth'u içerir; ancak bunların ondan nasıl kaynaklandığını açıklamadan önce, Talmud'un kadim bir gelenekten veya Kabala'dan yola çıkarak Sephiroth hakkında ne söylediğine bakalım :

Sephiroth'un üçgrubu (veya düzeni) vardır: 1° Sözde "ilahi nitelikler" (Kutsal Kuaterner'deki Üçlü); 2° Yıldızlar (kişisel); 3. İlk üçlü olan metafizikçiler veya Yehova'nın bir özeti (Keter, Hokmah ve Binah), diğer yedisi kişisel “Varlığın Ruhları”dır (ve dolayısıyla gezegenlerin). İkincisinde melekler anlaşılır; Yedi tane oldukları için değil, meleklerin evrenselliğini kapsayan yedi Sephiroth'u temsil ettikleri için.

Bundan şu sonuççıkar: a) Sephira'da sentezlenen bir Triad-Kuvaterner olarak ilk dört sephiroth'u ayırdığımızda, yedi rishiye benzer şekilde yalnızca yedi sephiroth kalır; ancak Kuvaterner veya ilkel İlahi Küp birimlere ayrıldığında on sephiroth sayılır. B) Eğer onu üçilahi gruba veya sefirot düzenine dahil edersek, Yehova'nın tanrısallık olarak kabul edilebileceği; Kolektif Elohim veya bölünmez dörtlü Keter, eril bir Tanrı haline geldiğinde, alt grubun Kurucularından biri, yani bir Yahudi Brahma'dan ne fazlası ne de azı olur (44). Bunu kanıtlamaya çalışacağız.

Diğer dokuzunu içeren ilk Sephira, onları aşağıdaki sırayla ortaya çıkardı: (2)
Hokmah (Hokmah veya Bilgelik), ilahi adı Jah olan, evrim veya alt formlardaki permütasyon yoluyla melek konakları arasında Auphanim (veya Çarklar, maddenin kozmik dönüşü) haline gelen eril ve aktif bir güç Hokmah veya Bilgelikten, pasif bir Dişil Güç(3), Zeka veya İlahi adı Yehova olan Binah ortaya çıktı; ve melek orduları arasında ona Arelim (güçlü Aslan) kolektif ismiyle çağrılır . Hokmah'ın (erkek gücü) Binah (dişi gücü) ile birleşmesinden, İnşaatçıların yedi düzeyini oluşturan diğer yedi sephiroth gelir. Tanrısal ismine göre Yehova, kaos içindeki “dişil ve pasif” bir güçtür; ve onu erkek bir tanrı olarak düşünürsek, o yalnızca Arelim'dir veya yapıcı meleklerden biridir. Ancak analizi daha yüksek bir noktaya taşırsak, onu Jah veya Bilgelik olarak kabul edersek, o zaman "Yüce ve tek yaşayan Tanrı" olmayacaktır; çünkü o, okültizmde üçüncü bir Güçolan (her ne kadar ekzoterik Kabala'da ilk sırada görünse de) sephira'da diğer birçok kişiyle birlikte bulunur ve gerçekte birçok permütasyondan sonra Vedik Aditi'den veya "uzayın ilkel suları"ndan daha az statüye sahiptir. Kabalistlerin astral Işığı olurlar.

O zaman ortaya çıktı ki, artık Kabala'yı bildiğimiz gibi ; İncil'deki alegorileri ve "esrarengiz cümleleri" açıklamaya çok yardımcı olur; ancak uğradığı değişiklikler onu, Keldani Sayılar Kitabı veya Doğu'nun gizli öğretileriyle karşılaştırılmadığı sürece, ezoterik bir Kozmogoni eseri olarak tüm değerinden yoksun bırakıyor ; çünkü Batılı uluslar Kabala'ya bile sahip değiller
orijinal, hatta Mozaik İncili bile değil.

Son olarak, en iyi Avrupalı İbrani uzmanlarının ifadelerine ve en bilgili Yahudi hahamların itiraflarına dayanarak, İncil'in esas olarak "çok sayıda ekleme ve ekleme yapılmış eski bir belgeye" dayandığını ve "Pentateuch'un türetildiğini" doğrulayabiliriz. ilk belgeden başka bir ek belge aracılığıyla. Bu nedenle, Sayılar Kitabı'nın (45) yokluğunda Batılı Kabalistler, ancak en azından o kitaptan bazı verileri ellerinde bulundurduklarında kesin sonuçlara ulaşabilecek konumda olacaklardır.

Machine Translated by Google

“eski belge”; Şu anda Mısır papirüslerinde, Asur tuğlalarında ve son Nasıralıların torunları tarafından yapılan çevirilerde dağınık olarak bulunan veriler.
Ancak Batılı Kabalistler, bu verileri toplamak yerine çoğunlukla, daha az bilgili ve yanılmaz rehberler olarak hala yanılmaz olan “Dul”un (47) oğulları arasında en dikkat çekeni olan Sabre d'Olivet (46) ve Ragon'u ele alıyorlar. Oryantalizmde d'Olivet'ten daha üstündü, çünkü iki seçkin bilgenin zamanında Sanskritçe öğretisi neredeyse bilinmiyordu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXI

İ branice Alegoriler

Söylediklerimizin bilincinde olan bir Kabalist, ilkel Yahudilerin gerçek ezoterik inançlarını, ş u anda İ brani tomarlarında bulduklarıyla nasıl yargılayabilecektir? Bir oryantalist (evrensel dillerden biri olan aritmetik-geometrik sistemin keş fedilmiş anahtarını bilse dahi) nasıl kesin bir kanaat oluş turabilir ? Kabalistik spekülasyon, modern "Masonik spekülasyon" ile eş leş tirilir; çünkü nasıl ki ikincisi, arkaik masonluk olan tapınaklara dönmeye çalış ıyor ve tüm iddialarının arkeolojik açıdan hatalı olduğ u görüldüğ ü için bu giriş imde baş arısız oluyorsa, kabalistik spekülasyonlarda da aynı ş ey oluyor. Tıpkı Hiram Abif'in gerçekten bir Sidon mimarı mı yoksa bir güneş efsanesi mi olduğ unu bilmekle insanlık tarafından Doğ a'nın kayda değ er bir gizemi keş fedilmeyeceğ i gibi, Numa Pompilius'un Celegia'ya hangi ekzoterik ayrıcalıkları verdiğ ini öğ renerek gizli Bilgeliğ e yeni bilgiler eklemeyeceğ iz. Fabrorum. Daha ziyade sembolleri Aryanların ış ığ ında incelememiz gerekiyor; Kadim inisiyasyonların sembolizmi Batı'ya doğ u Güneş inin ış ınlarına sarılı olarak geldiğ inden beri. Bununla birlikte, seçkin duvar ustalarının ve sembolologların, kökenleri akıl almaz derecede eskilere dayanan tüm bu sembollerin ve bilmecelerin, ustaca doğ al fallikizmin uzantıları veya ilkel tipolojinin amblemlerinden ne fazlası ne de azı olduğ unu söylediklerini görüyoruz. The Origin of Measurements (Ölçümlerin Kökeni) kitabının yazarı, İ ncil'in insani ve sayısal yapısındaki unsurların manevi unsurları dış lamadığ ını, ancak artık çok az kiş inin bunları anladığ ını söyleyerek gerçeğ e çok daha yakın . Aş ağ ıdaki alıntı o kadar anlamlı ki

bir o kadar da gerçekçi:

> Cehalet, bu tür amblemlerin kullanımını, onları her türlü dini kültün propagandası için ş ehitlik ve iş kence araçlarına dönüş türecek kadar yozlaş tırmış tır. Moloch, Baal ve Dagon'a tapınmanın neden olduğ u dehş et düş ünüldüğ ünde ; Konstantin'in çarmıhını sular altında bırakan kan selinde, laik Kilise'nin heyecanında... insan bütün bunları ve bunların hepsinin nedeninin Moloch, Baal, Dagon , Ortak bir kökenden türeyen ve kısacası saf ve doğ al matematiğ in bir uzantısı olan Cross ve T'phillin ... insan cehaleti lanetlemeye ve sözde dini sezgilere güvenmemeye sevk edilir; İ nsan, tüm dünyanın tek bir dile , tek bir bilgiye sahip olduğ u o günlere geri dönmeyi diliyor ... Ama [piramidi oluş turan] unsurlar akılcı ve bilimsel olmasına rağ men... bu keş fin olduğ una inanmayın. İ ncil'in manevi anlamının (1), yani insanın manevi temeli ile iliş kisinin dış lanmasını ima eder .

> Ev mi inş a etmek istiyoruz? Peki, inş a edilecek ister saray ister kulübe olsun, binanın planı önceden projelendirilmezse, somut malzemelerle hiçbir ev inş a edilemez . Bu elementlerin ve sayıların durumu budur; bunların insanın icadı olmadığ ını, sonsuz Tanrı'nın yaratıcı sistemini anlama kapasitesi oranında ona vahyedildiğ ini ... Ancak manevi açıdan bunun değ eri, insanın dünyayı aş abilmesi için bir köprü görevi görmesidir. Yaradan ş öyle demeden önce kozmik yaratılış ın sistematik projesini tanımak için Kozmos'tan Tanrı'nın düş üncesine ve aklına maddi inş a: "Yapılsın" (2).

Bununla birlikte, Gizemler dilinin anahtarlarından birini yeniden keş feden kiş inin bu sözleri ne kadar doğ ru olursa olsun, hiçbir Doğ ulu okültist onun vardığ ı sonuçları kabul etmeyecektir. “Gerçeğ i bulmak” için yola çıktı ve yine de ş una inanıyor:

> İ branice İ ncil, [yaratıcı] Tanrı ile insan arasındaki en iyi ve en özgün iletiş im aracını içerir.

Buna , önceki sayfalarda da gösterdiğ imiz gibi, gerçek “İ branice İ ncil ” in kaybolduğ una birkaçkelimeyle itiraz edeceğ iz ; ve inisiyelerin Musa İ ncili'nin tahrif edilmiş ve eksik kopyaları bu tür kategorik açıklamalar yapmamıza izin vermiyor. Oryantalistlerin temin edebileceğ i tek ş ey , ş u anda bildiğ imiz Yahudi İ ncili'nin (en son yorumuyla)

Machine Translated by Google

keş fedilen anahtara uygun), tağ ş iş edilmeden önce içerdiğ i gerçeklerin en fazla kısmi bir önsezisini uyandırabilir. Fakat Ezra'nın yeniden ş ekillendirilmesinden önce Pentateuch'un neleri içerdiğ ini ve daha sonra hırslı hahamların onu bozduğ u hileleri nasıl bilebilir ? İ branice Kutsal Yazıların sistematik muhaliflerinin görüş lerini bir kenara bırakarak Horne ve Prideaux gibi dindar hayranların görüş lerine güveneceğ iz. İ lkinin itirafları, onun Kutsal Ruh'un ilhamına olan kör inancına katılmadığ ımız sürece, Musa'nın ilkel kitaplarından geriye kalanları bize göstermeye yeterli olacaktır. Horne, İ brani yazıcıların, bu görevde "Kutsal Ruh'un onlara yardım ettiğ ine ikna olduklarında", ellerine düş en metinleri kendi el yazmalarına dahil etmek iç in kopyalama, değ iş tirme ve bozma yetkisini üstlendiklerini söylüyor. Kenealy, Horne'un sözlerini kabul etmenin imkansız olduğ u konusunda uyarıyor:

Üslubunda o kadar dikkatli ve kelime kullanımında o kadar titizdir ki sanki diplomatik bir dille yazıyormuş gibi görünür ve anlatmak istediklerinin tamamen tersi fikirler öne sürer. Konuyla ilgili hiçbir ş ey öğ renmeyeceklerinden emin olarak, meslekten olmayan herkese "İ branice Karakterler" bölümünü okumaya davet ediyorum (3). Bütün bunlar onun Kilisesine aykırıdır.

Ve yine de Horne ş unu yazıyor:

Bahsettiğ imiz ş eylerin Eski Ahit'in ilkel yazarlarından veya derleyicilerinden türetildiğ ine inanıyoruz . Sık sık baş ka metinleri, yıllıkları, ş ecereleri ve diğ er benzer belgeleri alıp, bunları çalış maya eklediler veya az çok özetlediler. Eski Ahit'in yazarları (diğ er halkların) Kutsal Yazılarından özgürce ve bağ ımsız olarak yararlandılar; Kutsal Ruh'un lütfuna güvendikleri iç in kendilerinin ve baş kalarının iş lerini zamanın ihtiyaç larına göre uyarladılar . Bu açıdan bakıldığ ında Kutsal Yazıların metnini bozdukları değ il, yazdıklarını söylemek mümkündür (4).

Ama nasıl yazdılar? Çünkü Kenealy'nin haklı olarak söylediğ i gibi:

Horne'a göre Eski Ahit , ilahi bir ilham kaynağ ı olduğ una inananlar tarafından derlenen ve bir araya getirilen anonim metinlerin bir derlemesidir. Böylece Eski Ahit'in gerçekliğ ine aykırı olduğ u ortaya çıkıyor . kafirlerin sunabileceğ inden daha kesin bir kanıt (5).

Bizce bunun, evrensel dilin yedi anahtarından hiçbiriyle, cümleleri ister kasıtsız olarak ister kasıtlı olarak dini öğ retilerin ölümden sonraki sonucuna uygulanan bir kitapta Yaratılış ın gizemlerini çözmenin mümkün olmadığ ını belirtmek iç in yeterli olduğ una inanıyoruz. fikirler, yani fallikliğ e. İ ncil'in elohistik kısımlarında inisiyeler tarafından yazıldığ ına tanıklık eden yeterli sayıda pasaj vardır; ve dolayısıyla büyük piramidin boyutları ile İ ncil'deki gizemlerin sayıları arasındaki matematiksel koordinasyon ve mükemmel uyum. Fakat eğ er bir intihal varsa, piramidi inş a edenler kesinlikle Süleyman'ın tapınağ ını intihal etmemiş lerdir; çünkü ilki, ezoterik yıllıkların muhteş em ve canlı bir anıtı olarak hâlâ varlığ ını sürdürürken, ünlü tapınak yalnızca en modern tomarlardaki metinlerde var olmuş tur (6). Bazı İ branilerin inisiye olduklarını kabul etmek ile bu nedenle İ ncil'de arkaik ezoterik sistemin en eksiksiz temsilini ve modelini görmenin gerekli olduğ unu onaylamak arasında büyük bir mesafe vardır .

Üstelik İ ncil'in hiçbir yerinde İ branice'nin Tanrı'nın dili olduğ u söylenmez; ve kesinlikle kutsal kitabın yazarları bu övünmeden muaftır; bunun nedeni, belki de ş u anda göründüğ ü gibi yayınlandığ ı dönemde, böyle bir iddianın saçmalığ ının anında fark edilmiş olmasıydı. İ branice kanonda göründüğ ü ş ekliyle Eski Ahit'i derleyenler , Musa'nın zamanındaki inisiyelerin dilinin Mısırlı hiyerophantların diliyle aynı olduğ unu biliyorlardı; ve eski Süryanice veya erken Arapçanın (7) hiçbir lehçesi rahiplerin evrensel dili değ ildi. Ancak hepsinde ortak köklerden türeyen belirli sayıda kelime bulunmaktadır.

Bunları araş tırmak, Oxford ve Berlin'in önde gelen profesörlerinin kusuruna bakmayın ama Kimmer hipotezinin karanlığ ına saplanmış gibi görünen modern Filolojinin görevidir.

Ahrens, kutsal İ branice tomarlardaki harflerle ilgilenip bunların müzik notaları olduğ unu fark ettiğ inde, muhtemelen notaları hiçincelememiş ti.

Machine Translated by Google

müzik, hint aryası. Sanskrit dilinde harfler her zaman kutsal kapların içinde düzenlenir, böylece müzik notaları olarak kabul edilebilirler; ve dolayısıyla Vedaların tüm sözleri, bir grafik biçiminde düzenlenmiş müzik notalarıdır, böylece müzikal ve kutsal metinlerden ayrılamaz bir anlam taşırlar (8). Hindular da Homer gibi "Tanrıların dili" ile "insanların dili" arasında ayrım yapıyordu (9). Devanâgarî karakterleri "Tanrıların konuşması"dır ve Sanskritçe ilahi dildir.

Musa kitaplarının mevcut versiyonunu savunurken, dilin tarzını Yahudi halkının bilgisizliğine "uyarlamanın" gerekli olduğu ileri sürülüyor; ancak bu "dil tarzı", Ezra ve meslektaşlarının "kutsal metnini" manevi olmayan ve kaba fallikliğin en düşük seviyelerine indiriyor.
Bu iddia, bazı Hıristiyan mutasavvıfların ve bazı eleştirel filozofların şu iki nokta hakkındaki şüphelerini doğrulamaktadır:

a) Mutlak Birlik kavramındaki İlahi Gücün, hiçbir zaman Yehova ve İncil'deki "Rab Tanrı" ile, başka herhangi bir Sephiroth veya Sayı ile olduğundan daha fazla veya daha az ilgisi olmamıştır. Mozaik Kabala'nın Ain -Soph'u, yaratılan tanrılardan Parabrahman'ın kendisi kadar bağımsızdır.

b) Eski Ahit'te alegoriler altında gizlenen öğretiler, Ezra ve diğerlerinin Babil'in büyülü metinlerinden aldıkları kopyalardır; Musa'nın ilk metninin kaynağı Mısır'daydı.

Bunun kanıtı olarak hemen hemen tüm önemli sembolologların ve esasen Fransız Mısırbilimcilerin zaten bildiği birkaç örneği sunabiliriz. Öte yandan, ne Philo, ne Sadukiler, ne de antik çağın herhangi bir Yahudi filozofu, günümüzün cahil Hıristiyanlarının yaptığı gibi, İncil'deki olayların harfi harfine anlaşılması gerektiğini iddia etmedi.

Philo açıkça şunu söylüyor:

[Kanun Kitabının] sözlü ifadeleri muhteşemdir. Alegoride gerçeği bulmalıyız.

Alegorilerin kökenlerine kadar nasıl izlenebileceğini görmek için son İbrani anlatısından bazı örnekler alalım. 1° Yaratılış kitabının ilk
bölümündeki altı günlük yaratılış nereden alınmıştır?
yedinci günün geri kalanı, yedi Elohim (10) ve uzayın gök ve yeryüzüne bölünmesi?
Yukarıdaki gökkubbe ile aşağıdaki uçurum arasındaki ayrım, tüm kozmogonilerde yaratılışın, daha doğrusu evrimin ilk eylemlerinden biridir. Hermes, Pymander'da, içlerinde yedi tanrı bulunan yedi daireye bölünmüş bir gökyüzünden bahseder. Asur tuğlaları da bize her biri kendi alanında hareket eden yedi yaratıcı tanrıdan söz ediyor. Çivi yazılı yazıtlar bize Bel'in tanrıların yedi malikanesini düzenlediğini söylüyor; ve bize göklerin yerden nasıl ayrıldığını öğretiyor. Brahmanik alegorilerde, Yumurta dünyasının yedi bölgesinden veya zarfından yedi kıtaya, yedi adaya, yedi denize vb. kadar her şey yedilidir. Haftanın altı günü ve yedinci günü olan Şabat, Hindu Brahma'nın yedi yaratımına dayanır; yedincisi insana karşılık gelir; ve nesil sayısına ikincil olarak. Tamamen falliktir. Babil kozmogonisinde insan ve hayvanlar yedinci günde veya dönemde yaratıldı.

2. Elohim kadını Adem'in kaburga kemiğinden yarattı (11). Bu prosedür
G. Smith tarafından çevrilen Büyülü metinlerde bulunur:

Yedi Ruh, kadını adamın belinden çıkardı.

Sayce, Hibbert Derslerinde (12) diyor.

Bütün dinlerde ve İbrani dinlerinden çok daha eski olan kutsal yazılarda, kadının erkek bedeninden oluşmasının gizemi açığa çıkar. Bunu Avesta'da, Mısır Ölüler Kitabı'nda ve ayrıca Vedalar'da , eril Brahmâ'nın Viraj'ı doğurduğu dişil Vâch'a dönüştüğünde buluruz .

Machine Translated by Google

3° Yaratılış kitabının birinci ve ikinci bölümündeki iki Adem, Keldanilerin ve Mısırlı Gnostiklerin ekzoterik hikayelerinden alınmış tır ve daha sonra çoğ unlukla Aryan alegorileri olan Pers geleneklerinden eklemeler yapılmış tır. Kadmon Adam yedinci yaratımdır (13), kil Adam ise sekizinci yaratımdır. Puranas'ta Anugraha gerçekten de Mısırlıların da sahip olduğ u sekizinci yaratılış tır. Irenaeus kafirlere ağ ıt yakarken Gnostiklerden bahsediyor.

Bazen insanın altıncı günde, bazen de sekizinci günde yaratıldığ ını kabul ederler(14).

The İ branice Yaratılış ve diğ erlerinin yazarı Massey ş öyle yazıyor:

Altıncı ve sekizinci günlerde insanın iki yaratımı sırasıyla Adem veya etten insan ve ruhsal insan yaratımıydı. Aziz Pavlus ve Gnostikler dünyevi insanı, birincisi Adem veya yeryüzü insanı, manevi insanı ise ikinci Adem veya gök adamı olarak adlandırdılar. Irenaeus ise Gnostiklerin yedi Gücün Ogdoad'ı Musa'ya ve annesi Sophia'ya (kadim Kefa veya Ombos'taki Yaş ayan Söz) atfettiklerini söylüyor (15).

Sophia, yedi çocuğ uyla Aditi'nin aynısıdır.

Eğ er görev gereksiz olmasaydı, Yahudilerin sözde "vahiylerini" orijinalleriyle sürekli olarak karş ılaş tırabilirdik. Massey gibi konuya odaklanan bazı oryantalistler bu konuyu baş arıyla ele aldılar. İ ncil'in sözde "ilahi ilhamını" savunmak için her yıl yüzlerce cilt, inceleme ve broş ür yayınlanıyor ; ancak sembolik ve arkeolojik araş tırmalar gerçeğ in (ve dolayısıyla Gizli Doktrinin) otoritesi altına geri dönüyor, körü körüne inanca dayalı argümanları çürütüyor ve onları kilden ayaklı putlar gibi kırıyor. H. Grattan Guinness'in ilginçve bilgili eseri: Çağ ın Yaklaş an Sonu, İ ncil kronolojisinin gizemlerini çözmeye ve sonuçolarak Tanrı'nın insana doğ rudan vahyini kanıtlamaya çalış ıyor. Guinness diğ er ş eylerin yanı sıra ş unları söylüyor:

Karmaş ık Yahudi ritüelinde septiform bir ilham kronolojisi bulunduğ unu inkar etmek imkansızdır.
ilahi.

Bu, binlerce insan tarafından kabul ediliyor ve içtenlikle inanıyor, çünkü onlar diğ er ulusların Kutsal Yazılarından habersizler; ancak Massey, ilk insanın düş üş üyle ilgili derslerinden birinde Guinness'in argümanlarını reddedilemez bir ş ekilde çürüttü. Düş üş le uğ raş ırken ş unu söylüyor:

Burada, daha önce olduğ u gibi, oluş um baş langıçta baş lamıyor. İ lk çiftten önce, Am-Smen'den veya Sekizlerin Cenneti'nden atılan, Mısırlılar tarafından "Ataletin Çocukları" (anneyle birlikte sekiz) olarak adlandırılan yedi varlık baş arısız oldu ve düş tü. Babil yaratılış efsanesi aynı zamanda Vahiy Kitabı'ndaki Yedi Kral'a ve cennette savaş ı ateş leyen Yedi Duygusuz Güçveya Yedi Asi Melek'e benzeyen Yedi Kardeş Kral'dan da söz eder ; ayrıca Yaratılış Kitabındaki Elohim'in eserinin aynısı olan, görünür olanı görünmezden ayırarak kubbesini geniş lettikleri, baş langıçtan itibaren gökyüzünün içinde oluş an Yedi Tarih veya Gözcü . Yedi Tarih, uzayın temel Güçleri veya Zamanın Koruyucularıdır; onların "görevleri izlemekti, ancak bunu gökyüzünün yıldızlarında yerine getirmediler", bu yüzden baş arısız oldular ve düş tüler. Hanok Kitabında, aynı Yedi Cennet Gözcüsü, kendi zamanlarından önce Tanrı'nın emirlerine itaatsizlik eden ve bu nedenle dünyanın büyük gizli yılının, yani dünyanın büyük gizli yılının sonuna kadar günahları tamamlanana kadar tabi kalan yıldızlardır. Her ş eyin restore edildiğ i ve yeniden doğ duğ u devinim dönemi. Enoch Kitabı, tahttan indirilen yedi takımyıldızı, üzerinde Kıyametin Kızıl Leydisinin oturduğ u yedi parlak yıkılmış dağ olarak kabul eder (16).

İ ncil'in veya pagan dinlerinin herhangi bir alegorisinde olduğ u gibi, bunu deş ifre etmek için Yedi anahtar vardır . Massey kozmogonik gizemlerin anahtarını bulurken. John Bentley, Hint Astronomi adlı eserinde , Kızılderililerin anlattığ ına göre, meleklerin düş üş ünün ya da Cennetteki Savaş 'ın, Batılı ülkelerde Tanrılar Savaş ı biçiminialan, zaman dilimlerinin hesaplanmasına iliş kin astronomik bir sembolizm olduğ unu doğ rulamaktadır. Titanlar

Machine Translated by Google

Kısacası bunu astronomik olarak değerlendiriyorlar. Ölçümlerin Kökeni kitabının yazarı da aynısını yapıyor ve şöyle diyor:

Göksel ve yersel küreler [astronomik olarak] on iki dişi bölüme ayrılmıştı; bunların efendileri veya kocaları sırasıyla onlara başkanlık eden gezegenlerdi; ancak zamanla departmanları farklı gezegenlerin hakimiyeti altına alma hatasını önlemek için bölünmeyi düzeltmek gerekliydi. Yasal konsorsiyum yerine, gezegenlerin "Elohim'in oğulları" ile bölümler veya "H-Adem'in kızları" veya dünya insanı arasında yasadışı ticaret vardı. Aslında Yaratılış kitabının altıncı bölümünün dördüncü ayeti bu sembolizmi şöyle ifade ediyor: "Aynı günlerde veya dönemlerde, Dünya üzerinde zamansız doğumlar da oluyordu"; ve bundan sonra "Elohim'in oğulları H-Adem'in kızlarını tanıdıklarında, onlarda fuhuş meyveleri doğurdular" vb. Bu karışıklık yukarıda bahsedilen sembolde astronomik olarak belirtilmektedir (Alıntılanan çalışma, sayfa 243).

Tüm bu bilgili açıklamalar, yalnızca olası ustaca bir alegoriye, eski mitolojistler ve rahipler tarafından çizilen gök cisimlerinin kişileştirilmesine mi işaret ediyor? En uçnoktalarına götürüldüklerinde, bize tamamen bilimsel ve yapay kilit seçimler vermek yerine, bize İncil'deki muammaların yedi yasal anahtarından birini sağlayarak (hiçbirini tamamen deşifre etmeden) kesinlikle çok daha fazlasını açıklarlardı. Ancak bunlar ne septiform kronolojinin, ne teogonin, ne de evrimin İncil'de ilahi bir kökene sahip olmadığını kanıtlıyor. Çünkü İncil'in kutsal yedi sayısıyla ilgili ilahi ilhamını hangi kaynaklardan aldığını görelim.

Massey aynı konferansta şunları söylüyor:

Yaratılış bize, İbranice Kutsal Yazılara göre yaratıcılar olan ve sahne başladığında zaten var olan Elohim'in (yanlışlıkla "Tanrı" olarak tercüme edilen bir kelime) doğası hakkında hiçbir şey söylemez. Yaratılış diyor
Elohim'in başlangıcında gökleri ve yeri yarattığını. Binlerce eserde Elohim'in doğası tartışılmıştır; ama... sonuçsuz... Elohim yedi tanedir; ister doğal güçler, ister tanrılar, takımyıldızlar, gezegensel ruhlar... pitris, patrikler, manus veya ilkel zamanların babaları olarak kabul edilsinler. Ancak Gnostikler ve Yahudi Kabalistler Yaratılış 'taki Elohim hakkında, onları yedi ilkel gücün diğer formlarıyla özdeşleştirmemize olanak tanıyan bir hikayeyi sürdürdüler... İsimleri: Ildabaoth, Yehova veya Jao, Sabaoth, Adonai, Eloeus, Oreo ve Astanfeo. Ildabaoth, babaların, yani Baba'dan önce gelen Babaların Rab Tanrısı anlamına gelir ve dolayısıyla yedi Elohim, Hindistan'ın yedi Pitris'i veya Babasıyla özdeşleştirilir (Irenaeus, BI XXX, 5). Dahası, İbrani Elohim'i, Fenike tanrıları veya güçleri gibi, isim ve doğa bakımından önceden mevcuttu. Sanchoniathon onlardan isimleriyle bahseder ve onları Cronus'un veya Zaman'ın yardımcıları olarak adlandırır. Bu açıdan Elohim, cennetteki Zamanın koruyucularıdır. Fenike mitolojisine göre Elohim, Sidik'in (Melchizedek) yedi oğludur; Mısır'da Ptah'ın yedi oğlu veya Ölüler Kitabı'ndaki Ra'nın Ruhları olan yedi Kabiri ile aynıdır... Amerika'da bunlar yedi Hohgate... Asur'da yedi Lumazi... Sayıları her zaman yedidir... ve etrafında dönmek anlamına gelen Kab, "Kab-iri" kelimesinin kökü dür... Asur'da onlar da vardı İli ya da Tanrılar, toplam yedi tane!... Uzaydaki Anne'den doğmuşlardı (17) ve daha sonra Kronos'un yardımcıları ya da Baba'nın çocukları olarak zaman alanına geçtiler. Damascene'nin İlkel Prensipler adlı eserinde belirttiğine göre sihirbazlar, uzay ve zamanı tüm varoluşun kaynağı olarak görüyorlardı; ve hava güçlerinden tanrılar zamanın gözlemcileri haline geldi. Onlara yedi takımyıldız atandı ve yedi tanesi kürenin etrafında döndüğü için, onlara "Yedi Denizcinin Yoldaşları", Rishis veya Elohim adı verildi. İlk "Yedi Yıldız" yıldızlar değil, Büyük Kepçe ile birlikte yılın çemberini tanımlayan yedi büyük takımyıldızın iletkenleridir (18). Asurlular onlara yedi Lumazi veya yıldız ordularının rehberleri veya göksel koyun sürüleri adını verdiler. İbrani soy veya evrim çizgisinde Elohim, bizim anlayışımıza göre, mitoloji ve teolojinin doğru anlaşılması için kesinlikle gerekli olan gizli bilgeliği veya bilgiyi gizleyen Kabalistler veya Gnostikler tarafından tanımlanır. Osas dediğimiz, her biri yedi yıldızdan oluşan iki takımyıldız; ancak Küçük Kepçe'nin yedi yıldızı, bir zamanlar Kutup ejderhasının, yani Akkad ilahilerinde ve Aziz Yuhanna Kıyametinde bahsedilen yedi başlı canavarın yedi başı olarak kabul ediliyordu. Efsanevi ejderhanın kökeni Mısır'ın ejderhası olan timsahtan geliyordu... Şimdi; Belirli bir Sut-Typhon kültünde, baş tanrı Sevekh (yedi kat). Yılan gibi timsah kafası vardı ve takımyıldızı Ejderhaydı... Mısır'da Büyük Kepçe, Devrimlerin Anası olarak adlandırılan eski jeneratör olan Typhon veya Kepha'nın takımyıldızıydı; ve yedi başlı Ejderha onun oğlu, Yaşam Ejderhası olarak adlandırılan Sevekh-cronos veya Satürn'dü.

Tipik ejderha ya da yedi başlı yılan ilk başta dişildi ve daha sonra bu tip, yedi katlı Yılan olan oğlu Sevekh'te, yedi katlı Ea'da... Iao Chnubis'te ve diğer sembollerde erkeksi olarak devam etti. Vahiy Kitabı'nda gizemin annesi, büyük fahişe olan Kızıl Hanım'ı buluruz.

Machine Translated by Google

eldeki nesil organları, kırmızı renkli, yedi başlı, kutup kırmızısı bir ejderha olan bir canavarın üzerine binmiştir. Bu, Mısırlıların, Zamanın kuzey göksel beşiğindeki Ejderha takımyıldızıyla gösterilen, yaratılışın rahmi olan kutup merkezine yerleştirdiği erkek ve dişi cinsiyetlerin bir amblemiydi. Her ikisi de gök kutbu veya yıldız hareketi ekseni etrafında dönüyordu . Enoch Kitabı'nda her iki takımyıldızı da Cennet Bahçesi'nde yaratılan ilk çifti oluşturan Ejderha ve Su Aygırı veya Büyük Ayı'ya eşit olan Levistan ve Behemoth-Bekmut ile özdeşleştirilir. Yani Mısırlılara göre adı "gizem" anlamına gelen ilk anne olan Kefa veya Kepha, daha sonra Havva olarak anılacak olan İbranice Chavah'ın orijinal türüydü. Bu nedenle Adem, ışığın ve karanlığın birleştiği yedi katlı Sevekh veya güneş Ejderhası ile aynıdır; ve yedi katlı doğa, yedi sayısının tanrısı olan ve Yedi'nin başı olarak ilk babanın çeşitli alegorilerinden biri olan Sevekh olarak da adlandırılan Gnostik Iao-Chnubis'in yedi ışınında sembolize edilir (19).

Bütün bunlar Yaratılış 'taki alegorilerin astronomik prototipinin anahtarını veriyor, ancak yedi katlı bilmecenin gerektirdiği gizemin anahtarını vermiyor. Yetenekli Mısırbilimci aynı zamanda hahamlara ve Gnostik geleneklere göre Adem'in gökten düşen Yediler'in lideri olduğunu ve onları ezoterik öğretilere uygun olarak patriklerle ilişkilendirdiğini gösteriyor. Çünkü mistik bir değişimle ve ilk yeniden doğuşların gizemine göre, Yedi Rishiler, insan ırkının babaları ve yaratıcıları olan Yedi Prajâpatilerle ve aynı zamanda üremeyi ve üremeyi reddeden Brahmâ'nın ilk oğulları olan Kumaralarla aynıdır. . Bu bariz çelişki, göksel insanların veya Dhyân Chohans'ın yedi katmanlı doğası (20) ile açıklanmaktadır. Bu doğa bilerek bölmek ve ayırmaktır; ve "insanların yaratıcıları"nın daha yüksek ilkeleri (Âtmâ-Buddhi) yedi takımyıldızının ruhları olarak kabul edilirken, orta ve alt ilkeler dünyayla ilgilidir ve şöyle belirtilmektedir:

arzusu ve tutkusu olmayan, Kutsal Bilgelikten ilham alan, Evrene yabancı ve üreme konusunda isteksiz (21).

Kaumârik (saflık ve bekaret) halinde kalmak; Bu nedenle doğurmak istemedikleri ve onlar yüzünden lanetlendikleri ve Samilerin deyimiyle "Adem" olarak doğup yeniden doğmaya mahkum edildikleri söylenir.

Şimdi, yedili anayasa doktrininin evrensel olduğu bir dönem olduğunu göstermek için oryantalist bilim adamı ve araştırmacı Massey'in konferansından birkaçsatırı daha kopyalayalım:

Adem, Yedi'nin babası olarak Mısırlı Atum'un aynısıdır... aynı zamanda Adon veya İbranilerin Adonai'si olarak da adlandırılır. Bu şekilde ikinci yaratılış , onu açıklayan mitlere göre Yaratılış 'taki son yaratılış ı yansıtır ve devam ettirir. Adem'in alt dünyaya düşüşü, onun yeryüzünde insanlaşmasına yol açtı; bu süreçsayesinde göksel olan, yeryüzüne dönüştü. Kelimenin tam anlamıyla alındığında, insanın düşüşüne çevrilen, ruhun maddeye inmesine ve bunun sonucunda meleksi varlığın dünyevi bir varlığa dönüşmesine eşdeğer olan astronomik alegori budur.

...[Babil] metinlerinde ilk baba Ea'nın, "kurtuluşları için insan ırkını yarattığı" (22) "komplo yapan tanrıları affettiğini" gördüğümüz şey budur... Bu nedenle Elohim, Mısırlılar, Akkadlılar, Babilliler, Persler, Hindular, Britanyalılar, Gnostikler ve Kabalistler tarafından oybirliğiyle kabul edilen Yedi Evrensel Güç Onlar, yeryüzünde babalığın bireyselleşmesinden çok önce olduklarından, cennetteki Baba'nın öncüleri olan Yedi Baba'dır... Elohim, "İnsanı kendi suretimizde ve benzerliğimizde yapalım" dediğinde, yedi elementi temsil ederler, Yaratıcı antropomorfik olarak temsil edilmeden veya Adem insanına bir insan görünümü aşılamadan önce, insanoğlunun varoluşa çıkacak olan güçleri veya yaratıcı ruhları. İlk insan, yedi unsuru, ilkesi veya ruhuyla (23) Elohim'in yedi katlı suretinde yaratıldı ve bu nedenle tek bir Tanrı'nın suretinde oluşturulamadı. Yedi Gnostik Elohim kendi suretlerinde bir insan yaratmaya çalıştı ama erkeksi güçlerinin eksikliği onlara izin vermedi (24). Yani onların yeryüzündeki ve cennetteki yaratımları başarısız oldu... çünkü babalık ruhundan yoksunlardı. Yedilerin şefi olan Gnostik Ildabaoth (25), "Ben Tanrıyım ve babayım" diye haykırdığında annesi Sophia [Achamoth] şöyle cevap verdi: "Yalan söyleme Ildabaoth, ilk insan için (Anthropos, Anthropos'un oğlu) (26), yanınızda." Yani o zamanlar babalık suretinde yaratılan insan, yalnızca Annenin yarattığı tanrılardan üstündü (27). Çünkü ilk önce yeryüzünde olduğu gibi, daha sonra gökte de öyle oldu (28); ve bu nedenle birincil tanrılar, ilkel insan ırkları gibi ruhsuzdu... Gnostikler, kötü Ruhların veya aşağı Septenary'nin orijinal formlarını, babalık olmadan doğan büyük Anne'den aldıklarını öğrettiler. Bu nedenle, yedi katlı Elohim'in suretinde, ikinci İbrani yaratılışındaki (29) bireyselleştirilmiş babalıktan önce, Adem öncesi yedi ırk oluşturuldu.

Machine Translated by Google

Bu, Gizli Doktrinin yankısının dünyanın her yerinde nasıl yankılandığını yeterince gösteriyor; üçüncü ve dördüncü ırkların veya insan türlerinin Mânasa Purtra'nın veya Zeka veya Bilgeliğin Oğullarının enkarnasyonuyla tamamlandığını doğruluyor. Bununla birlikte, Yahudiler vahiylerinin temelini diğer daha eski halklardan almış olsalar da, yedi anahtardan yalnızca üçüne sahiplerdi; Astronomik, sayısal (metroloji) ve fizyolojik olanların ulusal alegorilerini birleştirmesi, sonuçta en fallik dinin ortaya çıkmasını sağladı; Mısırbilimcilerin Konferanslarından alınan pasajlardan görülebileceği gibi, büyük ölçüde Hıristiyan teolojisine aktarıldı. özellikle alegorilerde verdiği "babalık" açıklaması.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXII

YARATILIŞ AİLİŞKİN "ZOHAR"
VE ELOHİM'İN

Tüm İbranilerin bildiği gibi Yaratılış kitabının açılış cümlesi şöyledir:

....

diğer tüm İbranice metinler gibi bu da iki şekilde yorumlanabilir: biri eksoterik ve Hıristiyan yorumcuların tipik bir örneği, diğeri ise sırasıyla hahamlar ve kabalistlerin kendileri tarafından kullanılan okült yöntem olan alt bölümlere ayrılan kabalistik.

Sanskrit dilinde olduğu gibi İbranice'de de yazılı kelimeler arasında bir ayrım yoktur; özellikle eski metinlerde bunlar birbiriyle bağlantılıdır. Mesela yukarıda sözü edilen başlangıç cümlesi iki ayrı ayrıma ve dolayısıyla iki farklı yazıma izin veriyor, şunu bilmekte fayda var:

1. B'rashith bara Elohim eth hashamayim v'eth h'areths.

2. B'rash ithbara Elohim ethhashamayim v'eth' arets, bu da tüm anlamı değiştirir.

İlk kutsal yazının anlamı başlangıç veya başlangıç fikrini dışlar ve "ebedi ilahi Öz'den (1), çift cinsiyetli Güç'ün (2) çifte cenneti oluşturduğunu" (3) söyler.

İkinci ayetin anlamı şudur: "Başlangıçta Allah gökleri ve yeri yarattı."

Dünya kelimesi ekzoterik olarak "araç" anlamına gelir ve içinde dünyanın tezahürünün gerçekleştiği boş bir küre fikrini verir. Şimdi: Kadim Sepher Yetzirah'ın (Keldani Sayılar Kitabı'nda) (4) verdiği okült sembololojik okuma kurallarına göre, on dört başlangıç harfi (B'rasitb' raalaim) kendi başlarına "yaratılış" teorisini açıklamaktadır. " daha fazla uzatmadan. Her başharf bir cümledir; ve eğer bunları Dzyan Kitabı'ndaki "yaratılış"ın ilk hiyeroglif veya resimli versiyonuyla karşılaştırırsak , çok geçmeden Fenike ve İbranice harflerin kökenini bulacağız. Bir cilt dolusu açıklama, ilkel okült sembololoji öğrencisine aşağıdakilerden başka bir şey öğretemez: daire içinde bir boğa başı; yatay bir çizgi; bir daire veya küre; üçaksanlı başka bir daire; bir üçgen; gamalı haçveya Jain haç; bir daire içine yazılmış bir eşkenar üçgen; üst üste üçsıra halinde yerleştirilmiş yedi küçük öküz başı; yuvarlak siyah bir nokta (veya açıklık) ve yedi önemli Kaos veya Su çizgisi (dişil).

İbranice harflerin sayısal ve sembolik değerini bilen kişi, bahsi geçen sembollerle B'rasib' raalaim harflerinin anlam benzerliğini hemen görecektir . B (beth) "mesken", "bölge" anlamına gelir; r (resh), "daire" veya "baş"; a (alef), "boğa" (5); s (incik), "diş" (6); i (jodh), mükemmel birim veya "bir" (7); t (tau), "kök" veya "temel" (8). Daha sonra beth, resh ve aleph harfleri tekrarlanır. Ardından gelen diğer alef, yedi Alaim için yedi boğa anlamına gelir; üvendire (lamedh) şeklindeki l, " aktif üremeyi" simgeliyor; h (he), "matris" veya "açıklık"; i (Yodh), üreme organı; ve m (mem) "su" veya "kaos", bir önceki eril gücün hemen yanındaki dişil güç

Yaratılış kitabının (tüm Hıristiyan dininin körü körüne dayandığı, temel dogmalarıyla sentezlendiği) açılış cümlesinin en tatmin edici ve bilimsel eksoterik yorumu , şüphesiz, Ölçülerin Kökeni kitabının ekinde yer alan yorumdur. Ralston Skinner söz konusu ifadenin sayısal okunuşunu kullanarak açıklıyor. Skinner , 31 (9) sayısı ve İncil'deki diğer sayısal semboller aracılığıyla , Mısır'ın büyük piramidinde kullanılan ölçülerle karşılaştırıldığında, arşın ve inçile Cennet, Adem, Havva'nın sayısal değerleri arasındaki mükemmel özdeşliği göstermektedir. ve Patrikler. Tek kelimeyle: yazar, piramidin mimari olarak Yaratılış 'ın tümünü içerdiğini ve sembollerinde ve hiyerogliflerinde sırları içerdiğini gösteriyor.

Machine Translated by Google

astronomik ve hatta fizyolojik, ancak görünüşe göre bunların içerdiği psiko-kozmik ve ruhsal gizemleri kabul etmek istemiyor. Ancak yazar, tüm bunların kökeninin arkaik efsanelerde ve Hindu panteonunda aranması gerektiğinin farkında değil gibi görünüyor (10); ve bu normdan yoksun olduğundan, onun büyük ve takdire şayan çalışması onu Adem'in, Dünyanın, Musa'nın ve Yehova'nın (11) "kimliğine" götürür, çünkü Yaratılış günleri "İbranilerin karesi olan dairelerdir"; Altı gün, doğurganlık ilkesinde doruğa ulaşır ve özetlenir; bu, Batılı bilim adamlarının İbranice metni yorumladığı gibi okunduğunda, onun düz mektubunun anlamının kökü ve temel taşı olan falliklikten başka bir şey veremeyen İncil'in fallisizmini açıkça ortaya koyar. Antropomorfizm ve vahiy, maddi dünya ile aşırı manevi gerçekler arasındaki aşılmaz uçurumu oluşturur. Gizli Öğreti'nin yaratılışı bu şekilde açıklamadığı kolaylıkla kanıtlanabilir. Ancak Katolikler bunu daha çok Protestanların gizli anlamlarına uygun olarak yorumluyorlar; Çünkü onun bazı azizleri ve doktorları göklerin, yerin, yıldızların vb. "Mevcut Yedi Meleğin" işi olduğunu kabul etmektedir. Aziz Dionysius onları "inşaatçılar" ve "Tanrı'nın iş birlikçileri" olarak adlandırıyor. Aziz Augustinus daha da ileri gider ve meleklere ilahi düşünceye, kendi deyimiyle, yaratılmış her şeyin prototipine sahip olduklarını atfeder (12). Son olarak Aziz Thomas Aquinas bu konuda uzun uzun konuşur ve görünen evrenin birincil nedeninin Tanrı olduğunu, meleklerin ise ikincil nedeni olduğunu söyler. Küçük farklılıklarla "melek doktor" bu konuda Gnostik öğretiyle aynı fikirdedir. Basilides, alt hiyerarşideki melekleri maddi dünyanın inşacıları olarak görüyordu ve Saturnilus, Sabean'larla aynı fikirde olarak, yedi gezegensel meleğin dünyanın gerçek yaratıcıları olduğunu doğruladı. Kabalist keşiş Trithemius da De Secundis Deis adlı eserinde aynı şeyi öğretiyordu .

Gizli Doktrin, ebedi Kozmos'u, Makrokozmosu ve ayrıca insanı veya Mikrokozmosu üçilkeye ve dört araca (13) ayırır; bunlar toplamda yedi ilkeyi oluşturur.

Keldani veya Yahudi Kabala'sında Kozmos yedi dünyaya bölünmüştür: Orijinal, Anlaşılır, Göksel, Elemental, Küçük (astral), Cehennemsel (Kâmaloka veya Hades) ve Zamansal (insan).

Keldani sistemine göre "Mevcudiyetin yedi meleği" veya sephiroth (14) ikincide, yani anlaşılır dünyada görünür. Onlar aynı zamanda Doğu doktrininin bahsettiği "İnşaatçılar"dır; ve yalnızca üçüncü dünyada veya göksel dünyada, güneş sistemimizin görünür bedenleri gezegenler olan gezegensel melekler tarafından inşa edilen yedi gezegen vardır. Dolayısıyla, Evren, ebedi ve eşsiz Madde veya Öz'den oluşmuş olmasına rağmen , ona mutlak İlahiyat veya ebedi Öz tarafından değil, birincil Işınlar tarafından, ışığın alternatifleri olan tek elementten yayılan Dhyân Chohan'lar tarafından biçim verilmiştir. ve karanlık, bilinmeyen ama yine de var olan Gerçeklik olarak sonsuza kadar kökünde kalır.

Doğu felsefesinden ve onun öğretileriyle ilgili her şeyden habersiz olduğu için görüşleri şüphe götürmez olan Batılı Kabalist bilim adamı SL Mac Gregor Mathers, yayınlanmamış bir makalesinde Yaratılış kitabının ilk ayeti hakkında şöyle diyor:

Berashith Bara Elohim. "Başlangıçta Elohim yarattı." Yaratılış 'taki bu Elohim kim ?

Va-Yivra Elohim Ath Ha-Adam Be-Tzalmo, Be-Tzelem Elohim Bara Otho, Zakhar Vingebah Bara Otham.

"Ve Elohim Adem'i kendi suretinde yarattı; onları Elohim'in suretinde yarattılar; onları erkek ve dişi olarak yarattılar." Elohim'ler kimlerdir? İncil'in sıradan İngilizce versiyonu "Elohim" kelimesini "Tanrı" olarak tercüme eder , ancak Elohim tekil değil çoğuldur. Hatalı çeviriyi mazur görmek için, kelimenin yalnızca çoğul olduğu, ancak çoğul anlamda olmadığı , daha ziyade "mükemmelliğin çoğulu" olduğu söyleniyor .

Ancak Tekvin'in kendisi , ortodoks metne göre şunu söyleyerek bu varsayımın ne kadar aşağılık olduğunu bize gösteriyor: "Ve Tanrı [Elohim] şöyle dedi: 'İnsanı kendi suretimizde ve benzerliğimizde yapalım'" (15). Bu durum, "Elohim"in "mükemmellik çoğulu" değil , birden fazla varlığı ifade eden çoğul bir isim olduğunu göstermektedir (16).

O halde "Elohim" kelimesinin doğru çevirisi nedir? "Elohim" yalnızca çoğul değil aynı zamanda dişil çoğuldur; ve buna rağmen İncil tercümanları onu eril tekil olarak tercüme ettiler ! Elohim , El-h dişil isminin çoğuludur çünkü sondaki h harfi cinsiyeti belirtir. Bununla birlikte, gramer istisnası nedeniyle El-h adı, dişil çoğulların genellikle bitmesi gibi –oth ile bitmek yerine, eril çoğullara karşılık gelen –im ekiyle çoğul oluşturur . –oth ekinde çoğul oluşturan bazı eril isimler ve –im ekinde çoğul oluşturan dişil isimler vardır , diğerleri ise her iki eki birbirinin yerine kullanır. Ancak çoğul eki ismin cinsiyetini değiştirmez, tekil haliyle aynı kalır.

Machine Translated by Google

Elohim sözcüğünde saklı olan sembolizmin gerçek anlamını keşfetmek için, Yahudi ezoterik doktrininin anahtarını, çok az bilinen ve daha da az anlaşılan Kabala'yı kullanmalıyız . Burada bu kelimenin, biri eril, diğeri dişil iki Gücün, eşit, eş -ebedi ve Evrenin devamlılığının için sonsuz birlik içinde ortak olan birliğini temsil ettiğini göreceğiz. Onlar, Evrenin tezahüründen önce Ebedi Varlığın aktarıldığı büyük Baba ve Doğanın büyük Annesidir. Çünkü Kabala'ya göre , Kutsallık eril ve dişil olmak üzere iki Güce aktarılıp açılmadan önce, Evren kendisini tezahür ettiremez. Yaratılış 'ın "dünya boş ve şekilsizdi" derken kastettiği budur. Dolayısıyla Elohim'in ikiliği kaosun, boşluğun ve karanlığın sonunu varsayar çünkü ancak İlahi Vasfın ikili uyumundan sonra mümkündür. Ruach Elohim "Elohim'in Ruhu" sularda yüzer. Ancak tüm bunlar, inisiyelerin Elohim kelimesi hakkında Kabalah'tan toplayabildiği bilgilerin çok küçük bir kısmıdır.

Burada, en azından Kabala'nın Batılı yorumlarında hakim olan kafa karışıklığına dikkat çekmeliyiz . Ebedi Bir Varlığın, bu şekilde söylendiği gibi, büyük Baba ve büyük Doğa Ana'ya doğru açılması , başlangıçta, Bir'in birincil farklılaşmalarına cinsiyeti atfeden korkunçbir antropomorfik kavramı ortaya çıkarır. Bu temel farklılaşmaları (Hint felsefesinin Purusha ve Prakriti'sini) Elohim'le, yani yaratıcı güçlerle özdeşleştirmek daha da hatalıdır; ve bizim için akıl almaz soyutlamalara, bu görünür acıların, suçluluk ve üzüntü dünyasının oluşumunu ve inşasını bunlara atfediyoruz. Bahsettiğimiz "Elohim'in yaratılışı" aslında çok daha sonraki bir "yaratılış "tır; Ve Elohim'in yüce güçler olması bir yana, Doğa'nın yüce güçleri bile değil, onlar yalnızca aşağı seviyedeki meleklerdir.

Felsefi anlamda tüm ilkel Hıristiyan okullarını geride bırakan Gnostiklerin öğrettiği şey budur. Dünyanın kusurlarının, onun mimarlarının veya inşaatçılarının, yani alt meleklerin kusurlarından kaynaklandığını öğrettiler. İbranice Elohim kavramı Hinduların Prajâpati kavramına benzemektedir; çünkü Purana'ların yorumlarına göre Prajâpatiler yalnızca fiziksel ve astral dünyaları oluşturuyordu; ama akıl ve akıl veremediler ve bu nedenle sembolik dille ifade ettikleri gibi "insanı yaratmayı başaramadılar". Ancak okuyucuya bu eserin herhangi bir pasajında kolayca bulabileceği şeyi tekrarlamadan, onu yalnızca Elohist "yaratılış "ın birincil Yaratılış olmadığı ve Elohim'in "Tanrı" olmadığı ve hatta en yüksek gezegensel Ruhlar bile olmadığı konusunda uyarıyoruz. ama bu görünür fiziksel gezegenin ve insanın bedeninin veya bedensel aracının mimarları.

Negatifin, İlahi Vasfın pozitif varlığına doğru ardışık gelişiminin, aynı zamanda on doğal sayının, sıfırdan çoğulluğa, birlik aracılığıyla ardışık gelişimiyle de sembolize edildiği, Kabala'nın temel bir dogmasıdır. Bu Sephiroth veya Tecellilerin doktrinidir.

Çünkü içsel ve gizli negatif Form, birincil Birlik olan bir çekirdeği yoğunlaştırır. Fakat Birlik birdir ve bölünmezdir; ve çarpmayla artamaz ya da bölmeyle azalamaz çünkü 1 x 1 = 1 ve daha fazlası değil; ve 1 : 1 = 1 ve daha az değil. Birliğin veya Monad'ın bu kalıcılığı, tek ve değişmez İlahi Vasfın bir türü olarak geçerliliğini içerir. Bu aynı zamanda Hıristiyanlığın Baba fikrine de cevap verir; çünkü nasıl birlik tüm sayıları doğurursa, Kutsallık da Her Şeyin Babasıdır.

Doğu felsefesi hiçbir zaman önceki sözlerin ima ettiği hataya düşmez; Çünkü "Bir ve Değişmez", Parabraham, Mutlak ve Benzersiz Bütün, sonlu ve koşullu olanla ilişkili olarak düşünülemez ve dolayısıyla böyle bir ilişkiyi ima eden kelimeleri asla kullanmam. Fakat insan Tanrı'dan tamamen ayrılmış mıdır? Tam tersine, onu "Evrensel Baba" fikriyle Batı düşüncesinden daha da yakından birleştirir; çünkü Doğulular, insanın ölümsüz özünde değişmez ve eşsiz Birlik olduğunu bilirler.

Ama az önce Birliğin ne çarpmayla ne de bölünmeyle değişmediğini söylemiştik. O halde dualite nasıl oluşur? Düşünme yoluyla, sıfırdan farklı olarak Birlik olumlu yönüyle tanımlanabilir; ve tanımı kendisinin bir eikon'unu veya eidolon'unu üretir ve bu da onunla birlikte dualiteyi oluşturur. Bu nedenle, iki rakamının, Hıristiyanlığın Oğul'un ikinci Kişi olduğu düşüncesiyle belli bir benzerliği vardır. Ve Monad titreştiği inde ve birincil düşüncenin karanlığına çekilirken, dualite onu temsil edecek vekil olarak kalır. Böylece Vahdet'in temelindeki üçlü fikri, yani üçrakamı, sayısal olarak ondan kaynaklansa da, Vahdet'in içindeki ikilikle eşit ve ebedidir.

Machine Translated by Google

Bu açıklama, yazarı Mathers'in, Monad'ın (nesnellik düzlemimizin ilk tezahürü) "birincil düşüncenin karanlığına çekilmesi" nedeniyle referansın "yaratılmasının" gerçekten ilahi veya birincil olmadığına ikna olduğunu gösteriyor gibi görünüyor. .” "yani, birincil ilahi yaratılışın öznelliğine.

Üstelik bu kısmen Hıristiyanlığın Kutsal Ruh fikriyle ve Birlik'te bir üçlü oluşturan üçlü kümeyle ilgilidir. Bu aynı zamanda bir düzlem şekli oluşturmak için gerekli ve yeterli en az sayıda çizginin üçolduğu şeklindeki geometrik gerçeği de açıklar; çünkü üçüncünün tamamlayıcısı olmadan iki tek başına uzayı kapatamaz. Kabalistler ilk üçdoğal sayıyı Kether veya Taç Hokmah veya Bilgelik ve Binah veya Zeka olarak adlandırırlar. Öte yandan Vahdet anlamına gelen Eheich (varım) ilahi isimlerini de bu mezheplere bağlamaktadırlar ; Evet, Dualite için; ve Elohim

Trinity için. Aynı zamanda Dualiteye Abba (Baba) da derler ; ve ebedi birleşimi Elohim kelimesini simgeleyen Üçlü Aima'ya (Anne).

Ancak Kabala öğrencisini özellikle şaşırtan şey, İncil tercümanlarının , Kutsallığın dişil formuna yapılan tüm atıfları dikkatlice ortadan kaldırmak için gösterdikleri kötü niyetli ısrardır . Gördüğümüz gibi eril tekil “Tanrı”, dişil çoğul “Elohim”i tercüme ettiler. Ama daha da fazlasını yapmaya cesaret ettiler, çünkü ruach (ruh) kelimesinin dişil olduğu gerçeğini kasıtlı olarak gizlediler ; ve sonuçolarak Yeni Ahit'in Kutsal Ruhu dişil bir güçtür.

KaçHıristiyan, Aziz Luka İncili'nin Enkarnasyon pasajında iki ilahi güçten bahsettiğini fark etti?

“Kutsal Ruh üzerinize gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü sizi koruyacaktır” (17). Kutsal Ruh (dişi gücü) iner ve Yüce Olan'ın gücü (erkek gücü) onunla birleşir. “Ve bu nedenle sizden doğacak olan Kutsal Olan'a Tanrı'nın Oğlu denilecek” (18), yani iki alçalan güçolan Elohim'in Oğlu.

Sefer Yetzirah veya Oluşum Kitabı'nda şunu okuyoruz : “Biri O, Ruach Elohim
Chiim'dir (yaşayan Elohim'in Ruhu)... Ses, Ruh ve Söz. Bu O, Tek Kutsal Olanın Ruhu.” Burada yine Kutsal Ruh ile Elohim arasındaki yakın ilişkiyi görüyoruz. Patrik İbrahim tarafından yazılan, en eski Kabalistik eserlerden biri olan aynı Oluşum Kitabı'nda , erkeksi bir Üçlü Birliğin ortaya çıktığı dişil Üçlü Birlik fikrini bulduğumuza inanılmaktadır. Ve şöyle denir: "ÜçBabanın geldiği üçAnne." Ancak bu ikili Üçlü, deyim yerindeyse tek ve eksiksiz bir Üçlü Birlik oluşturur. Ayrıca, özellikle eril fikrin birinciye ve dişil fikrin ikinciye atfedilmesine rağmen, ikinci ve üçüncü Sephiroth'un (Bilgelik ve Zeka) Hokmah ve Binah gibi dişil isimler taşıdığını belirtmekte fayda var. Abba (Baba) ve Aima (Anne) isimleri. Büyük Ana (Ruh) , kabalistik anahtarlar olmadan anlamı tamamen anlaşılmaz olduğundan , şüphesiz İncil'deki en kabalistik kitaplardan biri olan Kıyamet'in on ikinci bölümünde muhteşem bir şekilde sembolize edilmiştir .

Öte yandan İbrani ve Yunan alfabelerinde rakam karakterleri yoktur; ve bu nedenle her harfin karşılık gelen sayısal değeri vardır. Bundan her İbranice kelimenin bir sayıya ve her sayının bir kelimeye eşdeğer olduğu sonucu çıkar. Kıyametin “canavarın sayısından” (19) bahsettiği inde kastettiği şey budur. Kabala'da sayısal değeri eşit olan kelimelerin birbiriyle ilişkili olduğu varsayılır; ve bu ilişkinin keşfedilmesi gematria adı verilen bilimden veya Kabalah'ın ilk kısmından oluşur . Dahası, İbrani alfabesinin her harfi, Kabala'ya yeni başlayanlar için belirli bir hiyeroglif değer ve anlama sahiptir; bunun doğru uygulanması, her bir kelimeye, harflerin göreceli yerleşimine göre değişen mistik bir cümlenin değerini verir.

O halde Elohim kelimesini bu farklı Kabalistik bakış açılarından inceleyelim.
Öncelikle onu iki kelimeye ayırabiliriz: “Suların kadınsı tanrısallığı”, Venüs Afrodit'inin “deniz köpüğünden ortaya çıkması”na benzer. Aynı zamanda şu şekilde de ayrılabilir: "denizin güçlü yıldızı" veya "sulara Ruh'u üfleyen Güçlü Olan." Benzer şekilde, harflerin birleşimi bize şunu verecektir: “Iah'ın Sessiz Gücü” veya “Evrenin Yaratıcısı Tanrım”; çünkü Mah, Oluşum fikrine uygulanan gizli bir Kabalistik isimdir . Aynı şekilde “Tanrım kimdir” ve “Iah'taki Anne” anlamlarını da buluruz.

Toplam sayı 1 + 30 + 5 + 10 + 40 = 86 = "Şiddetli Isı" veya "Ateşin Gücü". Ortadaki üçharf 45, ilk ve sonuncu harfler ise 41 değerinde olup "Oluşumun Anası" anlamına gelir. Sonunda iki ilahi isim buluyoruz: “O” ve “Yah” ile m harfinin fonetik adı mem aynı zamanda “su” anlamına da geliyor.

İsmi kendisini oluşturan harflere bölüp hiyeroglif işaretler olarak alırsak şunu elde ederiz: "Fedakarlıkla mükemmelleşen irade, ilhamla birbirini izleyen dönüşümlerle ilerler."

Machine Translated by Google

Önceki pasajın son paragraflarında yer alan "Elohim" kelimesinin Kabalistik analizi, Elohim'in bir, iki, hatta üçdeğil, yaratıcı güçlerin bir ordusu, bir ordu olduğunu açıkça göstermektedir.

Hıristiyan Kilisesi, (aynı Elohim'lerden biri olan) Yehova'yı yüce ve tek Tanrı olarak gördüğünden, Aziz Thomas Aquinas ve ekolünün bu konudaki incelemelerine rağmen göksel hiyerarşileri karıştırmıştır. İncil'de (20) adı geçen varlıkların mahiyeti, mahiyeti ve sonsuzluğu hakkında kitaplarının verdiği tek açıklama, "melek ordusunun Allah'ın milisleri" olduğu ve onların " Allah'ın yaratıkları" olduğu ve "Allah'ın yaratıcı olduğu"dur. "; ama bize ev sahibi hakkında gerçek işlevleri hakkında hiçbir şey söylemez veya onun Doğa düzenindeki yerini belirtmez.

Alevlerden daha parlak, rüzgardan daha hızlıdırlar, sevgi ve uyum içinde yaşarlar, birbirlerini aydınlatırlar, birbirlerini ekmek ve mistik içkiyle beslerler [şarap ve suyla birliktelik?]. ateşten bir nehir gibi Kuzunun tahtını çevreliyorlar ve kanatlarıyla yüzlerini örtüyorlar. Onlar yalnızca bu sevgi ve ihtişam tahtından ilahi etkiyi yıldızlara, yeryüzüne, Tanrı'nın tüm çocuklarının krallıklarına, onların kardeşlerine ve müritlerine, kısacası tüm hemcinslerine getirmek için ayrılırlar ... Sayılarına gelince, yıldızlardan daha çok sayıda olan büyük gök ordusunun (Sabaoth) sayısıdır... Teoloji, bu rasyonel ışık verenleri türlere göre sınıflandırır ve bunların, Doğanın şu veya bu konumunu kendi içlerinde barındırdıklarını söyler; belli bir alanda da olsa uçsuz bucaksız yer kaplayan, maddi olmamalarına rağmen belli sınırlarla sınırlı olan... Işıktan ve şimşekten daha hızlı hareket ederler, tüm doğa unsurları ellerindedir, istedikleri gibi açıklanamaz seraplar yaratırlar [yanılsamalar?], bazen nesnel, bazen öznel dir ve insanlarla bazen açıkça ifade edilen, bazen de tamamen manevi olan bir dille konuşurlar (21).

Daha sonra aynı eser Yaratılış 'taki ifadenin bu meleklere atıfta bulunduğunu söylüyor: "Igitur Perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum" (22). Vulgata, İbranice tsaba (ev sahibi) kelimesini keyfi olarak süs olarak tercüme etmiştir . Munck, ikame hatasını gösterir ve Tsabaoth-Elohim unvanını tsaba'dan alır. Ayrıca Cornelio Lápide, "tüm İncil yorumcularının ustası"; De Mirville'e göre bu bize gerçek anlamın bu olduğunu söylüyor. O melekler yıldızlardır.

Ancak tüm bunlar bize bu göksel ordunun gerçek işlevleri hakkında çok az şey öğretiyor; ve bize evrimdeki yeri veya içinde yaşadığımız dünyayla ilişkisi hakkında hiçbir şey söylemez. "Gerçek yaratıcılar kimlerdir?" sorusunu yanıtlamak için, bize dünyanın çeşitli dinlerinde açıklanan teogonilerin anahtarını sağlayabilecek tek kişi olan Ezoterik Doktrin'e başvurmalıyız.

Gizli Doktrin bize, Kozmos'un ve tüm görünür Doğanın gerçek yaratıcısının (henüz "Zorunluluk veya Evrim Döngüsü"ne gelmemiş tüm görünmez Ruh orduları değilse bile), "İşletim Konağı" olduğunu öğretir. " "Toplu olarak Tanrılar, yani Rab", toplu olarak "çeşitlilik içinde birlik" anlamına gelen "Ordu".

Mutlak sonsuz ve koşulsuzdur ve koşullu ve sonluyla hiçbir ilişkisi olmadığı için yaratamaz. Eğer parlak güneşlerden görkemli gezegenlere, çimen yapraklarından toz zerrelerine kadar gördüğümüz her şey mutlak Mükemmellik tarafından yaratılmış olsaydı ve O'ndan gelen birincil Enerjinin (23) doğrudan eseri olsaydı, o zaman her şey Yazarı kadar mükemmel, ebedi ve koşulsuzdur. Doğada bulduğumuz milyonlarca kusurlu eser, Dhyân Chohans ya da başmelek olarak adlandırılsalar bile, bunların sonlu ve şartlanmış varlıkların ürünü olduğuna inkar edilemez bir şekilde tanıklık etmektedir(24). Kısacası bu kusurlu işler, kusurlu tanrıların rehberliğindeki evrimin tamamlanmamış sonuçlarıdır. Zohar , bu fikri Gizli Doktrin kadar güçlü bir şekilde desteklemektedir, çünkü "Eski Günlerin" yardımcılarından bahseder ve onlara Auphanim veya Evrenin yaratılışında yer alan göksel kürelerin canlı ve güçlü çarkları adını verir.

Yaratıcı, koşulsuz Mutlak değil, hatta onun yansıması bile değil, Evreni sonsuz maddeyle şekillendiren ve onu nesnel yaşamda canlandıran, Tek Gerçekliği yansıtan "Yedi Tanrı", "İnşacılar"dır.

"Tanrı'nın ev sahibi" olan Evreni, varlıkları yarattılar, daha doğrusu şekillendirdiler; Gizli Doktrin'in Dhyân Chohans olarak adlandırdığı; Hindular, Prajâpatiler; kabalistler, sephiroth; Budistler, Devalar; Mazdeistler, Amshaspends; bunların hepsi kişisel olmayan güçlerdir, çünkü

Machine Translated by Google

Onlar kör. Hıristiyan mistikleri için yaratılış ın "Tanrı'nın tanrılarının" iş i olmasına rağ men, dogmatik din adamları için Yaratıcı'nın "tanrıların Tanrısı ve efendilerin efendisi" olduğ unu belirtmekte fayda var. İ srailoğ ullarına göre "Yehova" tüm tanrılardan üstün olan Tanrıdır.

Biliyorum ki, [İ srail'in] Rabbi büyüktür ve Rabbimiz bütün tanrılardan üstündür (25). Çünkü putlar tüm ulusların tanrılarıdır; ama Rab gökleri yarattı (26).

Champollion'un "diğ er tanrılar" olarak tercüme ettiğ i Mısır kelimesi Neteroo, arkasında güçlerinin çeş itliliğ iyle değ erlendirilen Tek Tanrı'nın saklandığ ı İ ncil'deki Elohim kelimesiyle aynı anlama sahiptir (27). Bu eş siz Tanrı, bu durumda Parabrahman değ il, tezahür etmemiş Logos, Demiurges, onu takip eden ve demiurgeleri bir kolektif olarak temsil eden gerçek yaratıcı veya Yapıcıdır. Daha sonra ünlü Mısırbilimci ş unları ekliyor: Mısırlıların, tanrıların Tanrısını , etrafını saran ajanların arkasına sakladığ ını ve gizlediğ ini görüyoruz .

Tek bir İ lahiyatın tüm mükemmelliklerini büyük tanrılarına atfediyorlar ve onların yaratılmamış olduğ unu düş ünüyorlardı... Neith (28) Yehova gibi "odur ". Thoth kendini yarattı (29) ve doğ madı. Yahudilik, bu tanrıları kendi tanrısının büyüklüğ üyle karş ısında yok ederek, Philo'nun baş melekleri gibi basit güçler olmaktan çıktılar; Kabalistlerin Sephiroth'u ve Gnostiklerin Ogdoad'ları kaynaş acak ve Tanrı'nın kendisine dönüş türülecek (30).

Bu nedenle, Kabala'nın öğ rettiğ i gibi , Yehova en fazla "Göksel Adam", yani kendi kendini yaratan Ruh olan Logos'un olağ anüstü dünyaya inmek ve orada kendini göstermek için bir araçolarak kullandığ ı Adam Kadmon'dur.

Arkaik Bilgeliğ in öğ retileri öyledir ki, Ortodoks Hıristiyanlar bile kendi Kutsal Yazılarını samimiyetle ve yüce bir zihinle çalış ırlarsa reddedemezler. Çünkü Aziz Pavlus'un Mektuplarını dikkatle okuyan biri, "Yahudi olmayanların elçisinin" Gizli Öğ retiyi ve Kabala'yı tamamen kabul ettiğ ini fark eder. Mahkûm ettiğ i irfan onun için Platon'dan daha az değ ildir, yani: "gerçeğ in ve tek Tanrı'nın yüce bilgisi" (31); çünkü Aziz Pavlus'un kınadığ ı ş ey doğ ru değ il, yanlış irfan ve onun suiistimalleridir, aksi halde nasıl bir soydan gelen Platoncu gibi konuş abilirdi? Yunan filozofunun fikirleri veya türleri (archai) ; Pisagor'un zekası; panteistlerin yayılımları veya çağ ları; Zekaların arketipi olan Logos veya Kelime; Bilgelik veya Sophia; Evrenin kendisinden çıktığ ı Baba'nın veya Tezahür Etmemiş Logos'un yönetimi altındaki Demiurges veya evrenin Kurucusu; sonsuz ve bilinmeyen Ain-Soph; melek dönemleri; tüm kadim kozmogonilerin Yedisini temsil eden Yedi ruh ; zekaların pleroması; havanın arkonları; beylikler; kabalistik metatron; Dünyamızın yöneticisi, "Bu Dünyanın Tanrısı" Ahriman'ın uçurumları; Bu kavramların tümü, Aziz Pavlus'un, Kilise'den ilham aldığ ı kanonik olarak kabul edilen yazılarında ortaya konmuş tur.

Bu kavramlar, eserleri Yunanca ve Latince metinlerde okunduğ unda, çevirileri orijinalleri hakkında çok zayıf bir fikir veren Roma Katolik yazarlarında da tanınabilmektedir.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXIII

KABALİSTLER NE DİYOR VE Okültistler

Katolik yazarlar, tükenmez bir gizemler ve gizli bilgelik deposu olan Zohar'dan sık sık alıntı yaparlar. Katolikliğe geçtikten sonra Knight Drach adını alan bilgili haham ve seçkin İbrani, Pico de la Mirrla ve Juan Reuchlin'in ayak izlerini takip ederek yeni dindaşlarına Zohar'ın Katolik dininin neredeyse tüm dogmalarını içerdiğine dair güvence verdi. . ve burada bunu kanıtlama girişiminde başarılı olup olmadığı sorusuna girmeden, onun bazı açıklamalarını aktaracağız.

Daha önce de söylediğimiz gibi, Zohar, İbrani düşüncesinin gerçek bir ürünü değildir; daha ziyade, ilk başta sözlü olarak iletilen, daha sonra Babil esareti sırasında gevşek incelemeler halinde yazılan ve en sonunda tarafından derlenen çok eski Doğu öğretilerinin bir özeti ve özetidir. Haham Simeon Ben Jochai, Hıristiyanlık döneminin başlarına doğru. Musa kozmogonisi Mezopotamya ülkelerinde yeni bir biçimde ortaya çıktığında, Zohar evrensel Bilgeliğin parlak ışınlarının odaklandığı araçtı; Ancak Zohar'ın içeriği Hıristiyan dogmalarına ne kadar benzer olursa olsun , onu derleyenlerin akıllarında hiçbir zaman Mesih'in olmadığı söylenebilir, aksi takdirde dünyada Musa Kanunu'na inanan tek bir Yahudi bile kalmazdı. Dahası, eğer Zohar'ın söyledikleri harfi harfine kabul edilirse , her din onun sembollerine ve alegorilerine güvenebilecektir; çünkü bu kitap ilkel gerçeklerin bir yankısıdır ve her inançbunlardan bazılarına dayanmaktadır; Zohar, Gizli Doktrinin bir perdesidir. Bu o kadar açıktır ki, adı geçen Drach beyefendinin kendi açıklamaları bunu kanıtlamaya yetecektir.

Zohar (1) Güneş'i yöneten Ruh'tan bahseder ve bunun Güneş'in kendisi olmadığını, Güneş'in içindeki veya arkasındaki Ruh olduğunu söyler. Drach , Güneş'te ikamet eden bu Ruh'un Mesih olduğunu göstermeye çalışır. Güneş ruhunu "inşaatçıların reddettiği bir taş " olarak tanımlayan bu pasaj hakkında yorum yapan Drach, şunu olumlu bir şekilde doğruluyor:

> Güneş taşı İsa'nın aynısıdır.
>
> Ve bu nedenle:
>
> Güneş şüphesiz İlahi Vasfın, yani Mesih'in ikinci hipostazıdır (2).

Eğer bu doğruysa, Tahminci ve Vedik Aryanlar, Keldaniler ve Mısırlılar, ayrıca tüm zamanların okültistleri ve hatta Yahudiler her zaman Hıristiyan olmuşlardır. Aksine, eğer bu doğru olmasaydı, Kilise Hıristiyanlığının dışsal olarak saf ve basit bir paganizm olduğu ortaya çıkacaktı; ve ezoterik olarak pratik ve aşkın büyü veya okültizm.

Çünkü bu "taş"ın çeşitli anlamları ve düzenli olarak ilerleyen ve gerileyen aşamaları olan ikili bir varlığı vardır. Bu gerçekten bir "gizem".

Okültistler, Aziz Chrysostom gibi kafirlerin, daha doğrusu kâfirlerin ,

Güneşin ışığından kör olduklarından, sahte Güneşi düşünürken gerçek Güneşi gözden kaçırırlar.

Ama eğer Chrysostom ve şövalye Drach Zohar'ı ve Kabalistik Güneş'te "ikincisini" görürlerse hipostaz", bu herkesin onlar tarafından kör edilmesi için bir neden değildir. Güneş'in gizemi belki de sayısız okült gizemin en büyüğüdür. Bu gerçekten de skolastik kazuistliğin iki ucu keskin kılıcıyla kesilemeyecek bir Gordion düğümüdür. Bu gerçekten bir deo dignus vindice nodus'tur ve yalnızca Tanrılar tarafından serbest bırakılabilir . Bunun anlamı her Kabalist tarafından anlaşılacaktır çünkü açıktır.

Machine Translated by Google

Pisagor Contra solem ne loquaris derken görünen Güneş 'ten değ il, "Dünyanın Güneş i"nden bahsediyordu. İ ki yönü "Günün Güneş i" ve "Gecenin Güneş i" olan üçlü formda İ nisiyasyon".

Fiziksel ışı ğı n arkasında, insanların içgüdüsel olarak anladığ ı bir gizemin olduğ u, ilkel halklardan günümüz Parsilerine kadar tüm ulusların Güneş 'e taptığ ı gerçeğ iyle kanıtlanmış tır. Güneş Üçlemesi, Mazdeizm'e özel değ ildir; evrensel inanç, insan kadar eskidir. Antik çağ ın tüm tapınakları Güneş 'e bakıyordu ve kapıları Doğ u'ya açılıyordu.

Memphis ve Baalbec tapınaklarını, eski ve yeni dünyanın piramitlerini, İ rlanda'nın dairesel kulelerini ve Mısır'ın Serapeum'unu görün. Eğ er dünya bu geleneğ in felsefi açıklamasını almaya istekli olsaydı (ki maalesef öyle değ il), İ nisiyeler bunu mistisizmlerine rağ men verebilirlerdi. Avrupa'da Güneş 'in son rahibi, artık mürted olarak adlandırılan inisiye imparator Julian'dı (3). Büyük gizemin bir kısmının açığ a çıkmasıyla dünyaya fayda sağ lamak istedi ve öldü. Julian, Güneş 'ten bahsederken "üçü bir arada" olduğ unu ve merkezi Güneş 'in (4) Doğ anın bir önlemi olduğ unu; ilk Güneş her ş eyin evrensel nedeni, egemen İ yilik ve mükemmellik; ikinci Güç, tüm rasyonel varlıklar üzerinde hakimiyet kuran yüce Zeka.....; ve üçüncüsü görünür Güneş . Güneş zekasının saf enerjisi, gökyüzünün merkezinde Güneş imizin iş gal ettiğ i aydınlık koltuktan gelir; bu saf enerji, sistemimizin Logos'udur. Hermes Trismegistus'un dediğ i gibi, "Sözün gizemli Ruhu" her ş eyi Güneş aracılığ ıyla üretir ve asla baş ka bir yolla iş lemez." Çünkü [bilinmeyen] Güç, meskeninin merkezi olan diğ er gök cisimlerinden daha çok Güneş 'e yerleş tirilmiş tir . Fakat ne Hermes Trismegistus, ne Julian (gizli inisiye) ne de Yehova ya da Jüpiter tarafından iş aret edilen herhangi biri, bu Bilinmeyen Sebep. Sistemimizin (İ branilerin Tanrısı dahil) tezahür eden "büyük Tanrılar"ın veya Demiurgosların üretken nedenine atıfta bulunuyorlardı. Yalnızca tezahür etmiş bir sembol olan fiziksel Güneş 'i de kastetmiyorlardı . Pisagor Philolaus, Trismegistus'u ş öyle geniş letip tamamlıyor:

Güneş , alevlerinin ihtiş amını yansıtan ve üzerimize akan ateş in bir aynasıdır. Biz buna ihtiş amlı görüntü diyoruz.

Philolaus'un, parlak ışı nları fiziksel Güneş 'i yansıtan merkezi ruhsal Güneş 'ten bahsettiğ i açıktır. Bu, Pisagorcular için olduğ u kadar okültistler için de açıktır. Pagan antik çağ ının sıradan insanlarına gelince, onlar kesinlikle fiziksel Güneş 'i "yüce Tanrı" olarak görüyorlardı; ve eğ er Knight Drach'ın görüş lerini kabul edeceksek, modern Katolikler de bunu düş ünüyor gibi görünüyor. Eğ er bu sözlerin bir değ eri varsa, Ş övalye Drach "bu Güneş ş üphesiz İ lahi Vasfın ikinci hipostazıdır" derken, "bu Güneş "le, Kabalistik Güneş 'i kastediyor ve "hipostaz"la da onun özünü veya varoluş unu ima ediyor. Tanrı'nın Majesteleri veya farklı kiş isel Üçlü Birlik. Bütün bunlar, yazarın eski bir haham olarak ve dolayısıyla İ brani dilinde ve Zohar'ın gizemlerinde çok iyi bilgi sahibi olması nedeniyle, kelimelerin değ erini biliyor olması gerektiğ i düş üncesiyle daha da kanıtlanmaktadır; ayrıca kendi kriterlerine göre "sadece görünüş te çeliş kili" olan Yahudilik ile Hıristiyanlığ ı uyumlu hale getirmeye çalış tı.

Ancak iş aret ettiklerimiz doktrinin geliş imi sürecinde çözülecek soru ve sorunlara aittir. Suçlama, antik çağ daki ulusların taptığ ı ilahi Varlıklara farklı isimler altında tapınmak değ il, eski ve modern paganları ve Roma'nın boyunduruğ undan kurtulan Hıristiyan halkları putperest olarak damgalamak olan Katolik Kilisesi'ne düş üyor. Bazı bilge adamların, eski Sabiiler gibi Katolik Kilisesi'ne yıldızlara tapındıkları suçlaması hala geçerliliğ ini koruyor. Ancak daha sonra göstereceğ imiz gibi, Sabeliler hiçbir zaman fiziksel yıldızlara tapmadılar; Ancak astrologların ve sihirbazların, Astroloji ve Büyünün son sözünün takımyıldızlardan yayılan gizli güçlerden beklenmesi gerektiğ ini bildikleri de bir o kadar doğ rudur.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXIV

BİLİMİN MODERN KABALİSTLERİ VE GİZLİ ASTRONOMİ

Kabala'ya göre üç dünya vardır: fiziksel, astral ve süperastral; yanı sıra üç varlık düzeyi: karasal, dünya üstü ve manevi. Bilim adamları "yedi gezegensel Ruh"a gülseler de, okültizm ve arkaik doktrinler hakkında hiçbir şey duymak istemeyen birçok fizikçi için yarı-mistik bir şey oluşturan yönlendirici ve yöneten Güçleri kabul etme ihtiyacını görmeden edemiyorlar. . Metcalf'ın desteklediği "güneş kuvveti" teorisi; ve elektriği kaynağı Güneş olan evrensel bir güç olarak gören Polonyalı bilge Zaliwsky'nin görüşleri (1) Kabalistik öğretilerin yeniden canlandırılmasıdır. Zaliwsky, "en güçlü çekim, ısı ve ışık etkilerini" üreten elektriğin, Güneş'in kurucu bir unsuru olduğunu ve okült öğretilere çok yakın olan bu yıldızın enerjilerinin kendine özgü nedeni olduğunu kanıtlamaya çalıştı. Ancak fiziksel Güneş'in, Güneş'in çekim ve itiminden kaynaklanan güçlü manyetizma ve elektriği ile gaz halindeki doğasının kabul edilmesiyle şu açıklanabilir: a) Sıradan yanma yasalarının aksine, Güneş'in ışık ve ısı enerjisi azalmaz, ve b) genellikle bilinen ağırlık ve yerçekimi yasalarıyla çelişiyor gibi görünen gezegenlerin hareketi. Zaliwsky , güneş enerjisinin "karasal elektrikten farklı" olduğunu varsayıyor .

Peder Secchi, De Mirville'in bize söylediği gibi (2), "uzayda tamamen yeni bir düzende ve yerçekimine tamamen yabancı kuvvetler keşfetti." Belki de Peder Secchi böyle bir şeyi yalnızca bilimsel astronomi ile teolojik astronomiyi uzlaştırma arzusuyla söylemiştir; ancak Macar Kraliyet Bilimler Akademisi'nin bir üyesi olan Nagy bir din adamı değildi; ve yine de "kuyruklu yıldızların aşırılıklarına ve kaprislerine" bile müdahale eden akıllı Güçlere olan ihtiyacı ortaya koyuyor.

Nagy şunu varsayıyor:

> Işık hızına ilişkin mevcut araştırmalara rağmen, bir şeyin bu başdöndürücü etkisi bilinmeyen kuvvet... bizi ışığın aslında hareketten yoksun olduğuna inanmaya yönlendirir (3).

Zaten kör güçlerden bıkmış olan tanınmış Fransız demiryolu mühendisi CE Love, o zamanlar "düşünülemeyen ajanları", şimdi "kuvvetler" olarak adlandırılan, "moleküler doğası ve yapısı olmasına rağmen zeka" olarak kabul edilen elektrik enerjisine tabi kıldı (4) .

Love'a göre bu güçler akıl, hareket ve kendiliğinden iradeyle donatılmış atomistik etkenlerdir (5); ve Kabalistlere göre, onları maddi düzlemde etkileri olan sıfat güçlerinin asılları ve üreticileri olarak görüyor. Aşk'a göre madde, Tanrılar (6) gibi ebedidir ve aynı zamanda kendi içinde daha yüksek, önceden var olan, hafızayla donatılmış ve elektrik enerjisinden daha üstün başka bir ruha sahip olan ruh da sonsuzdur; bu elektrik enerjisi, onu ebedi kanunlara göre hareket etmeye zorlayan üstün ruhlara tabidir. Bu kavramlar kafa karıştırıcıdır ancak içinde esrarengiz bir şeyler vardır. Onun açıklaması da tamamen panteisttir ve tamamen bilimsel nitelikteki bir çalışmada geliştirilmiştir.

Tek bir kişisel Tanrıya inananlar ve Roma Katolikleri bu tür kavramları kesinlikle reddederler; ancak gezegensel Ruhlara inanan ve Doğadaki yaşayan Güçleri kabul edenler her zaman bu tür kavramları beklemelidir.

Bu bakımdan modernlerin cehalete güldükten sonra ortaya çıkması ilginçtir.
eskilerin çünkü

> Yalnızca yedi gezegen bildiklerinden (Dünyayı saymadan tek bir ogdoadları olmasına rağmen), gezegenlerin sayısını karşılamak için Yedi Ruh'u icat ettiler.

Bu "batıl inanç", ünlü Fransız gökbilimci Babinet tarafından, farkında olmadan Magazine of Both Worlds dergisinde yazarken doğrulandı (7);

Machine Translated by Google

Kadim insanlar, Dünya da dahil olmak üzere sekiz gezegen (8), yani Dünya'nın hangi gezegen olduğ una bağ lı olarak sekiz veya yedi gezegen saydılar. numaraya girip girmediğ i.

De Mirville okuyucularına ş unu söylüyor:

Gökbilimci Babinet birkaçgün önce bana, Dünya da dahil olmak üzere aslında yalnızca sekiz büyük gezegenin ve Mars ile Jüpiter arasında pek çok küçük gezegenin bulunduğ una dair güvence verdi... ve Herschel, yedi ana gezegenin ötesine düş enleri asteroit olarak adlandırdı (9).

Bu noktada çözülmesi gereken bir sorun var. Gökbilimciler Neptün'ün bir gezegen olduğ unu ve hatta bizim sistemimize ait olmadığ ını nasıl biliyorlar? Onu sözde gezegensel dünyamızın sınırları içinde bulan gökbilimciler, onu oraya almak için keyfi olarak sınırlarını geniş lettiler; Peki gökbilimciler bunun bir gezegen olduğ unu ve bizim gezegenlerimizden biri olduğ unu doğ rulamak için hangi reddedilemez matematiksel kanıta sahipler ? Hiçbiri. Bizden o kadar uzaktadır ki, "Güneş in Neptün'den görünen çapı, Dünya'dan görülenin 1/49'udur." Teleskopla o kadar zayıf ve kararsız bir nokta olarak öne çıkıyor ki, onu sistemimizdeki gezegenler arasına yerleş tirmek saf astronomik kurgu gibi görünüyor. Neptün'ün aldığ ı ış ık ve ısı, Dünya'nın aldığ ının 1/900'üdür. Hem onun hem de uydularının hareketleri her zaman birçok ş üphe uyandırdı. Geriye doğ ru giden sistemi, en azından görünüş e göre diğ er gezegenlerinkiyle uyum içinde değ il. Ancak bu son anormallik, gökbilimcilere yalnızca yeni hipotezler icat etme ve Neptün'ün düzensizliğ i ve onun baş ka bir gök cismi ile çarpış ma olasılığ ını varsayma olanağ ı verdi.

Adams ve Leverrier'in eş zamanlı keş fi, astronomik tahminlerin, modern bilimsel verilerin kesinliğ inin ve hepsinden önemlisi matematiksel analizin doğ ruluğ unun ve gücünün bir zaferini temsil ettiğ i için mi bu kadar iyi karş ılandı? Bunu söylerdin. Gezegen sistemimizin etki alanını dört yüz milyon fersahtan fazla geniş leten yeni bir gezegen ilhak edilmeye değ erdir. Ama tıpkı dünyevi ilhaklarda olduğ u gibi bilimsel otoriteler ancak "güç" sahibi oldukları için "doğ ruyu" ispatlayabilirler. Neptün'ün hareketi hafifçe gözlemlendi ve gökbilimciler haykırdı: eureka! Bu bir gezegen. Ancak çok az ş ey yalnızca hareketi kanıtlar. Bugün, Doğ ada kesinlikle sabit yıldızların olmadığ ı (10) Astronomi alanında tamamen kanıtlanmış tır, ancak bunlar artık bilimsel hayal gücünde mevcut olmasalar da astronomi dilinde bu ş ekilde anılmaya devam etmektedir. Her durumda, okültizmin Neptün'e iliş kin tuhaf ve tuhaf bir teorisi vardır.

Okültizm, modern astronomi biliminden basit varsayımlara dayanan (yalnızca seçkin insanlar tarafından açıklandığ ı için kabul edilen) destek görevi gören birkaçhipotezi elediğ imizde, evrensel olduğ una inanılan aynı yerçekimi yasasının bile değ iş ebileceğ ini söylüyor. en temel mekanik gerçeklere aykırı olduğ u ortaya çıktı (11). Hıristiyanları (ve her ş eyden önce ne kadar eğ itimli olurlarsa olsunlar Katolikleri) eleş tirmek gerçekten adil değ il çünkü onlar bilimsel ilkeler uğ runa Kilise'yi düş manlaş tırmaktan kaçınıyorlar. Bilimin onlara sunduğ u kör güçlere inanmak yerine, teolojik "erdemlere" ve karanlığ ın "arkonlarına" içtenlikle inananları da suçlamamalıyız.

Gök cisimlerinin düzen ve uyumuna hiçbir ş ekilde müdahale edilemez. Yer çekimi kanunu bir kanun kanunudur, çünkü yerçekimi kanununa karş ı taş ların havada yükseldiğ ini kim gördü? İ lkel yörüngelerine sonsuza kadar sadık kalan yıldız dünyaları, kendi yollarından asla sapmazlar, evrensel yasanın kalıcılığ ını gösterirler. Herhangi bir müdahale felaket olur.

Yıldız dönüş ünün kozmikler arası bir ş ansla mı, gizli ilksel güçlerin kendiliğ inden ortaya çıkış ıyla mı, yoksa Tanrı ya da tanrılardan gelen kesin bir dürtüyle mi baş latıldığ ı önemli değ il. Kozmik evrimin mevcut durumunda, ne üstün ne de aş ağ ı düzeyde hiçbir müdahale kabul edilemez. Eğ er olsaydı evrenin saati durur ve Kozmos yok olurdu.

İ ş te bir soruyu yanıtlamak için rastgele seçilen bazı zekice bilimsel kavramlar, bilgelik incileri. Baş ımızı kaldırıp gökyüzüne bakalım. İ ş te gördüğ ümüz ş ey: dünyalar, güneş ler, parlak yıldızlar, her yönde dönüp duran ve birbirleriyle kesiş en her büyüklükteki milyonlarca gemi gibi sayısız göksel konak.

Machine Translated by Google

hızlı hareket ederler; Bütün bunlar, düşünen şaire kıyısız bir deniz izlenimi verir. Bilim bize, bu yıldız gemilerinin dümeni, pusulası, onlara rehberlik edecek bir deniz feneri olmamasına rağmen (tesadüfi kazalar dışında) herhangi bir çarpışma veya çarpışmanın meydana gelmeyeceğini söylüyor; Çünkü göksel makine, kör de olsa değişmez bir yasaya göre inşa edilmiştir ve onun tarafından ve ivme kuvvetleri tarafından yönlendirilmektedir. Ama makineyi kimin yaptığını sorarsak cevap "kendi kendini evrimin" ürünü olan bilimdir.

Dahası, eylemsizlik yasasına göre "her cisim, bir dış kuvvet durumunu değiştirene kadar sürekli olarak hareketsiz veya hareket halinde kaldığından", bu kuvvetin kendiliğinden olması gerektiği sonucu çıkar (sonsuz değilse de, sürekli hareketi gerektireceği için), öyle iyi hesaplanmış ve ayarlanmış ki, sürekli işleyişi Kozmos'un başından sonuna kadar sürüyor. Ancak "kendiliğinden nesil"in bir kökeni olmalıdır, çünkü ne akıl ne de bilim bir şeyin yoktan var olabileceğini tasavvur etmez . Böylece kendimizi bir kez daha bir ikilemin koşulları arasında buluyoruz: Ya sürekli harekete inanacağız, ya da hiçbir şeyin yaratılışına. Çünkü ne birini ne de diğerini kabul edersek, kuvveti veya kuvvetleri ilk olarak ne veya kim üretti?

Mekanizmalarda alt kollara etki eden üst kollar vardır; ancak yine de ilkinin de dürtüye ve ara sıra yenilenmeye ihtiyacı vardır, aksi takdirde çok geçmeden durup orijinal durumlarına geri dönerler. Hangi dış güçleri harekete geçiriyor ve hareket halinde tutuyor? Başka bir ikilem!

Kozmik müdahalesizlik ilkesi ancak göksel mekanizmanın mükemmel olması durumunda haklı gösterilebilir; ama değil. Yıldızların hareketi değişmeden kalmak şöyle dursun, sürekli olarak değişir ve değişir, sık sık bozulur ve kolaylıkla kanıtlanabileceği gibi, aynı yıldız lokomotifinin tekerlekleri bazen görünmez rayları üzerinde kayar. Aksi takdirde Laplace, gelecek zamanlarda gezegenlerin düzenlenmesinde radikal bir reformun gerçekleşebileceği ihtimalinden bahsetmezdi (12); Lagrange da gezegenlerin yörüngelerinin giderek daraldığını söylemezdi; modern gökbilimciler de güneşin yavaş yavaş azaldığını beyan etmeyecekler. Yıldız konserini yöneten kanunlar ve kuvvetler değişmez olsaydı, madde değişmezdi ve sıvılarda aşınma ve yıpranma olmazdı ki bu da inkar edilemez. Bu nedenle, bu tür değişikliklerin dinamik yasaları etkilemesi gerekeceğini ve bu gibi durumlarda kuvvetlerin kendiliğinden yenilenmesi gerektiğini, böylece göksel çatışkılar, bir tür fiziksel palinod üreteceğini varsaymak gerekir, çünkü Laplace'ın söylediği gibi, akışkanlar olacaktır. Kendi niteliklerine ve özelliklerine aykırıdır.

Newton, Ay'ın hareketi konusunda çok endişeliydi; Ay'ın yörüngesindeki giderek küçülme, bir gün Dünya'nın dengesini kaybedeceği şüphesine yol açıyordu. Ünlü astronoma göre dünyanın sık sık onarıma ihtiyacı var (13). Herschel, görünürdeki sapmaların yanı sıra başka etkili sapmaların da olduğunu söyleyerek bu görüşü doğruladı; ama evrensel uyumun yönlendirici bir nedeni olarak kendini teselli etmeyi varsayıyor.

Bazı dindar gökbilimcilerin bireysel görüşlerinin, ne kadar bilge olurlarsa olsunlar, ister tanrı ister melek olarak adlandırılsınlar, akıllı ve insanüstü varlıkların uzayda varlığını ve mevcudiyetini tartışılmaz bir şekilde kanıtlamadığı söylenebilir. Bu nedenle, sonuçları çıkarabilmek için yıldızların dizilişini analiz etmek gerekir. Renán, gök cisimleri hakkında bildiklerimizin hiçbirinin, ne dışsal ne de içsel herhangi bir Zekanın varlığını garanti etmediğini doğruluyor.

Bakalım, diyor Reynaud, bu doğru mu, yoksa başka bir dayanıksız bilimsel hipotez mi?

Gezegenlerin tanımladığı yörüngeler değişmez olmaktan uzaktır. Tam tersine konum ve şekil bakımından sürekli değişime tabidirler. Hızdaki uzamalar, daralmalar, genişlemeler, sağdan sola dengeler, gecikmeler ve hızlanmalar... bunların hepsi sallanıyormuş gibi görünen bir düzlemdedir (14).

Des Mouseux'un çok yerinde gözlemlediği gibi:

Burada kendisine atfedilen matematiksel mekanik hassasiyetin çok azına sahip bir diş liyle karşı karşıyayız.
Çünkü birkaçdakika geciktikten sonra kurma koluna ya da mekanizmaya dokunmadan kendiliğinden normale dönen bir saat bilmiyoruz .

Machine Translated by Google

İşte kör kuvvete atfedilen şey de budur. Havaya yükselme olgusunun amansız düşmanı Babinet, fiziksel imkansızlığa (yerçekimi kanunlarına aykırı olarak bir taşın havaya yükselmesi bilimin gözünde gerçek bir mucize) ilişkin olarak şöyle diyor:

Bolidler [meteorlar] ve aerolitlerin teorisini hepimiz biliyoruz ... Connecticut'ta 1800 feet çapında dev bir aerolit Amerika'nın bütün bir bölgesini bombaladı ve düştüğü noktaya [havada] geri döndü (15).

Hem kendi kendini düzelten gezegenlerde, hem de havaya geri dönen yarış arabalarında, "kör madde"nin doğal eğilimlerini düzenleyen ve onlara karşı çıkan, hatta zaman zaman "kör bir güç" görüyoruz. hatalarını düzeltir, eksikliklerini giderir. Gerçekten bu, bir "Yönlendirici Ruh"un varlığını varsaymaktan çok daha mucizevi ve hatta daha "abartılı" bir durumdur. Şair von Haller şunu söylerken alay etmek cüretkarlık ister:

Yıldızlar belki de görkemli Ruhların evleridir ve burada kötü alışkanlıklar hüküm sürdüğü gibi, orada da hüküm sürüyor Erdem.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXV

DOĞU VE BATI Okültizmi

Mart 1886 tarihli Theosophist'te , s. Teosofi Cemiyeti'nin "Londra Şubesi" üyesi 411, "Güneş Sfenksi"ne yanıt olarak şunları söyledi:

Okült bilginin günümüzdeki yeniden canlanmasının bir gün Batı sisteminin (en azından Theosophist'in sayfalarında ifade edildiği şekliyle) henüz Doğu sistemine ulaşmamış bir düzenin kavramlarını açıkladığını göstereceğine inanıyoruz ve bunu savunuyoruz (1).

Bu hatalı inancın hakim olduğu tek kişi bu yazar değildir, çünkü Amerika Birleşik Devletleri'nde çok daha önemli Kabalistler de aynı şeyi doğrulamıştır. Bu, yalnızca Batı okültizminin sahip olduğu gerçek felsefe bilgisinin yüzeyselliğini ve onun "kavram düzeni"ni kanıtlar; bunu, tüm halklarda ortak olan Hemetik doktrinin Doğu ve Batı olmak üzere iki yorumunu karşılaştırarak gösterebiliriz. Bu karşılaştırma daha da gerekli çünkü eğer bunu oluşturmasaydık çalışmamız eksik kalacaktı.

Bunun için, Kenneth Mackenzie'nin haklı olarak "modern okült felsefenin seçkin bir temsilcisi" (2) olarak tanımladığı, Keldani Kabala'nın belki de en iyi ve en bilgili yorumcusu Eliphas Levi'nin kriterini alabilir ve onun öğretilerini, Keldani Kabala'nınkilerle karşılaştırabiliriz. doğu okültistleri. Eliphas Levi'nin Teosofist bir öğrencisi tarafından on beş yıl boyunca bize sağlanan yayınlanmamış mektuplarında ve el yazmalarında, yazarın yayınlamak istemediği şeyleri bulmayı umuyorduk. Ancak büyük bir hayal kırıklığı yaşadık; Batı veya Kabalistik okültizmin özünü öğretilerinde dikkate almak ve bunları Doğu yorumlarıyla karşılaştırmaktan başka seçenek olmasa da.

Dili çok retorik olmasına rağmen Eliphas Levi doğru öğretiyor.
yeni başlayanlar:

Ölümsüz yaşam, gücün alternatif tezahürleriyle dengelenen harekettir.

Peki neden bu sürekli hareketin tezahür eden işleyen Kuvvetlerden bağımsız olduğunu eklemiyor? Levi şöyle diyor:

Kaos, sürekli hareketin Tohu-vah-bohu'su ve birincil maddenin toplamıdır.

Bununla birlikte, maddenin yalnızca Evrenin her yeni yeniden inşasının başlangıcında "birincil" olduğunu da eklenmelidir. Simyacıların dediği gibi, abscondito'daki madde sonsuzdur, yok edilemez, başlangıcı ve sonu yoktur. Doğulu okültistler onu var olan her şeyin ebedi kökü, Vedantinlerin Mûlaprakriti'si, Budistlerin Svabhâvat'ı olarak görürler; kısacası, saf Ruh'tan en yoğun maddeye kadar radyasyonları periyodik olarak kademeli formlarda eklenen ilahi Öz veya Cevher. Kök veya Uzay, soyut mevcudiyetinde, İlahi Vasfın kendisi, eşsiz Sebep, tarif edilemez ve bilinmeyendir.

Levi'ye göre Ain-Soph da Parabrahman gibi, saniyesi ve nedeni olmayan sınırsız, sonsuz ve eşsiz Birliktir. Ain-Soph bölünmez noktadır ve “her yerde ve hiçbir yerde” olmadığı için Mutlak Her Şeydir. Aynı zamanda “Karanlıktır” çünkü mutlak ışıktır, Kozmosun yedi temel ilkesinin kökündür. Ancak Eliphas Levi, “karanlığın” Dünya'nın yüzünü kapladığını söylerken şunu belirtmeyi başaramıyor: a) Bu “karanlık”, bu anlamda, İlahi Vasfın ta kendisidir; öyle olmasa bile insan aklının böyle bir soruna verebileceği tek felsefi çözümden uzaklaşıyor. B)

Bu durum, gafil öğrenciyi, “Dünya” kelimesinin, Evrenin bir atomu olan küçücük küremiz anlamına geldiğine inandırmaktadır. Özetle, bu öğretiler okült Kozmogoniyi kapsamaz, sadece okült Jeoloji ve minimal gezegenimizin oluşumu ile ilgilidir. Sephirothal Ağacını şöyle özetlerken şunu belirtiyor:

Machine Translated by Google

Tanrı uyumdur; Dünyanın dışındaki Kuvvetler ve Birlik astronomisi.

Bu şunu öneriyor gibi
görünüyor: a) Levi'nin aynı zamanda hem sınırlayan hem de koşullandıran kozmik dışı bir Tanrı'nın varlığını öğrettiği Basit bir atomun bile dışında olamayacak olan Kozmos ve sonsuz ilahi Her Yerde Varoluş.

b) Okült öğretilerin gerçek temeli olan kozmik öncesi dönemin tamamını göz ardı ederek, Yaratılış'ın ölü harfinin özüne ve ruhuna nüfuz etmeden sadece kabalistik anlamını ortaya çıkarması. Elbette Batı zihninin "kavramlar düzeni" bu tür kısıtlı öğretilerden pek bir şey kazanamayacaktır.

Eliphas Levi, Tohu-vah-bohu (Wordsworth'e göre grafik anlamı "karışıklık veya karmakarışıklık"tır) hakkında bir şeyler söyledikten ve bu terimin Kozmos anlamına geldiğini açıkladıktan sonra şöyle diyor:

Karanlık uçurumun [Kaos] üzerinde Sular vardı... Dünya (!) kafa karışıklığı içindeydi (Tohu-vah-bohu), karanlık Derin'in yüzünü kapladı ve Ruh haykırdığında şiddetli Nefes Suların üzerinde hareket etti. [?], "Işık olsun" ve ışık vardı. Böylece Dünya (elbette bizim yerküremiz) bir felaket halindeydi. Yoğun buharlar gök kubbenin uçsuz bucaksızlığını perdeledi, sular Dünya'yı kapladı ve şiddetli bir rüzgar bu karanlık okyanusu karıştırdı, belirli bir anda denge ortaya çıktı ve ışık yeniden ortaya çıktı. İbranice "Bereshith" (Yaratılış kitabının ilk kelimesi) kelimesinin bileşenharfleri "Beth", ikili, eylemde tezahür eden Söz, dişil harf; ardından "Resch", Söz ve Hayat, 20 numara, albümün 2 ile çarpılması; ve "Aleph", manevi prensip, Birlik, eril harf.

Bu harfleri bir üçgen içine yerleştirirsek, sayılara dahil edilmeden ilk tecelliyi veya 2 sayısını oluşturan mutlak Vahdeti elde ederiz; ve bu iki birim, karşıtların benzetmesinden doğan uyumla tek bir birlik oluşturur. Bu nedenle Tanrı'ya (çoğul) Elohim adı verilmiştir.

Bütün bunlar çok esrarengiz ve aynı zamanda hatalı olmasına rağmen çok ustacadır. Çünkü ilk cümleyle: "Karanlık uçurumun üzerinde Sular vardı" Fransız Kabalisti öğrenciyi yanıltıyor, her Doğulu öğrencinin hemen göreceği ve hatta din dışı olanların bile görebileceği gibi. Tohu-vah-bohu "aşağıda" ve sular "yukarıda" ise, ikisi arasında bir ayrım olduğu ortaya çıkar ve durum böyle değildir. Kozmogoni'nin doğasını tamamen değiştirdiği ve onu ekzoterik Yaratılış seviyesine yerleştirdiği için bunu dikkate almanız önerilir. Tohu-vah-bohu "Büyük Derin Olan"dır ve "Kaos Suları"na veya ilkel karanlığa eşdeğerdir; Ancak Levi kavramı başka bir şekilde ortaya koyarak, yalnızca fenomenal dünyada ayrılabilen "Büyük Derin" ve "Sular"ı doğadaki uzay ve koşullarla sınırlandırıyor. Dolayısıyla, ezoterik felsefenin son sözünü saklamaya hevesli olan Levi, gerçek okült felsefenin temel ilkesini (kasıtlı ya da başka türlü, konu dışıdır) belirtmeyi başaramaz; yani ilahi ve ebedi Unsurun mutlak birliği ve homojenliği; İlahi Vasfı eril bir Tanrı haline getirmek. Ve sonra şunu söylüyor: Suların Üstünde Elohim'in (yaratıcılar Dhyân Chohans) güçlü Nefesi vardı. Onun hakkında

Işığı Nefes Al ortaya çıktı; ve onu yaratan Işık'ta... Söz.

Fakat; tam tersi gerçekleşir; çünkü birincil Işıktan Kelime veya Logos gelir ve ondan da fiziksel ışık gelir. Levi, doğruluğunun kanıtı ve açıklamasında şu rakamı veriyor:

Machine Translated by Google

Bu figürü gören herhangi bir Doğulu okültist, onu hiçtereddüt etmeden "uğursuz" ve kara büyü olarak değerlendirecektir, çünkü bu tamamen tersine çevrilmiştir ve dini düşüncenin üçüncü aşamasını temsil etmektedir, Dvâpara Yuga'da baskın olan ve tek Prensip'in zaten açıklandığı aşamadır. eril ve dişil olana doğru ilerler ve insanlık, Kali Yuga'nın başladığı maddeselliğe düşüşe yaklaşır. Oryantal okültizm öğrencisi bunu şu şekilde çizerdi:

Çünkü Gizli Doktrin bize Evrenin bu şekilde yeniden inşa edildiğini öğretir: Yeni nesil dönemlerinde sürekli hareket, karanlıkta gizlenen ebedi Düşüncenin tezahür ettiği ilksel Işık'ın geldiği Nefes haline gelir. Kelime veya Mantra (3). Bu Sözden Evren var olur.

Daha sonra Eliphas Levi şöyle diyor:

Bu [gizli İlahi Vasıf] ebedi Öz'e [uzayın sularına] yayıldı; bu ışın, eylemiyle ilksel tohumun meyve verdiği ve özün geniş lediği (4) ve zihninde tüm formların ortaya çıktığı göksel İnsanı doğurduğu bir ışın oldu.

Kabala da aşağı yukarı aynı şeyi söylüyor; Ancak gerçekte ne öğrettiğini bilmek için, Levi'nin bunu açığa vurduğu sırayı tersine çevirmek ve "açık" kelimesini "içeride" ile değiştirmek gerekir, çünkü "yukarı" ya da "aşağı"ya yer yoktur. Mutlak. Levi'nin söylediği şu:

Elohim'in güçlü nefesi suların üzerinde; Nefes, Işık hakkında; Işık hakkında, onu yaratan Söz hakkında. Burada evrimin alanlarını görüyoruz. Ruhlar [?] karanlık merkezden aydınlık çevreye doğru giderler. En küçük dairenin dibinde Thou-vah-bohu veya tezahürden (naissances: nesil) önce gelen kaos vardır. Sırasıyla Sular, Nefes, Işık ve en sonunda da Söz ortaya çıkar.

Bu pasajlar, bilgili rahibin, Zohar'ın açıkça belirttiği gibi, önceden var olan maddeye göre modellendiğinin farkına varmadan, kararlı bir şekilde yaratılışı antropomorfize etme eğiliminde olduğunu gösteriyor .

Fakat "büyük" Batılı Kabalist, sürecin ilk aşamasını göz ardı ederek zorluktan kaçınır.
evrim ve ikinci bir Kaos hayal etmek. Öyle yazıyor:

Machine Translated by Google

Tohu-vah-bohu, Latince belirsizlik veya hayatın sabah ve akşam alacakaranlığıdır (5). Sürekli hareket halindedir (6), durmadan ayrışır (7) ve dünya yenilenmeye yaklaştıkça ayrışma hızlanır (8). İbranilerin Tohu-vah-bohu'su, Ovid'in Metamorfozlar'da tanımladığı gibi, tam olarak Yunanlıların kaos dediği şeylerin karışıklığı değildir . Bu daha büyük ve daha derin anlam taşıyan bir şeydir; Dinin temelidir; Tanrı'nın maddi olmadığının felsefi olarak doğrulanması.

Daha ziyade kişisel bir tanrının maddiliğinin doğrulanmasıdır. Eğer insan Tanrısını eskilerin hadeslerinde arasaydı (Levi'ye göre, Tohu-vah-bohu ya da Yunanlıların belirsizliği i hadesin girişi kapısı olduğundan), ortaya atılan suçlamalara artık hayret etmek mümkün olmazdı. Kilise tarafından, keçi Mendes'e veya bazı elementaller ve larvaların kişileştirdiği şeytana tapan, Batı kabalizmi konusunda bilgili "cadılara" ve büyücülere karşı. Ancak Eliphas Levi, Yahudi büyüsünü Roma din adamlarıyla uzlaştırma konusunda kendisine koyduğu görevde daha fazlasını yapamadı.

Daha sonra Yaratılış kitabının ilk cümlesini inceleyin :

Kutsal metnin kaba tercümesinden vazgeçelim ve Yaratılış kitabının ilk bölümünün neyi gizlediğini görelim.

Daha sonra İbranice metni doğru bir şekilde yazıya döktü, ancak çevirisi şu şekilde yapıldı:

Bereschith Bara Eloim uth aschamam ouatti aares ouares ayete Tohu-vah-bohu... Ouimas Eloim rai avur ouiai aour.

Ve bunu şöyle açıklıyor:

İlk kelime olan “Bereschith”, “doğa” ile eşanlamlı olan “oluş” anlamına gelir (9). Bu nedenle, İncil metninin çevirisi yanlıştır ve "başlangıçta" dememelidir, çünkü bu, ex-nihilo fikrini hariçtutan üretici gücün (10) durumu anlamına gelir ... çünkü hiçbir şeyden hiçbir şey olamaz kalkmak . “Eloim” veya “Elohim” kelimesi, yaratan Güçler anlamına gelir; İşte ilk ayetin gizli anlamı budur...

“Bereschith” (“doğa” veya “oluş”); “Bara” (“yarattılar”); “Eloim” (“güçler”); “athashamaim” (“gökler”); “ouath” ve “oaris” (“Dünya”). Yani: “Yaratıcı Güçler, gök ve yer dediğimiz dengeli zıt kuvvetleri süresiz (ebedi) (11) yarattılar ve bunlar uzay ve cisimleri, uçucu ve sabit olanı, hareket ve ağırlığı kastetmektedir.

Eğer bu yorum doğruysa, Kabalistik öğretilerden haberi olmayanlar için fazlasıyla belirsizdir. Sadece açıklamaları yetersiz ve hatalı olmakla kalmıyor (12), aynı zamanda İbranice harf çevirisi de yanlıştır; öyle ki, onu İbrani alfabesindeki eşdeğer semboller ve sayılarla karşılaştırmak isteyen öğrenci, aradığını bulamaz. Kelimelerin Fransızca harf çevirisinde doğru şekilde oluşturulup oluşturulmadığını bulduk.

Eliphas Levi'nin Kabalistik olarak ortaya koyduğu felsefe, aynı egzotik Hint Kozmogonisi ile karşılaştırıldığında, Hıristiyan Kabala'ya uyarlanmış Katolik mistisizminden ne fazlası ne de eksiğidir. Sihir Tarihi adlı çalışması bunu açıkça göstermektedir; ve aynı zamanda yazarın gizlemediği amacını da belirtir. Bir yandan ortodoks bir tavırla şunları söylüyor:

Hıristiyan dini Yahudi olmayanların yalancı kehanetlerine sessiz kalmayı dayattı ve onların prestijine son verdi.
sahte tanrıların (13).

Öte yandan, çalışmalarında gerçek kutsal Krallığın, büyük Sihir sanatının, üçbilge adama Dünyanın Kurtarıcısı'na tapınmaları için rehberlik eden Beytüllahim yıldızında olduğunu göstermeyi vaat ediyor. Şöyle diyor:

Kutsal Pentagram çalışmasının, bilge adamlara, tüm isimler arasında ortaya çıkan ve tapınma yeteneğine sahip tüm varlıkların önünde diz çökeceği yeni ismin bilgisine rehberlik etmek olduğunu göstereceğiz (14).

Machine Translated by Google

Bu, Levi'nin Kabalah'ının okült değ il, mistik ve Hıristiyan olduğ unu gösterir; çünkü bu evrenseldir ve dünya uluslarının "Kurtarıcıları" (veya büyük avatarları) arasında ayrım yapmaz.
Hristiyanlığ ı Kabalistik kisveye büründüren tek kiş i Eliphas Levi değ ildir; ancak o, genel olarak Katolik ülkelerde incelendiğ i ve Hıristiyan öğ rencilerin önyargılarına uyarlandığ ı ş ekliyle, ş üphesiz "modern okült felsefenin en büyük temsilcisiydi". Ancak Levi hiçbir zaman gerçek evrensel Kabala'yı öğ retmedi ; ve çok daha az Doğ u'nun okültizmi. Öğ rencinin Doğ u öğ retilerini Batı öğ retileriyle karş ılaş tırmasına izin verin ve Upaniş adların felsefesinin bu Batı sisteminin "kavram düzenine henüz ulaş ıp ulaş madığ ını" söyleyin. Herkesin en sevdiğ i okulu savunma hakkı vardır; ama komş unuzun sistemini karalamanıza gerek yok.

Hıristiyanlığ ın birçok temel "gerçekleri" ile Brahmanizmin "mitleri" arasındaki büyük benzerlik göz önüne alındığ ında, son zamanlarda Bhagavad Gita'nın ve Brahmanalar ile Puranaların çoğ unun çok erken tarihlere ait olduğ unu kanıtlamak için kararlı çabalar sarf edilmiş tir . Musa'nın kitaplarından ve hatta İ ncillerin kendisinden bile daha fazlası. Ancak bu tür giriş imlerin baş arı ile taçlandırılması mümkün olsaydı bile, tarihi ne kadar geriye götürülürse getirilsin her zaman Rig Veda'nınkinden daha eski olacak olan Rig Veda var olduğ u sürece bu iddianın hiçbir faydası olmayacaktı. Pentateuch.

Oryantalistler , Rig Veda adı verilen ve ardı ardına gelen dinlere rehber niteliğ indeki "İ nsanlığ ın İ ncili"nde yer alan kilometre taş larını ortadan kaldıramayacaklarını çok iyi biliyorlar . İ nsan entelektüelliğ inin ş afağ ında, tüm inançların ve mezheplerin, daha sonra inş a edilen tüm kilise ve tapınakların temelleri orada atıldı. Rig Veda'nın üçyüz otuz milyon korelasyonuyla yedi ana tanrısallığ ı, evrensel "mitlerin" bulunabileceğ i benzersiz ve sınırsız Birliğ in ış ınlarıdır, ilahi ve kozmik Güçlerin, birincil ve kozmik Güçlerin kiş ileş tirilmiş halleridir. ikincil ve mevcut ve tükenmiş tüm dinlerin tarihi figürleri.

Ancak mutlak Birliğ e saygısızca ibadet edilemez; çünkü bu yalnızca "Kızılderililerin kendilerini içine kaptırmak için uyguladıkları en soyut meditasyonun nesnesi" olabilir. "Yaratılış ın" her "ş afağ ını" baş langıcında, ebedi Iş ık (ki bu karanlıktır), kaos denilen ş eyin (ki bu insan zekası için sadece kaostur) yönünü üstlenir; ve manevi veya insanüstü algı için bu, tüm evrenlerin ebedi Köküdür.

"Siyah bir tanrının içindeki Osiris." Bu sözler Mısır inisiyasyonlarında "çok sessizce" telaffuz ediliyordu; çünkü Osiris'in noumenon'u insan için karanlıktır. Bu Kaosta "Sular" oluş ur, anne İ sis, Aditi vb. Bunlar, birincil Iş ığ ın eylemiyle ilksel tohumların üretildiğ i (veya daha doğ rusu yeniden uyandırıldığ ı) "Hayat Suları"dır. Bu, Nârâyana veya Suların karış tırıcısı yönüyle ilahi Ruh'tur, Purushottama'dır. Yaş am nefesini aş ılayan ve içinden eril Brahma'nın çıktığ ı "Dünya Altın Yumurtası" haline gelen tohumda meyve veren uzay (16); Ve Evreni içeren ş ey Mutlak olmasına rağ men. Brahma'da değ il, Kendisinde kendini görünür türlerde gösterme rolü vardır ve Yehova ve diğ er eş it derecede antropomorfik erkek tanrılar gibi, bu erkek Tanrıların her birine en fazla fallik bir sembol verilmiş tir. hepsi, sonsuz İ lahiyat'ın aralarında bir uçuruma aracılık ettiğ i "arketip insan" haline gelir. Kiş isel tanrıların dinlerinde, bunlar soyut Güçlerden fiziksel güçlere doğ ru yozlaş ır. Yaş am Suyu (Doğ a Ana'nın "okyanusu"), antropomorfik dinler tarafından karasal yönüyle ele alınır. Yaş am suyu teolojik büyüyle kutsanmış tır; ve hem eski hem de modern hemen hemen tüm dinler onu kutsadı. Hıristiyanlar vaftiz ve dualarda manevi arınma aracı olarak kullanırlarsa; Kızılderililer kutsal derelerinin, göllerinin ve nehirlerinin sularına derin bir saygı duyuyorlarsa; eğ er Parsiler ve Müslümanlar bunun etkili olduğ una inanıyorlarsa; Elbette bu unsurun derin, gizli bir anlamı olmalı. Okültizmde alt yedilinin beş inci kozmik ilkesini temsil eder; Evet, "hayat suları" ile kurtuluş sularını birbirinden ayıran Kabalistlere göre görünen evren sudan oluş muş tur.

"Vaiz Kral" kendisi hakkında ş unları söylüyor:

Machine Translated by Google

Ben, Vaiz, Yeruşalim'de İsrail'in kralıydım ve yüreğimde güneşin altında yapılan her şeyi bilgece araştırmaya ve araştırmaya karar verdim (16).

Elohim'in (17) büyük ve görkemli eserinden bahsederken, "Rab Tanrı"da birleştirildi.
İncil tercümanları, evreni inşa edene atıfta bulunarak şöyle diyor:

Odalarının kirişlerini sulara yerleştiren (18).

Bu, sephiroth'un İlahi Ev sahibi'nin Evreni okyanusla, kaosun sularıyla birlikte inşa ettiği anlamına gelir. Thales ve Musa, yalnızca toprak ve suyun yaşayan ruhlar yaratabileceği ini söylerken haklıydılar; çünkü su, fiziksel düzlemde her şeyin başlangıcıdır. Musa inisiyeydi ve öyle bir filozof, yani ilim adamıydı. Çünkü onun zamanında her iki sıfattan biri diğeri kadar değerliydi.

Bu ifadenin gizli anlamı, mozaik kitaplarında su ve toprağın, düzlemimizin hammaddesini ve yaratıcı (diş il) ilkesini temsil etmesidir. Mısır'da Osiris ateş, İsis ise toprak ya da onun eş anlamlısı suydu; tam olarak iki zıt unsurdur, çünkü bunların zıt nitelikleri üreme için gereklidir. Tohumların filizlenmesi için toprağın suya ve güneşe ihtiyacı vardır; ancak ateş ve suyun ya da ruh ve maddenin bu doğurgan nitelikleri yalnızca fiziksel neslin simgeleridir. Yahudi Kabalistler bu unsurları yalnızca tezahür eden şeylere uygulandıklarında sembolize ettiler ve onlara fiziksel yaşamın üretiminin amblemleri olarak saygı gösterdiler; Ancak Doğu felsefesi, onları, dini ezoterik sembollerini kirleten tek bir saf olmayan veya dünyevi düşünce olmaksızın, yalnızca manevi prototiplerinin yanıltıcı bir yayılımı olarak görüyor.

Başka bir yerde söylendiği gibi Kaos, Kosmos haline gelen Tehos'tur. Her şeyin içinde bulunduğu alandır. Okültçülere göre Mısırlılar, Keldaniler ve diğer uluslar ona Tohu-vah-bohu (kaos, kafa karışıklığı) adını verdiler; çünkü uzay, yalnızca formların değil, aynı zamanda yalnızca Logos, Fiil, Söz veya Ses aracılığıyla ifade alabilen fikirlerin de geldiği yaratılışın büyük cephaneliğidir.

1, 2, 3, 4 sayıları, Anne'nin, [Uzay]'ın elbisesini aşağıya doğru örerken ve onu yaratılışın yedi katmanına uzatırken birbirini takip eden yayılımlarıdır (19). Bir ucu diğer ucuna sonsuz olarak bağlı olduğundan silindir kendi kendine döner; ve 1 sayısı ulaşılmaz yalnızlığında kaybolduğu için perdenin algılayabildiğimiz tek tarafı olan 4, 3 ve 2 sayıları ortaya çıkıyor.

...Sınırsız Zaman olan Baba, sonsuz Uzay olan Anne'yi sonsuzlukta doğurur; ve Dünyanın bir okyanusa dönüştüğü gün, Manvantaras'ta (sürelerin bölümleri olan) Anne, Baba'yı doğurur. O zaman Anne Nârâ (sular, büyük deniz) olur; çünkü 1, 2, 3, 4'ün alçaldığı ve görünmez dünyaya yerleştiği söylendiği inde Nârâ [Yüce ruh] suların üzerinde dinlenir (veya hareket eder); 4, 3, 2 ise Baba'nın [Zaman'ın] tezahürlerine müdahale etmek için görünür ve maddi dünyanın sınırları haline gelir (20).

Bu, sayısal temsili 432 ve sıfırların eklenmesiyle 4.320.000 olan mahâyugaları ifade eder.

Fakat; Tohu-vah-bohu'nun veya İncil'deki "kaos"un (kaosu elbette "Ana" Deniz veya uzayın Suları'dır) sayısal değerinin şunlardan oluşmasının bir tesadüf olması çok şaşırtıcıdır: Yukarıdakilerle aynı rakamlar. Bir Kabalist elyazmasında şöyle okuyoruz:

Yaratılış kitabının ikinci ayeti, "Tohu-vah-bohu"da göklerin ve yerin "kaos ve karışıklık" içinde olduğunu ve " uçurumun yüzünü karanlığın kapladığını", yani "mükemmel bir şekilde" olduğunu söylüyor. Dünyanın inşa edileceği malzeme organizasyondan yoksundu." Bu kelimelerin harflerini sayısal değerleri ile değiştirirsek 6.526.654 (21) ve 2.386'ya eşit olacaktır. Telaffuz açısından bunlar gevşek ve kafa karıştırıcı sayıların ana anahtarları, yapının mikropları ve anahtarlarıdır, ancak bunları doğru kullanmak için onları tek tek tanımak gerekir. Hemen şu cümleyi takip ediyorlar: "Rash'ta tanrılar, gökler ve yer geliş ti."

"Tohu-vah-bohu" kelimesinin harflerinin sayısal değerlerini her iki yönde ardı ardına çarparak ve kısmi çarpımları sıralayarak aşağıdaki seriyi elde edeceğiz:

Machine Translated by Google

1 inci	30,	60,	360,	2160,	10800,	43200	108 432
Sondaki sıfırların bastırılması.....	3		36	216	720	1440	
2.....	20	6	7200	43200	432		
Sıfırların silinmesi	2	120	12 72	144	72		

Seriyi antik çağ ın en ünlü sayılarından biri olan 432'de kapatıyoruz.
Tufandan önceki kronolojide örtülü olarak karş ımıza çıkmaktadır (22).

Bu, sayıların kullanımına iliş kin bilginin Yahudilere Hindistan'dan gelmiş olması gerektiğ ini gösteriyor. Gördüğ ümüz gibi diğ er kombinasyonlarla karş ımıza çıkan dizilerde 108 ve 1008 sayıları, Viş nu isimlerinin sayıları (23); ve son dönem olan 432, Hinduların 4.320.000 yıllık döngüsüne ve Keldanilerin ilahi hanedanlarına tahsis ettiğ i 432.000 yıllık döneme girer.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXVI

İdoller ve Terapim

Keldani Kû-tâmy'sindeki "masal"ın anlamı kolaylıkla anlaşılmaktadır. İbrahim'in babası Terah'ın kendi isminden Terfim'i alan heykeller yapmasından önce onların "ay idolü" ile hareket etme biçimleri tüm Samilerinkiyle aynıydı. Bu terphimler herhangi bir Pagan imgesi veya heykeli kadar "putlardı" (1). "Oyma putlara tapmayacaksın" (ya da terphim) emri daha sonraki bir tarihe ait olmalı ya da terafime tapınma ve onların aracılığıyla kehanet yapılması genel olarak ortodoks görüldüğünden halk tarafından buna uyulmadı. Aynı "Rab" Hoşea'nın ağzından İsrailoğullarını terafimlerinden mahrum etmekle tehdit ediyor ve şunu söylüyor:

Çünkü İsrailoğulları birçok gün kralsız, kurbansız ve putsuz kalacaklar.

Kutsal Kitap matzebah , yani heykel ya da sütunun "efodsuz ve terfimsiz" anlamına geldiğini söyler (2).
Peder Kircher kategorik olarak Mısırlı Serapis'in heykelinin
Süleyman'ın tapınağının yüksek melekleri veya teraphimleri.
Louis de Dieu (3) şöyle diyor:

Belki de bu ruhlardan birinin varlığını kendilerine çekmek, danışmanların sorularına cevap vermeleri için melek resimleri veya meleklere adanmış heykellerdi bunlar. Bu hipoteze göre "terphim" kelimesi, Suriyelilerin yaptığı gibi t harfinin s harfine çevrilmesiyle "seraph" kelimesine eşdeğer olacaktır (4).

Yetmiş versiyonu ne diyor? Teraphim kelimesini farklı bir şekilde şu Yunanca terimlerle tercüme eder: ..... (birinin benzerliğinde biçim (5); ..... (heykel yapılmış şey); ..... (heykeller) gizli bir şey veya kaplar hissi; ..... (gerçekler veya gerçekler); ..... veya .... (açıkça parlak benzerlik); terafimlerin ne olduğu: Vulgata sözcüğü "annuntientes" veya "duyurucu haberciler" olarak tercüme eder, böylece terafimlerin Mısır, Keldani, Yunanistan ve diğer şehirlerdeki tapınaklarda bulunan kehanetler, hareketli heykeller, tanrılar olduğunu gösterir. halkla üstadlar ve inisiye rahipler aracılığıyla iletişim kurdu.

Bir kişinin kaderini tahmin etmenin veya bilmenin ve terphim'in (6) ifadeleriyle talimat almanın yolları ile ilgili olarak Maimonides ve Seldenus tarafından çok açık bir şekilde açıklanmaktadır. İlki şöyle diyor:

Teraphim'e tapanlar, ana yıldızların (gezegenlerin) ışığının heykel heykeline nüfuz ettiğini, böylece [vekillerin veya gezegensel ruhların] meleksel erdemlerinin onun aracılığıyla iletişim kurabileceğini ve insanlara en yararlı sanatları ve en karlı olanı öğretebileceğini iddia ettiler. bilimler (7).

Seldeno da aynı şeyi söylüyor; ve teraphimlerin (8), ilgili gezegenlerin konumlarına göre inşa edildiğini ve modellendiğini, çünkü her bir teraphimin, Yunanlıların stoichoe adını verdiği özel bir "gezegensel ruha" veya "vesayet tanrıları" olarak adlandırılan göksel figürlere adandığını ekler. ."

.....'ye danışanlara ..... (9) veya ..... [elementler] (10) adı verildi.

Ammianus Marcellinus, kadim insanların kehanetlerinin her zaman temel "ruhların" ya da Yunanca'da adlandırıldığı şekliyle yardımıyla gerçekleştirildiğini doğruluyor.... Ama bunlar gezegensel "ruhlar" ya da ilahi varlıklar değil, sadece yaratıklar Kabalistler tarafından elemental ruhlar ve Teosofistler tarafından elemental ruhlar olarak adlandırılan, kendi elementlerinde yaşayanlar (11). Cizvit Peder Kircher şöyle diyor:

Machine Translated by Google

Her tanrının, kendilerini bunlar aracılığıyla tezahür ettirecek kehanet araçları vardı. Her birinin uzmanlık alanı vardı. Serapis tarımı öğretti; Anubis, bilimler; Horus psişik ve ruhsal nitelikteki konularda tavsiyelerde bulundu; İsis, Nil'in ve diğer tanrıların taşkınlarını önceden haber vermişti (12).

Bilgili ve yetenekli Cizvitlerin sağladığı bu tarihsel gerçek, "İsrail'in Tanrısı Rab"i itibarsızlaştırır ve yaşayan tek Tanrı olma hakkını elinden alır . Aynı Eski Ahit bize Yehova'nın seçilmişleriyle yalnızca terafim aracılığıyla iletişim kurduğunu söyler; ve bu onu paganizmin diğer aşağı düzey küçük tanrılarıyla eşitliyor. Hakimler kitabında

(13) Mika'nın, annesinin kendisine verdiği iki yüz şekel gümüşle bir efodu ve bir terafimi Yehova'ya adadığını görüyoruz. İncil'in King James baskısı , putperestliğin bu özelliğini şöyle açıklıyor:

O zamanlar İsrail'de kral yoktu; çünkü her biri uygun gördüğü gibi davrandı. (Yargıçlar XVII, 6).

Ancak Micah'ın davranışı ortodoks olmalı, çünkü yetkililere danıştıktan sonra
terphim bir rahibin ağzından şöyle diyor: "Artık biliyorum ki, Rab bana iyilik yapacak." (Yargıçlar XVII, 13).
Ayrıca Micah'ın davranışını önyargılı bulursak,

Bir tanrılar evi vardı, bir efod ve bir terafim yaptırdı ve oğullarından birini [ve annesi tarafından "Rab'be" adanan "oyulmuş heykel"i) hizmetine adadı. (Yargıçlar XVII, 5).

Tek dinin, tek dilin olduğu dönemlerde durum böyle değildi. Latin Kilisesi bu eylemi hiçbir şekilde kötüleyemez, zira kilisenin en ünlü temsilcilerinden biri olan Peder Kircher teraphim'i "ilkel vahiylerin eski araçları" olarak tanımlamaktadır ve diğer taraftan Genesis (14) bize Rebekah'nın ""Rab ile görüştü" "muhtemelen terafim aracılığıyla) ve Rab ona birkaç kehanet açıkladı. Bu yeterli değilse, Saul'un efodun sessizliğinden nasıl üzüntü duyduğunu (15) ve Davut'un tummim'e nasıl danıştığını ve düşmanlarını yok etmenin en iyi yolu hakkında Rab'den sözlü uyarılar aldığını görüyoruz.

Ancak günümüzde pek çok varsayım ve spekülasyona konu olan tummim ve urim, Yehova'nın Musa'ya kullanımıyla ilgili ayrıntılı talimatlar vermesine rağmen, Yahudiler tarafından icat edilmemiş ve kökenleri Yahudilerden gelmemiştir; Mısır tapınaklarının kâhini, İsraillilerin başrahibininkine her bakımdan benzeyen, değerli taşlardan yapılmış bir göğüs zırhı takıyordu.

Mısırlı yüksek rahipler boyunlarına asılan safirden bir heykel takmışlardı.
Hakikat, çünkü hakikat onda tezahür etmişti.

Seldenus, İbrani terafimlerini pagan terafimlerle özdeşleştiren tek Hıristiyan yazar değildir; ve ünlü Katolik yazar Döllinger'in söylediğine göre, ilklerin onları Mısırlılardan aldıkları inancını dile getiriyor: Teraphim, Josiah zamanına kadar birçok İbrani ailede kullanılmış ve korunmuştur (16).

Hem Katolik Döllinger hem de Protestan Seldeno, Yahudilerin terafimlerinde Yehova'nın, paganların terafimlerinde ise "kötü ruhların" açığa çıktığına inanıyor. Teolojik nefretin ve mezhepçiliğin kısmi kriteri budur . Ancak Seldenus, antik çağlarda bu medyanın başlangıçta meleksel ve ilahi iletişim amacıyla kurulduğunu söylerken haklıdır. Ancak Dr. Cruden'in inandığı gibi, "Kutsal Ruh (ya da daha doğrusu iyi ruhlar) yalnızca İsrail çocuklarıyla konuşmuyordu" ve Yahudilerin tek başına bu tür teofanik veya ilahi iletişim için bir çadıra ihtiyacı yoktu; çünkü sözde tummimin "ilahi Sesin kızları"nın (Bath-Kol) hiçbiri, eğer bu amaçiçin özel olarak bir çadırları olmasaydı, Yahudileri, putperestleri veya Hıristiyanları duyamazdı. . "Tapernacle", günümüzde olduğu gibi, okült güçlerin inisiyasyon yoluyla elde edildiği o büyü zamanlarının arkaik telefonuydu. 19. yüzyılda bazı metal ve ahşaptan yapılmış "tabernacle" yerine elektrikli telefon getirildi ve yüksek rahipler ve hiyerophantlar yerine doğal ortamlar kullanıldı. O halde buna neden şaşırasınız ki

Machine Translated by Google

Günümüzün inananları, gezegensel Ruhlara ve Tanrılara ulaşmak yerine, elemental animasyonlu kabuklardan daha yüksek varlıklarla iletişim kurmuyorlar mı, yoksa onlar Porphyry'nin iblisleri mi? İyi ve Kötü Şeytanlar Üzerine adlı çalışmasında bu yazar bize şunları yapanların kim olduğunu anlatıyor:

> Onlar tanrı olarak görülmeyi arzuluyorlar ve liderleri yüce Tanrı olarak tanınmayı arzuluyorlar.

Elbette (ve bunu inkar edenler teozofistler olmayacaktır), her zaman iyi ve kötü, yararlı ve kötü ruhlar vardı ve vardır; ancak zorluk birini diğerinden ayırmakta yatmaktadır; ve bu konuda işlenen sayısız teolojik hatanın da gösterdiği gibi, Hıristiyan Kilisesi'nin sıradan herhangi bir kişi kadar farkında olmadığı şey budur. Paganizmin tanrılarını "şeytanlar" olarak tanımlayıp sonra da onların sembollerini körü körüne taklit etmek, iyi ile kötüyü birbirinden ayıran, Hıristiyan ya da pagan olmaktan başka bir nedene dayanmak mantıklı değildir. Zodyak'ın unsurları yalnızca "elementlerin gizemleri" olarak adlandırılan Heliopolis'in on iki taşında ortaya çıkmakla kalmamış, aynı zamanda birçok ortodoks yazara göre Süleyman'ın tapınağında da bulunmuşlardır ve bugün bile İtalya'nın çeşitli tapınakları ve hatta Our Lady of Paris'te.

Her ne kadar Aziz Petrus'un şu sözlerinden alıntı yapsa da, Aziz Clement'in yaptığı uyarının boşuna olduğu söylenebilir:

> Yahudilerin yaptığı gibi Tanrı'ya tapmayın, çünkü onlar Tanrı'yı yalnızca kendilerinin bildiğini düşünüyorlar ve bunu bilmiyorlar. Allah'a tapınmak yerine meleklere, kamerî aylara ve Ay'a tapındıklarının farkına varırlar(17).

Yahudilerin yanlış anlamalarını ortaya koyan önceki sözlere rağmen, Hıristiyanların Yahudilerin Yehova'sına, onun terafimi aracılığıyla iletişim kuran Ruh'a tapınmaya devam etmeleri gerçekten şaşırtıcıdır. Yehova'nın yalnızca İsrail halkının "koruyucu dehası" veya Ruhu olduğu, "elementlerin üstün ruhlarından" biri olduğu ve gezegensel bir ruh bile olmadığı, eğer sözlerinin bir anlamı varsa, Aziz Pavlus ve Aziz Clement tarafından kanıtlanmış tır. . Saint Clement'e göre ..... kelimesi sadece "elementler" anlamına gelmiyor, aynı zamanda

> Ayların ve günlerin üretken kozmolojik ilkeleri ve özellikle Zodyak işaretleri, Güneş ve Ay'ın (18).

Aristoteles de ifadeyi aynı anlamda kullanıyor, çünkü .....(19); Zodyak'ın on iki burcuna (20). Ve elimizde olumlu kanıt var Diogenes Laertius çağırıyor .....,
Ammianus Marcellinus şunu söylüyor:

> Antik kehanet her zaman elementlerin ruhlarının yardımıyla doğrulanıyordu.

yoksa aynı mı....; Kutsal Kitapta Saul ve Davut'un aynı yöntemlerle kehanete başvurduklarını ve "Rableri", yani Yehova'nın onların sorularını yanıtladığını kanıtlayan çok sayıda pasaj bulunduğundan, Yehova'nın zorunlu olarak " elementlerin ruhu".

Bu nedenle, Satürn'le iletişim aracı olarak hizmet eden "Ay idolü" veya Keldani terafimi ile Urim ve Yehova'nın organı Tumin idolü arasında büyük bir fark yoktur. Başlangıçta en ciddi ve kutsal bilimi oluşturan okült ayinler, insan türünün yozlaşması nedeniyle yavaş yavaş artık "batıl inanç" olarak adlandırılan büyücülüğe dönüşmüştür.

Diogenes'in Tarih adlı eserinde söylediği gibi :

> Keldani rahipler, dikkatli astronomik gözlemleri sayesinde, gezegenlerin hareketlerinin ve etkilerinin anlamını herkesten daha iyi biliyorlardı ve insanlara gelecekteki olayları tahmin edebiliyorlardı. Onlar tercüman dedikleri beş maksimum küre doktrinine büyük önem verdiler ve biz onlara gezegenler adını verdik. Her ne kadar dikkate değer olaylara ilişkin tahminlerin çoğunun Güneş 'ten kaynaklandığını söyleseler de , özellikle Satürn'e tapıyorlardı. Pek çok olayı çok iyi tahmin ettiler

Machine Translated by Google

İ skender, Antigonus, Seleucus ve Nicanor'un da aralarında bulunduğ u çok sayıda kral, halkı hayrete düş ürecek kadar doğ rulukla tespit edilmiş tir (21).

Bundan, Keldani üstad Kû-tâmi'nin, çalış malarında kafirlere ifş a ettiğ i ş eyin Satürn tarafından Ay'a, Ay'ın da idolüne veya teraphim'e öğ retildiğ ini söylerken yaptığ ı açıklamanın, kendisine hiçbir ş ey ima etmediğ i anlaş ılmaktadır. putperestlik, aynı yöntemi kullanan Davud'u da putperest olmakla suçlamanın cezasıdır. Dolayısıyla Qû-tâmy'nin eserinde uydurma bir hikaye ya da bir "peri masalı" görmek mümkün değ ildir. Bahsedilen Keldani inisiye Musa'dan çok önce geliş ti; o dönemde mabedin kutsal bilimi hâlâ çok güçlüydü. Lucian gibi kurnaz insanların bilgisine kabul edildiğ i noktadan itibaren gerilemeye baş ladı çünkü bilimin incileri çoğ u zaman eleş tirinin ve cehaletin açköpeklerinin eline atılmış tı.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXVII

MISIR BÜYÜSÜ

Çok az Okültizm öğrencisi Mısır papirüslerini inceleme fırsatına sahip olacaktır; Zamanın gecesi olarak adlandırılan zamandan binlerce yıl önce, kadim beyaz büyü ve kara büyü uygulamalarını gösteren diriltilmiş tanıklıklar. Papirüsün kullanımı MS 8. yüzyıla kadar sürdü, o zaman üretimi terk edildi ve kullanılmaz hale geldi.

Daha sonra arkeologlar, mezardan çıkarılan en ilginç örnekleri aramaya ve ülkeden götürmeye başladı. Ancak çok saygın olanlardan bazıları, çoğu incelenmemiş olsa da Kahire'de hala korunmaktadır (1).

Avrupa'nın müzelerini ve kütüphanelerini zenginleştirmeye devam edenlerin başına daha iyi bir şans gelmedi. Yirmi beş yıl önce, Viscount de Rougé zamanında, yalnızca birkaçının şifresi "kısmen" çözülmüştü; ve bunların arasında kutsal yıllıkların kayıtlarında, gerçek harcamaların muhasebeleştirilmesi amacıyla serpiştirilmiş bazı çok ilginç notlar bulunur.

Bu, "Harris" ve Anastasi koleksiyonlarının yanı sıra yakın zamanda keşfedilen bazı papirüslerde de doğrulanabilir; Bunlardan birinde firavunlar II. Ramses ve III. Ramses'in saltanatından önceki bir dizi büyülü olay anlatılıyor. Bu ilginç papirüs MÖ 15. yüzyıla aittir ve 18. hanedanın son hükümdarı V. Ramses zamanında Thutmes tarafından yazılmış tır ve içinde 12. ve 13. yüzyıllarda işlenen zimmete para geçirme olaylarıyla ilgili bazı ayrıntılara yer verilmiştir. ay Paophs tarafından. Belge, o "mucizeler" döneminde vergi mükellefleri arasında mumyaların da yer aldığını gösteriyor.

Her şeyin mutlaka vergi ödenmesi gerekiyordu; ve mumya Khou'nun iflası nedeniyle, "rahip onu hareket özgürlüğünden mahrum bırakmayı amaçlayan şeytan çıkarma işlemleriyle cezalandırdı." Peki Khou neydi? Basitçe söylemek gerekirse astral beden veya cesedin veya mumyanın simülasyon alanı; yani Çinlilerin Hauen, Hintlilerin Bhût dediği şey.

Eğer Batılı bir oryantalist bugün bu papirüsü okursa, metni eskilerin büyük hurafelerine atfederek onu kesinlikle küçümseyerek bir kenara atacaktır. Aksi halde çok kültürlü ve uygar olan ulusların aptallığı ve saflığı gerçekten harika ve açıklanamaz olurdu, eğer binlerce yıl boyunca ve birbirini takip eden çağlarda böyle bir karşılıklı aldatma sistemini sürdürmüş olsalardı!; yani rahiplerin insanları, hiyerophantların rahipleri ve hayaletlerin yani "halüsinasyon meyveleri"nin, hiyerophantları aldattığı bir sistem. Menes'ten Kleopatra'ya, Manu'dan Vikramâditya'ya, Orpheus'tan Roma'nın son kahinine kadar antik çağların ağırlığı, eğer tüm bunlar saf bir sahtekarlık değilse, bize anlatılanlara göre histerik olmalı. Yaşam ve ölüm kutsal "büyülerin" etkisine tabiydi; ve bu nedenle, beyaz veya kara büyünün karışmadığı herhangi bir papirüs, hatta bir satış sözleşmesi veya sıradan işlemlerle ilgili en basit belge neredeyse yoktur. Görünüşe göre Nil kıyısındaki kutsal yazıcılar bunu, kendileri için kısır olan, henüz doğmamış gelecekteki beyaz kâfir ırkını aldatmak ve zihinsel sıkıntıya sokmak amacıyla yaptılar! Öyle ya da böyle, papirüsler de steller gibi sihirle doludur. Dahası, papirüsün sadece "bir çalının odunsu maddesinin üst üste bindirilmiş katmanlarından yapılmış pürüzsüz, parşömen benzeri bir yaprak" olmadığını biliyoruz; ancak papirüsün yapımında kullanılan aynı çalı ve malzemeler ve aletler, diğer sanatlar gibi bu sanatı da kahin rahiplere öğreten tanrılardan alınan talimatlara göre büyülü bir prosedürle hazırlandı.

Bununla birlikte, bu tür şeylerin gerçek doğasına, özellikle de eskilerin büyüsü ile bizim modern psişik fenomenlerimiz arasındaki benzerlik ve ilişkilere dair bir fikir sahibi görünen modern oryantalistlerin sayısı da hiçeksik değil. Bu oryantalistlerden biri de Chabas'tır, çünkü "Harris" papirüsünün çevirisinde şunları belirtmektedir:

Günümüzde bir hipnozcu, Hermes'in asasının heybetli törenlerine ya da anlaşılması güç bir mistisizmin karanlık formüllerine başvurmadan, birkaç geçişle deneğin organizmasını rahatsız edebilir, ona yabancı dillerin bilgisini aşılayabilir, onu başka bir yere taşıyabilir. uzak diyarlara girin.

Machine Translated by Google

gizli yerlerde, orada olmayanların düşüncelerini tahmin edin, kapalı mektupları okuyun vb... Modern kahinlerin odası mütevazı bir dolaptır; ve tripod yerine bir masa, bir şapka, bir tabak ya da en sıradan eşyalardan herhangi bir nesne var; Ancak günümüzün hipnotisti, yalnızca (2) konuş tuğu ve günümüzün kahini cevaplarını yazdığı için antik çağların kehanetini geride bırakıyor. Medyumun emriyle ölülerin ruhları nesneyi hareket ettirir ve geçmiş yüzyılların yazarları bize mezarın ötesinden yazdıkları eserleri verirler. İnsanoğlunun saflığının sınırları, bugün tarihin şafağında olduğundan daha dar değil... Teratoloji, günümüzde genel fizyolojinin çok önemli bir parçası olduğu gibi, sözde okült bilimler de insanlık tarihinde öyle bir yer tutuyor ki. önemsiz değildir ve birden fazla nedenden dolayı filozofun ve tarihçinin dikkatini çekmektedir (3).

Champollion, Lenormand, Bunsen, Viscount de Rougé gibi Mısırbilimcilerin ve daha az bilgili olmayan diğerlerinin, eski Mısır'ın büyüsü ve büyücülüğü hakkında söylediklerini tanıklık olarak görelim. Bu fenomeni ve "batıl inançları" kronik bir fizyolojik ve psikolojik anormalliğe, ya da eğer isterlerse kolektif histeriye bağlayarak bu zorluktan kurtulabilirler; Ancak tufan öncesi büyünün tanıkları olarak dört, beş bin yıl veya daha uzun bir aradan sonra mezardan çıkarılan yüzlerce gizemli papirüsün bize gösterdiği gibi reddedilemez gerçekler var.

Thebes'te bulunan küçük bir kütüphane, eski edebiyatın tüm türlerinden parçalar sağlıyor; bunların çoğu eski ve birçoğu da Musa'nın kabul edilen zamanına kadar uzanıyor. Bu kütüphanede ahlak, tarih, din ve tıp yazmaları, takvimler, plaklar, şiirler, romanlar, efsaneler (4); unutulmuş çağlara ait gelenekler, çok eski çağlara, tanrıların ve devlerin hanedanları dönemine atıfta bulunularak anlatılıyor.

Ancak metinlerin çoğunda kara büyüye karşı şeytan çıkarma ritüelleri ve cenaze törenleri için formüller yer alıyor; sonsuzluktaki hacı için gerçek kılavuzlar. Genellikle bu cenaze formülleri hiyerarşik karakterlerle yazılır. Papirüsün başında, ölen kişinin onu art arda yargılayan çeşitli tanrıların huzurundaki görünüşünü temsil eden bir dizi sahne her zaman görünür. Bunu ruhun yargısı takip eder ve sonunda ruhun ilahi ışığa daldığı görülür. Bu papirüsler bazen on iki metre uzunluğundadır (5).

Aşağıdaki açıklama genel olarak verilenlerden bir alıntıdır ve Mısır (ve diğer halkların) sembolojisini gösterecektir. Bunun için Louvre'da saklanan rahip Nevo-loo'nun (veya Nevolen'in) papirüsünü seçebiliriz. İlk olarak, içinde merhumun mumyasının bulunduğu siyah bir sandık şeklindeki tabutun bulunduğu kayık belirir. Yanında annesi Ammenbem-Heb ve kız kardeşi Hooissanoob var. Cesedin başı ve ayaklarında sırasıyla kırmızı giyinmiş Nephthys ve Isis, yanlarında ise panter derisine sarılı bir Osiris rahibi, elinde buhurdan ve mumyanın içorganlarını taşıyan dört yardımcı bulunmaktadır. Çakal başlı tanrı Anubis tabutu yas tutanların elinden alır. Daha sonra ruh, ölen kişinin cesedinden ve Khou'dan veya astral bedeninden çıkar ve Doğu'nun dört cinine, kutsal kuşlara ve koçşeklindeki Ammon'a tapınmaya başlar. Ölen kişi "Hakikat Sarayı"na alınır ve yargıçların huzuruna çıkar. Bok böceği ile simgelenen ruh, Osiris'in huzurundadır ve khou veya astral beden kapıda kalır. Batılılar, fiziksel bedenin her bir üyesine başkanlık eden çeşitli tanrılara yapılan çağrılara çok güldüler ve bundan, Petamenoph mumyasının papirüsünde "anatomi teografiktir", yani şu sonucu çıkardılar: "Astrolojinin fizyolojiye uygulanması" veya daha doğrusu "beden, kalp ve ruhun anatomisine" uygulanması. “Merhumun saçları Nil'e, gözleri İsis'e, kulakları tropiklerin koruyucusu Macedo'ya aittir; burnu Anubis'e, sol tapınağı Güneş'te ikamet eden Ruh'a... Ne kadar da dayanılmaz saçmalıklar ve rezil dualar dizisi... Osiris'e, öbür dünyada ölen yumurtaları, domuz etini, kazları vb. bağışlasın diye. (6).

Belki de bu "kaz, yumurta ve domuz" kelimelerinin başka bir gizli anlamı olup olmadığını öğrenmek akıllıca olurdu. Egzoterik bir çalışmada, bilincini kaybedene kadar belirli bir zehirli ruhu içmeye davet edilen Hindu Yogi, aynı zamanda "ruh" kelimesinin böyle bir ifadede yer aldığı keşfedilene kadar kendi mezhebinin ve durumunun sarhoş bir temsilcisi olarak kabul ediliyordu. çok farklı ve ezoterik bir anlam, ilahi ışığa veya gizli Bilgeliğin nektarına eş değerdir. Bugün Hıristiyan Kiliselerinde çok yaygın olan güvercin ve kuzu sembolleri, günümüzde neden tapınılan nesneler olduklarını araştırmak için yüzyıllar sonra da mezardan çıkarılabilir. Ve belki gelecek çağlarda

Machine Translated by Google

Bazı "Batılıcı" bilim adamları, yüksek Asya kültürü hakkında karmik bir şekilde şunu söylüyor: "Papist ve Lüteriyen mezheplerin cahil ve batıl inançlı Gnostikleri ve agnostikleri bir güvercine ve bir kuzuya tapıyorlardı." Kitlelerin tatmini için her zaman taşınabilir fetişler olacaktır; ve bir ırkın tanrıları diğer ırkın tanrıları tarafından iblislere dönüştürülecek. Döngüler Lethe'nin derinliklerinde karışıyor; ve karma, Asya'ya ve dinlerine ulaştığı gibi Avrupa'ya da ulaşacak.

Bununla birlikte, De Rougé ve Abbe van Drival gibi birçok oryantalist, " Ölüler Kitabı'nın gösterişli ve vakur üslubu, heybetle dolu tasvirleri, çok kesin bir öğretiyi ortaya koyan bütünün ortodoksluğu" karşısında büyülenmiş lerdir. ruhun ölümsüzlüğü ve onun kişisel diriliş i üzerine." Psikostazi veya ruhun yargısı, onu nasıl okuyacağını bilen ve içinde görünen görüntüleri doğru yorumlayanlar için gerçekten bir şiirdir. Yukarıda anlatılan resimde Osiris, boynuzları ve üst ucunda kavisli bir asası ile görünmektedir (7). Yukarıda Adalet Güneş i'nin kızı, İyilik ve Merhamet tanrıçası Tmei tarafından teselli edilen, çırpınan ruh görülüyor. Horus ve Anubis ruhun eylemlerini tartar. Papirüslerden birinde Güneş , obur bir insanı yeryüzünde bir domuzun bedeninde yeniden doğmaya mahkum ederken görülüyor; Belli bir oryantalist bunu ruh göçüne veya ruhların hayvan bedenlerine göçüne olan inancın önlenemez bir kanıtı olarak görüyor . Belki de karmanın gizli yasası bu ifadeyi başka bir şekilde açıklayabilir.

Bütün oryantalistlerin bildiği gibi, reenkarnasyon için biriken, kişiliği binbir hantallığa ve talihsizliğe sürükleyecek fizyolojik kusurlara işaret edebilir. De Mirville, Mısır tanrılarının şeytani karakterini konu alan çalışmasında (8), " üçbin yıl boyunca şahin, melek, nilüfer çiçeği, balıkçıl, serçe, yılan ve timsah formunda yaşamanın tatmin edici olmadığını" ileri sürmektedir. her şekilde". Ancak basit bir değerlendirme bu noktayı açıklığa kavuşturmak için yeterlidir; çünkü oryantalistler "metempsikozun üçbin yıl sürdüğünden " eminler mi? Okült Doktrin, Karma'nın Devachan'ın (Mısırlıların Amenti'si) eşiğinde üçbin yıl beklediğini öğretir; ve ebedi Ego daha sonra yeni geçici kişiliğinde yeniden reenkarne olur ve önceki varoluşta işlenen günahların kefaretini acı çekerek öder. Şahin, balıkçıl, nilüfer çiçeği, yılan, doğadaki tüm nesneler, eski dini amblemlerde çok yönlü ve sembolik anlamlara sahipti. Kutsallık görünümü altında tüm hayatı boyunca kötü davranan, açgözlülüğünün kurbanlarını yırtıcı bir kuşun avını takip ettiği gibi takip eden ikiyüzlü, karmik yasa tarafından gelecek hayatında kötü alışkanlıklarının uygun cezasını çekmeye mahkum edilecektir. O ne olacak? Her insan varlığının eninde sonunda kendi evriminde ilerlemesi gerektiğine ve "insan"ın bir gün iyi ve mükemmel olarak yeniden doğması gerektiğine göre, onu şahin olarak reenkarnasyona mahkum eden cümle mecazi olarak değerlendirilmelidir. Yani, bütün faziletlerine ve güzel niteliklerine rağmen, hayatı boyunca kendisine haksız yere ikiyüzlülük, açgözlülük ve sefalet iftiraları atılmış ve dayanamayacağı kadar çok acı çekmiş olabilir. Karmik yasa yanılmazdır ve sürekli yanılsama, hata ve kasıtlı kötülükle dolu bu dünyada insan kötülüğünün bu tür kurbanlarını görüyoruz. Bunları her gün görüyoruz ve bunlar hepimizin kişisel deneyiminin örnekleri. Hangi oryantalist eski dinleri anladığını güvenle iddia edebilir?

Rahiplerin metaforik dili yalnızca yüzeysel olarak ortaya konmuştur; ve hiyerogliflerin yorumlanması şu ana kadar pek doğru değildi (9).

Mısır'ın yeniden doğuş ve göçdoktrini ile ilgili olarak, Peçesiz İsis'te şu anda ifade edilenlerle uyumlu olarak şunlar söylenmektedir:

Mısırlı din adamlarının "zorunluluk döngüsü"nde alegorilendirdiği bu döngü felsefesinin, aynı zamanda "insanın düşüşü" alegorisini de açıkladığını belirtmek gerekir. Arapça açıklamalara göre Piramitlerin (en büyük kozmik semboller) yedi odasının her birine bir gezegenin adı verilmiştir.
Piramitlerin kendine özgü mimarisi, onları inşa edenlerin metafizik düşüncelerini göstermektedir. Zirve, Firavunlar ülkesinin berrak mavi gökkubbesinde kaybolmuş tur ve insanın ruhsal prototiplerinin ilk ırkının ortaya çıktığı, görünmez Evrende kaybolan ilkel noktayı simgelemektedir. Her mumya, mumyalandığında fiziksel kişiliğinin bir yönünü kaybederdi: İnsan ırkını simgeliyordu.

"Ruhun" çıkışını kolaylaştıracak en uygun şekilde yerleştirilen sembolik zirveye ulaşabilmek için yedi gezegen odasından geçmesi gerekiyordu. Her oda aynı zamanda [zincirimizin] yedi küresinden birini ve bizimkinin üzerinde olduğu düşünülen fiziksel-ruhsal insanlığın en yüksek yedi türünden birini temsil ediyordu. Her 3000 yılda bir, kendi ırkının temsilcisi olan ruh, daha mükemmel bir fiziksel ve ruhsal evrime başlamadan önce başlangıçnoktasına dönmek zorundaydı. Tamamen

Machine Translated by Google

Yorumcularının görkemli düşüncesinin bir anda kapsadığı konuların sonsuzluğunu doğru bir şekilde anlamadan önce, Doğu mistisizminin anlaşılması güçmetafiziğinin derinliklerine nüfuz etmeliyiz (10).

Ayrıntıları bildiğinizde tüm bunlar sihirlidir; ve aynı zamanda, her birinin "tanrı" ve gezegeninin ilgili özelliklerine sahip yedi kök ırkımızın evrimine atıfta bulunur. Ölümden sonra inisiyelerin astral bedeni, cenaze gizemlerinde her ırkın doğum ve ölümünün dramını temsil etmek zorundaydı; yani geçmişini ve geleceğini, dediğimiz gibi gezegen zincirimizin yedi küresi anlamına gelen yedi "gezegen odasını" turlayın.

Doğu okültizminin mistik doktrini şunu öğretir: "Ruhsal Ego
[astral khou değil], yeni bir bedende enkarne olmadan önce, son enkarnasyonunda bıraktığı yerleri tekrar ziyaret etmelidir. Önceki hayatında eylemlerinin meydana getirdiği sebeplerin [nidânas] doğurduğu sonuçları kendi gözleriyle görmeli ve bilmelidir; çünkü onları görerek kaderin adaletini anlayacak ve intikam yasasını [karma] engellemek yerine ona yardımcı olacaktır" (11).

Rougé Vikontu tarafından yapılan bazı Mısır papirüslerinin tercümeleri ne kadar yanlış olursa olsun, bunlar bize tüm hanedanlar boyunca hem kara hem de beyaz büyünün uygulandığını gösterme avantajına sahiptir. Yaratılış 'tan çok önce (12) Ölüler Kitabı ve Eski Ahit'in diğer kitapları, ruh çağırmaya karşı dualar ve şeytan çıkarmalarla dolu olduğundan, her satırında bunu göstermektedir. Osiris, havadaki iblislerin galibidir ve tapan kişi, "gözleri görünmez ok fırlatan" Matat'a karşı ondan yardım ister. Cadı veya büyücünün (canlı veya ölü) gözünden çıkan ve "dünyayı dolaşan" bu "görünmez ok", kökeni itibarıyla kozmik, etkileri bakımından dünyevi olan ve genellikle nazar olarak adlandırılan şeydir. mikrokozmik düzlemde. Latin Hıristiyanlar buna hurafe diyemezler; Ritüelinde "karanlıkta dolaşan oklara" karşı bir dua bulunan Kilisesi de aynı şeye inanıyor.

Ancak en ilginçbelge, Fransa'da "Chabas'ın büyülü papirüsü" olarak adlandırılan "Harris" papirüsüdür, çünkü onu ilk tercüme eden Mısırbilimcidir. Bu, 1855 yılında Harris tarafından Thebes'te edinilen ve 1860 yılında Chabas tarafından yorumlanıp yayınlanan, hiyeratik karakterlerden oluşan bir el yazmasıdır. Yaşının yirmi sekiz ila otuz yüzyıl arasında olduğu tahmin edilmektedir. Çeviriden bazı bölümleri aktaracağız:

İyi ve kötü günlerin takvimi... Kim Farmut ayının 20'sinde bir öküzü çalıştırırsa mutlaka ölür. Her kim aynı ayın 24'ünde Seth'in adını yüksek sesle söylerse, o günden itibaren evinin sıkıntılı olduğunu görecektir... Patchus ayının 5'inde evinden çıkan kişi hastalanıp ölecektir.

Kültürlü insanın içgüdüleri isyan eden çevirmen şu yorumu yapıyor:

Eğer metin ortada olmasaydı, Ramesidas'ın zamanında böyle bir kâbusa asla inanılamazdı (13).

Bizler Hıristiyan çağının on dokuzuncu yüzyılının çocuklarıyız ve bu nedenle pagan antik çağın tanrılarına tabi olmak yerine, Hıristiyanlığın iyi huylu etkisi altında tam bir uygarlık içerisindeyiz.
Ancak, eğitimlerine ve yüksek entelektüel kültürlerine rağmen intihar etmekten, Cuma günü işe girmekten, Pazartesi günü uzun bir yolculuğa çıkmaktan veya öğle yemeğini bir öğle yemeğinde yemekten çekinen bazılarını şahsen tanıyoruz ve birçoğunu da duyduk. on üçkişilik masa. Napolyon I masanın üzerinde yanan üçmumu görünce rahatsızlandım ve rengim soldu. Kendi açımızdan, bu tür "batıl inançların" "gözlem ve deneyimin sonucu" olduğu konusunda De Mirville ile aynı fikirde olmaktan mutluluk duyuyoruz. Ona göre, gerçekler hiçbir zaman doğrulanmasaydı takvimin geçerliliği bir hafta bile sürdürülemezdi. Ama alıntıya devam edelim:

Genetik etkiler. – Paofi ayının 5'inde doğan çocuk bir boğa tarafından öldürülecek; ve kim ayın 27'sinde doğarsa, bir yılan. Athyr ayının 4'ünde doğan kişi bir darbe sonucu ölecek.

Machine Translated by Google

Bu, zamanımızda hala inanılan burçtahminleriyle ilgili bir konudur;
Kepler'e göre bilimsel olarak mümkün olduğu kanıtlanabilen adli astroloji.

Khous veya astral bedenler iki türdendi: 1. Aklanmış olanlar, yani Osiris'in mahkemesi tarafından beraat ettirilen ve ikinci bir hayatın tadını çıkaranlar; 2. "İkinci kez ölecek olan" suçlu ve mahkumlar. Bu ikinci ölüm onları yok etmedi, aksine onları yaşayanların azabıyla bir yerden bir yere dolaşmaya mahkum etti. Onun varoluşu, cenaze ayinlerinde, şeytan çıkarma ayinlerinde, dualarda ve büyülerde görülen, yaşayanlarla ölüler arasındaki yakın ilişkiyle, dünyadakilere benzer aşamalara sahipti (14). Bir dua şöyle diyor:

Zehrin onun üyelerini (15) ele geçirmesine izin vermeyin... ne de erkek ya da kadın ondan sığının.
ölü kadını öldürmeyin ve herhangi bir ruhun gölgesinin onu rahatsız etmesine izin vermeyin (16).

Ve M. Chabas'ın yorumu:

Bu Khous'lar, ölümlerinden sonra eyaletteki insanlardı ve tanrı Chons adına kovulmuşlardı... Yeleler, yaşayanların bedenine nüfuz edebilir, onları takip edebilir ve onlara takıntı haline getirebilirdi. Bu tür zorlu istilalara karşı formüller, tılsımlar ve özellikle heykeller veya ilahi figürler kullanıldı (17)...
En hayırlısı olan tanrı Chons'un gücünün yardımıyla onlarla savaşılabilirdi. Khou , tanrının emirlerine itaat ederek, başka herhangi bir bedene gönüllü olarak uyum sağlama konusunda kendisinde var olan değerli yeteneği korudu.

Şeytan çıkarmanın en sık kullanılan formülü oldukça anlamlı olan aşağıdaki formüldü.

İnsanlar, tanrılar, seçilmişler, ölülerin ruhları, amus, siyahlar, menti-u, buna zalimce bakmayın.
ruh.

Bu Magic'i bilenlere yönelikti .
"Muskalar ve mistik isimler"in "çok gizemli" bölümü,
Penhakahakaherher, Uranaokarsankrobite ve aynı derecede karmaşık diğer isimler. Chabas diyor ki:

İsraillilerin Mısır'da kaldıkları süre boyunca bu tür mistik isimlerin sıklıkla kullanıldığına dair kanıtlarımız var.

Kendi açımızdan şunu ekleyebiliriz, ister Mısırlılardan ister İbranilerden gelmiş olsunlar, bunlar kesinlikle büyücülük isimleridir. Bu amaçla Eliphas Levi'nin Büyücülerin Grimoire'ı gibi eserlerine başvurun . Bu şeytan çıkarma ayinlerinde Osiris'e Mamuram-Kahab adı verilir ve lanetli astral mülksüzleştirmeden bu yana suçlu khou'nun haklı khou'ya ve yakın akrabalarına saldırmasını önlemesi istenir.

İstediği şekle girebilir, istediği yere girebilir, her bedeni ele geçirebilir.

Mısır papirüslerini incelerken, Firavunların tebaalarının kendi zamanlarının maneviyatına pek de eğilimli olmadıkları fark edilir; çünkü onlar, ölenlerin "kutsanmış ruhundan", Katoliklerin şeytandan korktuklarından daha çok korkuyorlardı. Ancak pek çok papirüs, rahiplerin büyülü güçlerini "düşmüş meleklerin" yardımıyla kullandıkları yönündeki suçlamanın ne kadar uygunsuz ve adaletsiz olduğunu gösteriyor. Çünkü sanki Mısırlılar Kutsal Hıristiyan Engizisyonu'nun koruması altındaymış gibi, büyücülere karşı ölüm cezaları sıklıkla veriliyor. De Mirville'in Chabas'tan kopyaladığı III. Ramses döneminde meydana gelen bir olay:

İlk sayfa şu sözlerle başlıyor: "Bulunduğum yerden ülkemin insanlarına."
Bunu birinci tekil şahıs adına yazan kişinin, daha sonra görüleceği üzere, alışılagelmiş formülle ferman çıkaran bir sulh hakimi olduğu varsayılabilir. İşte suçlamanın asıl kısmı: "Bu Hai, kötü adam, koyun çobanıydı ve kendi kendine şöyle dedi: Bana büyük güçler verecek bir kitap bulabilir miyim? büyük Tanrı ve onun kraliyet sahibi Ramses-Meri-Amen'in formülü; ve erkekleri büyüleme gücüne kavuştu. Ayrıca bir mesken inşa etmeyi ve içine Menth'li adamlar [büyülü homunculi?] ve... aşk kitaplarını... Khen'den [kütüphaneden çalınan] üretmek için çok derin bir yer yerleştirmeyi başardı.

Machine Translated by Google

Kraliyet sarayının sırrı], muhafızlardan birini korkutup diğerlerine büyü yapan taşişçisi Atirma tarafından yazılmıştır. Daha sonra geleceğini o kitaplarda okumaya çalıştı ve başardı. Kalbine yerleştirdiği tüm dehşetleri ve iğrençlikleri ve tanrıların dehşeti [?] gibi diğer muazzam suçları o gerçekleştirdi.
İlahi sözlerin sağladığı gibi, büyük [ağır?] ölüm reçeteleri ona da eşit şekilde uygulansın." Suçlama burada bitmiyor; Suçları sıralar ve belirler. Her şeyden önce, Menh'in adamları aracılığıyla felçli bir elden söz ediyor ve onlara "şunu ya da bunu yap" demenin yeterli olduğunu, böylece anında yapılabileceğini söylüyor. Daha sonra onu ölümü hak eden büyük iğrençlikler belirtilir ... Suçluyu sorgulayan hakimler şöyle dediklerini bildirdiler: "Firavun'un emri ve ilahi dille yazılana göre idam edilsin." (18).

Chabas, bu tür belgelerin çok sayıda olduğunu, ancak bunları analiz etme görevinin elimizdeki sınırlı imkanlarla gerçekleştirilemeyeceğini konusunda uyarıyor.

Mısırbilimci Prisse d'Avenne, elementaller üzerinde güce sahip olan tanrı Khous'un Theban tapınağında, Paris Ulusal Kütüphanesi'ne götürülen ve S.
Huş ağacı. Bu yazıt bütün bir büyü romanını özetlemektedir. Antikliği yirminci hanedandan Ramses XII (19) zamanına kadar uzanır. De Mirville bunu Rougé'den alarak şöyle diyor:

Bu belge bize, yirminci hanedanın Ramses'lerinden birinin, Naharain'de Asya ulusları tarafından Mısır'a ödenen haraçları alırken, onun haraçlarından biri olan Bakhten'in küçük kralının kızına aşık olduğunu anlatıyor. Onunla evlendi, onu Mısır'a götürdü ve Ranefrou kraliyet adıyla onu kraliçe rütbesine yükseltti. Kısa bir süre sonra Bakhten kralı, Ramses'e bir haberci göndererek, Ranefrou'nun tüm uzuvları hastalanan küçük kız kardeşi Bent-Rosch'a bilim yardımı sağlaması için yalvardı.

Haberci "bir bilge adama" [bir inisiye, Reh-Het] Bakhten'e gelmesi için yalvardı. Kral, tüm saray hiyerogrammatlarının ve Khen'in gizli kitaplarının koruyucularının huzuruna gelmelerini emretti ve aralarından, çok bilgili ve bilgili bir adam olan kraliyet katibi Thoth-em-Hebi'yi, bu kutsal kitapları incelemesi için seçti. hastalık.
Bakhten'e vardığında Thoth-em-Hebi, Bent-Rosch'un bir Khou (em-seh-'eru ker h'ou) tarafından ele geçirildiğini gördü ve kendini onunla savaşacak kadar güçlü hissetmediğini açıkladı (20).
On bir yıl sonra kız hâlâ aynıydı; ve babası, Bakhten'in küçük kralı, tekrar elçisini gönderdi ve onun resmi isteği üzerine, Theban Üçlüsü'nün Tanrı-Oğlu olan Chons'un ilahi formlarından biri olan Khons-peiri-Seklerem-Zam Bakhten'e çıktı. .

[Enkarne olmuş] Tanrı onu selamladığında hasta kadın rahatlamış hissetti; ve ona sahip olan Khou, tanrının emirlerine uyma niyetini hemen şöyle söyleyerek ifade etti: "Ah, hayaleti yok eden büyük tanrı! Ben senin kölenim ve geldiğim yere döneceğim" (21).

Açıkçası, Khons-peiri-Seklerem-Zam, "Tanrı'nın oğulları" olarak adlandırılan kategoriye giren bir kraliyet hiyeroganıydı; Onun tanrı Khons'un formlarından biri olduğunu, yani bu tanrının bir avatarı veya tam bir inisiye olduğunu söylenir. Aynı metin, bir Khen ile birlikte hizmet ettiği tapınağa veya tapınağın yalnızca yüksek rahiplerin girebildiği bir bölümüne, çalışma ve muhafazasından özel olarak sorumlu olan Kütüphane veya kutsal kitap deposuna bir büyü okulunun bağlı olduğunu göstermektedir. (Firavunların büyük önem taşıyan konularda danışıkları) rahipler ve uyarılarını aldıkları tanrılarla iletişim kurdukları yer. Lucian, Hierapolis'teki tapınağı anlatırken "varlıklarını bağımsız olarak ortaya koyan tanrılardan" söz eder (22). Daha sonra Memphis'ten bir rahiple seyahat ederken ona yirmi üçyılını tapınağın mahzenlerinde geçirdiğini ve bizzat tanrıça İsis'ten büyülü talimatlar aldığını söylediğini söylüyor.

Ayrıca Büyük Sesostris'in (Ramesses II) bizzat Merkür tarafından kutsal bilimlerde eğitildiğini okuyoruz. Bununla ilgili olarak Jablonsky, burada Amun veya Ammon kelimesinin ("amin"imizin buradan türetildiğine inanmaktadır) neden gerçek bir ışık çağrışımı olduğunu bulduğumuzu gözlemliyor (23).

Anastasi'nin, tanrıların çağrılması ve khous ve elemental ruhlara karşı şeytan çıkarma işlemleriyle ilgili çeşitli formüllerle dolu olan papirüsünde, yedinci ayet, gerçek tanrılar, gezegensel melekler ve Kamaloka'daki ölenlerin kalıntıları arasındaki ayrımı gösterir; öyle ki, okült bilimlerde bilgili olmayan ve inisiyasyon perdesini kaldıramayanları umutsuz bir belirsizlik ve boşuna hakikat arayışına sokar. Bu yedinci ayet, ilahi çağrılar ve teomantik istişareler hakkında şöyle diyor:

Yalnızca mutlak zorunluluk hallerinde ve kişi kendini tamamen saf ve suçsuz hissettiğinde büyük ve ilahi ismi çağırabilir (24).

Machine Translated by Google

Kara büyü formüllerinde de aynı durum söz konusu değildir. Reuvens iki ritüelden bahsediyor
Anastasi koleksiyonundan sihirle ilgili şunları söylüyor:

Bunlar, Iamblichus'a atfedilen Mısır Gizemleri üzerine yapılan çalışmalara ilişkin tartışmasız en öğretici yorumlardır ve eski Mısır dinine dayanan felsefi mezheplerin büyüsünü anlamak için bu klasik kitabın en iyi ikizleridir. Iamblichus'a göre küçük dahilerin bakanları kehanet uygulayanlardı (25).

Reuvens şu anlamlı gözlemle bitiriyor:

Iamblichus'un teoloji olarak açıkladığı her şeyi papirüslerimizde tarih olarak buluyoruz.

Bu, belgelerinin eskiliğini ve gerçek kökenini savunan okültistler için çok önemlidir. Çünkü o halde büyü ve gizemleri hakkında son derece saygılı bir hayranlık ruhuyla yazan yazarların klasik eserlerinin gerçekliğini ve gerçekliğini nasıl inkar edebiliriz? Pindar'ı dinleyelim:

Mezara inen kişiye ne mutlu, çünkü hayatının amacını ve Jüpiter'in verdiği krallığı biliyor.
(26), [Elysian tarlaları].

Ve Cicero'ya:

İnisiyasyon bize sadece bu hayatta mutlu olmayı değil, aynı zamanda daha iyi bir şey umuduyla ölmeyi de öğretir (27).

Platon, Pausanias, Strabo, Diodorus ve daha pek çokları inisiyasyonun büyük armağanına olan inançlarını ortaya koyuyorlar. Tamamen veya kısmen inisiye olmuş üstadların tümü Cicero'nun coşkusuna katıldı.

İnisiyasyon sırasında öğrendiklerini düşünen Plutarch, karısını kaybettiği için kendini teselli etti. Bacchus'un gizemlerinde "ruhun bozulmaz olduğu ve bir ötenin var olduğu" kesinliğini elde etmişti. Aristofanes daha da ileri giderek şunları söyledi: "Gizemlere katılanlar saf, sakin ve kutsal bir yaşam sürerler ve Eleusis tarlalarının [Devachan] ışığını arayarak ölürler, diğerleri ise yalnızca sonsuz karanlığı [cehaleti] ümit edebilirler.

...Ve Devletin gizemlere ve onların kutlanmasına verdiği önem göz önüne alındığında,
Öne sürdüğü tüm anlaşmalarda garanti altına alınmış olmasına rağmen, bunların kendisini ne kadar meşgul ettiği ve endişelendirdiği açıktır.
En büyük kamusal ve özel talebin konusuydular; ve Döllinger'e göre Eleusis gizemleri Yunan dininin çiçek açmış hali, tüm kavramlarının en saf özü gibi olduğundan durum böyle olacaktı (28).

Sadece komploculara kabul etmeyi reddetmekle kalmıyor, aynı zamanda onları ihbar etmeyenleri de kabul etmiyorlardı; hainlere, yalancı şahitlere ve ahlaksızlara (29), öyle ki Porphyry şunları söyleyebildi: "Ölüm anında ruhumuz gizemler sırasında olduğu gibi olmalı, yani lekeden, tutkudan, kıskançlıktan, nefretten ve öfkeden arınmış olmalıdır." (30).

Gerçekten De Mirville'in dediği gibi (31):

Büyü, İlahi Vasfın niteliklerine katılmaya yol açan ilahi bir bilim olarak kabul edildi.

Herodot, Thales, Parmenides, Empedokles, Orpheus ve Pythagoras hiyerofanlardan öğrendiler
Mısırlılar evrenin sorunlarını çözme arzusuyla ilahi bilgeliğe sahip oldular.
Philo şöyle diyor: Gizemler Doğanın gizli operasyonlarını ortaya çıkardı (32).

Teürjik büyü rahipleri tarafından gerçekleştirilen mucizeler o kadar gerçektir ve kanıtları, eğer insanın tanıklığının bir değeri varsa, o kadar karşı konulamaz ki, pagan mucize işçilerinin onları geride bıraktığını itiraf etmemek

Machine Translated by Google

Sir David Brewster, Hıristiyanlara yönelik mucizelerde ilk olarak fizik bilimleri ve doğa felsefesine daha fazla uygunluk olduğunu varsayıyor. Bilim çok sinir bozucu bir ikilemle karşı karşıya...

"Büyü" diyor Psello, "rahip biliminin son kısmıydı." "Ay'ın altındaki tüm şeylerin doğasını, gücünü ve niteliklerini araştırdı: elementler ve onların parçaları, hayvanlar, çeşitli meyveleriyle bitkiler, şifalı bitkiler ve taşlar. Kısacası her şeyin özünü ve gücünü araştırdı.

Dolayısıyla etkilerini yarattı. Sağlık arayan [mıknatıslanmış] heykeller, hem sağlığın hem de hastalığın aracı olabilecek her türlü figür ve nesneyi [tılsımlar] yaptı. Ateş çoğu zaman sihirli bir şekilde gökten çıkıp lambaları (33) kendiliğinden yakar ve heykeller o zaman gülerdi."

Psello'nun sihrin "sağlık sağlayan heykeller" yarattığına dair iddiası bugün kanıtlanmış tır; öyle ki, bu bir rüya ya da halüsinasyon gören teuristlerin kibirli kibri olarak değerlendirilemez. Reuvens'in söylediği gibi büyülü papirüste bulunanlar "tarihsel" hale geldi.
Harris'in. Hem Chabas hem de De Rougé şunu belirtiyor:

Bu oldukça tahrif edilmiş belgenin on sekizinci satırında
heykeline iletilen bir hareketle ortaya çıkan, tanrının [Chons] rızası.

Her iki oryantalist arasında bu konuda bir tartışma çıktı. Rougé "han" kelimesini lütfen veya lütuf olarak tercüme etmekte ısrar ederken, Chabas "han"ın heykelin yaptığı "hareket" veya "işaret" anlamına geldiğinde ısrar ediyor.

Gücün, bilginin ve kişisel hırsın kötüye kullanılması, sıklıkla bencil ve vicdansız inisiyeleri kara büyüye yöneltiyordu; tıpkı aynı nedenlerin Roma Kilisesi'nin papaları ve kardinalleri arasında da aynı sonucu vermesi gibi. Yanlışlıkla varsayıldığı gibi Hıristiyanlığın etkisi değil, kara büyünün hakimiyeti, gizemlerin ortadan kaldırılmasını nihai olarak belirledi. Mommsen Roma Tarihi adlı eserinde şöyle diyor:

(Cilt I) paganların bizzat ilahi bilimin bozulmasına son verdiklerini. MÖ560 yıl kadar önce, Etruria'dan ithal edilen gizemleri kutlayan ve ahlaksızlığı kısa sürede İtalya'nın her yerine yayılan, en kötü türden bir kara büyü okulu olan gizli bir topluluk keşfedildi.

Sonuçolarak:

Yedi binden fazla inisiyeye zulmedildi ve çoğu ölüm cezasına çarptırıldı...
Daha sonra Titus Livy bize, bir yıl içinde üçbin yeni üyenin daha zehirlenme suçundan mahkum edildiğini anlatır (35).

Ve hala kara büyünün bir peri masalı olduğuna inananlar var!
Paulthier, Hindistan'ın kendisine şöyle göründüğünü söylerken az çok heyecan gösterebilir: "Sonunda tüm antik dünyayı kuşatan insan düşüncesinin büyük ve ilkel kalbi"; ama fikir kesindir. Bu ilkel düşünce, firavun Mısır'ının başlangıcından günümüze kadar beş inci ırkımıza yansıyan okült bilgiye yol açtı. Kralların ve rahiplerin bandajlı mumyalarıyla birlikte mezardan çıkarılan çok az papirüs, okültizm öğrencileri için bazı ilginçbilgiler içermiyor.

Bütün bunlar, doğal olarak, alay konusu büyü, ilkel bilginin ve vahiylerin bir yankısıdır; Her ne kadar Atlantisli büyücüler bunu o kadar zararlı bir şekilde uyguladılar ki, bir sonraki ırk, psişik ve fiziksel planlar üzerinde sözde büyülü etkiler elde etmek için kullanılan uygulamaları gizlemek ve gizlemek zorunda kaldı. Bu açıklamalara Katolikler dışında hiçkimse inanmayacaktır, hatta bu olayların şeytani kökenlere dayandığını iddia edeceklerdir. Ancak dünya tarihi o kadar sihirle doludur ki, onu aslına sadık kalarak yazmak için arkeolojik keşiflere, Mısır bilimine ve hiyeratik yazıtların yorumlanmasına güvenmek gerekir; Ancak tüm bu belgeleri "antik çağın hurafeleri" olarak görmekte ısrar edersek, tarih hiçbir zaman gerçeğin ışığıyla aydınlanamayacaktır. Bunun ciddi Mısır bilimcilerini, Asurologları, bilim adamlarını ve akademisyenleri içine düşürdüğü utançverici durumu hayal edebiliyoruz; Antik papirüsleri ve Babil'in silindirleri üzerindeki yazıları tercüme etmek ve yorumlamak zorunda kaldıkları için, büyü ve sonuçlarıyla birlikte, nahoş ve onlara göre iğrençolan büyü meselesiyle yüzleşmek zorunda kalıyorlar. Orada bilgili yazarların kalemiyle yazılmış ciddi ve ağırbaşlı anlatılar buluyorlar.

Machine Translated by Google

Antik çağların en bilgili filozofları olan hiyerophantların, Keldanilerin veya Mısırlıların uyanıklığı. Bu belgeler, Chemi ülkesinin krallarının, rahiplerinin ve ileri gelenlerinin ölüm ve cenaze törenlerinde, yeni doğan Osirleşmiş ruhu Amenti bölgesindeki "Büyük Yargıç"ın korkunç mahkemesi önünde sunmak amacıyla yazılmıştır. , yalan olduğu söyleniyor.

en büyük suçlardan daha üstündür.

Yazıcılar, rahipler, krallar ve rahipler, en saygın papirüslerde bulunan pek çok "kocaman masalına" inanacak ve başkalarını da inanmaya zorlayacak kadar embesil ya da kurnaz mıydılar? Ancak başka çıkış yolu yok. Platon, Herodot, Manetho ve Sinellus'un yanı sıra en önemli ve dürüst yazar ve filozofların tanıklıkları, bu papirüslerin Manes'in kraliyet hanedanlarını (tereddütsüz kabul edilen tarihsel olaylar kadar ciddi bir şekilde) kaydettiğini doğrulamaktadır. gölgeler ve hayaletler (astral bedenler); ve zamanımızın en saf okültistinin bile bunların kesinliğini kabul etmekte tereddüt edeceği sihir ve okült fenomenlerle ilgili gerçekler.

Oryantalistler, yayınladıkları ve eleştiri için edebi Sadukiler'e teslim ettikleri papirüsleri "şu veya bu Firavun zamanından kalma efsaneler" olarak adlandırarak bir kurtuluş bulmuşlardır. Bu fikir hiçde samimi olmasa da dahicedir.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXVIII

GİZEMLERİN KÖKENİ

Önceki bölümlerde açıklanan her şey ve yüzlerce kat daha fazlası, çok eski zamanlardan beri Gizemlerde öğretilmekteydi. Bu kurumların ilk ortaya çıkışı daha sonraki uluslara ilişkin tarihsel geleneğin konusu olsa da, kökenleri kesinlikle dördüncü kök ırk zamanlarına kadar uzanmalıdır. Atlantislilerin çöküşünü günaha batmaya başladığında Gizemler bu ırkın seçilmişlerine iletildi ve Doğanın sırlarını onlara emanet etmek tehlikeliydi. Okült antlaşmalar, Gizemlerin oluşumunu, "Tanrı'nın oğullarının" ülkelerinin yavaş yavaş ahlaksızlık toprakları (Kûkarma-des) haline gelmesine izin verdiği zamanlarda, ilahi hanedanların inisiye olmuş Krallarına atfeder.

Gizemlerin eskiliği Mısır'daki Herkül kültünün tarihinden çıkarılabilir.
Rahiplerin Herodot'a anlattıklarına göre bu tanrı Yunan değildi ve ünlü tarihçi bu konuda şöyle diyor:

Mısır'da Yunan Herkül'ü hakkında herhangi bir bilgi bulamadım... bu isim hiçbir zaman Mısır tarafından Yunanistan'dan alınmadı... Herkül... [rahiplerin] iddia ettiği gibi, on iki büyük tanrıdan biridir, Amasis'inkinden yaklaşık 17.000 yıl önce sekiz ilkel tanrıdan geliyor.

Herkül Hindu kökenlidir ve İncil'deki kronolojisini bir kenara bırakırsak, Albay Tod onun Aryanların Balarama veya Baladeva'sı olduğunu varsaymakta haklıdır. Puranaları ezoterik anahtarla okuduğumuzda , Gizli Öğretinin hemen hemen tüm sayfalarında doğrulandığını göreceğiz. Eski yazarlar bu gerçeği mükemmel bir şekilde anladılar. Ve bu nedenle hiçbir anlaşmazlık olmaksızın Asya kökenini Herkül'e atfederler.

Mahâbharata'da bir pasaj, Vyâsa'nın ırkı olan Herkül'ün hikayesine ayrılmıştır... Diodorus aynı hikayeyi küçük değişikliklerle anlatır. Bu konuda şöyle diyor: "Herkül Hindistan'da doğdu; ve Yunanistan'da olduğu gibi, bir topuz ve aslan derisiyle temsil ediliyor. Krishna ve Baladeva , Yunanlıların Herkül (2) adını türettiği Henri'nin (1) ırkının (cûla) efendileridir (lordları) .

Gizli Doktrin, Herkül'ün, Krishna'nın kardeşi Baladeva'da vücut bulan yedi "Alev Efendisi"nden birinin son enkarnasyonu olduğunu açıklıyor; onların enkarnasyonlarının üçüncü, dördüncü ve beşinci kök ırklar sırasında etkili olduğunu; ve son göçmenlerin, Lanka ve Hindistan'da kendisine ödenen tarikatı Mısır'a tanıttığını. Yunanlıların bu tanrıyı Mısırlılardan aldıklarına hiçşüphe yok, çünkü onlar onun on iki hünerini Argos'ta gerçekleştirdiğini varsaymalarına rağmen ona doğum yeri olarak Thebes şehrini verdiler.
Vişnu Purâna, Puran alegorisinden alınan aşağıdaki alıntıdan anlaşılabileceği gibi, gizli öğretileri tamamen doğrulamaktadır:

Manu'nun dördüncü oğlu Sharyâti'nin torunu Raivata, kızıyla evlenmek için yeterli değere sahip bir adam bulamadı ve böyle bir ihtimal karşısında tanrıya danışmak için onunla birlikte Brahmâ bölgesine gitti. Onun gelişinde Hâhâ, Hûhû ve diğer grandharvalar tahtın önünde şarkı söylüyorlardı.
Raivata onların bitmesini bekledi ve bu bekleyiş kısa bir an gibi görünse de üzerinden yüzyıllar geçti. Gandharvalar şarkıyı bitirir bitirmez Raivata tanrının önünde secdeye kapandı ve şaşkınlığını dile getirdi. Sonra Brahmâ ona damadı olarak kimi istediğini sordu ve yalvaran kişi bunlardan bazılarını isimlendirdiğinde, Dünyanın Babası gülümsedi ve şöyle dedi: "Adını verdiğin herkes arasında üçüncü ve dördüncü nesil bile [kök ırklar] yok. Yaşıyorsunuz, çünkü siz benim şarkıcılarımı dinlerken birçok çağ [Chatur-Yuga veya dört Yuga döngüsü] geçti. Artık Manu'nun yirmi sekizinci büyük çağı yeryüzünde sona eriyor ve Kali dönemi başlamak üzere. Bu nedenle bu bakire mücevheri başka bir kocaya hediye etmelisiniz. Çünkü artık yalnızsın."

Daha sonra Raja Raivata ilahi öğütle eski başkenti Kushasthalî 'ye döndü, o zamanlar Dvâraka olarak anılan, burada ilahi Varlığın (Vişnu) bir yayılımının tahtta hüküm sürdüğü yer.

Machine Translated by Google

Kendisine ilahi ibadetin yapıldığı her yerde Viş nu'nun yedinci enkarnasyonu olarak kabul edilen Krishna'nın kardeş i Baladeva'nın kiş isi.

"Lotus doğ umlu [Brahmâ] tarafından bu ş ekilde eğ itilen Raivata, kızıyla birlikte Dünya'ya döndü ve burada insan ırkının boyunun düş tüğ ünü (3), fiziksel gücünü kaybettiğ ini ve entelektüel açıdan zayıfladığ ını gördü. Raivata, Kushasthali ş ehrine baktığ ında ş ehrin çok değ iş tiğ ini gördü" çünkü (komutanın alegorik açıklamasına göre) "Krishna denizden bir parça toprak istemiş ti"; bu, sade bir dille kıtaların tüm yapısının değ iş tiğ i, "böylece ş ehrin yenilendiğ i", daha doğ rusu Dvâraka adında yeni bir ş ehrin inş a edildiğ i anlamına geliyor. Zira Bhagavad Purâna'da (4) Raivata'nın Kushasthali'yi denizde kurduğ u okunmaktadır ve daha sonraki keş ifler buranın Dvârakâ ile aynı yerde olduğ unu göstermiş tir. Bu nedenle bir zamanlar bir ada olması gerekir. Viş nu Purâna'nın alegorisi , Kral Raivata'nın kızını Baladeva'ya, "sabanı kullanan kiş i" (ya da daha doğ rusu, "kiraz sabanı kullanan kiş i"), "kızın büyük boyda olduğ unu gören" Baladeva'ya verdiğ ini söyler. saban demirinin ucuyla onu kes ki karısı olabilsin."

Bu, üçüncü ve dördüncü ırklara, devasa Atlantislilere ve "Alev Oğ ulları" ile diğ er dhyân chohan sınıflarının Kali sırasında dünya uluslarının kahramanları ve krallarında birbirini izleyen enkarnasyonlarına açık bir göndermedir. Yuga veya baş langıcı zaten tarihsel zamanlara denk gelen Kara Çağ . Gözümüze çarpan diğ er bir tesadüf ise Thebes'in yüz kapılı bir ş ehir olması ve Dvâraka'nın bu ismi birçok kapısından almasıdır, çünkü "dvâra" kelimesi ş ehir kapısı anlamına gelmektedir. Antik yazarlara göre hem Herkül hem de Baladeva tutkulu ve ateş li bir mizaca sahipti ve beyaz tenlerinin pürüzsüzlüğ üyle ünlüydü. Kuş kusuz Herkül, Helen giysili Baladeva'dır. Arrian, Theban ile Hint Herkül'ü arasındaki büyük benzerliğ in farkına varır. İ kincisine, Krishna'nın doğ um yeri olan Mathûrâ veya Methorea ş ehrini kuran Surasenliler tapınıyordu. Arrian'ın kendisi, Morya soyundan Kral Ashoka'nın büyükbabası Sandracoto veya Chandragupta'nın doğ rudan Baladeva'nın soyundan geldiğ ini söylüyor.

Bize baş langıçta Gizemlerin olmadığ ı söylendi. Bilgi (Vidyâ) ortak mülkiyetti ve Altın Çağ veya Satya Yuga sırasında evrensel olarak hakim oldu. Yorumun söylediğ i gibi: İ nsanlar o mutluluk ve saflık günlerinde henüz kötülük üretmemiş lerdi, çünkü onların doğ ası insani olmaktan ziyade ilahiydi."

Ancak insan ırkı hızla çoğ aldıkça, beden ve zihnin kendine özgü özellikleri de çoğ aldı ve ardından enkarne olmuş ruh, zayıflığ ını gösterdi. Doğ al abartmalar ve bunların sonucunda ortaya çıkan batıl inançlar, daha az eğ itimli ve sağ lıklı zihinlerde kök saldı. Egoizm, ş imdiye kadar bilinmeyen arzulardan ve tutkulardan doğ muş tur; bu sayede insanlar genellikle güçlerini ve bilgeliklerini kötüye kullanırlar ve sonunda bilenlerin sayısını sınırlamak zorunda kalırlar . Böylece İ nisiyasyon baş ladı.

O zamanlar her ülke, kendi entelektüel kapasitesine ve manevi ihtiyaçlarına göre uyarlanmış özel bir dini sistem kurdu; Ancak bilge adamlar basit biçimlere tapmaktan vazgeçtiler ve gerçek bilgiyi çok az kiş iyle sınırladılar. Gerçeğ i olası bir saygısızlığ a karş ı korumak için saklama ihtiyacı her nesilde giderek daha fazla hissedildi ve böylece baş langıçta ince olan perde, kiş isel bencillik güçlendikçe giderek kalınlaş tı ve bu da Gizemlere yol açtı. Gizemler tüm halklarda ve ülkelerde oluş turuldu ve aynı zamanda her türlü çekiş me ve hatadan kaçınmak için çaba gösterildi, böylece dünyevi kitlelerin zihinlerinde ekzoterik inançlar prensipte zararsız bir ş ekilde bayağ ı zekalara uyarlanmış , pembe bir gül gibi kök salacaktı. Popüler inancın kutsal alanlarda öğ retilen felsefi ve anlaş ılması güçgerçeklere zarar vereceğ inden korkmadan çocukların anlamasını sağ layacak bir hikaye. İ nsanı ezeli hakikatlerin bilgisine götüren, önyargılardan uzak bir ş ekilde gözleme yaklaş masını, eş yaya fiziki görünüş ünden bakmadan önce manevi gözlerle görmesini sağ layan doğ a olaylarının mantıksal ve bilimsel gözlemleri, ulaş amayacağ ı bir konumdadır. kitleler. Gerçeğ in Tek Ruhu'nun, her zaman gizli ve anlaş ılmaz olan İ lahi Vasfın harikaları, yalnızca O'nun ikincil "tanrıların" aktif güçlerindeki tezahürleri aracılığ ıyla çözülebilir ve asimile edilebilir. Eğ er evrensel ve biricik Neden sonsuza dek abscondito olarak kalırsa, onun çoklu eylemi Doğ anın etkilerinde keş fedilir. Ortalama insanlık bu etkileri yalnızca fark edip tanıdığ ından, bu etkileri ş ekillendirmek popüler hayal gücüne bırakıldı.

Machine Translated by Google

Bunları üreten güçler. Ve zaman geçtikçe beş inci ırk olan Aryan'da, bazı vicdansız rahipler halkın basit inançlarından yararlandılar ve bu ikincil Güçleri tanrılar kategorisine yükselterek onları tek ve evrensel Dava'dan tamamen izole ettiler. tüm nedenlerden (5).

O zamandan bu yana, ilkel gerçeklerin bilgisi tamamen bilimde kaldı.
başlatılanların elleri.

İnsan unsurlarının dahil olduğu her kurumun mutlaka sahip olması gerektiği gibi, Gizemlerin de kusurları ve zayıflıkları vardı. Ancak Voltaire bunun faydalarını birkaçkelimeyle sıraladı:

Popüler batıl inançların kaosu arasında, insanın düşüşünü her zaman engelleyen bir kurum vardı.
mutlak bir vahşet içinde. Bu Gizemlerinkiydi.

Gerçekten Ragon'un Masonluk hakkında söylediği gibi:

Tapınağının süresi kadar zamanı, uzayı da Evren'dir... "Bölelim ki hükmetelim" demiş ti.
kurnaz dedi. İlk Masonlar, "Direnmek için birleşelim" dediler(6).

Ancak bu daha ziyade Masonların her zaman ilkel ve doğrudan öğretmenleri olarak gördükleri ilk inisiyeler tarafından söylenmiştir. Ahlaki güçve gücün ilk ve temel ilkesi düşünce ve amaçbirliği ve dayanışmasıdır. "İradenin ve Yoganın Oğulları", Atlantis ırkının kara büyücülerinin korkunçve sürekli artan kötülüklerine direnmek için birleşti. Bu, muazzam denemelerden sonra bile daha ezoterik okulların, eğitim tapınaklarının ve aşılmaz gizemlerin kurulmasını belirledi.

İlk üstadlar ve onların ilahi öğretmenleri hakkında söylenen her şey kurgu gibi gelecektir. Dolayısıyla onlar hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorsak, ağacı meyvelerine göre yargılamak ve onu yansıtan büyük klasiklerin ve filozofların eserlerindeki beş inci ırkın haleflerinin görevlerini incelemek gerekir. Yunan ve Romalı yazarlar iki bin yıl boyunca inisiyasyonu ve inisiyeleri nasıl değerlendirdiler? Cicero bunu çok açık bir dille şöyle dile getiriyor:

Bir inisiye mümkün olduğu kadar çok erdemi uygulamalıdır: adalet, sadakat, cömertlik, alçakgönüllülük ve
ölçülülük. Bu erdemler, insanda eksik olan yeteneklerin unutulmasına neden olur (7).

Ragon diyor ki:

Mısırlı rahipler şunu söylerken haklıydı: "Her şey halk için, hiçbir şey halk için." Cahil bir ülkede gerçekler ancak güvenilir insanlar arasında ortaya çıkmalı... "Her şey halk için, hiçbir şey halk için" şeklindeki yanlış ve tehlikeli sistemin takip edildiği ini günümüzde gördük. Gerçek siyasi özdeyiş şu olmalıdır: "Her şey halk için ve halkla birlikte " (8).

Ancak bu reformun gerçekleşebilmesi için kitlelerin ikili bir dönüşümden geçmesi gerekiyor: 1.
Batıl inançların ve sahte dindarlığın tüm zahiri unsurlarından kendinizi ayırın; 2° Bir insanın ya da bir fikrin kölesi olma tehlikesinden kaçınacak kadar kendinizi eğitin ve eğitin.

Daha önce söylediklerimiz göz önüne alındığında bu çelişkili görünebilir. İnisiyelerin tapınakların "rahipleri" olduğu söylenebilir; en azından tüm Hindular, Mısırlılar, Keldaniler, Yunanlılar, Fenikeliler vb.; ve kendi dinlerinin zahiri inançlarını icat edenlerin hiyerophantlar ve üstatlar olduğu. Bunun için "keşişin alışkanlık yaratmadığını" ileri süreceğiz; çünkü eski yazarların geleneğine ve ortak yargısına göre, Hindistan'ın (dünyanın en muhafazakar ülkesi) "rahiplerinin" sunduğu örnekler dışında, Mısırlı rahiplerin bizim anladığımız anlamda rahip olmadıkları kesindir. bugün ne onlar ne de Brahminler öyle. Avrupalı din adamlarını örnek alırsak onları böyle değerlendiremeyiz.

Laurens çok doğru bir şekilde gözlemliyor:

Mısırlı rahipler kesinlikle din görevlileri değildi. Çevirisi yanlış anlaşılan "prester" kelimesi, aramızdaki anlamlardan çok farklı bir anlam taşıyordu. dilinde

Machine Translated by Google

Antik çağ da ve özellikle Mısırlı rahiplerin inisiyasyonuyla ilgili olarak, "rahip" kelimesi "filozof" ile eş anlamlıydı... Görünüş e göre Mısır rahipliğ i, Mısır sanatını incelemek için bir araya gelen bilge adamlardan oluş an bir toplantı veya konfederasyondu. hükümet, hakikat alanını merkezileş tirir, yayılmasını düzenler ve çok tehlikeli dağ ılımını kontrol altına alır (9).

Mısırlı rahipler, tıpkı eski Brahminler gibi, Atlantisli inisiyelerden miras kalan bir geleneğ e göre hükümetin dizginlerini ellerinde tutuyorlardı. İ lkel ataerkil günlerde (10) saf Doğ a kültü, yalnızca bu olgunun ardındaki numeni nasıl keş fedeceğ ini bilenlerin mirasıydı. Daha sonra inisiyeler bilgilerini insan krallara aktardılar, tıpkı ilahi öğ retmenlerin atalarına ilettiğ i gibi. Doğ anın insan ırkına yararlı sırlarını, örneğ in bitkilerin gizli erdemlerini ve hastaları iyileş tirme sanatını aşğ a çıkarmak, aynı zamanda insanlar arasında kardeş sevgisini ve karş ılıklı yardımlaş mayı yaymak onların görevi ve ayrıcalığ ıydı. Hiçkimse tedavi etmemiş se ve komaya girmiş kiş ileri veya gerçek olabilecek görünen ölümü hayata döndüremeseydi bile inisiye kabul edilmezdi (11). Bu tür güçlere sahip olanlar sıradan halkın üstüne çıkarıldı ve krallar ve inisiyeler olarak kabul edildi. Buda Gautama, ölümün gücündekileri hayata döndüren inisiye bir kral ve ş ifacıydı. İ sa ve Apollonius ş ifacılardı ve öğ rencileri onlara krallarmış gibi saygı duyuyorlardı. Eğ er ölü gibi görünenleri diriltme iş inde baş arısız olsalardı, isimlerini kesinlikle gelecek nesillere aktarmayacaklardı; çünkü diriltme gücü, ilahi bir ustanın görünmez elinin ustanın üzerinde durduğ unun veya onun içinde bir "tanrı"nın vücut bulduğ unun ana ve kesin iş aretiydi.

Kraliyet ayrıcalığ ı Mısır Firavunlarından beş inci ırkımızın hükümdarlarına geçti. Firavunların hepsi Tıbbın gizemlerine inisiye olmuş lardı ve korkunçtestler ve son inisiyasyonun çalış ması nedeniyle mükemmel bir rahip olamasalar bile hastaları iyileş tirdiler. Gelenek ve ayrıcalık gereğ i ş ifacıydılar ve ş ifa sanatında, farkında olmadıkları gizli noktalarda tapınakların hierophantları onlara yardım ediyordu. Böylece daha sonra Pyrrhus'un hasta bir kiş iye sadece ayağ ıyla dokunarak iyileş tirdiğ ini göreceğ iz; ve Vespasianus ve Hadrianus'un, körlerin görüş ünü ve sakatların hareket kabiliyetini yeniden sağ lamak için rahiplerden öğ rendikleri birkaçkelimeyi telaffuz etmeleri yeterliydi. O zamandan bu yana tarih, hemen hemen tüm ulusların hükümdarlarına aynı ayrıcalığ ın verildiğ i vakaları hatırlıyor (12).

Mısırlı rahipler ve antik Brahminler hakkında tüm tarihçiler ve antik klasikler tarafından doğ rulanan bilinenler, bize ş üpheciler için yalnızca gelenek olan ş eye inanma hakkını verir. Mısırlı rahipler, daha eski bir kaynağ a eriş imleri olmadan, bilimin tüm dallarında bu kadar harika bilgileri nasıl elde edebildiler? Eski Mısır'ın ünlü "dört" öğ renim merkezi, tarihsel olarak modern İ ngiltere'nin baş langıcından daha doğ rudur. Hindistan'dan gelen Pisagor, Thebes'in büyük tapınağ ında okült sayılar bilimini inceledi. Orpheus, Memphis'te, Magna Graecia'nın zihinsel düzeyine uyum sağ layamayacak kadar karmaş ık olan Hindu metafiziğ ini popüler hale getirdi ve oradan Thales'in ve daha sonra Demokritos'un bildiğ i her ş eyi öğ rendiler. Sais'te, rahipleri tarafından Lycurgus ve Solon'a iletilen ve kuralları gelecek nesiller için harika olacak olan harika yasama ve insanları yönetme sanatının onuru düş üyor. Ve eğ er Platon ve Eudoxius Heliopolis kutsal alanında ibadet etmemiş olsalardı, büyük ihtimalle Platon ve Eudoxius, gelecek kuş akları ahlakıyla, ikincisi ise derin matematik bilgisiyle ş aş ırtmazdı (13).

Ragon, Mısır inisiyasyonunun gizemlerinin seçkin yazarı, ancak hiçbir ş ey yapmadı Hindistan'dan gelenleri biliyordu, derken abartmıyor:

Mısırlı rahipler Doğ anın sırları hakkında Hinduların, Perslerin, Suriyelilerin, Arapların, Keldanilerin ve Babillilerin bildiğ i her ş eyi biliyorlardı. Gizemlerden arınmış Hint felsefesi Keldani ve İ ran'a nüfuz ederek Mısır Gizemleri doktrinini doğ urdu (14).

Gizemler, sırlarını korumak ve anmak için gerekli kalıcı arş ivler olarak onlardan ortaya çıkan hiyerogliflerden (15) önce geldi. Modern felsefenin temel taş ı olarak hizmet eden ilkel felsefeyi (16) oluş turdular; ancak nesil, dış bedenin özelliklerini sürdürerek, yol boyunca atasının ruhunu ve ruhunu kaybetti.

Machine Translated by Google

Her ne kadar inisiyasyon hiçbir kural ya da ilke ya da şu anda verdiğimiz anlamda herhangi bir özel bilim öğretisi içermese de, bu bir bilimdi ve Bilimlerin Bilimiydi. Ve dogmadan, fiziksel disiplinden ve ayrıcalıklı ritüellerden yoksun olmasına rağmen yine de tek gerçek Din, ebedi Gerçeğin diniydi. Dışarıdan bakıldığında bilimin, sanatın, ahlakın, yasamanın, hayırseverliğin, kozmik olayların gerçek ve gerçek doğasının kültünün öğretildiği ve bunların pratik kanıtlarının Gizemlerin kutlanması sırasında gizlice verildiği bir okul ve kolejdi. Şeylerin hakikatini öğrenebilenler inisiyasyona ulaştı; yani İsis'e yüz yüze, perdesiz bakabilen ve tanrıçanın dehşet verici heybetiyle karşılaşabilenler. Ama beşinci ırkın çocukları, gözlerini tanrıya hiçbir ceza görmeden kaldıramayacak kadar bayağı düşmüşlerdi; ve düşenler iz bırakmadan dünyadan kayboldu. Hangi kral, ne kadar güçlü olursa olsun, kutsal adytumun eşiğini aşan kişiyi katı rahiplerin yargı yetkisinden kurtarmaya cesaret edebilirdi?

İlkel ırkların inisiyeleri tarafından öğretilen asil kurallar, tüm dünyaya yayılana kadar Hindistan, Mısır, Keldani, Çin ve Yunanistan'a yayıldı. İnsan doğasındaki iyi, büyük ve asil olan her şey, tüm ilahi yetenekler ve arzular, onları inisiye olarak eğitmek için filozof rahipler tarafından geliştirildi. Fedakarlığa dayalı etik kuralları evrensel hale geldi. Bu, "kardeşini sevmeyenin erdemli olmadığını" öğreten "ateist" Konfüçyüs'te bulunur. Eski Ahit şöyle der: "Komşunu kendin gibi sev" (17). Büyük inisiyeler tanrılar gibi oldular. Phaedrus'ta Platon şu sözleri Sokrates'in ağzından söyler:

İnisiye olanların tanrıların topluluğunun katılımcıları olacağı kesindir.

Ve aynı eserin bir başka pasajında büyük Atinalı bilge şöyle diyor:

Gizemlerin kurucularının veya inisiyelerin gizli toplantılarının kurucularının basit düşünürler değil, ilkel zamanlardan beri bu muammalar aracılığıyla bize, saf olmayan görünmez bölgelere ulaşanların uçurumlara sürükleneceğini anlatmaya çalışan güçlü dahiler oldukları açıktır. [gizli öğretilerin sekizinci alanı: yani kişiliğini sonsuza dek kaybeder], bu dünyanın lekelerinden arınmış ve erdemlerde uzman olan bu öğretilere ulaşan kişi ise tanrıların meskenine kabul edilecektir. .

İskenderiyeli Clement, Gizemlere değinerek şöyle diyor:

Tüm öğretim burada sona eriyor. Doğayı ve her şeyi görüyorsunuz.

O halde, J.'den yaklaşık dört yüzyıl sonra bir Kilise Babası, hayatlarındaki tüm erdemleri ortadan kaldırmak için konuşuyor. Eğer kökenleri tamamen insan olsaydı, Gizemler antik çağın en yüce adamlarından hararetli övgüler alır mıydı? Aralarında Platon, Euripides, Sokrates, Aristophanes, Pindar, Plutarch, Isocrates, Diodorus, Cicero, Epictetus, Marcus Aurelius ve daha birçok bilge adam ve yazarın da bulunduğu bu eşsiz kurum hakkında inisiye olanların ve olmayanların her zaman söylediklerini okuyalım. Tanrıların ve Meleklerin ortaya çıkardıklarını, Musa'nın dininden başlayarak zahiri dinler, onu yine çağlar boyunca dünyanın gözünden gizlemiş ve gizlemiş lerdir. Yakup'un oğlu Yusuf inisiye oldu; aksi takdirde Heliopolis rahibi ve On valisi Petefre'nin (18) kızı Asenath'la (19) evlenmezdi. İsa'nın açıkladığı ve Yahudilerin ve ilk Hıristiyanların anladığı tüm gerçekler , ona hizmet ettiğini iddia eden Kilise tarafından yeniden ortaya çıkarıldı . Dr. Kenealy'nin aktardığı Seneca'nın söylediklerine kulak verelim:

"Dünyanın çözülüp Jüpiter'in koynuna yeniden entegre olmasıyla (20), bu tanrı bir süre tamamen kendine odaklanmaya devam eder ve deyim yerindeyse gizli kalır, tamamen kendi fikirleri üzerinde düşünmeye dalmış tır. Sonra koynundan yeni bir dünya çıkıyor... Masum bir insan ırkı oluşuyor."

Machine Translated by Google

Ve tüm biçimlerin yok olmasını gerektiren dünyanın çözülmesinden bahsederken Seneca bize, dünyanın son günü geldiğinde ve Doğa yasaları yürürlükten kaldırıldığında, Güney Kutbu'nun ezileceğini ve Afrika bölgelerinin yok olacağını öğretiyor. aynı zamanda Kuzey Kutbu kendi ekseninin altındaki tüm bölgeleri kapsayacaktır. Güneş ışığından mahrum kalacak, gök sarayı yıkılacak, hayat ve ölümü aynı anda meydana getirecek; ve çözülme, böylece ilkel kaoslarına geri dönecek olan tüm tanrılara da ulaşacaktır (21).

Görünüşe göre kişi Parâshara'nın büyük Pralaya'sının Puranik anlatımını okuyor. Konsept üstüne konsept neredeyse aynı. Hıristiyanlığın buna benzer bir yanı var mı? İncil'i Aziz Petrus'un ikinci mektubunun III. Bölümüne açalım ve aynı fikirleri fark edeceğiz.

...son zamanlarda alaycılar gelecek... şöyle diyecekler: Onun gelişinin vaadi nerede? Çünkü anne ve baba uykuya daldığından beri her şey yaratılışın başlangıcındaki gibi kalır. Çünkü onlar, göklerin çok eski zamanlara ait olduğunu, yerin sudan çıktığını ve Allah'ın sözüyle su üzerinde kurulduğunu bilerek görmezden geliyorlar. Hangi sebeplerden dolayı o zamanın dünyası suda boğularak yok oldu. Ama şu anda var olan gökler ve yeryüzü, aynı kelimeyle, ateşe ayrılmıştır... orada gökler büyük bir gürültüyle yok olacak ve büyük ısı nedeniyle elementler eriyecektir. Ama biz umuyoruz ki... yeni gökler ve yeni bir yer (22).

Tercümanların bu pasajda bir yaratılışa, bir tufana, Mesih'in gelişine ve yeni ve göksel bir Kudüs'e ilişkin vaadi ima etmeyi tercih etmeleri Aziz Petrus'un hatası değildir. Onun belirtmek istediği şey, beşinci ırkın yok olması ve altıncı için yeni bir kıtanın doğuşuydu.

Druidler, Boğa burcundaki Güneş burcunun anlamını anladılar; ve bu nedenle, kasım ayının ilk gününde tüm yangınlar söndürüldüğünde, yalnızca onların söndürülemez kutsal ateşi kaldı, bilgelerin ve mevcut Parsilerinki gibi ufku aydınlatacak. Ve beşinci ırkın ilk nesilleri gibi, daha sonra Keldaniler ve Yunanlılar ve daha sonra (gerçek anlamdan şüphelenmeyen) Hıristiyanlar, akşam yıldızını, güzel Venüs-Lucifer'i selamladılar (23). Strabon, Ceres ve Persephone'nin Semadirek'tekiyle aynı ritüelle ibadet gördüğü Britanya yakınlarındaki bir adadan bahseder. Sürekli ateşin yandığı kutsal Ierna'ydı. Druidler insanın yeniden doğuşuna inanıyorlardı; ama Luciano'nun açıkladığı gibi değil:

Aynı ruhun burada değil, başka bir dünyada yeni bir bedene hayat vereceği ini;

ama aynı dünyada bir dizi reenkarnasyonda. Çünkü Diodorus'un dediği gibi Druidler, insan ruhunun belli bir süre sonra başka bedenlerde enkarne olduğunu öğretiyordu (24).

Beşinci Aryan ırkı bu doktrinleri dördüncü ırkın ataları olan Atlantislilerden almıştır; ve ataları yavaş yavaş sonlarına yaklaşırken, insanüstü güçler elde etmeleri nedeniyle her nesilde daha kibirli hale gelirken, o onları dindar bir şekilde korudu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXIX

BAŞLANGIÇ GÜNEŞİNİN TESTİ

İlkel Aryanların Atlantislilerden aldıkları kadim gizemlerle başlayacağız. Aryanların zihinsel ve entelektüel durumu Max Müller tarafından eksik de olsa ustalıkla anlatılmıştır (1):

Rig Veda bize insanın entelektüel yaşamında dünyanın başka hiçbir yerinde benzeri olmayan bir dönem sunuyor. İlahilerinde insanın bu hayatın sırlarını nasıl araştırdığını görüyoruz... Tanrılara yalvarıyor, onlara dua ediyor, onlara tapınıyor. Ancak ilkel şairin etrafında gördüğü tüm bu tanrılara rağmen, kendi içinde nasıl dinleneceği ini bilmiyor gibi görünüyor. Kendi göğsünde, dua ederken asla susmayan, korktuğunda ve titrediğinde asla kaybolmayan bir güçkeşfetmiştir. Bu güçonun dualarına ilham veriyor gibi görünüyor ama yine de onları duyuyor; Sanki onun içinde yaşıyormuş gibi görünüyor ama yine de onu besliyor ve çevreliyor. Bu gizemli güce yalnızca "Brahman" adı uygundur; çünkü brahman kelimesi etimolojik olarak güç, irade, arzu ve yaratıcı güçanlamına gelir. Ancak bu kişisel olmayan Brahman'a bir isim verilir verilmez, içinde muhteşem bir şekilde ilahi bir şey ortaya çıkar ve sonunda, bugüne kadar tapınılan büyük üçlünün bir tanrısı olan çeşitli tanrılardan biri haline gelir. Buna rağmen, içindeki temel düşüncenin adı yoktur; gökleri, tanrıları ve tezahür etmemiş olsa da zihninin tasavvurunun önünde süzülen her canlı varlığı ayakta tutan, kendisiyle özdeşleşen gücün. Sonunda şair ona Âtman adını verir, çünkü etimolojik olarak nefes ya da ruh anlamına gelen âtman kelimesi, ister ilahi, ister insani, ister yaratıcı, isterse ıstırap çeken olsun, artık tek olan Ben anlamına gelir.

Her şeye dua edin, ama her zaman Öz'e, bağımsız ve özgür Varlığa dua edin. "İlk doğan çocuğu kim gördü?" –diyor şair-. "Kemikleri olmayan (biçim anlamına gelen) ne zaman onlara sahip olanı yarattı? Dünyanın hayatı, kanı, Özü neredeydi? Onu tanıyan var mı diye sormaya kim gitti?" (2). Bu ilahi Benlik fikri bir kez ifade edildiğinde, her şey onun üstünlüğünü tanımalıdır. "Ben her şeyin efendisi ve kralıdır; çünkü bir tekerleğin tüm parmaklarının göbekte ve jantta bulunması gibi, her şey Ben'in içindedir. Tüm benlikler bu Ben'in (3) içindedir.

Bu yüce, eşsiz ve evrensel Benlik, fiziksel düzlemde, hayat veren ışıltısı, bireysel Benliğin (ruh) yeniden birleşmesine her zaman engel olan bedensel tutkuları öldüren ruhun bir amblemi olan Güneş tarafından sembolize edildi.), All-I ile. Yalnızca ana hatlarıyla tanımlayabildiğimiz ve "Işığın Oğulları ve Ateşli Sis" tarafından kurulan alegorik gizem buradan kaynaklanmaktadır. İkinci Güneş (Haham Drach'ın ikinci hipostazı), ışınlarından yedisini kesen ve onların yerine dikenli bir taçkoyan rahip Vishvakarman tarafından test ediliyor gibi görünüyordu; ışınlarından arındırılan "Güneş" dönüşmüştü. Vikartana'da. Bundan sonra, rolü inisiyasyona hazır bir acemiyi temsil eden Güneş, Tantalus'un sınavından geçmek için Pâtâla'ya veya aşağı bölgelere inmek zorunda kaldı; ve bunu yenerek, bu kötülük ve ahlaksızlık bölgesinden yeniden ortaya çıktı ve bir kez daha Karmasâkshin, yani insanların karmasının tanığı oldu (4); ve yeniden doğuşunun tüm görkemiyle, Takımyıldızların Kralı Graha-Rajâh olarak yeniden yükseldi; bu rolde kendisine Gabhastiman, yani "ışınlarını geri kazanan kişi" adı verildi.

Rig Veda'nın (cümlelerinin çoğu gizemlerde dramatize edilmiş) şiirsel mistisizminden doğan popüler Hindu panteonunun bu "masal"ı, dışsal evrimi sırasında sonraki alegorilerle genişletildi. Hala onu çeşitli Puranalarda ve diğer Kutsal Yazılarda buluyoruz.
Rig Veda ilahilerinde gizemli tanrı Vishvakarman, iki ilahiye göre en büyük tanrılardan biri ve yüce tanrı olan Demiurges olan Logos'tur. O, Her Şeye Gücü Yeten'dir (yani Vishvakarman anlamına gelir) ve "Evrenin Büyük Mimarı", "tanrılara isim veren ve ölümlülerin kavrayışının ötesinde olan Tanrı-Baba, Jeneratör ve Dağıtıcı" olarak anılır.

Ezoterik olarak yaratıcı gücün tezahürünü kişileştirir; ve mistik açıdan genel olarak bakıldığında insanın yedinci ilkesini temsil eder. Çünkü o, kendisinin yarattığı parlak öz olan Bhûvana'nın oğludur; ve erdemli, iffetli ve nazik Yoga-Siddha, bakire tanrıça, Yoga'nın gücünü kişileştirdiği için adı kim olduğunu söylüyor, üstatları doğuran "iffetli anne". Rigvedik ilahilerde Vishvakarman "en yüce fedakarlığı" gerçekleştirir, yani dünyanın kurtuluşu için kendini feda eder; Veya oryantalistler tarafından tercüme edilen Nirukta'nın dediği gibi:

Machine Translated by Google

Vishvakarman önce tüm dünyayı kurban olarak sundu, sonra kendini feda etti.

Adının mistik temsillerinde Vishvakarman'a sıklıkla adı verilir.
Vithoba, "Kurban", "İnsan-Tanrı" veya uzayda çarmıha gerilmiş Avatara olarak resmedilmiştir.
[Elbette gerçek gizemler ve gerçek inisiyasyonlar hakkında hiçbir şey yayınlayamayız; çünkü onları yalnızca içinden geçme yeteneğine sahip olanlar bilmelidir. Ancak halkın gerçek gizemler olarak kabul ettiği ve adayların büyük törenlerle ve okült sanatların sergilenmesiyle inisiye edildiği büyük antik törenler hakkında bir şeyler söyleyebiliriz.

Bundan sonra karanlığın ve sessizliğin içinde, her zaman var olan ve var olan gerçek gizemler vardı. Mısır'da (Keldani'de ve daha sonra Yunanistan'da olduğu gibi) gizemler belirli zamanlarda kutlanıyordu; ve kutlamanın ilk günü, adaylara halkın gözünden saklandıkları büyük Piramit'e kadar gösterişli bir şekilde eşlik etmek için halka açık bir festivaldi. İkinci gün ise arınma törenlerine ayrıldı ve ardından aday beyazlar giyinerek sahneye çıktı. Üçüncü gün] (5) aday, okült bilgideki yeterliliğini test etmek için sınava tabi tutuldu. Dördüncü gün, başka bir sembolik arınma töreninin ardından, çeşitli testlere tabi tutuldu ve sonunda iki gün iki gece boyunca bir yeraltı mahzeninde ve zifiri karanlıkta tahrik edilmiş uyuşuklukta kaldı. Mısır'da, uyuşuk acemi Piramit'teki boş bir lahit içine yerleştirildi ve inisiyasyon ayinleri orada kutlandı. Hindistan ve Orta Asya'da, bedeni uyuşukluğa girene kadar bir mengeneye bağlandı ve sonra görünüşe göre ölü olarak mezara götürüldü; burada rahip "hayalet ruhu (astral beden) bu samsara (illüzyon) dünyasından yönlendirdi.") alt krallıklara, eğer kazanırsa yedi düşmen perisini (ilkeğretim) çıkarma hakkına sahipti. Onun ânandamayakosha'sına veya mutluluk bedenine bürünmüş olan srotâpanna, onu takip etmememiz gereken bir yerde kaldı ve geri döndüğünde, kahinlerin "kalp kanı" olsun ya da olmasın, Söz'ü aldı (6).

Ama doğruyu söylemek gerekirse, ne Hindistan'da ne de herhangi bir ülkede inisiye, inisiyatifi öldürmedi (çünkü ölüm simüle edilmiş ti); eğer inisiyatör inisiyeyi halefi olarak seçmediyse ve her ulusta yalnızca bir kişinin bilebileceği ve uğruna ölmesi gereken yüce SÖZÜ ona iletmeye karar vermediyse. Birçok büyük inisiye, yüce SÖZ'ü haleflerine ilettikten sonra dünyadan yok oldu.

Böylece Pisgah Dağı'nın zirvesinde İsrail halkının gözünden gizemli bir şekilde kayboldu (Nebo,
Musa peygamber, Yeşu'nun üzerine ellerini koyduktan sonra "Bilgelik ruhuyla dolmuştur", yani inisiye olmuştur.

Ama öldü; Onu öldürmediler. Çünkü onu öldürmek ilahi değil kara büyü eylemi olurdu. O
yaşamın aktarımından ziyade ışığın aktarımıyla ilgilidir; Bu, kanın değil, ruhsal ve ilahi yaşamın, Bilgeliğin dökülmesidir. Ancak Hıristiyan teolojisinin dünyevi mucitleri alegorik dili tam anlamıyla ele aldılar; ve kaba ve hatalı ifadesi "pagan" maneviyatına aykırı olan bir dogma tanımladılar.

Gizemlerin kökeninden gelen Vishvakarman ve Vikartana gibi tüm hiyerophantlar ve inisiyeler Güneş'in ve yaratıcı prensibin (ruhsal gücün) temsilleriydi.
Ünlü Mason Ragon, güneş ayinleri hakkında merak uyandıran ayrıntılar veriyor. Masonluğun büyük kahramanı ("dul kadının oğlu") olan İncil'deki Hiram'ın Osiris'ten alındığını ve Hiram isminin anlamının anlamı olması nedeniyle Güneş tanrısı, sanatın mucidi, "mimar" olduğunu belirtir. yüce olan ve bu unvan güneşe verilmiştir. Okültistler, Krallar kitabının, Süleyman ve Kudüs tapınağına göndermeyapan Osiris ve Piramitler ile ne kadar yakından ilişkili olduğunu çok iyi biliyorlar; ayrıca Masonların İncil'deki hikayenin Mısır sembolizminde ve hatta daha eski sembollerde izlendiğini unutmasına veya belki de görmezden gelmesine rağmen, Masonluğa kabul töreninin tamamı İncil'deki Süleyman Tapınağı'nın inşası alegorisinden kaynaklanmaktadır. Ragon bunu Hiram'ın üçarkadaşının, yani üç"katil"in yılın son üçayını simgelediğini söyleyerek açıklıyor; ve Hiram'ın Güneş'in azalmaya başladığı yaz gündönümünden itibaren simgelediği, bu nedenle ayin astronomik bir alegori oluşturur.

Machine Translated by Google

Yaz gündönümünde Güneş , nefes alan her şeyden şükran şarkılarını kışkırtır. Dolayısıyla onun sembolü olan Hiram, kutsal sözü, yani yaşamı, onu almaya hakkı olanlara iletir.
Güneş alt burçlara indiğinde tüm Doğa sessizleşir ve Hiram, yılın hareketsiz son üçayını simgeleyen kutsal Sözü arkadaşlarına iletemez. İlk yoldaş , Hiram'ı yirmi dört inçuzunluğunda bir cetvelle hafifçe yaralar; bu, günün yirmi dört saatinin, yani güçlü yıldızın yücelmesinden sonra zayıf bir şekilde tehdit eden günlük devrimin veya zamanın ilk bölümünün sembolüdür. varlığıyla ilk darbeyi vuruyor. İkinci arkadaş , Hiram'ı, merkezi Hiram'ın kalbini simgeleyen, Zodyak'ı dört mevsimi dört eşit temsili parçaya bölen iki düz çizginin kesişmesiyle temsil edilen, kışın sembolü olan demir bir kareyle yaralar. Bu, şu anda güneş varlığına en ciddi darbeyi vuran ikinci zaman dağılımıdır. Üçüncü yol arkadaşı, silindirik şekli yılı, yüzüğü veya daireyi simgeleyen tokmağıyla Hiram'ın alnına vurarak ölümcül şekilde yaralar. Bu, yerine getirilmesi, sona eren Güneş 'in varlığına son darbeyi vuran üçüncü zaman dağılımıdır. Bu yorumdan , yeni efsanede mimar unvanını taşıyan kahraman , metal dökümhanesi Hiram'ın , modern inisiyasyonun Güneş i Osiris olduğu sonucu çıkar ; onun dul eşi İsis'in Loca , Dünya'nın (Sanskritçe'de loka veya dünya) amblemi olduğu ve Osiris'in (veya ışığın) oğlu ve dul kadın Horus'un özgür mason, yani inisiye olduğu. karasal kulübede yaşıyor:

(Dul ve Nur'un oğlu) (7).

Ve burada yine dostlarımız Cizvitlerden bahsetmemiz gerekiyor, çünkü bahsi geçen ayin onların eseridir. İnsanların gözlerini ne kadar kör ederek, gizli gerçekleri görmediklerini göstermek için, şimdi Masonluk olarak adlandırılan alanda neler yaptıklarını anlatacağız.

Masonluk, ilkel inisiyasyon zamanlarından bu yana nesilden nesile aktarılan okültizm sembolizminin, formüllerinin ve ayinlerinin çoğuna sahiptir. Cizvitler, Mason kardeşliğini zararsız bir inkâra dönüştürmek amacıyla, masonları gerçek sırrın Hiram-Abiff ile birlikte kaybolduğuna inandıran en zeki elçilerinden bazılarını tarikata soktular; ve bu inancı formlarında saklamaya teşvik edildiler. Daha sonra, kayıp sırrı daha canlı bir şekilde aydınlatmak bahanesiyle geniş ama sahte dereceler icat ettiler, adayı oraya götürüp gerçek şeylerden kopyalanmış , ancak hiçbir içeriği olmayan formlarla dikkatini dağıtarak aceminin kafasını karıştırma girişiminde bulundular. Diğer açlardan yetenekli ve sağduyulu olan insanlar, kendilerini ciddi, ciddi ve ateşli bir şevkle adama yanılgısına, eşyanın gerçekliği yerine "sözde sırları" keşfetme çocukluğuna düştüler.

Kraliyet Masonik Ansiklopedisi adlı çok yararlı ve dikkate değer eserin "Gül-Haçlık" başlıklı makalesinde , onu okuyan herkes, bir bilim adamı ve ünlü bir Mason olan bu makalenin yazarının, Cizvitlerin Masonluğu yozlaştırmak için neler yaptığını nasıl gösterdiğini görecektir. Yazar, bu gizemli kardeşliğin varlığının bilinmeye başladığı (ki bunların hakkında çok şey bildiğini iddia eden ve hiçbir şey bilmeyenlerin sayısı az değil) dönemden bahsederken şöyle diyor:

Geçmiş zamanlarda toplumun büyük kitleleri, son olay ve olguların da gösterdiği gibi, henüz yenilgiye uğratılmamış olan görünmezliğin dehşetine kapılmıştı. Dolayısıyla Doğanın ve zihnin gözlemcileri, henüz tamamen dağılmamış , zorunlu olarak karanlıkta kaldılar... John Reuchlin'in kabalistik rüyaları, Luther'in hararetli eylemine yol açtı; ve Trittenheim'ın zekice çalışmalarından şifreli ve şifreli modern diplomatik yazı sistemi ortaya çıktı... Gül-Haçlıların ilk kez kamuoyu önünde ortaya çıktığı yüzyılın, tarihte zincirleri kırmak için en şiddetli çabaların dönemi olarak öne çıkması dikkat çekicidir. geçmişin, [Papalık ve din adamlığı]. Yenilgiye uğramış papalık din adamlarının umutsuz muhalefeti ve gizemli ve bilinmeyen her şeye karşı şiddetli düşmanlıkları bundan kaynaklanmaktadır. Bunun karşılığında, gerçek ve görünmez düzenin en saf kardeşlerini kandırmakla, onlara düşüncesizce ifşa ettikleri sırları ifşa etmekle suçlanan Gül-Haçve Masonların sahte derneklerini örgütlediler. Bu geçici derneklerin üstleri, gerçeğin ilerlemesine karşı mücadelede ve meşru müdafaa amacıyla, üyelerini ikna, çıkar veya terörle tehlikeye atmak için akla gelebilecek her türlü hile ve kurnazlığa başvurmuş , ayrıca papanın öneceği gibi pohpohlamalar yapmış lardır. onun ogretmeni. Ancak yeni inanca dönüştüklerinde küçümsendiler, yaşam savaşında ellerinden geldiğince kendi başlarının çaresine bakmaya bırakıldılar, hatta Roma inancının sürdürmeye yetkili olduğunu düşündüğü o sefil komedinin bilgisine bile izin verilmedi.

Machine Translated by Google

Ancak Masonluk yağ malanmış sa, hiçbir ş ey gerçek ve görünmez Gül-Haçlılığ ı veya Doğ u inisiyasyonunu devirmeye muktedir değ ildir. Vishvakarman ve Sûrya Vikartana'nın sembolizmi varlığ ını sürdürüyor; Hiram-Abiff aslında öldürülmüş tü (ve ş imdi bu soruya döneceğ iz). Bu astronomi ayinleri, çağ lar boyunca günümüze ulaş an arkaik gizemlerin mirası olarak en görkemli olanıdır. Birbirini takip eden enkarnasyonlarda cennetteki yaş amın tüm dramını ve hem kilise hem de bilim tarafından görmezden gelinen psiş ik ve fizyolojik sırları temsil eder, ancak Hıristiyanlığ ın en önemli gizemleri bu törenden türetilmiş tir.

BÖLÜM XXX

"BAŞ LANGIÇ GÜNEŞ İ "NİN GİZEMİ

Gizli Doktrinin eskiliğ i, tarihteki gizemlerinin hırslı despotların ve kurnaz rahiplerin yararına kirletildiğ i noktayı göstererek en iyi ş ekilde tanınabilir. Konusu manevi evrenin en büyük gerçekleri ve okült bilgelikle örülmüş olan derin bilim ve felsefenin dini dramaları, Platon ve hatta Pisagor'un zamanından çok önce zaten zulme uğ ramış tı. Ancak insan ırkına yapılan ilkel vahiyler Gizemlerle birlikte ortadan kaybolmamış tı; ve gelecek ve daha manevi nesiller için ayrılmış bir miras olarak kaldı.

İ sis Unveiled'de (1) Aristoteles'in zamanında gizemlerin artık o ilkel ciddiyetine ve büyüklüğ üne sahip olmadığ ı söylenmiş ti . Ayinler kullanılmaz hale gelmiş ve büyük ölçüde rahiplerin spekülasyonlarına ve dini kurgulara dönüş müş tü. Yunanistan'da ilk ortaya çıktıklarını doğ rulamanın faydası yok, çünkü Avrupa'nın belgelenmiş tarihinin Aristoteles'le baş ladığ ından emin olunabilir, çünkü bu zamandan önce her ş ey içinden çıkılmaz bir kronolojik karmaş aya karış mış tı. Mısır'da Gizemlerin Musa'nın günlerinden beri bilindiğ ini söylemek yeterlidir; ve Orpheus'un onları Hindistan'dan Yunanistan'a götürdüğ ünü. "Pânini'den önce yazı biliniyor muydu?" baş lıklı yazısında. (2)'de, Pandus'un M.Ö. 3.300 yıl kadar önce diğ er ırklar üzerinde evrensel hakimiyet kazandığ ı ve onlara "kurbanlık" gizemlerini öğ rettiğ i belirtilmektedir. (yedi telli lir, inisiyasyonun yedi katlı gizeminin sembolü), Orta Asya ve Hindistan'da gizemler zaten yaş landıkça paslanmış tı. Herodot, Orpheus'un gizemleri Hindistan'dan getirdiğ ini söylüyor; ve Orpheus, Homer ve Hesiod'dan çok öncedir. Yani zaten Aristoteles'in zamanında Avrupa'da ve hatta Mısır'da çok az gerçek usta kalmış tı.

Eski Mısır'ın çeş itli istilacılarının kılıcını dağ ıtanların mirasçıları da dağ ıldı; ve eğ er sekiz ya da dokuz bin yıl önce bilgi akış ı yavaş yavaş Orta Asya platolarından Hindistan'a, Avrupa'ya ve Kuzey Afrika'ya doğ ru sızmış olsaydı,

Machine Translated by Google

M.Ö 500'lü yıllardan önce menşe kaynağına doğru yukarı doğru ilerlemeye başlamıştır. Sonraki iki bin yıl boyunca Avrupa'da büyük ustaların varlığına dair bilgi neredeyse tamamen yok oldu, ancak bazı gizli yerlerde gizemler yine de tüm ilkel saflıklarıyla kutlandı. "Adalet Güneşi" gece yarısı gökyüzünde hâlâ parlıyordu; ve karanlık dünyanın üzerinde gezinirken, adyta'nın sonsuz ışığı inisiyasyon gecelerini aydınlattı. Gerçek gizemler hiçbir zaman halka açıklanmadı. Eleusina ve Agrae kalabalıklar içindi; acemiler için "iyi öğütler"in tanrısı, büyük Orfe tanrısı.

Sembolologların Güneş'le karıştırdığı gizemli Tanrı kimdi? Mısırlıların eski ekzoterik inancını bilen herkes, halk için Osiris'in gökyüzündeki Güneş, "göksel kral" Ro-Imphab olduğunu bilir; Yunanlıların Güneş'e "Jüpiter'in gözü" adını verdiklerini, modern Ortodoks Parsis'in ise "Hürmüz'ün gözü" olduğunu; ayrıca Güneş'in "her şeyi gören Tanrı" (.....), "Kurtarıcı Tanrı" ve "koruyucu Tanrı" (.....) olarak kabul edildiği.

Mariette Bey (3) tarafından tercüme edilen Berlin Paferonmes papirüsünde şöyle yazıyor:

Yücelik sana, ey Güneş!, ilahi çocuk... senin ışınların saflara ve saflara hayat gönderiyor... Tanrılar [çocukları] Tanrı] sana yaklaşanlar, tatlı bir korkuyla titriyorlar... Sen ilk doğansın, Tanrı'nın Oğlu, Söz'sün (4).

Kilise bu şartları benimsemiş ve İsa'nın geliş iyle ilgili kehanetler olarak kabul törenlerinin ifadelerini ve pagan kehanetlerinin tepkilerini almış tır. Ancak bunların hiçbiri yok çünkü bunların hepsi göze çarpan her inisiyeye yakışıyor. Hıristiyan Kiliselerinin ilahilerinde ve dualarında, çağımızdan binlerce yıl önce hiyeratik yazılarda kullanılan ifadeler varsa, bunun nedeni, Latinlerin, gelecek nesillerin bu aldatmacayı keşfetmemesi umuduyla, bunları utanmadan benimsemiş olmalarıdır; ve Kilise'nin cezasız kalmasını sağlamak amacıyla pagan el yazmalarının yok edilmesi için mümkün olan her şey yapıldı. Diğer dinler gibi Hıristiyanlığın da büyük kahinleri ve peygamberleri vardır; fakat seleflerininkini inkar etmek onun liyakatini arttırmaz.

Platon'u dinleyelim:

Biliyorsun ki Glaucus, iyiliğin üretiminden bahsettiğimde, Oğul'un Baba ile mükemmel bir benzerliğine sahip olduğunu kastediyorum.

Iamblichus, Güneş'i "ilahi zekanın veya Bilgeliğin görüntüsü" olarak adlandırır. Philo'nun sözlerini tekrarlayan Eusebius, doğan güneşi (.....) başmelek olarak adlandırır; ve polionymous (5) başmeleğin Söz veya Mesih olduğunu ekler. Güneş kelimesi solus yani "en yüksek" kelimesinden türetilmiş tir ve bu da amblemin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır. Ancak eskiler Güneş ile onun prototipi arasında ayrım yapıyordu.

Sokrates, Parsis'in bugün onu övmeye devam ettiği gibi, yükselen Güneş'i övdü. Homeros, Euripides ve Platon, Jüpiter-Logos'tan, yani "Kelime"den ya da Güneş'ten söz ederler. Ancak Hıristiyanlar, De Mirville ile birlikte, kahin bir soruya tanrı Iao'nun Güneş olduğunu söyleyerek yanıt verdiğinden, "biliyor olmaları gerektiğini" ileri sürerler. putperestler ve Yunanlılar, Yahudilerin Yehova'sı (6) Iao'nun kendisi olduğu ortaya çıktı.

Bu önermenin ilk kısmı ikinci kısmıyla ilişkili gibi görünmüyor; sonuçmantıksal olarak kabul edilse bile; Ancak Hıristiyanlar Iao ve Yehova'nın kimliğini kanıtlamakta ısrar ederlerse okültistler buna karşı çıkmayacaklardır, ancak bu durumda Yehova ve Bacchus'un kimliğini de kabul etmemiz gerekir. Şimdiye kadar Keldani halkı kadar Sabean (7) olan Yahudi putperestlerin tuniklerine sıkı sıkıya bağlı kalan uygar Hıristiyan âleminin halkının, Yehova'nın Yahudilerin Ja-va veya Iao kavramı olduğunu anlayamamaları gariptir. Fenikelilerin çeşitli gizem tanrılarından birinin veya kabirilerin gizli adı. Gizemlere yeni başlayan kişiler için Yehova hiçbir zaman İbranilerin düşündüğü gibi "en yüce Tanrı" olmadı; ama yalnızca görünür Güneş'e tabi olan tam bir ruh; tıpkı görünür Güneş'in inisiyeler için merkezi ruhsal Güneş değil, merkezi yıldız olması gibi.

Ve Rabbin meleği Manoah'a dedi: "Gizli olan adımı neden soruyorsun?" (8).

tanrı Bacchus'la birliktedir ve daha önce Peçeli İsis'te belirtildiği gibi kesinlikle öyledir.

Machine Translated by Google

Otod ile Sina Dionysos'un tanrısının kimliği pek tartışılmaz (9). Bacchus'a tapınılan her yerde Nyssa geleneği (10) ve onun büyüdüğü mağara biliniyordu. Yunanistan dışında Bacchus, Gizemlerin kurucusu Orpheus'un hizmetinde olduğu "her şeye gücü yeten Zagreus" olan yüce tanrıydı. Fakat; Musa'nın inisiye bir rahip, eserleri alegorik olarak aktarılan bir usta olduğunu kabul etmezsek, Kutsal Yazılara göre hem kendisinin hem de halkının Baküs'e tapındığını kabul etmek zorunda kalacağız:

Musa bir sunak inşa etti ve ona Yehova-Nissi [yani Iao-nisi veya Dionisi] adını verdi (11).

Bu ifadeyi doğrulamak için Osiris'in, Mısırlı Zagreus veya Bacchus'un, Mısırlılar tarafından Nissa olarak adlandırılan Sina Dağı'nda doğduğunu hatırlayacağız. Bronz yılan bir nis (.....) idi ve Nisan, Yahudi Fısıh ayıdır.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXI

GİZEMLERİN NESNELERİ

Tarihin hatırladığı ilk Gizemler Semadirek gizemleridir. Saf ateşin dağıtılmasının ardından yeni bir hayat başladı. Bu, inisiyenin, Hindistan'ın eski Brahminleri gibi "iki kez doğmuş" olmasını sağlayan yeni doğuşuydu.

Platon Phaedrus'unda (1) şöyle der:

Biz safken, haklı olarak en kutsanmış gizem olarak adlandırılabilecek şeye inisiye olduk.

Diodorus, Siculus, Herodot ve Fenikeli Sanchoniathon (en eski tarihçiler), bu Gizemlerin kökeninin zamanın sisleri arasında kaybolduğunu ve binlerce yıl öncesine, muhtemelen tarihsel çağlardan öncesine dayandığını söylüyorlar. Iamblichus, Pisagor'un "Byblos ve Sur'un tüm gizemlerine, Suriyelilerin kutsal törenlerinde ve Fenikelilerin gizemlerine inisiye olduğunu" söyler (2).

Isis Unveiled'da söylendiği gibi (I, 287):

Pisagor, Platon ve Iamblichus gibi kötüşöhretli ahlak sahibi insanlar Gizemler'de yer aldığında ve onlardan saygıyla söz ettiğinde, modern eleştirmenler onları yalnızca görünüşlerine göre yargılamakta yanılıyorlar.

Ancak eleştirmenlerin ve özellikle de Kilise Babalarının şimdiye kadar yaptığı şey budur. İskenderiyeli Clement "müstehcen ve şeytani" gizemlerden nefret ediyor, ancak bu kitapta daha önce alıntılanan eserlerinin diğer pasajlarında Eleusis gizemlerinin Yahudi gizemleriyle aynı olduğunu belirtiyor ve yine de bunların Yahudilerden alındığını iddia etmek istiyor. onlara.

Gizemler iki bölümden oluşuyordu. Küçük olanlar Agrae'de, büyük olanlar ise Eleusis'te tamamlandı; ve Aziz Clement'in kendisi de bunlara dahil oldu. Ancak Katharsis veya arınma testleri her zaman yanlış anlaşılmıştır. Iamblichus'un bu konuda söylediği en kötüsü, önyargıyla kör olmayanları tatmin etmeli.

Gizemlerdeki bu tür temsiller, görüntüyü yeniden yaratarak bizi ahlaksız tutkulardan kurtarmayı ve aynı zamanda ayinlere eşlik eden korkunçkutsallıkla tüm kötü düşünceleri yenmeyi amaçlıyordu.

Dr. Warburton şunu gözlemliyor:

Pagan dünyasının en bilge ve en iyi adamları Gizemlerin
En asil amaçlara, en değerli araçlarla ulaşmak için tüm saflığıyla kurulmuş lardı.

Her ne kadar her koşul ve cinsiyetten insanlar Gizemlere kabul edilse ve hatta bazılarına katılmak zorunlu olsa da, çok az kişi gerçek anlamda en yüksek ve nihai inisiyasyona ulaştı. Proclus, Platon'un Teolojisi'nin dördüncü kitabında Gizemlerin aşağıdaki derecelerini verir . Diyor:

Mükemmel ayin, Telete, muesis ve epopteia veya vahiy adı verilen inisiyasyondan önce gelir.
final.

İzmirli Theon da Mathematica adlı eserinde mistik ayinleri beş kısma ayırır:

Machine Translated by Google

Birincisi önleyici arıtmadır; çünkü gizemler, onları bilmek isteyenlere iletilmiyor; ama telkin sesiyle uyarılan bazı insanlar var... çünkü bu tür insanların gizemlerden dışlanmaması için, belirli arınmalardan geçmeleri ve ardından kutsal törenlerin alınması gerekir. Üçüncü bölüme epopteia veya resepsiyon denir . Ve vahyin amacı ve sonu olan dördüncüsü, (görevlendirme), başın bandajlanması ve taçların sabitlenmesidir (3)... bundan sonra inisiye meşale taşıyıcısı görevini veya herhangi bir görevi yerine getirir. diğer rahiplik hizmeti. Ancak tüm bunların ürünü olan beşinci kısım, Allah ile dostluk ve içiletişimdir. Bu son ve en önemli gizemdi (4).

Kilise Babaları tarafından şeytani olarak damgalanan ve modern yazarların alay ettiği Gizemler, en asil ve en saf amaçlarla oluşturulmuştu. Burada tekrarlamaya gerek yok, çünkü İsis Unveiled'de (II, 111, 113) inisiyasyon tapınağında dua ederek, özel teurji çalışmasıyla dua ederek, tüm öğrencilerin onun ölümsüzlüğünün kanıtını elde ettiği söylenmişti . ruhu ve ruhunun hayatta kalması. Platon, Phaedrus'ta son destandan söz ederek şöyle diyor:

Gerçekten en kutsalları diyebileceğimiz bu gizemlere bir kez alıştığımızda , periyodik olarak bize saldıran iblislerin heyecanlarından kurtulduk. Ayrıca bu ilahi inisiyasyon sayesinde saf ışıkta ortaya çıkan basit, hareketsiz ve kutsanmış vizyonların seyircisi olduk (5).

Bu örtülü itiraf, inisiyelerin teofaniden keyif aldıklarını, yani gördüklerini gösteriyor.
tanrıların ve ölümsüz ruhların vizyonları. Taylor'ın doğru bir şekilde çıkardığı gibi:

Epopteia'nın veya son vahyin en yüce kısmı, muhteşem ışıkla (7) kaplanmış tanrıları (6) düşünmekten oluşuyordu.

Proclus'un konuyla ilgili açıklaması tüm şüpheleri ortadan kaldırıyor:

Tüm inisiyasyonlarda ve gizemlerde tanrılar çeşitli biçimlerde ortaya çıktı. Bazen bunların biçimsiz bir ışığı manzaraya sunulur, bazen ışık insan biçimini alır (8), bazen de farklı bir biçimde görünür.

Ayrıca:

Yeryüzünde var olan her şey, küredeki bir şeyin sureti ve gölgesidir; ve bu göz kamaştırıcı şey (Ruh-Ruh'un prototipi) değişmeden kalırken , gölgesi de öyle. Bu parlak şey gölgesinden ayrıldığında, hayat da gölgesinden ayrılır. Üstelik o ışık, kendisinden daha parlak bir şeyin gölgesidir (9).

Platon'un ikinci ifadesi, eskilerin gizemlerinin bugün Budistler ve Hindu üstadları tarafından hala uygulanmakta olanlarla aynı olduğunu doğrulamaktadır. En yüce ve gerçek vizyonlar, kademeli inisiyasyonların düzenli disiplini ve psişik yeteneklerin gelişimi yoluyla elde edildi. Mısır ve Yunanistan'da Mystae, Proclus'un "mistik doğalar" ve "parlayan tanrılar" olarak adlandırdığı şeylerle yakın bir birlik içindeydi, çünkü Platon'un dediği gibi:

Biz saf ve tertemizdik, beden dediğimiz bu etrafı saran elbiseden arınmıştık.
istiridye gibi kabuğuna bağlıyız (10).

Isis Unveiled Doğu ile ilgili olarak (11) şöyle diyor :

Gezegensel ve karasal Pitris doktrini yalnızca eski Hindistan'da ortaya çıktı.
ayrıca şimdi, tümüyle, inisiyasyonun son anında ve daha yüksek derecelerdeki üstatlara.

Machine Translated by Google

Şimdi Pitris kelimesini inceleyelim ve onun hakkında bir şeyler daha söyleyelim. Hindistan'da, inisiyasyonun üçüncü derecesinin şelasının iki gurusu veya öğretmeni vardır: biri, ölümlü bedende usta olan; diğeri, yüksek seviyelerden yüksek üstadları bile uyaran ve talimat veren, bedensiz ve görkemli mahâtma. Son ve ebedi yeminlerinin günü ve saatine kadar yaşayan öğretmenlerini, gurularını bile gören kabul edilmiş müritlerin sayısı çok azdır. Bu, Isis Unveiled'de, fakirlerin (12) çok azının, "ne kadar saflıkları, iffetleri ve bağlılıkları olursa olsun, ilk doğumlarından önce bir insan pitarının (13) astral formunu görmüş olduklarını belirtirken söylendiği anlamına gelir. ve son başlatma. Eğitmeninin, gurusunun huzurunda ve tam da vatou-fakir'in (yeni inisiye olmuş şela) her türlü koruma için yedi düğümlü bambu asası ile yaşayanların dünyasına gönderilmesinden önce, aniden yüz yüze yerleştirildiği zamandır. [Pitar'ının veya Babasının, yüceltilmiş görünmez Üstadının veya bedensiz Mahâtma'nın] bilinmeyen VARLIĞI ile yüzleşmek. Bunu görüyor ve elle tutulamayan formun ayaklarına kapanıyor; ama kutsal hecenin en yüce gizemi olan yüce çağrışımın büyük sırrı ona henüz güvenilmemiştir.

Eliphas Levi'ye göre inisiye biliyor; ve bu nedenle "her şeyle yüzleşin ve sessiz olun."
Büyük Fransız Kabalist şöyle diyor:

Onu sık sık üzgün göreceksiniz; asla cesareti kırılmadı veya umutsuzluğa kapılmadı. Çoğunlukla fakir; asla aşağılanmaz veya aşağılanmaz. Çoğunlukla zulüm görüyor; asla yılmadı ya da mağlup olmadı. Çünkü Orpheus'un dul kalmasını ve öldürülmesini, Musa'nın sürgününü ve yalnız ölümünü, peygamberlerin şehit ediliş ini, Apollonius'un işkencelerini, Kurtarıcı'nın çarmıhını hatırlıyor. Hafızasına bugüne kadar iftira atılan Agrippa'nın nasıl bir terkedilmişlik halinde öldüğünü biliyor; Büyük Paracelsus'un ne gibi zorluklarla karşı karşıya kaldığını ve Raymond Lullus'un kanlı ölümünden önce katlandığı her şeyi biliyor. İsveçborg'un bildiklerinden dolayı affedilmeden önce kaybolmuş gibi davranması, hatta aklını kaybetmiş gibi davranması gerektiğini unutmayın; San Martí n'in hayatı boyunca gizli kalması gerektiğini; Cagliostro'nun Engizisyon zindanlarında unutularak öldüğü (14); ve Cazotte giyotinde can verdi. O, tüm bu kurbanların varisi ve hiçbir şeyden korkmamasına rağmen sessiz kalmanın gerekliliğini anlıyor (15).

Masonluk (16), Ragon'un büyük otoritesine göre üçtemel dereceye dayanır. Bir Masonun üçü görevi nereden geldiğini, kim olduğunu ve nereye gittiğini araştırmak ; yani kişinin kendini ve gelecekteki dönüşümünü incelemesi (17). Mason inisiyasyonları daha küçük gizemlerden kopyalandı. Üçüncü derece, hem Mısır'da hem de Hindistan'da çok eski zamanlardan beri biliniyordu ve localarda "dul kadının oğlu Hiram-Abiff'in ölümü ve diriliş i" adı altında gevşek bir şekilde korunuyor. Buna Mısır'da "Osiris" deniyordu; Hindistan'da "Loka-chakshu" (dünyanın gözü) ve ayrıca "Dinakara" (günün yaratıcısı) veya Güneş, her yerde ayinin kendisi "ölüm kapısı" adıyla anılırdı. Typhon tarafından öldürülen Osiris'in tabutu veya lahiti, yanında acemi ve etrafındaki inisiyelerle birlikte Ölüm Salonunun ortasına yerleştirildi. Acemiye cinayete katılıp katılmadığı soruldu; Reddetmesine rağmen çok sert testlere tabi tutuldu, ardından giriş imi başlatan kişi baltayla kafasına vurma hareketi yaptı. Daha sonra yere atıldı, bedeni mumya gibi çarşaflara sarıldı ve üzerine gözyaşı döküldü. Daha sonra şimşek çaktı, gök gürültüsü yankılandı ve sözde ceset alevler içinde kaldı, ta ki sonunda aday kaldırılıncaya kadar.

Ragon, bir zamanlar başlatıcı rolünü oynayan İmparator Commodus'un o kadar kaba davrandığı ve hatta baltayla vurarak inisiyeyi öldürdüğüne dair bir söylenti yayar. Bu, Hıristiyanlık döneminin ikinci yüzyılında küçük gizemlerin varlığını sürdürdüğünü gösteriyor.
Atlantisliler gizemleri Orta ve Güney Amerika'ya, Kuzey Meksika ve Peru'ya şu zamanlarda ithal ettiler:

Kuzeyden (aynı zamanda Hindistan olan yerden) gelen bir yaya, Mançurya, gelecekteki Tataristan Körfezi, Kuril ve Aleucian Adaları üzerinden yürüyerek Alaska Yarımadası'na ulaşabilir; Güneyden gelen diğer gezginler ise Siam'dan geçip Polinezya adalarını geçerek Güney Amerika kıtasına yürüyerek gidebiliyordu (18).

Meksika ve Peru'nun yıllıklarını yok eden İspanyolların istilası sırasında gizemler devam etti, ancak birçok piramidin (antik bir tarihin malikaneleri) kutsallığını bozamadılar.

Machine Translated by Google

Kalıntıları Puente Nacional, Cholula ve Teotihuacan'a dağılmış durumda. Palenque'nin, Chiapa'daki Ococimgo'nun ve Orta Amerika'daki diğer Kolomb öncesi kentlerin kalıntıları iyi bilinmektedir. Guiengola ve Mitla'nın piramitleri ve tapınakları sırlarını açığa çıkarırsa, mevcut Doktrin bunun Doğanın en büyük gerçeklerinin habercisi olduğunu kanıtlayacaktır.

Bu arada, tüm bu yerlere Mitla, yani "üzücü yer" ve "ölülerin evi" (saygısızlık) denilebilir .

BÖLÜM XXXII

GİZEMLERİN İZLERİ

Kraliyet Masonik Ansiklopedisi'nin "Güneş "le ilgili makalesinde şöyle deniyor :

Güneş , özellikle Masonlukta bir sembol olarak her zaman önemli bir rol oynamış tır. V. . M. . yükselen Güneş 'i temsil eder; S. . V. . Meridyendeki Güneş ve P. . V. . batan Güneş .. Druidik ayinlerde, baş druid Güneş 'i temsil ediyordu ve törenlerde biri batıda Ay'ı, diğeri meridyende Güneş 'i temsil eden iki yetkili tarafından yardım ediliyordu. Bu sembol hakkında uzun uzun tartışmalara girmek kesinlikle yersizdir.

Gerçekte "işe yaramaz", çünkü XXIX. Bölüm'ün sonunda yapılan alıntılarda görülebileceği gibi, Ragon bunu zaten uzun uzadıya tartışı tı. Masonluk ritüellerini daha önce de belirttiğimiz gibi Doğu'dan almış tır. Ve eğer modern Gül-Haçlılar için "kaotik bilgilerinin belki de arzu edilen bir kazanım olmadığı" doğru bir şekilde ifade edilebiliyorsa, aynı şey Masonluğun diğer dalları için de daha doğru bir şekilde ifade edilebilir, çünkü üyeleri , Masonluğun anlamı hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmemektedir. onların sembolleri. Kraliyet Ansiklopedisi'ne göre "yuvarlak kuleler" ile ilgili olduğu gibi her biri yetersiz olan birçok hipotez ortaya atılmış tır .

Machine Translated by Google

Masonlar, Masonik İ nisiyasyon ile ilgili oldukları fikri, onunla uğ raş maya değ er olmadığ ı için elbette bir kenara atılabilir. Doğ u Asya'da bulunan "kuleler" inisiyasyon gizemleriyle, yani Vishvakarman ve Vikartana ayinleriyle ilgiliydi. Tesadüf eseri bir yeraltı mahzeni olan bir tapınak yoksa, inisiyasyon adayları üçgün üçgece boyunca bunlara yerleş tirildi. Bu yuvarlak kuleler baş ka hiçbir amaçiçin inş a edilmedi. Pagan kökenli bu anıtlar, "kendi yuvalarını örten" Katolik din adamları tarafından itibarsızlaş tırılmış olsa da, hâlâ Kadim Bilgeliğ in yıkılmaz kalıntıları olarak kalıyorlar. Bu nesnel ve yanıltıcı dünyamızda hem iyi hem de kötü bir amaca aynı anda hizmet edemeyecek hiçbir ş ey yoktur. Böylece son zamanlarda antropomorfistler ve uğ ursuz yolun inisiyeleri , ilkel bilge sakinleri tarafından terk edilen bu saygı duyulan sessiz harabelerin çoğ unu ele geçirdiler ve onları fallik anıtlara dönüş türdüler; ancak bu, onun gerçek anlamının kasıtlı ve kötü niyetli bir yorumuydu ve ilkel kullanımından bir sapmaydı. Güneş her zaman, kalabalıklar için bile, ... "göklerin tek kralı ve tanrısı" olmasına ve ..... Orpheus'un "İ yi Öğ üt tanrısı" olmasına rağ men, tüm dış sal dinler, sıradan insanın antropomorfize ettiğ i ikili bir yöndür. Böylece Güneş , Osiris-Typhon, Hürmüzd-Ahriman, Bel-Jüpiter ve Baal, yani yaş am ve ölümün ış ık vereniydi. Ve böylece, baş langıçta üstün yönü yüceltmek için inş a edilen aynı monolit, aynı sütun, piramit, kule veya tapınak, zamanla putperest bir tapınağ a dönüş ebilir; ya da daha kötüsü, kaba ve acımasız biçimiyle fallik bir amblemde.

Hinduların lingamının son derece manevi ve felsefi bir anlamı vardır ; ancak misyonerler bunda yalnızca "müstehcen bir amblem" görüyorlar; ancak bu, İ ncil'in bize bahsettiğ i, erkeksi Yehova'nın onuruna dikilmiş kesilmemiş taş sütunlarla tamamen aynı anlama geliyor. Ancak bu, Yunanlıların pürelerinin, Sardunya'nın nur-hag'larının, Meksika'nın teocalli'sinin vb. İ rlanda'nın "yuvarlak kuleleri" ile aynı karaktere sahip olmasını engellemez. Bunlar kutsal inisiyasyon yerleriydi.

1877 yılında bu eserin yazarı, çok seçkin bazı bilim adamlarının otoritesi ve görüş leriyle desteklenen, Chrestos ve Christos kelimeleri arasında büyük bir fark olduğ unu ve bu farkın derin ezoterik anlam taş ıdığ ını ileri sürme cesaretini gösterdi; Çünkü Christos "yaş amak" ve "yeni hayata doğ mak" anlamına gelirken, Chrestos "erginlenme" dilinde insanın mahrem, aş ağ ı veya kiş isel doğ asının ölümü anlamına gelir. Bu nedenle brahminlere iki kez doğ an unvanı verilmiş tir; ve "Hıristiyanlık döneminden çok önce de Crestiyanlar vardı ve Esseniler de böyleydi" (1). Bu ifade için yazarın üzerine aş ılmaz sertlik lakapları düş tü; ancak danış ılabileceğ i kadar çok sayıda seçkin bilim adamının otoritesine güvenmeden bunu yapmaya asla cesaret edemezdi.

Bir sonraki sayfada ş öyle yazıyordu:

Lepsius, Nofre kelimesinin Chresto (iyi) anlamına geldiğ ini ve Osiris'in isimlerinden biri olan "Onnofre"nin "Tanrı'nın tezahür eden iyiliğ i" olarak çevrilmesi gerektiğ ini belirtiyor. Mackenzie'ye göre, "İ sa'ya tapınma ilkel zamanlarda evrensel değ ildi", yani "Hıristiyanlık henüz ortaya çıkmamış tı; ancak Chrestos'a duyulan hayranlık ya da iyilik ilkesi, Hıristiyanlıktan birkaçyüzyıl önce ortaya çıktı ve hatta hala ayakta duran birçok anıtın da gösterdiğ i gibi, bu dinin genel olarak yerleş mesinden sonra da varlığ ını sürdürdü.

Ayrıca Hıristiyanlık öncesine ait bir mezar taş ı da bulunmaktadır (2):

....

Yeraltı Roma (3) adlı eserinde Rossi, yer altı mezarlarındaki bir yazıtta bize baş ka bir örnek veriyor: Elia Chreste, Pace'de (4).

Bugün yazar, tüm bu tanıklıklara, kendi görüş ünü geometrik gösterimlerle destekleyen bilgili bir yazarın tanıklığ ını ekleyebilir. Yazarının ilkel Aryanların "gizemli tanrısı" Vishvakarman'ı duymamış olabileceğ i Ölçümlerin Kökeni'nde , açıklamaları ve notları nedeniyle oldukça merak edilen pasajlar yer alıyor. Chrestos ve Christos terimleri arasındaki farkı ele alırken sözlerini ş öyle bitiriyor:

İ ki Mesih vardı. Dünyayı kurtarmak için uğuruma inen biri. Bu, altın ış ınlarından mahrum bırakılan ve söz konusu kaybın sembolü olarak dikenlerle taçlandırılan Güneş 'ti. Diğ eri ise göksel kemerin tepesine çıkan ve Yahuda kabilesinin aslanı tarafından kiş ileş tirilen muzaffer Mesih'ti. Her iki durumda da çarmıhı taş ıdı: birinde aş ağ ılanmak için, diğ erinde ise yaratılış yasasını düzenlemek için; o Yehova'ydı.

Machine Translated by Google

Daha sonra yazar bize daha önce de söylendiği gibi "iki Mesih'in var olduğuna" dair "kanıt" vermeye çalışıyor. Ve İsa'nın ilahi ve mistik karakterini ölümlü yaşamındaki bu olaydan tamamen bağımsız bırakarak, yazıya aktarılan pasaj şüphesiz onu, ayinleri arasında çömezin ölümü ve ruhsal diriliş inin, yani acı çekmenin de yer aldığı Mısır gizemlerine inisiye olarak sunar. Chrestos'un denemeleri ve yenilenme yoluyla yeniden doğuşu; çünkü bu evrensel olarak benimsenmiş bir ayindi.

Doğulu inisiyenin içine indiği "uçurum", söylendiği gibi, aşağı dünyanın yedi bölgesinden biri olan ve büyük "Yılan Tanrı" Vâsuki tarafından yönetilen Pâtâla'ydı. Pâtâla, Doğu sembolizminde, Skinner'ın söz konusu duruma uygulanan İbranice shiac sözcüğünde keşfettiği çoklu anlamın tam olarak aynısına sahiptir . Akrep burcuyla eşanlamlıydı; çünkü Pâtâla'nın derinlikleri, zafere giden "yeni doğan" tarafından temsil edilen "yeni Güneş 'in parlaklığıyla doyurulmuştu"; ve Pâtâla belli bir anlamda "bir uçurum, bir mezar, ölüm yeri ve hades veya cehennemin kapısı" idi ve hala da öyledir; Bu nedenle Hindistan'ın kısmi ve zahiri inisiyasyonlarında adayın Patala'ya gitmeden önce buzağının rahminden geçmesi gerekiyordu. Laik anlamda Pâtâla antipodların bölgesidir; Kızılderililer Amerika kıtasına Pâtâla diyorlar. Ancak sembolik olarak bu ve çok daha fazlası anlamına gelir ve Pâtâla'nın yönetici tanrısı Vâsuki'nin Hindu panteonunda aynı büyük yılan veya Nâga figüründe temsil edilmesi koşuluyla inisiyasyonla doğrudan ilişkilidir. tanrılar ve asuralar onu Mandara dağının etrafında bir halat olarak kullanarak okyanusun sularına dokundular ve onlardan amrita'yı veya ölümsüzlük suyunu çektiler.

Çünkü o aynı zamanda Vişnu'nun koltuğu olarak hizmet eden ve yedi dünyayı destekleyen yılan Şeşa'dır. Aynı şekilde Ananta da "sonsuzluktur", sonsuzluğun simgesidir; ve bundan, Kilise tarafından Şeytan'ın baştan çıkarıcı yılanı rolüne indirilen "Gizli Bilgelik tanrısı" türetilmiştir . Bütün bunlar, Hindu ve Budist panteonlarındaki çeşitli tanrıların ve bilgelerin niteliklerine ilişkin aynı ekzoterik açıklamalarla kanıtlanabilir. En iyi ve en bilgili oryantalistin, yalnızca okültizmin ve Gizli Doktrinin sağlayabileceği örtüşme noktalarını göz ardı ederken, doğu uluslarının sembolizmini doğru şekilde yorumlayamayacağını göstermek için iki örnek yeterli olacaktır. İşte örnekler: 1° Tibet'i gezen oryantalist bilim adamı Emilio Schlagintweit, bu ülkeyle ilgili bir eserinde bir efsaneden söz eder ve şöyle der:

> Nâgârjuna [yazarına göre "gerçek varlığı olmayan" mitolojik bir karakter] nâgalardan Paramârtha kitabını veya diğerlerine göre Avatamsaka'yı almıştır. Nâgalar, yılan soyundan gelen, insandan üstün varlıklar kategorisine giren ve Buda kanununun koruyucuları sayılan muhteşem yaratıklardı. Sakyamuni'nin bu manevi varlıklara, o zamanlar bunları kabul edecek kadar gelişmiş olmayan insanlara öğretilenden çok daha felsefi bir dini sistem öğrettiği söylenir (5).

Şimdi de öyle değiller; çünkü "en felsefi dini sistem", tüm bilimlerin temel taşı olan Gizli Doktrin, gizli Doğu felsefesidir ve bu çağın tipik varsayımıyla, tedbirsiz inşaatçılar tarafından bugün bile belki dünden daha fazla küçümsenmiştir. Alegori basitçe şu anlama gelir: "Yılanlar" (ustalar) "bilge adamlar" Nâgârjuna'yı başlattığında, Brahminler, onun rahiplik biliminin gizemlerinin ağağa çıktığını görmekten korkarak onu Hindistan'dan kovdular (ki bu onların Tanrı'ya olan nefretlerinin gerçek nedeniydi). Budizm); ve sonra Çin'e ve Tibet'e geçti ve orada birçok kişi iyi Buda Gautama tarafından öğretilen gizli gizemlerin gerçeklerine yönlendirdi. 2° Rig Veda'nın bazı ilahilerinin yazarı olan ve daha sonra Krishna'nın zamanında reenkarne olan büyük Rishi Nârada'nın gizli sembolizmi henüz anlaşılmamıştır . Ancak okült bilimlerle bağlantılı olarak Brahmâ'nın oğlu Nârada en seçkin karakterlerden biridir; İlk enkarnasyonunda doğrudan "İnşaatçılar"la ve dolayısıyla Hıristiyan Kilisesi'ne göre "yaratılış işinde Tanrı'ya yardım eden" yedi "Rektör" ile akrabaydı.

Oryantalistler bu büyük kişileştirme hakkında çok az bilgiye sahipler ve onun hakkında sadece Pâtâla'nın "şehvetli ve cinsel zevklerin yeri" olduğunu söylediğini biliyorlar. Bu kavramın eğlenceli olduğu düşünülüyor ve Nârada'nın "şüphesiz bu sözü hoş bulacağı" fikri öne sürüldü.

Machine Translated by Google

yer". Ancak yukarıda bahsedilen ifade onu basitçe gizemlerle doğrudan ilişki içinde olan, "deve dikenleri arasındaki uçurumda", "kurban Chrestos " durumunda ve oraya inen acı çeken bir kurban olarak sunan bir inisiye olarak sunar; Gerçekten bir gizem!

Nârada, Brahmâ'nın yedi Rishi'sinden veya "zihninin oğullarından" biridir. Hikayesi onun enkarnasyonu sırasında büyük bir inisiye olduğunu ve Orpheus gibi gizemleri onun kurduğunu gösteriyor. Mahabharata İffet yeminine sadık kalmak isteyen Nârada'nın, evreni doldurmak için oluşturulan planı bozan Daksha tarafından lanetlendiği ve yeni bir doğuma mahkum edildiği söylenir. Üstelik bir süre Krişna'nın yaşadığı dönemde, babası Brahmâ'ya evlenmesini tavsiye ettiği ve kendisinin bu tavsiyeye uymak istemediği için "sahte öğretmen" dediği iddiasıyla suçlanır. Bu onun bir inisiye olduğunu gösterir çünkü bu, ortodoks ibadete ve dine aykırıdır. Bu Rishi'yi ve lideri, "İnşaatçılar" ve "Göksel Ordu" arasında, Hıristiyan dinindeki başmelek Aziz Mikail ile aynı öneme ve saygınlığa sahip bulmak ilginçtir. Her ikisi de "bakire" erkeklerdir ve her ikisi de kendi "ev sahipleri" arasında yaratmayı reddeden tek kişilerdir. Nârada'nın, Daksha'nın dünyayı doldurmak amacıyla sahip olduğu beş bin çocuk olan Hari-ashvaları üremekten caydırdığı söylenir. O zamandan beri Hari-ashvalar "tüm bölgelere dağıldılar ve geri dönmediler." İnisiyeler bu Hari-ashva'ların enkarnasyonları olabilir mi?

Son sınavın üçüncüsü olan yedinci günde, acemi, ikinci ruhsal doğumundan sonra yüceltilmiş ve ölüme karşı zafer kazanarak yeryüzüne dönen, yenilenmiş bir adam olarak yeniden ortaya çıktı. O zaten bir hiyerofandı.

Moor'un Hindu Pantheon adlı eserinde (yazar yanlışlıkla Vithoba, Güneş veya çarmıha gerilmiş Vişnu figürünü Krishna olarak alır ve ona "uzayda çarmıha gerilmiş Krishna" adını verir), Chrestos kapasitesinde oryantal bir çömezin temsili bir plakası. Aynı tablo , eserinde kendi deyimiyle "Hıristiyanlıktan önceki Hıristiyan sembolleri"ne dair çok sayıda kanıt toplayan Lundy'nin anıtsal Hıristiyanlığı'nda da karşımıza çıkıyor. Böylece Krishna ve Apollon'u "iyi çobanlar" olarak sunar; Krishna haçşeklindeki kabuğu ve çakrayı tutuyor ve Krishna'nın kendisi de yazarın dediği gibi "uzayda çarmıha gerildi". Bu rakam hakkında yazarın dediği gibi aslında şunu söylemek mümkündür:

Bu temsilin Hıristiyanlık öncesine dayandığına inanıyorum... Hıristiyan haçına çok benziyor... Ayak ve ellerdeki tırnakların şekli, tutumu, işaretleri Hıristiyan kökenine işaret ederken, yedi köşeli Partha Taç, Tahta ve inri eksikliği ve yukarıdaki ihtişamlı ışınları, Hıristiyan dışındaki kökenleri gösterir. İnsan, dünyalar var olmadan önce kendisini kurban olarak sunan Hint mitolojisinin kurbanı mı, yoksa aynı zamanda hem rahibi hem de kurbanı mı olacaktı?

Kesinlikle bu kadar.

Kendisini evrene haçbiçiminde damgalayan Platon'un ikinci Tanrısı olabilir mi? Yoksa kırbaçlara, işkencelere ve hapislere katlanarak sonunda çarmıhta ölecek olan onun ilahi adamı mı ?

Bütün bunlar ve çok daha fazlası. Arkaik din felsefesi evrenseldi ve gizemleri insanlık kadar eskiydi. Güneş 'in ebedi sembolü (astronomik olarak arıtılmış), mistik önemiyle yeniden oluşturulmuş ve herkesin "Tanrı'nın çocukları" olduğu masum insanlığın anısına tüm inisiyeler tarafından sembolize edilmiş tir. kötü'" Fakat bu, bir ideal olarak Mesih'in, ilahi bir insan olarak İsa'nın saygınlığını herhangi bir şekilde zedeler mi? Mümkün değil. Aksine. Eğer onun tek başına görünmesi ve diğer tüm "Tanrı'nın oğullarından" daha fazla yüceltilmesi sağlanırsa, bu, Hıristiyan olmayan uluslarda yalnızca kötü duygular uyandırabilir, onların nefretini kışkırtabilir ve savaşlara ve kötü kargaşaya yol açabilir. Öte yandan, eğer onu uzun bir dizi "Tanrı'nın oğulları" ve "ilahi Işığın oğulları" arasına yerleştirirsek, o zaman her insan bu çeşitli idealler arasından, yardım için başvurduğu Tanrı'yı seçebilecektir. ve böylece gökte olduğu gibi yerde de ona tapar.

Bu sözde "kurtarıcılar"ın çoğu, örneğin Krishna gibi "iyi çobanlardı" ve hepsinin "yılanın kafasını kırdıkları", yani şehvetli duygularını yendikleri söylendi. doğaya hükmetti ve ilahi ve gizli Bilgeliğe hükmetti. Apollon yılan Python'u öldürdü

Machine Translated by Google

bu onu büyük Ejderha Şeytan olma sorumluluğundan kurtaran gerçektir; Krishna kara yılan Kâlinâga'ya; ve İskandinavların Thoth'u haçbiçimli sopasıyla sembolik sürüngenin kafasını ezdi.

Mısır'da en önemli şehirler mezarlıktan kutsal bir gölle ayrılmıştı. Ölüler Kitabı'nda anlatıldığı gibi (Buensen'in dediği gibi "o değerli ve gizemli kitap") manevi dünyada gerçekleşen aynı yargılama töreni, mumyanın gömülmesi sırasında da yeryüzünde gerçekleştirildi. Kıyıda toplanan kırk iki yargıç, ölen kişinin "ruhunu" dünyevi yaşamındaki eylemlerine göre yargıladı. Daha sonra rahipler kutsal bölgeye geri döndüler ve acemilere o ruhun olası kaderi ve o sırada ruhun girdiği görünmez krallıkta meydana gelen ciddi drama hakkında bilgi verdiler. Al-om-jah veya yüce Mısırlı hiyerofan, acemilere ruhun ölümsüzlüğü fikrini güçlü bir şekilde aşıladı. Burada Mısırlı rahipler tarafından kutlanan Crata Nepoa gizemlerinde inisiyasyonun yedi derecesinden dördünün kısa bir açıklaması yer almaktadır.

Thebes'te ilk "on iki iş kenceyi" yaş adıktan sonra, aceminin tutkularına hakim olması ve içsel Tanrısı veya yedinci ilkesi fikrini bir an bile kaybetmemesi gerekiyordu. Daha sonra, saf olmayan ruhun başıboş durumunun bir sembolü olarak, birkaç merdiven çıkmak ve birçok kapalı kapısı olan karanlık bir mağarada dolaşmak zorunda kaldı. Bu sınavları başarıyla tamamlayarak Pastophoris rütbesini aldı ve bu rütbeyi Neocoric ve Melanphoris aldı. Daha sonra çok sayıda uzanmış mumyanın bulunduğu geniş bir yeraltı odasına götürüldü ve Osiris'in parçalanmış cesedini içeren tabutun huzurundaydı. Burası Ölüm Kapısı adı verilen Oda'ydı ve Eyüp kitabındaki şu ayet buna işaret ediyor: "Ölümün kapısı sana açıldı mı, ölülerin gölgesinin kapılarını gördün mü? "(6).

Böylece Eyüp'ün başlatıcısı olan "Rab", yani hiyerophant, Al-om-jah, şunu ima ederek sorar:
üçüncü derece inisiyasyon. Çünkü Eyüp Kitabı mükemmel bir inisiyasyon şiiridir.
Acemi bu çetin sınavın dehşetini atlatınca, Meclis Odası'na götürüldü.
onu yargılamaları için ruhlar. Diğer davranış kuralları arasında aşağıdakiler verildi:

Asla intikam arzularını beslemeyin. Kendi hayatınızı tehlikeye atsanız bile, her zaman kardeşinize yardım etmeye hazır olun. Ölüleri gömün. Her şeyden önce babaya ve anneye saygı gösterin. Yaşlılara saygı gösterin, zayıfları koruyun. Ölüm saatini ve yeni ve bozulmaz bir bedenle dirilmeyi daima hatırlayın.

Saflık ve iffet şiddetle tavsiye ediliyordu ve zina ölümle tehdit ediliyordu. Acemi böylece Kristophoros derecesini elde etti. Daha sonra IAO'nun gizemli adı ona iletildi.

Yukarıda belirtilen yüce ilkeleri Buda'nınkilerle ve "kurallarla" karşılaştırın.
Hindu münzevilerinin yaşamına dair" ve Gizli Doktrinin evrensel birliğini anlayacaklar.
Pek çok dini sembolde cinsel unsurun varlığını inkar etmek mümkün değildir; ancak bu hiçbir şekilde kınamayı hak etmez, çünkü tüm ülkelerin dini geleneklerinde ilk "insan" ırkının insanının babadan ve anneden doğmadığı bilinmektedir. Hem Rishiler ya da "Brahmâ'nın zihninin oğulları", hem de yayılımlarıyla Adam Kadmon, Sephiroth ve Anupâdakalar veya "babalarda" Dhyani-Budalar; Bodhisattvalar ve Mânushi-Budalar, inisiyeler onlardandır. , ortaya çıkan karasallar (erkekler): ilk ırk veya insan türü, tüm halklarda annesiz veya babasız doğduğu kabul ediliyordu. İnsan, "ânuş-Buda", Seth'in "Enoş" oğlu Manu, kendisine "İnsanın Oğlu" denildiği gibi, evrimin doğal yasasının kaçınılmaz ölümcüllüğü nedeniyle doğuşla doğmuştur. insan ırkı, manevi doğasının yerini tamamen fiziksel organizasyona bırakmak zorunda kaldığı dönüşüm noktasına ulaştı, "maddeye" ve nesile geçmek zorunda kaldı. Ancak insanın evrimi ve evrimi, başladığı gibi döngüseldir. Tabii ki, madde zihinlerimize, ilahi Birliğin ona nüfuz etmesinden ve onu kutsal emriyle bereketlemesinden sonra uzayın matrisinde tasarlanan Kozmos'un yüce sembolizmine kadar maddesellik fikirlerini akla getiriyor. İlkel insana da aynı görünüyordu; Irk. Gizemlerde kendini feda eden ve dünyayı yıkımdan (aslında nüfus azalmasından) kurtarmak için ruhsal olarak ölen kurbanın ilk ayini, dördüncü yarış sırasında, fizyolojik olarak artık bir gizem haline gelen bir olayı anmak için oluşturuldu.

Machine Translated by Google

Dünyanın sorunları arasındaki gizemler. İ branice Kutsal Yazılarda Kabil (eril) ve Habil (diş il), kendilerini feda eden ve kurban eden (Adem ve Havva'nın veya ikili Yehova'nın permütasyonları olarak) ve "ayrılık ve birlik" kanlarını döken çiftlir. amacı insan ırkını kurtarmak ve yeni bir türü veya fizyolojik ırkı baş latmaktır. Daha sonra, daha önce de söylendiğ i gibi, kaybettiğ i ruhsal haliyle bir kez daha yeniden doğ mak için, aceminin törende kurban edilen bakire bir buzağ ının (7) rahminden geçmesi gerekti, böylece yeniden bir temsili temsil ediyordu . Doğ um sürecine, daha doğ rusu insanın bu dünyaya ilk giriş ine, Vâch (yiyecek ve su üreten melodik inek), diş il Logos'a gönderme yapan büyük gizem: Aynı zamanda Tanrı'nın kendini feda etmesine de gönderme yapar. üçüncü ırkın "ilahi hermafroditi"; yani İ nsanlığ ın ruhsal güçkaybından sonra gerçek anlamda fiziksel dönüş ümü. Kötülüğ ün meyvesini iyilik meyvesiyle dönüş ümlü olarak tatmak nedeniyle, insandaki maneviyat yavaş yavaş körelmiş ve maddesellik canlanmış , dolayısıyla insan o andan itibaren mevcut nesil süreci boyunca doğ maya mahkum edilmiş tir. Bu, eskilerin örtülü ve gizli tuttuğ u hermafroditin gizemidir. Ne ahlak duygusunun yokluğ u, ne de aş ırı ş ehvetin baskınlığ ı, onları tanrılarını ikili bir açıdan değ erlendirmeye sevk etmedi; daha ziyade ilkel Doğ anın gizemleri ve prosedürlerinin bilgisi. Fizyolojiyi bizden daha iyi biliyorlardı. Antik sembolizmin gizli anahtarı, ulusal düş üncenin gerçek odağ ı ve pagan ve tek tanrılı panteonların neredeyse tüm tanrı ve tanrıçalarının, pagan ve tek tanrılı panteonların neredeyse tüm tanrı ve tanrıçalarının tuhaf hermafrodit imgeleri buradadır.

Sir William Drummond, Oedipus Judaicus adlı eserinde ş öyle diyor :

Bilimsel gerçekler rahiplerin sırlarıydı; Çünkü din bunlara dayanıyordu.

Misyonerlerin, Vaishnava'lara ve Krishna'ya tapanları, sembollerinde müstehcen anlamlar yükledikleri için bu kadar acımasızca suçlamaları anlaş ılır bir ş ey değ il; çünkü önyargılardan kör olmayan tüm yazarlar için derinlerdeki Chrestos'un (bununla mezarı veya cehennemi kastediyoruz) sembolünde de aynı ş ekilde cinsel bir öğ e olduğ u kuş kusuzdur.

Bugün bunu kimse inkar etmiyor. Orta Çağ 'ın "Gül-Haçkardeş leri" en iyileri kadar iyi Hıristiyanlardı da; ama yine de tüm ayinleri fazlasıyla fallik ve cinsel anlam taş ıyan sembollere dayanıyordu. Gül Haçlıların biyografisini yazan ve bu konuda önde gelen otoritelerden biri olan Hargrave Jennings, bu Kardeş lik hakkında ş unları söylüyor:

Golgota'daki iş kenceler ve kurbanlar, Haçtutkusu Gül-Haçlılar için görkemli ve kutsanmış bir zafer ve büyü, protesto ve çağ rıydı.

Kime karş ı protesto? Çarmıha gerilmiş Gül'ün, en büyük ve en gizli cinsel sembolün, yoni ve lingam'ın, kurban ve katilin, Doğ a'nın kadınsı ve erkeksi ilkelerinin protestosu. Jennigs , ölümünden sonra çıkan eseri Phallicism'de , Hıristiyanlar için en kutsal olan ş eydeki cinsel sembolizmi parlak sözlerle anlatıyor:

Kan taçtan, cehennemin dikenli çemberinden akıyordu. Gül kadınsıdır. Kadifemsi, kırmızı renkli yaprakları dikenler tarafından korunmaktadır. Gül en güzel çiçektir. Gül, Tanrı bahçesinin kraliçesidir (Meryem Ana). Ancak büyülü fikir ya da gerçek olan yalnızca Gül değ ildir; ancak "çarmıha gerilmiş gül" veya "ş ehit gül" (büyük mistik ve kıyamet figürü), tüm "Bilgeliğ in Oğ ulları"nın veya gerçek Gül Haçlıların tılsımıdır, prototipidir, hayranlık nesnesidir (8).

Tüm "Bilgeliğ in Oğ ulları" ndan , hatta gerçek Gül-Haçlılardan bile değ il. Çünkü bunlar, Doğ a'nın en asil sembollerini, hayvansal bakış açısının yanı sıra tamamen duygusal ve dünyevi olandan asla bu kadar kaba bir ş ekilde kurtarmaz. Gül-Haçlılar için "Gül", Mısırlı inisiyeler tarafından bakire İ sis'te temsil edilen, bereketli bakir toprağ ın, Doğ anın, insanların annesi ve bakıcısının simgesiydi. Doğ anın ve Dünyanın diğ er tüm kiş ileş tirmeleri gibi, İ sis de Osiris'in kız kardeş i ve karısıdır, çünkü Dünya ve Güneş aynı gizemli Baba'dan gelir ve ilkel mistisizme göre Güneş , Dünya'yı ilahi havayla döller. İ çinde

Machine Translated by Google

"Dünyanın Bakireleri", "Göksel Bakireler" de mistik Doğ anın saf ideali kiş ileş tirildi ve daha sonra Hıristiyan dünyasının Kurtarıcısının Annesi olan insan Meryem Ana'da kiş ileş tirildi. Teoloji, Yahudi bakirenin karakterini antik sembolizme uyarladı (9); ve bu olay için üretilen pagan sembolü değ ildi.

Homer ve Hesiod'dan çok önce bir kahraman olan Orpheus'un gizemleri Hindistan'dan getirdiğ ini Herodot'tan biliyoruz. Aslında Orpheus hakkında çok az ş ey biliniyor; Yakın zamanlara kadar Orfe edebiyatı ve hatta Argonautlar bile Pisistratus, Solon ve Pythagoras'ın çağ daş ı olan Onamkritos'a atfedilirdi. Onamkritos'un bu gelenekleri MÖ6. yüzyılın sonlarına doğ ru bugünkü ş ekliyle derlediğ i söylenirdi. yani Orpheus'un zamanından 800 yıl sonra. Ama ş imdi bize, Pausanias'ın zamanında, Vedalar'daki Brahmanlar gibi, Orpheik ilahileri ezberleyen ve bunları nesilden nesile sözlü olarak aktaran bir rahip ailesinin olduğ u söyleniyor.

Resmi bilimi Orpheus'a M.Ö. 1.200 yıl öncesine yerleş tirerek, gizemlerin, yani dramatize edilmiş okültizm'in, Keldanilerden ve Mısırlılardan önceki bir döneme ait olduğ unu kabul etmektedir.

Artık Avrupa'da gizemlerin azaldığ ını ve ortadan kaybolduğ unu söyleyebiliriz.

BÖLÜM XXXIII

AVRUPA'DA Gİ ZEMLERİ N SONLARI

Büyük Hermes'in Aesculapius'la olan diyaloğ unda öngördüğ ü gibi, yabancıların bile Mısır'ı canavarlara tapmakla suçlayacağ ı ve yalnızca anıtlarının taş larına kazınmış yazıtların (gelecek nesiller için anlaş ılmaz olan muammalar) hayatta kalacağ ı, yazarları ve yazarları dağ ıtacağ ı zaman gelmiş ti. rahipler Mısır'da kalanlar, kutsal sırlara saygısızlıktan kaçınmak için çöllere ve dağ lara sığ ındılar ve burada Esseneler'inkine benzer gizli topluluklar ve cemaatler kurdular. Hindistan'a ve hatta artık Yeni Dünya olarak adlandırılan kıtaya göçedenler, sessiz kalmaya ve bilgeliklerini daha önce hiç olmadığ ı kadar insanların gözünden gizleyeceklerine dair ciddi yeminlerle kendilerini adadılar.

Orta Asya'da ve Hindistan'ın kuzey sınırlarında, Aristoteles'in öğ rencisinin muzaffer kılıcı, fetih yolundaki ilkel dinin tüm kalıntılarını silip süpürdü; ve takipçileri dünyanın gizli köş elerinde saklanmak zorunda kaldı. **** döngüsü darbelere kadar bitti

Machine Translated by Google

Makedon fatihinin yarış saatinde gizemlerin ortadan kaybolduğu saatlerin ilk çanı çaldı. Son çanlar JC'den 47 yıl önce çalmaya başladı.

İnisiyasyon ayinleri ve gizemleriyle ünlü Celatas'ın Thebes'i Alesia (1), Ragon'un tanımladığı gibi:

Antik metropol, druidik inisiyasyonun mezarı ve Galya'nın özgürlüğü (2).

Demek ki çağımızın ilk yüzyılında gizemlerin son saati geldi. Tarih bize merkezi Galya'nın Roma'nın boyunduruğuna karşı isyan ettiğini gösteriyor. Ülke Sezar'a tabiydi ve isyan bastırıldı; bunun sonucu, Druidlerin rahip koleji ve tüm acemileriyle birlikte Alesia sakinlerinin katledilmesi ve yok edilmesi oldu; ardından tüm şehir yağmalandı ve yerle bir edildi.

Birkaçyıl sonra, daha az ünlü olmayan Bibractis şehri yok oldu ve bunun sonu anlatıldı.
Bu terimlerle Ragon:

Bilimin annesi, Thebes, Memphis ve Roma'nın öykünücüsü, Avrupa'nın ilkel halklarının ruhu olan Bibractis, kutsal druid koleji, kültürü ve 40.000 öğrencinin felsefe, edebiyat, gramer, hukuk öğrendiği okullarıyla ünlü bir şehirdi. tıp, astroloji, mimari ve okült bilimler. Yüz bin seyirciyi ağırlayabilecek devasa heykellerle çevrili bir amfi tiyatrosu, bir başkenti, Janus, Plüton, Proserpina, Jüpiter, Apollo, Minerva, Kybele, Venüs ve Anubis tapınakları vardı. Şehrin merkezinde, deniz tatbikatları için özel olarak kullanılan, inanılmaz yapıya sahip büyük gölü etiyle Naumaquia vardı. Aynı zamanda Campus Martius, su kemeri, çeşmeler, hamamlar ve kahramanlık zamanlarında inşa edilmiş duvarlar da vardı (3).

Doğanın büyük gizemlerindeki inisiyasyon sırlarının ve unutulmuş gerçeklerinin Avrupa için öldüğü Galya şehri işte böyle bir yerdi. Sezar, ünlü İskenderiye kütüphanesinin ciltlerini yaktı (4); fakat büyük fatihin uğursuz işini tamamlayan Arap generali Amrus'un vandalist suçlarını yeren Tarih, onun İskenderiye'yi ateşe veren ve neredeyse tüm şehri yok eden kişi olmasına rağmen onun için tek bir utançverici cümle bile içermiyor. Alesia ve Bibractis'te de aynı miktarda değerli belge var. Galyalı lider Sacrovir, Tiberius'un hükümdarlığı sırasında Roma'nın despotizmine karşı isyan etti; ancak çağımızın 21. yılında Silius tarafından tamamen mağlup edildi ve ana yandaşlarıyla birlikte Bibractis'in kapıları önünde diri diri yakıldı ve galipler daha sonra edebiyat ve okült bilimlere dair tüm hazinelerini korumadan alevlere teslim ettiler. Bugün Autun olan bu görkemli antik kentten Janus ve Kybele tapınakları gibi bazı anıtlar kalmıştır.

Ragon (5) şöyle devam ediyor:

MÖ2000 yıl önce kurulan Arles, 270 yılında yağmalandı. 40 yıl sonra Konstantin tarafından yeniden inşa edilen Galya'daki bu şehir, antik ihtişamının kalıntıları olarak amfitiyatroyu, başkenti, 17 metre yüksekliğindeki granit dikilitaşı, zafer anıtını korumuştur. kemer ve yer altı mezarları. Kelto-Galya medeniyeti böyle sona erdi. Sezar, Roma'ya layık bir barbar olarak, tapınakların ve inisiyasyon okullarının yağmalanması ve inisiyelerin ve druidlerin katledilmesiyle kadim gizemlerin yok edilmesini zaten tamamlamıştı. Roma hayatta kaldı; ama yalnızca küçük gizemler, okült bilimlerin gölgeleri vardı. Büyük inisiyasyon sona ermişti.

Bu kadar bilgili ve bilgili olmasına rağmen Ragon hâlâ bazı büyük kronolojik hatalar yapıyor. Occult Masonry adlı eserinden konumuza doğrudan gönderme yaptığı için bazı pasajlar veriyoruz:

Tanrılaştırılmış adamın (Hermes) yerine ilk yasa koyucu olan rahip-kral (rahip) Menes geçti ve yüz saraydan oluşan şehir Thebes'i kurdu ve onu ihtişamla doldurdu. Daha sonra Mısır'da rahiplik dönemi başlıyor. Rahipler hüküm sürer ve yönetirler. İsimleri tarihe geçmemiş 329 hiyerofan olduğu söyleniyor.

Machine Translated by Google

Ancak Ragon'a göre gerçek ustalar azaldıkça, rahipler kâr kalabalığ ından sahte olanları seçip onları taçlandırıp tanrılaş tırarak cahil kitlelerin hayranlığ ına sundular.

Rahiplerin kendilerine tabi kıldığ ı uğ ursuz vesayetten bıkan krallar isyan etti ve egemenliklerinin tamamını ele geçirdi. Daha sonra Memphis'in kurucusu Sesostris tahta çıktı (MÖ'den önce 1.613 yıl olduğ u söyleniyor). Rahip hanedanlarının yerini savaş çı hanedanları aldı... 1178'den 1122'ye kadar hüküm süren Keops, kendi adını taş ıyan büyük piramidi inş a etti. Rahiplere zulmetmek ve tapınakları kapatmakla suçlanıyor.

Ragon ona tarihsel bir değ er verdiğ ini iddia etse de bu tamamen yanlış tır. Cheops adı verilen büyük piramidin tarihi Baron Bunsen'e göre en azından M.Ö 5000 yıl öncesine kadar uzanmaktadır.
Bu bağ lamda Bunsen , Place of Egypt in Universal History (6) adlı eserinde "Mısır'ın kökenlerinin Hıristiyanlık döneminden 9.000 yıl öncesine dayandığ ını" belirtmektedir. Ve büyük piramit gizemlerin ve inisiyasyonların kutsal yeri olduğ undan (çünkü bu amaçiçin inş a edilmiş tir), Keops'un, eğ er büyük piramidin kurucusu ise, rahiplere ve rahiplere zulmettiğ ini varsaymak kanıtlanmış tarihsel gerçeklerle bağ daş maz. tapınakları kapattı. Dahası, Gizli Doktrin, Keops'un kendi adını taş ıyan piramidi değ il, baş ka herhangi bir piramidi inş a edebileceğ ini öğ retiyor.

Kesinlikle tarihsel olan ş u ki, "Etiyopyalıların istilası ve [M.Ö 570'te kurulan] on iki liderden oluş an konfederasyon nedeniyle, Mısır asası, rahiplik gücünü deviren, alt sınıftan bir adam olan Amasis'in eline geçti". Yüzyıllar boyunca Mısır'ın tacını rahiplerin tapınaklarında elinde bulunduran eski teokrasi yok oluyor."

İ skenderiye'nin kuruluş undan önce Mısır, dünyanın her yerinden öğ renci ve filozofların çekim merkeziydi ve bu amaçla Ennemoser ş öyle diyor:

Bu kadar farklı zamanlarda ve bu kadar farklı ülkelerde bu kadar uzun süredir var olmamıza rağ men nasıl oluyor da gizemler hakkında bu kadar az ş ey biliyoruz? En iyi cevap, inisiyelerin derin ve evrensel gizliliğ idir; buna en uzak antik çağ ın gizli bilgisine atıfta bulunan metinlerin yok edilmesini ve kaybolmasını da ekleyebiliriz.

Titus Livy tarafından anlatılan ve o kralın mezarında bulunan Numa'nın kitapları doğ a felsefesiyle ilgiliydi; ancak o zamanlar ulusal dinin gizemleri gizli kalsın diye açıklanmamış tı... Senato ve halk tribünleri bu kitapların yakılması konusunda anlaş tılar ve bu da yapıldı (7).

Cassain, 4. ve 5. yüzyıllarda iyi bilinen, geleneğ e göre Nuh'un oğ lu Ham'a atfedilen ve onun da Nuh'un oğ lu Seth'in dördüncü neslinden Jared'den aldığ ı söylenen bir kitaptan bahseder. Adem.

Mısırlı rahipler aynı zamanda simyayı da öğ retiyordu; Her ne kadar bu bilim insan kadar eski olsa da. Pek çok yazar, "kırmızı toprak" anlamına gelen isme dikkat çekerek Adem'in ilk usta olduğ una inanıyor. Alegorik perdesi altındaki gerçek yorum, Yaratılış 'ın altıncı bölümünde bize, insan kızlarını eş olarak alan ve onlara olağ anüstü dünyanın birçok gizemini ve sırrını açıkladıkları Tanrı'nın oğ ulları hakkında bilgi verirken verilmektedir. Olaus Borrichius simyanın beş iğ inin çok eski zamanlarda aranması gerektiğ ini söylüyor. Abderalı Demokritos simyacı ve hermetik bir filozoftu. İ skenderiyeli Clement bu bilim hakkında çok ş ey yazdı ve Musa ile Süleyman'ın bu bilimde baş arılı olduklarına inanılıyor.

W. Godwin ş öyle diyor:

Simyaya atıfta bulunan ilk orijinal belge, Diocletianus'un M.Ö 300 yıl sonrasına ait olan ve Mısır'da altın ve gümüş yapma sanatıyla ilgili tüm eski kitaplar hakkında özenli araş tırmalar yapılmasını emreden bir fermanıdır. alevlere.

Keldanilerin ve eski Çinlilerin simyası, yüzyıllar sonra Araplar arasında geliş en diğ er simyanın atası bile değ ildi. Ruhsal bir simya ve fiziksel bir dönüş üm var. Her ikisinin de bilgisi inisiyasyonlarda iletildi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXIV

GİZEMLERİN Hristiyanlık sonrası varisleri

Eleusis gizemleri ortadan kalkmıştı. Bununla birlikte, temel özelliklerini, eklektik sistemi teurji ve vecd ile karakterize edilen Neo-Platoncu Ammonius Saccas okuluna miras bıraktılar. Iamblichus, Mısır teurji doktrinini uygulamalarıyla birlikte ekledi; Yahudi Porphyry ise bu yeni unsura karşı çıktı. Ancak Yeni-Platoncu okul, birkaç istisna dışında, çilecilik ve tefekkür uyguluyordu ve onun mistikleri, Hindu adananlarınınki kadar katı bir disipline boyun eğiyordu. Onların çabaları, bugün suçlandıkları kehanet, büyücülük veya büyücülük uygulamalarında başarıya ulaşmak değil, daha ziyade içsel insanın veya manevi Ego'nun üstün yeteneklerini geliştirmekti. Okul, belirli sayıda ruhun, sakinin olduğunu ileri sürdü. Dünyadan ve insan döngüsünden tamamen bağımsız alanlarda, "tanrılar" ile insanlar arasında ve insan ile Yüce Ruh arasında aracılardı. Basitçe söylemek gerekirse, insan ruhu, gezegensel ruhların yardımıyla Emerson'un dediği gibi "dünyanın Ruhunun bir kabı" haline geldi. Tyanalı Apollonius böyle bir yeteneğe sahip olduğunu şu sözlerle kanıtlıyordu (Wilder'ın Neoplatonism and Alchemy adlı eserinde aktardığı) (1):

Şimdiyi ve geleceği berrak bir aynadaymış gibi görebiliyorum. Bilge kişi veba ve salgın hastalıkları toprağın yayılımlarına ve havanın bozulmasına bakarak tahmin etmez. Onları Tanrı'dan sonra ama insanlardan önce bilir. Theoi veya tanrılar geleceği görür; şimdiki kaba erkekler; bilge ne olacak.
Yaşamımın sadeliği bende öyle bir duyu keskinliği yaratıyor ki, bu, belirtilen eylemlerin gerçekleştirilebileceği yeni bir yetiye eşdeğerdir.

Wilder bu sözlere şu dikkat çekici yorumu yapıyor:

Buna manevi fotoğrafçılık diyebiliriz . Ruh, gelecek, geçmiş ve şimdiki olayların da kaydedildiği odadır; ve anlayış bunun farkına varır. Sınırlı dünyamızın ötesinde her şey bir günde gerçekleşir ve bir durumdur çünkü geçmiş ve gelecek şimdiki zamana dahildir. Bu muhtemelen İncil yazarlarının bahsettiği "büyük gün", "son gün", "Rab'bin günü", ölümden veya vecdden geçtiğimiz gündür . Daha sonra ruh bedensel engellerden kurtulur ve onun en asil kısmı daha yüksek doğa ile birleşir ve yüce varlıkların bilgeliğine ve öngörüsüne katılır (2).

Machine Translated by Google

Yeni-Platoncuların sisteminin Vedantçılarınkiyle aynı olduğ u Wilder tarafından ş u ş ekilde kanıtlanmış tır:
İ skenderiyeli teosofistler hakkında ş unları söyleyebiliriz:

Neo-Platonistlerin ana fikri, yüce ve eş siz bir Öz fikriydi... Tüm antik felsefeler, tanrıların veya dağ ıtıcıların (.....) theoi, melekler, iblisler ve diğ er ruhsal ajanların yüce Varlık'tan yayıldığ ını öğ retiyordu. Amonyak, Hermes'in kitaplarının doktrinini kabul etti; buna göre, ilahi Her ş ey ilahi bilgelikten veya Amun'dan çıktı; bilgelikten yaratıcının veya Yaratıcının ortaya çıktığ ı; ve Yaradan'dan madun ruhlar, dünyalar ve onların sakinleri son köken kaynağ ıdır. Birincisi ikincide, birinci ve ikinci üçüncüde yer alır ve bu serinin sonuna kadar devam eder (3).

Bu, Vedantin inancının sadık bir yankısıdır ve doğ rudan gizli Doğ u öğ retilerinden türetilmiş tir.

Aynı yazar ş öyle diyor:

Ferisiler veya Farsiler tarafından öğ retilen ve muhtemelen İ brani mezhebinin adından da anlaş ılabileceğ i gibi Pers Magi'den alınan Yahudi Kabala, bu doktrinle ilgilidir. Aş ağ ıdaki özette büyük ölçüde özetlenmiş tir:

İ lahi Varlık Herş eydir, tüm varoluş un kaynağ ıdır, Sonsuzdur. Bu bilinebilir. Evren bunu ortaya koyuyor ve O'nun sayesinde varlığ ını sürdürür. Baş langıçta O'nun nuru her yere yayıldı (4).

Zaman zaman kendi içine çekilir ve bu ş ekilde etrafında, yaratıcı ve kavramsal gücü içeren bir ış ın olan ilk yayılımını ileteceğ i boş bir alan oluş turur. Bundan IE veya Jah adı türetilmiş tir. Ş imş ek de tikkun'u , arketipi veya form fikrini üretir; ve bu yayılımda erkek ve diş i, yani yaratıcı ve kavramsal güçler yer alır. Buradan üçtemel güç gelir: Iş ık, Ruh ve Yaş am. Arketip ış ına veya ilk yayılıma katılır ve onun tarafından nüfuz edilir. Bu birleş me sayesinde model, sonsuz kaynağ ıyla mükemmel bir ş ekilde iliş kilidir. Model, Pisagor'un ve diğ er filozofların makrokozmosu olan ilk insan Adam Kadmon'dur . Ondan Sephiroth geldi... Sırasıyla Sephiroth'tan her biri bir öncekinden çıkan dört dünya ortaya çıktı ve alttaki dünya üsttekini kapladı. Bu dünyalar, ölçekten aş ağ ıya inildikçe daha az saftır; en alttaki ise maddi dünyadır (5).

Gizli Öğ retilerin bu örtülü açıklaması bu sefer okuyucularımıza açık bir ş ekilde görünecek. Bahsedilen dünyalar ş unlardır:

İ lki, Aziluth, çok saf yayılımlarla doludur (ilk ve neredeyse ruhsal insan ırkı).
İ kincisi, Beriah, daha alt seviyeden, birincinin [ikinci ırkın] hizmetkarı. Üçüncüsü, Jesirah, kerubiler ve seraphimler, Elohim ve B'ni-Elohim [tanrıların oğ ulları veya Elohim, üçüncü ırkımız] tarafından. Dördüncüsü, ş efi Belial (Atlantisli büyücüler) olan Klipputh tarafından hazırlanan Asiah'dır (6).

Bu dünyalar, göksel prototiplerinin dünyevi bir açılımıdır; bizim göremediğ imiz dünyalarda yaş ayan ebedi olmasa da kalıcı ırkların fani ve geçici gölgeleri ve yansımaları. Bizden önce gelen bu dört dünyadan (kök ırklardan), beş inci ırkımızın insanlarının ruhlarının unsurları türetilmiş tir: akıl, Manas veya beş inci prensip, tutkular ve zihinsel ve bedensel iş tahlar. Prototip dünyalar arasında "cennetteki savaş " adı verilen bir çatış ma ortaya çıktı; ve çok uzun yıllar sonra bu kavga Asya'nın Atlantislileri (7) ile üçüncü ırk olan B'ni-Elohim veya Tanrı'nın Oğ ulları (8) arasında yeniden ortaya çıktı. Sonra kötülük ve insanın zayıflığ ı yoğ unlaş tı çünkü Zohar'a göre üçüncü ırkın son alt ırkında :

İ nsanlar, tüm insanların ruhundan çıkan ilk babalarında (9) günah iş lediler; ve günahlarından dolayı daha fazla maddi bedene "sürgün edildiler", böylece suçlarının kefaretini ödeyip iyilik konusunda mükemmel hale gelebilsinler.

Gizli Doktrin, bunun, hiçkimsenin ne doğ al dürtüyle ne de intiharla muaf tutulamayacağ ı evrim sürecindeki zorunluluk ve ilerleme döngüsünü yerine getirmek olduğ unu söylüyor; çünkü hepimiz ilahi ış ık ve dinlenme ovalarına girmeden önce "devedikeni vadisini" geçmeliyiz. Ve böylece insanlar yeni bedenlerde yeniden doğ maya devam edecekler.

Machine Translated by Google

ta ki daha yüksek bir varoluş biçimine geçebilecek kadar saf olana kadar.

Bu, birinci ırktan yedinci ırka kadar insan ırkının, bu gezegende sanatsal bir gezi gerçekleş tirmek için yüksek yerlerden inen aynı aktörler topluluğ unu oluş turduğ u anlamına gelir. Saf ruhlar olarak yayılan bizler, içimizdeki (ş imdi Gizli Doktrin tarafından belli belirsiz ortaya çıkan) gerçeğ in bilgisini elde etmek için dünyaya indik; ve döngüsel yasa bizi, arka planını daha önce aktardığ ımız maddenin ters tepe noktasına götürdü. Aynı manevi yerçekimi yasası bizi yavaş yavaş baş ladığ ımız alanlardan çok daha saf ve daha yüksek alanlara doğ ru itecektir.

Tahminler, kehanetler ve kehanetler, yansımalarda ve gölgelerde gerçek görüntüler gören ve geçmiş olayları, sonsuzlukta yeri olmayan bir geleceğ in kehanet vizyonlarıyla karış tıran, algılara karş ı sağ ır olan adam için yanıltıcı fantezilerdir. Makrokozmos ve mikrokozmos, karmanın onları kendi dramlarını temsil etmeye yönlendirdiğ i her aş amada olduğ u gibi, her mevsimde aynı evrensel ve bireysel olaylar dizisini tekrarlar. Eğ er gerçek peygamberler olmasaydı sahte peygamberler de olmazdı ve bu nedenle her çağ da her iki soydan da vardı; Ancak ikisi de daha önce olmamış ve prototip olarak yüksek alanlarda (eğ er kolektif mutluluk veya talihsizliklerle ilgili tahmin ediliyorsa) veya yalnızca bir bireyi ilgilendiriyorsa önceki yaş amlardan birinde temsil edilmiş olan hiçbir ş eyi görmedi; çünkü her olay, olmuş olanın ve olacak olanın, kısacası sonsuzlukta her zaman var olanın silinmez bir hatırası olarak damgalanmış tır.

Zohar'ın ve diğ er Kabalistik kitapların ele aldığ ı "dünyalar" ve arınmalar, hem dünyamıza hem de ırklarımıza ve büyük döngüde ondan önce gelen diğ er kürelere ve ırklara atıfta bulunur. Gizemlerde bu temel gerçekler alegorik olarak temsil ediliyordu; ve dramanın sonsözü anastasis veya "sürekli varoluş " ve aynı zamanda "ruhun dönüş ümü" idi.

Neoplatonizm ve Simya kitabının yazarı eklektik doktrinlerin
Aziz Paul'un Mektupları ve ş u:

Kiliseler arasında az çok yoğ unlukla yayıldılar. Dolayısıyla ş una benzer pasajlar var: “Sen hata ve günah içinde ölmüş tün; bu dünyanın çağ ına göre, havayı yöneten arkona göre yürüdün .”
"Biz ete veya kana karş ı değ il, egemenliklere, güçlere, karanlığ ın efendilerine ve göksel dinlerin kötü ruhlarına karş ı savaş ıyoruz."
Ancak Pavlus'un, görünüş e göre Efes'te İ ncil'i İ brani-Mısır okulunun Gnostik fikirleriyle karış tırma çabalarına düş man olduğ u açıktı. Onun görüş üne uygun olarak en sevdiğ i öğ rencisi Timoteos'a ş unları yazdı: “Sana emanet ettiğ im değ erli yükü sağ lam tut; ve bazılarının iddia ettiğ i ve inançtan saptığ ı, sahte olarak irfan adı verilen yeni öğ retileri ve karş ıt ilkeleri reddeder” (10).

Ancak Gnosis Yüksek Benliğ in bilimi olduğ undan ve körü körüne inançbir mizaçve duygusallık meselesi olduğ undan; ve Pavlus'un öğ retisi daha modern olduğ undan ve onun yorumları, içsel gerçekleri gizlemek amacıyla Gnostiklerinkinden çok daha sıkı bir ş ekilde gizlendiğ inden, gerçeğ in bazı ateş li araş tırmacıları Gnostik fikirleri tercih etti.

Öte yandan, Havarilerin zamanında, din değ iş tirmiş herhangi bir haham kadar derin bilgiye sahip birçok öğ retmen, sözde "sahte Gnosis"i iddia ediyordu. Din değ iş tirdiğ inde Porphyry adını alan Yahudi Malek, eski geleneklerin desteklediğ i teurjiyle mücadele ettiyse de, bunu uygulayan Plotinus, Iamblichus ve Proclus gibi baş ka eğ itmenler de vardı. Proclus "seleflerinin teozofi ve teurjisini eksiksiz bir sistem halinde özetledi" (11).

Ammonius ile ilgili olarak aynı yazar (12) ş unu söylüyor: "İ skenderiyeli Clement ve Athenagoras ile Sinagog, Akademi ve diğ erlerinden çok bilgili adamlar tarafından desteklenen, herkese ortak bir doktrin öğ reterek görevini yerine getirdi."

Dolayısıyla ne Yahudilik ne de Hıristiyanlık eski pagan bilgeliğ ini yeniden biçimlendirmiyor; daha ziyade ikincisi yavaş ça, yavaş yavaş ve fark edilmeden yeni inanca fren yapıyor; ve ayrıca bu, doğ rudan Hikmet Dini'nden kaynaklanan eklektik teosofik sistemin yoğ un etkisini de aldı. Hıristiyan teolojisinde büyük ve asil olan her ş ey Yeni-Platonculuktan gelir.
Tekrarlamamız gerektiğ i çok iyi biliniyor; “Tanrı tarafından öğ retilen” ve “gerçeğ i seven” Ammonius Saccas'ın, okulunu, öğ retiyle dünyaya fayda sağ lamak amacıyla kurduğ unu

Machine Translated by Google

Gizli Doktrinin, daha sonra koruyucuları tarafından ağğ a çkmasına izin verilen kısımları (13).
Teosofi Cemiyeti'mizin modern hareketi de aynı baş langıçlara sahipti. Çünkü Ammonius'un Neo-Platoncu ekolü, bizim gibi, tüm mezheplerin ve halkların altın çağ ın ortak inancı altında uzlaş masını amaçedinmiş ti; İ nsanları uzlaş mazlıklarından (en azından dini konularda) caydırmaya çalış mak, tüm inançların az çok doğ rudan ortak ilkel anneleri olan Bilgelik Dini'nden kaynaklandığ ını kanıtlamak.

Eklektik teosofik sistem, Roma'dan ilham alan bazı yazarların zannettiğ i gibi, Hıristiyanlık döneminin üçüncü yüzyılına özgü değ ildir; ancak Diogenes Laertius'un gösterdiğ i gibi çok daha eski bir döneme aittir. Bu, Prolemaik hanedanlığ ın baş langıcına kadar uzanır; Bu adı taş ıyan tanrının rahibi olan büyük Mısırlı kahin ve peygamber Pot-Amun'un zamanında, çünkü Amun Bilgelik tanrısıydı. O güne kadar Yukarı Hindistan ve Baktriya'nın müritleri ile Batılı filozoflar arasındaki iletiş im kesilmemiş ti.

Ptolemy Philadelphus'un hükümdarlığ ı sırasında... İ branice öğ retmenleri Babil Koleji'nin hahamlarını taklit ediyorlardı. Yunan felsefelerinin yanı sıra Budist, Vedantin ve büyü sistemleri de öğ retiliyordu... Yahudi Aristobulus, Aristoteles'in ahlâk kurallarının Musa'nın kanunlarından (!) alındığ ını söylemiş ti; ve Philo, Pentateuch'u Pisagor ve Akademi'nin öğ retilerine uygun olarak yorumlamaya çalış tı . Josephus, Musa'nın Yaratılış 'ı alegorik bir üslupla yazdığ ını ve Karmel'in Essenelerinin, Hıristiyanlık döneminden çok önce zaten var olmalarına rağ men, Eusebius'un Hıristiyanlarla eş itlediğ i Mısırlı terapistlerde yeniden üretildiğ ini belirtir. Hıristiyanlık da İ skenderiye'de öğ retildi ve benzer bir değ iş ime uğ radı. Panthenus, Athenagoras ve Clement, Platoncu felsefeyi öğ renmiş ler ve onun Doğ u sistemleriyle esas birliğ ini görmüş lerdir (14).

Ammonius, Hıristiyan bir anne babanın oğ lu olmasına rağ men, her şeyden önce hakikati seviyordu ve gerçek bir Philaleteo'ydu. Farklı sistemleri uyumlu hale getirmek istiyordu çünkü Hıristiyanlığ ın diğ er inançların yıkıntıları üzerinde yükselme eğ ilimini zaten fark etmiş ti. Dini tarihçi Mosheim bu amaçla söylüyor.

Ammonius, yalnızca Yunan filozoflarının değ il, aynı zamanda yabancı ulusların filozoflarının da kendi doktrinlerinin temel noktaları üzerinde anlaş tıklarını görerek, çeş itli mezheplerin ilkelerini ağğ a çkarma görevini üstlendi, böylece bunların ortak kaynağ ı aynı kaynaktan çktı. hepsinin aynı sona doğ ru gittiğ i ortadadır. Mosheim'a göre Ammonius, halkın dininin felsefeyle paralel olduğ unu ve birinin yozlaş masının diğ erine hurafeler ve tamamen insani kavramlar bulaş tırdığ ını öğ retiyordu; Bu nedenle cüruftan arındırılarak, felsefi ilkelerin temelleri ortaya konularak orijinal saflığ ına kavuş turulmalıdır; çünkü Mesih'in ana düş üncesi, eski Bilgeliğ i bozulmamış bütünlüğ ü içinde yeniden canlandırmaktı (15).

Peki Hıristiyanlığ ın kurucusunun düş üncelerinde taş ıdığ ı bu "Kadim Bilgelik" neydi? Ammonius'un eklektik Teosofi okulunda öğ rettiğ i sistem, kendisinin toplamasına izin verdiğ i tufan öncesi bilgi kırıntılarından oluş uyordu. Edinburgh Ansiklopedisi'nde neo-Platoncu öğ retiler ş u ş ekilde anlatılmaktadır :

Ammonius, Mısır'da büyük bir bütün olarak kabul edilen Tanrı ve Evren hakkındaki hakim doktrinleri benimsedi; dünyanın sonsuzluğ u, ruhların doğ ası, İ lahi Takdir'in etkileri (Karma) ve dünyanın iblisler (ruhlar) tarafından yönetilmesi hakkında. Ayrıca insanların kendi ülkelerinin kanunlarına ve doğ anın emirlerine uygun olarak yaş amalarına olanak tanıyan bir ahlaki disiplin sistemi kurdu; ancak bilgelerden, tefekkür egzersizleri yoluyla zihnin yüceltilmesini ve bedenin cezalandırılmasını (16) talep ederek, iblislerin varlığ ından ve yardımından yararlanabilmeleri (kendi daimonları veya yedinci ilkeleri dahil) ve yükselebilmeleri için ölümden sonra yüce Baba'ya. Popüler dinleri ve özellikle Hıristiyanlığ ı yeni sistemiyle uzlaş tırmak için, pagan tanrıların tarihini alegorik bir ş ekilde sunarak, onların yalnızca daha düş ük bir ibadet derecesi ödenmesi gereken göksel elçiler (17) olduğ unu savundu. Ayrıca İ sa'nın büyük bir adam ve Tanrı'nın dostu olduğ unu kabul etti, ancak amacının cinler kültünü ortadan kaldırmak değ il (18), eski dini arındırmak olduğ unu söyledi.

Ammonius'un en önemli doktrinlerini ilettiğ i "gerekli ş ekilde eğ itilmiş ve disipline edilmiş " Philalethean inisiyeleri dış ında baş ka hiçbir ş ey söylenemez.

Machine Translated by Google

Zerdüş t ve Pythagoras'ın daha önce ve Gizemler'de yaptığ ı gibi, onları gizlilik yemini etmeye mecbur bıraktık (burada acemilerin veya din adamlarının öğ rendiklerini açıklamamaları için yemin etmeleri gerekiyordu). Büyük Pisagor öğ retilerini ekzoterik ve ezoterik olarak ikiye ayırdı (19).

İ sa, Tanrı'nın krallığ ının gizemlerini öğ rencilerine ayırdığ ı için aynısını yapmadı mı? kalabalıklara çift anlamlı benzetmelerle konuş urken?

Wilder ş öyle devam ediyor:

Böylece Ammonius çalış mayı hazırlanmış buldu. Derin manevi sezgisi, engin bilgi birikimi ve Pantenus, Clement ve Athenagoras gibi Hıristiyanlarla ve zamanının en bilgili filozoflarıyla olan dostluğ u, onu bu kadar tatmin edici bir ş ekilde yerine getirdiğ i görevi üstlenmeye davet etti... onun hizmeti bugün hala Hıristiyan aleminde görülüyor; çünkü tüm doktrinsel sistemler onun ellerinin izini taş ıyor. Bütün eski felsefelerin modernler arasında da taraftarları olmuş tur; hatta en eskisi olan Yahudilik bile büyük İ skenderiyeli Theodidaktos'un öğ retileri tarafından belirlenen değ iş ikliklere uğ ramış tır (20).

Ammonius tarafından kurulan (ve Teosofi Cemiyeti'ne bir prototip olarak önerilen) İ skenderiye'deki Yeni-Platoncu okulda, Pisagor ve ondan önceki diğ erlerinin onlara öğ rettiğ i gibi teurji ve büyü öğ retiliyordu; Proclus'a göre, sonraki tüm sistemler, Hindistan'ın yerlisi olan ve Yunanistan'a göçeden Orpheus'un öğ retilerinden türetilmiş tir.

Pisagor, Orpheus'un gizli alegoriler altında öğ rettiğ i ş eyi Orfik gizemlerden öğ rendi; ve Platon'un vardı Orpheus ve Pythagoras'ın yazıları sayesinde tüm bunların mükemmel bilgisi (21).

Philaletheanlar acemiler ve inisiyeler olarak sınıflandırıldı; eklektik sistem ise saf Vedantin karakterinin üçtemel ilkesine dayanıyordu: Yüce, eş siz ve evrensel bir Öz; insan ruhunun sonsuzluğ u ve bölünmezliğ i; ve mantraların kullanımı olan teurji. Gördüğ ümüz gibi Philalethean'ların da diğ er mistik okullar gibi gizli veya ezoterik öğ retileri vardı; ve gizemlere yeni baş layan kiş iler gibi, okült dogmaları sır olarak saklamaya yemin ettiler; tek fark, gizemlere yeni baş layanlar arasında yalancı ş ahitlik yapanlara uygulanan cezalar daha korkunçtu. Bu yasak sadece Hindistan'da değ il, Asya'daki Yahudi Kabalistler arasında da hâlâ mevcuttur (22).

Böyle bir gizliliğ in nedenlerinden biri, öğ renciliğ in gerçekten ciddi zorlukları ve yorgunluğ u ve inisiyasyonun doğ asında olan tehlikeler olsa gerek. Modern aday, tıpkı eski selefi gibi, ya kazanmalı ya da ölmelidir; Evet, daha da kötüsü aklını kaybetmiyor. Ancak, ayartmalarla önceden yüzleş meye hazır olan, dürüst, samimi ve her ş eyden önce fedakar bir insan için hiçbir tehlike yoktur:

Ölümsüz ruhunun gücünü tam olarak tanıyan ve onun her ş eye gücü yeten korumasından bir an bile ş üphe etmeyen kiş inin korkacak hiçbir ş eyi yoktu. Ama ne yazık ki! Hastalıklı maddi bir yaratık olan en ufak bir fiziksel korkunun, onun zarar görmezliğ ine olan inancını kaybetmesine neden olan adayın. Bu korkunçsırların yükünü üstlenecek ahlaki gücüne tam olarak güvenmeyen kiş i mahkum edildi (23).

Yeni-Platoncu inisiyasyonlarda bu tür tehlikeler yoktu. Bencil ve beceriksizler amaçlarında baş arısız oldular ve baş arısızlık onların cezasıydı. Nesne sermayesiydi: "Parçanın Bütünle birliğ i." Sayısız isimle Her Ş ey Bir'di; Aryanlar ona "göklerin parlak efendisi" anlamına gelen Dui adını vermelerine rağ men; Keldaniler ve Kabalistler, Iao; Samiriyeliler, Iabe; İ skandinavyalılar, Tuisco veya Tiu; Bretonlar, Duw; Yunanlılar Zeus'u; Romalılara göre Jüpiter , Varlıktır , eş siz ve yüce Yaratıcıdır (24), tüm yayılımların türemiş ve tükenmez kaynağ ı, yaş amın ebedi pınarı, her birimizin yeryüzünde bir ış ın taş ıdığ ı sonsuz ış ığ ın söndürülemez odağ ı. . Bu gizemler ve ecstasy üretmenin kuralları ve yöntemleri, Hindistan'dan Pisagor ve daha sonra Tyana'lı Apollonius aracılığ ıyla Yeni-Platonistlere ulaş mış tı. İ lahi Vidyâ veya Gnosis'in parlak odağ ı, zamanın baş langıcından beri İ lahi Bilgeliğ in ateş li jetlerinin aktığ ı ve ış ınların tüm dünyaya yayıldığ ı merkez haline gelen Âryavarta'daydı.

Machine Translated by Google

""ateş ten diller"" Samâdhi, söylendiğ i gibi, yüce bir coş ku veya durumdan baş ka bir ş ey değ ildir.
Porfir,

ilahi ş eyler ve Doğ anın gizemleri bize ifş a edilir; İ lahi ruhun, ş ekincesiz olarak insan ruhuyla iletiş im kuran, bu ş ekilde İ lahi Vasıf ile birliğ ini gerçekleş tiren, bedende yaş ayanın bedende olmayan hayata katılmasını sağ layan effluvium'dur.

Böylece, Doğ anın her yerde mevcut olduğ unu ve evrenselliğ ini göz ardı edenlerin doğ aüstü saydığ ı tüm fizik ve metafizik, doğ a bilimleri, büyü baş lığ ı altında öğ retildi. "İ lahi büyü insanı Tanrıya dönüş türür; "İ nsan büyüsü yeni bir ş eytan yaratır."

IŞ İ D Ortaya Çıktı'da ş öyle demiş tik :

Dünyanın en eski belgeleri olan Vedalar ve Manu Kanunları'nda Brahminler tarafından pek çok büyülü ayinin uygulandığ ını ve izin verildiğ ini görüyoruz (25). Tibet'te, Japonya'da ve Çin'de eski Keldanilerin öğ rettiğ i ş eyin aynısı bugün öğ retiliyor. Bu ülkelerin rahipleri de öğ rettiklerini kanıtlıyorlar; Yani, fiziksel sadelik ve ahlaki saflık, insana ölümsüz ruhunun hakimiyetini vererek, aynı zamanda ona kendisinden aş ağ ı olan temel ruhlar üzerinde gerçekten büyülü bir güçveren psiş ik kendini aydınlatma yeteneğ ini güçlendirir. Batı'da büyünün Doğ u'daki kadar eski olduğ unu görüyoruz. Büyük Britanya'nın druidleri bunu derin mağ aralarının sessiz mahzenlerinde uyguluyorlardı; ve Pliny birden fazla bölümü (26) Kelt liderlerinin "bilgeliğ ine" ayırmış tır. Semotis veya Galya druidleri fiziksel ve ruhsal bilimleri öğ retiyor ve evrenin sırlarını, gök cisimlerinin uyumlu hareketini, dünyanın oluş umunu ve hepsinden önemlisi ruhun ölümsüzlüğ ünü açıklıyorlardı (27). Görünmez Mimar tarafından inş a edilen doğ al akademilere benzeyen kutsal ormanlarda inisiyeler, insanın geçmiş ini ve geleceğ ini öğ renmek için gece yarısının sessiz saatinde buluş urlardı (28). Tapınaklarını aydınlatmak için yapay ış ığ a ihtiyaçları yoktu, çünkü gecenin iffetli tanrıçası gümüş ış ınlarını meş e ağ açlarının kuş aklı baş larının üzerinden gönderiyordu; ve beyaz cüppeli ozanlar yıldızlı kubbenin yalnız kraliçesiyle nasıl sohbet edeceklerini biliyorlardı (29).

Yeni-Platonculuğ un görkemli günlerinde ozanlar artık yoktu, çünkü onların devri sona ermiş ti ve son druidler Bibractis ve Alesia'da yok olmuş tu. Ancak Yeni-Platoncu okul uzun süre geliş meye, güçlü ve refah içinde kalmaya devam etti. Ancak öğ retilerinde Aryan bilgeliğ ini benimseyerek Brahminlerin bilgeliğ ini uygulamada baş arısız oldu. Yeni-Platonculuk, dünyanın ihtiş amına ve ihtiş amına çok fazla önem vererek ahlaki ve entelektüel üstünlüğ ünü çok açık bir ş ekilde gösterdi. Brahminler ve onların felsefe, metafizik, astronomi, ahlak ve din konularında uzman olan büyük yogileri, kendilerini dünyadan ve kendilerinden en ufak bir iyilik istemedikleri prenslerden (30) uzak tutarken, imparator Alexander Severus Julian ve aristokratların ve saraylıların çoğ u, dünyada özgürce yaş ayan Yeni-Platoncuların dogmalarını savunuyorlardı. Sistem, destekçileri arasında zamanın en göze çarpan ve eğ itimli adamlarını da sayarak birkaçyüzyıl boyunca hüküm sürdü. Piskopos Synesius'un öğ retmeni Hypatia, İ skenderiye Piskoposu Cyril'in kış kırtmasıyla Hıristiyan çeteler tarafından öldürüldüğ ü kader ve utançverici güne kadar okulun süsüydü. Okul sonunda İ mparator Justinianus'un kapatılmasını emrettiğ i Atina'ya taş ındı.

Wilder çok doğ ru bir ş ekilde ş unu gözlemliyor: "metinler üzerine modern yorumcular
Yeni-Platoncular bunu iddia etseler bile onları nadiren doğ ru yorumluyorlar" (31).

Yeni-Platoncuların maddi ve manevi ay altı evrenler hakkında yazılı bıraktıkları birkaçspekülasyon (32), ilkel Hıristiyanlar, son Haçlılar ve Orta Çağ 'ın fanatikleri bu evreni yok etmemiş olsalar bile, gelecek kuş akların bunları doğ ru bir ş ekilde değ erlendirmesine izin vermez. İ skenderiye kütüphanesinden ve onun ölümünden sonra okullarından geriye kalanların dörtte üçü.

Draper, yalnızca Kardinal Cisneros'un "kamuya açık meydanlarda yakılma emrini verdiğ ini" belirtiyor.
Granada'da seksen bin Arapça elyazması, çoğ unluğ u klasik yazarların tercümeleri.

Vatikan kütüphanesinde, "içlerine saçma ilahiler katmak" için tüm pasajların çizildiğ i ve üstlerinin çizildiğ i çok nadir ve değ erli antik eserler vardır. Ayrıca otuz altı ciltlik Porfir'in Kilise "Babaları" tarafından ateş e atıldığ ı veya yok edildiğ i de bilinmektedir. Yeni-Platoncu doktrinler hakkında bilinen hemen hemen her ş ey Plotinos'un ve Kilise Babalarının eserlerinde bulunur.

Neoplatonizm ve Simya kitabının yazarı ş öyle diyor:

Machine Translated by Google

Platon'un Sokrates'e ve havari Aziz Yuhanna'nın İsa'ya ilişkin yaptığını, Plotinus da Ammonius'a ilişkin olarak yaptı. Destekçileri şüphesiz eğitimli, inisiye olmuş ve içeğretilerin ustaları olan Philalethean sistemi hakkında bildiklerimizi Plotinus, Origen ve Longinus'a borçluyuz (33).

Bu, Origen'in dünyevi cennete ve Adem ile Havva mitlerine inanan insanları neden "aptal" olarak adlandırdığını çok iyi gösteriyor; ayrıca Kilisenin Babasından bize ulaşan çok az eser var. Zorunlu gizlilik, sessizlik yemini ve kötülüğün çılgınca yollarla yok edilmesi arasında Philalethean ilkelerinin çoğunun korunmuş olması gerçekten mucizevi.

TARİHSEL NOTLARIN SONU

Machine Translated by Google

GİZLİ DOKTRİN

CİLT V

BÖLÜM XXXV

GÜNEŞ VE YILDIZLARIN SEMBOLİZMİ

Ve gökyüzü yedi daire şeklinde görünüyordu ve gezegenler tüm burçlarıyla birlikte yıldızlı bir biçimde ortaya çıktı ve yıldızlar, ilahi Ruh'un vesilesiyle, içlerindeki hükümdarlara ve dönüşlerine göre bölündü ve numaralandırıldı. 1).

Burada Ruh kelimesi, "İnşaatçılar"da veya Kilise'nin onlara verdiği adla "Mevcudiyetin yedi Ruhu", yani aracı melekler arasında kolektif olarak tezahür eden İlahi Vasfı ifade eder; Aziz Thomas Aquinas'ın onlar hakkında "Tanrı asla onlar aracılığıyla işlemez" dediğini söyler. ".

Bu yedi "yönetici" veya aracı melek, eskilerin Kabiri tanrılarıydı. Bu o kadar açıktı ki Kilise gerçeği kabul etmek ve aynı zamanda bir açıklama yapmak zorunda kaldı; ama o kadar kaba ve sofist ki hiçbir etki yaratamıyor. Çünkü bakalım dünya, Kilise'nin gezegen meleklerinin ilahi varlıklar olduğuna, diğerlerinden aynı isimleri taşıyan ve aynı gezegenleri düzenleyen gerçek "yüksek meleklerin" (2) "sahte tanrılar" olması gerektiğine inanabilecek mi? Eğer onları eskilerin Tanrıları olarak görüyorsa. İkincisi, Lucifer'in ve koruyucu meleklerin ustalığıyla önceden donatılmış gerçek meleklerin sahtekarlarından, kurnaz taklitlerinden başka bir şey mi olmalı? Şimdi Kabiri nedir?

Kabiri ismi İbranice ..... (habir) kelimesinden türetilmiştir, harika; veya ayrıca Kabar'dan , tanrıça Venüs'ün ve sözde gezegenin takma adı. Anakimes veya anakaların (krallar ve prensler) şehri olan Hebron'da Kabirilere tapınılırdı ve üstün gezegensel ruhlar, "en yüksek ve en güçlü Tanrılar"dırlar. Varro, Orpheus'u takip ederek onlara ..... (ilahi güçler) adını verir. Kebirim kelimesi de erkekler için kullanıldığında, keber , geber (3) ve Kabir kelimeleriyle aynı şekilde , "Gizemli, telaffuz edilemeyen ve tarif edilemeyen Kelime"den türemiştir. Kabiri, tsaba'yı veya "göksel ev sahibini" temsil eder. Ancak Kilise, melek Anael'in (Venüs'ün gezegensel ruhu) (4) önünde eğilirken, Venüs gezegenini asi meleklerin şefi Şeytan olan Lucifer ile ilişkilendirir ve Yeşaya peygamber tarafından şiirsel bir şekilde kısaltılmıştır: “Ey Lucifer , sabahın oğlu!” (5). Kabiri gizemlerin tanrılarıydı ve bu "yedi ruhsat sahibi" bu nedenle Gizli Doktrin ile doğrudan ilişkili olduğundan, onların gerçek durumlarını belirlemek son derece önemlidir.

Suidas, Kabirilerin diğer iblislere veya ruhlara komuta eden tanrılar olduğunu söylüyor (... ...). Macrobius'a göre bunlar "kendisi aracılığıyla yaşadığımız, öğrendiğimiz ve bildiğimiz cezalandırıcı ve koruyucu tanrılardır"86).

İbranilerin Urim ve tummim kehanetlerine başvurmak için kullandıkları terphim, Kabiri'nin sembolik hiyeroglifleriydi. Ancak iyi ebeveynler Kibir'i şeytanla eşanlamlı hale getirmiş lerdir; ve iblis ya da ruh bir iblis.

Hebron'da (Yahudiler ve paganlar) kutladıkları Kabiri gizemlerine, aralarında Jüpiter ve Satürn'ün de bulunduğu yedi gezegen tanrısı, gizemli isimleri altında ... ... ve ... adı verilen başkanlık ediyordu. Euripides, ... veya .... Öte yandan Creuzer, Fenike ve Mısır'da Kabiri'nin (kadimlerin bildiği gibi) babaları Güneş (veya diğerlerinin dediği gibi "ağabeyi") ile birlikte yedi gezegen olduğunu belirtir. onun) sekiz üstün güçten (7), yani dönüş hareketi kutsal dairesel dansla sembolize edilen danışmanlarıyla birlikte Güneş 'ten (...) oluşuyordu.

Üstelik Yehova ve Satürn bir ve aynıdır.

Bu nedenle, Fransız yazar D'Anselme'nin ... ve ... ile ilgili aynı terimleri Yehova ve O'nun sözü için doğru bir şekilde uygulaması şaşırtıcı değildir. Çünkü Amazonların gizemlerde yaptığı “döngüsel dansı” (ki bu, Tanrıların “dairesel dansıydı”) cehennemi ve şehvetli olarak tanımlarsak.

Machine Translated by Google

"Büyük Okyanusun dalgalarında bulunan ilahi ruhun hareketi" olarak nitelendirilen gezegenler), aynı niteleyicileri Davut'un gemi önündeki dansına (8) ve Şiloh'un kızlarının dansına da vermemiz gerekir (8). 9) ve Baal peygamberlerinin sıçramalarına (10); çünkü hepsi aynıydı ve Sabean tarikatına karşılık geliyordu. David'in, hizmetçilerinin önünde halkın önünde birkaçkez çıplak soyunduğu dansı sırasında şunları söyledi:

> (Yehova) önünde (ahlaksızca) dans edeceğim ve bundan daha da aşağılık olacağım,

Kesinlikle gizemlerin herhangi bir "dairesel dansından" ve hatta aynı şey olan Hindistan'ın modern râsa mandalasından (11) daha ayıplıdır. Davud, bu ayinlerin yaygın olduğu Suriyeliler ve Filistliler arasında bu kadar uzun süre yaşadıktan sonra Yahudiye'ye Yehova kültünü tanıttı.

> Davut, Musa hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve eğer Yehova'ya tapınmayı başlattıysa, ona tek tanrılı bir karakter vermedi; bunun yerine onu, tercih ettiği ve seçtiği komşu ulusların farklı (Kabiri) tanrılarından biri olarak ..., kabul etti. "tüm diğer Tanrılar (Kabiri)" arasında tek başına koruyucu tanrıdır (12).

ve onun Güneş 'in Chabir "yoldaşlarından" biri olduğu Quaker mezhebi hâlâ "döngüsel dans" yapıyor çünkü onlara göre Kutsal Ruh onları harekete geçiriyor. Hindistan'da Nârâyana "suları karıştırandır"; ve Nârâyana, Vişnu'nun ikincil formudur ve onun da avatarı olarak Güneş 'in sembolü olan Krishna vardır; tapınakların bakireleri onun onuruna hâlâ gopilerle sembolize edilen gezegenleri temsil eden "dairesel dans" dansı yapmaktadır . veya çobanlar.

Şimdi Katolik De Mirville'in eserlerine dönelim ya da Protestan Lundy'nin Anıtsal Hıristiyanlığı üzerinde duralım ve onun argümanlarının incelikli kaziklerine kendimizi ikna edelim. Okült versiyonları bilmeyenler, ne kadar kurnazca ve sapkın bir şekilde "Şeytan'ın, yanılmaz bir Kilise'ye itaat etmeyen insanları kandırmaya kararlı olduğunu" ve böylece onu "" sadece yaşayan Tanrı "ve ev sahiplerine kutsal melekler gibi. De Mirville'in Katolik doktrini lehine söylediklerini dikkatle okuyalım; ve onu okültistlerin versiyonuyla daha iyi karşılaştırmak için birkaçpasaj aktaracağız.

> Aziz Petrus bizi uyarıyor: "Ve ilahi yıldız (Lucifer) kalplerinizde doğsun" (13). [Artık Güneş Mesih'tir]... "Oğlumu Güneş 'ten göndereceğim" dedi Ebedi peygamberlerin ağzından; ve kehanetler tarihe karışınca Evanjelistler de şunu tekrarladılar: "Güneş yükseklere çıktığında bizi ziyaret etti" (14).

Peygamber Malaki'ye göre Tanrı, kutsal isminden korkanlar için Güneş 'in doğacağını söylüyor. Malachi'nin "Adalet Güneşi" ile ne kastettiğini bize yalnızca Kabalistler söyleyebilir; ama Yunanlılar ve Protestan teologlar elbette mecazi olarak bu sıfatla İsa'yı kastediyorlar. Ancak "Oğlumu Güneş 'ten göndereceğim" ifadesi Sibylline kitaplarından birebir alındığı için, onu Apollon ile özdeşleştirmedikçe, Hristiyan Kurtarıcı hakkında kehanetle nasıl tahmin edilebileceğini anlamak çok zordur. Öte yandan Virgil şöyle diyor: "Bakın, Meryem Ana ve Apollon'un hükümdarlığı yaklaşıyor"; ve yine de Apollon veya Apollyon, bugün birçokları için Şeytan'ın bir biçimidir ve Deccal'in bir temsili olarak kabul edilir. Eğer Sibyl'deki "Oğlunu Güneş 'ten gönderecek" kehaneti Mesih'e atıfta bulunuyorsa, ya Mesih'in Apollon'la aynı olduğunu söylemek zorunda kalacağız ve sonuçolarak ikincisine neden iblis diyorlar? Veya kehanet buna gönderme yapmıyor mu? hiçde Hıristiyan Kurtarıcı'ya ve bu durumda neden o bunun hedefi olsun ki?

Ancak de Mirville daha da ileri giderek Areopagite Aziz Dionysius'tan şu pasajı aktarır:

> Güneş, Allah'ın özel önemi ve suretidir...(15). Rab'bin görkemi Doğu kapısından tapınaklara girdi (16)... "Kiliseleri kapıları Doğu'ya bakacak şekilde inşa ediyoruz" - diyor Aziz Ambrose - "çünkü gizemler sırasında Batı'da olandan vazgeçerek başlarız" .

Machine Translated by Google

Ve "Batıda olan" Mısırlıların karanlık tanrısı Typhon'dur, çünkü Mısırlılar Batı'ya "Tifonik ölüm kapısı" adını verdiler. Böylece, Mısırlıların Osiris'ini kopyaladıktan sonra Kilise Babaları, kardeşi Typhon'u çok az düşünüyorlar.

Ayrıca De Mirville, "Hıristiyanların ve Yahudilerin Güneş Teolojileri Üzerine" (Des Esprits, IV, 35-38) başlıklı bölümünde şöyle diyor :

Peygamber Baruh (17), yıldızların gemileri ve kaleleriyle sevinçle olduğundan söz eder. Vaizler
Aynı terimleri, "Yüceler Yücesi'nin takdire şayan gemisi" ve "Rab'bin kalesi" olarak adlandırdığı Güneş için de uygular ..... (18).
Her iki durumda da bu konuda şüphe yoktur, çünkü kutsal yazar Güneş 'in yolunu bir Ruh'un yönlendirdiğini söylemektedir. Vaiz'in söylediklerine kulak verelim: "Güneye döner ve Kuzeye doğru döner; Ruhun gittiği ve dolambaçlı yollara geri döndüğü her yerde bir çıtın içinde dolaşıyoruz" (19).

Mirville'den Protestanların reddettiği veya görmezden geldiği metinleri çıkarıyor, çünkü Lutherci İncil'de Vaiz aynı bölümlerden oluşmuyor; ve dahası, bu kitap Güneş 'in değil rüzgarın "döngüler halinde" hareket ettiğini söylüyor. Ancak bu noktayı Katolikler ve Protestanlar arasındaki tartışmaya bırakalım ve Hıristiyan dininin hâlâ koruduğu Sabeanizm veya Heliolatry unsurlarına bakalım.

Ekümenik bir konseyin, Güneş 'te veya gezegenlerde yıldız ruhlarının bulunmadığını ilan ederek Hıristiyan astrolatiğine ilişkin yetkisini veto etmesi sonucunda, Aquinas'ın "melek doktoru", bu tür ifadelerin geçerli olmadığını söyleyerek bu konudaki tartışmayı başlattı. "ruh" anlamına gelir, ancak yalnızca Güneş 'te veya yıldızlarda ikamet etmeden "akıllıca yönlendiren ve yöneten" bir Zeka anlamına gelir (20).
Bu açıklamaya dayanarak, bunu doğrulamak için İskenderiyeli Clement'e gideceğiz, o da bize Güneş ile "şamdanın yedi kolu" veya "Kıyametin yedi yıldızı" arasında var olan ilişkileri anlatacak.

İskenderiyeli Clement şöyle diyor:

Merkezi şamdana sabitlenen altı kol, lambaları taşır ancak merkeze yerleştirilen Güneş (.....), ışınlarını hepsinin üzerine saçar. Bu altın şamdan birden fazla gizemi gizliyor. Bu, yalnızca biçimi nedeniyle değil, aynı zamanda "Rab'bin yedi gözü" olan, öncelikle yaratılmış yedi ruh aracılığıyla ışığını saçtığı için Mesih'in işaretidir.

Bu nedenle – diye ekliyor De Mirville – Saint Clement'e göre ana gezegenler yedi gezegene göre
ilk ruhlar, İsa'ya göre güneş şamdanı, yani onun kapları veya.....

Bu, durumu güvenli hale getirecek kadar açıktır; ancak sorunu nasıl çözdüğü görülmedi. İsraillilerin şamdanının yedi dalının yanı sıra Yunanlıların "gezgin" dalları da çok daha doğal ve tamamen astrolojik bir anlama sahipti. Aslında Keldani büyücülerden alay edilen Zadkiel'e kadar tüm astrologlar eserlerinde Güneş 'in bir tarafta Satürn, Jüpiter ve Mars, diğer tarafta Venüs, Merkür ve Ay olmak üzere gezegenlerin ortasında olduğunu söylemişlerdir. Hermes'e göre Dünya'dan geçen gezegenlerin çizgisi, kaderin ipini, yani eyleminin etkisiyle kader olarak adlandırılan her şeyin ipini simgelemektedir (21). Ama sembol sembole göre Güneş 'i şamdana tercih ederiz. Bunun Güneş 'i ve gezegenleri temsil ettiğini anlayabilsek de sembol seçimine hayran kalamayız. Güneş 'i yüce İlahiyat'ın bir aracı, "Hürmüz'ün gözü" ya da Osiris'in gözü olarak görmek son derece şiirseldir; ancak Mesih'in kendisini bir sinagog şamdanının ana koluyla temsil etmesi pek de görkemli değildir (22).

Gerçekte iki güneş vardır: Hayran olunan ve tapılan. Kıyamet bunu kanıtlıyor :

Kelime, Kıyamet'in VII. bölümünde, doğan Güneş ile birlikte yükselen ve yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyan melekte bulunur... Yorumcular bu meleğin kişiliğini konusunda hemfikir değiller, ancak Aziz Ambrose ve diğer ilahiyatçılar onun öyle olduğuna inanıyorlar. Mesih'in kendisi... O, sevilen Güneş 'tir. Ancak XIX. bölümde Güneş 'te ikamet eden ve tüm ulusları büyük kuzu yemeğine için bir araya gelmeye davet eden bir meleğ i görüyoruz . Bu durumda, kelimenin tam anlamıyla ve basitçe Güneş 'in meleğini anlamına gelir; bu, "Kelime" ile karıştırılamaz, çünkü havari onu kralların Kralı ve rablerin Rabbi'nden açıkça ayırmaktadır...

Güneş 'teki melek, süsleyici bir Güneş gibi görünüyor. Bu, sabah yıldızından, Söz'ün koruyucu meleğinden, onun koruyucusundan veya yüz meleğinden başka kim olabilir ki, aynı şekilde Kelime de Babasının varlığının meleği, aynı ismiyle işaret ettiği gibi onun ana gücü ve niteliğidir. Güçlü rektör Mikael rolünde

Machine Translated by Google

Kilise tarafından yüceltilen Rektör, Deccal'i yenecek gücü elinde bulunduruyor . Kısaca sahibini temsil eden ve onunla özdeş leş miş görünen Yardımcı Fiil mi ? (23)

Aslında Mikael, Hürmüz'ün, Osiris'in, Apollon'un, Krishna'nın, Mithra'nın ve ş u anda iblis veya "Ş eytan"la eş itlenen, bilinen veya bilinmeyen Güneş 'i temsil eden diğ er tanrıların sözde galibidir. Ancak "galip", mağ lupların kalıntılarıyla, yani kiş ilikleriyle, sıfatlarıyla ve hatta isimleriyle kendini süslemekten çekinmemiş ve bu tür ş eytanların alter egosu haline gelmiş tir.

De Mirville ş öyle devam ediyor:

Dolayısıyla buradaki Güneş tanrısı Honover veya Ebedi'dir. Prens Hürmüz'dür, çünkü yedi amshaspend'in (yedi ilkel meleğ in ş eytani taklitleri) (caput angelorum) baş ındadır ve aynı zamanda zodyakın çobanı ve yılanın düş manı kuzudur (hamal) . Ancak Güneş 'in (Hürmüz'ün gözü) aynı zamanda Hürmüz'ün savaş çısı , Ized'i veya sabah yıldızı olan Korshid veya Mitraton adında bir rektörü vardır.
Mazdeistlerin üçlü bir Güneş i vardı... Bizim için bu Korshid-Mitraton, psikopompist dahilerin ş efi , Güneş 'in rehberi, yaralarını yılanın yaladığ ı karasal boğ anın [ya da kuzunun] kurbanıdır [ünlü anıtsal anıtta. Mithra] (24).

Aziz Pavlus bu dünyanın kozmokratları veya yöneticileriyle ilgilenirken, Hıristiyanlık döneminden önceki on yüzyılın tüm filozofları tarafından söylenenleri tekrarladı; ancak bunların anlaş ılması zordu ve bazen içler acısı bir ş ekilde yorumlanıyordu. Damascene, pagan yazarların öğ retilerini ş öyle kopyalıyor:

İ ki kategoriye ayrılan yedi dizi kozmokratatör veya kozmik güçvardır: birincisi üst dünyayı sürdürür ve düzenler; ikincisi, aş ağ ılık olan [bizimki].
Bu tam olarak eskilerin öğ rettiğ i ş eydi. Iamblichus, tüm gezegenlerin ve gök cisimlerinin, tanrıların ve daimonların (ruhlar) ikililiğ ine iliş kin bu dogmayı açığ a çıkarır.
Ayrıca Arhontları, bazıları daha fazla, diğ erleri daha az manevi olmak üzere iki sınıfa ayırıyor. İ kincisi maddeyle daha ilgilidir ve biçime sahip oldukları için onunla giyinirler, oysa birincisi bir bedenden (arûpa) yoksundur. Peki Ş eytan ve meleklerinin bununla ne ilgisi var? Belki de yalnızca Zerdüş t ve Hıristiyan dogmalarının ve Mithra, Hürmüz ve Ahriman'ın Hıristiyanların Baba, Oğ ul ve Ş eytan'ıyla özdeş liğ i. "Zerdüş t dogmaları" derken, zahiri öğ retiler bütününü kastediyoruz. Mitra ile Hürmüz arasında, İ sa ile baş melek Aziz Mikail arasındaki iliş kinin aynısının bulunduğ unu nasıl açıklayabiliriz?

Ahura Mazda aziz Zaratuş ta'ya ş öyle der: " Mithra'yı yarattığ ımda ... onu öyle yarattım ki"
Kendim olarak çağ rılabilir ve tapınılabilir."

Reform ihtiyacından etkilenen Zerdüş t Aryanlar, Hindistan'ın devalarını veya parlak tanrılarını devlere veya dibalolara dönüş türdüler; Ancak karma bu noktada Hıristiyanların Kızılderililerin intikamını almasını istiyordu; çünkü Hürmüz ve Mithra artık kurtarıcının ve Baş meleğ in karanlık yönü olan Mesih ve Mikael'in devleridir. Hıristiyan teolojisinin karmasının da gelmesi gerekir. Protestanlar, ev sahibi Roma Katolikleriyle birlikte "Yedi Ruh"u ş eytanlara ve putlara dönüş türmeyi önerecek dinin yolunu çoktan açmış lardır. Bireyler gibi dinlerin de karmaları vardır. Bizim zevkimize uymayan erkekleri küçümsemeye dayalı insani anlayış lar bir gün son bulacaktır. "Hakikatten üstün din yoktur."

Zerdüş tiler, Mazdeistler ve Parsiler dini kavramlarını Hindistan'dan aldılar; Yahudiler
Meleklerle ilgili teorilerini İ ran'dan aldılar; Hıristiyanlar da onu Yahudilerden aldılar.
Bu nedenle, ş amdan sembolünün en son teolojik-Hıristiyan yorumu, sinagogların büyük hoş nutsuzluğ una rağ men, Asya'daki yedi Kilisenin ve melekleri bu Kiliseleri koruyan Yedi gezegenin bir temsili olmasına rağ men, Hıristiyanlığ ın da kabul ettiğ i anlamına gelir. Bu nedenle, çadırları için söz konusu sembolün mucitleri olan Yahudilerin, çok daha sonra gezegenleri ve ruhları, Yehova adında tek bir tanrıyla karış tıran bir tür Sabii olduğ u inancı da buradan kaynaklanmaktadır.

Bu görüş İ skenderiyeli Clement, Aziz Jerome ve diğ erleri tarafından da desteklenmektedir.

Machine Translated by Google

Gizemlere yeni başlayan biri olarak güneş merkezli sistemi bilen ve Galileo ve Kopernik'ten birkaçbin yıl önce bu sistemi öğreten Aziz Clement şöyle diyor:

Yıldız olaylarına gönderme yapan bu sembollerde, gökleri yerle ilişkilendiren tüm canlılar temsil edilmektedir... Şamdan, astral dönüşlerini anlatan yedi ışık kaynağının hareketini temsil eder. Merkezi şamdanın sağında ve solunda her biri kendi lambası olan altı kol yükselir, çünkü Güneş, ışığını saçtığı gezegenlerin merkezinde bir şamdan gibi yerleştirilmiştir (25)... İki kisi arasındaki on iki kanat, on iki burçtaki (26) maddi dünyayı temsil eder.

Tüm bu kanıtlara rağmen, Romalı ilahiyatçılar Güneş'in, Ay'ın ve gezegenlerin İsa'dan önceki zamanlarda şeytani olduğunu ve yalnızca Kurtarıcı'nın doğumundan bu yana ilahi olduğunu düşünmekte ısrar ediyorlar.
Orpheus'un "Zeus'tur, Adas'tır, Güneş'tir, Bacchus'tur" dizesi bilinmektedir. Bütün bu isimler klasik şair ve yazarlar arasında eş anlamlıydı. Yani Demokritos'a göre Tanrı "ateşli bir küre içindeki ruhtur" ve bu küre Güneş'tir. Iamblichus'a göre Güneş "ilahi aklın suretidir", Platon'a göre ise "yaşayan ve ölümsüz bir varlıktır." .” Bu nedenle Klaros'un kahinine Yahudilerin Yehova'sının kim olduğu sorulduğunda şöyle cevap verdi: "Güneş'tir."

Ayrıca peygamber kralın sözlerini de aktaracağız:

O, meskenini Güneş'e yerleştirdi (27)... Yükselişi göklerin ucundadır ve devri de göklerin altındadır.
bunların süresi; ve onun sıcaklığından gizli hiçbir şey yoktur (28).

Bu nedenle Yehova Güneştir ve dolayısıyla aynı zamanda Roma Kilisesinin Mesihidir. Dupuis'in bu pasaja yönelik eleştirisini ve Rahip Foucher'in şöyle haykırırken hissettiği acı izlenimi bu şekilde anlıyoruz: "'Sabeizm için Vulgata'nın bu metninden daha olumlu bir şey olamaz!" Anglikan metinde görünen değişikliğe rağmen, hem Vulgata hem de Septuagint versiyonu orijinali doğru bir şekilde şu şekilde tercüme ediyor: "Evini Güneş'te kurdu." Vulgata ayrıca "ısı"nın Güneş'ten değil, doğrudan Tanrı'dan yayıldığını, çünkü Tanrı Güneş'ten çıkıp onun içinde yaşadığını ve daireyi dolaştığını belirtir: in only posit... et-ipse exultavit. Bütün bunlardan Protestanların Aziz Justinus'u şunu söylemekle suçlamakta haklı oldukları anlaşılıyor:

Tanrı Güneş'e ibadet etmemize izin veriyor.

Ve bu, güvensiz bahanelere rağmen, bu cümlenin gerçek anlamı şudur:

Tanrı, Güneş'te kendisine ibadet etmemize izin veriyor.

Sonuçolarak, paganların Güneş'e ve gezegenlere yalnızca doğanın alt güçlerini, Apollon'un, Bacchus'un, Osiris'in ve diğer güneş tanrılarının, yani Hıristiyanların deyim yerindeyse temsili ruhlarını yerleştirirken, Hıristiyanların bunlardan hoşlanmadıklarını görüyoruz. Felsefe, yıldız yerlerini kendine mal etti ve şimdi onları kendi meleklerinin ve antropomorfik tanrıların kullanımıyla sınırladı; bunlar sonuçta çok eski tanrıların yeni kavramsal biçimleridir. Eski kiracıları tahliye etmek için bir şeyler yapılması gerekiyordu; ve böylece "iblisler" ve kötü şeytanlar olarak alçaltıldılar.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXVI

PAGANLARIN ASTROLOJİ Sİ VE SIDEreal KÜLTÜ

Abram'ın babası olan "görüntü yaratıcısı" Terah'ın Teraphim'i (1) ve Kabiris tanrıları, antik Sabeanizm veya astrolatri ile doğ rudan iliş kilidir. Yahudilerin gölde tapındıkları tanrı Kiyun veya Kivan, daha sonra Yehova adını verdikleri Satürn ve Ş iva'dır. Astroloji astronomiden önce geldi ve Mısırlı hiyerophantların ş efine astronomus unvanı verildi (2). İ branilerin Yehova'yı adlandırdıkları "Sabaoth" takma adı, "Orduların Rabbi" anlamına gelir ve tsabaoth kelimesi

(konakç) Keldani Sabean'lara (veya Tsabean'lere) aittir ve kökü "savaş arabası", "gemi" ve "ordu" anlamına gelen tsâb fiilidir. Bu nedenle sabaoth, kelimenin tam anlamıyla gemilerden, mürettebattan veya donanma ordusundan oluş an donanma anlamına gelir. Yahudiler için cennet mecazi anlamda "okyanusun üst kısmı"ydı.

Lacour, ilginçeseri Musa'nın Tanrısı'nda ş öyle diyor:

Göksel ordular veya göksel ordular yalnızca göksel takımyıldızlar kümesi anlamına gelmez, aynı zamanda onların bağ lı olduğ u Aleim anlamına da gelir. Aleitzbaout , takımyıldızların güçleri veya ruhlarıdır, gezegenlerin düzenli hareketlerini sürdüren ve yönlendiren güçlerdir... Jae-va-Tzbaout, gök cisimlerinin yüce ş efi anlamına gelir.

Jae-va-Tzbaout veya Yehova Sabaoth'un kolektif bir isim olduğ unu ve ana ruhu değ il, ana "ruhlar düzenini" temsil ettiğ ini bizim açımızdan belirtmekte yarar var.
Sabeliler heykellerinde yalnızca göksel varlıklara, yani meskenleri gezegenler olan meleklere ve tanrılara tapıyorlardı; dolayısıyla yıldızlara tapındıkları kesin olarak söylenemez. Çünkü Platon'un otoritesine dayanarak yıldızlar ve takımyıldızlar arasında yalnızca gezegenlere theoi (tanrılar) denildiğ ini biliyoruz; çünkü bu isim koş mak veya daire içine almak fiilinden türetilmiş tir. Seldenus'a göre ona aynı zamanda ... ... (danış man tanrılar) ve ... (lisans verenler) de deniyordu, çünkü onlar Güneş 'in konsorsiyumunda mevcuttu, "Solis consoris adstantes". ...,

Bilim adamı Kircher ş öyle diyor:

Yedi baş meleğ in kullandığ ı asalardan dolayı onlara rabdoforlar ve lisans verenler adı verildi.

En basit ifadesiyle ve popüler anlamıyla bu, kesinlikle fetiş tapınmasıdır; Ancak ezoterik astroloji hiçbir ş ekilde putlara tapınmayı içermiyordu, çünkü "Güneş konseyine" katılan "danış manlar" veya "lisans verenler" fiziksel veya maddi gezegenler değ il, gezegenlerin vekilleri veya "ruhları"ydı. Eğ er "Cennette olan Babamız" ya da "Cennette olan Aziz filanca" yakarış ı putperestlik değ ilse, aynı zamanda ş u dualar da putperestlik sayılmaz: "Merkür'deki Babamız", "Meryem'in Meryem Ana'sı". Venüs" veya "Cennetin Kraliçesi" vb., çünkü bu tamamen aynı fikirdir, çünkü adı gerçeğ in özünü değ iş tirmez. Hıristiyan dualarında kullanılan "cennette" veya "cennette" kelimelerinin soyut bir anlamı olamaz.

İ ster tanrılara, ister meleklere, ister azizlere (antropomorfik varlıklar olarak kabul edilir) ait bir mesken mutlaka bir yer, o "cennet"teki belli bir yer anlamına gelmelidir; Dolayısıyla ibadet edilenlerin söz konusu yeri belirli bir sınırlama olmaksızın genel olarak "cennet" olarak kabul etmeleri veya Güneş , Ay veya Jüpiter'e sabitlemeleri tamamen belirsizdir.

Boş bir argüman, hem antik dünyada hem de zamanımızda, "cennette iki tanrı ve iki farklı hiyerarş i veya tsaba'nın " olduğ udur ... biri melek ordusuyla birlikte yaş ayan Tanrı, diğ eri ise ş eytan veya Lucifer'dir. danış manlar ve lisans verenler veya düş müş melekler.

Düş manlarımız Platon'un ve tüm antik çağ ların ş eytana taptığ ını söylüyor; bugün insanlığ ın üçte ikisi ona tapmaya devam ediyor. "Bütün mesele, Tanrı'yı Ş eytan'dan nasıl ayıracağ ımızı bilmektir."

Protestanlar Pentateuch'ta meleklerden söz etmezler ve bu nedenle onlarsız da yapabiliriz. Katolikler ve Kabalistler böyle bir söz bulurlar; "Tsabean ev sahipleri" kavramının varlığ ından ş üphelenmeden Yahudilerin melekolojisini kabul eden ilk kiş i

Machine Translated by Google

Yahudi topraklarında kurulmuş ve Yahudi olmayan ülkelerden gelen bir koloniydi; ikincisi, Gizli Doktrinin meyvesini kabul ettiği, posayı kendilerine ayırdığı ve kemiği de tedbirsizlere bıraktığı için.

Muhtemelen Kabalist bilim adamlarının rehberliğinde Cornelio Lápide, Yaratılış kitabının II. Bölümünde tsaba kelimesinin anlamını doğru bir şekilde ortaya koyuyor ve gösteriyor . Protestanlar yorumlarında kesinlikle yanılıyorlar çünkü Pentateuch'ta melekler "kohort" veya "melek lejyonu" anlamına gelen tsaba kelimesiyle belirtiliyor . Vulgata'da tsaba kelimesi , Kabalistik anlamda göklerin süsü olan ornatus veya "göksel ordu" olarak çevrilmiş tir . Dolayısıyla Musa'nın bahsettiği "melekler"i bulmayan Protestan Kilisesi yorumcuları ve bilimsel materyalistler ciddi bir yanılgıya düşmüşlerdir. Çünkü ayette:

Böylece gökler, yer ve bunların tüm orduları yaratıldı.

Ev sahibi kelimesi "yıldızlar ve melekler ordusu" anlamına gelir; ikinci kelimeler görünüşe göre dini ifadelerde birbirinin yerine kullanılabilir. Cornelio Lápide bu konuda şunları söylüyor:

Tsaba, biri ya da diğeri değil , biri ve diğeri, yani yıldızlar ve melekler anlamına gelir.

Eğer Katolikler bu noktada haklıysa, Roma Kilisesi'nin meleklerinin yalnızca yedi gezegensel Ruh, ezoterik Budizm'in Dhyân Chohan'ları veya Kumara'lar, "Brahma'nın Zihninin Oğulları" olduğunu söyleyen okültistler de haklıdır . Vaidhâtra'nın soyadı adıyla bilinir. Kumaraların, kozmik Dhyân Chohan'ların veya inşaatçıların ve yedi gezegensel ruhun kimliğine, sadece onların biyografilerini ve özellikle şefleri Sanat-Kumara'nın (Sanat Sujâta) ve başmelek Aziz Mikail'in özelliklerini inceleyerek ikna olacağız. Keldaniler gezegensel ruhlara Kabirim adını verdiler ve Budistler ve Kabalistler gibi onlar da onları " ilahi güçler" (kuvvetler) olarak değerlendirdiler. Fuerot, Kabiri isminin .....'nin yedi oğlunu belirtmek için kullanıldığını ve Pater Sadic, Kabil, Jüpiter ve ayrıca Yehova anlamına geldiğini söylüyor. Gaudapâdâcharya'nın Sânkhya Bhâshya'sında isimleri geçen yedi kumara (dördü zahiri ve üçü gizli) vardır (3). Hepsi sonsuza dek saf ve masum kalan ve üremeyi reddeden "bakire tanrılardır". İlkel yönleriyle, bu yedi Aryan "İlahi Aklın Evlatları" gezegenlerin yöneticileri değil, gezegensel bölgenin çok ötesinde yaşıyorlar. Ancak bir karakterin veya saygınlığın diğerine gizemli aktarımı, Hıristiyan melek kavramında da bulunur. "Varlığın Yedi Ruhu" sürekli olarak Tanrı'nın tahtının önündedir ve onları aynı zamanda Mikail, Cebrail, Raphael vb. adlarıyla bilinen "yıldızların hükümdarları", yani Tanrı'nın canlandırıcı tanrıları olarak da görüyoruz. yedi gezegen. Başmelek Mikail'e "bakire ve yenilmez savaşçı" dendiğini, çünkü "yaratmayı reddettiğini" belirtmek yeterli olacaktır (4); bu onu Sanat Sujâta kumaraları ve savaş tanrısı ile ilişkilendirir.

Söylenenleri göstermek için bazı pasajlardan alıntı yapacağız. Evangelist Aziz John'un bahsettiği "yedi kollu altın şamdan" hakkında Cornelio Lápide şöyle diyor:

Yedi ışık, Musa'nın çadırında ve Süleyman'ın tapınağında yedi gezegeni, daha doğrusu, insanların ve Kiliselerin kurtuluşunun kendilerine emanet edildiği yedi ana ruhu içeren şamdanın yedi koluna karşılık gelir.

Aziz Jerome diyor ki:

Aslında yedi kollu şamdan dünyanın ve gezegenlerin simgesiydi.

Katolik Kilisesi'nin büyük doktoru Aziz Thomas Aquinas şöyle diyor:

Azizlerin ya da filozofların eserlerinde gezegenlerin ruhsal varlıklar tarafından yönlendirildiğinin inkarına rastladığımı hatırlamıyorum... Gök cisimlerinin

Machine Translated by Google

Ya doğrudan Allah tarafından ya da melekler aracılığıyla bir akıl tarafından yönetilirler. Ancak ben ikincisinin, Aziz Dionysius'a göre hiçbir istisnanın bulunmadığı, yani Tanrı'nın yeryüzündeki her şeyin yönetimi için aracı aracılar kullandığı düzene daha uygun olduğuna inanıyorum (5).

Şimdi paganların bu konuda ne söylediğine bakalım. Konuyla ilgilenen tüm klasik yazarlar ve filozoflar, Hermes Trismegistus'la birlikte, yedi yöneticinin (Güneş dahil gezegenler), Demiurge tarafından temsil edilen bilinmeyen Her Şey'in ortakları veya iş birlikçileri olduğunu ve Tanrı'nın yönetiminden sorumlu olduklarını tekrarlarlar. Kozmos'u (gezegen sistemimiz) yedi daire içinde tutmak. Plutarch bunları bize "göksel dünyaların çemberi"nin bir temsili olarak gösteriyor. Trakyalı Dionysius ve bilgin İskenderiyeli Aziz Clement de Mısır tapınaklarında vekillerin tekerlekler veya her zaman hareket halinde olan gizemli küreler şeklinde temsil edildiğini söylerler, bu nedenle inisiyeler adyte inisiyasyonunda (6) çözüme ulaştıklarını doğruladılar. göksel tekerlekler sürekli hareket sorunu. Hermes'in bu öğretisi ondan önce Pisagor ve Orpheus tarafından açıklanmıştı. Proclus buna "Tanrı'nın öğrettiği doktrin" diyor; ve Iamblichus ondan büyük bir saygıyla söz ediyor.

Philostratus, Babil cennetinin yıldız avlusunun tapınaklarda temsil edildiğini söylüyor.

kendi tanrılarının altın resimlerine temel görevi gören safir küreler.

Pers tapınakları özellikle bu temsillerle ünlüydü. Cedreno'ya inanacak olursak:

İmparator Herakleios, Bazacum şehrine girdiğinde, Kral Hüsrev tarafından inşa edilen, hareketli gezegenlerin ve onlara başkanlık eden meleklerin yer aldığı yıldızlı kubbeyi temsil eden görkemli makine karşısında şaşkınlık içinde kaldı (7).

Bu silahlı "kürelerin" yardımıyla Pisagor, erişebildiği tapınakların adyta arcana'sında astronomi çalıştı; ve bu kürelerin sürekli dönüşü (Aziz Dionysius ve Aziz İskenderiyeli Clement'in adlandırdığı gibi "gizemli tekerlekler" veya Plutarch'a göre "dünyanın tekerlekleri"), ona inisiyasyonunda onun olduğu gerçeği gösterdi. Adyta'nın büyük sırrını oluşturan güneş merkezli sistem öğretildi. Modern astronominin tüm keşifleri ve gelecekte ona açıklanabilecek tüm sırlar, Adyta'nın gizli gözlemevlerinde ve inisiyasyon odalarında bulunuyordu. eski Hindistan ve Mısır'ın eski tapınakları Keldanilerin hesaplarını yaptı ve dinsiz insanlara yalnızca onların anlayabilecekleri şeyleri açıkladı.

Eskilerin Uranüs gezegeninden habersiz oldukları, hepsinin lideri olmasına rağmen Güneş'i de bir gezegen olarak değerlendirdikleri; ama bilen var mı? Uranüs modern bir isimdir; ve kadim insanların , yalnızca en yüksek astronomusun, yani hiyerophant'ın başa çıkabileceği gizemli bir gezegeni bildikleri kesin olarak biliniyor . Yedinci gezegen Güneş değil, bir tacı olduğu söylenen ve tekerleğin içinde "yetmiş yedi küçük tekerlek" daha içeren gizli ilahi hiyerophant'tı. Hinduların arkaik sisteminde Güneş ya da “Sûrya” görünen Logos'tur; ama onun üstünde, görünmez Evrenin veya Makrokozmosun arketipinde madde dünyasının sistemini kurduktan sonra gizemler sırasında Göksel Râsa Mandala'yı yöneten ilahi veya göksel İnsan vardır; onun hakkında söylenenler için:

Sağ ayağa Tyam veya Bhûmi'ye (Dünya) itici güç vererek , onun çift devrimle dönmesini sağlar.

Aynı şekilde Hermes, Mısır kozmolojisini açıklarken şöyle diyor:

Dinle, ah oğlum!... Güç aynı zamanda maddi dünyayı kendi çevrelerinde barındıran ve eylemlerine kader adı verilen yedi ajan oluşturmuştur... Her şey insanın egemenliği altındayken, Yediler ona emirlerini iletmişlerdir. insan zekasını desteklemeye hevesli güçler. Ancak insan, gerçek özünü ve kendi doğasını anladığı anda, dairelerin içine ve ötesine nüfuz etmek ve onların çevresini kırmak, Ateş'in (Güneş) kendisi üzerinde hakimiyet sahibi olanın gücünü gasp etmek istedi. Güneş Çarklarından birini kutsal ateşten çaldıktan sonra köleliğe düştü (8).

Machine Translated by Google

Bu Prometheus'u temsil etmekle ilgili değil; Çünkü Prometheus, çocukluğunda meydana gelen bir olayla ilgili olarak tüm insan ırkının simgesi ve kişileşmesidir: yani, ağağaçkışı yalnızca yapılabilen büyük Prometheus gizemine karşılık gelen gizemlerden biri olan "ateş vaftizi". Şimdilik genel anlamda. İnsan zekasındaki olağanüstü artış, yani beş inci prensip nedeniyle manevi algılar felce uğramıştır.

Akıl genellikle bilgeliğin pahasına yaşar; ve insan türü, insanın Doğa yasalarına itaatsizliğinin ve bunun sonucundaki düşüşünün korkunçdramını anlamaya hiçbir şekilde hazır değil. Bugün bu konuda şu veya bu noktayı vermek mümkün.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXVII

YILDIZLARIN RUHLARI

EVRENSEL HELİ OLATRİ

Eskilerin asla "yıldızları tanrılarla veya meleklerle karış tırmadıklarını" veya Güneş 'i yüce Tanrı ile karış tırmadıklarını, yalnızca her ş eyin Ruhu'na taptıklarını ve Güneş ve gezegenlerde var olduklarını düş ündükleri daha küçük tanrılara saygı duyduklarını göstermek için, Her iki ibadet türü arasındaki farkı açıklamaya uygundur. "Tanrıların babası" olan Satürn, sekiz uydusu ve üçhalkası bulunan aynı adı taş ıyan gezegenle karış tırılmamalıdır. Her ne kadar bazı açılardan özdeş olsalar da, bir bakıma fiziksel insan ve onun ruhu gibi bu ikisi ibadet açısından ayrılmalıdır. Gizli Doktrin, Evrenin oluş umunu onlara atfettiğ i için, yedi gezegen ve onların ruhları söz konusu olduğ unda bu ayrımın çok daha dikkatli yapılması gerekir. Büyük Kepçe'nin yıldızları, Riksha ve Chitra Shikhandin veya "parlak tepeler" ile Satya Yuga sırasında yeryüzünde ortaya çıkan rishiler veya ölümlü bilgeler arasında da benzer bir fark belirtilmelidir. Tüm zamanların kahinlerinin, hatta İ ncil'dekilerin bile görüş ve kehanetlerinin okült gerçeklerle bu kadar yakından iliş kili olmasının bir nedeni olmalı. Modern çağ da bunları paylaş an seçkin erkekleri bulmak için "batıl inançların ve bilim karş ıtı fantezilerin" olduğ u uzak dönemlere gitmeye gerek yok. Ünlü gökbilimci Kepler ve onun gibi birçok kiş inin, gök cisimlerinin bireylerin ve ulusların kaderi üzerindeki olumlu etkisine inandıkları biliniyor; ayrıca Dünya dahil tüm yıldızların düş ünen ve yaş ayan bir ruhla donatıldığ ı.

Bu konuda Le Couturier'in görüş ünü alıntılamakta fayda var:

Astrolojiyi ve onun kavramlarını ilgilendiren her ş eyi pervasızca eleş tirme eğ ilimindeyiz. Ancak eleş tiride adil olmak için en azından amacı ve konusu olarak astrolojik fikirlerin gerçekte ne olduğ unu bilmeliyiz. Konuyu bu ş ekilde incelediğ imizde Regio Montano, Tycho Brahe, Kepler vb. isimlerin bizi eleş tiride temkinli ilerlemeye zorladığ ını göreceğ iz. Kepler mesleğ i astrologdu ve sonuçolarak astronom oldu. Bireyin doğ umu sırasında yıldızların durumunu gösteren ve burçlar için kullanılan genetik figürler satarak geçimini sağ lıyordu. Seçkin gökbilimci, astrolojinin temel ilkelerine inanıyordu, ancak onun tüm çılgın sonuçlarını kabul etmiyordu (1).

Ancak astroloji günahkâr bir bilim olarak damgalanıyor ve kiliseler tarafından okültizmle birlikte lanetleniyor; Ancak mistik "yıldızlara tapınma"ya insanların veya en azından Hıristiyanların hayal ettiğ i ölçüde gülüp gülemeyeceğ imiz ş üphelidir. Meleklerin, meleklerin ve gezegensel baş meleklerin orduları, paganizmin küçük tanrılarıyla aynıdır.

"Büyük tanrılar" ile ilgili olarak, pagan astrolojisinin aynı muhaliflerinin görüş üne göre, Mars onlar için tek kiş isel olmayan İ lahiyat'ın gücünü, Merkür'ün her ş eyi bilmesini, Jüpiter'in her ş eye kadir olmasını vb. Paganların sözde "batıl inancı" uygar ülkelerin popüler "din"i haline geldi. Çünkü eğ er Mars'a Mikail ya da Tanrı'nın gücü dersek, temel karakterleri değ iş tirmeden sadece isim değ iş ikliğ ine sahip olacağ ız ; Merkür'e, Cebrail'e veya Rab'bin her ş eyi bilmesine ve gücüne; Raphael'e, Tanrı'nın kurtarıcı gücü; ve son olarak, Yehova'yı tüm bu niteliklerin ve güçlerin ebedi merkezi olan yedi Elohim'in, Aleimes'in Alei'sinin, Adonim'in Adonai'sinin bir sentezi olarak düş ünürsek. Dalai-lama'nın tacı, yedi ana Dhyani-Buda'nın onuruna yedi halkaya sahiptir. Mısırlıların cenaze töreninde ölen kiş i için ş u ünlem söylenmesi gerekiyordu:

Ey Osiris'in huzurunda bulunan prensler! Seni selamlıyorum!... Rablerini takip eden yedi ruha yaptığ ın gibi, bana da günahlarımın yok olmasını bağ ış la (2).

Machine Translated by Google

Brahmâ'nın başı yedi ışınla süslenmiştir ve ona yedi Svarga'daki yedi rishi eşlik etmektedir. Çin'in yedi pagodası vardır; Yunanistan'ın yedi tepesi, yedi tanrısı ve liderleri Jüpiter-Satürn veya Yahudilerin Yehova'sı olan yedi gizemli tanrısı veya Kabirisi vardı. Daha sonra bu tanrı, en yüksek ve tek Tanrı oldu ve onun yerini eski yerine başmelek Aziz Mikail, "melek lejyonlarının lideri" (tsaba), "Tanrı'nın ordularının başkomutanı", şeytanın savunucusu aldı. kutsal milislerin "arşisattrap'ı" ve "Büyük Ejderha"nın katili. Ancak astroloji ve semboloji, eski fikirleri yeni maskelerle gizlemeyi umursamadığı için, "Yehova olan" ("Rab'bin yüzünün meleği" olan) Mikail'in (Mikael) gerçek adını korudular (3), "gezegenlerin koruyucusu" ve Dünya'ya yaptığı ziyaretlerde temsil ettiği Tanrı'nın yaşayan imgesi); Evet, İbranice'de açıkça ifade edildiği gibi o birdir, yani Allah'a benzer. Yılanı (4) kovan oydu.

.....,

Michael, Satürn gezegenini yönetiyor ve bu nedenle Satürn'dür (5). Gizli adı Sabbathiel'dir, çünkü Yahudiler arasındaki Şabat gününe ve astrolojik Cumartesi gününe başkanlık eder. Şeytanın Hıristiyan fatihi figürü bir kez belirlendikten sonra, onun itibarı gelecekteki kimliklendirmelerde hâlâ daha büyük tehlikeye maruz kalacaktır. İncil'deki meleklere malachim, yani Tanrı (veya daha doğrusu tanrılar) ile insanlar arasındaki "haberciler" denir . İbranice'de... (Malach) kelimesi aynı zamanda "kral" anlamına da gelir ve Malech veya Melech, Moloch ve Satürn veya Satürn'ün Şabat veya gününün kutsandığı Mısırlıların Seb'iyle aynıydı. Sabeanlar, Satürn gezegeni ile bu gezegenin yönetici tanrısı arasında, Katoliklerin yıldızlar ve melekler arasında ayrım yaptığından çok daha kesin bir şekilde ayrım yapıyorlardı. Kabalistlerin yedinci büyü eserinin patronu başmelek Aziz Mikail'dir.

Bilmesi gereken Eliphas Levi'ye göre :

Teolojik sembolizmde... Jüpiter [Güneş] muzaffer ve görkemli Kurtarıcıdır ve Satürn Baba Tanrı veya Musa'nın Yehova'sıdır (6).

Bu nedenle, Yehova ve Kurtarıcı, Satürn ve Jüpiter aynıdır ve Mikail'e Tanrı'nın yaşayan imgesi denildiği için, Kilise'nin Satürn'ü veya Şeytan'ı kötü melek olarak adlandırması çok tehlikelidir . Ancak Roma, dava konusunda güçlüdür; ve pek çokları gibi o da bu özdeşleşmeden kurtulacak, zevkle ve çekinmeden kendini yüceltecektir. Bununla birlikte, sanki tüm dogmaları ve ayinleri, okültizm tarihinden koparılmış ve daha sonra sahtesi yapılmış birçok sayfadan ibaretmiş gibi görünüyor. En azından bir Katolik yazar, Keldani ve Kabalistik Teogoni ile Hıristiyan Melekolojisi ve Teodisesi arasındaki ayrımın son derece zayıf olduğunu, öyle ki aşağıdaki gibi pasajlar bulmanın imkansız göründüğünü itiraf ediyor (bizim burada bahsettiğimiz pasajları iyi not etmek gerekir). italik olarak belirttim):

Kutsal Yazılarımızın en karakteristik özelliklerinden biri, kurtuluş için en az gerekli olan gizemlerin açıklandığı kasıtlı sağduyudur... Böylece, az önce bahsettiğimiz bu "onbinlerce sayısız" melek yaratıklara ek olarak (7) ve tüm bu ihtiyatlı temel ayrımlar arasında, gerçek isimleri bize ulaşmamış olan pek çok başka bölüm de vardır (8).

Çünkü, Chrysostom'un haklı olarak söylediği gibi, "adlarını bilmekten çok uzak olduğumuz şüphesiz pek çok başka erdem (9) vardır "... Dokuz sınıf kesinlikle cenneti dolduran tek sınıf değildir, tam tersine onlar burada ikamet ederler. İnsan dilinde haklarında en ufak bir fikir vermenin imkansız olduğu, sonsuz çeşitlilikte sakinlerden oluşan sayısız kabile ... İsimlerini öğrenen Pavlus, bize onların varlığını açıklıyor (10).

Bu nedenle, Yahudi olmayanların elçisi tarafından Kabalistlerin ve Gnostiklerin melekolojisindeki hatalardan başka bir şeyin bu kadar sert bir şekilde ele alındığını görmek büyük bir aldatma olacaktır , çünkü kınama yalnızca onların abartmalarına ve kötü niyetli yorumlarına ve hatta daha da fazlasını uygulamaya yönelik olmalıdır. bu asil unvanlardan gaspçı iblislerin sefil kişiliklerine (11). Çoğu zaman, hakimlerin ve mahkumların (azizler ve okültistlerin) dili kadar benzer bir şey yoktur . Bu ikili çalışmayı [inançve meslek] derinleştirmek ve en önemlisi, hatanın nelerden oluştuğunu adil bir şekilde takdir etmek için mahkemenin (12) otoritesine körü körüne güvenmek gerekir . Aziz Pavlus'un mahkum ettiği irfan, yine de Platon için olduğu gibi onun için de tüm hakikatlerin ve Varlığın en üstün bilgisidir veya ..... (13). Yunan filozofunun tipik fikirleri veya .....;

Machine Translated by Google

Pisagor'un zekası ; ilk sapkınlıklara yol açan çağ lar ya da yayılımlar ; Zekaların yüce başı olan Logos veya Söz; paganlara göre dünyayı Babasının yönetimi altında inş a eden Demiurge ; bilinmeyen Tanrı, Sonsuz veya En-Soph (Kabalistlerin); melek dönemleri (14); yedi ruh ; Ahriman'ın derinlikleri; dünyanın hükümdarları ; havanın arkonları ; bu dünyanın Tanrısı; zekaların pleroması ; Yahudilerin metatronu ; Bütün bunların yanı sıra diğ er çeş itli gerçekler kelimesi kelimesine Kilise'nin en göze çarpan doktorlarının eserlerinde ve Aziz Paul'un yazılarında bulunur (15).

Daha fazlasını Kilise'nin sayısız intihalini ifş a etmeye hevesli bir okültist gibi söyleyemem. Ve böylesine açık bir itiraftan sonra, duayı pasif hale getirip dogmatik Hıristiyanlar hakkında Gnostikler ve okültistler hakkında söylediklerini, yani "kavramlarımızı benimsediklerini ve öğ retilerimizi reddettiklerini" söylemeye hakkımız var mı, yok mu? Çünkü (uzak atalarından okült terminolojiyi miras alan) "yanlış irfanı teş vik edenler", onu Hıristiyanlardan ödünçalmaya gidenler değ il, tam tersine Kilise Babaları ve ilahiyatçılar kasalarımızı yağ maladılar ve sonra da her zaman onları yok etmeye çalış tı.

Yukarıda alıntılanan pasaj, gerçeğ i sırf kendisi için hararetle arayanlara çok ış ık tutacaktır; günümüze kadar açıklanamayan bazı dini törenlerin kökenini basite indirgemek ve çağ ımızın 5. yüzyıla ve hatta 6. yüzyıla kadar Hıristiyanların ayinle ilgili dualarının neden "Rabbimiz Güneş " gibi ifadeler içerdiğ ini göstermektedir. daha sonra ş u ş ekilde değ iş tirildi: "Rabbimiz Tanrı." İ lk Hıristiyanların, yer altı mezarlarının duvarlarında İ sa'yı, Apollon'un tüm özelliklerini taş ıyan bir çoban figüründe, Güneş 'i ve gezegenlerini yutmaya çalış an Fenris kurdunu korkutacak bir tavırla resmettiklerini hatırlamakta fayda var. .

BÖLÜM XXXVIII

ASTROLOJİ VE ASTROLATRİ

Hermes Trismegistus'un kitapları, Keldani astrolojisi ve astrolatrinin okültistler dış ında herkese örtülü olan ekzoterik anlamını içerir. Her iki konu da yakından iliş kilidir. Astrolatri veya göksel topluluklara tapınma, astrolojinin gerçeklerini yalnızca yarım yamalak anlamanın doğ al bir sonucudur; bu astrolojinin üstatları, astrolojinin gizli ilkelerini ve gezegenlerin yöneticilerinden veya "meleklerden" alınan bilgeliğ i bayağ ı saygısızlıklardan dikkatle korumuş tur. Dolayısıyla inisiyeler için ilahi astroloji ve dinsizler için batıl inançlı astrolatri vardı. Bu, Aziz Justin'den alınan aş ağ ıdaki pasajı doğ rulamaktadır:

Hiyerogliflerin icadından bu yana, tapınakların gizemlerine ve her türden astrolojik bilime, hatta en aş ağ ılık olanlara bile inisiye olanlar sıradan insanlar değ il, seçkin ve seçkin kiş ilerdi; yani daha sonra halkın önünde fahiş e olan kiş i.

Petosiris ile Necepsus'un (Mısır elyazmalarında adı geçen ve Ramses'in hükümdarlığ ı döneminde geliş tiklerine inanılan ilk astrologlar) öğ rettiğ i kutsal bilim arasında büyük bir fark vardı.

Machine Translated by Google

II veya sesostris) (1) ve Roma imparatorluğunun sonunda ilahi bilgiyi küçümseyen Keldani şarlatanlarının sefil aldatmacası. Birincisi "Yüksek Törensel Astroloji", ikincisi ise "Astrolojik Astrolatri" adıyla uygun bir şekilde adlandırılabilir. Birincisi, inisiyelerin, maddeyi canlandıran ve yönlendiren maddi olmayan güçler veya ruhsal varlıklar olarak kabul ettiğimiz şeyler hakkında sahip oldukları bilgiye dayanıyordu. Antik filozoflar, Sabeanlıların farklılıklarından şüphelenmeden tapındıkları, elementaller veya doğanın ruhları olarak adlandırılan, evrim ölçeğindeki bu daha düşük varlıklara archontes ve kozmokratlar adını verdiler. Bu, inançlarını taklit etmedikleri zaman genellikle kara büyüye düştükleri anlamına geliyordu. Elementallere tapınma, popüler veya ekzoterik astrolojinin baskın biçimiydi; öğretileri yalnızca inisiyasyon sırasında iletilen ilkel bilimin ilkelerinden tamamen habersizdi. Böylece, gerçek hiyerofanlar yarı tanrılar gibi manevi bilginin zirvesine yükselirken, Sabean plebleri, madde vadilerinin soğuk ve ıssız gölgesine dair on bin yıl önce olduğu gibi bugün de batıl inançlara saplanmış durumdaydı. Yıldız etkisi ikilidir. Egzoterik yani fiziksel ve fizyolojik vardır; ve gezegensel tanrılar tarafından iletilen bilgiden kaynaklanan son derece ahlaki ve entelektüel. İkincisinin doğasını çok iyi anlamadığı için Bailly, sanki astrolojiden türetilen astronominin bilimsel üstünlüğünü ima ediyormuş gibi astrolojiyi "aklı başında bir kızın çılgın annesi" olarak adlandırdı. Öte yandan 19. yüzyılın aydınlarından biri olan ünlü Arago, Güneş'in, Ay'ın ve gezegenlerin yıldız etkisini kabul ederken şu soruyu soruyor:

Bilimin kabul etmeye cesaret ettiği argümanlarla yürütülen ay etkisini nerede bulacağız?

Bailly'nin kendisi, astrolojiye karşı yaptığı küfürlere rağmen, alenen uygulandığı şekliyle, bunu gerçek astrolojiyle yapmaya cesaret edemiyor.
Öyle diyor:

Adli astroloji, kökeni itibariyle çok derin bir sistemin sonucuydu; Bu, Tanrının ve Doğanın gizemlerine derinlemesine nüfuz etmiş akıllı bir milletin eseriydi.

Çok daha çağdaş bir bilim adamı olan Fransa Enstitüsü üyesi ve Tarih profesörü Ph. Lebas, Fransa Ansiklopedik Sözlüğü'nde yayınlanan bu konuyla ilgili bilgece bir makalesinde, farkında olmadan astrolojinin gerçek kökenine dikkat çekiyor. Bu kadar çok sayıda olağanüstü yetenekli adamın astroloji alanında uzmanlaştığı gerçeğinin, bu bilimi bir sürü saçmalık olarak görmemek için yeterli sebep olması gerektiğini anlıyor ve bunu okuyucularına ifade ediyor. Öyle diyor:

Eğer siyasette halkın ve kamuoyunun egemenliğini ilan ediyorsak, şimdiye kadar olduğu gibi, insan ırkının ancak bu konuda tamamen aldatıldığını kabul edebilir miyiz; ve bir yanda aptallığın diğer temelleri, diğer yanda şarlatanlık olmaksızın, yüzyıllar boyunca tüm ulusların zihinlerinde en büyük saçmalığın hakim olduğunu? Elli yüzyıldan fazla bir süre boyunca insanların aptal ya da düzenbaz olması nasıl mümkün olabilir?... Astrolojide gerçeği icattan ayıramasak da, Bossuet ve diğer modern filozoflarla birlikte şöyle diyeceğiz: "Hiçbir zaman hiçbir şey üstün gelmemiştir." tamamen yanlış olabilir." Gezegenlerin fiziksel düzende birbirlerini etkilediği doğru değil mi? Gezegenlerin atmosferi etkilediği ve dolayısıyla bunu belirli ölçüde bitki ve hayvanlara da uyguladıkları doğru değil mi? Modern bilim bu iki noktayı her türlü şüphenin ötesine koymadı mı?... İnsan özgürlüğünün de sınırları olduğu ve bireysel iradenin her şeyden, dolayısıyla gezegenlerden etkilendiği daha az doğru değil mi? İlahi Takdir'in (Karma), evrendeki görünür şeylerle aralarında kurduğu ilişkilere göre bize etki ettiği ve insanları yönlendirdiği doğru değil mi?... Bu ve daha fazlası, özü itibarıyla astrolatridir. Antik büyücülerin yaşadıkları dönemden daha üstün bir iggüdü tarafından yönlendirildiklerini kabul etmek zorundayız. Bailly'nin astrolojiye atfettiği, insanın ahlaki özgürlüğünün yok edilmesi yönündeki materyalist kavramın var olması için hiçbir neden yoktur. İstisnasız tüm astrologlar, insanın yıldızların etkisine karşı koyabileceğini kabul etti. Bu ilke, gerçek astrolojik kutsal metinler olan Ptolemy'nin Tetrabiblos'unda ilk kitabın (2) II ve III. bölümlerinde yer almaktadır .

Aziz Thomas Aquinas, Lebas'tan aldığımız önceki pasajın doğrulandığını bize şu sözlerle aktardı:

Machine Translated by Google

Gök cisimleri bu ay altı dünyada olup biten her şeyin nedenidir, çünkü onlar dünyayı etkiler.
doğrudan insan eylemlerinde; ancak ürettikleri tüm etkiler kaçınılmaz değildir (3).

Okültistler ve teozofistler beyaz astrolojinin ve siyah astrolojinin olduğunu söyleyen ilk kişilerdir. Ancak her iki açıdan da astrolojiden yararlanmak isteyenlerin astrolojiyi incelemesi gerekir; çünkü bunun sonucunda ortaya çıkan iyi ya da kötü sonuçlar, her iki durumda da aynı olan ilkelerden değil, astrologun kendisinden kaynaklanmaktadır. Böylece, Kopernik'in doğmasından iki bin yıl önce Hermes'in kitaplarından güneş merkezli sistemi öğrenen Pisagor, ilahi teogoni, çağrışım ve dünyanın vekilleriyle ("prensliklerin" prensleri) iletişimin tüm bilimini buna dayandırdı. ", Aziz Paul'a göre), her gezegenin ve evrenin kökeni, büyü formülleri ve insan vücudunun her bir parçasının karşılık gelen burçla kutsanması. Hiç kimse bunların hiçbirini çocukça ya da saçma olarak algılamamalı, hele "şeytani" olarak görmemeli ve yalnızca felsefe ve okült bilimlerle ilgilenen kişiler bunu bu şekilde değerlendirecektir. İnsan ve Doğa arasında hem görünür hem de görünmez ortak bir bağın varlığını kabul eden hiçbir gerçek düşünür, birçok akademisyen tarafından haksız yere küçümsenen Petemenoph Papirüsü gibi eski Bilgeliğin eski kalıntılarını "çocukluk ve aptallık" olarak değerlendirmeyecektir . ve bilim adamları; ancak, bu eski belgelerde "sağın göksel Nil'e, sol tapınağın Güneş 'teki yaşayan ruha ve sağ tapınağın Ammon'un ruhuna adanması" gibi hermetik yasaların uygulanmasını bulmanın yanı sıra "analojiler yasasını" daha iyi anlamaya çalışacağız. Zodyak'ı Makedon dönemindeki Yunanlıların icadına bağlayan bazı oryantalistlerin yaptığı gibi, astrolojinin eskiliğini de sorgulamayacaktır; Çünkü Mısır'da yapılan son keşiflerden ve ilk hanedanlara ait hiyeroglif ve yazıtların çok dikkatli okunmasından kaynaklananlar da dahil olmak üzere pek çok neden bu hatalı varsayımı çürütmektedir. Anastasi koleksiyonundaki "sihirli papirüs" olarak adlandırılan metnin metni üzerinde süregelen tartışmalar, Zodyak'ın eskiliğini kanıtlıyor. Letronne'a Mektuplar'da şöyle okunur :

Papirüsler, Champollion'a göre kimlikleri karıştırılması imkansız olan dünyanın dört temelini veya temelini uzun uzadıya tartışıyor, çünkü bunlarda Aziz Pavlus'un bize bahsettiği "dünyanın sütunlarını" tanımaktan başka seçenek yok. Bu temeller, tüm göksel bölgelerin tanrılarıyla birlikte çağrılan temellerdir ve aynı havarinin Spiritualia nequitioe in coelestibus'una tamamen benzerdir (4).

Bu çağrı, Mısırlı astrologların kadim ve ilkel ruhunu gelecek nesillere aktarmış olma değeri inkar edilemeyecek olan Iamblichus tarafından çok daha sonra aslına sadık kalınarak çoğaltılan formülle aynı terimlerle yapılmıştır (5).

Letronne, Mısır burçlarının Roma dönemine ait olduğunu kanıtlamaya çalışmıştı; Ancak
Sensaos mumyasının keşfi şunu gösterdi:

Mısır'ın tüm zodyak anıtları son derece astronomikti. Kraliyet mezarları ve cenaze törenleri, takımyıldızların ve bunların her saatteki etkilerinin gerçek tablolarını oluşturur.
ay.

Böylece genetik tabloların kökenlerine göre çok daha eski olduğu ortaya çıkıyor. Daha sonraki dönemlere ait lahitlerdeki burçların tümü, arkaik mitolojik döneme ait burçların birer anımsatmasıdır.

İlkel astroloji, gezegenlerin ve zodyak burçlarının yankılanma seviyesinin üzerinde olması bakımından modern hukuki astrolojiyi aşmıştır. Berossus, "Zodyak'ın on iki efendisi veya tanrısı", "otuz altı danışman tanrı" ve "bunun yargıçları olan yirmi dört yıldız"ın eşlik ettiği Belial ve Milita'nın (Güneş ve Ay) yıldızsal egemenliğini gösterir. dünya ”, Evreni (güneş sistemimiz) destekliyor ve yönlendiriyorlar, dürtmüleri kolluyorlar ve kaderlerini insan ırkına açıklıyorlar. Latin Kilisesi haklı olarak adli astrolojinin şu anda bilindiği gibi aşağıdakilerden oluştuğunu söylüyor:

Fiziksel gezegenin kendisi aracılığıyla, hükümdarından [Yahudilerin Mlac'ı, Ebedi'nin bakanı, iradesini dürtmülülere açıklamakla görevlendirilmiş] bağımsız olarak materyalist ve panteist bir şekilde kehanet yapın.

Machine Translated by Google

Bir bireyin doğ um anında gezegenin yükseliş i veya kavuş umu, onun kaderini ve ne zaman ve nasıl ölmesi gerektiğ ini belirler (6).

Tüm okültizm öğ rencileri, gök cisimlerinin her manvantara sırasında ilgili döngünün insanlığ ıyla yakından iliş kili olduğ unu bilir; ve bazıları, söz konusu dönemde doğ an ünlü kiş ilerin, diğ er ölümlüler gibi, ama çok daha güçlü bir ş ekilde, kaderlerinin, o yıldızın ruhu tarafından yazılmış , beklenen bir biyografi olarak, kendi takımyıldızı veya yıldızlarında çizildiğ ine inanıyor. İ nsan monadının ilk ilkesi, aynı yıldızın veya gezegenin Ruhu veya ruhudur. Tıpkı Güneş 'in, kendi sisteminin sınırları dahilindeki uzayın tüm cisimlerine ış ığ ını ve ış ınlarını yayması gibi, her yıldızın hükümdarı olan Baba monad da, burada doğ an her "hacı" ruhun monadını kendisinden yayar. kendi evinizde ve kendi grubunuz içinde. Yöneticiler ezoterik olarak yedi tanedir ve onlara sephiroth, "Varlığ ın melekleri", rishiler veya amshaspendler demek aynı ş eydir. Bütün ezoterik kitaplar "Bir sayı değ ildir" diyor.

Bu bilimin bilgisi kasdim ve gazzim veya ilkel astrologlardan khartumimlere, asafimlere veya ilahiyatçılara ve en alt kategorideki hakamimlere veya büyücülere geçti ve ta ki Babil esareti sırasında Yahudilerin eline geçti. Musa'nın kitapları birkaçyüzyıl boyunca unutuldu; Hilkiya onları yeniden keş fettiğ inde İ srail halkı için gerçek anlamlarını kaybetmiş lerdi. Eski okulun son Yahudi inisiyesi olan Daniel, kendisini Chaldea'nın büyücüleri ve astrologlarının baş ına getirdiğ inde, ilkel okült astroloji zaten düş üş teydi. O sıralarda bilimi Babil'inkiyle aynı kökenden gelen Mısır, eski büyüklüğ ünü yitirmiş , ihtiş amı gölgelenmeye baş lamış tı. Ancak kadim Bilgelik dünyada sonsuz izler bıraktı; ve yedi büyük ilkel tanrı, astrolojide ve dünyadaki tüm ulusların takvimlerinde sonsuza kadar hüküm sürdü. Hıristiyan haftasının günlerinin isimleri, onları Aryanlardan kopyalayan Keldani tanrılarının isimleridir. Sir W.'ye göre.

Jones, Tufan öncesi isimlerin Hindulardan Gotlara kadar tüm halklardaki tekdüzeliğ i, Porphyry'nin topladığ ı ve Eusebius'tan alıntı yaptığ ı Keldani Kehanetleri'nden aş ağ ıdaki pasaj olmadan açıklanamaz:

Bu isimler önce Mısır ve Fenike kolonileri arasında, sonra da Yunanlılar arasında yayıldı ve her Tanrı'nın yalnızca adını taş ıdığ ı günde anılması gerektiğ i yönündeki açık öneriyle... Apollon bu kehanetlerinde ş öyle diyor: "Ben olmalıyım" Güneş gününde çağ rılır ; Talimatlarınıza göre Merkür; sonra Chronos (Satürn) ve ardından Venüs, bu tanrıların her birini yedi kez çağ ırmaya özen gösteriyor" (7).

Burada ufak bir hata var. Yunanistan astrolojiyi Mısır'dan ya da Chaldea'dan almadı, ancak Lucian'ın dediğ i gibi (8), onu doğ rudan antik çağ ın neredeyse tüm büyük hükümdarlarının Hint bilimleri öğ retmeni olan Orpheus'tan aldı; Gezegen tanrıları tarafından tercih edilen, örneğ in Ptolemy'nin yaptığ ı gibi astrolojinin ilkelerini kitaplara koyan kiş i. Luciano'nun söylediğ i ş u:

Boeotian Tiresias geleceğ i tahmin etme sanatında çok meş hur oldu... O zamanlar kehanete ş imdiki kadar hafif bir gözle bakılmıyordu; ve kehanetlerini astrolojik olarak elde eden kahinlere danış ılmadan hiçbir çalış ma yapılmazdı... Delphi'de geleceğ i tahmin etmekten sorumlu bakire, göksel Bakire'yi veya Meryem Ana'yı simgeliyordu.

Bir Firavun'un lahitinde, vücudu yıldızlarla, Güneş ve Ay diskleriyle süslenmiş , Güneş 'i doğ uran ve "Ra'nın annesi" olarak adlandırılan buzağ ı Neith'in bir temsili bulunmuş tur. Göksel Bakire." veya "Yıldızlı Kasanın Leydisi." Adli astrolojinin modern ş ekli, kendisinin bize söylediğ i gibi, Sicilyalı Diodorus zamanına kadar uzanır (9). Ancak Sezar, Pliny ve Cicero gibi tarihin en seçkin adamları Keldani astrolojisine inanıyorlardı ve ş öhretleri peygamberlerinkine eş it olan astrologlar Lucius Tarrucio ve Nigidio Figulus ile yakın dostlukları vardı. Mark Antony her zaman Kleopatra'nın tavsiye ettiğ i bir astrolog eş liğ inde seyahat ederdi. İ mparator Augustus tahta çıktığ ında astrolog Theagenes'in yıldız falını yaptırdı.

Tiberius, astrolojik kehanet yoluyla mor rengini gasp etmeye çalış anları keş fetti.
Vitellius, aynı gün içinde kendisinin de öleceğ ini öngören Keldanileri sürgüne göndermeye cesaret edemedi. Vespasianus her gün astrologlarla istiş arede bulundu ve Domitianus bunu yapmadı.

Machine Translated by Google

onun tavsiyesi olmadan hareket etmeye cesaret etti. Hadrianus bilgin bir astrologdu; ve Julian dahil tüm imparatorlar (tam da öyle olmak istemediği için Mürted olarak adlandırıldılar) gezegensel "tanrılara" inandılar ve onlara dua ettiler. Dahası, İmparator Hadrianus "Ocak'tan 31 Aralık'a kadar bir yıl içinde başına kaçolay geleceği ini tahmin etmiş ti." En ünlü imparatorların hükümdarlığı döneminde Roma'da Güneş , Ay ve Satürn'ün okült etkilerinin gizlice öğretildiği bir Astroloji Okulu vardı (10). Kabalistler bugün adli astrolojiyi geliş tiriyorlar. Modern Fransız büyücü Eliphas Levi, Dogma and Ritual of Higher Magic adlı eserinde bu bilimin temellerini açıklıyor ; ancak astrolojik törenlerin ve ayinlerin anahtarının yanı sıra terfim, büyünün urim ve tummin'i de Avrupa'da kaybedildi. Bu nedenle materyalist yüzyılımız omuz silkiyor ve astrolojiyi bir sahtekarlık olarak görüyor.

Ancak tüm bilim insanları bununla alay etmiyor; ve tanınmış bir bilim adamı olan Le Couturier'nin, tıpkı Dalton'un Demokritos'un cüretkar spekülasyonlarını doğruladığı gibi, düş ündürücü ve güzel gözlemini okuduğumuz için kendimizi tebrik edebiliriz:

Simyacıların hayalleri de belli bir rehabilitasyona doğru gidiyor; çünkü ardılları kimyagerlerin titiz araş tırmalarından yenilenmiş bir hayat alıyorlar: ve gerçekten de pek çok modern keş fin ortaçağ teorilerini kendilerine karş ı yöneltilen saçmalık notundan kurtarması ilginçtir. Peki, Albay Sabine'in zaten gösterdiği gibi, yerden birkaçsantimetre yüksekte asılı duran bir çelik parçasının yönü, gezegenimize 230.000 kilometre uzaklıktaki Ay'ın konumuna göre değiş tirilebiliyorsa, kim bu fikre abartılı bir inançdiyebilir? yıldızların insanlığın kaderi üzerindeki etkisi konusunda eski (ve hatta modern) astrologların? (on bir).

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXIX

DÖNGÜLER VE AVATRALAR

Dünyanın Kurtarıcılarının biyografilerinin sembolik olduğunu ve mistik anlamlarıyla okunması gerektiğini daha önce söylemiştik; Tıpkı 432 sayısının kozmik evrimsel bir değeri olduğunu da söylediğimiz gibi. Bu iki gerçeğin zahiri Hıristiyanlığın kökenine nasıl ışık tuttuğunu ve başlangıcını saran karanlığın çöğünü nasıl dağıttığını gördük. Çünkü Sinoptik İncillerin ve Aziz Yuhanna'nın isim ve karakterlerinin tarihi olmadığı açık değil mi? Efendilerinin doğumunun kozmik, astronomik ve ilahi olarak önceden bildirilen bir olay olduğunu göstermeye hevesli olan Mesih'in yaşamını derleyenlerin, bunu 4.320'lik gizli döngünün sonu ile koordine etmeye çalıştıkları açık değil mi? Olaylar karşılaştırıldığında, diğer "otuz üçgüneş yılı, yedi ay ve yedi gün" döngüsüne, yani Güneş 'in Ay'a göre bir güneş yılı kazandığı tek-ay döngüsü kadar az cevap veriyorlar ve bu da aynı iddiayı desteklemek için ileri sürülmüştür. Üçrakamın (4, 3, 2) ilgili döngüye ve manvantaraya karşılık gelen sıfırlarla birleşimi, büyük ölçüde Hindu'ydu ve öyledir ve bazı önemli karakterleri açığa çıksa bile gizli kalacaktır. Bu kombinasyon, örneğin, öncesinde özel bir avataranın her zaman Dünya'ya inip enkarne olduğu, periyodik çözülmelerindeki ırkların pralayalarına atıfta bulunur. Mısır ve Keldani gibi tüm eski uluslar, çok önceden Atlantisliler arasında yaygın olarak kullanılan bu rakamları benimsemişlerdir. Hiçşüphe yok ki, paganlar tapınakların sırlarını keşfettiklerinde, onları mesihvari avatarik gizeme yönlendiren ilk Kilise'nin en bilgili Babalarından bazıları; ve bu döngüyü Mesihlerinin doğuşuna uygulamaya çalıştılar; ancak çabalarında başarısız oldular çünkü rakamlar herhangi bir bireye değil, her bir kök ırkın ilgili dönemine atıfta bulunuyor. Üstelik yanlış yönlendirilmiş çabalarında beş yıl yanılmışlardı. Eğer olayın evrensel öneme sahip olduğu yönündeki iddiaları haklı olsaydı, daha önce Tanrı'nın parmağıyla göklerde çizilen kronolojik bir hesaplamada böyle bir hata mümkün olabilir miydi? Öte yandan, döngünün İsa'nın doğuşuna uygulanması kesin olsaydı, paganlar ve inisiye olmuş Yahudilerin kendileri ne yaptılar? Gizli döngülerin anahtarının ve Avataraların (onlar, Aryan, Mısır ve Keldani bilgeliğinin mirasçıları) koruyucuları olarak, Yehova ile bir olan (1) yüce "Enkarne Tanrı"larını, onların kurtarıcılarını tanımayı başaramazlar mıydı? zamanın sonu, tüm Asya halklarının Kalki Avatâra, Maitreya Buddha, Sosiosh, Mesih vb. olarak hâlâ beklediği kişi?

Bütün bunların sırrı, daha büyük döngülerin içinde döngülerin bulunması ve bunların hepsinin 4.320.000 yıllık Kalpa'da yer almasıdır. Kalpa'nın sonlarına doğru, adı ve koşullarının açıklanması yasak olan ancak bazı uluslara göre Batı'da yer alan Shamballa'dan, yani "Tanrıların şehri"nden gelecek olan Kalki avatara'nın gelmesi bekleniyor. ve Doğu, Kuzey veya Güney'deki diğerlerine göre. Bu nedenle, Hindu Rishilerden Virgil'e ve Zerdüşt'ten son Sibyl'e kadar, beş inci ırkın tüm Vat'ları şarkı söyledi ve Meryem Ana burcunun (Başak takımyıldızı) döngüsel geri dönüşünü ve ilahi bir varlığın doğuşunu öngördü. Çocuk, Dünya'ya Altın Çağ 'ı yeniden yaşatacaktı.

Hiçkimse, ne kadar fanatik olursa olsun, Hristiyan döneminin bizi Altın Çağ 'a döndürdüğünü, Başak burcunun o zamandan beri Terazi burcuna girdiğini iddia etmeye cesaret edemez. Bu nedenle Hıristiyan geleneklerinin gerçek kökenine elimizden geldiğince özet olarak işaret edelim.

Her şeyden önce, Hıristiyan yorumcular Virgil'in bazı ayetlerinde İsa'nın doğuşuyla ilgili doğrudan bir kehanet keşfederler; ama yine de bundan günümüz çağına ait herhangi bir özellik çıkarmak imkansızdır. Hıristiyanlık döneminden elli yıl önce, Virgil'in ünlü dördüncü eklogunda Pollio, Sicilya'nın ilham perilerinden gelecekteki büyük olayları tahmin etmelerini ister. Latin şairşunu söylüyor:

Cumean ilahisinin son dönemi geldi (2) ve büyük çağlardan biri (dünya devrimi boyunca defalarca tekrarlanan) yeniden başlıyor. Şimdi Bakire Astrea geri dönüyor ve Satürn'ün saltanatını tavsiye ediyor. Şimdi göksel alemlerden yeni bir nesil iniyor. Ey iffetli Lucina!, şimdiki Demir Çağ ı'nı (3) kapatacak ve Altın Çağ 'ı tüm dünyaya açacak olan Çocuğu olumlu bir gülümsemeyle kabul edin... Bizi tanrıların yaşamına katılımcı yapacak ve o kahramanların tanrılarla iletişim halinde olduğunu görecek, kahramanlar ve barışdolu dünya O'nu görecek... O zaman sürü artık korkunçaslandan korkmayacak, yılan da öldecek ve aldatıcı bitkinin zehri yok olacak. Gel o zaman, ey tanrıların en sevdiği Çocuğu, Jüpiter'in büyük torunu!... Vakit yaklaşıyor. Karalar, denizler ve yüce gökler sizi selamlarken bakın yerküre nasıl da titriyor (4).

Machine Translated by Google

Bu ayetlerde Hıristiyan tercümanlar “Mesih'in geliş iyle ilgili kehanet”i görüyorlar; Fakat İ sa'nın doğ umundan bu yana, hatta Hıristiyanlığ ın kuruluş undan bu yana alıntılanan sözlerin kehanet olarak kabul edilebileceğ ini kim iddia edebilir? “Son Çağ ”, Demir Çağ ı ya da Kali Yuga sona erdi mi? Tam tersine ş u anda tam anlamıyla yürürlükte; Kızılderililer öyle söylediğ i için değ il, tüm dünyadaki kiş isel deneyimlere dayanarak. “Göksel krallıkların soyundan gelen bu yeni ırk” nerede? Paganizmden Hıristiyanlığ a geçen nesil mi? Yoksa günümüz milletleri belki de her zaman savaş maya hazır, her zaman ş üpheci ve kıskanç, kedi ve köpekleri kızdıran nefretle birbirlerine saldırmaya eğ ilimli, her zaman yalan söyleyerek birbirlerini aldatanlar mı? Çağ ımız, yılan zehrinin ve bitki zehrinin bize zarar vermeyeceğ i, Tanrı'nın seçtiğ i hükümdarların iyi huylu imparatorluğ u altında güven içinde yaş ayacağ ımız, vaat edilen “Altın Çağ ” mı? Bir afyon tiryakisinin kaprisli fantezisi, Hıristiyanlık döneminin ilk yılından bu yana herhangi bir dönemi bu ş ekilde ele alacak olsaydık, Altın Çağ 'ın bundan daha yetersiz bir tanımını yapamazdı. Hıristiyanların paganlar tarafından, paganların ve sapkınların ise Hıristiyanlar tarafından katledilmesi; Orta Çağ 'ın sorgulayıcı dehş etleri; Napolyon Savaş ları; birkaçhektar toprak ve bir avuçkafirin ele geçirilmesi uğ runa sel gibi dökülen kanlar; milyonlarca askerin savaş a hazır olduğ u silahlı barış ; Yahuda ve Kabil'in kurnaz diplomasisi; ve "ilahi kralların iyi huylu imparatorluğ u" yerine, anarş istlerin, sosyalistlerin, petrol iş çilerinin, dinamitçilerin, teröristlerin ve her türden yok edicinin kaçınılmaz nesilleriyle birlikte, kanun yerine kuvvetin evrensel hakimiyeti olan Sezarizm.

İ ş te resim.

Gördüğ ümüz gibi Sibylline kehaneti ve Virgil'in ş iirsel ilhamı her noktada baş arısız oluyor.

Ş air, "Buğ dayın yumuş ak baş akları tarlaları sarartır" diyor.

Ancak bu aynı zamanda çağ ımızdan önce de oldu:

Altın salkımlar kaba çalılardan sarkacak ve pembe bal engebeli meş e ağ açlarından damıtılabilecek.

Ancak bugüne kadar bu gerçekleş medi. Baş ka bir yorum aramalıyız. Hangi? Sibilia, diğ er binlerce peygamber ve kahin gibi öyle konuş tu ki, Hıristiyanlar ve kafirler onun sözlerinden geriye kalan birkaçanıyı reddetse de, yalnızca inisiye olanlar bunları yorumlayabilir ve anlayabilir. Sibilia genel olarak döngülerden, özel olarak da büyük döngüden söz eder. Purana'ların , diğ erlerinin yanı sıra Viş nu Purana'nın bu iddiayı nasıl desteklediğ ini görelim :

Vedaların öğ rettiğ i hukuki kurumlar ve uygulamalar sona erdiğ inde; Kali Yuga'nın sonu (5) yaklaş tığ ında, kendi manevi doğ ası gereğ i Brahmâ'da var olan, baş langıçve son (6) olan o ilahi Varlığ ın bir yönü Dünya'ya inecek... O, Ş amballa'nın seçkin bir brahmanı olan viş nuyaş alar ailesinden doğ du... sekiz insanüstü yetenekle donatılmış tı. Karş ı konulamaz gücüyle... kötülüğ e teslim olmuş zihinleri yok edecek ve sonra yeryüzünde adaleti yeniden tesis edecek. Kali Yuga'nın sonunda yaş ayanların zihinleri uyanık ve kristal gibi berrak olacaktır (7). Bu eş siz çağ sayesinde değ iş en insanlar, insanoğ lunun tohumu gibi olacak (8) ve onlardan Krita Yuga yasalarına itaat eden bir ırk doğ acaktır (9). Çünkü ş öyle denilmiş tir: "Güneş , Ay ve Tishya (10) ve Jüpiter gezegeni aynı meskende olduğ unda, Krita Yuga geri dönecektir" (11).

Kamu öğ retilerine göre Hinduların astronomik döngüleri oldukça iyi anlaş ılmış tır; ancak onlarla ilgili aş kın meselelere uygulandığ ında ezoterik anlamları değ il. Döngülerin sayısı muazzamdı: 4.320.000 yıllık Maha Yuga döngüsünden (12) küçük yedili ve beş yıllık döngülere kadar. İ kincisinin beş yılına sırasıyla Samvatsara, Parivatsara, Idvatsara, Anuvatsara ve Vatsara adı verildi ve her birinin kendi gizli nitelikleri ve nitelikleri vardı. Vriddhagarga, ş u anda Himalayalar arası bir tapınağ a ait olan bu konu hakkında, beş yıllık dönem ile her altmış yılda bir Güneş ve Ay'ın kavuş umu üzerine kurulan Brihaspati döngüsü arasındaki iliş kiyi açıklayan bir inceleme yazdı. Bir ülkenin, özellikle de Aryan Kızılderili ulusunun olayları açısından önemli olduğ u kadar gizemli bir döngüdür.

Machine Translated by Google

XL BÖLÜMÜ

GİZLİ DÖNGÜLER

İlk beş yıllık döngü altmış yıldız-güneş ayını veya 1.800 günü içerir; altmış bir güneş ayı veya 1.830 gün; altmış iki kameri ay veya 1.860 kameri ay ve altmış yedi takımyıldızı ay ayı veya 1.809 gün.

Albay Warren bu yılları döngü olarak görüyor; Bu yılların her birinin özel bir önemi olduğundan ve bireylerin yıldız falındaki belirli olaylarla ilişkili olduğundan aslında bu böyledir. Warren şöyle diyor:

Altmış yıllık döngü, her biri Brihaspati veya Jüpiter gezegeninin bir yılına eşdeğer olan, on iki yıllık beş döngüden oluşur... Bu döngüden bahsediyorum çünkü bunu birkaçkitapta gördüm ama herhangi birini bilmiyorum. zamanı bu hesaba göre ölçen millet veya kabile (1).

Bu cehalet çok doğaldır, çünkü Albay Warren gizli döngülerden ve bunların anlamlarından habersizdi. Aynı yazar şöyle diyor:

Beş döngünün veya yuganın isimleri şunlardır: ...Samvatsara, Parivatsara, Idvatsara, Anuvatsara ve Udravatsara.

Bilge albay, Romalıların da çarpımı 12 olan altmış yıllık döngü olan lustra veya quinquennium'ları (şüphesiz Kızılderililerden alınmış tır) hesaba kattığını hatırlasaydı, "diğer ulusların" da aynı gizli döngüye sahip olduğu konusunda uyarıda bulunurdu (2) . Benares civarında, tüm bu döngülerin ve kayaya oyulmuş astronomik aygıtların kalıntıları, etrafını saran ihtiyatlı Brahminler tarafından Sir William Jones'un "geçmiş kayıtlar" veya bilgisayarlar olarak adlandırdığı arkaik inisiyasyonun ebedi anıları olarak hala bulunmaktadır. . Ama Stonehenge'de hâlâ varlar. Higgins, Waltire'ın, bu devasa tapınağı çevreleyen tümülüs tepeciklerinin sabit yıldızların büyüklüğünü ve konumunu doğru bir şekilde temsil ederek tam bir planisfer oluşturduğunu gördüğünü söylüyor. Colebrooke'a göre, Jyotisha'nın atıfta bulunduğu Vedalar döngüsü (3), diğer tüm büyük veya küçük döngülerin (4) hesaplanmasının temelini oluşturur. Ancak Vedalar, ne kadar eski olursa olsun, dhyân chohan'lardan alınan öğretiye göre, üçüncü ırkın insanlarının devasa astronomi ve matematik aletlerinin yardımıyla yaptıkları gözlemlerin kalıcı hafızasını bıraktıktan çok sonra yazılmış lardı. Maurice'in çok yerinde bir şekilde söylediği gibi:

Monolitler ve dairesel taş anıtlar, şüphesiz astronomik döngülerin kalıcı simgeleriydi; grafik karakterlerden habersiz oldukları veya siyasi nedenlerden dolayı kullanımları yasaklandığı için, öğrencilerini eğitmek veya onlara miras bırakmak için başka kalıcı araçlara sahip olmayan bir ırk tarafından dikilmiş ti. gelecek kuşaklara bilgi.

Son kavramda yalnızca Maurice hatalıdır; Çünkü bu tür anıtların, kayalara oyulmuş gözlemevlerinin ve astronomi kitaplarının dikilmesinin amacı, gizli olayları daha fazla saygısızlıktan korumak ve bunları yalnızca inisiye olanlara miras olarak miras bırakmaktı.

Kızılderililerin Dünya'yı yedi bölgeye ayırması gibi, çoğu Batılı antik halkların (5) kendi kutsal numaralandırmalarının temelini 6 ve 12 sayılarına dayandırdıkları, ancak bu sayının kullanılmadığı zamanlarda da 7'yi kullandıkları bilinmektedir. operasyonlara. Böylece Arya Bhatta'nın onlara verdiği ekzoterik rakam olan 6'nın sayısal tabanından yararlandılar; böylece tüm uluslardaki arkeologlar ve matematikçiler maksimum 600'den (6) minimuma kadar gizli döngüleri kolayca bulabilirler. Dolayısıyla dünya 60 dereceye bölünmüştü; 60 ile çarpıldığında 3.600 veya maksimum yıl elde ediliyordu. Böylece saat 60 dakikaya, dakika da 60 saniyeye bölünmüş olur. Asya halklarının altmış yıllık bir döngüsü vardır ve bu döngünün sonunda

Machine Translated by Google

yedinci mutlu on yıl. Çinlilerin altmış günlük, Yahudilerin altı günlük ve Yunanlıların da altı asırlık küçük döngüleri vardır, yani yine Naros.

Babilliler maksimum yılı 3.600 olarak hesapladılar, bu da Naros'un 6 ile çarpımına eş değ erdir. Tatarların Van döngüsü 180 yıl veya üçaltmış tı, 12 x 12 ile çarpılır, yani 144 ile çarpılırsa 180 x 144 = 25.920 yıl elde edilir. veya yıldız devriminin tam periyodu.

Max Müller'e göre Hindistan matematiğ in beş iğ idir (7); ve açıkladığ ı gibi Krishna Shâstri Godbole Theosophist'ten aş ağ ıdaki pasajda :

Yahudiler... rakamları veya doğ al sayıları (1'den 9'a kadar) alfabenin ilk dokuz harfiyle, onlukları (10'dan 90'a kadar) sonraki dokuz harfle temsil ediyordu; son dört harfle birlikte ilk dört yüz (100 ila 400); geri kalan yüzler (500'den 900'e kadar) ise kaf (onbirinci), mim (onüçüncü), nun (onüçüncü, pe (onüçüncü) ve sad (onsekizinci) harflerinin ikinci halleriyle, bunların birleş imiyle diğ er sayıları temsil ediyordu. harfler, değ erlerine göre... Bugünkü Yahudiler, İ branice kitaplarında hala aynı sayısal gösterimi kullanıyorlar. Yunanlılar da Yahudilerinkine benzer bir sayı sistemine sahipti ancak alfabedeki harflerin kullanımını tire koyarak geniş lettiler. veya duruma bağ lı olarak binleri (1.000 ila 9.000), on binleri (10.000 ila 90.000) ve yüz binleri (100.000) temsil eden vuruş lar . kısa çizgi, rho ise

tek başına 100 değ erindeydi. Romalılar alfabelerinin yedi harfini sırasıyla sağ a veya sola toplama veya çıkarma yaparak birleş tirerek sayılar oluş turdular: I = 1; V = 5; X = 10; U = 50; C = 100; D = 500; M = 10000. Dolayısıyla: XX = 20; XV = 15; IX = 9. Bu, Avrupa uluslarının benimsediğ i sözde Roma rakamıdır. Araplar başlangıçta Yahudi komş ularının numaralandırmasını taklit ettiler ve buna İ branice dört harfin başharflerinden oluş an bir isim olan Ebjad adını verdiler: 1, 2, 3 ve 4 sayılarına karş ılık gelen elif, beth, jimel ve dalet. Hıristiyanlık çağ ının başlarında ticari olarak Hindistan'ı dolaş arak, adetleri sağ dan sola yazmak olmasına rağ men, rakamların soldan sağ a yazımını değ iş tirmeden, bu ülkede kullanılan ondalık gösterimi benimsediler. Ondalık gösterimi İ spanya'da uygulamaya koymuş lar ve buradan Orta Çağ 'da kendi egemenlikleri altında bulunan Akdeniz kıyısındaki diğ er Avrupa ülkelerine yayılmış tır. Bu nedenle, diğ er halkların bu konuda çok az ş ey bildiğ i veya hiçbir ş ey bilmediğ i bir dönemde, Aryanların matematik ve bilgisayar bilimini iyi bildikleri açıktır. Arapların aritmetik ve cebiri Hintlilerden öğ rendikleri ve Batılı milletlere öğ rettikleri de ispatlanmış tır. Bu, Aryan medeniyetinin mevcut baş ka bir milletten daha eski olduğ unu gösteriyor; Vedalar söz konusu uygarlığ ın en eski anıtları olduğ undan çok eski tarihli olmaları gerekir (8).

Ancak örneğ in Yahudi milleti uzun süre yaratılış sırasına göre en eski millet olarak kabul edilirken aritmetik veya ondalık sayı sistemi hakkında hiçbir ş ey bilmezken, bu Hindistan'da Hıristiyanlık döneminden yüzyıllar önce biliniyordu.

Asya'daki Aryan halklarının tarif edilemez eskiliğ ine ve astronomi hesaplamalarına ikna olmak iç in, gizli anlamı ş imdiki neslin oryantalistleri tarafından anlaş ılamayacak olan Vedalar'dan daha fazlasını incelemek gerekir , çünkü astronomi eserleri açıkça ortaya çıkmaktadır. Açıklama gerektirmeyen nedenlerle, ülkenin eskiliğ ine ve bilimine iliş kin veri kanıtları sunmak, Hint el yazmaları koleksiyoncularının bakış larından kaçmak. Bununla birlikte, olağ anüstü anılara ve metafizik beyinlere sahip bu topluluk arasında kaybolan ve görmezden gelinen bugün Hindistan'da, bilgileri birçokları iç in Vedaların en eski kitaplar olduğ unu geri dönülmez bir ş ekilde kanıtlamalarına olanak tanıyan gökbilimciler ve matematikçiler, mütevazı shâstriler ve panditler var. Dünya. Bu araş tırmacılardan biri, Theosophist'te (9) astronomik ve matematiksel olarak ş unu gösteren ustaca bir çalış ma yayınlayan, adı geçen shâtri'dir :

Upaniş adlardan Brahmanalara ve Puranalara kadar Vedik sonrası eserlerin eleş tirel incelemesi bizi M.Ö 20.000 yıl öncesine götürürse, Vedaların Hıristiyanlık döneminden yaklaş ık 30.000 yıl önce yazılmış olması gerektiğ i ortaya çıkar . en azından ş u anda o Kitaplar Kitabının yaş ı olarak kabul etmemiz gereken tarih (10).

Peki bunun kanıtı nedir? Döngüler ve takımyıldızlardan kaynaklanan kanıtlar.

Daha ziyade astronomik bir inceleme olan “Vedaların Antik Dönemi” (11) makalesinden bazı pasajlar çıkaracağ ız, argümanları ve beş yıllık döngüye verdiğ i anlam hakkında bir fikir vermek iç in gerekli olanı seçeceğ iz. , bundan bahsetmiş tik. Matematik konusundaki yetkinliğ i nedeniyle sunulan gösterilerle ilgilenenler makalenin tamamını okumalıdır:

Machine Translated by Google

Somâkara, Sheska Jyotisha'ya yaptığı yorumda , Max Müller'in Rigveda Samhitd'e yazdığı önsözde belirttiğine göre , Satapatha Brâhmana'dan tropiklerin değişimi hakkında bir açıklama içeren bir pasajdan alıntı yapar ; bu pasaj yine Sâkhâyana Brâhmana'da bulunur (12). Pasaj şu şekildedir: "Phâlguna'nın dolunayı, iki haftalık döngünün ilk yılı olan Samvatsara'nın ilk gecesidir." Bu pasaj, Jyotisha'nın altıncı ayetine göre başlangıcı Mâgha'nın 1'i (Ocak-Şubat) olan iki haftalık döngünün, Phalguna'nın 15'inden (Şubat-Mart) önceki zamanlarda başladığını tüm delilleriyle göstermektedir. Fakat; Jyotisha'ya göre , beş yıllık dönemin ilk yılının (Samvatsara) başlangıcında, Phalguna'nın 15'inde Ay 195'tedir (= ---------- ------) veya Uttara Phalguni'nin ¾'ü; 124 1

1 + ---------- 3 + 8

29

ve güneş içeride

1 33 (= ----------) veya Purva Bhâdrapadâ'nın 1/4'ü. 124 1

3 +----------

1 + 8

25

Bundan, ekliptiğin dört ana noktasının konumunun şu şekilde olduğu anlaşılmaktadır:

Kış gündönümü = Purva Bhâdrapadâ'nın 3°29''u.
Mrigashî rsha'nın başlangıcında bahar ekinoksu.
Purva Phâlgunî 'nin 10'unda yaz gündönümü.
Jyeshtha'nın ortasında sonbahar ekinoksu.

İlkbahar ekinoksunun M.Ö 1421 yılında Krittikâ'nın başlangıcına denk geldiğini görmüştük. Dolayısıyla Krittikâ'nın başlangıcından Mrigashî rsha'nın başlangıcına kadar JC'den önce 1421 + 26 2/3 x 72 = 1421 + 1920 = 3341 yıl vardı. Ekinoksların deviniminin yılda 50 derece olduğu varsayılmaktadır . Oran 247 yılda 3°20'' alındığında hesaplama JC'den önce 1516 + 1960'7 = 3476'7 yıl olur.

Kış gündönümü, gerilemesi nedeniyle beş yıllık dönemin başlangıcı olan Purva Bhâdrapadâ'nın başlangıcına denk geldiğinde, Phalguna'nın 15'inden 1'ine (Şubat-Mart) geçti. Bu değişiklik söz konusu gözlemden 240 yıl sonra, yani M.Ö 3101 yılında meydana gelmiştir. Her ne kadar Avrupalı bilim adamları bunun böyle olduğunu söylese de, kuruluşu astronomik bir olay olan Kali döneminin sonradan buna dayanması nedeniyle bu bilgi çok önemlidir (13). hayali bir tarih.

KRITTIKÂ VE ASHVINÎ 'NİN DEĞİŞİMİ (14)

İlkbahar ekinoksunun başlangıcına denk geldiğinde Mrigashî rsha'dan 27 takımyıldızın sayıldığını ve bu sayımın SÖYLENEN EQUİNOKS Krittikâ'nın BAŞLANGICINA DÖNÜŞ'e kadar devam ettiğini ve bunun ilk takımyıldız olduğunu görüyoruz. Çünkü o zaman kış gündönümü değişmiş , Phâlguna'dan (Şubat-Mart) Mâgha'ya (Ocak-Şubat), yani bir kamer ayına dönmüştü. Aynı şekilde Krittikâ'nın yeri de Aşvinî tarafından işgal edilmiştir ve bu, başlangıcının bahar ekinoksuna denk geldiği ilk takımyıldızıydı; yani kış gündönümünün Pansha'da olduğu zaman (Aralık-Şubat). Fakat; Krittikâ noktasından Aşvinî noktasına kadar iki takımyıldızı veya 26 2/3° vardır; ve ekinoksun bu mesafeyi her 72 yılda 1 oranında gerilemesi 1920 yıl alır. Böylece bahar ekinoksunun Aşvinî 'nin başlangıcına, yani Revatâ'nın sonuna denk geldiği hesaplanmıştır. 1920-1421 = JC'den 499 yıl sonra.

Machine Translated by Google

BENTLEY'İ N GÖRÜŞ Ü

12. Şimdi Bentley'in Hint antik eserleri üzerine yaptığı araştırmada tartıştığı gözlemi hatırlayalım. Bentley şöyle diyor: "Yirmi sekizinci bölümdeki ilk ay takımyıldızına
Mûla, kök veya köken anlamına gelir. Yirmi yedi bölümde ilk ay takımyıldızına çağrıldı
İlk anlamına gelen Jyeshthâ, bu nedenle Mûla ile aynı öneme sahipti" (15). Bundan, bahar ekinoksunun bir süre için Mûla'nın başlangıcında olduğu ve bu takımyıldızın, Abhijit dahil yirmi sekiz sayıldığında ilk takımyıldız olduğu anlaşılmaktadır. Fakat; Mrigashîrsha'nın başlangıcından Mûla'nın başlangıcına kadar on dört takımyıldızı veya 180° vardır; ve dolayısıyla bahar ekinoksunun Mûla'nın başlangıcına denk geldiği tarih en az M.Ö. 3341 + 180 x 72 = 16.301 yıl öncedir. Ekliptikteki dört ana yön noktanın konumu şu şekildeydi : Shrâvana ayında Uttara Phâlguni'nin başlangıcı.

Kârttika'da Mula'nın başlangıcındaki bahar ekinoksu.
Mâgha'da Purva Bhâdrapadâ'nın başlangıcındaki yaz gündönümü.
Vaishhakha'da Mrigashîrsha'nın başlangıcındaki sonbahar ekinoksu.

BHAGAVAD GÎTÂ'NIN KAYNAKLI TESTİ

13. Bhagavad Gîtâ ve Bhâgavata, Bentley tarafından keşfedilenden çok daha uzak bir gözlemden söz eder. Bhagavad Gîtâ'da şöyle okunur: "Ben Margashîha'yım (ayların ilki) ve Bahar'ım (ilk mevsim).

"Ben yıllar arasında Samvatsara'yım (sayıları beş), mevsimler arasında İlkbaharım,
Aylar arasında Margashîrsha ve [yirmi sekiz olan] takımyıldızlar arasında Abhijit."

Bu, beş yıllık dönemin ilk yılının Samvatsara olarak adlandırıldığı ve Madhu'nun veya baharın ilk ayının Margashîrsha olduğu bir zamanın olduğunu ve Abhijit'in daha sonra bahar ekinoksuna denk gelen ve oradan gelen ilk takımyıldız olduğunu göstermektedir. Bu nedenle takımyıldızların sayılması gerekir.
Şimdi şu gözlemi hesaplayalım: Mûla'nın başlangıcından Abhijit'in başlangıcına kadar üçtakımyıldızı vardır, dolayısıyla söz konusu tarih en az 16.301 + 3/7 x 90 x 72 = 19.078 veya JC'den yaklaşık 20.000 yıl önce olmalıdır. Samvatsara o dönemde kış gündönümüne denk gelen Bhâdrapadâ ayında başladı.

Böylece Vedaların 20.000 yaşında olduğunu matematiksel olarak kanıtlamış olduk. Ve bu sadece ekzoterik. Önyargılardan kör olmayan herhangi bir matematikçi kendini buna ikna edebilir ve bu, altı yıl önce bilinmeyen ama çok zeki bir Astronomi amatörü olan SA Mackey tarafından kanıtlanmıştır.

Hint zamanlarına ilişkin teorisi son derece merak uyandırıcıdır ve okültöğretilere oldukça yakındır. Öyle diyor:

Asiatic Investigations (cilt II, sayfa 131) adlı eserimde okuduğuma göre , Yudhishthira'nın büyük atası Bronz Çağı'nın sonunda 27.000 yıl hüküm sürmüştü. Ve aynı eserde (cilt IX, sayfa 364) şöyle okunur: "Kali Yuga'nın başlangıcında, Pralaya adı verilen tufandan hemen sonra hüküm sürmeye başlayan Yudhisthira'nın hükümdarlığı altında."

Bunda Yudhisthira hakkında üçfarklı ifademiz var... ve bunları açıklamak için ekvatora paralel daireler aracılığıyla gökleri ve yeri beş eşit olmayan parçaya bölen Aryan kitaplarına başvurmalıyız . Bu bölümlere dikkat etmek son derece önemlidir... çünkü Maha-Yuga dört bileşenli parçasıyla onlardan türetilmiştir. Gökbilimciler, göklerde kutup adı verilen bir noktanın bulunduğunu ve çevresinde tüm gök küresinin yirmi dört saat içinde dönüyormuş gibi göründüğünü biliyorlar. Bu noktadan doksan derece uzakta, ekvator adı verilen ve gökleri ve yeri Kuzey ve Güney olmak üzere iki eşit parçaya ayıran bir daire tasavvur edilir . Ekvator ile kutup arasında sürekli görünüm adı verilen başka bir hayali daire daha vardır; Ekvator ile arasında, diğerikisine paralel başka bir hayali dairenin geçtiği, zenit adı verilen göksel bir nokta vardır.

Machine Translated by Google

devre sürekli gizlenme çemberiyle tamamlanıyor... Şu ana kadar hiçbir Avrupalı gökbilimci bu çemberleri gizemli Hint sayılarının hesaplanmasında uygulamadı. Asya Araştırmaları'nda söylenenlere göre Yudhisthira, daimi görünüm çemberinin 72 derece enleme kadar uzandığı, zirveye ulaşmak için sadece 18 derecenin eksik olduğu 36 derece enlemde bulunan Vicramâditya'yı Casimira'nın kralı olarak adlandırdı; ancak adı geçen enlemde, zirveden ekvator'a kadar 36 derece vardır ve ekvatordan sürekli örtülme dairesine kadar 54 derece vardır. Burada 180°'lik yarım daire 1, 2, 3, 4 yani 18, 36, 54, 72 oranlarında dört parçaya bölünmüştür. Hintli gökbilimcilerin bilip bilmemesinin bir önemi yoktur. Görünüşler aynı olduğundan Dünyanın hareketi... ve çok titiz beyleri tatmin etmek için göklerin Dünyanın etrafında döndüğüne inandıklarını varsaymak istiyorum; ancak yıldızların Güneş'in seyri boyunca ekinoks noktalarından yıla 54 inçoranında ilerleyen hareketini gözlemlediklerine şüphe yoktur ; bu, zodyakın 24.000 yıldaki tam devrimini belirler. Ayrıca eğimaçısının, tropiklerin genişliği i bant başına dört derece genişleyene veya daralıncaya kadar değişti ğini , hareketin ilerleyişinin tropikleri ekvatordan kutuplara götüreceği ni gözlemlediler; yani 540.000 yıl sonra burçlar kuşağı 22 ½ dönüş yapacak ve ekliptiğin kuzey kutbu dünyanın kuzey kutbundan ekvatora doğru hareket edecekti... Dolayısıyla 1.080 yılı sonunda kutuplar yer değişti recekti. Hinduların 1, 2, 3, 4 sayılarıyla orantılı olarak dört parçaya böldüğü Mahâ-Yuga'nın süresi tam olarak 108.000, 216.000, 324.000 ve 432.000'dir. Bu, bu sayıların çok eski astronomik gözlemlerden kaynaklandığının kanıtıdır ve bu nedenle, Bentley, Wilford, Dupuis ve diğerlerinin görüşlerini tekrarlayan deneme yazarlarının onlardan bahsederken kullandıkları küçümseyici küçümsemeyi hak etmiyor.

Şimdi Yudhisthira'nın saltanatını 27.000 yıl olarak hesaplamanın saçma olmadığını gösterelim , çünkü denemeciler (16), ardıllığı uzun bir hanedanı oluşturan bu isimde birçok hükümdarın bulunduğunu fark etmemişlerdir ve bu açıklama daha önce alıntılanmıştır. Asiatic Inquiries'den bir pasajda şöyle yazıyor: "Yudhisthira'nın büyük atası, bronz çağının veya üçüncü çağın sonunda 27.000 yıl hüküm sürdü." Eskilerin, uzun ekseni uçlarında dünyanın kutuplarını temsil eden ve ufukla 28 derecelik bir açı oluşturan, atroskop adı verilen kollu bir küremsi vardı. Ufuktan kuzey kutbuna veya Buda tapınağına kadar olan yedi bölüm ve aynı kuzey kutbundan sürekli görünüm çemberine kadar olan diğer yedi bölüm, her birinde bir Manu'nun hüküm sürdüğü on dört manvantarayı veya uzun zaman dilimini temsil eder. Asian Investigations'da belirtildiği gibi (cilt III, sayfa 258-259). Bu amaçla cilt V, sayfa. 243, Kaptan Wilford şöyle diyor: "Mısırlıların on dört hanedanı vardı ve Hinduların da on dört hanedanı vardı; bunların hükümdarlarına Manus adı veriliyordu."

Bu on dört uzun zaman periyodunu Delhi'deki Kali Yuga'daki veya Meru'nun eteğinden ekvatordan itibaren yedinci daireye kadar uzanan çıplak alanın bulunduğu 28° enleminde yer alan başka bir yerdekilerle karıştırmak kolaydır. yakın dönemde tropiklerin aktardığı kısmı oluşturur. 36° enleminde bu kısım çok farklıdır ve bu nedenle Hint kitaplarındaki hesaplamalar farklılık göstermektedir. Bu tutarsızlıktan etkilenen Bentley, "Hindu rakamlarına güvenmenin mümkün olmadığını" söyledi, ancak enlem farkından kaynaklanan bu tutarsızlıkların Hinduların gök hareketlerini ne kadar titizlikle gözlemlediklerini kanıtladığını fark etmedi.

Bazı Hindu kitapları şöyle der: "Dünyanın, karşılıklı bir raju mesafesinde yedi sıra cennet ve cehennemle çevrelenmiş iki iği vardır." Bu, ekvator ile zirve arasındaki yedi bölüme rishiler veya rashalar denildiğinin anlaşılmasıyla kolayca açıklanabilir . Ancak amacımız için en uygun olanı, Hinduların Zodyak'ın her dönüşü sırasında tropiklerin yer değiştirdiği bölümlerin her birine bir isim verdiklerini bilmektir. Casimira'da kutup veya Meru'nun dokuz kat yüksekte olduğu 36° enleminde bu bölümlere shastralar adı verildi; Delhi'de 28° enleminde, kutbun veya Meru'nun yedi kat yüksekte olduğu yere manus adı verildi; ve 24° enleminde, direğin veya Meru'nun yalnızca altı kat yüksek olduğu Cacha'da buna keseler adı verildi.

Ancak Asya Araştırmaları'nda (IX. cilt) Dharma'nın (Adalet) oğlu Yudhisthira, altı saca'nın ilkiydi . Bu isim aşırılık anlamına gelir; ve her şeyin iki uç noktası olduğundan, Yudhisthira sonuncuya olduğu gibi birinciye de eşit şekilde uygulanabilir. Öte yandan, sürekli ortaya çıkma çemberinin kuzey bölümünün Kali Yuga'nın ilk bölümü olduğu göz önüne alındığında, tropiklerin yükseldiği i varsayılarak buna Yudhisthira'nın bölümü veya hükümdarlığı adı verildi. Ama sürekli ortaya çıkış çemberinin hemen öncesindeki bölünme, bronz çağının ya da üçüncü çağın sonuncusudur ; ve bu nedenle ona, dönence kutba veya Meru'ya doğru yükselirken hükümdarlığı diğerinin saltanatından önce gelen Yudhisthira adı verildi ve bu nedenle ona diğerinin babası , " yirmi yedi bin yıl hüküm süren Yudhisthira'nın büyük atası" denildi. Bronz çağının sonundaki yıllar .

Eski Hindular, Zodyak'ın kesirler dikkate alınmaksızın yılda yaklaşık 54 saniye ilerlediği ini gözlemlemiş ve 24.000 yılda tam bir devrim yapacağı sonucunu çıkarmışlardı. Öte yandan kutupların açısının her dönüşte yaklaşık 4 saniye kadar değiştiği ini gözlemleyen; Kutupların her yarım dönüşü için Zodyak'ın 45 dönüş yapacağını hesapladılar ; ancak Zodyak'ın bir buçuk burcun daha yerini değiştirmesi gerektiğinden, böylece 45 devrimin sonunda kuzey dönencesi daimi görünüm çemberiyle örtüşecek ve bunun için de en az 3000 yıl gerekliydi. Yudhisthira'nın saltanatının 27.000 yılı açıklanıyor. Ancak normal süreyi değiştirmemek için

Machine Translated by Google

Bu döngüsel hükümdarların her birinin 24.000 yıllık hükümdarlığı, her hükümdarlığın sonunda 3.000 veya 4.000 yıllık bir naiplik kurdu. Asya Araştırmaları'nda (cilt II, sayfa 134) şöyle deniyor: "Yudhisthira'nın yeğeni ve halefi Paricshit [Parikshit], şüphesiz bronz çağı ile dünya çağı arasındaki dönemde hüküm sürdü ve 19. yüzyılın başlarında öldü. Bu son". Burada TunçÇağı'nın sonunda ve Kali Yuga'nın kurulmasından önce bir tür fetret dönemi görüyoruz; ancak 1.080.000 yıllık Maha-Yuga'da yalnızca bir bronz çağı veya hile Yuga, yani üçüncü çağ olabileceğine göre, Paricşit'in hükümdarlığı, direk orijinaline döndüğünde ikinci Maha-Yuga'da gerçekleşmiş olmalı. 2.160.000 yıl sonraki konumu. Hinduların Prajanâtha Yuga dediği şey budur. Aynı sayılara aşık olan diğer daha modern halklar da benzer şekilde ilerlemiş ler ve ortak yılı, kuyruğunu ısıran bir yılan aracılığıyla, geri kalan beş ve bir kesir günü temsil eden otuz günlük on iki aya bölmüş lerdir. beş parça.

Ancak "Yudhisthira'nın saltanatı Pralaya adı verilen selden hemen sonra başlıyor", yani sıcaklık çağının veya Kali Yuga'nın sonunda, dönence zaten kutuptan sürekli görünüm çemberinin diğer tarafına geçtiğinde, kuzey ufku ile çakışıyor. Burada tropik ya da yaz gündönümünün , ilk çağının başlangıcında yine aynı kuzey eğim paralelinde, üçüncü çağının ya da Treta Yuga'nın bronz çağı olarak adlandırılan sonunda olduğu gibi olacağını görüyoruz ...

Bu söylenenler, Hint kitaplarının hiçbir saçmalık içermediğini ve cehaletle itham etmediğini kanıtlamaya yeterlidir. varsayım veya safdillik; ama çok derin astronomi ve coğrafya bilgisini içeriyorlar.

Bu nedenle bazılarının neden Yudhisthira'yı ölümlü bir adam olarak görmekte ısrar ettiklerini ve özgün karakter; Jared ve büyükbabası Methuselah'ın (17) başına gelebileceklerden korkmadıkları sürece.

Machine Translated by Google

UYARI

Bu cilde karşılık gelen Bibliyografik Bölüm VI. ciltte yer almaktadır.
Her iki kitabın içeriğini de kapsamaktadır.

Bu mizaçbenimsenmiştir çünkübu baskının V. ve VI. ciltleri, bu yayının ve ilgili bibliyografyanın hazırlanmasına temel teşkil eden dördüncüİngilizce baskısının (Adyar) V. cildini oluşturmaktadır.

Machine Translated by Google

HP BLAVATSKY

GİZLİ DOKTRİN

BİLİM, DİN VE FELSEFENİN SENTEZİ

CİLT V

BİLİM, DİN VE FELSEFE

STE Ş UBESİ NİN ÇEŞİTLİ ÜYELERİNİN TERCÜMESİ

Üçüncü Arjantin Baskısının 4. İngilizce Baskısıyla karşılaştırılması

SATYÂT NÂSTI PRARO DHARMAH

"GERÇEKTEN DAHA YÜKSEK DİN YOKTUR"

Machine Translated by Google

1897 BASKISI

İ Çİ N ÖNSÖZ NOTLARI 1. Bkz. cilt VI, Bölüm XLI (E.'nin

N.'si).

2. İ lk İ ngilizce baskısından.

GİRİŞ

1. Bugün çoğu Pandit ezoterik felsefe hakkında hiçbir şey bilmiyor çünkü anahtarı kaybetmişler. Ancak hiçbiri Upanişadların ve özellikle Puranaların alegorik ve sembolik olduğunu dürüstçe inkar edemez; Hindistan'da, isterlerse bu tür yorumların anahtarını verebilecek birkaç önemli bilim adamının hâlâ bulunduğunu da inkar etmeyecekler; Bugün, Kali Yuga'nın mevcut çağında malhâtmâ'ların, yani üstadların ve inisiye yogilerin var olduğunu da inkar etmeyecekler.

2. Tyndall.

3. Max Müller.

4.Jowett.

5. Sayce.

6. Platon'un kendisi de bu ifadeyi aşağıdaki pasajda doğrulamaktadır: "Bana önceki konuşmamda İlk'in doğasını yeterince açıklamadığımı söylüyorsunuz. Bilhassa gizemli bir şekilde konuşmaya karar verdim, böylece tablet denizde veya karada kaybolursa, önceden bilgisi olmayan hiçkimse bunu anlayamaz. (Plato, Ep. II, 312; Cory, Ancient Fragments, s. 304). [Yeni baskıda not].

7. Platon'un Diyalogları – Yunanca dili profesörü Bl Jowett'in İngilizce çevirisi
Oxford Üniversitesi'nde, III, 523.

8. Alıntı yapılan çalışma, 561.

9. Alıntı yapılan çalışma, 591.

10. Jowett, bu sıfatla, farkında olmadan antik "doğalcı filozofu", en büyük arzusu ne evrenin ne de insanın (her halükarda zeki) bir ilk nedenden kaynaklanmadığı inancını aşılamak olan modern "meslektaşlarından" yüz kat daha yükseğe yerleştiriyor. ama atomların tesadüfi kasırgasının körü körüne sıçramasıyla var olurlar. Okuyucuya iki hipotezden hangisinin daha rasyonel ve mantıklı göründüğünü söyleyin.

11. İtalikler yazar tarafından eklenmiştir. Doğu felsefesi öğrencileri ve her Kabalist, insanları fikirlerle, sayılarla ve geometrik şekillerle ilişkilendirmenin nedenini görecektir. Çünkü Philolaus'a göre sayı, "şeylerin ebedi ardışıklığının baskın ve kendi kendini doğuran bağıdır." Yalnızca modern bilge adamlar bu büyük gerçeğe gözlerini yumarlar.

12. Burada da antik filozof modern filozofa üstün gelir, çünkü ilki sadece "ilk nedenleri nihai nedenlerle karıştırırken" (antik felsefenin ruhunu bilenler tarafından reddedilen bir kafa karışıklığı), ikincisi her ikisini de görmezden gelir. Tyndall, bilimin Doğa'nın son sorununun en basit noktasını çözme konusunda "güçsüz" olduğunu ve "disiplinli hayal gücünün (modern materyalizmi okuyun) maddi dünyanın sorunları üzerine düşünmekten kafa karışıklığı içinde yüz çevirdiğini" gösteriyor. Tyndall ayrıca günümüzün bilge adamlarının "Doğanın temel yapısal enerjilerini algılamak için gerekli entelektüel unsurlara" sahip olup olmadıklarından da şüphe ediyor. Ancak Platon ve müritleri için alt tipler, yüksek ve soyut olanların somut görüntüleriydi; Onlar için ölümsüz Ruhun bir aritmetik ilkesi, bedenin ise bir geometrik ilkesi vardır. Bu prensip, büyük evrensel Arkaik'in (Anima Mundi) bir yansıması olarak otosinematiktir ve merkezden tüm Makrokozmosa yayılır.

13. Alıntı yapılan çalışma, 523.

14. Hiçbir Yeni-Platoncu böyle bir saçmalıktan dolayı suçlanamaz. Bilgili Yunanca profesörü, görüşünü Eusebius ve Aziz Jerome tarafından yazılı hiçbir şey bırakmayan Ammonius Saccas'a atfedilen iki uydurma esere dayandırmış olmalı; ya da bu yazarın Ammonius'un doğumundan 130 yıl önce ortaya çıktığını ve Ptolemy Philometer'in (150 yıl önce) hükümdarlığı döneminde yaşayan Yahudi Aristobuylus'un bir öğrencisi olduğunu hesaba katmadan, Yeni-Platoncuları Philo Judaeus ile karıştırmış olmalı. JC) ve doğru hareketin başlatıcısı olarak kabul ediliyor

Machine Translated by Google

Platon'un ve hatta Peripatetiklerin felsefesinin Musa'nın "vahiy"inden alındığ ını kanıtlıyor. Valckenaer , Musa Kitapları Üzerine Yorumların Ptolemy'nin dalkavuklarından Aristobulus tarafından yazılmadığ ını göstermeye çalış ır ; ama her halükarda o bir Yeni-Platoncu değ ildi, çünkü bu okulun kuruluş undan önce ve belki de onun eserlerini bilen ve onun yöntemini takip eden Philo Judeus'un zamanında yaş amış tı.

15. Sadece İ skenderiyeli Clement, Hıristiyan, Yeni-Platoncu ve fanteziyi uçuran yazar.
16. Çeş itli dini sistemleri uzlaş tırma görevi.
17. Yeni Platonculuk ve Simya , Alejandro Wilder, 7, 4.
18. Eusebius ve Jerome'a rağ men, Hıristiyan bir anne babanın oğ lu olmasına rağ men Ammonius'un Kilise'nin dogmalarını reddettiğ i bilinmektedir; On bir yıl boyunca Ammonius'un yanında yaş ayan ve gerçeğ i gizlemeye hiçniyeti olmayan Plotinus'un öğ rencisi Porphyry, arkadaş ının Hıristiyanlıktan tamamen vazgeçtiğ ini açıkça ilan etti. Öte yandan Ammonius'un ilahi koruyucu varlıklara inandığ ını, Neo-Platoncu felsefenin aynı zamanda "pagan" ve mistik olduğ unu da biliyoruz.
Ancak antik metinleri en vicdansızca tağ ş iş eden Eusebius ve inatçı bir fanatik olan Aziz Jerome, Ammonius'tan ayrılmayı reddetme konusundaki çıkarları nedeniyle Porphyry'ye karş ı çıktılar. Gelecek nesillere kusursuz bir isim ve dürüstlüğ ü konusunda tartış masız bir itibar bırakan Porphyry'ye sadık kalıyoruz.

19. Yanlış lıkla iki eser ona atfedilmektedir. Ş imdi kayıp olanlardan biri, Caesarea piskoposu ve pagan olarak ölen Hıristiyan imparator Konstantin'in büyük dostu olan çarpıtıcı Eusebius'un alıntı yaptığ ı De Consensu Moysis et Jesu'dur . Bu sahte eser hakkında bildiğ imiz tek ş ey, Aziz Jerome'un onu son derece övdüğ üdür (Vir. Illust. I, 55 ve Eusebius, H. E., VI, 19). Diğ er kıyamet eseri ise Diatesseron (ya da "İ ncillerin Umudu") baş lıklı olup, altıncı yüzyılda Capua piskoposu Victor tarafından yapılan ve belki de daha sonra olduğ u kadar haksız bir ş ekilde Tatianus'a atfedilen Latince tercümeden geriye sadece parçalar kalmış tır. bilim adamları Diatesseron'u Ammonius'a bağ ladılar .

Bu nedenle İ ncillere iliş kin yaptığ ı "ezoterik" yorum pek fazla güveni hak etmemektedir.
Profesör Jowett'in Yeni-Platoncuların yorumlarının "saçma" olduğ unu söylerken dayandığ ı çalış ma bu olabilir mi?

20. Atıf yapılan çalış ma, 7.
21. Alıntı yapılan eser, III, 524.
22. "Kusurlu bilgi", "neye dair?" Platon'un modern "bilimsel hipotezlerin" birçoğ unu göz ardı etmesi (tıpkı bizim torunlarımızın zaten itibarsızlaş tıklarında onları görmezden gelecekleri ve benzerlerinin "büyük çoğ unluğ u" ile karış tırılacakları gibi) gizli bir avantaj olarak düş ünülebilir.

23. Atıf yapılan çalış ma, 524.
24. Histoire Critique du Gnosticisme, Strasbourg Kraliyet Akademisi profesörü MJ Matter ş öyle diyor: "Yunanistan'da Pisagor ve Platon ile birlikte [Doğ u] Gnostisizmin ilk unsurlarını buluyoruz." Ben, 48, 50.

25. Asya. Trans., I, 579. [Royal Asiatic Society'nin İ ş lemleri, Cilt I, 579. Colebrooke's Miscellaneous Essays , Cilt I, 378 ve Asiatic Researches, Cilt IX, 288'de alıntılanmış tır .
26. Yeni Platonculuk ve Simya, 4.

BÖLÜM I 1. Bu

ve diğ er birçok veri "Çin misyonerlerinin Raporları"nda ve bu imparatorluğ un piskoposu Monseny Delaplace'ın Annales de la Propagation de la Foi adlı eserinde bulunmaktadır .
2. Çevirmen ve editör Albay Yule'ye göre Udyana ve Keş mir yakınındaki bölgeler Marco Polo. I.173.
3. Voyage des Pérlerins Bouddhistes, Cilt I; Histoire de la Vie de Hiouen-Thsang, vb., tercümesi Estanislao Julien tarafından Çinceden Fransızcaya.
4. The Book of Sir Marco Polo, I, 318. Bkz. Isis Unveiled, I, 599-601, İ ngilizce baskısı.
5. Isis Unveiled, I, 599-601, 603, 598, İ ngilizce baskısı.
6. Ammianus Marcellinus, XXIII, 6.

Machine Translated by Google

7. Rishiler (yedi kişilik ilk grup) Vedik çağın öncü günlerinde yaşadılar. Onlar bilge olarak tanınırlar ve yarı tanrılar olarak saygı görürler; ama onların basit ölümlü filozoflardan daha fazlası olduğu söylenebilir. Brahman dininde İbranice İncil'deki Yakup'un oğullarına benzer bir yere sahip olan on, on iki ve hatta yirmi bir Rishiden oluşan başka gruplar da var. Brahminler doğrudan Rishilerin soyundan geldiklerini iddia ediyorlar.

8. Isis Unveiled, I, 90, İngilizce baskısı.
9. Münter'in makalesine bakınız. "Odin'den önceki Kuzey'in en eski dinleri"
Mémoires de la Société des Antiquaires de France, II, 230.
10. Ammianus Marcellinus, XXVI, 6
11. Modern bilimin kurallarına göre, Nil Vadisi'ndeki yüzlerce piramidin dikildiği tarihi belirlemek imkansızdır. Herodot, her kralın kendi ölümünün anısına bir tane inşa ettiğini söylüyor. saltanat sürmek ve mezar olarak hizmet etmek. Ancak Herodot, kralların piramitleri inşa etme amacının çok farklı olduğunu bilmesine rağmen her şeyi söylemedi. Eğer dini kaygıları olmasaydı Herodot, piramitlerin dışarıdan Doğanın üretken ilkesini simgelediğini ve aynı zamanda Astroloji, Astronomi ve Matematik ilkelerini de gösterdiğini söylerdi.

İçeride, gizemli mahzenlerinde Gizemlerin kutlandığı ve duvarları sıklıkla kraliyet ailesinin figürlerinin inisiyasyon sahnelerine tanıklık eden görkemli bir tapınaktı. İskoçya'nın kraliyet gökbilimcisi Profesör Piazzi Smyth'e göre kubbeli bir tavan gibi görünen somaki lahit, çömezin "yeniden doğduğu" ve bir usta haline geldiği vaftiz yazı tipiydi. Isis Açıklandı, I, 518, 519.

12.Diogenes Laertius, Demokritos'un Hayatı, III.
13. Satyricon, IX, 3.
14. Pliny, Doğa Tarihi, Isis Unveiled, I, 512.
15. Isis Unveiled, I, 521 (İngilizce baskısı).
16. Alıntı yapılan eser, II, 403.
17. Bazılarının yapmaya hazırlandığı şey tam olarak budur ve okuyucu, açıklamaların kabul edilip edilmediği konusunda önyargısız olarak, bu çalışmanın bu "karanlık sayfaların" birçoğuna nasıl atıfta bulunduğunu görecektir.

18. Aynı eser.

19. Fikir doğru bir şekilde ifade edilmiyor. Gerçek usta, "Hak" olan, hiçkimseyi, hatta en sadık ve tehlikeli düşmanlarını bile cezalandırmaz. Onları, er ya da geçasla başarısızlığa uğramayan Karmalarına teslim olmuş halde bırakır.

20. Alıntı yapılan eser, II, 239, 240, 241.

BÖLÜM II
MODERN ELEŞTİRİ VE ESKİLER

1. Bu bağlamda bkz. Marquis De Mirville'in Des Esprits'i, Şeytan ve Büyünün gerçekliğini ya da okült bilimleri (ki bunlar onun için eş anlamlıdır) inkar edenlerin inatçılığını göstermeye altı muazzam cilt ayırmış tır.

2. Cambridge Üniversitesi'nde profesör olan, astral sislere bürünmüş ve eski şehrin yosunlu çatıları üzerinde gezinen, Glanvil'e ünlü eserini yazdığı antik filozof ve mistik Enrique More'un yıldız hayaletini görüyor gibiyiz. "Cadılar" hakkında mektup Filozofun "ruhu", Sadducismus Triumphatus'un yazarına Scot, Adie ve Webster hakkında acı bir şekilde şikayet ettiği Mayıs 1678'deki o günkü kadar huzursuz ve öfkeli görünüyor. "Yeni ilham veren azizler" (ruhun mırıldandığı duyulur)... "cadıların savunucuları... her türlü mantığa ve yargıya rağmen... bir Samuel'e değil, bir aptallar konfederasyonuna sahip olacaklar... cehalet, kibir ve aptalca yalanlarla dolu kaba bir alaycılık." (Bkz. “Glanvil'e Mektup” ve Isis Unveiled, I, 205, 206).

3. Din Etüdleri. 4. Tarihsel
Etüdler.

Machine Translated by Google

5. 1859'da Academie des Inscriptions des Belles Letres'te okunan not. [İ natç önyargının Bilimde yeri yoktur].

6. Bkz. Histoire des Religions de la Gréce, Alfred Maury, I, 248 ve Hozmann'ın spekülasyonları Zeitschrift für Vergleichende Sprachforschung, yıl 1852, s. 487 ve devamı.
7. Kendilerini Aesculapius'un torunları olarak adlandıran ünlü Yunan doktor ailesi. T.'nin N.'si.
8. Creuzer, Introduction des Mystères, III, 456.
9. Son Nebatiler, Nasıralı ve Sabeanlarla aynı inançlara sahiptiler; Vaftizci Yahya'yı onurlandırdılar ve vaftizi kullandılar. (Bkz. Isis Unveiled, II, 127; Munck Filistin, s. 525; Dunlap, Sod, the Son of Man, vb.).

10. Isis Açığa Çıktı, I, 535.
11. Hargrave Jennings tarafından.
12. Bakınız Des Esprits, De Mirville, III, 207 ve devamı.
13. Psellus, 4, Cory's Ancient Fragments , 269 [Bu yalnızca ilkel, gözden geçirilmemiş baskıda bulunur].

14. Isis Açıklandı, I, 535,536.

BÖLÜM III

BÜYÜNÜN KÖKENİ

1. İ skenderiyeli Clement'in alıntıladığı, Mısırlıların kırk iki kutsal kitabı, [Stromateis, II, 324], onun zamanında mevcut olduğu şekliyle Hermes Iamblichus'un kitaplarının bir parçasıydı ve Mısırlı rahip Abamo'nun otoritesiyle desteklenen bu kitaplardan 1.200'ünü Hermes'e, Manetho ise 36.000'ini ona atfediyordu; ancak modern eleştiri, Iamblichus'un Neoplatonik ve teürjik olduğu yönündeki ifadesine karşı çıkıyor. Bunsen'in övdüğü ve "zamanın tüm tarihçilerinin üzerinde" (Mısır, I, 97) yücelttiği Manetho, fikirleri antik çağın büyü ve okültizmine karşı bilimsel önyargılarla çatıştığı anda bu kavramdan uzaklaşır ve uydurma olarak kabul edilir. Ancak hiçbir arkeolog Hermetik kitapların neredeyse inanılmaz eskiliğinden şüphe etmez.

Champollion, çok eski anıtlarla da desteklenen orijinalliğinden ve doğruluğundan büyük bir dikkatle söz ediyor; ve Bunsen, bunların oluşturulduğu zamana dair reddedilemez kanıtlar sunuyor. Araştırmaları bize Musa'nın zamanında kendisinden önce 61 kraldan oluşan, birkaç bin yıl süren medeniyetinin derin izler bıraktığı bir hanedan olduğunu öğretiyor; ve bu yüzden Hermes Trismegistus'un eserlerinin Musa'nın doğumundan yüzyıllar önce yayımlandığına inanmak zorunda kalıyoruz. Bunsen şöyle diyor: "Dünyanın en eskileri olan dördüncü hanedanın anıtlarında üsluplar ve hokkalar bulunmuştur." Ünlü Mısırbilimci, Diogenes Laertius tarafından rahiplik kurumuna atanan İ skender'den önceki 48.863 yıllık dönemi kabul etmezse, astronomik gözlemlerle hesaplanan 10.000 yıl karşısında şaşkına döner, çünkü şöyle der: "Eğer gözlem yaptılarsa ,

"10.000 yıl öncesine dayanmaktadır" (s. 14) ;).

2. Des Esprits, III, 204 ve 205. 3. Mısır,
143; Isis Açığa Çıktı, I, 625.
4. Stromateis, VI, vii, 336 ve devamı.
5. Stromateis'in aynı bölümünün açıklaması .
6. Bkz. Des Esprits, III, 207. Bu nedenle Empedokles'e [Agrigento'lu] ....., "rüzgarın hakimi" denir. Strom. VI, III, 320.

O

7. Age, IV.
8. Alıntı: Des Esprits, III, 209.
9. Alıntı: Des Esprits, III, 209.
10. Alıntı yapılan eser, III, 208.
11. Kara büyü veya büyü, okült bilimlerin uygulanmasından bir şekilde veya biçimde elde edilen kötü sonuçtur. Bu nedenle büyü yalnızca etkilerine göre değerlendirilmelidir. Hiçbiri

Machine Translated by Google

Ham ya da Kabil isimleri bu niyetle söylenerek asla kimseye zarar vermemiş tir; oysa Hıristiyanlık dış ındaki her Okültist'in öğ retmeninin Ş eytan, Yehova'nın adı olduğ unu belirten aynı İ skenderiyeli Clement'e inanacak olursak ((Jevo olarak telaffuz edilir ve belirli bir tonla), uzaktaki bir kiş iyi öldürebilir. Gizemli kelime schemanphoras

Kabalistler bunu her zaman sağ lıklı bir niyetle telaffuz etmediler, özellikle de Ş abat ya da sapkın Ş ani ya da Satürn'e adanan gün "Yehova"ya adandığ ından beri.

12. Tarih öncesi Chemnis ş ehri Nuh'un oğ lu tarafından kurulmuş olabilir veya olmayabilir; ancak adı Ham'dan değ il, son inisiyasyondan önce maruz kaldığ ı "on iki emek" veya testler sırasında bu ş ekilde iş kence gören, çömezin ateş li fantezisi tarafından yaratılan bir tanrı olan gizemli tanrıça Kemnu'dan gelmektedir. Erkek zıttı Khem'dir. Chemnis ş ehri (bugünkü Akhmem), tanrı Khem'in ana ikametgahıydı. Yunanlılar Khem'i Pan'la özdeş leş tirmiş ler ve ş ehre Panopolis adını vermiş lerdir.

13. Des Esprits, III, 210. Bu, filolojik bir tartış madan ziyade dindar bir zulme benziyor. Ancak resim eksiktir, çünkü yazarın "bacaya" süpürgeye binip oradan çıkan bir cadıyı eklemesi gerekirdi.

14. Tanrı böyle istemeseydi selden nasıl kurtulabilirlerdi? Karş ılaş tırmak zor bu mantıkla.

15. Alıntı yapılan yer, 210.

BÖLÜM IV

KAZANDIRILDIĞ IN MÜHRÜ

1. Matta, XVI, 20.
2. Markos, V, 43.
3. İ ş aretler, IV, 11 ve 12.
4. "Bir daha tövbe etmesinler ve günahları bağ ış lanmasınlar" sözleri, ödü mektupta açıkça görüldüğ ü gibi, İ sa'nın tövbe ederek dış arıdakilerin kınanmaktan kurtulabileceğ inden korktuğ u anlamına gelmez; daha ziyade çok farklı bir ş eydir, yani, "korkmuş lardır" Meslekten olmayan bazı kiş iler benzetmelerin altında gizlenen öğ retileri anlamalı ve böylece "inisiyasyonun gizemlerini anlama ve hatta okült güçleri alma" yeteneğ ine sahip olmalıdır. "Dönmek", inisiyelere özgü bilgiyi elde etmek anlamına gelir ve "günahlarının affedilmesi", onların günahlarının, hak etmeyen, ekmediğ i ş eyin biçilmesine yardım eden tedbirsiz vahiycinin üzerine düş mesi anlamına gelir. ona, bu dünyada, düş üncesizliğ i iyilik yerine kötülük üretecek iftiracıya karş ı tepki gösterecek olan değ erli karmasından kaçmasının yollarını veriyordu.

5. Yeni Platonculuk ve Simya, 1869, s. 7 ve 9.
6. Matta, VII, 6.
7. Tarih bize bunun sayısız delillerini sunmaktadır. Anaksagoras, Gizemler'de öğ retilen Güneş 'in Mora Yarımadası'ndan daha büyük olduğ u yönündeki büyük gerçeğ i açıklamamış olsaydı, fanatik çeteler onu öldürmek amacıyla ona zulmetmezlerdi. Pisagor'a karş ı ayaklanan diğ er kalabalık, filozofun "Merkür'ün Oğ lu" (Gizli Bilgelik tanrısı) olduğ unu hatırladığ ını söylerken ne demek istediğ ini anlasaydı, Croton'un filozofu kaçmak zorunda kalmazdı. kendini kurtar Eğ er Sokrates, ilahi Daimon'unun vahiylerini gizli tutsaydı, ölüme mahkum edilmezdi . Zamanının insanlarının (inisiye olanlar hariç) Ay hakkındaki öğ retilerini anlayamadıklarını biliyordu ve bu yüzden onları daha sonraki birçok hipotezden daha büyük bilimsel değ ere sahip bir alegoriye dahil etti. Sokrates, uydumuzun bu kadar derin vadilerin dış ında bir atmosfere sahip olmaması nedeniyle Ay'da yerleş im olduğ unu ve ay varlıklarının derin, geniş ve gölgeli vadilerde yaş adığ ını doğ ruladı. Bu ifade, birkaçkiş i için taş ıdığ ı anlam bir yana, biliminkilerle de örtüş mektedir, çünkü eğ er Ay'da bir atmosfer varsa, bundan baş ka türlü olamaz.

Machine Translated by Google

Sokrates'in dediği gibi. Gizemlerin gizli yıllıklarında kaydedilen olaylar, ölüm cezası altında gizlice saklandı.

8. Stromateis, Cilt I, XII, 388.
9. Homilies, 7, The Source of Measures, 306-7'de alıntılanmıştır.
10. Kökenler: Huet, Origeniana, 167; Frank, 142.
11. Galatyalılar, IV, 22-25.
12. Isis'in Ortaya Çıkışı, II, 350.
13. Geçmişteki ve şimdiki büyük Asyalı öğretmenlerin (kelimenin modern anlamındaki bilgeler değil) doktrinlerini ve öğretilerini parçalamaya çalışan materyalist "yasa koyucular", eleştirmenler ve Sadukiler bu sözler üzerinde düşünmelidir. Oxford ve Cambridge'de icat edilen ve yazılan gizli öğretilerin, evrensel gerçeklere ve gerçeklere eşit derecede karşılık vereceği şüpheli olsa da, daha parlak bir açıklamaya sahip olacağına şüphe yoktur.

14. Cilt III, folio 1526, alıntılanan Myer's Kabalah , s. 102.
15. Yeni Platonculuk ve Simya, 6.
16. ben, 2.
17. LXIV, 10.
18. Yazarın göstermeye çalıştığına göre bu anahtardan "İngiliz inçve eskilerin dirseği."
19. Çoğul kelime gizemin açıklanmasına daha uygun olacaktır. Tanrı her yerde mevcuttur, çünkü eğer her zaman aktif olsaydı, artık sonsuz olamaz ya da sınırlılığı içinde her yerde mevcut olamaz.
20. Yazarın General Pike okulunun bir Masonu olduğu açıktır. Kuzey Amerikalı ve İngiliz Masonlar, "Fransa'nın Büyük Doğusu"nun "Yaratıcılık Prensibi"ni reddettikleri sürece; Karanlıkta kalacaklar.

21. Ölçümlerin Kaynağı.

22. Marquis De Mirville, Des Esprits'inde (IV, 105 ila 112) Papa Urban VIII'in güneş merkezli sistemi Galileo'dan çok önce açıkladığını söylüyor; ve daha da ileri giderek, papanın zulmüne uğradığını göstermek yerine, Galileo'nun zulmüne uğradığını ve Floransalı gökbilimcinin iftiraya uğradığını gösteriyor. Durum böyle olsaydı, Latin Kilisesi daha kötü durumda olurdu, çünkü papaları Joshua'yı ya da kendi yanılmazlıklarını korumak için bu gerçeği bilerek inkar etmekte ısrar ediyorlardı. İncil'in tüm kutsal metinlerden üstün olarak övülmesi ve saklandığı gizliliğe bağlı olarak tek tanrılı olduğu iddiası nedeniyle, tüm sembollerinin babalık atfedilmesine izin vererek sembolizmi konusunda sessiz kalmaktan başka seçeneğin kalmadığı anlaşılmaktadır. tanrıya.

hatalar.

23. Alıntı yapılan çalışma, Ap. VII, 296. – Yazar, bu gerçeğin bugün matematiksel olarak kanıtlanmış olduğunu görmekten memnuniyet duymaktadır. Isis Unveiled'da Yehova ve Satürn'ün Adam Kadmon, Kabil, Adem ve Havva, Habil, Seth vb. ile aynı olduğu belirtildiğinde ve The Secret Doctrine'de (Cilt 2) bu durum göz ardı edildi .
II), bunların hepsinin hem İncil'de hem de diğer Kutsal Yazılarda birden fazla anlamı olan gizli sayılarla ilgili, birbirinin yerine kullanılabilen semboller olduğunu söyledi . Isis bilimsel bir üslupla yayınlanmadı ve çok fazla şey öğretse de araştırmacıların merakını pek tatmin edemedi. Ama şimdi eğer İncil'in ve Kabala'nın tanıklığına ek olarak matematiğin bir faydası olursa tatmin olabilirler . Ralston Skinner'ın bilgili çalışmasının yanı sıra Seyffarth ve Knight'ın eşzamanlı araştırmaları, Kabil adının bir Elohim'in (Sefira Binah) çift cinsiyetli Jah-veh veya Tanrı-Havva'ya dönüşümü olduğuna dair tam bilimsel kanıt sağlar. ve Seth'in erkek Yehova olduğu. Daha sonra, ilk insan ırklarının bu kişileştirmelerinin aşamalı gelişimindeki müteakip ilişkileri ağa çıkaracağız.

24. Başlıca kadim eserler Bilgeliği, Yaratıcının bir yayılımı ve işbirlikçisi olarak kişileştiriyordu. Böylece Hindistan'dan Buda'ya sahibiz; Babil'in Nebo'su; Memphis'in Thoth'u; Yunanistan'dan Hermes; ve ayrıca tanrıçalar Neitha Metis, Athena Sophia Achamoth veya Gnostik güç, Samiriye Pentateuch'u Yaratılış Kitabı, Akamouth veya Bilgelik olarak adlandırdı ve eski incelemelerden kalan iki kalıntı. Süleyman'ın Atasözleri veya Meşalim Kitabı, Bilgeliği yaratıcının yardımcısı olarak kişileştirir. Doğu'nun gizli doktrininde bu yardım işlevi, bozulmamış Işığın veya Kıyamet'te bahsedilen "Varlığın Yedi Ruhu" ile aynı olan yedi Dhyân-Chohan'ın ilk yayılımlarında bulunur.

Machine Translated by Google

25. Yeni Platonculuk ve Simya, s. 6

BÖLÜM V

GİZLİLİĞİN NEDENLERİ

1. II, 317-318. HPB, Isis Unveiled'ın orijinal metnindeki bazı kelimeleri alıntılarında değiştirdi ve bu nedenle tıpkı onun onları değiştirdiği gibi biz de kopyalıyoruz.
2. Poclus, mistik yaşamında bu yüce coşkuyu altı kez yaşadığını söylüyor; Porphyry, Tyana'lı Apollonius'un böylece kendi İlahiyatıyla dört kez birleştiğini garanti eder; ama bu bize yanlış geliyor çünkü Apollonius bir nirmânakâya (bir avatara değil, ilahi enkarnasyon) idi. Porfirio altmış yaşındayken yalnızca bir kez ecstasy yaşadığını anlatıyor. Teofani (veya Tanrı'nın insana gerçek görünümü), Teopati (veya ilahi doğanın özümsenmesi) ve Theopneusty (veya Tanrı'nın sözlü öğretilerini duyma yeteneği) hiçbir zaman doğru bir şekilde anlaşılmamıştır.

3. Kârana Şeria, bazen "kişisel Tanrı" olarak da adlandırılan "nedensel" bedendir. Ve böylece Kesinlikle mantıklı.
4. Bu bir bakıma egomanya olurdu.
5. "Tanrılar vardır" diyor Epikür, "ama sıradan insanların zannettiği gibi değil. "İnsanların taptığı tanrıların varlığını inkar eden bir kâfir ya da ateist değil, onları bayağı görüşlere göre hayal eden kişidir."

6. Dışsal ve ezoterik olarak Budizm, Gautama'nın Vişnu'nun enkarnasyonu veya avatarası olduğunu reddeder; ama açıkladığımız şekliyle öğretiyi öğretir. İlham veren "Tanrı" onun kendi yüksek Benliği veya ilahi prototipi olduğundan, her insan teofanik veya teopneustik iletişimin koşullarını olmasa da materyallerini kendi içinde taşır.

7. Dünya ile ortak yalnızca fiziksel bedene sahip olanların mutlak arınması.
8. Theos (Tanrı) ve phainomai (görünüş) kelimelerinden türemiştir .
9. Elçilerin İşleri, VIII, 10.
10. Bu konu GM'nin yazdığı "Hayat İksiri" adlı kitapta (Bir Chela'nın Günlüğünden) anlatılmaktadır . Beş Teozofi Yılları, s. 18 ve devamı.
11. Sri Sankaracharya, Krislmasami Aiyar ve Sitanath Tattvabhushan, s. 73. Yayınlayan Oryantalist Kütüphanesi. (N. del T.).
12. I. Korintliler, XV, 47, 51.
13. I. Korintliler, III, 16. Okuyucu, İsa'nın havarilere söylediği anlamlı sözler üzerinde hiçdüşündü mü? Büyük Öğretmen, "Bu nedenle, göksel Babanız mükemmel olduğu için siz de mükemmel olun" (Matta, V, 48) diyor. Bu sözler "Cennetteki Babanız kadar mükemmel"dir ve Tanrı'ya atıfta bulunulduğu şeklinde yorumlanır. Ancak bir insanın en mükemmel, her şeyi bilen ve her yerde mevcut olan İlahi Vasıf kadar mükemmel olabileceği şeklindeki saçmalık fazlasıyla ortadadır. Bu anlamda alırsak, İsa kötü şöhretli bir aldatmaca söylerdi; ama ezoterik anlam, "fiziksel ve astral insanın üstünde olan Babanızdır, yani (monad dışında), üstün içsel Prensip, insanın kendisinin "hapishanesi" ve "tapınağı" olduğu kişisel Tanrıdır. Mükemmel (usta, inisiye) olmak istiyorsanız, gidin ve sahip olduklarınızı satın" (Matta, XIX, 21). O zaman, şimdi olduğu gibi, bir acemi veya mürit olmayı arzulayan herkes yoksulluk yemini etmelidir. İnisiyelere " mükemmel" ve Platon onları bu isimle adlandırıyor. Essenelerin "mükemmel"leri vardı ve Aziz Pavlus, inisiyelerin yalnızca diğer inisiyelerin önünde konuşabileceğini açıkça söylüyor.

"Yalnızca mükemmellerin arasında bilgelik konuşuruz." (I. Korintliler, II, 6).
14. Aziz Yuhanna, I, 21.
15. Aziz Yuhanna, III, Kalpa sonuna kadar devam eden ve çekirdek olan ve aynı zamanda koruyucu prensip olan yedinci Prensip, yukarıdan yani monadından veya ilahi egosundan "doğmuştur", kişiliğin her yeniden doğuşta Kâranâtmâ'sı (nedensel ruhu) gibi. Bu anlamda "yeniden doğmak" tabiri "yukarıdan inmiş" anlamına gelir, fakat ne gökten, ne uzaydan, ne de yerden.

Machine Translated by Google

gökyüzü bir bilinçdurumu olduğ undan ve uzay sonsuz olduğ undan, ana noktalar olmadan, yer ve sınır varsayan hiçbir şey yoktur.

16. Bu, Hıristiyan vaftizine atıfta bulunamaz çünkü Nikodemus'un zamanında bu kutsal tören uygulanmamış tı ve kendisi "Öğ retmen" olsa bile bu konuda hiçbir şey bilmiyordu.
17. Yeni Ahit'te resmi yoruma göre "dünya" olarak tercüme edilen bu kelime, daha ziyade "çağ ı" veya manvantara, kalpa veya aeon dönemi anlamına gelir. Ezoterik olarak bu cümle şu anlama gelir: "Yeniden diriliş in oğ lu" ve "ölümden kurtulmuş ", bir dizi doğ um ve karmik etkiler yoluyla, yedinci turun sonunda tüm insanlığ ın ulaş ması gereken duruma ulaş an kiş idir. ve yedinci ırk, yani nirvâna, moksha, insanı "meleklerle eş it" ya da Dhyân-Chohans yapacak kurtuluş . "Düğ ün olmaz" sözü, artık maddiyatımız ve hayvanlığ ımız gereğ i olduğ u gibi, cinsiyetler arasında hiçbir farkın olmayacağ ı anlamına geliyor.

18. Aziz Luka, XX, 37-38.
19. Aziz Yuhanna, IX, 2 ve 3.
20. Bilinçli ego, beş inci Prensip, Manas, ilahi monadın veya "Tanrı"nın aracı.

BÖLÜM VI

PRATİ K BÜYÜNÜN TEHLİ KELERİ

1. Bazı sembolologlar, sayıların ve simgelerin insanlarla ve nesnelerle olan yazış malarına dayanarak, bu "sırların" neslin gizemlerine iş aret ettiğ ini söylüyorlar. Ancak bunda hala bir şey daha var. "İ yiliğ i ve Kötülüğ ü Bilgi Ağ acı" sembolü şüphesiz "kadın ve yılan"a benzer şekilde fallik ve cinsel bir unsura sahiptir; ama aynı zamanda manevi ve psiş ik bir anlamı da var. Sembollerin birden fazla anlamı olabilir.

2. Hikmet, XI, 21. – Douay tercümesi.
3. Vaiz, I, 9. – Douay çevirisi.
4. Dogme et Rituel de la Haute Magie, I, 360-61.
5. Isis Unveiled, I, 6, 7 (İ ngilizce baskısı).
6. "Synesius, Memphis tapınağ ında bulduğ u taş kitaplardan birinde şu cümlenin kazındığ ını aktarıyor: "Bir doğ a diğ erinden hoş lanır; bir doğ a diğ erine hakimdir; bir doğ a diğ erini yönetir; ve hepsi birdir."

"Maddenin doğ asında olan türbülans, Hermes'in şu sözünde özetlenmiş tir: "Eylem, Phta'nın yaş amıdır." Orpheus doğ aya .... "birçok şeyi doğ uran anne" ve aynı zamanda buluş larda usta, akıllı ve akıllı anne adını verir. – Isis Açığ a Çıktı, I, 257.
7. Masonik İ nceleme, Temmuz, 1886.
8. Josephus'a göre o zamanlar matematik büyüyle eş anlamlıydı.
9. Ölçülerin Kaynağ ı, 47-50 ve diğ erleri.
10. Cary Tercümesi, s. 322, 323.
11. Çıkış , XXXIV, 29, 33.
12. Cilt II, Kitap V, VII, 245.

BÖLÜM VII

YENİ DERİ LERDE ESKİ Ş ARAP

1. Kraliyet Masonik Ansiklopedi, makale: Gnostisizm.
2. Jacobi'nin sözlüğ ü, "Ferouer" kelimesinin, kendi türünü oluş turan ve vücutta hayatta kalan yaratığ ın (insan veya hayvan) bir kısmı anlamına geldiğ ini söylüyor. Bu , Yunanlıların ölümsüz ve ilahi nous'udur, dolayısıyla Mirville'in varsaydığ ı şeytani taklit olması mümkün değ ildir (Mémoires de l'Academie des Inscriptions, cilt XXXVII, 623 ve bölüm XXXIX, 749). Foucher çeliş iyor

Machine Translated by Google

açıkça Mirville'e. Ferouer hiçbir zaman "duyuların ilkesi" olmadı; her zaman insan Egosunun en saf ve en ilahi kısmını, yani manevi prensibi ifade etti. Anquetil, Ferouer'in insan ruhunun en saf kısmı olduğunu söylüyor. Farsça dev kelimesi Ferouer'in antitezini ifade eder, çünkü Zerdüşt dev tarafından kötülüğün dehası olarak tanımlanır (Hıristiyan şeytan kelimesi buradan gelir); ama yine de çabuk bozulan gelişiricidir ; Bir adamın ruhunu gasp yoluyla ele geçirdiği için, onu büyük adalet gününde geri vermek zorunda kalacak. Pers inanışlarına göre dev , bedenden ayrıldığı yerde dolaşarak üçgün boyunca ölen kişinin ruhuna musallat olur; Ferouer daimi ışık bölgesine yükselirken. Asil Marquis De Mirville ne yazık ki Ferouer'in ilahi orijinalin "şeytani bir kopyası" olduğunu varsaymakta yanılmıştı; Çünkü paganizmin tanrıları (Apollo, Osiris, Brahmâ, Hürmüzd, Belial vb.) "İsa'nın ve meleklerin feruerleri" olsaydı, beden ruhtan aşağı olduğu gibi bunlar da onlardan aşağı kalırdı; Elbette Ferouer, kendi tipini oluşturan ve bedende hayatta kalan varlığımızın ölümsüz parçasıdır. Şans eseri, mutsuz marki bilinçsizce bir peygamber gibi davranmış tır; Apollo, Brahmâ, Hürmüzd, Osiris vb. ebedi kozmik gerçekler olarak hayatta kalacak ve Latin Kilisesi'nin Tanrı, İsa ve melekler hakkındaki hatalı kavramının yerini alacak.

3. Babylon'a ve George Smith'in diğer eserlerine bakın .
4. Bu varsayım keyfi olduğu kadar fantastiktir. Hindu ya da Budist onun hakkında ne konuşur?
"Çarmıha gerilmiş " mi?
5. Alıntılanan eser, IV, 237.
6. Atıf yapılan çalışma, 250.
7. S. - Kapıyı kim çalıyor?
A. – İyi kovboy.
S. - Sizden önce kimler geldi?
A. – Üç hırsız.
S. - Sizi kim takip ediyor?
A. – Üç katil.

Böylece, rahiplerin, inisiyasyon adaylarını, Himalayaların ıssız yerlerindeki en eski tapınaklarda kutlanan gizemlere tabi tuttukları sorgulama başladı. Bu tören hala Nepal yakınlarında gizli bir yerde bulunan çok eski bir tapınakta yapılıyor. Kökeni ilk Krishna'nın gizemlerinde vardı ve Buda'ya ulaşana kadar ilk Tirthankara'ya aktarıldı. Buna Kurukşetra ayini denir; ve büyük savaşın ve ilahi Üstadın ölümünün anısına kutlandı. Bunun Masonlukla hiçbir ilgisi yoktur, çünkü bu, bu kahramanın gizli öğretilerine inisiyasyondur. Saf ve basit okültizm.

BÖLÜM VIII

"ENOCH KİTABI", KÖKENİ VE KURULUŞU
HİRİSTİYANLIK

1. Enoch Kitabının Başpiskopos Laurence tarafından tercümesi . – Giriş , s. V.
2. Enoch Kitabı, Bruce, Habeşistan'da Etiyopya dilinde bazı kopyalar bulana kadar Avrupa'da bin yıldır bilinmiyordu. 1821'de Başpiskopos Laurence tarafından Oxford'daki Bodleian Kütüphanesi'nde bulunan nüshadan tercüme edilmiştir.

3. Alıntı yapılan çalışma, s. XX.
4. Alıntı yapılan çalışma, s. XIV, not.
5. Alıntı yapılan çalışma, pçag. XXXV.
6. Alıntı yapılan çalışma, s. XIII.
7. Yedinci Prensip; İlk Ortaya Çıkma.
8. Alıntı yapılan çalışma, s. XL ve LI.

Machine Translated by Google

9. "Güneş" veya manvantarik yılı temsil eder.
10. Alıntı yapılan çalışma, s. XLI ve XLII.
11. Alıntı yapılan çalışma, s. XLVIII.
12. Alıntı yapılan çalışma, s. XXIII.
13. Bahsedilen yer.
14. XCII, 9.
15. Alıntı yapılan çalışma, XCII, 4-7.
16. Her kök ırkının sonunda, dönüşümlü olarak ateş ve su tarafından üretilen jeolojik bir felaket meydana gelir. "Cinsel nesile düşüş"ün hemen ardından, üçüncü kök ırkın (ilahi eğitmenlerin öğretilerini unutarak kendilerini şehvete kaptıranlar) kalıntıları yok edildi ve ardından dördüncü ırk ortaya çıktı ve bu ırk da, onları yok etti. son sel. (Bkz. "Tanrı'nın oğullarından" söz edilen Isis Unveiled, 593 vd.).

17. Alıntı yapılan çalışma, XCII, 11.
18. Alıntı yapılan çalışma, not, s. 152.
19. Bu eklemeler ve değişiklikler hemen hemen tüm sembolik pasajlarda, özellikle de Hıristiyanların İsrail kabilelerinin, patriklerinin ve havarilerinin sayılarıyla ilişkilendirdiği on bir ve on iki rakamlarının geçtiği yerlerde görülür. Etiyopya metninin tercümanı Başpiskopos Laurence, sırasıyla Paris Kütüphaneleri ve Oxford'daki Bodleiana Kütüphanesi'nde bulunan el yazmaları arasındaki farklılıkları "kopyalayanın dikkatsizliği ve hatalarına" bağlıyor. Çoğu durumda böyle bir kopyalama hatasının olmadığından korkuyoruz.

20. Alıntı yapılan çalışma, LXXXVIII, 99, 100.
21. Alıntı yapılan yer, 94. Daha sonra göreceğimiz gibi bu pasaj çok merak uyandıran bir düşünceye yol açmıştır. keşif.
22. Meslekten olmayan tarihçilere göre Buda seksen yaşında büyük bir azizin tam dinginliği ve tam bir gönül huzuru içinde öldü. Barthelemy St. Hilaire böyle söylüyor; ancak bu ifade, Buda Gautama'nın Tsonda'nın kendisi için baharatladığı domuz etinin hazımsızlığı sonucu sıradan bir şekilde öldüğü şeklindeki dünyevi hikayenin gerçek anlamını ortaya koyan ezoterik anlamla uyuşmuyor. Batılı oryantalistler, hayvan öldürmeyi çok ciddi bir günah sayan ve vejetaryen beslenmeyi titizlikle uygulayan bir filozofun nasıl olup da domuz eti hazımsızlığından öldüğünü sormamışlardır. Seylan adasının misyonerleri bu sözde gerçekle dalga geçmişlerdir; ama gerçek bizi domuz etiyle pilavın saf bir alegori olduğunu söylemeye zorluyor. Pirinç, tıpkı Musa'nın anlatımındaki Havva'nın "elması" gibi, Çinliler ve Tibetliler arasında "yasak bir lezzetti" ve gizli bilgiyi simgeliyordu; tıpkı Vişnu'nun dünyayı sulardan ayırmak için ilk avatarında domuz şeklini alması nedeniyle "domuz" etinin Brahmanik öğretilerin bir amblemi olması gibi. Bu nedenle, Buda pirinçve "domuz eti"nin hazımsızlığından değil, bazı Brahman gizemlerini açığa çıkardığı için öldü; ardından vahyin, onu almaya kötü niyetli insanlar üzerinde yarattığı kötü etkiyi görerek, feragat etmeyi tercih etti. Nirvâna, insanlığın ilerlemesine yardımcı olmak için dünyevi formundan ayrılır ve hâlâ canlıların dünyasında kalır. Diğer teşekkürlerinin yanı sıra Dalai ve Teshu Lamaları hiyerarşisinde sürekli reenkarnasyonları bundan dolayıdır. Ezoterik açıklama böyledir. Gautama'nın hayatını daha sonra daha detaylı inceleyeceğiz.

23. Alıntı yapılan çalışma, CV, 21.
24. İncil'de (Yaratılış, IV ve V) Enoch (Kanoch veya Chanoch) adıyla üçfarklı karakter geçmektedir; Kabil'in oğlu, Şit'in oğlu ve Yared'in oğlu; ancak üçü de aynı ve aynı karakterdedir ve ikisinden yanıltıcı olarak bahsedilmektedir. Yalnızca son ikisinin yılları verilmiş tir, ilki daha fazla bilgi verilmeden bırakılmış tır.

Machine Translated by Google

BÖLÜM IX

HERMETİK VE Kabalistik Öğretiler

1. Manvantaralar ve pralayalar sırasında ebedi ve aralıksız "Parabrahman'ın ilhamı ve sona ermesi" veya Doğa, Uzaydaki Evren.

2. Alıntı yapılan eser, III, 1.

3. Alıntı yapılan çalışma, 30.

4. Alıntı yapılan çalışma, 32.

5. Bu ima, Gnostiklerin ve Yunan inisiyelerinin Yüksek Benliğe Christos adını verdiklerini bilenler tarafından kolaylıkla anlaşılacaktır. Nihai ve yüce inisiyasyondan sonra Christos'un alt benlikten veya Chrestos'tan ayrıldığını, her ikisinin de birleştiğinde ve Chrestos'un yeniden fethedilip görkemli Christo'da diriltildiğini söylediler. – Franck, Die Kabala, 75. – Dunlap, Sôd, Cilt II.

6. Stromateis, I, xiii, 389.

7. Ölümünde, daha doğrusu tercümesinde pek çok mucize meydana geldi; Çünkü Simeon diğer insanlar gibi ölmemiş, aniden ortadan kaybolmuş ve parlak bir ışık mağarayı parlaklığıyla doldururken, müritleri onun cesedinin kayaların üzerinde yüzdüğünü görmüşlerdir. Ginsburg, ışık söndüğünde öğrencilerin "İsrail'in lambasının söndüğünü" anladıklarını söylüyor. Simeon'un biyografisini yazanlar, cenaze töreni sırasında gökten inen seslerin duyulduğunu, tabutu mezara koyarken bir alevin yükseldiğini ve güçlü ve heybetli bir sesin şöyle dediğini doğruluyor: "Bu, dünyayı sallayandır." "ve imparatorlukları sarsacak."

8. Belki de Pockocke, Almanca gökyüzü anlamına gelen himmel kelimesini Himalayalar'dan türetmekle tamamen haksız değildi; Yunanlıların koilon'unun ve Romalıların coelum'unun Hint kailasa'sından (gökyüzü) türetildiğini de inkar edilemez.

9. Pockocke'nin Hindistan'daki Yunanistan adlı eserinde (s. 302), Parnassus Dağı'nın parnasa'dan, yani Hindu münzevilerinin yaprak ve dallardan oluşan kulübelerinden, yarı sığınak, yarı yerleşimden türediğini söylenir. "Paropamissus'un (Bamian Tepesi) bir kısmına Parnassus denir." 'Bu dağlara devanik denir çünkü bunlar 'yeryüzünün tanrıları' olarak bilinen devalar veya tanrılarla veya Puranalara göre yapraklardan yapılmış oldukları için parnasa adı verilen kulübe veya kulübelerde yaşayan bhu-devalarla doludur.' (parnas)".

10. Rawlinson'a göre, erken dönem mitolojilerinde Vedik ve Aryan etkisi olduğuna şüphe yoktur. Babil ve Keldani.

11. Bu, Gizli Doktrinin kabul edilebilecek veya edilmeyebilecek bir beyanıdır. Ancak İncil'deki İbrahim, İshak ve Yahuda karakterleri, Hindu Brahmâ, Ikshvâku ve Yadu'ya ciddi biçimde benzer.

12. CW King, The Gnostics and its Remain (s. 13) adlı eserinde Brahmâ ve Abram isimlerinden bahsederken şöyle diyor: "Bu insan figürü, Seir Anpin, 243 rakamdan oluşuyor ve harflerin sayısal değeri 'Abram' isminin anlamı göksel hiyerarşilerin farklı düzenlerini ifade eder. Aslında Abram ve Brahmâ isimleri sayısal olarak aynı değere sahiptir." Dolayısıyla ezoterik sembolizme aşina olanlar, Loka-pâlas'ta (deniz noktalarının sekiz Hindu tanrısının kişileştirildiği pusula gülü) Indra'nın Abhra (mâtanga) adlı filini ve karısı Abhramu'yu gördüklerinde şaşırmamalı. Abhra bir bakıma Bilgelik tanrısıdır, çünkü bu filin başı, Shiva'nın kafasını kestiği Bilgelik tanrısı Ganesha'nın (Ganapati) yerini almıştır. Ayrıca Abhra "bulut" anlamına gelir ve tersten de okunur: "Arhba (Kirjath), dört kişilik şehir... Abram, Abram'ın ikametgahı olduğu varsayılan şehrin son m harfiyle adıdır; ve Abra'nın tersten okunuşu Arba'dır." (İbrani Mısır Gizeminin Anahtarı, ek II, s. 211). Yazar, Abra'nın Sanskritçe'de "bulutların içinde veya bulutların içinde" anlamına gelmesi nedeniyle Abram isminin astronomik sembolizminin daha da açıklığa kavuşturulduğunu ekleyebilmiştir. Bütün bunlar orijinal Sanskrit dilinde okunmalıdır.

Machine Translated by Google

13. Bu teoriler ve spekülasyonlar (kuşkusuz böyle) reddedilmeden önce, bunların
Aşağıdaki noktalar açıklanabilir: 1. Neden,
Yehova Mısır'dan ayrılırken patriğe Avram'ın adını İbrahim olarak değiştirmesini emretti. 2. Neden karısına da Saray denilmeyip Sarah denildi (Gen., XVII). 3°
İsimlerin bu tuhaf tesadüfü nereden geliyor? 4° Alexander Polyhistor neden İbrahim'in kahinlerin şehri Kamarina veya Uria'da doğduğunu ve Astronomi'yi icat ettiğini söylesin ki? 5° Bunsen'in Mısır'ın Tarihteki Yeri (V, 35) adlı
eserine göre, "İbrahim'in anıları, Yakup'un büyükbabasının yaşadığı varsayılan zamandan en az üçbin yıl öncesine dayanmaktadır."

14. Isis Unveiled, II, 350 (İngilizce baskısı).

BÖLÜM

ÇEŞİTLİ GİZLİ YORUM SİSTEMLERİ
ALFABE VE SAYISAL ŞEKİLLER

1. Bu konuyu geniş letmek isteyenler, Cornelius Agripta'nın eserlerinde konunun daha geniş bir şekilde ele alındığını görecektir. – Bkz. Isis Unveiled, II, 198-300. Gematrí a kelimesi Yunanca ..... gramateia kelimesinin bir metatezidir. Notaricon, steno ile aynıdır. Temura permütasyon, yani alfabeyi bölme ve harfleri değiştirme işlemi anlamına gelir.

2. Vita Pythag'dan.
3. Bu eski eserin Avrupa Kütüphanelerinde herhangi bir kopyasının bulunduğundan emin değiliz; ancak bu , Rosarium Philosop'taki Arnaldo de Vilanova, Opus de Lapide'deki Francisco Arnufi , Opus de Lapide'deki Hermes Trismegistus gibi çok sayıda yazarın, antik ve ortaçağ filozofunun atıfta bulunduğu ve alıntı yaptığı "Hermes Kitaplarından" biridir. Transmutatione Metallorum'un Tractatus'u ve Tabula Smaragdina ve özellikle Quinta Essentia'nın Ab Angelis Opus Divinum'undaki Raimundo Lull

4. Çıkış , XXV, 40.
5. John Meursius. – Denarius ve Pythagoricus.
6. Ragon, Maconnerie Occulte, s. 426, not ve 432, notlar.
7. Ptolemy I'in hükümdarlığı döneminde gelişen İskenderiyeli Neo-Platoncu filozof.
8. Maconnerie Occulte'den alıntıdır, s. 427, not, Ragon tarafından.
9. Eliphas Levi. – Dogme et Rituel, I, 154.
10. Ragon'un alıntılanan çalışmasından özetlenmiş tir, 428, not.
11. Ragon, en azından ilk dört sayının isimlerinin elementlerin isimlerinden türetildiği şeklindeki ilginç gerçeği ortaya koyuyor. “Ein, bir, hava anlamına gelir, yani her zaman aktif olan, tamamen maddeye nüfuz eden ve sürekli akışı ve çekilmesiyle yaşamın evrensel aracı olan elementtir. Zwei (iki), tohum, doğurganlık anlamına gelen Eski Almanca zweig kelimesinden türemiş tir ; ve her şeyin bereketli anası olan toprağı simgelemektedir. Drei, üç, Yunanca trienlerden gelir ve suyu simgelemektedir; Trienlerden tritonların veya su tanrılarının isimleri ve Neptün'ün asası olan trident türetilmiş tir . Denize Amphitrite (yani çevredeki sular) da deniyordu ; Vier, dört, ateş anlamına geliyordu. Dördüncülde ilk hecesi pir ateş anlamına gelen, ölümsüzlüğün evrensel sembolü olan ilk katı figür olan Piramit yer alır. Lysis ve Timaeus, her şeyin adının köklerinin dörtlüden geldiğine inanıyorlardı... Üçlüye ve üçgene saygı duyulmasına yol açan ustaca ve mistik fikir, dört sayısına ve onun şekline uygulandı. Bir canlıyı simgelemek için üçgenin aracı olarak 1, Tanrı'nın yani ilahi prensibi yanında taşıyan adamın aracı olarak 4 kullanılmış tır. Son olarak, “Eskiler dünyayı beş rakamıyla temsil ediyordu. Diodorus, bu sayının toprağı, ateşi, suyu, havayı ve eteri veya ruhu simgelediğini söyleyerek bunu açıklıyor. Buradan kelimeler türetilmiş tir

Machine Translated by Google

penta (beş) ve pan (hepsi), Yunanlıların bir tanrı olarak gördüğü üç eyler." Hindu okültistlerinin Sanskritçe pancha (beş) kelimesi ve onun Yunanca türevi olan pente'nin elementlerle olan ilişkisini açıklamalarına izin verin. (Bkz. Ragon, alıntı yapılan çalışma s. 428-430).

12. Sözde senzar karakterlerin sistemi daha da zor ve takdire şayandır, çünkü her harf birçok anlamı gizler ve önüne yerleştirilen özel bir işaret, gerçek olanın anahtarını verir.
13. Ragon, alıntı yapılan çalışma, s. 431, not.
14. Ezoterik olarak erdem ve kötülüğün yalnızca iki yolu anlamına gelir. Sayısal olarak değeri 150, üstünde bir tire işaretiyle 150.000'dir.

BÖLÜM XI

MERKEZİ NOKTALI VEYA YEDİNCİ ANAHTARLI EKSAGON

1. Gelenek. – "Sayılar" ile ilgili bölüm.
2. Çok sayıda kişiyi yok etmek için sihirli bir şekilde yapılmış belirli bir tür yay ve ok düşman orduları. Ramaâyana'da, Purana'larda ve diğer eserlerde zikredilmektedir.

BÖLÜM XII

GERÇEK Okültist'in Görevi DİNLERLE İLGİLİ

1. Aziz Matta, VIII, 31.
2. Dogmatik Teoloji, III, 345.

BÖLÜM XIII

Hıristiyanlık Sonrası Üstatlar ve Doktrinleri

1. Elçilerin İşleri, VIII, 9, 10.
2. Celso'ya karşı.
3. Eccles. Hist., I, 140.
4. Eleştirmenler bu "Simeón"un tam olarak Aziz Petrus ya da başka bir karakter olduğu konusunda hemfikir değiller. (Çevirinin N.'si).
5. Kâfirlere Karşı, I, XXIII, I, 4.
6. Kâfirlere Karşı, II, I, 6.
7. On, "tezahür etmiş" tanrılar arasında yüce Tanrı'nın mükemmel sayısıdır; çünkü 1 evrensel Birliği veya Doğanın eril ilkesini, 0 ise dişil unsuru, kaosu, okyanusu simgelemektedir. Her iki figür de çift cinsiyetli doğanın sembolünü ve aynı zamanda Yehova ve Hanok'unkiyle aynı olan güneş yılının tam değerini oluşturur. Pisagor sisteminde 10, Evreni ve aynı zamanda Seth'in oğlu veya "İnsanın Oğlu" Enos'u simgeliyordu; bu da 365 günlük güneş yılının simgesiydi ve yaşam yılları

Machine Translated by Google

bu nedenle 365 olarak verildi. Mısır sembololojisinde Abraxas Güneş 'ti, "göklerin Efendisi"ydi.

8. Satürnilus Asyalı bir Gnostik olduğ undan, gerçekten doğ uya özgü bir fikir.
9. I, Korintliler, II, 6, 8.
10. Taylor'ın Eleusis ve Bakkhos Gizemleriyle Yüzleş in.
11. Isis Unveiled, II, 89-90 (İ ngilizce baskısı).

BÖLÜM XIV

SIMON VE Bİ YOGRAFİ Sİ Hİ PPOLYTUS

1. M. de Pressensé, Histoire des Trois Premiers Siècles de l'Eglise, II, 395.
2. Alıntı: De Mirville, Des Esprits, VI, 41-42.
3. St. George Lane-Fox, Hindistan'daki çeş itli okullara ve derneklere yaptığ ı etkili çağ rıda bu fikri takdire ş ayan bir ş ekilde açıkladı. Kendisi ş öyle diyor: "Eminim ki, az bilinmesine rağ men, sizi derneklerinizi kurmaya iten temel neden, sosyal ve dini kurumlarda her yerde yerleş ik olan, tek yüce otoritenin yerini alan ve onu gölgede bırakan gasp edilmiş ve zalim otoriteye karş ı isyan duygusuydu. ve her bir bireysel ruha açıklanan hakikatin ruhaniyetinin meş ru otoritesi, yani gerçek bilinç tüm insan bilgeliğ inin ve insanı hayvan seviyesinin üstüne çıkarmaya muktedir tüm gücün eş siz kaynağ ı. (Arya Samâj, Teosofi Cemiyeti, Brahmo ve Indo-Samâj ve Hindistan'ın diğ er dini ve ilerici derneklerinin üyelerine).

4. Kıyamet, II, 6.
5. Bu "sanat", ş imdi tanımlandığ ı ş ekliyle kaba bir el çabukluğ u değ ildir; ama bir tür psiş ik hokkabazlık, etkileri bakımından illüzyonizmle benzer bir ş ey, her ne kadar büyük ölçekte hipnotizma olarak kabul edilse de.

6. Yazar bu cümlede Hıristiyan inancını ortaya koymaktadır.
7. Ş üphesiz deneğ in uykusunu sağ layan manyetik geçiş ler.
8. Fizikçilerin deneylerinde gazları kullanması gibi, mekanik çalış malarda büyük ustalar tarafından kullanılan, ancak entelektüel çalış malarda asla kullanılmayan "elementaller".
9. Alıntı: De Mirville, alıntı yapılan çalış ma, VI, 43.
10. Age VI, 45.
11. Alıntı yapılan çalış ma, s. 46.
12. Amadeo Fleury. – Rapports de St. Paul avec Sénèque, II, 100. De Mirville tarafından çıkarılan çalış ma Des Esprits.

BÖLÜM XV

SAINT PAUL, GERÇEK KURUCU GÜNCEL HIRİ STİ YANLIK

1. Ancak yazar gibi "ritüellerin, dualaların ve dış ibadetlerin mutlak gereklilik olduğ una" asla hayran olamayız, çünkü dış sal olan yalnızca tek gerçek ve doğ ru olan içsel olanın pahasına ve zararına büyüyebilir ve ibadet alabilir. ş ey. .

2. H. Jennings, Fallikizm, 37 ve 38.
3. Isis Unveiled, II, 574 (İ ngilizce ed.).
4. XI, 26.

Machine Translated by Google

5. Evolution'da yayınlandı .
6. I, Korintliler, III, 10.
7. En geniş anlamıyla, Sanskritçe kelime Yunanca kelimeyle aynı gerçek anlama sahiptir, çünkü her ikisi de insan aracılığıyla değil, "kutsal içecek" aracılığıyla "vahiy" anlamına gelir. Hindistan'da inisiyeler ruhu bedenden kurtarmalarına yardımcı olan "Soma" içiyordu. Eleusis gizemlerinde kutsal içecek Epopteia'da da sunulurdu. Yunan gizemleri tamamen Vedik ayinlerden ve bunlar da Vedik öncesi Bilgeliğ inkilerden türetilmiş tir.

8. Aziz Yuhanna'ya göre İ ncil'in bir Gnostik ya da bir kiş i tarafından yazıldığ ını belirtmek gereksizdir. John değ il, Yeni-Platoncu.
9. Alıntı yapılan eser, II, 90-91. Petrus'un "Yahudi olmayanların elçisine" bu takma adla zulmetmiş olması, Pavlus'tan baş ka Büyücü Simon'un olmadığ ı anlamına gelmeyebilir; çünkü bu belki de aş ağ ılayıcı bir genel isim haline gelmiş tir. O zamanlar Gnostiklerin ilk ve en üretken yorumcuları olan Theodore ve Chrysostom, Simon ile Pavlus arasında bir rekabet olduğ unu ve ikisi arasında bazı yanıtların alındığ ını doğ ruluyor. Simon, Pavlus'un "irfan antitezi" (I. Timothy'ye Mektup) olarak adlandırdığ ı ş eyin propagandasını yaptığ ına göre, onu ciddi bir düş man olarak görmüş olmalı. Bugün Simon Magus'un varlığ ı kanıtlanmış tır. (Bkz. Isis, II, 91'deki not).

BÖLÜM XVI

PETER Bİ R YAHUDİ KABALİ STTİ VE Bİ R Gİ Rİ Ş İ M DEĞ İ LDİ R

1. II, 92 (İ ngilizce ed.).
2. Taylor. – Eleusis ve Bakkhos Gizemleri. Wilder Sürümü, s. X.
3. II, 91-94.
4. Bunsen, Mısır'ın Tarihteki Yeri, V, 90.
5. Kimlik.
6. Stel, s. 44.
7. Dowson, Hindu Klasik Diksiyonu. Sanat.

BÖLÜM XVII

TYANA'LI APOLONYO

1. Bkz. Baronius'un yazdığ ı Aziz Matta İ ncili'nin Giriş i , I, 752, alıntılanan De Mirville, VI, 63.
   Aziz Jerome, Caesarea kütüphanesinde, havarinin "el yazısıyla" yazılmış Aziz Matta İ ncili'nin (İ branice metin) orijinal ve orijinal el yazmasını bulan Babadır. Ancak o bunu sapkınlık olarak nitelendirerek reddetti ve yerine kendi Yunanca metnini koydu. (De Viris illust. Cap. III). Aziz Jerome aynı zamanda bedenin diriliş ine olan inancı güçlendirmek için Eyüp Kitabı'nın metnini de değ iş tirdi (Isis Unveiled, II, 181 ve devamı), çeş itli otoritelerin desteğ ine atıfta bulunarak.

2. De Mirville "yarış ma" ile ilgili ş u heyecan verici açıklamayı yapıyor: "Aziz Yuhanna (Aziz Jerome'a göre), Asya'nın tüm Kiliseleri tarafından [Apollonius'un mucizelerinden önce] İ sa Mesih'in tanrısallığ ını ciddi bir ş ekilde ilan etmesi için teş vik edildiğ inden emekli oldu. öğ rencileriyle birlikte Patmos dağ ına dua etmeye gittiler ve onlar coş ku içindeyken, ş imş ek ışığ ı ile gök gürültüsü arasında ş u sözleri duydular: Prensipte Erat Verbum. Aziz Yuhanna'ya "Gök gürültüsünün Oğ lu" lakabını veren bu coş kudan sonra Apollonius'tan bir daha haber alınamadı. Onun yenilgisi böyleydi, daha az kanlıydı ama Büyücü Simon'unki kadar sertti. ("Theurgist Büyücü", VI, 63). Kendi açımızdan, gök gürültüsü ve ş imş ek üreten coş kuyu hiçduymadığ ımızı ve bunun anlamını anlamadığ ımızı söyleyeceğ iz.

3. Bu zaten eski. Herhangi bir teosofist, acı kiş isel deneyiminden dolayı fanatiklerin nefretinin, kötülüğ ünün ve öfkesinin bu noktada neler yapabileceğ ini bilir; aynı zamanda

Machine Translated by Google

Günümüzde Tanrı'nın hizmetkarı ve Hıristiyan yardımseverliğinin bir örneği olmakla övünenlerin duygularının yol açtığı aşırı yalan, iftira ve zulüm .

4. Isis Unveiled, II, 342 (İngilizce ed.).
5. Alıntı yapılan çalışma, II, 343-44 (İngilizce ed.).
6. Des Esprits, VI, 62.
7. Les Apologistes Chrétiens au Second Siècle, s. 106.
8. Des Esprits, age.
9. Bunu bilmeyen ve dolayısıyla onlara inanmayan birçok kişi var .
10. Kesinlikle öyledir. Apollonius, Efes'te binlerce kişinin önünde ders verirken İmparator Domitianus'un Roma'da nasıl suikasta kurban gittiğini görmüş ve haberi o anda tüm kentle paylaşmıştı. İsveçborg, Stockholm'deki büyük yangını Göteborg'dan da görerek, olayı arkadaşlarına bildirdi. O zamanlar telgraf yoktu.

11. Hayır. Hintli sadhular ve üstadlar bu armağanı yaşamlarının kutsallığı sayesinde kazanırlar. Yoga-Vidyâ'nın hiçbir "ruh"a ihtiyaçduymadan öğrettiği şey budur.
12. Papalara ilişkin ifade fazlasıyla şüphelidir.
13. Bu sebep, bu tür ruhlara inanmak için yeterli değildir. Diğer yetkililer bu inancı çok daha iyi destekliyorlar.
14. De Mirville bununla yelelerin veya ruhların ortaya çıkışının bedensiz olmak şeytanın işidir, "Şeytan'ın simülakrlarıdır."
15. Büyük Shankarâchârya'yı, Tson-Kha-Pa'yı ve diğer pek çok üstadın yanı sıra İsa'nın kendisini de listeye ekleyebilirdi; çünkü gerçek ustalığın testi budur, ancak "ortadan kaybolmak" için bulutlara uçmak gerekli değildir.

16. Bkz. Dionysius Cassius, XXVII, XVIII, 2.
17. Lampridius. – Hadrianus, XXIX, 2.
18. Pasaj şu şekildedir: “Aurelianus, kurtuluşunu Apollonius'un bir mucizesine borçlu olan Tyana'nın yıkımını belirlemişti. Bilge bir adam ve tanrıların dostu olarak çok ünlü olan bu adam, çadırına dönerken imparatorun huzuruna birdenbire kendi suretinde göründü ve ona Pannonian dilinde şöyle dedi: 'Aurelian, eğer istersen fatih olun, yurttaşlarıma karşı kötü niyetlerinizden vazgeçin; Yönetmek istiyorsanız masum kanı dökmekten kaçının; ve eğer yaşamak istiyorsan haksızlık yapma.' Apollonius'un portresini birçok tapınakta görmüş olmasından dolayı hayranlıktan titreyen Aurelianus, hemen niyetini değiştirerek Apollonius'un onuruna bir tapınak dikmeye yemin etti. Görkemli Apollonius'un erdemlerine gittikçe daha çok inanıyorsam , bunun nedeni, en ciddi adamlar hakkında bilgi sahibi olduktan sonra, tüm bu gerçeklerin Ulpian Kütüphanesi'nin kitaplarında doğrulandığını bulmamdır. (Flavio Vopisco, Aureliano).

Vopisco 250 yılında geliş ti ve Filostrato'dan bir yüzyıl önce geldi.

19. Paulinus'a Mektup.
20. Çoğunlukla De Mirville'den alınmış tır, 66-69.

BÖLÜM XVIII

ÜSTADLARIN BİYOGRAFİLERİNİN TEMELİNDEKİ GERÇEKLER

1. İbrani-Mısır Gizeminin Anahtarı, s. 259 ve devamı. Astronomi ve fizyoloji cisimlerdir; astroloji ve psikoloji, ruhlar. İlki bedensel gözlerin incelemesine girer; ikincisi “maneviyat” başlığı altında; ama hepsi kesin bilimlerdir.

2. Yeni Platonculuk ve Simya, 12.
3. Herakles, 807.
4. Aeneid, VIII, 274. 5. Bu,
Hint avatar doktrininin bir yankısıdır.
6. Ekler, VII, 301.
7. Dogme et Rituel de la Haute Magie, II, 88.

Machine Translated by Google

8. (Aziz Jerome, De Viris Illust., III). Tüm Kilise Babalarının Aziz Matta'nın İ brani dilinde yazdığ ını söylemeleri, ancak İ branice metinle olan iliş kisinden bahsetmeden Yunanca metni tek gerçek metin olarak kabul etmeleri özellikle dikkat çekicidir . "Yunanca metnin ihtiyaçduyduğ u bazı özel eklemeler yapıldı." (Olshausen, Nachweis der Echtheit der Sämmtlichen Schriften des Neuen Test., s. 32; Dunlap, Sôd, the Son of Man, s. 44).

9. Matta'ya iliş kin yorumlar, XII, 13, II. Kitap. – Aziz Jerome, bunun Keldani dilinde ancak İ branice harflerle yazıldığ ını ekliyor.

10. Aziz Jerome, V. 445; Dunlap, Sôd, İ nsanoğ lu, s. 46.
11. Bu , öğ rencisi Tatian'ın da muhtemelen yaptığ ı gibi, yalnızca "Aziz Matta İ ncili'nin İ branice metnini" kullanan Justin Martyr'in eserlerinin kınanmasını açıklamaktadır . İ sa Mesih'in tanrısallığ ının ne kadar geçtereddüt etmeden kurulduğ u, aynı 4. yüzyılda Eusebius'un bu kitabı sahte olduğ u gerekçesiyle reddetmediğ i, ancak onu Aziz Yuhanna'nın Kıyametiyle eş itlediğ i gerçeğ iyle kanıtlanmış tır. Credner'e göre (Zur Gesch des Kan, sayfa 120), Nicephorus bunu Vahiy ile birlikte Stychometria'sında Antilegomena'nın arasına yerleş tirdi . Gerçek ilk Hıristiyanlar olan Ebionitler, diğ er havarisel yazıları reddettiler ve yalnızca İ branice metni kullandılar (Adv. Har., I, 26), Nasıralılarla birlikte İ sa'nın yalnızca "insan tohumundan" bir insan olduğ una kesin olarak inanıyorlardı. " ", Epifanio'nun da belirttiğ i gibi.

12. Isis Unveiled, II, 181-3 (İ ngilizce ed.).
13. Alıntılanan eser, II, 5.
14. Ayrıca bkz. Isis Unveiled, II, 180.
15. Tedbirlerin Kaynağ ı, s. 299. Daha önce bahsedilen kısmada, bu "yaş am akımı", Osiris (Güneş ve Yaş am) ve Merkür'ün (Ölüm) adayın baş ının üzerine haçş eklinde döktüğ ü su jetleriyle sembolize edilir. Bu tören , Mısır'daki tapınağ ın mahzenlerinde yedi ve on iki testi baş arıyla geçtikten sonraki inisiyasyon ayininin sonuncusuydu .

16. 324'ten 439'a kadar paganlar, Yeni-Platonistler ve İ skenderiye ve Konstantinopolis Hıristiyanları arasındaki çatış malara iliş kin taraflı tarihini kasıtlı tahrifatlarla süsleyen, 5. yüzyılın bir baş ka kısmi ve sahtekar tarihçisi.

17. Kıyamet, XIV, I.
18. Ortodoks Hıristiyanların Mücevherleri, I, 135.
19. Buda'nın kutsal emanetlerinin saklandığ ı kubbe ş eklindeki tapınak.
20. Ölülere adak sunmak için dikilen her ş ekil ve büyüklükte türbeler.
21. Talmud kayıtlarına göre İ sa idam edildikten sonra taş lanmış ve iki nehrin birleş tiğ i yerde suyun altına gömülmüş tür. Mishna Sanhedrin, VI, 4, Talmud, Babil, 43., 67.
22. Çarmıha Gerilmeyle İ lgili Kıpti Efsaneleri, el yazması XI.
23. King'in Gnostic Gems adlı eserinde Süleyman'ın mührünü altıgen olmasına rağ men neden beş köş eli bir yıldızla temsil ettiğ ini anlayamıyoruz ; Hindistan'da Vishnu'nun iş areti olarak.

24. King, Gnostikler adlı eserinde, Orta Çağ 'da çok yaygın olan, bir üçgen içinde içiçe geçmiş üçbalıktan oluş an ve üzerine BEŞ (Pisagorcular arasında kutsal sayı) harfleri kazınmış olan çok yaygın bir Hıristiyan sembolü figürünü serpiş tiriyor. Beş sayısı aynı Kabalist kombinasyonu ifade eder.

25. Isis Unveiled, II, 253-6 (İ ngilizce ed.).
26. Ölçülerin Kaynağ ı, 301. Bütün bunlar İ sa'yı büyük inisiyeler ve güneş kahramanlarıyla eş itler. Tamamen pagandır ve Hıristiyan planının bir modelini oluş turur.
27. Atıf yapılan çalış ma, 296.
28. Havva, tüm canlıların annesi, Vâch gibi [Vâch, Aditi'nin bir permütasyonudur, çünkü Havva birdir sephiraların]
29. Sayfalar. 294-295.
30. Sayfa 293.
31. Bu, Yeni Ahit'in yazarlarının Kabala ve okült bilimler konusunda oldukça bilgili olduklarını göstermekte ve bizim beyanımızı daha da doğ rulamaktadır.
32. Sayfalar. 295, 296.

Machine Translated by Google

33. Eğer bilgili yazarı eserini yayınlamadan önce tanımış olsaydık, belki de diğerlerinin türediği yedinci halkayı eklerdi, çünkü bu çok daha ilkel ve evrensel felsefi öneme sahiptir, tabanı kare şeklinde olan büyük piramitten bile üstündür. Aryanların büyük gizemlerinin bir parçası.

34. Sübjektif olanların veya manevi Kozmos'un bir tezahürü olarak nesnel küreleri ekleyeceğiz biz.

35. Kozmik Madde, Ruh, Kaos ve İlahi Işık derdik çünkü Mısır kavramı bu noktada Aryan kavramıyla aynıydı. Ancak Yahudilerin gizli sembollerine baktığımızda yazar haklıdır; Her zaman materyalist bir halk olmalarına rağmen onlar bile "Ruah"ı "hava" olarak değil, ilahi ruh olarak görüyorlardı.

Büyük piramidin tabanının yan tarafı, 2.400 İngiliz fitinin (740 metre) çevresinin çapına eşdeğerdi. Bu sayının özelliği 24 = 6 x 4 yani Kabil-Adem karesidir.

36. Son üçü Levi kabilesinin liderleriydi.

37. Ralston Skinner arka başsembolünü gösteriyor. ....., P Koph harfi , oksiputun veya parçanın şekli vardır Ölçümlerin Kaynağı, 299.

38. Sayfalar. 296-302. Bu sayılara göre yazar, "Eli 113 (kelimeyi daire içine yerleştirerek); amah 345'tir ve harfleri değiştirerek ..... (daire içinde) veya Musa ile aynı değeri alır, Sabachth ise Yuhanna, yani güvercin veya Kutsal Ruh'tur, çünkü (daire içinde 710'dur) (veya 355 x 2). Sondaki ni, meni veya 5651 gibi Yehova olur."

39. Hinduların Bija, "tohum varlık" veya Maha Vişnu, yani bizzat avatarizmin tohumunu içeren gizemli İlke adını verdiği Gücün (Tanrı'nın değil) Batılı kişileştirilmesi.

40. "Gönderildiğin bu yıpranmış bedenden nirvanaya yüksel. İlk meskenine çık, ey kutlu avatar!"

41. Kral. – Gnostikler ve Kalıntıları, s. 100 ve 101.

42. Alıntı yapılan çalışma.

43. Alıntı yapılan çalışma, s. 258.

44. Vaazlar, XIX, XX, I.

BÖLÜM XIX

ANTAKYA'LI AZİZ KIBRISLI

1. Manevi varlıklar kümesi. Aziz Pavlus da Mektuplarında bu ismi kullanır.

2. "Tesellici", ikinci Mesih. "Bu, Kutsal Ruh'un takma adıdır." Mısırlı filozof Terebinth'in öğrencisi Manes, "bir gün havadaki iblisleri çağırırken evinin damından düşüp kendini öldürdü." Tillemont'un alıntı yaptığı Hıristiyan yazar Sokrates böyle söylüyor.

3. Alıntı yapılan çalışma, VI, 169-183.

4. Mirville şunu söylüyor: " Tapınağı korumak için yerleştirilen büyük yılan " ve şunu ekliyor: "Yılanın bir sembol ya da kişileştirme olmadığını, gerçekte bir tanrının ele geçirdiği bir yılan olduğunu kaçkez tekrarladık ?" Buna cevap olarak, Kahire'de pagan hiçbir yanı olmayan bir camide, orada gördüğümüz, yüzyıllarca yaşadığımız ve büyük bir hürmetle bakıldığımız devasa bir yılanın bulunduğunu söylüyoruz. O da "bir tanrı tarafından ele geçirilmiş mi?"

5. Demetrius'un veya "acı çeken annenin" gizemleri.

6. Satirlerinkiler.

7. Tadı balık gibi görünüyor ve enterpolasyonlu görünüyor. De Mirville, Saint Cyprian'ın, Şeytan ve sarayının insanlığı ayartmak ve maneviyat toplantılarında göksel ruhlarmış gibi davranmak için dünyaya goblinler gönderdiği yönündeki ifadesini Saint Cyprian'ın yazılarıyla doğrulamaya çalışıyor .

8. Bu yemek günah gibi görünmüyor. Zamanımızda bile şelaların diyetidir.

Machine Translated by Google

9. "Aşılanmış " en anlamlı kelimedir. Lanu İlmihali şöyle diyor : "Yedi İnşaatçı, her ikinci turda ilahi ve faydalı güçleri bitki ve mineral krallıklarının kaba maddi doğasına aşılıyor."

10. Çevirmenin bizi inandırmaya çalıştığı gibi, yalnızca Dünyanın Prensi Şeytan değildir.
ama gezegensel ruhların kolektif ev sahibi.
11. Burada açıkça elementallerden ve elemental ruhlardan bahsedilmektedir.
12. Okuyucu mevcut çalışmadan bu konuda neyin doğru olduğunu çıkarmıştır.
13. Kilisesine dünyanın dönüşünü ve güneş merkezli sistemi öğretmediği için tövbe eden Aziz'e acıyalım; Çünkü bunu öğretmek kesinlikle birden fazla insanın hayatını kurtaracaktır: örneğin Giordano Bruno'nun hayatı.

14. Çelalar, inisiyasyon testlerinde, kendilerinden kaynaklanan yapay bir esrime halinde olduklarında, hiçbir destek olmadan bir kaplumbağanın üzerinde bir filin desteklediği dünyanın görüntüsünü de görürler. Bu onlara neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt etmeyi öğretir.
15. Yılın günlerine ve aynı zamanda dünyanın ay altı küresinin 7 x 7'lik bölümlerine atıfta bulunur; bunlar, yedisi üst kısma ve yedisi, ilgili "orduları" veya gezegensel konaklarıyla birlikte alt kısma karşılık gelir.

16. Daimón, Yunanca'da De Mirville'in tercüme ettiği gibi "iblis" değil, ruh anlamına gelir.
17. Çevirmen bununla Baba Eter'in veya Jüpiter'in Şeytan olduğu yönündeki dogmatik iddiasını desteklemektedir; ve salgın hastalıkların, depremlerin ve hatta fırtınaların ve diğer felaketlerin ve vebaların, eterde yaşayan şeytani ordulardan geldiğini. Bilgelere güzel uyarı!
18. Çevirmen şunu söyleyerek aracı yerine aracı sözcüğünü kullanmayı dürüst kılar :
Cyprian'ın modern ortamlara atıfta bulunmuş olması gereken bir dipnot !
19. Kıbrıslı sadece inisiyasyon ayinleri ve gizemlerinden ve inisiyeleri birbirine bağlayan gizlilik yemininden söz eder. Ancak çevirmen tüm bunları bir meclise dönüştürür.
20. "On iki yüzyıl sonra, Rönesans ve Reformasyon'un ortasında, Luther de kendisinin de itiraf ettiği gibi aynı şeyi [Şeytanı kucaklamak mı demek istiyor?] ve eşit şartlarda yaptı." De Mirville'in metne bir dipnotta söylediği şey budur (Des Esprits, VI, 176), böylece Hıristiyanları birleştiren kardeş sevgisini gösterir. Aziz Cyprian, iblis (eğer kelime gerçekten orijinalindeyse) onun başlatıcısı ve hiyerofan anlamına gelir. Aksi takdirde hiçbir aziz, hatta tövbe eden bir büyücü bile sandalyesinden kalkıp onu kapıda gören Şeytan'dan söz edecek kadar aptal olamaz.

21. Tüm ustalar ölümden sonra manevi bir prenslik alırlar.
22. Bu onların kâhin ve onun öğrencileri olduğunu akla getiriyor. Cipriano, öğretmenlerine ve eğitmenlerine, din değiştirenlerin çoğu, hatta modern olanlar kadar minnettar.

BÖLÜM XX

DOĞU GUPTA VIDYA VE KABALA

1. Bu şekilde, diğer ezoterik edebiyat ve öğretilere dikkat etmeden kendilerini neredeyse yalnızca Yahudi Kabala'ya adayan okültizm öğrencilerini anlıyoruz.
2. Basit bir örnek bunu kanıtlıyor. Pico de la Mirarla, Kabala'nın Yahudilikten çok Hıristiyan olduğunu, çünkü Kutsal Üçleme, Enkarnasyon ve İsa'nın tanrısallığı vb. dogmalarını açıkladığını görerek, Roma'dan herkesi bir tartışmaya davet ederek bunun kanıtlarını sonlandırdı. kim desteklemek istedi. Bununla ilgili olarak Ginsburg şöyle diyor: “1486'da, henüz yirmi dört yaşındayken Pico de la Mirrla, Roma'da bir posterde sergilenen dokuz yüz [kabalistik] tez yayınladı; ve ebedi şehre gitmek isteyen tüm Avrupalı bilim adamlarının huzurunda onları savunmayı üstlendi ve onların seyahat masraflarını peşin olarak karşılama sözü verdi.”

3. Isaac Myer'in Kabala'sından alıntı , s. 10 ve devamı.

Machine Translated by Google

4. On Emir'de Musa ve Harun'un zamanından çok önce Mısırlılar arasında geçerli olan dogmaları ve ahlak kurallarını başka sözcüklerle ifade etmeyen veya yansıtmayan tek bir fikir yoktur. (Bkz. Dinde Geometri, 1890. Musa Kanunu Mısır kökenlerinden kopyalanmıştır).
5. Tanrı'nın Kitabı – Keneali, s. 383. Klaproth'tan alıntı da bu sayfadan alınmıştır.
6. Asya Dergisi. – NS VII, s. 275, Kenealy tarafından alıntılanmıştır.
7. Tanrı'nın Kitabı, s. 383.
8. Yeremya'nın Kehaneti , 5, 15.
9. Prolegomena, III, 13, aktaran Kenealy, s. 385.
10. Bkz. Tanrı'nın Kitabı, s. 385. Butler (Kenealy'den alıntı, s. 489) şunu söylüyor: "İbranice yazılmış ancak Samiriye karakterleriyle Pentateuch ile Pentateuch'un Samiriye dilindeki versiyonu arasında dikkatli bir ayrım yapmak gerekir. Samiriye ve İbranice metinler arasındaki en dikkate değer farklardan biri, tufan ile İbrahim'in doğumu arasındaki sürenin uzunluğudur. Samiriye metni İbranice metinden birkaçyüzyıl daha fazla hesaplanmıştır; Hatta Yetmişler versiyonu bu süreyi Samiriyeli versiyonundan birkaçyüzyıl daha uzatıyor."

    Orijinal Vulgata'da Roma Kilisesi'nin İbranice metnin hesaplamasını kabul ettiği ini belirtmekte fayda var; Şehitlik kitabında Yetmişler versiyonunun kabul edildiği ini ve her iki metnin de ilham aldığı nı iddia ediyor.

11. Bkz. Muhterem Joseph Wolff'un Dergisi , s. 200. 12. Ağaçkitabın
sembolik ifadesidir . "Sütun" kelimesi de aynı gizli anlama sahiptir.
13. Midyanlı bir rahip olan Yetro'nun yedi kızından biri olan Musa'nın karısına Siporah adı verildi.
    Yetro, Musa'yı inisiye eder ve Zipora, kahinlerin çömezlere aktardığı yedi gizli güçveya yetiden birini sembolize eder.

14. Bkz. Tanrı'nın Kitabı, s. 244 ila 250.
15. Alıntı yapılan eser, V, 85.
16. Bu , Ölçülerin Kaynağı ve diğer eserlerde tam olarak belirtilmektedir .
17. Elbette Masonlar bile Süleyman'ın tarihsel varlığını doğrulayamazlar . Kenealy'e göre, ne Herodot, ne Platon, ne de herhangi bir yazar ondan söz etmiyor; en tuhafı da, "ünlü Yunan tarihçisinin Mısır ve Babil'den bahsetmesi ve görkemli hükümdarın birkaç yıl önce üzerinde hüküm sürdüğü Yahudi halkı hakkında hiçbir şey söylememesi" Görkemiyle en büyük hükümdarların bile kıyaslayamayacağı Süleyman, bir tapınağın inşasına neredeyse sekiz milyar altın harcayacak kadar büyüktü. Eğer Herodot Mısır ve Babil'de idiyse, o dönemde görkemli Kudüs şehri'ni nasıl ziyaret edemediği anlaşılmaz" (Book of God, 457). İsrail'in on iki kabilesinin varlığına dair hiçbir kanıt olmadığı gibi, J.

    C., Ezra zamanında Asur'da olmasına rağmen İsrailoğullarından hiçbahsetmiyor. Bütün bunlar nasıl açıklanıyor?

18. İskenderiyeli Aziz Clement, Stromateis, XXII, 448.
19. Tanrı'nın Kitabı, s. 408.
20. Tanrı'nın Kitabı, s. 453.
21. Asya Dergisi, VII, s. 275, Kenealy tarafından alıntılanmıştır.
22. Tanrı'nın Kitabı, s. 385.
23. Java Aleim'in gizemlerinin hierophant'ı.
24. Subba Row, "Zodyakın On İki İşareti" adlı ustaca makalesinde "Sanskritçe kelimelerin gizli anlamından" söz ediyor ve eski Aryan mitlerinde "Sanskritçe terminolojinin derin anlamını keşfetmek için aşağıdaki kuralları veriyor: 1. Hepsini çöz incelenen kelimenin anlamları ve eşanlamlıları; 2° Antik tantrik eserlerde [Tântrika-Shâstra büyü ve büyü eserleri] belirtilen yöntemlere göre, kelimenin bileşen harflerinin sayısal değerini belirleyin ; 3° Söz konusu kelimeyle ilgili kaçefsane ve alegorinin bulunduğunu inceleyin; 4° Kelimenin hecelerini değiştirin ve oluşan yeni grupların anlamını keşfedin." Ancak Subba Row en önemli kuralı vermiyor ve bu konuda haklı. Tantrik Shastralar büyünün kendisi kadar eskidir.

    Ezoterizmlerini de İbranilerden mi çalmışlardı?

Machine Translated by Google

25. Sadukiler okulunun kurucusu Sadok, Antigonus Saccho'nun öğrencisiydi ve o da Adil Simon'un öğrencisiydi. Okulun kuruluşundan bu yana (JC'den 400 yıl önce) Sadukiler'in kitleler tarafından bilinmeyen kendilerine özgü ve gizli bir Kanun Kitabı vardı. Ayrılık gerçekleştiğinde Samiriyeliler yalnızca Musa'nın Yasa Kitabı'nı ve Yeşu'nun Kitabı'nı kabul ettiler; ve onun Pentateuch'u nycgi nñas kadar eskidir ve Septuagint tarafından çevrilenden farklıdır. MÖ168 yılında Kudüs tapınağı yağmalandı ve kutsal kitapları ortadan kayboldu [yani Ezra tarafından derlenen ve Judas Maccabeus tarafından tamamlanan İncil (bkz. Josephus, Buzder, II, 331-335)]. Masoterik sistem, (İncil'in, Ezraf tarafından bir kez daha düzenlenen, karakterlerin boynuz şeklinin kareye dönüştürülmesiyle başlamış olan) yok etme işini tamamladı; bunun için Sadukiler, Ferisiler tarafından kabul edilen son Pentateuch'u reddetti ve alay etti. ateist olmakla suçlandılar; fakat her ne kadar bu bilgili adamlar düşüncede özgürlüğü övünseler de, seçkin baş rahipler bu okula mensup olduklarından dolayı böyle bir suçlama onlara yöneltilemez. Ferisiler ve diğer dindar mezhepler, ateistliğiyle meşhur olan adamları nasıl kabul edebilirdi? Bu kadar yüksek bir mevkii işgal edebilirler mi?

Utançverici, erdemli kişiler ve kişisel, antropomorfik bir Tanrı'ya inananlar için bir cevaptır; ama gerçekleri kabul edenler için bu kolay ve çabuktur. Sadukiler ateist olarak görülüyordu çünkü inisiye Musa'nın inandığı şeye inanıyorlardı; Böyle bir inisiye olarak, daha sonra yazıldığı gibi, Sina Dağı'nın yasa koyucusu ve kahramanından belirgin şekilde farklıdır.

26. Piazzi Smyth ve The Source of Measures'ın yazarına göre Süleyman Tapınağı'nın, Ahit Sandığı'nın vb. boyutları, astronomik hesaplamaların gösterdiği gibi büyük Gize piramidinin boyutlarına karşılık geliyordu. M.Ö. 4950 yılında inşa edilmiş olup Musa kitaplarını Hıristiyanlık döneminden yaklaşık 2400 yıl önce yazmıştır. Bu nedenle Mısırlılar Musa'dan kopya alamadılar, aksine Musa Mısırlılardan kopyaladı. Filoloji bilimi, İbranice'nin yalnızca Mısır dilinden değil, Moğol dilinden de sonra olduğunu göstermektedir.

27. Bu bile tek başına Musa'nın kitaplarının tahrif edildiğini göstermektedir. Samuel'inkinde (IX, 9) şunu okuyoruz: " Bugünün peygamberine [nabhi] bir zamanlar kahin [roch] deniyordu." Ancak Samuel'den önce, Pentateuch'un hiçbir pasajında "roch" kelimesi bulunmadığı ve "nabhi" kelimesi her zaman kullanıldığı için, son Levililerin Musa'nın metnini başka bir metinle değiştirdikleri kanıtlanmıştır.
Daha fazla ayrıntı için İlahiyat doktoru Rahip Jennings'in Jewish Antiquities adlı çalışmasına bakın.

28. Bazı Kabalistler, metinlerde ve özellikle Yaratılış'ın ilk dört bölümünde kasıtlı olarak yapılan karışıklık nedeniyle ifadenin terimlerini tersine çeviriyorlar.
29. Zohar, I, 2.
30. Zohar, 42, b.
31. Rab dağda ateşin ortasından sizinle yüz yüze konuştu. (Tesniye, V, 4).
32. Zohar, I, 2. Dr. Ch. Ginsburg'un The Cabbalah, its Doctrines adlı makalesine bakın. Gelişmeler ve Literatür.
33. Cudworth, I, III, alıntı yapan Wilson. Vishnu Purâna, I, 14, not.
34. Vişnu Purâna, I, 14.
35. Kal I, 4.
36. Mişna, I, 9.
37. Vâch veya eklemlenmiş kelime.
38. İlkel maddenin radyasyonları.
39. Pralaya sırasında.
40. Açık haliyle Shekinah On'dur veya Evrendir. Keldani Kabala'sında seks yoktur. Yahudi Kabala'sında dişildir ve ilk Hıristiyanlar ve Gnostikler Kutsal Ruh'u dişil bir güçolarak görüyorlardı. Sayılar Kitabı, Shekinah isminin son h harfini çıkarır ve onu dişil "Shekina"ya dönüştürür. Suları karıştıran Nârâyana'nın da cinsiyeti yoktur.

Shekinah ve Daiviprakriti'nin veya "Logoların Işığı"nın aynı felsefi düşünceyi ifade ettiğine inanıyoruz.

41. Elohim Adem'i toprağın çamurundan yarattı; ve orada Yehova-Binah Havva'ya doğru ağlıyor. O zaman eril unsur bir yılana dönüşür, Havva'da kendini başından çıkarır, kendini Havva'da yaratır.

Machine Translated by Google

o da Kabil gibi Seth'e geçer ve Jod heva olarak İ nsanoğ lu veya İ nsanlığ ın Oğ lu Enoch'tan doğ ar.

42. Ölçülerin Kaynağ ı, s. 8

43. Bu soyadı, üçüncü güçolan Sephira'yı, yanan çalıdan Musa'ya "Ben" diyen Rab Yehova ile özdeş leş tirir (Çıkış , III, 4). O zamanlar "Rab" henüz Yehova ya da dolayısıyla erkek Tanrı değ ildi; tezahür etmiş Elohim ya da üçlü Sephira'nın içerdiğ i yedi Sephiroth'tu.

44. Brahmanlar, diğ er bireysel tanrılara kıyasla Brahma'ya daha az ilgi göstererek sağ duyulu düş ündüler. Soyut bir sentez olarak, her biri onun temsili olduğ undan, tüm tanrılarda kolektif olarak Brahma'ya tapındılar. Erkek Brahmâ, evrensel neslin sembolü olan Lingam Shiva'dan ve Koruyucu Vishnu'dan (her ikisi de yıkımdan sonra yaş amı yeniden canlandırdığ ı için) çok daha aş ağ ı düzeydedir. Hıristiyanların bu örneğ i takip etmeleri ve Tanrı'ya erkek bir Yaratıcı olarak değ il, ruhen tapınmaları iyi olur.

45. Yazarın bu kitaptan sadece birkaçalıntısı var, toplamda yaklaş ık on iki sayfa ve alıntılar Belki üçnüshası bile kalmayan bu kadar değ erli bir eserin sözlü kayıtları.

46. Engin bilgiye ve spekülatif yeteneğ e sahip bir adam, ancak ne Kabalist ne de okültist, Doğ ulu veya Batılı değ ildi.

47. Masonlar.

BÖLÜM XXI

İ branice Alegoriler

1. Tabii ki evet. Ancak Aryanların kutsal metinlerine ve sembollerine baş vurmadıkça bu ruhsal anlam keş fedilemez, hatta kanıtlanamaz. Yahudiler arasında yalnızca Sadukiler maneviyatı korudu. Diğ erleri, "seçilmiş halkın", ulusal Karmanın Musa'nın ulaş masını engellediğ i vaat edilen topraklara girdiğ i günden itibaren bunu kaybettiler.

2. Alıntı yapılan çalış ma, 317-319.

3. Tanrı'nın Kitabı, s. 388-389.

4. Horne. – Giriş , cilt. II, 33, onuncu baskı, Kenealy'den alıntı, s. 389.

5. Tanrı'nın Kitabı, s. 388-389.

6. Yazar, Parker meydanının "Mısırlılar tarafından büyük piramidin inş asında kullanılan ve amacı söz konusu doğ uyu ve kullanımlarını sürdürmek olan doğ u" olduğ unu söylüyor. Nuh'un gemisinin, Ahit gemisinin ve Süleyman'ın tapınağ ının yapımında kullanılan kutsal kübiti bundan elde etti" (s. 22). Bu hiçş üphesiz büyük bir keş if; ancak bu yalnızca İ branilerin Mısır esaretinden iyi yararlandıklarını ve Musa'nın büyük bir inisiye olduğ unu kanıtlar.

7. İ brahim'den çok önce, eski Arapçanın zaten bozulmuş ve bozulmuş olduğ u Iarab'ın (Arapların atası) saf arkaik Arapçası.

8. Bkz. Theosophist'in Kasım 1879 tarihli "Hindu Müziğ i" makalesi.

9. Sanskrit alfabesindeki harfler, yalnızca yirmi iki harften oluş an İ brani alfabesindeki harflerden çok daha fazladır. Hepsi müzikaldir ve kadim tantrik eserlerin kurallarına göre telaffuz edilir veya daha doğ rusu söylenir ve devanâgarî veya tanrıların dili olarak adlandırılır. Ve her harf bir sayıya karş ılık geldiğ inden Sanskritçe, aynı yöntemi izlemesine rağ men birçok sınırlamayla uygulamak zorunda olan İ branice'den çok daha geniş bir ifade alanı sunar ve çok daha mükemmeldir. Eğ er tanrılar insanlara bu iki dilden birini öğ retmiş olsaydı, bu kesinlikle Sanskritçe olurdu; mutlak üstünlüğ ü ona daha fakir ve daha kaba İ braniceye karş ı yadsınamaz bir avantaj sağ lar. Çünkü ilahi kökenli bir dilin var olduğ una inanan kimse, meleklerin, tanrıların ya da göksel habercilerin onu dünyevi dil evriminde olduğ u gibi tek heceli ve kaba halinden mükemmel bir dile yükseltmek zorunda kaldıklarına pek inanmayacaktır.

Machine Translated by Google

10. Yaratılış kitabının ilk bölümünde "Tanrı" kelimesi Elohim anlamına gelir, yani tek bir Tanrı değil, çoğul "Tanrılar" anlamına gelir. Tekil hale çevrilmesi sadakatsiz ve yapaydır. Çünkü Kabala, Alhim'in (Elohim) yedi olduğunu yeterince açıklıyor; ve her birinin, alegorik olarak yedi yaratıma karşılık gelen, ilk bölümde sıralanan yedi gruptan birini yarattığını. Daha ileri bir delil olarak 4, 10, 12, 18, 21, 25 ve 31. ayetlerde "Ve Allah bunun iyi olduğunu gördü" ifadesi yedi kez tekrarlanmaktadır. Her ne kadar derleyiciler keyfi olarak insanın On tarihinde yaratıldığını varsaysalar da Altıncı günde, "Tanrı'nın suretinde ve erkek ve dişinin çiftinde", yedi Elohim yedinci kez kutsal "bunun iyi olduğunu" ifadesini tekrarlar, böylece insanı yedinci yaratılış haline getirir ve Hindu kökenini gösterir. bu kozmogonik kavramın Elohim, Mısırlıların Khnumus'ları veya "mimarların yardımcılarıdır"; Zerdüştlerden yedi Amşaspend; Nasıralıların Ildabaoth'un yedi alt Ruhu; Hinduların yedi Prajapati'si vb.

11. Yaratılış, II, 21-22.
12. Alıntı yapılan çalışma, s. 395, not.
13. Dışsal olarak altıncıdır; ezoterik olarak yedinci.
14. Kâfirlere Karşı, I, XVIII, 2.
15. İbranice ve Diğer Yaratılışlar, Gerald Massey, s. 19.
16. İbranice ve Diğer Yaratılışlar: Prof. AH Sayce'ye yanıtla, s. 19.
17. Gizli Doktrinin Anupâdakaları veya ebeveynleri olmadan . Bkz. Estancia I:9, cilt I.
18. Bu fikir, "parlak tüylerle" yedi rishisini (Chitra-Shikhandan) oraya yerleştiren Aryanlardan geliyor. Ancak tüm bunlar ilk bakışta göründüğünden daha gizlidir.
19. Alıntı yapılan çalışma, 19-22.
20. Metafizik ilkelerde dörtlü, ancak aynı sonuçla.
21. Vişnu Purana. – Wilson çevirisi, I, 101. Kumâraların zamanı antiadamiktir, yani cinsiyetlerin ayrılmasından önce, insanlığın Prometheus'un kutsal ateşini, yani yaratıcı ateşi alması öncesidir.

22. Sayce. – Habibbert Dersleri, 140.
23. Gizli Doktrin, bunun ilk değil ikinci yaratılış olduğunu ve bunun üçüncü Kök Irk sırasında, cinsiyetlerin ayrıldığı, yani insanların erkek veya dişi cinsiyetle doğmaya başladığı dönemde meydana geldiğini söylüyor. (Bakınız bu çalışmanın III. ve IV. Ciltleri, Konaklamalar ve Yorumlar). 24. Bu, Hint Kumara doktrininin Batı tarafından yapılan bir tağşişidir.

25. Birçok Gnostik tarafından Yehova ile özdeşleştirilmiştir. – Bkz. Isis Açığa Çıktı, II, s. 184 (İngilizce baskısı).
26. Yani, "insan, insanoğlu." Kilise bunda "Tanrı'nın Oğlu" olan Mesih'in bir kehanetini görüyor. Adam"!
27. Bkz. Gizli Doktrin, Stanza II:5, cilt III.
28. Gizli Doktrin bunun tersini öğretir.
29. Alıntılanan çalışma, s. 23-24.

BÖLÜM XXII

YARATILIŞ VE ELOHİM'E İLİŞKİN "ZOHAR"

1. Veya rahimden veya ayrıca kafadan.
2. Tanrılar.
3. Genel olarak açıklandığı gibi üst gök ve alt gök veya gök ve yer.
4. Mevcut Sepher Yetzirah, Sayılar Kitabı'ndaki orijinalin bir parçasıdır Keldani. Şu anda Batılı Kabalistlerin sahip olduğu Sepher, mazoterik noktalarının da gösterdiği gibi, ortaçağ hahamları tarafından saf dışı bırakılmıştı. "Masorah" sistemi başka bir perdedir

Machine Translated by Google

çağımızdan sonra modern ve Tiberya'da mükemmelleştirildi. – Bkz. Isis Unveiled, II, 430-31 (İngilizce baskı).

5. Üretim gücü sembolü. Mısır hiyerogliflerindeki sembolizmde, tek bir boğa başı, gizli yaratıcı gücüyle mükemmel bir daire olan İlahi Vasfı sembolize eder. Boğanın tamamı kişisel bir güneş tanrısını temsil eder ve üretken gücün işleyişini sembolize eder.

6. Dışsal olarak 300 anlamına gelir ve ezoterik olarak üççatallı veya üçü bir arada anlamına gelir.
7. Üçkök Irk, doğada sonsuzluktan (daire) yayılan bir ışın olarak tezahür eden soyut Birlik sembolünün, Kabala tarafından da kabul edildiği gibi, fallik bir nesil sembolüne saptırılmasından önce geçti. Bu sapkınlığın nedeni, Tek ve Evrensel İlah'ı her türlü küfürden korumak amacıyla kurulan şirktir; ve bozulma Dördüncü Kök Irk ile başladı. Hristiyanlar bunu kabul etmemek için manasını bilmemekle mazeret gösterebilirler; Peki ama neden Musa Yahudileri, en fallik olanlar dışında tüm tanrılara karşı çıkan ve sonra tedbirsizce tek tanrılı olmakla övünen Yahudileri durmadan övüyorlar? İsa hiçbir zaman Yehova'yı tanımadı ve Musa'nın emirleriyle yüzleşmedi. O yalnızca gökteki Babasını tüm halka açık ibadetlerin yasaklanmasıyla itiraf etti.

8. Aryanların ve Mısırlıların hacıyla aynı anlam.
9. A = 1, L = 30 olan AL kelimesine eşdeğerdir.
10. Her şeyin, 360 derecelik gök dairesinin, daire içindeki değeri "3'1415, yani çevre ile birim çap arasındaki ilişki" olan "Elohim" kelimesiyle belirlendiğini keşfetmeyle ilgili olduğuna inanıyor. Bu sadece işin matematiksel veya astronomik yönü. "İlksel Çemberin" yedili anlamını tam olarak bilmek için, Hint tapınaklarının inşasında kullanılan rakamlara göre Piramidi ve Kabalistik İncil'i incelemek gerekir. Çemberin matematiksel karesi sorunun yalnızca dünyevi özetidir. Yahudiler altı gün hareket ve bir gün dinlenmeyle yetindiler. İnsan ırkının ataları, Evrenin en büyük sorunlarını yedi Işınları veya Rishileri ile çözdüler.

11. Karşılaştırmalı okült sembolojinin alfabesi.
12. Yaratılış, ilk ikisini atlayarak "yaradılışın" üçüncü aşamasıyla başlar.
13. Üçtemel prensip zahiri olarak şunlardır: insan, ruh ve ruh ("insan"ın akıllı kişiliği anlaması ile). Ezoterik açıdan bunlar: yaşam, ruh ve ruhtur. Dört araçsızlardır: fiziksel beden, eterik ikiz, hayvansal ruh ve ilahi ruh. Daha fazla açıklık getirmek için: 1. Buddhi, altıncı prensip, yedincinin aracı; 2. Kâma-rupa, Manas'ın aracı; 3. Eterik beden veya fiziksel ikiz, Jiva, Prâna veya Yaşamın aracı. Ölümden sonra fiziksel bedeni terk edemeyen ve fiziksel bedeni yansıtan ve zihin için bir araç görevi gören "çift" veya eterik beden Linga-Shorîra; 4° Fiziksel beden, diğer tüm ilkelerin kolektif aracı. Okültistler, tüm psişik-kozmik Evrende aynı ilkeler düzenini tanırlar.

14. Üstteki üçSephiroth aslında birdir ve bunların içinde alttaki dört Sephiroth özetlenmiştir.
15. Yaratılış, I, 26.
16. Aziz Paul'un çağdaşı ve meslektaşı olduğu varsayılan ve Paris yakınlarındaki St. Denis'in ilk piskoposu olan Areopagite Aziz Dionysius, "yaratılış işinin" "Tanrı'nın Yedi Ruhu "ndan kaynaklandığını öğretir. Yaratılış." Mevcudiyet", Tanrının işbirlikçileri ve İlahiyatın katılımcıları (Hiyerarşiler, sayfa 196). Aziz Augustine, "şeylerin Doğada değil, meleklerin zihinlerinde yaratıldığına, yani meleklerin her şeyi fiili varoluşa getirmeden önce zihinlerinde algılayıp tasarladıklarına" inanır. (Genesis adliteram, I, II'den).

[De Mirville'den alıntı, II, 337-338]. Öyleyse, Kilise Babalarının kendilerinin ve hatta inisiye olmayan Aziz Augustine'in bile görünür dünyanın yaratılışını meleklere veya ikincil güçlere atfettiklerini, Aziz Dionysius'un ise onları yalnızca "Mevcudiyetin Yedi Ruhu" olarak adlandırmadığını görün. ancak onların ilahi enerjiden (Gizli Doktrinin Fohatı) etkilendiklerini varsayar.
Ancak Batılı milletlerin yermerkezli sisteme bu kadar inatla tutunarak içine daldıkları bencil karanlık, hem insanlara, hem de evrenin merkezi olarak kabul ettikleri küçücük küreye, hak dinin kırıntılarını açığa vurmuyordu.

Machine Translated by Google

Doğrudan tek ve sonsuz Tanrı tarafından "yaratılmış" olmanın hak edilmemiş şerefinden yoksun bırakılmıştır.

17. Aziz Luka, I, 35.
18. Aynı eser.
19. Kıyamet, XIII, 18. 20.
Melekler, baş melekler, melekler, yüksek melekler, erdemler, tahtlar, egemenlikler ve güçler.
21. Des Esprits, II, 295.
22. Yaratılış, II, 1.
23. Okültistlere ve şelalara enerji ve yayılım arasındaki farkı açıklamaya gerek yoktur. Sanskritçe "Shakti" kelimesi tercüme edilemez. Enerji olabilir; ama bu, onu üreten kişinin aktif ve bilinçli iradesinden değil, kendisinden gelen bir enerjidir. "İlk Doğan" veya Logos bir yayılma değil, Parabrahman'a, Bir'e içkin ve onunla birlikte olan bir enerjidir.

Zohar yayılımlardan söz eder, ancak kelimeyi ilk üçünden, Keter, Hokmah ve Binah üçlüsünden yayılan yedi Sephiroth ile sınırlandırır; bunlara "immanasyonlar" yani özneyle içkin ve ebedi bir şey, yani özneyle birlikte olan bir şey denir. "enerjiler."

24. Evrenin kusurlarını ancak onun oluşumunu bu "Yardımcılara", Prajâpatilere, Auphanim'e, Meleklere, Mimarlara veya inşaatçılara, "Büyük Konseyin Meleği"nin yönetimi altında ve ismiyle bağlayarak açıklamak mümkündür. onlara farklı şehirlerde verildi. Evrenin kusurluluğu, Gizli Öğreti'nin, "maddenin düzenlenmesinde ve hatta insanın oluşumunda ilahi Logos'a atfedilen görevlerin alt düzeydeki güçlerinin" varlığını destekleyen argümanlarından biridir 25. Mezmur CXXXV, 5.

26. Mezmur XCVI, 5.
27. Daha çok Hürmüz, Ahura-Mazda, Vit-nam-Ahmi ve tüm tezahür etmemiş Logoslar gibi. Yehova, prototipi yaratıcı Brahmâ'dan ziyade Prajapati'de olan dişil güçolan Binah'a veya Kabalistlerin üçüncü Sephira'sına benzeyen Viraj'ın tezahürüdür.

28. Neith'in Aditi olduğu açıktır.
29. Nârâyana, Purushottama ve diğerleri gibi kendi kendine üretilen Logolar.
30. Mére d'Apis, s. 32-35. – De Mirville'den alıntı.
31. Bkz. Cumhuriyet, I, VI.

BÖLÜM XXIII

KABALİSTLER VE Okültistlerin Söylemesi Gerekenler

1. Bölüm III, fol. 87 (sütun 346).
2. Harmonie entre l'Eglise et la Synagogue, II, 427, şövalye Drach tarafından. – Bkz. Des Esprits, IV, 38-39.
3. Julian, Sokrates'le aynı sebepten öldü. Her ikisi de, biri bilinçli, diğeri bilinçsiz olarak (Yunan bilgesi inisiye olmadığı için), inisiyasyon sırasında öğretilenlerin bir parçası olan güneş merkezli sistemi açığa çıkardı. Bu kadar gizlilikle korunan şey gerçek güneş sistemi değil, Güneş'in yapısına gönderme yapan şeydi; Sokrates dünyevi ve dünyevi yargıçlar tarafından ölüm cezasına çarptırılmıştı; Julian şiddetli bir şekilde öldü çünkü o zamana kadar onu koruyan el, korumasını geri çekerek onu karmik kaderine teslim etti.

Okültizm öğrencileri için iki ölüm türü arasında çok anlamlı bir fark vardır. Gizemlerle ilgili sırların bilinçsizce ifşa edilmesinin bir başka unutulmaz örneği, Sokrates gibi kendisi de inisiye olmayan şair Ovid'dir. İmparator Augustus, merhametli bir şekilde ölüm cezasını Pontus Euxine'deki Tomos'a sürgüne çevirmişti. Eski imparatorluğun lehine olan bu ani değişiklik, gizemler konusunda tecrübesiz olan ve Kutsal Kitap'tan pasajlar aktaran bilim adamlarının spekülasyonlarına konu oldu.

Machine Translated by Google

Ovidius'un kendisi, şairin istemeden de olsa İmparator'un bazı ciddi ve iğrençahlaksızlıklarını öğreneceğini ima etti. Ancak gizemlerin herhangi bir kısmının kâfirlere ifşa edilmesinin ölüm cezasını beraberinde getirdiğini görmezden gelirler; Augustus'un merhametli davranışını gerçek değeriyle değerlendirmek yerine, onun ahlaki karakterini bozmak için bundan yararlandılar. Şairin sözleri, kendisi inisiye olmadığından ve kendisine hatasının ne olduğunu açıklanamadığından delil teşkil etmez. Şiirlerinde gizli bilginin bir kısmını açığa vuran, böylece inisiyelerin kendilerini arkadaşları olarak kabul eden ve vahyedilen konu hakkında onlarla konuşan şairlerin nispeten modern örnekleri vardır. Bu yalnızca şiirsel duyarlılığın bazen astral ışığa damgalanmış olanı bir anlık bakışla görene kadar sıradan duyuların sınırlarının ötesine taşındığını gösterir. Asya'nın Işığı'nda, okuması herhangi bir birinci derece inisiye için, söz konusu eserin yazarı Sir Edwin Arnold'un Himalaya aşramlarında inisiye olduğu varsayımını akla getirecek iki pasaj vardır , ancak yine de durum böyle değildi.

4. Julian'ın güneş merkezli sistemi bildiğinin kanıtı.

BÖLÜM XXIV

BİLİMİN MODERN KABALİSTLERİ VE GİZLİ ASTRONOMİ

1. La Gravitation par l'Electricité, s. 7, alıntılanan Des Esprits, De Mirville, IV, 156.
2. IV, 157.
3. Güneş Sistemi Üzerine Mémoire, s. 7, Des Esprits, IV, 157.
4. Essai sur l'Identité des Agents Producteurs du Son, de la Lumiére, vb., s. 15, age.
5. Age, s. 218.
6. Age'den alıntı, s. 213. – Des Esprits, IV, 158.
7. Revue des Deux Mondes, Mayıs 1855, s. 139.
8. Bu ifade doğru değildir.
9. La Terre et notre Système solaire, age.
10. Eğer sabit yıldızlar, Herschel'in düşündüğü gibi, kökenlerini bulutsuların yanmasına borçluysalar, hareketsiz olduğuna inanılan ve kendi ekseni etrafında yirmi beş günde dönen Güneş imizin hareketine benzer bir harekete sahip olmaları gerekir. Ancak Güneş 'e en yakın sabit yıldız, Neptün'e göre sekiz bin kat daha uzakta olduğundan, teleskopun yarattığı yanılsamaların da sekiz bin kat daha büyük olması gerekir. Bu nedenle soruyu askıda bırakacağız ve Maury'nin La Terre et l'Homme (1858) adlı eserinde söylediklerini tekrarlayacağız: "Neptün'ün yapısıyla ilgili herhangi bir gerçeği doğrulamak tamamen imkansızdır, çünkü yalnızca " benzetmeyle buna diğer gezegenlerinkine benzer bir dönme hareketi atfedebiliriz." De Mirville, IV, 140.
11. Şunu da belirtmek gerekir ki, bilimsel astronomi, Neptün'ün bizim gezegen sistemimize ait olduğunu matematiksel olarak göstermiş olsa da, Blavatsky'yi hatayla suçlamak ya da onu astronomi konusunda cahil olarak adlandırmak adil olmaz; çünkü konuyu birçok durumda bilimsel olandan çok farklı olan okült boyutuyla ele alıyor. Öte yandan, bu eserin yazıldığı tarih göz önüne alındığında, yazarın kehanet ilhamına hayran kalmamak mümkün değil, çünkü tam da günümüzde Alman bilim adamı Elbert Einstein, modern astronomi biliminin çeşitli hipotezlerini ortadan kaldırıyor. Basit varsayımlara dayanıyordu ama seçkin kişiler tarafından açıklandığı için destek işlevi görüyordu. Öklid Geometrisi, Newton Fiziği ve hatta evrensel çekim yasasının kendisi, yeni görelilik kuramı tarafından sorgulanıyor; bence bu, Gizli Doktrin ile deneysel bilim arasında yakınlaşmaya yönelik dev bir adımdır. (N. del T.).
12. Exposition du vrai System du Monde, s. 282.
13. Herschel'in Natural Philosophy'de alıntıladığı pasaja bakınız , s. 165. – Des Esprits, IV, 165.
14. Terre ve Ciel, s. 28, age.
15. Arago'nun eserleri, I, 219, alıntılanan Des Esprits, III, 462.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXV

DOĞU VE BATI Okültizmi

1. Theosophist'in sayfalarında okült doktrinleri ifşa ederken, hiçbir yazarın okuyucuları aldatmaya çalışmaması nedeniyle, konunun bütünüyle ifşa edilmesi yasal olmadığı halde, konunun eksik olduğuna dikkat etmek için her zaman büyük özen gösterilmiştir. Gerçekten gizli doktrinlerle ilgili "kavramların düzeni"ne gelince, Doğulu okültistler uzun zamandır bunlara sahip olmuşlardır. Böylece Batı'nın Hermetik felsefeyi bildiğini ve onu spekülatif bir diyalektik sistem olarak takdire şayan bir şekilde kullandığını, ancak okültizm hakkında hiçbir bilgisi olmadığını rahatlıkla doğrulayabilirler. Gerçek Doğulu okültist sessiz kalır, bildiklerini asla yayınlamaz ve onlar hakkında nadiren konuşur, çünkü düşüncesizliğe verilen cezayı çok iyi bilir.

2. Bkz. The Royal Masonic Cyclopedia, "Sepher Yetzirah" makalesi, s. 368.
3. Ezoterik anlamda mantra (ya da düşünceyi aktarmaya ilişkin psişik yetenek), Vedaların en eski kısmıdır, diğer kısmı ise Brahmanalardır. Ezoterik anlamda, Kelime veya Mantra, kendisini ilahi büyü yoluyla nesnel olarak tezahür ettiren enkarne fiildir.

4. "Brahmâ" kelimesi ezoterik olarak "genişleme", "gelişme" veya "büyüme" anlamına gelir.
5. Neden Webster'ın ifade ettiği gibi teolojik anlamı tamamen olmasın? Katolikler için bu sadece "araf" veya cennet ile cehennem arasındaki ara yerdir. İyi, kötü ya da kayıtsız olsun, tüm insanlar için bir tane (limbus patrum) vardır; ve vaftiz edilmeden ölen çocukların ruhları için bir diğeri (limbus infantum). Kadim insanlar için burası Ezoterik Budizm'de Devachan ve Avitchi arasında Kâma-Loka olarak adlandırılan yerdi.

6. Elbette Kâma-Loka olarak değil, kaos ya da ebedi unsur olarak.
7. Bu, Levi'nin kaostan kastının dünyevi âkâşanın en küçük bölgesi olduğunu ispat etmektedir.
8. Açıkçası bu sadece bizim periyodik dünyamız veya karasal küremiz için geçerlidir.
9. Bu, "üretimden üretime eylemdir", ancak "doğa" değildir.
10. Gücün "yeniden uyanması" daha doğru olacaktır.
11. Sonsuza dek aralıksız devam eden eyleme "yaratılış" değil, evrim adı verilir. Bu, Yunanlıların ve Vedantinlerin ebedi oluşudur. Parmenides'in Sat veya Seida'sı veya Düşünce ile özdeşleşen Varlıktır. Fakat; Hareketin başlangıcı olmadığına ve sonsuzlukta var olduğuna göre, "hareketi Büyük Güçlerin yarattığını" söylemek nasıl mümkün olabilir? Neden yeniden uyanan Güçlerin hareketi ebedi düzlemden varlığın zamansal düzlemine aktardığını söylemiyoruz? Elbette bu bir yaratılış değildir.

12. Yayınlanan eserlerinde daha da kötüler.
13. Histoire de la Magie, Giriş, s. 1.
14. Histoire de la Magie, Giriş, s. 2.
15. Vişnu'yu yüce Tanrı, Evrenin yaratıcısı olarak gören Vaişnavalar, Brahmâ'nın "yok olmaz" Vişnu'nun göbeğinden, daha doğrusu ondan filizlenen nilüfer çiçeğinden doğduğunu söylerler. Ancak burada "göbek" ile, sonsuzluğun, Parabrahman'ın, eşi olmayanın matematiksel işareti olan merkez noktası kastedilmektedir.

16. Vaizler, I, 12-13.
17. Belki de herkesin bildiğini burada tekrarlamaya gerek yoktur. Protestan İncili, eski Yunanca ve Latince İncillerin metnini kelimesi kelimesine tercüme etmez. Anlamı sık sık değiştiriliyor ve "Yahve" ve "Elohim" yerine "Tanrı" getiriliyor.

18. Mezmur CIV, 2-3.
19. Sık sık kullandığımız "yaratılış" kelimesinin yanlış yorumlanmasını önlemek için, yazarın Altın Kapılardan adlı kitabının son derece açık ve basit notlarına başvurabiliriz: "Kaba zihinler "yaratmaktan" bir şey üretmeyi anlarlar. Açıkçası anlamı bu değil. Yaratıcımızın evreni oluşturduğu bir kaosu varsaymaya zihinsel olarak zorlanıyoruz.

Machine Translated by Google

dünyalar. Yaşamı sürdürmek için gerekli olan her şeyi üreten çiftçinin malzeme olarak toprağa, gökyüzüne, yağmura, güneşe ve tohumlara ihtiyacı vardır. Çiftçi yoktan hiçbir şey üretmez. Doğa boşluktan ortaya çıkamaz. Evrenin şekillerinin şekillendirilebilmesini sağlayacak malzeme olmalıdır" (s. 72).

20. Döngülerdeki Stay IX'a ilişkin yorum.

21. Kelimeyi sağdan sola okursak: "t" = 4; "h" = 5; "bh" = 2; "d" = 6; "d" = 6; "h" = e; "v" veya "w" = e. Toplamda thuvbhu = 4566256 = "Tohu-vah-bohu".

22. Ralston Skinner'ın El Yazmaları.

23. Yogilerin tespihlerinin 108 taneden oluşmasının nedeni budur.

BÖLÜM XXVI

İdoller ve Terapim

1. Teraphim'in başka bir nesne değil de bir heykel olduğu, Samuel'in XIX. kitabında, Michal'in kocası David'in yatağına kendisini temsil eden bir terfim (çevirildiği şekliyle "resim") yerleştirmesiyle kanıtlanmıştır. Saul'un gazabından kaçtı. Bu nedenle bir heykel ya da idoldü doğal boyut.

2. Hoşea'nın Peygamberliği, III, 4.

3.Louis de Dieu. Yaratılış, XXXI, 19.

4. Bkz. Des Esprits, III, 257.

5. Eidolon "astral beden" anlamına gelir.

6. "İbrahim'in babası, 'görüntü yaratıcısı' Terah'ın terafimi, İncil'e göre (Yargıçlar, XVII, 3 ila 5), Mika, Danitler ve diğerlerinin tapındığı Kabiri tanrılarıydı. Terphim, kökeni Sanskritçe 'sarpa'da ("Yılan") bulunan ve ölümsüzlüğün sembolü olarak tüm tanrılara adanan yılan görüntülerinden oluşan yüksek meleklerle aynıydı. İbranilerin çölde tapındıkları tanrı Kiyun veya Kivan, Kızılderililerin Satürn'üŞiva'dır. [Hindistan'da 'h' zendica 's'dir ; dolayısıyla 'hapta' 'sapta'dır ve 'Hindu' 'sindhaya'dır. – (A.Wilder). – Dunlap'a göre 's' , Yunanistan'dan Kalküta'ya, Kafkasya'dan Mısır'a kadar giderek 'h'ye dönüşüyor . Bu nedenle 'k', 'h' ve 's' harfleri birbirinin yerine kullanılabilir]. Yunanistan tarihi bize, Arkadyalı Dardanus'un seraphim'i hediye olarak aldığını ve onları önce Semadirek'e, sonra da Truva'ya götürdüğünü, burada Tire ve Sidon'un gelişiğinden çok önce onlara tapınıldığını anlatır; eskisi 2760 yılında kurulmuş olsa da. M.Ö Dardanus bunları nereden aldı? (Isis Açığa Çıktı, I, 570).

7. Maimonides, More Nevohim, III, XXX.

8. Güneş'e adananlar altından, Ay'a adananlar ise gümüşten yapılmıştır.

9. Gezegenler aracılığıyla falcılar.

10. De Diis Syriis, Teraph, II, Syat, s. 31.

11. Kabalistler heceleri, gnomları, undinleri ve semenderleri elemental ruhlar veya doğanın ruhları olarak adlandırırlar. Melek ruhları diğer sınıflara aittir.

12. Oedipus, II, 444.

13. XVII, 3 ila 5.

14.XXV, 22 ve 23.

15. Efod, Yahudi Başrahibinin keten giysisiydi; ancak içinde tummin yandığı için tüm kehanet araçları efod kelimesinde özetlenmiştir. Bkz. I, Samuel, XXVIII, 6 ve XXX, 7, 8.

16. Paganizm ve Yahudilik, IV, 197.

17. Stromateis, I, vi, 5.

18. Yahudi olmayanlara hitap, 146.

19. De Gener, I, II, iv.

Machine Translated by Google

20 Bkz. Cosmos, Ménage, I, vi, paragraf 101.
21. Alıntı yapılan eser, I, ii.

BÖLÜM XXVII

MISIR BÜYÜSÜ

1. "Bu papirüslerin grafik karakterleri" diyor De Mirville, "bazen hiyerogliftir, iş aretin genellikle basit bir özellik olduğ u dikey bir kısaltma biçimidir. Diğ er zamanlarda yazı, tüm Sami dillerinde olduğ u gibi sağ dan sola yatay çizgilerle hiyeratik veya kutsaldır. Son olarak, kamuya ait belgelerde, genellikle sözleş melerde kullanılan kaba yazılar vardır; Ptolemaioslar zamanından beri bu, anıtları da kapsayacak ş ekilde geniş letildi."

   Des Esprits, V, 81-82. Harris papirüsünün veya büyülü papirüsün Chabas tarafından tercüme edilen bir kopyası British Museum'da saklanmaktadır.
2. Chabas nasıl biliyor? Peki ya kolu ve bedeni görünmeyen bir elin parmaklarıyla Baltasar'ın salonunun duvarlarına yazılan "Mene, mene, tekel, upharsin" sözleri?
   (Daniel, V, 5). Büyücü Simon'un yazılarını da hatırlayalım; duvarlardaki ve inisiyasyon mahzenlerinin havasındaki büyülü karakterler, Tanrı'nın parmağ ının emirleri kazıdığ ı taş tabletlerden bahsetmiyorum bile. Eğ er bir Tanrının yazıları ile diğ er Tanrıların yazıları arasında bir fark varsa, bu sadece onların kendi doğ alarından ibarettir; ve eğ er ağ açmeyvelerinden tanınıyorsa, paganizmin tanrılarını tercih etmeliyiz. Bu, düşünsüz "olmak ya da olmamak"tır. Ya hepsi doğ rudur (ya da bir ş ekilde doğ ru olabilir), ya da hepsi dindar sahtekarlıklardır ve safdilliğ in sonucudur.

3. Papirüs Magique, s. 186.
4. Okuyucu bunların Musa'nın zamanında derlenen efsaneler olduğ una dikkat etmelidir.
5. Bkz. Maspero'nun Bulak Müzesi Rehberi .
6. De Mirville, V, 81-85.
7. Piskoposların asası nereden geliyor?
8. V, 84-85.
9. Bu güçlükle, Sanskritçe olarak mükemmel bilinen ve anlamını Mısır'ın hiyeratik yazısından çok daha kolay anlayan bir dille uğ raş ırken bile karş ılaş ılır. Oryantalistlerin, tercümesinde birbirleriyle çeliş tikleri ş u veya bu kelimenin gerçek anlamını çözme konusunda ne kadar sıklıkla ümitsiz kaldıklarını hepimiz biliyoruz.

10. Alıntı yapılan eser, I, 297.
11. Kitap II, yorumlar.
12. Bunsen ve Champollion'un söylediğ i budur. Dr. Carpenter , Ölüler Kitabı'nın muhtemelen M.Ö. 2000 yıl kadar önce yazıldığ ını, kıyamet gününe iliş kin ifadelerin Yeni Ahit'teki ifadelerle aynı olduğ unu söylüyor . – Bkz. Isis Unveiled, I, 518, (İ ngilizce ed.).

13. Des Esprits, V, 88. Hindistan'da, Çin'de ve tüm Budist ülkelerde ş u anda aynı soydan gelen takvimler ve burçlar bulunmaktadır.

14. Bkz. Des Esprits, III, 65.
15. Ölenlerinkiler.
16. Papirüs Magique, 163.
17. İ dem, s. 168.
18. İ bn Meymun, Putperestlik Üzerine İ ncelemesi'nde Yahudilerin terafimlerinden "insanlarla konuş tuklarını" söyler. Bugün İ talya'nın Hıristiyan büyücüleri ve New Orleans'ın voodoo siyahları kurbanlarını temsil eden balmumu heykelcikler yapıyor ve onları iğ nelerle deliyorlar. Figürde oluş an yara, bulunduğ u kiş inin ölümüne neden olabilir.

Machine Translated by Google

terphim'de olduğu gibi temsil eder. Pek çok gizemli düğüm hala meydana geliyor ve hiçbir suçlu el izi bırakmıyor.

19. M.Ö. 1.300 yıl önce hüküm süren Lepsius'lu Ramses
20. Çevirilerin aslına uygunluğu, bu ifadenin üç Mısırbilimci tarafından farklı şekilde yorumlanmasından anlaşılabilir. Rougé şöyle tercüme ediyor: "Onu ruhların eline düşmenin eşiğinde buldu." Chabas şöyle diyor: "Yazıcı, Khou'nun çok kötü olduğunu gördü." Başka bir versiyon ise: "Onu uzuvlarında kaskatı buldu." "Uzuvların katılığı" ile kötü Khou'nun takıntısı arasında bazı farklar vardır.

21. Des Esprits, V, 247-248.
22. Bazı çevirmenler Lucian'ın şehrin sakinlerinden bahsettiğini varsayıyor ama öyle değil bu varsayımı kanıtla.
23. Age, V, 256-257.
24. De Mirville, Mısır'ın büyük ve ilahi ismine sahip tanrıda Şeytan'ı nasıl görebilir, diğer yandan hiçbir şeyin Dodona kehanetinin adını geçemeyeceğini, çünkü Yahudilerin tanrısı IAO veya Yehova'nın adı olduğunu kabul eder. ? Herodot'ta okunabileceği gibi, M.Ö. on dört asırdan fazla bir süre önce Pelasglar bu kehaneti Dodona'ya götürmüşler ve Helenlerin atalarına iletmişlerdir.

Okyanusun güzel perisi Dodona'yı seven Jüpiter, Pelasgus'a kendi kültünü Tesalya'da tanıtmasını emretti. Dodona tapınağının kehanetindeki Tanrının adı Zeus Pelasgicos, Zeus páter (Baba Tanrı) ya da De Mirville'in dediği gibi: "Bu, Yahudilerin tarif edilemez olduğunu düşündüğü, mükemmel bir isimdi. şöyle telaffuz edilir: Jaoh -pater, yani Ebedi olan, olan ve olacak olan." Yazar, Maury'nin Vedik Indra'yı İncil'deki Yehova ile özdeşleştirmekte haklı olduğunu kabul ediyor ve her iki isim arasındaki etimolojik bağlantıyı bile inkar etmeye çalışmıyor: " Güneş ve ışınlarla ilgili büyük ve kayıp isim." Tuhaf itiraflar, hatta daha tuhaf çelişkiler.

25. Reuvens. – Anastasius papirüsünün 75 numarası hakkında Letronne'a mektup. – Bkz. Des Esprits, V, 258.
26. Parçalar, IX.
27. De Legibus, II, iv.
28. Yahudilik ve Paganizm, I, 184.
29. Parça. Thyg'den. Ap.
30. Özel Yasa.
31. Des Esprits, V, 278-279.
32. Isis Açığa Çıktı, I, 25.
33. Isis Açığa Çıktı, I, 282-3.
34. Des Esprits, v, 248.
35. Des Esprits, V, 281.

BÖLÜM XXVIII

GİZEMLERİN KÖKENİ

1. Dolayısıyla Heri ırkından Heri-cul-es ; ve kasılmayla Herkül.
2. Tod, Annals of Râjasthân, I, 28.
3. Konaklamaların ve Yorumların yüksekliğin kademeli olarak azalması hakkında neler söylediğini görün Adamın.
4. IX, iii, 28.
5. O günlerde brahminler ayrı bir kast oluşturmuyordu; daha ziyade bir adam, kendi erdemleri ve inisiyasyon erdemi sayesinde brahmin oldu. Ancak yavaş yavaş despotizm galip geldi ve bir Brahmin'in oğlu Brahman oldu; önce koruma hakkıyla, sonra miras yoluyla. Kan hakları gerçek erdemin yerini aldı ve bu şekilde güçlü Brahminler kastı kuruldu.

6. Des Initiations Anciennes et Modernes. Ragon, "Gizemler Hindistan'ın armağanıydı" diyor. Bunda yanılıyor çünkü Aryanlar İnisiyasyonun gizemlerini Atlantis'ten getirmişlerdi. Olmadan

Machine Translated by Google

Bununla birlikte, gizemlerin tüm uygarlıklardan önce geldiği ini ve insanların zihinlerini ve ahlaklarını yükselttikleri için sivil, politik ve dini tüm yasaların temelini oluş turduklarını söylerken haklıdır.

7. Kapalı., I, 23'ten.
8. Des Initiations, s. 22.
9. Essais Historique sur la Franc-Macconnerie, 142-143.
10. "Patrik" kelimesi, ilkel anlamında, insan ırkının ataları, ilkel insanların Baş Babaları ve Eğ itmenleri için kullanılmış tır. Bu kelime, Yunanca patria (aile, kabile veya millet) ve baba hükümeti fikrine eş değ er olan archos (ş ef) kelimelerinden oluş muş tur . Yahudi patrikleri çobandı ve bu sıfatı Hıristiyan patriklerine de aktardılar. Ancak onlar rahip değ illerdi, Hindu rishileri gibi sadece kabilelerinin reisleriydi.

11. Gerçekten ölü bir bedenin diriltilmesi Doğ a'nın imkânsızlığ ıdır.
12. Macaristan kralları sarılığ a çare olabileceklerini iddia ediyorlardı. Burgonya Dükleri'nin halklarını vebadan kurtardıkları biliniyordu. İ spanya kralları, ele geçirilenlerin bedenlerinden iblisleri çıkardı. Fransa kralları, iyi kalpli Kral Dagobert'in erdemlerinin ödülü olarak, sıraca hastalığ ını tedavi etme ayrıcalığ ını aldılar. I. Francis, oğ lunun evlendiği sırada Marsilya'da kaldığ ı kısa süre boyunca, el koyarak beş yüzden fazla insanı bu kötülükten kurtardı. İ ngiltere kralları da aynı ayrıcalığ a sahipti.

13. Mısırlı rahiplerin bilgisinin evrenselliğ i hakkında daha fazla bilgi için, Laurens'in Essais Historiques adlı eserine baş vurabilirsiniz .
14. Des Initiations, 24.
15. Hiyeroglif kelimesi Yunanca hieros (kutsal) ve glupho (kayıt) kelimelerinden türetilmiş tir . Hindistan'da Devanâgarî 'nin "tanrıların dili" olması gibi, Mısır karakterleri de tanrılara adanmış tı.

16. Aynı yazar (tıpkı okültistlerin yaptığ ı gibi), "bilgi sevgisi" anlamında yorumlanan "felsefe" kelimesinin modern etimolojisine karş ı oldukça makul bir itiraz sunmaktadır ve bu, hiçde öyle değ ildir. Filozoflar bilim insanlarıydı ve felsefe, bugünkü gibi basit sözlü spekülasyonlar değ il, gerçek bir bilimdi. Felsefe kelimesi, gizli anlamına uygun bir anlam taş ıyan ve "sevgi bilgeliğ i" olarak yorumlanması gereken diğ er iki Yunanca kelimenin birleş mesinden oluş muş tur. Bu son kelime olan "sevgi" onun ezoterik anlamını gizliyor; çünkü burada "sevgi" gerçek bir isim değ ildir, "sevgi" veya "eğ ilim" anlamına da gelmez; daha ziyade ilahi yaratılış ın ilkel ilkesi olan eros'u belirtmek için kullanılan terimdir ve ..... ile eş anlamlıdır. soyut Doğ anın sürekli bir dizi olayla sonuçlanan üreme arzusu. "İ lahi aş k", Doğ anın tüm bağ rına yayılan ve aynı zamanda ana sebep ve sonuçolan ilahi her yerde bulunmanın evrensel unsuru anlamına gelir. "Aş kın bilgeliğ i" "felsefe", çekim ve sevgiyi, nesnel olguların altında saklı olanı ve tüm bunların bilgisini ifade eder.

Felsefe, üstün ustalık, İ lahiyat sevgisi ve ona asimile olmak demektir. Alçakgönüllülükle, Pisagor kendisini filozof (yani görünür ş eylerde gizli olan ş eyleri bilen, yani sebep ve sonuç, mutlak hakikati bilen) olarak adlandırmaktan hoş lanmadı ve kendisini sadece bilge, yani felsefeye aday biri olarak adlandırdı. Sevgi dolu Bilgelik ya da Sevginin Bilgeliğ i Dış sal anlamıyla aş k, ş imdi olduğ u kadar dünyevi uygulamasında da erkekler tarafından aş ağ ılanmış tı.

17. Levililer, XIX, 18.
18. "Potifar", " Güneş Tanrısı Phre'ye ait olan" anlamına gelir .
19. Güneş ş ehri Heliopolis'in Mısır dilindeki adı "Güneş " anlamına gelir.
20. Parabrahman.
21. Allah'ın Kitabı, 160.
22. 3'ten 13'e kadar olan ayetler.
23. Kenealy , Book of God (162-3) adlı kitabında Vallancey'den ş u alıntıyı yapıyor: "Çeş itli kökenlerden Yahudilerle İ branice ve Keldani dili çalış tığ ım Cebelitarık'tan İ rlanda'ya ayak bastığ ımdan bu yana bir hafta geçmeden, ş unu duydum: kız bir köylüye öyle olduğ unu söyledi

Machine Translated by Google

onun tarafında: 'Feach an Maddin Nag' (sabah yıldızına bakın), Keldanilerin Maddena Nag'i olan Venüs gezegenini işaret ediyor."

24. Tüm dünyanın, tüm insan ırkının tek bir dine ve "tek bir dile" sahip olduğu bir dönem vardı. Faber, "tüm dinlerin kökeninde bir olduğunu ve tek bir merkezden ortaya çıktığını" söylüyor.

BÖLÜM XXIX

BAŞLANGIÇ GÜNEŞİNİN TESTİ

1. Bir Alman Atölyesinden Cipsler, I, 69-70.
2. Rig Veda, I, 164, 4.
3. Brihadaranyaka, IV, v, 15.
4. Sûrya veya Güneş, tüm insan eylemlerine tanık olan dokuz tanrıdan biridir.
5. Parantez içindeki metin, HP'nin taslağında bulunan açıklayıcı metnin yerine geçer
   B. – AB'den not
6. Bu törenin bir kısmına Isis Unveiled'de değinilmektedir (II, 41-2, İngilizce ed.). Kefaret dogmasından bahsetmişken, eski paganizme kadar uzanıyor. Orada diyoruz ki: "Uzun yüzyıllardır sağlam kayalar üzerine kurulduğunu zanneden bir Kilisenin bu temel taşı, Gnostik kökenini ispatlayan bilim tarafından baltalanmaya başlıyor. Draper, kefaret dogmasının Tertullianus'un zamanında çok az bilindiğini ve 'kökeninin sapkın Gnostiklerden geldiğini' belirtiyor.

   (Bkz. Din ve Bilim Arasındaki Çatışma, s. 224)... Ancak ne kefaret dogmasının ne de meshedilmiş İsa ve Sofya kavramlarının Gnostiklerden kaynaklanmadığını gösteren yeterli kanıt vardır. Birincisini, Bilgeliğin eril ilkesi olan Kral Mesih'in aslını, ikincisini Keldani Kabala'nın üçüncü sefirotunu, Hindu Brahmâ ve Sarasvatî 'yi ve paganizmin Dionysos ve Demeter'ini modellediler. Yeni Ahit'in havarilerin zamanından yaklaşık üçyüz yıl sonrasına kadar bugünkü haliyle ortaya çıkmadığını gösteren şu anda kanıtlanmış koşullara dikkat etsek bile, burada sağlam bir zemindeyiz; Zohar ve diğer Kabalistik kitaplar ise çok daha uzak zamanlardan olmasa da çağımızdan önceki birinci yüzyıldan kalmadır.

   "Gnostikler, Esseniler hakkında birçok fikri paylaşıyorlardı ve onların büyük ve küçük gizemleri, bizim dönemimizden en az iki yüzyıl önce, Kral Ashoka'nın misyonerlerinden birkaçyüzyıl önce ülkelerine yerleştikleri Mısırlı hiyerofantların isarim veya inisiye torunları olarak zaten vardı. onları manastır Budizmine dönüştürdü, daha sonra ilkel Hıristiyanlarla birleşti. Esseneler muhtemelen Mısır tapınaklarının Perslerin, Yunanlıların ve diğer yabancı halkların aralıksız istilaları nedeniyle kirletilip yok edilmesinden önce de vardı. Rahipler, Esseniler ve Gnostiklerin ortaya çıkmasından yüzyıllar önce gizemlerde kefaret dogmasına sahiptiler. Kefaret veya kurbanı kan vaftizi adıyla adlandırdılar; Ancak onlara göre bu, insanın Cennet Bahçesi'ndeki düşüşünün kefareti değildi; yalnızca cahil ve zaten yozlaşmış insanlığın geçmiş, şimdiki ve gelecekteki günahlarının kefaretiydi. Rahip, bağrında toplamayı umduğu tanrılara bir hayvanı kurban olarak sunmakla kendi saf ve kusursuz yaşamını kendi ırkı için bir kurban olarak sunmak arasında seçim yapabilirdi. Bu son fedakarlık kesinlikle gönüllüydü. Ciddi 'yeni doğum'un son anında, inisiyatör bu sözü inisiyeye iletti; ve hemen ardından sağ eline bir silah verilerek yaralama emri verildi. Hıristiyan kurtuluş dogmasının gerçek kökeni budur."

   Ragon'un aktardığı Ballanche'a göre: "Yıkım dünyanın en büyük tanrısıdır"; böylece Hindu Şiva'nın felsefi kavramını haklı çıkarmaktadır. Bu değişmez ve kutsal yasaya göre inisiye, inisiyeyi öldürmeye mecburdu; aksi takdirde bu tam bir inisiyasyon değildi... Ölüm yaşamı doğurur." (Ortodoksie Maconnique, s. 104). Ancak her şey

Machine Translated by Google

Bunun sembolik ve ekzoterik bir karakteri vardı. Silah ve cinayet alegorik bir anlamda anlaşılmalıdır.

7. Ortodoksie Maconnique, s. 102-104.

BÖLÜM XXX

"BAŞLANGIÇ GÜNEŞİ"NİN GİZEMİ

1. ben, 15.
2. Beş Yıllık Teozofi, s. 258. Tartışması ilginçbir sorudur; oryantalistler örneğin Pânini'nin selefi Yaska'nın eserlerinin hala korunduğunu bilse de; ve Yaska'dan önce on yedi sözlük yazarı (nirukta) vardı.

3. La Mére d'Apis, s. 47.

4. İnisiyasyona yeni girmiş olan kişiye "ilk doğan" denir ve Hindistan'da nihai ve yüce inisiyasyonuna ulaştığında "iki kez doğan" (dwija) denir. Her üstad, "Söz"ü ve "Apollon'un liri"nin yedi ilahi özelliğini aldıktan sonra "Tanrı'nın oğlu" ve "Işığın oğlu" olur.
5. Birkaçismi var.
6. Bkz. Des Esprits, IV, 15.
7. II, Krallar, xiii, 4, 5.
8. Yargıçlar, XIII, 18. Manoah'ın oğlu Şimşon, "gizemli" lord Ja-va'nın inisiyesiydi. Doğmadan önce ebeveynleri onun bir "Nazarite", yani bir şela ve usta olacağına söz verdiler. Delilah'ya karşı duyduğu suçluluk ve "o zamana kadar makasla dokunulan" saçının tıraş edilmesi, yeminini ne kadar iyi yerine getirdiğini gösteriyor. Şimşon alegorisi, İncil'in ezoterizmini ve ayrıca Yahudilerin "Gizemli Tanrıları"nın karakterini kanıtlar. Movers, Fenikelilerin ideal ışık fikrini tanımlarken haklıdır ve bunun tanrı Iao'nun ruhsal elmas etkisi olduğunu söyler, yani "yalnızca zeka tarafından algılanabilen ışık, her şeyin fiziksel ve ruhsal ilkesidir." ruh yayılıyor. Bu, eril öz ya da Bilgelikti; ilkel madde veya kaos kadınsı kabul edilirken. Böylece ruh ve maddenin Fenikeliler için zaten ezeli ve sonsuz iki prensip olduğu görülmektedir. Ancak bu, pagan filozofların görüşüdeğil, Yahudi düşüncesinin yankısıdır.

9. Isis'in Ortaya Çıkışı, II, 526.
10. Bu, Filistin'deki Beth-San veya Scythopolis şehrinin adıdır; Parnassus Dağı'nın bir kısmı da aynı adı taşıyordu. Diodorus, Nyssa'nın Fenike ile Mısır arasında olduğunu söylüyor; Euripides, Dionysos kültünün Hindistan'dan geldiğini doğruluyor ve Diodorus bu ifadeyi şu sözlerle doğruluyor: "Osiris, mutlu Arabistan'ın bir kasabası olan Nyssa'da kuruldu; Zeus'un oğluydu ve adını babasınınkinden alıyordu (aday Zeus, genel tanrı) ve yeri Dio-Nysos'tu, yani Zeus ya da Nyssa'nın Jove'u. Her iki ismin kimliği de oldukça önemlidir. Yunanistan'da Dionysos'tan yalnızca Zeus üstün kabul ediliyordu ve Pindar şunu söylüyor: "Baba Zeus her şeye hükmeder, Bacchus da hükmeder. 11. Çıkış, XVII, 15.

BÖLÜM XXXI

GİZEMLERİN NESNELERİ

Machine Translated by Google

1. Cary Tercümesi, s. 326.
2. Pisagor'un Hayatı, s. 297. "Pythagoras'ın Mısır tapınaklarında yirmi iki yıl geçirdikten sonra ve kendisine bilim konusunda eğitim veren Babil büyücülerinin eşliğinde büyü veya teurji konusunda çok yetenekli olması garip değil" diye ekliyor. ve bu nedenle sıradan insan gücünden daha üstün ve sıradan insanlar için inanılmaz eylemler gerçekleştirme yeteneğine sahiptir. (Sayfa 298).

3. Bu ifade harfiyen alınmamalıdır; Bazı toplulukların inisiyasyonunda olduğu gibi, Pythagoras'ın inisiyasyondan sonraki izlenimlerini anlatırken, huzurunda "hayat sularını" içtiği tanrılar tarafından taçlandırıldığını söylerken işaret ettiği gizli bir anlamı vardır. " Hindu gizemlerinde yaşamın kaynağı düşünülür ve kutsal içecek somadır .

4. T. Taylor. – Eleusis ve Bakkhos Gizemleri, s. 46-47.
5. Eleusis ve Bakkhos Gizemleri, s. 63.
6. Yüksek gezegensel ruhlar.
7. Alıntı yapılan çalışma, s. 65.
8. Taylor'dan alıntı, s. 65.
9. Destir, Şet Kitabı'nda (peygamber Zirtuşt) bu şekilde ifade edilir ve böylece onun ezoterik öğretilerinin Yunan filozoflarınınkilerle özdeşliği.
10. Phaedrus, 64; Taylor'dan alıntı, s. 64.
11. II, 114 (İngilizce baskı).
12. O zamanlar Avrupa ve Amerika'da şela (mürit) kelimesi bilinmiyordu.
13. Ata veya baba.
14. Bu doğru değil ama yine de Abbe Constant (Eliphas Levi) yanlışlığını bilerek bunu yayınlıyor. Neden yalanları yayıyorsunuz?

15. Dogme de la Haute Magie, I, 219-220.
16. İskoçayininin siyasi birliği değil, Fransa'nın Büyük Doğu'sunun ayinlerinden bazılarını koruduğu ve 17. yüzyılın ünlü İngiliz okültisti Elijah Ashmole'un boşuna yeniden biçimlendirmeye çalıştığı gerçek Masonluk. Hintlilerin ve Mısırlıların gizemleri.

17. Ortodoksie Maconnique, s. 99.
18. Beş Yıllık Teozofi, s. 214.

BÖLÜM XXXII

GİZEMLERİN İZLERİ

1. Aziz Petrus'un I. Mektubu , II, 3'te İsa'ya “Rab Chrestos” unvanı verilmektedir.
2. Spon, Çeşitli. Erud., Ant., X, xviii, 2.
3. I, tablo XXI.
4. Isis'in Ortaya Çıkışı, II, 323.
5. Tibet'te Budizm, s. 31.
6. Eyüp, XXXVIII, 17.
7. Aryanlar canlı buzağıyı altın, gümüş veya başka bir metalden yapılmış başka bir buzağıyla değiştirdiler. Brahman ya da iki kez doğmuş olma onurunu kazanmak için Hindistan'da hala bir töreen var.
8. Fallikizm, s. 141.
9. Ragon'un Ortodoksie Maconnique'sinde (s. 105, not) muhtemelen Arapça Albümazar'dan alınmış şu açıklamayı buluyoruz: “Keldani Müneccimlerin Bakiresi. Keldanilerin küresi veya küresi, göklerinde, Mesih ve İsa adını verdikleri ve gökteki bakirenin kollarında beliren yeni doğmuş bir çocuğu gösteriyordu. Çağımızdan 276 yıl önce doğan İskenderiyeli kütüphaneci Eratosthenes, bu bakireye Horus'un annesi İsis adını vermiştir. Kircher'in Mısırlı Oedipus'ta (III, 5) Albümazar'dan alıntı yaparak söylediği tam olarak budur : “Bakire takımyıldızının ilk dekanında, Aderenosa adı verilen saf ve lekesiz bir bakire ortaya çıkar...

Machine Translated by Google

muhteşem bir tahtta oturuyor ve bir çocuğu emziriyor... İsa adında bir çocuk, bu da Yunanca'da Mesih olarak da adlandırılan İssa anlamına geliyor." – Bkz. Isis Unveiled, cilt II, 491, İngilizce baskı.

BÖLÜM XXXIII

AVRUPA'DA GİZEMLERİN SONLARI

1. Bugün St. Reine (Altın Sahil), Ose ve Oserain'in birleştiği yerde. Düşüşü bir gerçek Galya tarihinin tarihi.
2. Ortodoksie Maconnique, s. 22.
3. Ortodoksie Maconnique, s. 22.
4. MS 389 yılında Hıristiyan plebler geriye kalanları yakmayı tamamladı; Okültizm öğrencileri paha biçilmez değere sahip birçok eseri kurtardılar, ancak bunlar dünya tarafından kaybedildi.

5. Ortodoksie Maconnique, s. 23. – Belçikalı Mason JM Ragon, okültizm hakkında en fazla bilgiye sahip olan, acemi yazardır. Elli yıl boyunca kadim gizemleri inceledi ve her yerde onların izlerini buldu. 1805'te Paris'te Trinosofistler derneği ini kurdu ve burada uzun yıllar (1818 ve 1841'de) eski ve modern inisiyasyonlar üzerine dersler verdi, bunlar daha sonra basıldı ancak kaybolmuştu. Mason dergisi Hermes'in genel yayın yönetmeniydi . Eserleri arasında aşağıdakiler en iyileri olarak kabul edilir: Gizli Masonluk ve Başlatma Oruçları. 1866'da gerçekleşen ölümünden sonra, Fransa'nın Grand Orient'i onun birçok el yazmasının sahibi oldu. Üst düzey bir Mason, bu eserin yazarına, Ragon'un yıllar boyunca Suriye ve Mısır'dan biri Kıpti şövalyesi olan iki oryantalistle yazıştığını bildirdi.

6. Mısır'ın Evrensel Tarihteki Yeri, IV, 462.
7. Büyü Tarihi, II, ii.

BÖLÜM XXXIV

GİZEMLERİN hristiyanlık sonrası varisleri

1. Yeni Platonculuk ve Simya, s. on beş .
2. Bahsedilen yer.
3. Alıntı yapılan yer, 9-10.
4. Bu ilahi nur ve öz, Logos'un ışığıdır. Ama Vedantinler tarafsız It'i kullanıyor erkeksi O'nun yerine .
5. Atıf yapılan yer, not, sayfa. 10.
6. Alıntı yapılan yer, not.
7. Bkz. Ezoterik Budizm , AP Sinnet, 8. baskı. İngilizce, s. 57-8.
8. IŞİD'in Ortaya Çıkışı, II. “Tanrının Oğulları” ve onların devlerle ve büyücülerle olan savaşları.
9. Bu şüphesiz fizyolojik bir alegoridir.
10. Alıntı yapılan yer, not.
11. Alıntı yapılan çalışma, s. 18.
12. Alıntı yapılan çalışma, sayfa. 8.

Machine Translated by Google

13. Hiçbir Ortodoks Hıristiyan, gerçek Hıristiyan ve ahlaki erdemlerin uygulanmasında veya ebeveynlerinin dini olan Hıristiyanlıktan ayrılmış olmasına rağmen ahlakının saflığı açısından Ammonius'a eşit olamaz, hatta onu geçemez.

14. Alıntı yapılan çalışma, s. 3-4.
15. Wilder'dan alıntı, s. 5 16.
"Minçeşme" burada maddi anlamda değil ahlaki anlamda anlaşılmaktadır; ahlaksızlıkları ve tutkuları bastırın ve mümkün olduğu kadar ayık yaşayın.
17. Roma kilisesi bu öğretiyi Yeni-Platonculardan benimsemiş ve bunu kendi kültüne uygulamıştır. yedi Ruh.
18. Kilise bu fikri çarpıttı ve bunu bir şeytan kültü olarak yorumladı. "Daimon" ruh anlamına gelir ve Yüksek Benliğimize veya yedinci prensibimize ve Dhyân Chohans'a atıfta bulunur. İsa, "Ferisilerin yaptığı gibi" tapınağa gitmeyi yasakladı ve odanın en gizli kısmında gizlice dua edilmesini (yani, herkesin kendi Tanrısıyla birliğini) tavsiye etti. İsa, açıkitlelerin önünde muhteşem tapınakların inşasına razı olur muydu?

19. Alıntı yapılan çalışma, s. 7.
20. Alıntı yapılan çalışma, s. 7.
21. Alıntı yapılan çalışma, s. 18.
22. Talmud, güzel bahçeye alegorik bir şekilde giren dört Tanaim'in hikayesini anlatır . yani okült ve nihai bilime başlamaları gerekir.

"Kutsal öğretmenlerimizin öğretilerine göre o nefis bahçeye girenler şunlardı: Ben Asai, Ben Zoma, Acher ve Haham Akiba...

"Ben Asai baktı ve kör oldu.

"Ben Zoma baktı ve çıldırdı.

"Acher tarlaları harap etti (her şeyi karıştırdı ve başarısız oldu).

"Fakat sakin bir ruhla içeri giren Akiba da huzur içinde ayrıldı; çünkü adını kutsadığı aziz şöyle demiş ti: 'Bu yaşlı adam bana yücelikle hizmet etmeye layıktır.'"

Franck Kabala'sında şöyle diyor :

"Talmud'un bilgili yorumcuları olan Sinagog hahamları , dört karakterin girdiği o güzel bahçenin, zekası zayıf olanlar için gizemli ve korkunçbir bilim olduğunu ve onları doğrudan deliliğe sürüklediğini söylüyorlar ." Kendini mükemmelleştirmek ve vaat edilen ölümsüzlüğe daha kolay ulaşmak amacıyla çalışan, temiz kalpli bir insanın korkacak hiçbir şeyi yoktur. Ama fen bilimlerini dünyevi amaçlar için günaha bahane edinenler korksun ve titresin. Bunlar yüce inisiyasyonun kabalistik çağrışımlarını asla anlayamayacaklar. Isis Açıklandı, II, 119, ed. İngilizce.

23. Isis Açığa Çıktı, II, 119.
24. Bkz. Yeni Platonim ve Simya, s. 9.
25. Bkz. Sir William Jones tarafından yayınlanan Kurallar , bölüm. IX, s. on bir.
26. Tabiat Tarihi, XVI, 14; XXV, 9; XXX, 1.
27. Pomponius, en derin bilimlere ilişkin bilgilere sahip olduklarını söylüyor.
28. Sezar, III, 14.
29. Pliny, XXX, Isis Unveiled, I, 18.
30. Çağdaş bir yazar şunları söylüyor: "Gençlerin eğitimine gösterdikleri özen ve içlerinde cömert erdem duyguları uyandırmaları onlara büyük bir onur kazandırdı; tarihçilere göre onların düşünceleri ve konuşmaları onların felsefe, metafizik, astronomi, din ve ahlâk bilgisine sahip olduklarını kanıtlamaktadır. Krallar ve prensler bu kutsal adamların tavsiyelerini almak veya onaylarını almak istediklerinde bizzat gitmeleri veya haberciler göndermeleri gerekiyordu. Bitkilerin ve minerallerin gizli özelliklerini biliyorlardı; doğayı derinleştirdiler; ve psikoloji ve fizyoloji onlar için açık kitaplar gibiydi ve bundan artık kibirli bir şekilde büyü olarak adlandırılan bilim ortaya çıktı.

31. Alıntı yapılan çalışma, s. 9.
32. Reformcuların geleneğine göre Ammonius tek satır bile yazmadı.
33. Alıntı yapılan çalışma, s. on bir.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXXV

GÜNEŞ VE YILDIZLARIN SEMBOLİZMİ

1. Hermes, IV, 6.
2. Saraph kelimesinin çoğulu ..... "ateşli", "ateşli" (Yeşaya, VI, 2, 6). Onlar, Her Şeye Gücü Yeten'in doğrudan hizmetkarları, "onun elçileri", elçileri veya melekleri olarak kabul edilirler. Kıyamet'te bunlara "Rab'bin tahtının önünde yanan yedi kandil" adı verilir.

3. Türü İncil'deki Nemrut (Yaratılış, vI) olan "devler" ırkına atıfla.
4. Keldaniler ve Mısırlılar için Venüs, Proteus'un karısı ve Kabiri'nin annesi veya Phta veya Emepth'in (Güneş in ilahi ışığı) çocuklarıydı. Başmelekler, Kabala ve Hıristiyan dinine göre sistemin yıldızlarından şu sırayla sorumludurlar: Mikail, Güneş; Cebrail, Ay; Samuel, Mars; Anael, Venüs; Raphael, Merkür; Zacariel, Jüpiter; ve Orifiel, Satürn. Astrolojik ve ezoterik olarak Keldani Kabala'sına göre her başmeleğe verilen sıra ve yer farklıdır.

5. İşaya, XIV, 12.
6. Satürn, I, III, iv.
7. Bu da eskilerin güneş sistemimizde Güneş dışında yedi gezegen olduğunu bildiklerinin bir başka kanıtıdır; aksi takdirde sekizinci ne olurdu? Yedinci ve diğer iki tanesi, söylendiği gibi, ister kayıp Uranüs ister başka bir "gizemlerin" gezegenleriydi.

8. II, Samuel, VI, 20-22.
9. Yargıçlar, XXI, 21 ve devamı.
10. Krallar, I, xviii, 26.
11. Krishna'nın çoban kızlarına özgü olan bu dans, bugün hala Rajputana'da (Hindistan) yapılmaktadır; ve bu hiçşüphesiz, çağımızdan binlerce yıl önce zaten dans edilmiş olan gezegenlerin ve burçların aynı sembolik dansıdır.

12. Isis Açıklandı, II, 45, ed. İngilizce.
13. II Risale, I, 19. İngilizce metin şöyle diyor: "Sabah yıldızı kalplerinizde doğana kadar"; ancak Lucifer hem sabah yıldızı hem de akşam yıldızı olduğundan bu değişikliğin pek önemi yoktur. Protestan İncillerinde buna benzer bazı değişiklikler vardır.

14. İngilizce tercümesi Sun kelimesini aurora olarak değiştiriyor. Katolik ilahiyatçılar Protestanlardan kesinlikle daha samimi ve daha cesurdurlar. Des Esprits, IV, 34-38.
15. Eski Mısırlılar ve Sabeliler de aynı şeyi doğruladılar; bunların tezahür eden tanrıları Osiris ve Bel Sembolleri Güneş'ti ama aynı zamanda daha yüksek bir tanrısallığa da tapıyorlardı.
16. Yahudi ve Hıristiyanların. İlahi ihtişam Güneş'in ışığıdır.
17. Bu peygamberden Protestan İncil'inde değil, Anglikan Kilisesi anayasasının VI. maddesine göre "hayatın ve davranış eğitiminin bir örneği olarak okunması gereken" (?) Apokrif'te bahsedilmektedir, fakat doktrin oluşturmamak.

18. Cornelio Lapide, V, 248.
19. ben, 6.
20. Ancak Kilise, en kutsal ayinlerinde, paganların "yıldız" inisiyasyonunu korumuştur. Hıristiyanlık öncesi Mitra gizemlerinde, son inisiyasyondan önceki on iki testi başarıyla geçen adaya, güneş diskini simgeleyen, manna veya gökten ekmek adı verilen mayasız ekmekten oluşan bir pasta verilirdi... Daha sonra bir kuzu kurban edilirdi, bazen de bir boğa. İmparator Julian'ın töreninde olduğu gibi, adayın kanı serpildi.

    Kıyamet, yeniden doğanlara teslim etmek için açılan yedi mühür nedeniyle yedi kuralı veya gizemi temsil eder.

21. ST Coleridge çok doğru bir şekilde şöyle diyor: "Akıl her zaman içgüdüsel olarak insanlara bilimlerin nihai amacını sunmuştur... Astrolojinin şu ya da bu şekilde astronominin tamamlayıcı terimi olacağına şüphe yoktur, çünkü "olması gerekir" Gezegenler arasındaki kimyasal ilişkiler... çünkü büyüklükleri ve uzaklıkları arasındaki fark başka hiçbir şekilde açıklanamaz." Kendi açımızdan, insanlığıyla birlikte Dünya ile gezegenler arasında da benzer bir kimyasal ilişkinin olması gerektiğini ekleyeceğiz.

Machine Translated by Google

22. Yazar, şamdanın en uzun kolunun İsa'yı temsil ettiğini söylüyor (s. 40).
23. Des Esprits, IV, 41-42.
24. Des Esprits, IV, 42.
25. Hıristiyanlığın ilk günlerinde dönek Neo-Platoncu tarafından yazılan İskenderiyeli Aziz Clement'in bu görüşüne rağmen Kilise, Galileo'nun açıklamalarına karşı ileri sürdüğü içler acısı hatada ısrar etmekte ve güneş merkezli sistem hakkında hâlâ bazı şüpheler uyandırmaktadır.
26. Stromateis, V, vi.
27. Anglikan İncili şöyle der: "O, gökte Güneş için bir çadır kurdu." Ancak bu tercüme uygunsuzdur ve mana olarak şu ayetle bağdaşmamaktadır: Çünkü "O'nun hararetinden gizlenen" şeyler vardır; son sözler Güneş'e atıfta bulunacaksa.

28. Mezmur XIX, 4.

BÖLÜM XXXVI

PAGANLARIN ASTROLOJİSİ VE SIDEreal KÜLTÜ

1. Rahip son mezuniyet törenini aldığında, Manneras adı verilen kutsal bölgeden çıktı ve altın tau'yu veya Mısır haçını göğsüne koydu; öldüğünde onunla birlikte gömüldü.
2. Üçgizli isim: “Sana, Sanat Sujata ve Kapila.” Dört ekzoterik tanrı şunlardır: Sanat, Sananda, Sanaka ve Sanâtana Kumara.

3. Üçgizli isim: “Sana, Sanat Sujata ve Kapila”, dört tanrı ise
Egzoterik olanlara Sanat Kumâra, Sananda, Sanaka ve Sanâtana denir.
4. Bir diğer "savaş tanrısı" olan kumara ise Hindu sisteminde "ebedi bekâr" ve "bakire savaşçı" lakaplarıyla anılır. O, Aryanların Aziz Mikail'idir.
5. Orijinal metin şu şekildedir: “Coelestia corpora moveri a manevia creatura, a nemine Sanctorum vel philosophorum, negatum, legisse memini (Opusc . intellectu corpora coelestia moveantur, vel a Deo derhal, vel a mediantibus angelis. Sed quod mediantibus angelis a moveat, congruit rerum ordine, quem Dionysius infallibilem iddiası, ut aşağılık a Deo per Media secundum cursum communem administraentur (Opusc. II, art. I).” Eğer öyleyse, eğer Allah, eylemlerini yöneticilerine emanet ettiği i, kesin olarak belirlenmiş Doğa kanunlarına hiçbir zaman müdahale etmiyorsa, bunlara "paganlar"a tanrı demek neden putperestlik sayılıyor?

6. Des Mousseaux'nun eserlerinden birinde (Doğru hatırlıyorsam Oeuvres des Demons) yazar, aşağıdaki hikayeyi Abbe Huc'un ağzından duyduğunu doğruluyor: “Tibet'teki bir lama topluluğunun evinde misyoner bir bez buldu aksesuar mekanizması yoktur, ziyaretçi istediği i gibi inceleyebilir. Kumaş Ay'ın bir panoramasını temsil ediyor; Ancak yıldız dü ve hareketsiz değil, tam tersi, çünkü öyle görünüyor ki Ay'ın kendisi veya en azından onun canlı kopyası tabloyu aydınlatıyor. Kopya, Ay'ın tüm evrelerini ve yönlerini tekrarlıyor. Orada, uyduyu hilal ve dolunay halinde, bulutların arkasından geçerken, sanki gerçekten Dünya'nın uydusuymuş gibi yükselip batarken görebilirsiniz. Bu, tek kelimeyle, eski çağlarda halkın hayranlığını kazanmış gecenin solgun kraliçesinin en mükemmel ve görkemli kopyasıdır.” Biz kendi açımızdan, iyi kaynaklardan ve görgü tanıklarının ifadelerinden, bu tür resimlerin boyalı tuvaller değil, Tibet'teki bazı tapınaklarda bulunanlar gibi, gezegenleri temsil eden "yıldız çarklarına" benzeyen gerçek "makineler" olduğunu biliyoruz. aynı astrolojik ve büyülü nesneler. Huc'un açıklaması Isis Unveiled'da Des Mousseaux'nun çalışmasından bir alıntı olarak yer alıyor.

7. Cedreno, s. 338. Saat mekanizmalarından ya da sihirli güçlerden güçalan, gezegenlerin hareket halinde olduğu silahlı küreler genellikle kutsal alanlarda görülüyordu. Bugün var

Machine Translated by Google

biri Japonya'da, Mikado'nun özel tapınağ ının gizli yeraltında ve iki tane daha baş ka yerlerde.

8. Champollion. – Mısır Moderne, s. 42.

BÖLÜM XXXVII

YILDIZLARIN RUHLARI – EVRENSEL HELİ OLATRİ

1. Musée des Sciences, s. 230.
2. Viscount de Rougemont'un çevirisi. – Bkz. Philosophie Chrétienne'in Annales'i. - Yıl yedinci, 1861.
3. İ ş aya, LXIII, 9.
4. Aziz Yuhanna'nın Kıyametinde veya Vahiyinde ş öyle okunur: “Cennette savaş vardı ve Mikail ve onun "melekler ejderhaya karş ı savaş tı ve ejderha kovuldu." XXII, 7-9.
5. Aynı zamanda Güneş 'in, Jüpiter'in ve hatta Venüs'ün canlandırıcı ruhudur.
6. Dogme et Rituel, II, 116.
7. Eğ er sayılsaydı, Hinduların devalarının ve Dhyân'ın “lejyonları” ve koroları oldukları ortaya çıkacaktı. Ezoterik Budizm'in Chohan'ları.
8. Roma kilisesinin bazı cahil kiş ilerin verdiğ i isimleri kabul etmesine engel olmayan ş ey, samimi Babalar olmasına rağ men Kabalistlerden, Yahudilerden ve paganlardan aldılar.
9. Göksel varlıklar.
10. De Incomprehensibili Natura Dei, kitap IV.
11. Kendisinden önceki ve Hıristiyanlığ ın adlarını benimsediğ i varlıklara "gaspç" demek, Bu çok fazla paradoksal bir anakronizmdir.
12. Elbette Roma kilisesi.
13. Cumhuriyet. – Kitap VI.
14. "Brahmâ'nın günleri ve yıllarına" benzeyen ilahi dönemler .
15. Des Esprits, II, 325-326. – Biz de aynı ş eyi söylüyoruz. Bu da Kilisenin dogmalarını ve kutsal isimlerini sihirbazlardan ve kabalistlerden nasıl aldığ ını göstermektedir. Aziz Pavlus hiçbir zaman gerçek irfanı kınamadı, daha ziyade kilisenin artık kabul ettiğ i sahte irfanı kınadı.

BÖLÜM XXXVIII

ASTROLOJİ VE ASTROLATRİ

1. Mumyası 1886 yılında Maspero tarafından keş fedilen Sesostris veya II. Ramses, eski Mısır'ın en ünlü hükümdarı ve hanedanlardan birinin son çocuğ u olan III. Ramses'in büyükbabasıydı.
2. Alıntı yapılan çalış ma, s. 422.
3. Özet, Görev XV. Art. V., astrologlar hakkında, cilt. III, s. 2, 29.
4. “Gökte [doğ an] beylikler ve güçler” (Efesliler, III, 10). “Çünkü gökte ve yerde tanrı denilenler olmasına rağ men, birden fazla tanrı ve birden fazla efendi vardır” (I. Korintliler, VIII, 5) ayeti, Aziz Pavlus'un, dediğ i birçok tanrının varlığ ını tanıdığ ını açıkça göstermektedir. “ş eytanlar” (yani “ruhlar” ama ş eytanlar değ il). Beylikler, tahtlar, egemenlikler, güçler vb. antik çağ tanrılarının Yahudi ve Hıristiyan isimleridir. Bunların baş melekleri ve melekleri kadim dinlerin Dhyân Chohanları ve devalarıdır.

Machine Translated by Google

5. Reuvens'in Letronne'a Dendera Burcu ile ilgili hatalı kavramları hakkındaki yanıtı.

6. Saint Augustine (De Gen., I, iii) ve Delrio (Disquisit., IV, iii). De Mirville, "eğer astrologların çoğunluğu gerçeği söylüyorsa ve belki de bunu kehanet ediyorsa, güvensizlik için daha fazla neden vardır, çünkü bu onların şeytanla olan anlaşmasını açıkça ortaya koymaktadır" diye her iki yazardan da alıntı yapıyor.

Juvenal'in ünlü ifadesi (Hiciv, VI), "hiçbir astrolog kendi dehasından aldığı yardımın karşılığını pahalı bir şekilde ödemedi" şeklindeki ifadesi, bu dehanın şeytani olduğunu kanıtlamaz, tıpkı Sokrates'in ölümünün onun şeytanından geldiğini kanıtlamaması gibi. alt dünya, eğer varsa. Bu tür argümanlar yalnızca insanın kötülüğünü ve aptallığını ortaya koyuyor ve her türden önyargı ve fanatizmi destekliyor: "Cicero ve Tacitus da dahil olmak üzere antik çağın birçok büyük yazarı astrolojiye ve onun tahminlerine inanıyordu" ve diğer yandan "ölüm cezasının hemen hemen her ülkede kehanetleri gerçekleşmeyen astrologların cezalandırıldığı, ne sayıları azalmış, ne de içhuzurları bozulmuştur.

7. Preparatio Evangelica, I, xiv.
8. Yrd., IV, 60.
9. Tarih., I, ii.
10. Tüm bu ayrıntılar Egypte de Champollion'un eserinde daha ayrıntılı olarak görülebilir. Figeac.
11. Musée des Sciences, s. 230.

BÖLÜM XXXIX

DÖNGÜLER VE AVATRALAR

1. Yeni Ahit'te "Tanrı" kelimesinin geçtiği 1.326 yerde, Tanrı'nın Kendisinden başka varlıkları kapsadığı anlamına gelen bir ifade yoktur. Tam tersine, 17 yerde Tanrı tek Tanrı olarak anılmaktadır. 320 yerde ona Baba deniyor. 105 yerde dualar ve şükranlar Baba'ya yöneliktir. 350 yerde Oğul'un Baba'dan aşağı olduğu ilan edilir. İsa'ya 85 defa "İnsanoğlu", 70 defa "İnsan" denilmiştir. Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın üçfarklı Varlık ya da Kişiden oluştuğu halde tek bir Varlık ya da Kişi olduğunun söylendiği tek bir yer bile yoktur. – Dr. Carlos von Berger, İsveçte dersler.

2. Virgil, Hıristiyan kilisesinin Diex iroe'sunun şu ayette ima ettiği ünlü Cumae Sibyl'inin kehanetlerine ve kehanetlerine atıfta bulunur: Texte David cum Sibila, yani Davut ve Sibyl'in metinlerine göre. – N. del T.

3. Kali Yuga. Demir Çağı veya Kara Çağı.
4. Virgil – Eclogue, IV.
5. Virgil'in Demir Çağı.
6. Alfa ve Omega.
7. Irkımızın sonunda insanların acı ve hoş nutsuzluk nedeniyle daha manevi hale geleceği ve herkesin basiret sahibi olacağı söyleniyor. Üçüncü ve ikinci ırkların ruhsal durumuna yaklaşacağız.

8. Gelecekteki jeolojik felaketten sağ kalanlar veya şisthalar.
9. Satya Yuga veya Altın Çağ veya Saflık Çağı.
10. Takımyıldızlar.
11. Vishnu Purâna, IV, xxiv, 228. – Wilson'ın çevirisi.
12. Büyük Çağ.

Machine Translated by Google

XL BÖLÜMÜ

GİZLİ DÖNGÜLER

1. Kâla Sankelita, s. 212.
2. Her durumda tapınağın gizli anlamı aynıydı.
3. Astronomi ile uğraşan Vedangalardan biri.
4. Asya Araştırmaları, VIII, s. 470 ve devamı 5. Bilimlerini doğrudan veya dolaylı olarak Mısır'dan alan Keldaniler, Fenikeliler, Mısırlılar ve Yahudiler. Brahmanlar.
6. Naros, sırasıyla 60.000, 60 ve 6'ya dönüştürüldü ve diğer sıfırlar da eklendi. gizli döngüler.
7. Rakamlarımız. – Eserin bir Alman Atölyesinden Cipsler başlıklı bölümü.
8. Theosophist, Ağustos 1881, "Vedaların Antik Dönemi", s. 239.
9. Ağustos 1881'den Şubat 1882'ye.
10. Teosofist, 127.
11. Theosophist, Ekim 1881, s. 22.
12. Sayfa XX, dipnot, cilt IV.
13. Kali Yuga. Kali kelimesi "hesaplamak" anlamına gelen kal kelimesinden türetilmiştir .
14. Vedik ve Vedik sonrası çalışmaların tarafsız bir şekilde incelenmesi, eski Aryanların, devinim ikiye ulaştığında ya da tam olarak konuşursak, konumları birden ikiye ve bazen üçtakımyıldıza kadar gerileyen ekinoksların deviniminden çok iyi haberdar olduklarını göstermektedir. 2 11/61 takımyıldızları veya 29°, Güneş'in bir ay içindeki hareketine eşdeğerdir ve böylece tam bir ayda mevsimlerin gerilemesini belirler... Surya Siddhanta tarihinde Brahmâ Siddânta ve diğer çok eski astronomi risaleleri, bahar ekinoksu henüz Aşvinî'nin başlangıçnoktasına ulaşmamış, ancak bu takımyıldızın birkaçderece doğusuna düşmüştü... Avrupalı gökbilimciler her yıl Koçburcunun başlangıcına yaklaşık 50'' 25 Batı'ya doğru kayıyorlar. ve Zodyak'ın diğer burçlarını yok eder ve böylece onları her türlü önemden mahrum bırakır. Ancak bu işaretler de takımyıldızların kendileri kadar sabittir ve bu nedenle çağdaş Batılı gökbilimciler bu bakımdan gözlemlerinde eski Aryan kardeşlerine göre daha az ihtiyatlı ve daha az bilimsel görünmektedirler. – Theosophist, Ekim 1881, s. 23.

15.Bentley. – Hindu Astronomisine Tarihsel Bakış, s. 4 16. Astronomi makalelerinin yazarları. – N. del T.
17. [Bu notlar Mitolojik Astronomi kitabının 109-176. sayfalarından serbestçe alınmıştır. (1826), SA Mackay (aynı zamanda Mackey) tarafından. – İngilizce baskısının E.'sinin N.'si].

Machine Translated by Google

DİZİN

Not 2
Not .... 3 1897 Baskısına Giriş , Annie Besant
tarafından..... ..... 4 GİRİŞ 5
Kadim Bilgeliğin Yanılgıları – Bu Kitabın Konuları: 1)

Antik Aryan, Yunan ve diğer ünlü Filozofların Ezoterik Alegorilerine ve Sembolizmine dikkat çekin; 2) Doğu Hint-Budist Okültizm Kuralları tarafından sağlanan Yorum Anahtarının Mısır, Yunan, Keldani, Fars ve İbranice-Mozaik Kitapları ile olduğu kadar Hıristiyan İncilleriyle de tutarlı olduğunu kanıtlayın - Akademisyenler Eski Kutsal Yazıların Okült Anlamını inkar ederler . Antik ve Orta Çağ Bilginlerinin Felsefe ve Fizik Bilimleri alanında bıraktıkları kilometre taşları – Gizemler Sırasında Aktarılan İnisiyeler ve Okült Öğretiler – Platon'un Timaeus'unu Sadece İnisiyeler Anlayabilir – "Anahtar" Olmadan Doğru Anlamak Mümkün Değildir Herhangi bir Kutsal Yazıyı yorumlayın – Neo-Platonik Okulun kurucusu Ammonius. Pisagor ve Platon'un öğretileri doğuya aittir.

Bölüm I. – ÖN SINAV 13
İnisiyelerin varlığına dair bilgi Dördüncü Irk'a kadar uzanır – Çin'in "Koruyucuları" – Marco Polo'nun Orta Asya'daki seyahatleri – Sihrin ABC'si – Doğu, Bilgelik ve Bilgelik ülkesi – Büyü İnsan kadar eskidir – Kadim halklar Büyüyü en yüksek dereceye kadar geliştirdiler – Doğunun GİZLİ DOKTRİNİ Evrensel Bilimin Alfa ve Omega'sını içerir – Okültistler ve onların Arkaik Bilimleri yavaş yavaş doğrulandı – Gizli Kardeşliğin Gno-sisi – Avrupa ve Amerika'da bilgili Kabalistler var – Bilinçli ve Bilinçsiz Büyücülük – Kara Büyü ve Hipnotizma – Ak Büyü ve Kara Büyü – EVRENSEL GİZLİ BİR ÖĞRETMENİN varlığı ve onun pratik Büyü yöntemleri kurgu değildir.

Bölüm II. – MODERN ELEŞTİRİ VE ESKİLER 22
Gerçek bilim adamlarına saygı - Efsane Nedir? – Felsefe, Sembolizm ve Karşılaştırmalı Din tarafından kaydedilen ilerleme – Keldani Kehanetlerinin Derinliği.

Bölüm III. – BÜYÜNÜN KÖKENİ .... 26 Hermetik Üzerine Farklı Bakış Açıları Felsefe - Hermes Trismegistus'un Yazılarının Doğruluğu - Homer ve Hesiod, Orfik İlahilerden pasajlar aldı - Okült Bilimlerin veya Büyünün Kökeni Nedir? – Clement zamanında var olan Okült Bilimlerle ilgili çalışmalar – Şeytan lehine hiçbir tanıklık yok – Mısır Kimyanın beşiğiydi.

Bölüm IV. İNSİYENLERİN MÜHRÜ..... 30
İnisiyeler Gerçekleri Meseller Aracılığıyla Yaydılar – İncil Metinlerinin gerçek anlamı konusunda sessizlik – Zohar'ın Derleyicisi Doktrinini yalnızca sözlü olarak aktardı – Ammonius Saccas, Pisagor ve Platon'un GİZLİ ÖĞRETİSİ, Thoth'un Kitaplarından türetilmiş ve Bilgelerden kaynaklanmış tır. Doğu – İlk Başlatıcı – Eski ve Yeni Ahit'te "Karanlık Cümleler" – Bilginin ve Gücün Kısıtlanmasının Sebebi Bencillikti – "Tanrı"yı yatıştırmak için bencilce dualar icat edildiğinde suçişlendi – İlk Çağlarda Hıristiyanlar, eğitim günahtı - Büyük Gerçekler Neden Alegorileştirildi - Şiir ve Hicivde Gizli Gerçekler - Ezoterik Doktrin veya Bilgelik Dini.

Bölüm V - GİZLİLİĞİN NEDENLERİ 37
Okült Bilimlerde Rezerv Nedenleri – Pratik Teurjinin Ana Anahtarı – İnsanın Kişisel Tanrısı ile kastedilen – Okültistler "Tanrıların" Yaşayan Bilinçli Prensipler olduğunu bilirler – Her ölümlünün kendi

Ölümsüz arketip – Yüksek Üstatların bilinçdurumları – ÜçYol

Machine Translated by Google

bir Üstada açıktır – Gerekli nitelikler olmadan Okült Bilimleri incelemek neden "yasadışı"dır – İnsan, bir Üstad olmak için kendini bilmelidir – "Şimdi ölüler dirildiğine göre", mevcut Rönesanslar anlamına gelir – İsa'nın Mesellerinden Bazıları "karanlık ifadeler."

Bölüm VI - PRATİK BÜYÜNÜN TEHLİKELERİ 43

Büyü İkili Bir Güçtür – Birlik, Okült Bilimlerin gerçek temelidir – Kozmogoniler Sayılar ve Geometrik Şekillerle yakından ilişkilidir – Kozmos Bilgisi gerçek Matematik üzerine kurulmuştur – Modern Kimyacılar ve Fizikçiler Neden Okült Bilimlerden ayrıldılar – Kadimlerin "ÜçAnası" Işık, Isı ve Elektrikten başka bir şey değildir – Kabala, Masonluğun özüdür – İncil, Antik Çağ Okült İncelemeleri arasında en son ve en yeni eserdir – Musa, Gizli Öğretiler konusunda bilgiliydi – Musa kendisine vahyedilen Hakikatleri ustaca Alegoriler altında gizledi.

Bölüm VII – YENİ ŞARAP GÖRÜNÜMLERİNDE ESKİ ŞARAP..... 49

Protestanlar Hıristiyanlığın gerçek kökeni hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı - Hıristiyanlar tarafından Şeytan'ın açık bir intihal olduğu düşünülen Eski Dogmalar ve Semboller - İsa çok eski İnisiyasyon Ritüellerinin dilini biliyor olmalı - İncil Arkaik Ezoterik Bilimden alıntıdır.

Bölüm VIII – "ENOK KİTABI", HİRİSTİ YANLIĞIN KÖKENİ VE KURULUŞU..... 53

Enoch Kitabı, Sihir Eseri olarak değerlendirildiği için reddedildi - Enoch Kitabı bugün çok daha eski Metinlerin bir transkripsiyonudur - Ne Kitabı Enoch – Enoch Kitabının Kehanetleri yedi Irktan beşini kapsar – İlk "İnsanoğlu", İlk Kök Irktan sonra İlkel İnsan Okulunun İlahi İnisiyeleri anlamına gelir – İncillerin Doktrinleri ve Kadim İrade

Enoch'un Kitabından alınmıştır – "Koyunların Efendisi", Mesih Kurbandır Hierophant – Dünyadaki Yüce Başlatıcı – Tüm büyük Hierophantlar şiddetli ölümlere maruz kalmıştır – Ezoterik olarak Enoch sembolik olarak Beşinci Kökün İlk Alt Irkını temsil eder Irk.

Bölüm IX – HERMETİK VE KABALİSTİK ÖĞRETİLER .... 59 Nebular teorisi Arkaik Doktrinin Kozmogonisinde anlatılıyor – Ebedi Olanın Gizli İsimlerinden Biri – Simeon Ben Jochai'nin gizli bilgisi – The Enoch Kitabından Taro o Rota – Okültizmde her Tanrının üçBiyografisi vardır: Tarihsel, Astronomik ve Efsanevi – Firavunların "Ölümlerin Kökeni"nden türetilenler – Astronomik olarak İbrahim Güneş Ölçüsüdür, Enoch ise Güneş Ölçüsüdür Yıl.

Bölüm ....

63

Pisagor Sisteminin ana figürleri – Sayıların Sembolizmi ve Matematiksel İlişkileri Büyünün bir dalıdır – Devanâgari, Hermetik, Keldani ve İbrani alfabelerinin Gizli Anlamları vardır – Hindu Ezoterik Numaralandırma Sistemi Kozmogoni problemini çözer – Anagramlar ve Kabalistik Diyagramlar – Üçgenin Anlamı – Lotus ve Nilüfer Sembolojisi – İnisiyeler Arasında Evrensel Bir Dil – Devanâgari ve İbranice karakterlerin çeşitli Gizli Anlamları vardır.

Altıgen bölümü – Gizli Silahlar – Gerçek Tarot yalnızca Babil Silindirlerinde bulunur.

Bölüm XII – DİNLERLE İLGİLİ GERÇEK Okültistlerin Görevi 70

Üstadların Thaumaturjik Güçleri – Okültizm öğrencisi, İyi Yasanın Üstadı – İlk Hıristiyanlık Sonrası Üstadlar olmak için tüm İnanç ve İnançlara saygı duyma Görevine sahiptir.

Bölüm XIII – Hıristiyanlık Sonrası Üstatlar ve Doktrinleri 72

Apokrif İnciller gerçekten tarihi gerçekleri içerir - Simon kimdi?

Machine Translated by Google

Büyücü? – Simon Magus bir Kabalist ve Mistikti – Simon Magus tarafından kullanılan Sembolik Dil – Abraxas'ın Mistik ve Sayısal Anlamı – Saturnilus Asya'dan bir Gnostikti – Simon Kabalistler arasında bir Üstattı.

Bölüm 75

Sihirbaz Simon neden Kutsal Ruh'a karşı küfürle suçlandı - "İlahi Mucizeler"
Bunlar, Yaşamın Büyük Saflığı ve Vecd yoluyla elde edilen Güçler aracılığıyla üretildi. Yanılmazlık Dogması nasıl doğdu - Simon havada kalabildi.

Bölüm XV – AZİZ PAUL, GÜNCEL HIRİSTİYANLIĞIN GERÇEK KURUCUSU 78

Müritler kendilerini Hıristiyan olarak adlandırmaya başladıklarında – Yasayı yalnızca İnisiyeler yürürlükten kaldırabilir – İsa, Keldani İnisiyelerin bir sınıfı olan bir Nasıralı idi.

Bölüm XVI – PETER BİR YAHUDİ KABALİSTTİ VE İNSİYASYON DEĞİLDİR..... .... 80 Doğu Kilisesi,

Havarilerin İlk Öğretilerine sadık kaldı – Peter (Patar) kelimesi onu GİZLİ ÖĞRETİ ve Gizemlerle ilişkilendirir – Peter Latin Kilisesini kurmadı, o Babil'de ileri yaşta öldü.

Bölüm XVII – TYANA'LI APOLLONİUS 82

Hindistan'a Yolculuk bir Neofit'in sınavlarını sembolize ediyor - Hıristiyanlar Apollonius'un Biyografilerinin dolaşımını neden engelledi - Gizli Yıllıklar Apollonius'un Doğumunu ve Yaşamını kaydeder - Apollonius iffetliliğin ve ikiyüzlülüğün amansız düşmanı - Apollonius'un Ahlakı Mistik ilkelere dayanmaktadır Felsefe - Apollonius, Şeytan'ın itaatkar bir aracı olarak temsil ediliyor - Apollonius'a neyi kötülemeliyiz? – Apollonius'a şükran adına dikilen anıtlar.

Bölüm XVIII – ADEPTLERİN BİYOGRAFİLERİNDE TEMEL GERÇEKLER ..... 87 İsa ve Apollonius (Apollo) İsimleri aynı

derecede Güneş anlamına gelir Göklerde - Apollonius, Pisagor, Buda vb. ile aynı Okulun İnisiyesi. – Biyografileri, Neofit ve İnisiye olarak Kamu ve İçyaşamlarının Mistik Yıllıklarıdır – Her "Kurtarıcı", İnisiyasyon Ayinlerinin sonunda ayartılır, zulme uğrar ve en sonunda "öldürülür" – Onlar, Madde Krallığına inerler; "Adalet Güneşleri" olarak ortaya çıkarlar – İnisiyasyondaki kurban aşamaları – Kurucular ve Dinleri aynı Bozulmamış Gizemin farklı versiyonlarıdır – İsa'nın Biyografisi ve Soykütüğü ile ilgili Zorluklar – Mesih'in Doğasına ilişkin ilkel fikirler – İsa'nın Doğası ile ilgili ilkel fikirler Eli, Eli, Lamah azabvtha-ni – Bu sözler nasıl uyduruldu – Hıristiyan Sembolü olarak kabul edilmeden önce, Neofitler ve üstadlar arasında gizli bir Tanınma İşareti olan Haç– İsa'nın "Gizli Doktrini" – Haçve Çarmıha Gerilme – Erken Hıristiyan Amblemlerinin Kökeni – Zodyak İşaretlerine Dayalı İsa'nın Hikayesi – Kozmojenik Gizemleri Örtülü Ezoterik Semboller – İlkel "Kadın" – Mistik ve Kabalistik Gliflerdeki INRI – Evanjelik Hikayelerin Kabal Yorum Listesi – İnisiyasyon Ayinleri ve İsa'nın Hikayesi.

Bölüm XIX – ANTAKYA AZİZ KIBRISLI 101

Kendi itirafına göre Kara Büyücü olan Cyprian, Pişmanlığı ve Alçakgönüllülüğü nedeniyle Azizlik mertebesine yükselmiştir. - Aziz Cyprian'ın itirafı - İmparator Diocletianus zamanında şehit olmuştur.

Bölüm XX – DOĞU GUPTA VİDYÂ VE KABALA .... 103 Simyacıların Ezoterik Dili Bir Perdeydi –

Hıristiyan Mistik Dogmaları Tüm Antik Pagan Sembollerini Benimsiyor – Modern Masonluk soluk ve Karanlık bir yansımadır Okült İlkel Masonluk – Kabalistik Öğretiler Yahudi Halkından daha eskidir – Kabalistik Edebiyatın JC'den sonraki ilk yüzyıldan önce hiçbir yazılı kaydı yoktur – Zohar'ın Babalığı – Yahudiler Kabalistik İlkeleri Keldanilerden öğrendi – İbranice konuşulan bir dil olmaktan çıktığında – Mevcut Eski Ahit Musa'nın orijinal Kitaplarını içermiyor – Konuşma veya Ad-Am ile İlk Irklar hakkında – İbrahim'in dili Keldani idi – Yaratılış 'taki bariz tutarsızlıklar Kabalistik Sırları gizliyor – İncil'in aslına uygunluğu Yetmiş lerin versiyonuna bağlıdır – İran'ın en eski dilleri Keldani ve Sanskritçe'dir – Gizem Dilini kaybeden Milletler, kendi dilleriyle sınırlı kalmıştır.

Machine Translated by Google

ulusal dil – İ lkel Olmayan İ brani Ezoterizmi – İ branice Kutsal Yazılarda Elohist ve Jehovist Okullar – Keldanilerin Ain-Soph'u Vedik Tanrının bir kopyasıdır – Kozmik Öncesi Üçlü – Bir, Üçve Küp'ten gelen tüm Kozmos'u yayar – Yehova İ sminin Gerçek Anlamı – Havva Doğ anın Evrimi olarak görünür – Sephira'nın Yedi İ smi – Sephiroth'un ÜçGrubu – İ ki Üçten (Chokman ve Binah) tüm diğ er Sephiroth'u yayar, İ nş aatçılar – Kabala , Keldani Sayılar Kitabı veya Doğ u'nun Gizli Öğ retileri ile karş ı karş ıya getirilmelidir .

Bölüm XXI – İ brani Alegorileri .... 115 Masonik Sembolizm Aryan Işığ ında İ ncelenmelidir – Artık Bildiğ imiz Yahudi İ ncili Çok Az Gerçek İ çerir – Eski Ahit Metnini Kim Bozdu ? – İ nisiyelerin dili Musa zamanında Mısırlı Hierophantların diliyle aynıydı – Büyük Fallik Dinler düzeyine sürüklenen "Kutsal Metin" – Yaratılış ve Yedi Yaratıcı Tanrı – İ ki Adem kadim Aryan Alegorileridir – Sophia, Yedi Oğ luyla birlikte Aditi'dir – Tüm Alegorilerin Yedi Anahtarı – Ne Septiform Kronolojinin ne de Septiform Teogonisinin İ ncil'de İ lahi Kökeni yoktur – Yedi Yaratıcı – Adem Cennetten düş en Yedinin Ş efiydi – İ lkellerin Evrensel Yankıları GİZLİ DOKTRİ N.

Bölüm XXII – YARATILIŞ VE ELOHİ M İ LE İ LGİ Lİ ZOHAR..... .... 123 Yaratılış Teorileri ve Okült Semboloji – Yaratılış kitabının ilk bölümünün ve aşlış cümlesinin en bilimsel ve tatmin edici yorumu , Ölçümlerin Kökeni – Yaratılış ve "İ nş aatçılar" Hakkında Gnostik ve Hristiyan Görüş leri – Gezegenler'de bulunmaktadır. Yedi Gezegensel Meleğ in Bedenleri Görünüyor mu - Elohim Kimdir? – İ brani Elohim Kavramı Hindu Prajâpati kavramına karş ılık gelir – Monad, Duad ve Üçlü – Ses, Ruh ve Söz – Elohim bir Ev Sahibidir, Yaratıcı Güçlerin Ordusudur – Bu Yaratıcı Güçlerin İ ş levi – " GİZLİ DOKTRİ NDE "Tanrı'nın Ordusu" Dhyân Chohans olarak anılır - Yehova, Logos'un Tezahür Etmek İ çin İ niş inde AraçOlarak Kullandığ ı Adam Kadmon'dur - Tüm Kadim Kozmografiler Aziz Pavlus'un Mektuplarında bulunur.

Bölüm XXIII – KABALİ STLER VE Okültistlerin Söylemesi Gerekenler .... 130 GİZLİ DOKTRİ Nİ N Perdesi olan Zohar'ın Kökeni – "Baş langıçGüneş i" – Avrupa'daki Güneş in son Rahibi Julian – "Bilinmeyen Sebep" Yehova ya da Jüpiter değ ildi – Astroloji ve Sihir okuyanlar Okült Güçleri biliyorlardı Takımyıldızlardan kaynaklanmaktadır.

Bölüm XXIV – GİZLİ Bİ Lİ M VE ASTRONOMİ DE MODERN KABALİ STLER ..... 133 Bilimde Akıllı ve Yol Gösterici Kuvvetlerin Gerekliliğ i – Bilim Adamlarının Kuvvetlerin Doğ asına İ liş kin Spekülasyonları – Neptün ile İ lgili Okült Teori – Sürekli Hareket mi, Kendiliğ inden Oluş um mu, ex-nihilo mu? – "Kör Güç, Kör Maddeyi düzenleyebilir mi?"

Bölüm XXV – DOĞ U VE BATI Okültizmi .... 137 Eliphas Levi'nin Batı Kabalistik Okültizmi – "Büyük Uçurum" veya İ lkel Karanlık – GİZLİ DOKTRİ N'in Evrenin Yeniden İ nş ası Hakkında Ne Öğ rettiğ i – Eliphas Levi Yahudi Büyüsünü Roma Ruhbanizmiyle uzlaş tırmaya çalış tı – Oryantalistler Teçhizatta Yerleş tirilmiş Simgesel İ ş aretleri sökemezler Veda – Her ş eyin "Babası" ile Sonsuz İ lahi Varlık arasında bir uçurum vardır – Yaş am Suyu, Kozmosun Beş inci Prensibini temsil eder – Su ve Toprağ ın Gizli Anlamı, İ lk Madde ve Yaratıcı Prensip (Diş il) – Kaos, Evrendeki Her Ş eyin Kabı Uzay – Tufana kadar olan kronolojik verileri gösteren rakamlar.

Bölüm XXVI – Putlar ve Terafimler .... 145 Teraphim, kendilerini Rahipler ve Ustalar – Elementallerin yardımıyla gerçekleş tirilen kehanetler – Thummim ve Yahudilerin Urimleri, Mısır Tapınaklarındaki Hierophantların Göğ üs Zırhına Benzer – "Tapernacle"ın Amacı – Bilimsel Okült Ayinler Nasıl Yozlaş tı?

Machine Translated by Google

"Batıl inanç"ta.

Bölüm XXVII – MISIR BÜYÜSÜ ..... 149 Mısır Papirüsleri Kadim Büyünün tanıklıklarıdır – Papirüslerin çoğunda Beyaz Büyü ve Kara Büyü birbirine karışmıştır – Mısırbilimciler Mısır Büyüsü ve Büyücülüğüne atıfta bulunur – Louvre'daki Papirüse verilen anlamlar – Ortak Semboller Sırları Gizler Eskiler – Piskoposların Orijinal Mısır Asası – Reenkarnasyon için Mısır Sembolleri – Cenaze Gizemlerinde İnisiyeler her Irkın Doğum ve Ölümünün Dramasını temsil ediyordu – "Nazar" Kökeninde Kozmiktir – Bazı yaygın batıl inançlar – Adli Astroloji Bilimsel Olarak Mümkündür – Muskalar ve Mistik İsimler – Mısır'da Takıntı – Mısır'da Tanrılarla İletişim – İlahi Çağrılar – Sihir İlahi Bilim olarak görülüyordu – Büyülü Heykeller – Zararlı Atlantis Büyücülüğü, Pratik Sihire izin verilmediği anlamına geliyordu.

Bölüm XXVIII - GİZEMLERİN KÖKENİ 159

Gizemler, İnisiye Krallar tarafından Dördüncü Kök Irkın Seçilmiş Kişileri ile paylaşılmıştır - Hint kökenli Herkül, Raivata'nın antik Kushasthali'sinin bulunduğu Balarama - Dvâraka gibi "Alev Efendileri"nden birinin son enkarnasyonudur. – Altın Çağ da Bilginin Evrensel Olarak Hakim Olması – Doğal Olayların Mantıksal ve Bilimsel Gözlemleri Ebedi Gerçeklerin Bilgisine Yol Açar – İlkel Gerçekler Neden İnisiyelerin Elinde Kaldı – Gerçek Bir Rahiplik İnisiyelerin İyileştirme Güçleri – Mısırlı Rahiplerin Harika Bilgileri – Gizemler Hiyerogliflerden önceydi – İnisiyasyon Bilimlerin Bilimiydi – İnisiyelerin öğrettiği Kurallar Dünyaya yayıldı – Antik Çağ Bilgeleri ve Yazarları Neden Gizemleri övdüler – Petrus'un İkinci Mektubu Beşinci'nin yok ediliş inden söz ediyor Irk ve Altıncı için yeni bir Kıtanın Ortaya Çıkışı.

Bölüm XXIX – GÜNEŞ İN BAŞLATTIĞI TEST 166

Neofit olan "Güneş" Aşağı Bölgelere İner ve Yenilenmenin İhtişamıyla Yeniden Ortaya Çıkar – Gizemin Tanrıları – Gerçek İnisiyasyonlar neden halka açık olamaz – Masonik İnisiyasyon Ayinleri Mısır Sembolizmlerinden kopyalanmıştır ve daha da uzaktır – Masonluk Okültizm Sembolizminin, Formüllerinin ve Ayinlerinin çoğuna sahiptir – Cizvitlerin Masonluğu yok etmek için yaptıkları – Masonik Sembolizm, Yaşam döngüsünün tüm Dramasını temsil eder.

Bölüm XXX – "BaşlangıçGüneşi"nin Gizemi 170

Mısır'da Gizemler Menes'in zamanından beri biliniyordu; Orpheus onları Hindistan'dan Yunanistan'a kadar tanıttı – Avrupa'nın gizli yerlerinde Gizemler hâlâ kutlanıyordu – "Adalet Güneşi" neydi? – Güneş, Kelime, Helios, İlahi Bilgeliğin Görüntüleridir – Ja-va veya IAO, Gizemli bir Tanrının Gizli Adıydı – Yehova ve Bacchus'un, Dionysos'un kimliği.

Bölüm XXXI - GİZEMLERİN NESNELERİ 173

Pisagor, Platon ve Iamblichus Gizemlerde yer aldılar – Çok azı Yüce ve Nihai İnisiyasyona ulaştı – İnisiyeler Teofani'den keyif aldılar, yani Tanrıların Vizyonlarını gördüler – İnisiyasyonun Üçüncü Derecesindeki Hindu Chela'larının iki Gurusu var – Masonluk, ÜçTemel Derece – Orta ve Güney Amerika'da Gizemler, İspanyol İstilası Zamanına kadar mevcuttu.

Bölüm XXXII – GİZEMLERİN İZLERİ 177

"Yuvarlak Kuleler", "İnisiyasyonun Gizemleri" ile ilişkiliydi – Sol Yol İnisiyeleri bu saygı duyulan Harabeleri devraldı ve onları

Fallik Anıtlar – Anlamı ve Hristos – Doğu Sembolizminde "Uçurum" – The
Yılan ya da Şeytan "Gizli Bilgeliğin Tanrısıydı" – Nâgârjuna birçok kişiyi başlattı
Gautama Buddha'nın Gizli Gizemlerinde Çin ve Tibet
Nârada – Hıristiyanlık Öncesi Hıristiyan Sembolleri – Kurtarıcılar İyi Çobanlardı

"Ruh"un Yargısı – Neofitin tutkularına hükmetmesi gerekiyordu – Eyüp Kitabı İnisiyasyonun Şiiridir – İnsan, Yasanın bir sonucu olarak mevcut şekilde doğar

Machine Translated by Google

Doğ al Evrim – Gizemler, İ nsanlığ ın gerçek Fiziksele Dönüş ümünü anıyordu – Kadim Fizyoloji Bilgisi – En gizli Cinsel Sembolde Çarmıha Gerilmiş Gül – Mistik Doğ anın Saf İ deali, "Dünyanın Bakireleri"nde kiş ileş tirildi – Vedalar ve Orfik İ lahiler kuş aktan kuş ağ a sözlü olarak aktarıldı.

Bölüm XXXIII – AVRUPA'DAKİ GİZEMLERİN SONRASI ....184 Yazıcılar ve Rahipler Neden Gizli Topluluklar ve Cemaatler kurmak zorunda kaldılar – Druidlerin, Rahip Kolejinin ve Galya'daki Alesia Neofitlerinin Yıkılış ı – Bibractis'te Büyük Gizemlerin Sırları – Gerçek Ustalar nadirdir; Simya ilk olarak Mısır'da bilgili Rahipler tarafından öğ retildi.

Bölüm XXXIV – GİZEMLERİN HİRİ STİ YAN SONRASI HALEFLERİ .... 187 Yeni-Platoncu Ammonio Saccas Okulundaki Eleusis Gizemleri – Yeni-Platoncuların Sistemi, Eş siz ve Yüce Öz bakımından Vedantinlerin sistemiyle aynıydı – İ nsan Irkı baş ından sonuna kadar her zaman aynı kümeyi oluş turur – Temsil edilen Temel Gerçekler Gizemler Sırasında Dramalar, Alegoriler ve İ mgeler – Havariler Zamanında Gnostisizm – Ammonius, Doktrinin Vahiy edilmesine izin verilen kısmını – Hıristiyanlığ ın 3. Yüzyılından Önce Eklektik Teosofi Sistemi – öğ reterek Dünyaya fayda sağ lamayı amaçladı. Çağ - Ammonius Saccas'ın Öğ retileri - Ammonius tarafından kurulan İ skenderiye Neo-Platoncu Okulu, Teosofi Cemiyeti için önerilen prototiptir - Philalethean'ların Ezoterik Öğ retileri vardı - Antik Çağ 'daki selefi gibi modern Aday da fethetmeli ya da ölmelidir - Yaş amın Kuralları ve Yöntemleri Vecdi üretmek, Gnosis'teki gibi İ lahi Vidyâ'nın aynı Kaynağ ından geliyordu - Büyü adı altında tüm Bilimler öğ retiliyordu - İ mparator Justinianus'un emriyle Neo-Platoncu Okul kapatıldı - Eski Risaleler bozuldu ve Porfir eserleri yakıldı ve Kilise Babaları tarafından yok edildi.

GİZLİ DOKTRİN (devam)

Bölüm XXXV – GÜNEŞ VE YILDIZLARIN SEMBOLİZMLERİ .... 1 "Varlığ ın Yedi Ruhu" Kadimlerin Kabiri Tanrılarıydı – Kabiri kelimesinin anlamı ve uygulaması – Urim ve Thummim Kabiri'nin Sembolik Hiyeroglifleriydi – Kutsal "Dairesel Danslar" – "Kendimi göndereceğ im" ifadesinin kökeni Güneş ten Gelen Oğ lum"

Hıristiyan Astrolatiğ i yasaklandı – Yedi Dallı Ş amdan'ın Astrolojik Anlamı – Aziz Pavlus Kozmokratlara atıfta bulundu – Hürmüz ve Mithra, İ sa ve Mikael'in Devleri haline geldi – Güneş merkezli Sistem Galileo'dan birkaçbin yıl önce öğ retildi – Yehova Güneş ve Tanrı'nın Mesih'idir Roma Kilisesi - Hıristiyanlar Güneş Tanrılarını nasıl sınırladı?

Bölüm XXXVI – ASTROLOJİ VE PAGANLARIN SIDREAL KÜLTÜ ..... 7 Astroloji, Astronomiden önce gelir – Ezoterik Astrolatri, Gezegenlerin Yöneticileri veya "Ruhları" hakkında öğ retirdi – Pentateuch'ta Meleklerden Tsaba kelimesiyle bahsedilir – Kumaralar ile Yıldızların Yedi Meleğ i arasındaki Kimlik – Baş melek Mikail ve Sanat Kumara – Yedi Vekiller Demiurge'nin İ ş birlikçileriydi - "Küreler" ve "Dünyanın Çarkları" - Yedinci Gezegen, Gizli İ lahi Hierophant - "Ateş Vaftizi" bir Gizemdir.

Bölüm XXXVII – YILDIZLARIN RUHLARI, EVRENSEL HELİOLATRİ ..... 11 Gezegenler ve Ruhları Arasındaki Fark – Astroloji ve Kiliseler tarafından lanetlenen Okültizm – Yedi Büyük Dhyâni-Buda birçok Sembolde bulunur – Satürn Gezegeninin Hükümdarı Mikael – Keldani ve Kabalistik Teogony, Roma Katolik Melekolojisi ve Teodisesine son derece benzer – "Sol" Kelimesinin Kökeni Erken Hıristiyanlık dualarından Rabbimiz".

Bölüm XXXVIII – ASTROLOJİ VE ASTROLATRİ .... 14 Astrologlarla Mısırlılar Arasındaki Büyük Fark ve Hilafetin Sonundaki Hile İ mparatorluk Roma – Yıldız Etkisi Fizyolojik ve Ruhsaldır – Siyah Beyaz Astroloji

Machine Translated by Google

İ lkel Astroloji, modern Adli Astrolojinin üstündedir – Her Gezegenin Hükümdarı, Evi altında doğ an her Ruhu kendisinden yayar – İ lkel Okült Astroloji, Daniel zamanında düş üş teydi – Yunanistan, Astroloji eğ itimini doğ rudan Orpheus'tan aldı – Kadim Astroloji Akademisyenleri .

Bölüm XXXIX – DÖNGÜLER VE AVATÂRALAR 19

4, 3 ve 2 sayıları Kozmik Evrimsel Anlamlara sahiptir – Gelecek Avatarlar Shamballa'dan indiğ inde – Kali-Yuga'nın ve "İ sa'nın Geliş i"nin Özellikleri – Büyük ve Küçük Gizli Döngüler.

Bölüm XL - Gİ ZLİ DÖNGÜLER 22

Benares civarındaki ve Stonehenge'deki Döngü Yıllıkları – 600 Yılının İ lk Gizli Döngüsü, Naros – Hindistan, Aritmetiğ in ve Matematiğ in Beş iğ i – Vedaların Antik Dönemi – Vedaların Antik Çağ ını Kanıtlayan Astronomik Hesaplamalar – Hint Teorileri Yugalar.

Quetzalcoatl Psikanalitik Antropoloji Kültür Enstitüsü, AC
Portal http://samaelgnosis.net http://samaelgnosis.org